

SUMANGALA VILASINI
OR
THE COMMENTARY OF THE
DIGHANIKAYA
OF THE
SUTTA PITAKA.

PART. I.

සුමංගලවිලාසිනී
නාම
දීඝනිකායඨකථා.

පඨමො කාණො.

BHADANTACARIYA BUDDHAGHOSA MAHA THERA'S

SUMANGALA VILASINI

OR

THE COMMENTARY OF THE

DIGHANIKAYA

OF THE

SUTTA PITAKA.

PART. I.

EDITED BY

HEYANTUDUWE

DHAMMAKITTĪ SIRI DEWAMITTA MAHATHERA.

Tripitaka Wāṣṣwaracārya Pradhana Saṅghaṇayaka,

Western Province and Director of

Vidyodaya Oriental College,

Colombo

හදුනතාවරිය බුද්ධඝෝසතෙරචර විරචිතා

සුමධගලවිලාසිනී

නාම

දීඝනිකායසිකථා.

පඨමො භාගො.

සුහදධාරාම විහාරාධිපතිනා ලඛකායං කොළඹනගරේ

විජේජාදය මහාචාර්යාලයජකඩකඩකෙන

නිපිටකවාචිසසරාවරිය

ධම්මකිත්ති සිරි දෙවමහනාහිධානෙන

පඨාන සධ්දනායකතෙරචරෙන

ලිපිබහමනිරාකරණෙන

සංස්කෘතො.

බු. ව. 2462

කි. ව. 1918

මිල රු. 170/=

DIGHANIKAYA

OF THE
SUTTA PITAKA.

PART. I.

දීඝනිකායපිටක.

SIMON HEWAVITARNE BEQUEST

BHADANTACARIYA BUDDHAGHOSA MAHA THERA'S

SUMANGALA VILASINI

OR

THE COMMENTARY OF THE

DIGHANIKAYA

OF THE

SUTTA PITAKA.

PART. I.

EDITED BY

HEYANTIUDUWE

DHAMMAKITTI SIRI DEWAMITTA MAHATHERA.

*Tripitaka Wāṣiṣwaracārya Pradhana Saṅghaṇayaka,
Western Province and Director of
Vidyodaya Oriental College,
Colombo*

PUBLISHED BY THE TRUSTEES

**DR. CHARLES ALWIS HEWAVITARNE,
SRINATH KUMARADAS MOONESINGHE ESQ.**

**THE TRIPITAKA PUBLICATION PRESS,
SARASWATI HALL, PETTAH,
COLOMBO (CEYLON)**

B. E. 2462.

C. E. 1918.

හදුනතාවරිය බුඩ්ධසොසතෙරවර වීරවිතා

සුමධගලවිලාසිනී

නාම

දීඝනිකායපාඨකථා.

පඨමො භාගො.

සුභඥාරාම විහාරාධිපතිනා ලඛකායං කොළඹනගරේ
විජේඥාදය මහාච්ඡාලයජක්කකිකෙන

නිපිටකවාචිසසරාවරිය

ධම්මකිත්ති සිරි දෙවමිත්තාභිධානෙන

පඨාන සධස්ථායකතෙරෙන

ලිපිබහම නිරාකරණෙන

සංසොධිතා.

සොගතස්ස සඨිමන් හෙවාචිතාරණ

මහාසයසසාණතතිශා

තබ්බාතරාවාර්ලස් අල්විස් හෙවාචිතාරණාභිධානෙන

ආචගලවෙජජාවරියෙන වෙච

සිරිනාථ කුමාරදාස මුනසිහාභිධානෙන ච

නිපිටක මුද්දාලයෙ මුද්දාපිතා.

බු. ව. 2462

කි. ව. 1918

First Edition : 1000 - 1918
Second Edition : 1000 - 1991
Third Edition : 1000 - 2006

PUBLISHERS NOTE

The late Mr. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE, who in his life time had begun to publish the TRIPITAKA, left a bequest for its completion after his death, He died suddenly on 17th January 1913 and in accordance with his wishes his Trustees had published the Commentaries on the Text in 49 Volumes After seventy years these books are no longer readily available.

His widow Mrs. SOMAWATI HEWAVITARNE who passed away on 10th January 1982 at the age of 94 had prior to her death, created the SOMAWATI HEWAVITARNE TRUST to carry on the good work started by her late husband and bequeathed her entire estate to this Trust.

We the Trustees of the Somawati Hewavitarane Trust, having seen the need to re-print the Commentaries, have undertaken this task to help both the student and teacher of the Dhamma and in the hope that this act of ours will help to preserve the Noble Teachings of the Blessed One for the benefit of the future generations and thereby prolong the life of the Buddha Sasana by many more thousands of years.

May the fruits of this meritorious act help the late Simon Alexander Hewavitarne and Somawati Hewavitarne Maha Upasikawa in Sansara and towards their final attainment of Nibbana.

NOEL WIJENAIKE

NANDA AMARASINGHE

PARINDA RANASINGHE

03. 11. 2006

Somawati Hewavitarne Trust Office

No. 130, Maligakanda Road, Colombo 10,

SRI LANKA.

PREFATORY NOTE.

With this Volume I have the honour to bring out the Fourth of the Series of the Simon Hewavitarne Bequest.

The present volume contains the commentary of the first sixteen discourses of the Digha Nikaya. Although it was my original intention to issue the complete work in one volume, I have been compelled by circumstances into which I need not enter here, to publish the first portion in the present instance. The manuscript of the second part is well in hand and will be with the printer very soon. I am sorry however that I have not been able to issue, an index with this volume.

The work of editing this commentary has been ably done by the Venerable Heyyantuduve Siri Devamitta Nayaka Thero, The Venerable Thero was a disciple of the late Hikkaduve Siri Sumangala Nayaka Thero the founder and first Principal of the Vidyodaya Pirivena Maligakanda Colombo. Till 1911 he was the Vice-Principal of the Pirivena when he retired from active work and was appointed the Director of the Pirivena. Though in his seventy fourth year and in feeble health, he has been able to devote to this work his vigorous intellect.

It is a great source of satisfaction and pride to the Buddhists of Ceylon that we have still in our midst Bhikkhus of this stamp who are the repositories of the Mahavihara traditions.

The late Siri Sumangala Nayaka Thero, whose likeness I am reproducing in this volume, surrounded himself with a number of disciples who are capable of handing on the torch of Buddhist Scholarship. The present Principal of the Vidyodaya College Mahagoda Siri Nanissara Nayaka Thero who has been giving the final corrections to the previous publications, -the Commentaries of the Peta Vatthu, the Thera Gatha and the Theri Gatha-is one of this brilliant group.

The Vidyodaya College (Pirivena) was founded by a band of thirteen Gentlemen in 1872, of whom my grandfather, the late Mr. Andris Perera Dharmagunawardana Mohandiram and my father were two of the chief supporters. It is a source of great

gratification, to the Hewavitarne family that the Pirivena has been

enabled through the generosity of my late brother Simon Hewavitarne to place within the reach of scholars a scholarly Edition of the Attha Katha. It is unfortunate that there are no copies extant of the Sinhalese Attha Katha. Of these works themselves very little is known beyond the names, Maha, Paccariya and Kurundiya. The first is associated with the Maha Vihare at Anuradapura and Mahapaduma Thero. And the last with the Vihare at Kurundivelli. Maha Attha katha was considered of unimpeachable authority. The other two were thought to contain errors by Buddhagosha.

The Sinhalese tradition is that they were brought by Mahinda Thero and were translated into Sinhalese by him; that the Atthakathas were no mere explanatory gloss by him but were the explanations given by the Buddha himself of the Buddha-vacana and orally transmitted by the Arhats at the three convocations. And the Atthakathas are thus considered of the same importance, authority and sanctity as the word of the Buddha himself.

On the 17th. January 1919, falls the sixth anniversary of the death of my dear brother, a day which should be remembered by the Buddhist public, as the day on which his glorious saddha was made manifest. It is also worth recording that this anniversary year which will see the publication of the Sumangala Vilasini will also see the building of the first Buddhist Vihare in Calcutta enshrining the relics of the Blessed One the Bhagava Samma Sambuddho.

The building of this Vihare, is entirely through the high souled energy of the Anagarika Hewavitarne Dharmapala, the eldest brother of the late Simon Hewavitarne.

It is a great and noble thing that while one brother has been establishing the continuance of the Dhammakaya throughout the world, the other brother should inaugurate the reintroduction of the Buddhakaya in the Janma Bhumi of the Saviour of the Worlds. I dedicate this work to the Great -British Public who after four years of stress have brought peace on the world, in the hope that it will bring to them the Truths that underlie the Peace that passeth understanding.

PREFACE.

අයිනා.

තා පන සිහලෙකපායො “මහාඅභිකපා” “මහාපච්චරි” “කුරුඤාභිකපා”නි පසිඬා යාව මාගධිකපාකරණං සිහලදීපිකානං බහුසුත්තානං ථෙරනුථෙරනං උග්ගහණධාරණවසෙන ච ලිඛිත ගන්ථවසෙන ච අභිංසු.

THE LATE
MR. SIMON ALEXANDER HEWAVITARNE.

BORN 20TH MARCH, 1875.

DIED 17TH JANUARY, 1913.

සෝමාවතී හේවාචාරණ මැතිනිය

THE LATE
VEN'BLE ANAGARIKA DHARMAPALA.
(SIRI DEVAMITTA DHAMMAPALA)
Director of Tripitaka Mudraṇa Sabha

BORN 17TH SEPTEMBER 1864

DIED 29TH APRIL, 1933

හාසු මහාඅභිකථා නාම අනුරාධපුරමහාවිහාරයෙහි මහාපදු මනේරුදීනං ධම්මවිනයධරාතං මහාතේරානං ථේරවාදං ච අනෙතා කතා මහාමහිඤ්ජේරස්ස වාචනාමග්ගනසෙන කතා අභිකථා.

මහාපච්චේ නාම පච්චරිසංඛාතෙ උලුලෙප නිසිදිත්වා කතතතා පච්චරිති ලඛනාමා අභිකථා, කුරුඤ්ඤා නාම කුරුඤ්ඤෙලලී විහාරවාසීති කතතතා කුරුඤ්ඤි ලඛනාමා අභිකථා, එතාසු තිසු අභිකථාසු මහාඅභිකථා එව සුතිමලා අනාකුලා බුඛසොසතේරසාරි පුත්තතේරාදීහිපි සුසම්භාවිතා සුඤ්ඤාසම්මානා ව.

ඉතරා පන වෙ අභිකථායො න තථා සුසම්භාවිතා, නමිදං “තස්මා මහාඅභිකථා සරීරං කතා”ති ව “කෙච් පන මහාඅභිකථානසෙන විනයයුත්තියා වා යුත්තමත්තනි චුත්තං තං යුත්තං විය දිස්සති මහා පච්චරියාදිසුපි කත්ථි කත්ථි අයුත්තස්සාපි අත්ථස්ස උපරි විහා වතතො”තිව එවමාදිති පාසෙති බායති.

තා පනභිකථායො ජලේදිපෙ මහාබොධිමණ්ඩපමිපෙ ගාමඤ්ඤ තරෙ භිතෙන පරමවිසුඛසධාබුච්චිරියපතිමණ්ඩතෙන සකසමය සමයනතරගහනජේඛාගාහනසමතේරං පඤ්ඤවෙය්‍යතතියසමනතා ගතෙන සකාවරියවරරෙවත්තේරාසභාණත්තියා අභිකථාකරණත් මෙව ලඛකාදීපමාගතෙන ථේරවංසපදිපානං මහාවිහාරවාසීනං වංසාලඛකාරභූතෙන භද්දනබුඛසොසතේරවරෙන භන්තිනාසමාරෙ පිතා යාවජ්ජතතා සකලදෙසියානමෙව මනොනුකුලා අත්ථසාධිකා වත්තනති. සිහලභිකථානං පන පදකබරමත්තමපිදුති තදිස්සතෙ, අපිව තාභිකථායොපි සලේඛපරිතිබ්බාණතො වතුනතං වස්සසතාන මුපරි පඤ්ඤසතිමෙ වස්සෙ මලයදෙසෙ මාතුලජ්ජනපදෙ ආලොක ලෙණවිහාරෙ සනතිපතිතෙහි සඛමමවංසපතිභාසතොති ධම්මත්ථ වණ්ණනාකොවිදෙහි පභිත්තපටිසම්මිදෙහි පචසගොති අරගනෙනති කතපොත්ථකාරුලුහසධිතිතො පචජා තස්මිංයෙව විහාරෙ තිද්ගි තාති අනුසස්සති වත්තතෙ.

“දීඝතිකායභිකථා”

දීඝතිකායො නාම පඨමමහාසධිතිතිකාරෙහි මහාතේරෙහි විනයං සඛ්ඛාසිත්වා ධම්මං සඛ්ඛායනෙතති පඨමතරං සඛ්ඛතිතානං තිවග්ගසඛ්ඛතානං බ්‍රහ්මජලාදීනං චතුත්තංසසුත්තානං සඛ්ඛගො පඨමො නිකායො, දීඝප්පමාණානං සුත්තානං සමුගතො නිවාසතො ච දීඝතිකායොති චුච්චති, තස්ස දීඝතිකායස්ස අභිකථා පන සුමඛගල පාරිච්ඡේදිස්ස දායානාගසංඝතේරස්ස ආයාචනාය කතතතා තං සුමඛගලඉති පදං විලාසෙති පකාසෙතිති ව සුමඛගලං සුඤ්ඤ අභිමත සිඬිං විලාසෙති පකාසෙතිති ව අත්ථානුගතවසෙන සුමඛගල විලාසිතිති සමඤ්ඤතා.

සා එසා පන දීඝනිකායදිකථා බුද්ධසංඝමහාපථවරවිරවිතාසු සකලාසෙව ව සුත්තනනපිටකදිකථාසු විතාරනරා ගරුතරා මහති අදිකථා.

තසසා සංසොධනං පති ලඛිතාමගිමණ්ඩලමණ්ඩනායමානෙ භොළමබනගරෙ මුසිතසසා සගගවිතසසා ධසුසුපුසුසුපුසුසුදි ගුණගාපපතසසා “සසිමන්, හෙවාවිතාරණ” මහාසයසසා ධනබ්බ යෙන තිපිටකමුද්දපනමාරබෙන “වාර්ලස්, අල්විස්, හෙවාවිතාරණ” ආභිලිසවෙජ්ජාවරියෙනජ්ඣිකෙන මයා විජේජාදයපරිවෙණ්ණජ්ඣි කබ්බෙන ලඛිතායං පච්ඡිමදීසාය පධානනායකපදප්පතෙන තිපිටක වාචිසාරධම්මකිතතිසිරිදෙවම්පතතෙරෙන නිජජේජාසිසසසසා සුගද්ද රාමවිහාරවාසිනො බොධිරුක්කිගාමෙ රෙවතතෙරසසා ව කණ්ණිස සිසසසසා කුකුල්නාපෙ දෙවරක්කිතතිකුක්කිනො ව සාගයොන යථාසහති පරිසොධිතා වාචිසසිකතා.

ඉවෙවචං සුමඛලපිලාසිනියා පරිසොධනෙ සෙසිධිණ්ඩසෙල නගරෙ පුප්ථාරුමවිහාරෙ සඤ්ඤාරාජපරිවෙණ්ඩපතිනො මඩුගලෙල සිඬිතෙරෙරෙනො ව විජේජාදයපාරිවෙණ්ණපොත්ථකාලයනො ව ලඛිති අතිපුරාණපොත්ථකාති බහුපකාරාති අගසු.

මුද්දපිතායං. සිරිසුගතතථාගතසසා පරිතිබ්බණ්ණ වතුසසාතාසි කානං චිත්තං වසසගසසානමුපරි චිසසිතමෙ වසස ආසාලගමාසෙ අමාවසියං භුමිමවාරෙති සුතබ්බං.

හෙසිසන්තුඩුවෙ
සිරි දෙවමගතපධාන නාසකතෙරෙ.
Heyyantuduve Siri Devamitta.

ERRATA.

පිටුව. පනතිනි.	අසුඛි.	සුඛි.
3	25	බිණ්ණසථෙ
5	12	මානාපිභු
5	28	අයසමා
8	9	ජනිමාණ්ණිවිය
9	37	අකමප්ථ
13	18-28	සුභතානාසුභතසභාගතො
18	5	ඵවමාදිති
"	22	වතනරෙ
28	37	ආචාරියෙ
29	11	සුප්පියසා
32	13	අත්ථසම්පගතො
"	21	ආකාලොද්ධි
40	8	නෙවඅභතතො
"	14	අභතරුයොති
41	34	අභිපෙතනං
49	3	සුගතඛානං අතිවතනා ලකඛණං
50	25	තෙනවාහ
52	25	ගුණවතෙනසු
"	36	විතිමිසාපි
53	3	දිපෙතෙනන
"	5	තිකඛිතදණ්ණං
"	"	තිකඛිතසථො
"	8	දන්තකට්ඨංවා
"	20	සාතෙති
54	9	අබ්බහමවරියනති
"	10	අබ්බහමවරියතො
55	15	ආදිසු
"	28	ඉමෙසංභෙදයාති
56	10	මහිසි
"	32	බහුජනකනනා
"	38-3	කාලවාදි
59	9	නාතිති

සිංහල, පනති, අසුඛ.

සුඛ.

„	16	වැලිකාදිනි	වැලිකාදිනි
„	30	කෙවි	කෙවි
65	14	නිසිනි	නිසිනි
66	14	විශ්වාහිකකපානි	විශ්වාහිකකපානි
„	21	නිබ්බේති	නිබ්බේති
„	6	මහතුපයානනි	මහතුපයානනි
71	18	අතකකාවචර	අතකකාවචර
„	20	සයංඅභිඤ්ඤ	සයංඅභිඤ්ඤ
72	20	වදසායනනානි	වදසායනනානි
„	29	බුඬානගජ්ඣං	බුඬානං ගජ්ඣං
73	22	සුඤ්ඤනාපසකාසනත්ථං	සුඤ්ඤනාපකාසනත්ථං
74	9	පුබ්බානානුදිසිනො	පුබ්බනානුදිසිනො
75	4	පුබ්බනිවාසනානි	පුබ්බනිවාසනානි
„	5	ඵවමාගානි	ඵවමාගානි
„	13	ගණ්ඨානි	ගණ්ඨානි
77	32	විපරිණමධම්මං	විපරිණමධම්මං
„	36	උපදිනෙ	උපදිනෙ
78	18	පහානි	පහානි
84	1	අවිත්තකහාවොච	අවිත්තකහාවොච
85	10	උමමත්තකාපච්ඡිසදිසොති	උමමත්තකාපච්ඡිසදිසොති
„	18	ජානානිති	ජානානිති
86	10	අථවාපන	අථවාපන
87	17	කමත්තානං	කමත්තානං
88	24	චතුති	චතුති
99	5	විච්චිතෙති	විච්චිතෙති
„	35	කිනත්තබොඥජ්ඣ	කිනත්තබොඥජ්ඣ
119	35	අණ්ණන්දියං	අණ්ණන්දියං
„	37	ආචජ්ඣ	ආචජ්ඣ
134	19	කාරිහොනිති	කාරිහොනිති
„	45	අලොකෙකො	අලොකෙකො
135	5	අලොකෙසාමිති	අලොකෙසාමිති
„	31	ආචජ්ඣනාදිසු	ආචජ්ඣනාදිසු
156	27	නිබ්බාණං	නිබ්බාණං
198	27	පුරෙහවති	පුරෙහවති
231	13	ආරොපිතං	ආරොපිතං
„	35	දසාමානි	දසාමානි
232	7	බුද්ධකපානි	බුද්ධකපානි
240	37	නිසිතෙත්තත්තොසාහනෙත්ත	නිසිතෙත්තත්තොසාහනෙත්ත
253	31 32 34	උපදරුපං	උපදරුපං

පිටෙක. පනතිසා. අසුඛි.

සුඛි.

267	18	මෙතතාවිහරදිං	මෙතතාවිහරදිං
268	2	රූපාරූපවචරකමමෙව	රූපාරූපවචරකමමෙව
273	11	විසුඤ්ජනෙතසු	විසුඤ්ජනෙතසු
278	3	භික්ඛුසාතානිති	භික්ඛුසතානිති
279	14	නිමිත්තනං	නිමිත්තනං
288	37	මධුරසංයෙව	මධුරරසංයෙව
293	25	නික්ඛන්තමනෙතා	නික්ඛන්තමනෙතා
315	3	රමනිති	රමනිති
317	20	අසුචන්තානි	අසුචන්තානි
318	6	සමපතතිසමභවලොකො	සමපතතිභවලොකො
”	31	ඤ්ඤයා	ඤ්ඤයා
322	26	නිරයාදිසු	නිරයාදිසු
324	32	කිපන	කිංපන
”	33	මලාගුලං	මලාගුලං
326	6	වෙරෙපෙනි	වොරෙපෙනි
328	39	උපදය	උපාදය
335	34	සබ්බමෙව	සබ්බමෙව
339	10	විනිපතිතතා	විනිපතිතතතා
343	18-21	අසමපටිච්ඡන්තො	අසමපටිච්ඡන්තො
348	37	ඡතානිති	ඡන්තානිති
349	13	තිසිති	තිසිති
”	35	විස	විස
358	2	විත්තසන්තානොනි	විත්තසන්තානොනි
359	39	තෙතො	තෙතො
360	29	තථාපෙනති	තථාපෙනති
363	14	පවිසුන්ති	පවිසන්ති
371	30	උපසම්භවනන්තො	උපසම්භවනන්තො
374	7	අකපිං	අකපිතං
377	25	තාවනිංසා	තාවනිංසා
380	33	මාතෘපුත්රාපි	මාතෘපුත්රාපි
381	17	සෙනසනං	සෙනසනං
”	29	මිච්ඡාදිසිතා	මිච්ඡාදිසිතා
383	13	උත්තාදෙනො	උත්තාදෙනො
413	29	උදකතුමනො	උදකතුමනො
415	28	දුනිමෙ	නදුනිමෙ
419	2	සරඤ්ඤි	සරසඤ්ඤි
423	27	කුසිනා	කුසිනාරා
430	17	කරඤ්ඤි	කරඤ්ඤි
431	1	පුප්පානං	පුප්පානං

සූ වි ප ණණං.

CONTENTS.

වග්ග. සු ත්ත.	පිඨවිකානි.
1. 1. බ්‍රහ්මඡ ලසු ත්ත වණණනා	20
1. 1. පඨම කභාණ වාර වණණනා	78
1. 2. සාම සුඤ්ඤ ඵ ලසු ත්ත වණණනා	94
1. 3. අමබ්භ සු ත්ත වණණනා	166
1. 4. සොණ දණ්ඩ සු ත්ත වණණනා	196
1. 5. කුට්ඨ න්‍යාසු ත්ත වණණනා	207
1. 6. මහා ලිසු ත්ත වණණනා	218
1. 7. ඡ ලියසු ත්ත වණණනා	224
1. 8. කසස පසිහනා දසු ත්ත වණණනා	227
1. 9. පොඨ පා දසු ත්ත වණණනා	238
1. 10. සුභසු ත්ත වණණනා	252
1. 11. කෙවට්ඨ සු ත්ත වණණනා	255
1. 12. ලොභි වට්ඨ සු ත්ත වණණනා	260
1. 13. තෙව් රජ සු ත්ත වණණනා	262
සිලකබ්බු වග්ග වණණනා:	
2. 1. මහා පද්‍ය නසු ත්ත වණණනා	269
2. 1. පඨම කභාණ වාර වණණනා	307
2. 1. දුතිය කභාණ වාර වණණනා	314
2. 1. තතිය කභාණ වාර වණණනා	327
2. 2. මහා නිද්ද නසු ත්ත වණණනා	327
2. 3. මහා පරිනිබ්බාණ සු ත්ත වණණනා	354
2. 3. පඨම කභාණ වාර වණණනා	375
2. 3. දුතිය කභාණ වාර වණණනා	380
2. 3. තතිය කභාණ වාර වණණනා	392
2. 3. වතුන්ද්‍ර භාණ වාර වණණනා	399
2. 3. පඤ්ච මහාණ වාර වණණනා	414
2. 3. ඡ සමභාණ වාර වණණනා	432

විසය සුවිපණ්ණං.

SUPPLEMENTARY CONTENTS.

වග්ග.	සුත්ත.		පිඨකයානි.
		ගන්තාරමොහා	1
		නිදනකථා	2
		පඨමමහාසඛනීති	21
		නවඛගසන්ත්තසාසනකථා	18
		නිදනවණ්ණනා	20
1.	1.	බුධානං ජනනදස්සනානං විසෙසො	33
1.	1.	පුරෙහතතකිච්චං	35
1.	1.	පච්ඡාභතතකිච්චං	36
1.	1.	පුරිමයාමකිච්චං	"
1.	1.	මජ්ඣිමයාමකිච්චං	"
1.	1.	පච්ඡිමයාමකිච්චං	37
1.	1.	චතුර්ඛිධසුත්තනිකේඛපකථා	39
1.	1.	සීලස්සමභනනතා	42
1.	1.	දුට්ඨපුත්තජනකථා	45
1.	1.	තථාගතභාවදීපකානි අඨකාරණානි	46
1.	1.	පඤ්චවිධපුච්ඡා	51
1.	1.	චුලලසීලං	52
1.	1.	පාණානිපාතකථා	"
1.	1.	අදින්නාදුනකථා	53
1.	1.	මුසාවාදකථා	54
1.	1.	පිසුණ්වාචාකථා	55
1.	1.	ඵරුසවාචාකථා	"
1.	1.	සමඵපපලාපකථා	"
1.	1.	පච්චිධබ්බිජනි	57
1.	1.	මජ්ඣිමසීලං	60
1.	1.	දුට්ඨසන්නිධිකථා	"
1.	1.	මහාසීලං	67
1.	1.	බුඬගජ්ජෙන මභනතභාවදීපකානි වත්තාරිඨානානි	72
1.	1.	අසඤ්ඤිතං උප්පත්තිකකමො	83
1.	1.	නිවිධඅනුසංකිකථා	87
1.	1.	පඨවිකම්පනෙ අඨකාරණානි	92

වග්ග. සුතන.	පිළිවිකානි.
1. 2. අජනසන්තුකථා	95
1. 2. සබ්බසුද්ධපචාරණං	109
1. 2. ඡඅනිජනියො	114
1. 2. අභිජුරිසභුමියො	"
1. 2. පුරණාදීනං දිභිවිසෙසාවෙව තෙසං	"
	භාරියභාවො 116
1. 2. දසවිධබ්‍යඤ්ඤානානි	123
1. 2. ඉන්ද්‍රියසංවරකථා	127
1. 2. චතුරිධිසම්පජ්ඣඤ්ඤං	128
1. 2. වාදසම්බසන්තොසකථා	142
1. 2. පඤ්චනිවරණකථා	148
1. 2. දසඤ්ඤාණකථා	157
1. 2. සරණගමනකථා	160
1. 2. උපාසකසීලකථා	163
1. 2. උපාසකවිපතනිකථා	164
1. 2. උපාසකසම්පතනිකථා	"
1. 3. නුරිතචාරිකා	167
1. 3. අනුරිතචාරිකා	168
1. 3. බුඬානං චාරිකාවරණකාරණානි	169
1. 3. පොකඛරසාදිකථා	170
1. 3. කොලියානං උපතනිකථා	180
1. 3. අභිවිධතාපසපබ්බජ්ජා	189
1. 4. රුහුඅසුරිඤ්ඤා සරිතපමාණනිදසානං	200
1. 5. චතුරිධිකොසා	208
1. 5. විහාරදානානිසංසකථා	214
1. 5. තිවිධවිරතිකථා	215, 230
1. 6. අරියභවිතකමග්ගකථා	221
1. 8. තපස්සිනං ලුබ්භ්වප්පභෙදකථා	227
1. 8. පච්චිධසංවරකථා	230
1. 9. තිවිධඅත්තභාවපටිලාභො	249
1. 11. තිවිධපාටිහාරියකථා	256
2. 1. බුඬපච්චෙකබුඬසාවකතිත්ථියානං	
	පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාප්පභෙදො 269
2. 1. ආයුපරිච්ඡේදො	273
2. 1. මහාබොධිපරිච්ඡේදො	275
2. 1. සාවකයුගපරිච්ඡේදො	276
2. 1. සාවකසන්තිපාතපරිච්ඡේදො	277
2. 1. උපසාකපරිච්ඡේදො	278, 282
2. 1. ආනඤ්ඤෝරෙන යාවිතානි අභිවරුති	279

වග්ග. සුත්ත.		පිටිවකානි.
2.	1.	පුත්තපරිවේණදො 280
2.	1.	භරියපරිවේණදො 281
2.	1.	යානපරිවේණදො ”
2.	1.	විහාරපරිවේණදො ”
2.	1.	විහාරභූමිගහනො ධනපරිවේණදො 282
2.	1.	සම්බුදුපරිවේණදො ”
2.	1.	පච්චිධිවිමුත්තිකථා 284
2.	1.	බොධිසත්තස්ස ඔක්කමනක්කමො 285
2.	1.	දෙවතානං පච්ච චුතිනිමිත්තනාති ”
2.	1.	පච්චගාචිලොකනාති 286
2.	1.	මහාසත්තානං පටිසංඝි 287
2.	7.	පච්චිධො නියාමො 288
2.	1.	මහාසත්තස්ස සත්තපදවිතිහාර
		පඤ්ඤාචර්ය්‍යානං 296
2.	1.	වක්කවත්තිනං සත්තරතනාති 297
2.	1.	උග්ගච්චකඤ්ඤාඤාදීනං විත්ථාරො 318
2.	2.	මක්ඛාතුකථා 327
2.	2.	ජනිසථ්‍යදොසා 329
2.	2.	පටිච්චසමුප්පාදගමභිරතා 331
2.	2.	චතුර්ඛිධො විනිවුණ්ණො 341
2.	3.	සාරුණීයධම්මකථා 367
2.	3.	සාරිපුත්තජෙට්ඨස්ස පරිනිබ්බාණකථා 380
2.	3.	චත්තාරිපඤ්ඤාචාරකරණනාති 394
2.	3.	නවවිධඅසනියො 396
2.	3.	සුත්තාය ච චුද්දස්ස ච දුනොසු සමථලතා 398
2.	3.	චතුර්ඛිධො සෙය්‍යා 400
2.	3.	සුභගුබ්බසිංහබ්බජිතකථා 421
2.	3.	ධාතුච්ඡිද්ධකථා 428

IN SINHALESE CHARACTERS.

දෘ ආර්ථික ඉතිහාසයේ පිටි ලියවිලි

ka ka ga gha na

	චca	ඡcha	ජja	ඪjha	ඤña
	ච්ඡa	ඡ්ඡha	ඪ්ඪa	ඪ්ඪha	ඤ්ඤa
	තta	ථtha	දda	ධdha	නna
	භpa	ඵpha	බba	භbha	මma
යya	රra	ලla	වva	සsa	හha
					ළla
					ඳda

ක ka කා ká කි ki කී kī කු ku කූ kú කෙ ké කො kó
 ඛ kha ඛා khá ඛි khi ඛී khī ඛු khu ඛූ khú ඛෙ khé ඛො khó
 ග ga = = = = = =

[illegible]

$\alpha = i$, $\beta = f$, $\gamma = u$, $\delta = n$, $\epsilon = o$, $\zeta = \phi$.

සු ම සිහල වි ලා සි නි

නාම

දී සිනි කාය ධිකරා.

නමෝ නායක ගගවතෝ අරහතෝ
ස මමා ස මු ඛ ය්‍ය.

භාරණාසිතලහදයං පඤ්ඤපඤ්ඤානවිහනමොගනමං
සතරමරලොකගරං¹ වඤ්ඤ සුගතං ගතිවිමුක්තං.

බුඩොපි බුඩභාවං භාවෙතො වෙව සච්ඡිකතො ව
යං උගහො ගහමලං වඤ්ඤ තමනුක්තරං ඛමමං.

සුගහය්‍ය ඔරසානං පුත්තානං මාරසෙනමථනානං
අභිනනමි සමුහං සිරසා වඤ්ඤ අභිසංඛයං.

ඉති මෙ පසන්නමතීනෝ රතනතතයවඤ්ඤාමයං පුඤ්ඤං
යං සුචිතතතරුයො හුතො භය්‍යානුභාවෙන,

දීඝය්‍ය දීඝපුත්තඛනිභය්‍ය නිපුණය්‍ය ආගමවරය්‍ය
බුඩානුබුඩසංවණ්ණිතය්‍ය සඛාවගගුණය්‍ය

අත්ථපසාසනත්ථං අභිකරා ආදීනෝ වසීසහෙති
පචති යා සඛිතිහා, අනුසඛිතිහා ව පච්ඡාපි,

සිහලදීපං පත ආභවාථ වසිතා මහාමභිඤ්ඤා,
භජිතා සිහලභාසාය දීපවාසිනමත්ථාය,

අපගොත්ථාන භගොගං සිහලභාසං මනෝරමං භාසං
භනතිතයානුච්ඡිකං ආරුපෙතො විගහදෙසං,
සමයං අවිලෝමෙතො ථෙරුනං ථෙරවංසදීපානං²
සුනිපුණවිතිච්ඡයානං මහාවිහාරධිවාසිනං.

තිතො පුනපුනාගහමත්ථං, අත්ථං පසාසසිසාමි
සුජනය්‍ය ව භුජිත්ථං විරසිතත්ථ ඛමමය්‍ය.

සීලකරා ධුතඛමො භමමථානාතිවෙව සඛබාති
වරියාවිධානසතිතො කුසසමාපතතිවිත්ථාරෙ

සඛබා ව අභිඤ්ඤයො පඤ්ඤසංඛිලනතිච්ඡයො වෙව
ඛකුඛාතායහතිත්ථියාති අරියාතිවෙව චත්තාරි

1. සි. I, II & III කුරු.

2. සි. I, II & III ථෙරවංසපදිපානං.
තථා සති ඡන්දසා නසමෙති.

සමානි පව්වසාකාරදෙසනා සුපරිසුඛතිසුභ්‍යයා
 අවිමුක්තතනතිමයා විපසානාභාවනා වෙව
 ඉති පන සබ්බං යයමා විසුඛිමගො මයා සුපරිසුඛං
 වුත්තං, තයමා භියෙසා න නං ඉධ විචාරයිසාමි.
 මජ්ඣෙ විසුඛිමගො එස වතුනතවි අගමානං හි,
 ධර්මා පකාසයිසාති නත් යථාභාවිතං අත්තං;
 ඉවෙව තතො තයමා තවි ගගෙකානා ඤාමිතොය,
 අභිනාය විජ්ජාථ දිසාගමතිසිත්තං අත්තනි.

නිත් දිසාගමො නාම සිලකවකිචගො මහාවගො පාඨික
 වගොති වගනො තිවගො හොති; සුභතනො වතුනති-සසුභා
 සබ්බගො, තයං වගෙසු සිලකවකිචගො ආදි; සුනෙතසු බුහුමන්ලං,
 බුහුමන්ලසා පි “එවමෙමසුනං” හි ආදිනං ආයසමනා ආනායොති
 පඨමමහාසබ්බිතිනාලෙ වුත්තං නිදනමාදි.

පඨමමහාසබ්බිති ව නාමෙසා නිවාපි විනයපිටනෙ තනතිමා
 රුද්‍රො, නිදනකොසලුත්තපන ඉධාපි එවං වෙදිතබ්බා.

ධම්මවක්කපවත්තනං හි ආදිං කතා යාව සුභද්දපරිබ්බජ්ඣ
 විනයනා තතබ්බිකිවෙව කුසිණාරයං උපවත්තනෙ මලානං
 සාලවනෙ යමකසාලානමත්තරෙ විසාබ්දණ්ණමදිවසෙ පවුසසමයෙ
 අනුපාදිසෙසාය නිබ්බණ්ණධාතුයා පරිනිබ්බුතෙ භගවති ලොකනාපෙ
 භගවතො ධාතුනාජනදිවසෙ ඤාතිපතිතානං සත්තතානං භික්ඛු
 සත්තසභසානං සංඝජේරෙ ආයසමා මහාසායසො සත්තාහ පරි
 නිබ්බුතෙ භගවති සුභද්දන බුද්ධිපබ්බජ්ජෙන “අලං ආවුසො
 මා සොචිත්ථ, මා පරිදෙවිත්ථ, සුමුත්තා මයං ගෙන මහා සමණෙන,
 උපද්දනා ව හොම ‘ඉදං වො කප්පති, ඉදං න කප්පති’ති; ඉදති සන
 මයං යං ඉච්ඡිසාම නං නරිසාම, යං න ඉච්ඡිසාම න නං
 භාරිසාමා”ති; වුත්තවචනමුත්තරනො එදිසසා ව සංඝසනති
 පානසා සුත දුලලභාවං මඤ්ඤමානො “ධානං බො පනෙනං
 විජ්ජති යං පාපභික්ඛු ‘අනිතස්සුභං පාවචන’නති මඤ්ඤමානා පකං
 ලභිතා නචිරසෙස ව සබ්බමං අනතරධාපෙය්‍යං, යාව ව ධම්මවිනයො
 තිස්සති, තාවච¹ අනතීතසසුභමෙව පාවචනං හොති; වුත්තං හෙතං
 භගවතා:- “යො වො ආනාදු මයා ධම්මො ව විනයො ව දෙසිතො
 පඤ්ඤතො, සො වො මම්බවයෙන සත්ථා”ති² යනුනාහං ධම්මව
 විනයව සබ්බායෙය්‍යං යථසිද්ධං සාසනං අබ්බිතං අසා විරසිතිනං;
 යමාහං භගවතා:- “ධාරෙසාසි පන මෙ ධ්මං කසාප සාණාති පංසු
 කුලාති නිබ්බසනාති”ති වතා විවරෙ සාරාණපරිභොගෙන ව

a. දී. හි. මහාපරිනිබ්බාණ සුත්තං.

1. පි. I. කාව.

b. දී. හි. මහාපරිනිබ්බාණ සුත්තං.

“අහ. හිතකිවෙ යාවදෙව ආකංඛාමි විවිච්චව කාමෙහි-පෙ-පඨමරුකානං උපසම්පජ්ජි විහරමි, කසුපොපි හිතකිවෙ යාවදෙව ආකඛාති විවිච්චව කාමෙහි-පෙ-පඨමරුකානං උපසම්පජ්ජි විහරති”ති එවමාදිනා නයෙන නවානුපුබ්බවිහාරසමාපතති ඡ්ලතිඤ්ඤායනෙදෙ උත්තරිමත්තසංඛාරෙව අත්තනාසමසමපනෙන ව අනුගමතිහො; නටා ආකාසෙ පාණිං වාලොචා අලග්ගවිතතතාය වෙව වඤ්ඤාපමපට්ඨපදාය ව පසංසිතො; නස්ස කිමඤ්ඤං ආණන්දං භවිස්සති? “නනු මං භගවා රුජ්ඣ විය සකකවච්ඡුස්සරියානුපපදානෙන අත්තනො කුලවංසපතිඨාපකං පුත්තං ‘සම්මච්චංසපතිඨාපකො මෙ අයං භවිස්සති’ති මත්තං ඉමිනා අසාධාරණෙන අනුග්ගහෙන අනුග්ගහෙයි; ඉමාය ව උලාරය පසංසාය පසංසි”ති විනායනො ධම්මවිනයසම්පායනත්ථං හිතනුතං උස්සාහං ජනෙයි. යථාහ:- “අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො හිතනු ආමනෙතයි: එකමිදහං ආවුසො සමයං පාචායං කුපිණාරුයං අධානමග්ගපට්ඨපනො මහතා හිතනු සංකෙත සසිං පච්චතෙතති හිතනුසනෙති”ති සබ්බං සුභද්දකණ්ඩං විජාරතො වෙදිතබ්බං.

අත්ථං පනස්ස මහාපරිනිබ්බාණාවසානෙ ආගතථානෙ යෙව කථාසිස්සාම; තතො පරං ආහ:- “ගඤ්ඤ මයං ආවුසො ධම්මව විනයම සම්පායාම, පුරෙ අධම්මො දිප්පති, ධම්මො පටිබාහියති අවිතයො දිප්පති, විතයො පටිබාහියති, පුරෙ අධම්මවාදිනො බලවනො හොනති, ධම්මවාදිනො දුබ්බලා හොනති, අවිතයවාදිනො බලවනො හොනති, විතයවාදිනො දුබ්බලා හොනති”ති. හිතනු ආහංසු:- “තෙන හි නනෙත ඡෙත්ථෙ හිතනු උච්චිතතු”ති. ථෙරෙ සකලතවබ්බසඤ්ඤාසනපට්ඨපතතිධරෙ පුපුර්ජනසොවාපනාසකද ගාමිඅනාගාමිපුකකවිපස්සක බිණ්ණසවෙ හිතනු අනෙකසනෙ අනෙක සහස්සෙ ව වජේරුතා තිපිටකසබ්බපට්ඨපතතිසහෙදධරෙ පටිසම්මිද පනෙන මහානුභාවෙ යෙතුයොන භගවතා එතදග්ගං ආරොපිතෙ තෙවිජ්ජාදිගෙදෙ බිණ්ණසවහිතනුසෙව එකුනපමසතෙ පටිග්ගහෙයි. යෙපි සකාය ඉදංවුත්තං:- “අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො එකෙනුත පච්චරග්ගනාසතාති උච්චිති”ති. කිස්ස පන ථෙරෙ එකෙනුත මනාසිති? ආයස්මකො ආනඤ්ඤෙරස්ස ඔකාසකරණත්ථං, තෙනහා යග්ගතා සභාපි විනාපි න සකකා ධම්මසම්මතියං කාතුං; සොහායස්මා සෙබො සකරණීයො, නග්ගා සග නසකකා; යස්මා පනස්ස කිවිදසබලදෙසිතං සුත්තගෙයසාදිකං අපච්චකබ්බං නාම නත්ථි; යථාහ:-

“වාසිතිං බුඩ්ධතො ගණ්හිං වෙ සගස්සාති හිතනුතො

වතුරසිතිසගස්සාති යෙමෙ ධම්මා පවතතිනො”ති.

තස්මා විනා නසකකා. යදි එවං සෙබොපි සමානො ධම්මසම්මතියා බමුකාරතතා ථෙරෙන උච්චිතිතබ්බො අස්ස, කස්මා න උච්චිති

තොති? පරුපවාදවිච්ඡින්නතො. ථෙරෙ ආයස්මිනෙත ආනඤ්ඤාතිවිය විස්සන්තො අගොසි. තථාහි, නං සිරස්මිං පලිතෙසු ජනෙසුරි “නවායං කුමාරතො මත්තමඤ්ඤසී”ති කුමාරනවාදෙන ඔවදති; සත්ත කුලපසුතො වායමායස්මා තථාගතස්ස හානා වුලලපිතුපුතො; තත්ත කෙවි භික්ඛු ඡන්දගමනංවිය මඤ්ඤමානා “බහුඅසෙබපට්ඨමතිද්වපුතො භික්ඛු ධපෙත්වා ආනන්දං සෙබපට්ඨමතිද්වපුතො. ථෙරෙ උච්චිති”ති උපවදෙය්‍යං; තං පරුපවාදං පරිවරෙන්නො, “ආනන්දං විනා සබ්බිනිං න සත්තා කාතුං භික්ඛුනං යෙව නං අනුමිතියා ගහෙස්සාමී”ති න උච්චිතිති. අථ සයමෙව භික්ඛු ආනන්දකේරස්සන්තො ථෙරං යාමිංසු. යථාහ:- භික්ඛු ආයස්මනං මහාකස්සපං එතදවොචුං “අයං හතොත ආයස්මා ආනන්දෙ කිවාපි සෙබො අභබ්බො ඡන්ද දෙසා භයා මොහා අගතිං ගතත්තුං, බහු ව තොත භගවතො සත්තීතො ධම්මො ව විනයොව පරියතො, තෙනහි හතොත ථෙරෙ ආයස්මනමපි ආනන්දං උච්චිතතු”ති. අථ බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මනතමපි ආනන්දං උච්චිති. එවං භික්ඛුනං අනුමිතියා උච්චිති තොත තොතායස්මතා සඬිං පව ථෙරස්සනාති අගෙසුං.

අථ බො ථෙරනං භික්ඛුනං එතදගොසි: “කත්තුබො මයං ධම්ම ව විනය ව සබ්බායෙය්‍යාමා”ති. අථ බො ථෙරනං භික්ඛුනං එතදගොසි: “රුජගෙහෙ බො මහාගොවරං පසුතසෙනාසනං යනත්ත මයං රුජගෙහෙ වස්සං වසන්තා ධම්ම ව විනය ව සබ්බායෙය්‍යාමි, න අඤ්ඤාති භික්ඛු රුජගෙහෙ වස්සං උපගවෙජ්ජය්‍ය”නති. කස්මා පන තෙසං එතදගොසි? “ඉදං අමහානං ථාවරකමමං තොවි විසභාගථුගලො සංඝමජ්ඣං පටිසිත්වා උනෙකාවෙය්‍යා”ති. අථායස්මා මහාකස්සපො ඤාතිදුතියෙක කමෙත ආවෙසි “සුඤ්ඤාමෙ ආවුසො සංඝො යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං සංඝො ඉමාති පව භික්ඛුසතාති සමමනනාය්‍ය රුජගෙහෙ වස්සං වසන්තා ධම්ම ව විනය ව සබ්බායෙය්‍යාමි. න අඤ්ඤාති භික්ඛු රුජගෙහෙ වස්සං වසිතබ්බනති; එසා ඤාති. සුඤ්ඤාමෙ ආවුසො සංඝො, සංඝො¹ ඉමාති පව භික්ඛුසතාති සමමනනාති රුජගෙහෙ වස්සං වසන්තා ධම්ම ව විනය ව සබ්බායෙය්‍යාමි. න අඤ්ඤාති භික්ඛු රුජගෙහෙ වස්සං වසිතබ්බනති, යස්සායස්මතො බමති ඉමෙසං පවනනං භික්ඛුසතානං සමමුති රුජගෙහෙ වස්සං වසන්තා ධම්ම ව විනය ව සබ්බායෙය්‍යාමි. න අඤ්ඤාති භික්ඛු රුජගෙහෙ වස්සං වසිතබ්බනති, තො තුණ්හස්ස; යස්ස නකබමති සොහාසෙය්‍ය. සමමනාති සංඝෙන ඉමාති පඤ්චභික්ඛුසතාති රුජගෙහෙ වස්සං වසන්තා ධම්ම ව විනය ව සබ්බායෙය්‍යාමි; න අඤ්ඤාති භික්ඛු රුජගෙහෙ වස්සං වසිතබ්බනති; බමති සංඝස්ස, තස්මා තුණ්හි; එව මෙතං ධාරයාමී”ති.

අයං පන කමමවාචා තථාගතස්ස පරිනිබ්බාණ්ණතො එකවිසතිමෙ දිවසෙ කතා. භගවා හි විසාබපුණ්ණමාය පවුසසමයෙ පරිනිබ්බුතො.

අප සත්‍යාගං පුට්ඨණ්ණවණ්ණසරීරං ගක්ඛමාලාදිති පුජ්‍යංසු. එවං සත්‍ය
 සංක්‍රීඩනදිවසා නාම අගෙසුං. තතො සත්‍යාගං විතකාය අග්ගිනා
 කොසි; සත්‍යාගං සත්‍රිපජ්ජරං කාමා සත්‍යාගාරසාලාය බාහුපුජ්ජ
 කරිංසුති; එකවිසති දිවසා ගතා. ජෙස්මලපුස්සකපක්කපචමියං පන
 බාහුසො භාජ්‍යංසු. එතස්මිං බාහුභාජනදිවසෙ සන්තිපතිනස්ස
 මහාභික්‍රිසංසස්ස සුභඥෙන බුඩ්ධච්ඡේදනෙන නතං අනාවාරං
 ආරොවෙතො වුත්තනායෙනෙව භික්‍රිසු උච්චිතිත්වා අයං කම්මවාමා
 කතා. ඉමෙව පන කම්මවාමං කාමා ථෙරෙ භික්‍රිසු ආමනෙතයි:
 “ආවුසො ඉද්දති තුමහානං චත්තාලීසදිවසා ඛිතාසො; තතො පරං
 අයං නාම නො පට්‍රිබොධො අභිති වත්තුං න ලබ්බා, තස්මා
 එත්තන්තරෙ යස්ස රොගපට්‍රිබොධො වා ආවරිඤ්ඤපජ්ජායපට්‍රිබොධො
 වා මාතාපිත්‍ර පට්‍රිබොධො වා අත්ති පත්තං වා පන පටිහබ්බං විවරං වා
 කත්තබ්බං සො හං පට්‍රිබොධං ජිජිත්වා නං කරණීයං කරොතු”ති.
 එවෙව පන වතා ථෙරෙ අත්තනො පචස්ස පරිසාය පරිවුත්තො
 රුජ්ජගං ගතො, අසෙසුද්ධි මහාථෙරං අත්තනො අත්තනො පරිවාරං
 ගතො කොසලසම්ප්ප්ප්ප් මහාජනං අස්සාසෙතුකාමා තං තං
 දිසං පක්කන්තා. පුණ්ණන්තරෙ පන සත්‍යාගාරභික්‍රිසුපරිවාරෙ
 “තථාගතස්ස පරිනිබ්බානස්සානං ආගතාගතං මහාජනං අස්සා
 සෙසාමි”ති කුසිණාරායමෙව අස්සාසි. ආයස්මා ආනන්දෙ යථා අපරි
 නිබ්බුතස්ස එවං පරිනිබ්බුතස්සාපි භගවතො සයුමෙව පත්තවිවරං
 ආදාය පච්ඡි භික්‍රිසුතෙති සම්. යෙන සාවතී තෙන වාරිකං පක්කාමි.
 ගච්ඡතො ගච්ඡතො පනස්ස පරිවාරං භික්‍රිසු ගණනපථං විනිවත්තා,
 තෙනායස්මතා ගතගතස්සානෙ මහාපරිදෙවො අගොසි. අනු
 පුබ්බෙන පන සාවතීං අනුපපන්නො ථෙරෙ සාවතීවාසිනො “ථෙරෙ
 කීර ආගතො”ති පුත්වා ගක්ඛමාලාදිගන්ධා පච්චුග්ගන්ධා “භනෙත
 ආනන්ද පුබ්බෙ භගවතා සම්. ආගච්ඡ්ථ අජ්ඣ ඤාතිං භගවත්තං ධපෙත්වා
 ආගතන්ධා”ති ආදීති වදමානා පරෙදිංසු. බුඩ්ධස්ස භගවතො පරි
 නිබ්බාණ්දිවසෙ විය මහාපරිදෙවො අගොසි. තත්‍ර සුද්ධංආයස්මා
 ආනන්දෙ අතිව්චිතාපරිසංසුත්තාය ධම්මො කථාය තං මහාජනං
 සක්‍රද්දපෙත්වා ජෙතවතං පටිසිත්වා දසබ්බලෙන වසිතගක්ඛකුරිං
 වජ්ජිතා වාරං විවරිතා මචපිස්සං නිගරිතා පපෙථාටෙත්වා ගක්ඛකුරිං
 සමච්ඡත්වා මිලානමාලාකවවරං ජබ්බිත්වා මචපිස්සං අතිගරිතා පුත්‍ර
 යථාස්සානෙ ධපෙත්වා භගවතො ධීතකාලෙ කරණීයං වත්තං සබ්බ
 මකාසි. කුරුමානො ව නගානකොස්සාසමච්ඡන්තඋදකුපස්සපනාදි
 කාලෙසු ගක්ඛකුරිං වජ්ජිතා: “නනු භගවා අයං තුමහානං නගාන
 කාලො, අයං ධම්මදෙසනාකාලො, අයං භික්‍රිසුතං ඔවාදද්දනකාලො,
 අයං සිහසෙය්‍යං කප්පනකාලො අයං මුට්ඨොවනකාලො”ති ආදීතා
 නයෙන පරිදෙවමානොව අකාසි. යථාතං භගවතො ගුණගණමහර
 සක්‍රද්දානාය පතිසිතපෙමොවෙව අබ්බාසවො ව අනෙකෙසු ව ජාති
 සත්‍යගෙස්ස සු අක්‍රද්දමක්‍රද්දපකාරසජ්ජිතවිත්තමඤ්ඤො; තමෙතං

අඤ්ඤාතරු දෙවනා “හතෙත ආනන්ද භූමේහ එවං පරිදෙවමානා කථං අඤ්ඤා අසාසිකාපා”නි සංවේරෙසි. සො තස්සා වචනෙන සංවිග්ගහදයො සන්ධිතියා තථාගතස්ස පරිනිබ්බාණතොපාභුතී ආනතිසජ්ඣක්ඛලතතා උස්සන්තධාතුකං නායං සමස්සාසෙත්ථං දුතිය දිවසෙ බිරවිරෙවනං පිවිනා විහාරෙයෙව නිසීදී. යං සක්කාය සුභෙන මානවෙන පතිතං මාණවකං එතදවොච: “අකාලො ඛො මාණවක අත්ථි මෙ අජ්ඣ භෙසජ්ජමන්තා පිතා, අපොචනාමි සොපි උපසංකමෙය්‍යමා”නි. දුතියදිවසෙ වෙනකපෙරෙන පච්ඡාසමණෙන ගන්තො සුභෙන මානවෙන පුඨො ඉමස්මි. දීඝනිකායෙ සුභපුත්තං නාම දසමං සුත්තමහාසි.

අථ පෙරෙ ජෙනවනවිහාරෙ බණ්ඩුපුලපටිසංඛරණං. කාරු පෙතො උපනායාය වස්සපනාසිකාය භික්ඛුසංඝං මහාය රුජගහං ගතො. තථා අඤ්ඤාසි ධම්මසඛාගතා භික්ඛුනි. එවං හි ගතෙතෙ සක්කාය ඉදං වුත්තං: “අථ ඛො පෙරු භික්ඛු රුජගහං අගමංසු ධම්ම ව විනය ව සඛාසිතු”නති. තෙ ආසාදනිපුණ්ණමාය උපොසථං කතො පාටිපදෙ සනතිපතියා වස්සං උපගමිංසු.

තෙත ඛො පන සමයෙන රුජගහං පරිවාරෙතො අභාරසමහා එහාරු ගොනති, තෙ සබ්බෙපි ජබ්බිතපතීත උකලාපා අගෙසුං. භගවතො පරිනිබ්බාණෙ සබ්බෙපි භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පත්තවිවරං ගහෙතො විහාරෙ ව පරිවෙණාති ව ජබ්බිතො අගමංසු. අථ කතිකවත්තං කුරුමානා පෙරු භගවතො වචනපුරුකන්දං තිස්සි වාදපරිමොචනන්දං ව පඨමං මාසං බණ්ඩුපුලපටිසංඛරණං කරො මාති විනෙතසුං තිස්සියා හි වදෙය්‍යං:- “සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකා සන්දර්ථිතෙයෙව විහාරෙ පටිජගහිංසු, පරිනිබ්බතෙ ජබ්බිසුං, කුලානං මහාධනපරිවොගො විතස්සති”නි තෙසං ව වාදපරි මොචනන්දං විනෙතසුනති වුත්තං ගොති.

එවං විනාසිතො ව පන කතිකවත්තං කරිංසු, යං සක්කාය වුත්තං. අථ ඛො පෙරානං භික්ඛුනං එතදගොසි: “භගවතා ඛො ආවුසො බණ්ඩුපුලපටිසංඛරණං වණ්ණිතං; හන්ද මයං ආවුසො පඨමං මාසං බණ්ඩුපුලපටිසංඛරණං කරොමි; මජ්ඣමං මාසං සන්තිපතීතො ධම්ම ව විනය ව සඛාසිත්ථමා”නි. තෙ දුතිය දිවසෙ ගන්තො රාජවාරෙ අඨංසු. රාජා ආගන්තො වන්දිතො “කිං හතෙත ආගතන්දා”නි අත්තනා කත්තබ්බකිච්චං පුච්ඡි. පෙරා අභාරස මහා විහාරපටිසංඛරණන්දාය ගන්තමමං පටිවෙදයිංසු. රාජා හන්තමමකාරකෙ මනුස්සෙ අදුසි. පෙරා පඨමං මාසං සබ්බවිහාරෙ පටිසංඛාරාපෙතො රඤ්ඤා ආරොවෙසුං: “නිසීතං මහාරාජ විහාර පටිසංඛරණං ඉදුති ධම්මවිනයසඛගහං කරොමා”නි. සාධු හතෙත විස්සන්දා කරොථ, මස්සං ආණ්ඩකකං, කුමහාකං ධම්මවකකං ගොතු. ආණ්ඩෙප භතෙත, කිං කරොමීති? සඛගහං කරොන්තානං භික්ඛුනං

සනතිසර්පයානං මහාරාජාති. කන්ද කාරොමි හනෙකැති? වෙහාර පබ්බතපසෙසං සත්තපණ්ණිගුහවායෙ කාතුං යුත්තං මහාරාජාති. “සාධු හනෙක”ති බො රාජා අජානසත්තු විසසකමුත්තා නිමිත්ත සද්දිසං සුවිහත්තතිත්තත්තමසොපාණං නානාවිධමාලාකමෙලනාකමම විවිත්තං අභිභවනනමිව රාජභවනවිභූතිං අපසසනනමිව දෙවවිමාන සිරිං සිරියා නිකෙතනමිව එකතිපානනතිත්තමිව දෙවමනුස්සනසන විහමිනානං ලොකරාමණෙයසකමිව සමපිණ්ණිහං දඨබ්බසාරමණිං මණ්ඩපං කාරාපෙඤා විවිධකුසුමදුමමෙලබ්බකවිනිශ්චිතනවාරු විනානං රහනවිවිත්තමණිකොට්ඨමනලමිව වං නානාපුපුපහාර විවිත්තපුපරිතිසිතමුතිකමම. බ්‍රහමවිමානසද්දිසං අලඛිකරිඤා හසමි මහාමණ්ඩපෙ පවසනානං භික්ඛුනං අනසොති පව කප්පියපව්වත්තරණ සභාති පඤ්ඤපෙඤා දකඛ්ණහං නිස්සාය උත්තරාශ්වමුඛං ථෙරාසනං මණ්ඩපමණ්ඩ පුරන්දාතිමුඛං බ්‍රහ්මස්ස භගවතො ආසනාරහං ධම්මාසනං පඤ්ඤපෙඤා දනතබ්බිහපිප්පති. වෙත්ත ධපෙඤා භික්ඛුසංඝස්සාරොවා පෙසි: “නිසිහං හනෙක මම තිව්ව”නති.

හසමි බො පන දිවසෙ එකවෙව භික්ඛු ආයසමනනං ආනන්දං සකිය එවමාහංසු: “ඉමසමි භික්ඛුසංඝෙ එකො භික්ඛු විසසගතිය වායනෙතා විවරති”ති. ථෙරො තං සුඤ්ඤා ඉමසමි භික්ඛුසංඝෙ අඤ්ඤ විසසගතිය වායනෙතා විවරණභික්ඛු නාම නත්ථි, ‘අඛා එතෙ මං සකිය වදන්ති’ති සංවෙගං ආපජ්ජ. එකවෙව තං ආහංසු “සෙව ආටුසො සනතිපාහො, තුව සෙබො සකරණියො, තෙන තෙන යුත්තං සනතිපාහං ගන්තුං, අපමතෙතා හොති”ති. අප බො ආයසමා ආනන්දෙ “සෙව සනතිපාහො, න බො පන මෙතං පතිරුපං ඥාතං සෙබො සමානො සනතිපාහං ගචෙජ්ජය”නති බහුදෙවරත්තිං කාය ගතා සතියා චිතිනාමෙඤා රත්තියා පවුසුසමයෙ වඛකමං ඔරො හිනා විහාරං පවිසිනා නිපජ්ජස්සාමිති කායං ආවජෙජ්ජි. වෙ පාද භූමිතො මුත්තා, අපපත්තව සිසං බිලොගහනං, එහසමි අනතරෙ අනුපාදය ආසවෙති විත්තං විමුච්චි.

අයං හි ආයසමා ආනන්දෙ වඛකමෙන බති චිතිනාමෙඤා විසෙසං නිබ්බන්තෙතාමුමසකෙකානෙතා විනෙතයි: නහු මං හගවා එතදවොච! “කතපුඤ්ඤසි තිං ආනන්ද, පධානමනුසුප්, ඩිපං හොති, අනාසවො”ති.² බ්‍රහ්මනව කපාය දෙසො නාම නත්ථි, මමව පන අචාරඛං විරියං, තෙන මෙ විත්තං උඛමාය සංවත්තති, හන්දහං විරියසමථං යොජෙමිති. වඛකමා ඔරොහිනා පාදබොවනසානෙ ධනා පාදෙ බොවිනා විහාරං පවිසිනා මචනෙ නිසිදිනා “ථොකං විසසමස්සාමි”ති කායං මචනෙ අපනාමෙසි; වෙ පාද භූමිතො මුත්තා, සිසං බිලොගතමසවත්තං, එහසමි අනතරෙ අනුපාදය ආසවෙති විත්තං විමුත්තං. වතුරිගියාපථවිරහිතං ථෙරස්ස අරහත්තං, තෙන

“ඉමගමි. සාසනෙ අනිපනො අනිසිනො අසිතො අවඛකමනො කො භික්ඛු අරහත්තං පනො”ති වුතො “ආනන්දනේරො”ති වතභුං වට්ටති.

අථ ථෙරො භික්ඛු දුතියදිවසෙ පමමියං පකංසා කතභත්තකිච්චා පත්තවිවරං පවිසාමෙත්වා ධම්මසභායං සනනිපතිංසු. අථ ඛො ආයසමා ආනන්දෙ අරහා සමානො සනනිපාතං අගමාසි. කථං අගමාසි? “ඉදුනිමහි සනනිපාතමජ්ඣං පවිසනාරහො”ති ගඨකුඨවිතො ඵනංසං විවරං කාඨිං බකුනා මුත්තතාලපකං. විය පණ්ඩුකම්බලෙ නිකම්තත ජනිමණ්ඩිය විගතවලාගනො නනෙ සමුග්ගතපුණ්ණ වන්දෙ විය බාලාතපසවමසා විකසිතරෙණුපිඡරගබ්භං. පදුමං විය ව පරිසුඛෙන පරියොද්ගෙන සප්පභෙන සසසිරිකෙන ව මුඛවරෙන අත්තනො අරහත්තපත්තිං ආරොචයමානො විය. අථ නං දිස්වා ආයසමතො මහාකස්සපස්ස ඵනදහොසි: “සොභති වත නො අරහත්තං පනො ආනන්දෙ, සචෙ සත්ථා ධරෙය්‍ය, අඛා අජු ආනන්දස්ස සාධු කාරං දදෙය්‍ය, ගන්දදුනිමස්සාගං සත්ථාරා දුතබ්බං සාධුකාරං දදුමි”ති තිකතිතභුං සාධුකාරමදුසි. මජ්ඣිමනාණකා පන වදන්ති: ‘ආනන්ද නේරො අත්තනො අරහත්තපත්තිං ඤාපෙතුකාමො භික්ඛුහි ඤා. න ගතො, භික්ඛු යථාමුසිං අත්තනො අත්තනො ආසනෙ නිසිදන්තා ආනන්දනේරස්සාසනං යපෙත්වා නිසින්නා. තත්ථ කෙහිවි “ඵතමාසනං කස්සා”ති වුතො “ආනන්දස්සා”ති “ආනන්දෙ පන කුහිං ගතො”ති? තයමිං සමයෙ ථෙරො විනොසි: “ඉදුනි මග්ගං ගමනකාලො”ති. තතො අත්තනො ආනුභාවං දස්සෙන්නො පඨවියං. නිමුජ්ජිත්වා අත්තනො ආසනෙයෙව අත්තානං දස්සෙසි. “ආනාසෙනාගත්වා නිසිදි”තිපි ඵනො. යථා වා තථා වා ගොතු, සබ්බථාපි තං දිස්වා ආයසමතො මහාකස්සපස්ස සාධුකාරදුතං යුත්තමෙව.

ඵචං ආගතො පන නාමිං ආයසමනො මහාකස්සපනේරො භික්ඛු ආමනොසි: “ආවුසො කිං පඨමං සඛගායාම, ධම්මං වා විනයං වා”ති? භික්ඛු ආගංසු: “ගතො මහාකස්සප විනයො නාම බුඬ සාසනස්ස ආයු, විනයෙ ධීතෙ සාසනං ධීතං ගොති, තස්මා පඨමං විනයං සඛගායාමා”ති. කං ධුරං කත්වාති? ආයසමනං උපා ලීනති. කිං ආනන්දෙ නප්පගොතීති? නො නප්පගොති; අපි ව ඛො පන සමමාසමුඛො ධරමානොයෙව විනයපරියත්තිං නිස්සාය ආයසමනං උපාලිං ඵනදග්ගෙ යපෙසි: “ඵනදග්ගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං විනයධරානං යදිදං උපාලී”ති. තස්මා “උපාලි නේරං පුච්ඡිත්වා විනයං සඛගායාමා”ති. තතො ථෙරො විනයං පුච්ඡන්නාය අත්තනාව අත්තානං සමමන්ති. උපාලිනේරොපි විස්සජ්ජන්නාය සමමන්ති. තත්ත්වායං පාලි:—අථ ඛො ආයසමා මහා කස්සපො සංඝං ඤාපෙසි “සුණාතු මෙ ආවුසො සංඝො, යදි සංඝස්ස

පත්තකලං, අහං උපාලිං විනයං පුච්ඡෙය්‍ය”නති. ආයස්මාපි උපාලි සංඝං ඤාපෙයි: “සුභ්‍යාතු මෙ භනෙන සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකලං, අහං ආයස්මතා මහාකස්සපෙන විනයං පුච්ඡො විස්සජ්ජෙය්‍ය”නති එවං අත්තානං සම්මන්ත්‍රිතා ආයස්මා උපාලි උදායාසනා එකංඝං විවරං කඛා පෙරෙ භික්ඛු මිඤ්ඤා ධම්මාසනෙ නිසිදි දන්තබ්චිත විජතිං ගහෙඤා.

තතො මහාකස්සපෙණෙහි පෙරාසනෙ නිසිදිතා ආයස්මන්තං උපාලිං විනයං පුච්ඡ. පස්මං ආවුසො උපාලි පාරාජකං කත් පඤ්ඤාත්තනති? වෙසාලියං භනෙතති. භං ආරබ්භාති? සුදින්නං තලඤ්ඤාප්‍රභං ආරබ්භාති. කියම්මං චජ්ජසම්මනති? මෙථුන ධම්මෙති. අපි බො ආයස්මා මහාකස්සපො ආයස්මන්තං උපාලිං පස්මස්ස පාරාජකස්ස චජ්ජමපි පුච්ඡ, නිදනමපි පුච්ඡ, පුග්ගලමපි පුච්ඡ, පඤ්ඤාත්තමපි පුච්ඡ, අනුපපඤ්ඤාත්තමපි පුච්ඡ, ආපත්තමපි පුච්ඡ, අනා පත්තමපි පුච්ඡ, පුච්ඡො පුච්ඡො ආයස්මා උපාලි විස්සජ්ජෙයි.

කිං පනෙත් පස්මපාරාජකෙ කිම් අපනෙතබ්බං වා පක්ඛිපිතබ්බං වා ආසී? නාසීති. බ්‍රහ්මස්ස භගවතො භාසිතෙ අපනෙතබ්බං නාමි නත්ථි, න භි තථාගතා එකව්‍යජ්ජනමපි නිරත්තං වදන්ති; සාවකානං පන දෙවතානං වා භාසිතෙ අපනෙතබ්බං හොති, තං ධම්මසංඝා භතා පෙරා අපනසිංසු; පක්ඛිපිතබ්බං පන සබ්බන්ධාපි අභි, තස්මා යං යත් පක්ඛිපිතං යුත්තං, නමපි පක්ඛිපිංසුයෙව. කිං පන තනති? “නෙත සමයෙනා”ති වා, “නෙත බො පන සමයෙනා”ති වා “අපිබො” ඉති වා, “එවං චුතෙත”ති වා, “එතදවොවා”ති වා, එව මාදිකං සම්බන්ධවනමත්තං, එවං පක්ඛිපිතබ්බයුත්තං පක්ඛිපිතං පන “ඉදං පස්ම පාරාජකනති” ධපෙසුං.

පස්මපාරාජකෙ සංඝගමාරුද්‍රෙහ පච අරගන්තසනාති සංඝගතං ආරොපිතකයෙනෙව ගණසක්කායං අභංසු. “නෙත සමයෙත බ්‍රහ්මා භගවා චෙරජායං, විහරති”ති ව; නෙසං සජ්ජායාරම්භනාලෙයෙව සාධුකාරං දදමානා විස මහාපස්ම උදකපරියන්තං කඤ්ඤාත්තමපි තෙ එතෙතෙව නයෙත සෙසංඝාච්ඡිකාති¹ සංඝගතං ආරොපෙතා “ඉදං පාරාජකකණ්ඩනති” ධපෙසුං. තෙරස සංඝාදිසෙසාති “තෙරස කනති”, ධපෙසුං. වෙ සික්ඛාපදාති “අභියතාති”ති ධපෙසුං. නිංස සික්ඛාපදාති “නිස්සංග්ගියපාවිතියාති”ති ධපෙසුං. චෙනචුති සික්ඛාපදාති පාවිතියාති”ති ධපෙසුං. වත්තාරි සික්ඛාපදාති “පාවිදෙසති යාති”ති ධපෙසුං. පචසත්තනිසික්ඛාපදාති “සෙබ්බාති”ති ධපෙසුං. සත්තධම්මෙව ‘අධිකරණසමථා’ති ධපෙසුං. එවං චිකාසිකාති වෙසික්ඛා පදසනාති “මහාවිහරෙහි”ති කිත්තෙතා ධපෙසුං. මහා විහරිතාව සානෙපි පුරිමනකයෙනෙව මහාපස්ම අකමපිත්තං

තනො හිඤ්ඤානිවිහමෙහ අඨ සික්ඛාපදාති “පාරාජිකකම්මං නාම ඉදං”ති ධරෙසුං. සත්තරස සික්ඛාපදාති “සත්තරසකතති” ධරෙසුං. තිංසසික්ඛාපදාති “තිංසග්ගියපාවිතරියා”ති ධරෙසුං. ඡසසික්ඛාපදාති “පාවිතරියාති”ති ධරෙසුං. අඨ සික්ඛාපදාති “පාරිදෙස නියාති”ති ධරෙසුං. ඵලසත්තති සික්ඛාපදාති “සෙම්මියාති”ති ධරෙසුං. සත්තධමෙම “අධිකරණසමථා”ති ධරෙසුං. එවං තිති සික්ඛාපද සතානි චත්තාරි ඵ සික්ඛාපදාති “හිඤ්ඤානිවිහමෙහ”ති කීතොත්තා “අයං උභතො විහමෙහා නාම ඵතුසසිභාණ්වාරා”ති ධරෙසුං. උභතො විහමොවසානෙපි වුගතනායෙනෙව මහාපඨවී අකමපිත්ථ.

එතෙනෙව උපායෙන අසීතිභාණ්වාරපරිමාණං බ්බානං පචචී සතිභාණ්වාරපරිමාණං පරිවාරච සබ්බගං ආරොපෙත්වා “ඉදං විනය පිටකං නාමා”ති ධරෙසුං. විනයපිටකාවසානෙපි වුගතනායෙනෙව පඨවිකමෙපා අහොසි. භං ආයසමනං උපාලිං පරිවර්තපෙසුං “ආවුසො ඉමං තුය්ගං නියසිභානෙ වාවෙති”ති. විනයපිටකසම්මුභාව සානෙ උපාලිකේරො දන්තබ්විතජීජනිං නික්ඛිපිත්වා ධම්මාසනා මිරොතිත්වා පේරෙ හිඤ්ඤා වර්දිත්වා අත්තනො පත්තංසනෙ තිසිදි.

විනයං සම්මාසිත්වා ධම්මං සම්මාසිතුකාමො ආයසමා මහා කසුපො හිඤ්ඤා ප්‍රච්ඡි “ධම්මං සම්මාසනෙතති කං ජුග්ගලං ධුරං කත්වා ධමේමා සම්මාසිතබ්බො”ති? හිඤ්ඤා “ආනන්දකේරං ධුරං කත්වා”ති ආහංසු. අථ බො ආයසමා මහාකසුපො සංඝං ඤාපෙසි: “සුඤ්ඤානං මෙ ආවුසො සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං ආනන්දං ධම්මං ප්‍රචේත්සා”නති. අථ බො ආයසමා ආනන්දෙ සංඝං ඤාපෙසි: “සුඤ්ඤානං මෙ භනෙන සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං අයසමා මහාකසුපෙන ධම්මං ප්‍රථො විස්සරේත්සා”නති. අථ බො ආයසමා ආනන්දෙ උදායාසනා එකංසං විචරං කත්වා පේරෙ හිඤ්ඤා වර්දිත්වා ධම්මාසනෙ තිසිදි දන්තබ්විතජීජනිං ගභෙත්වා.

අථායසමා මහාකසුපො තිඤ්ඤා ප්‍රච්ඡි: “කතරං ආවුසො පිටකං පඨමං සම්මායාමා”ති? සුභතනනිපිටකං භනෙතති. සුභතනන පිටකෙ චතස්සො සම්භිතියො, භාසු පඨමං භවරං සම්භිතීනති? දීඝ සම්භිතී. භනෙතති. දීඝසම්භිතියං චතුත්තංසසුත්තාති, තයො වය්ගා, හෙසු පඨමං කතරං වංගනති? සීලකම්මවග්ගං භනෙතති. සීලකම්මවග්ගෙ තෙරසසුත්තනා, හෙසු පඨමං කතරං සුත්තනති? බ්‍රහ්මරාලසුත්තං නාම භනෙතති. තිවිධසීලාලම්භනං නානා විධිමර්ත්ථවක්ඛාණ්දපනාදිවිචංසනං වාසඤ්ඤිජාලවිනිවේදනං දස සහස්සිලොභධාතුකමපනං භං පඨමං සම්මායාමාති.

අථ බො ආයසමා මහාකසුපො ආයසමනං ආනන්දං එතද වොච: “බ්‍රහ්මරාලං ආවුසො ආනන්ද කත්ථ භාසිභනති”? “අනතරං ච භනෙත රුජග්ගං අනතරං ච නාලන්දං රුජාගාරකෙ අමබලභිකාය”නති.

හං ආරම්භානි? සුපියව පරිබාජනං. බ්‍රහ්මදත්තව මාණවනනි. කිසිං වාජුසමිනනි? වණ්ණාවණ්ණනි. අථ බො අයසමා මහා කසාපො ආයසමනනං. ආනන්දං බ්‍රහ්මජාලස්ස නිදනවපි පුච්ඡි, පුග්ගලවපි පුච්ඡි, වස්ථුවපි පුච්ඡි. ආයසමා ආනන්දෙ විස්සරෙස්සි. විස්සර්නාවසානෙ පව අරහන්තසතානි සජ්ඣායමකංසු. වුත්තනසෙ තෙව පඨවිකමො අහොසි.

එවං බ්‍රහ්මජාලං සඞ්ඝායිනා තතො පරං “සාමඤ්ඤඵලං පනා වුසො ආනන්ද කත් භාසිත”නනි? ආදිනා පුච්ඡා විස්සර්නානුක්ක මෙන සඞ්. බ්‍රහ්මජාලෙන සබ්බෙපි තෙරසස්සත්තනෙන සඞ්ඝායිනා “අයං සීලක්කච්චයො නාමා”නි කිත්තොති යපෙසුං¹; තදනන්තරං මහාවග්ගං, තදනන්තරං පාරිකවග්ගනනි, එවං තිවග්ගසඞ්ඝං වතුත්තිසස්සත්තනපතිමණ්ඩනං. වතුසඞ්ඝාණ්ඩාරපරිමාණං. තනතිං සඞ්ඝායිනා “අයං දීඝනිකාසො නාමා”නි වතා ආයසමනනං ආනන්දං පරිච්ඡාපෙසුං: “ආවුසො ඉමං තුග්ගං නිසසිතකෙ වාවෙති”නි.

තතො අනන්තරං අසීතිභාණ්ඩාරපරිමාණං මජ්ඣිමනිකාසං සඞ්ඝායිනා යමමසෙනාපතිසාරිපුත්තතෙරස්ස නිසසිතකෙ පරිච්ඡා පෙසුං: “ඉමං තුමෙහ පරිග්‍රහං”නි. තතො අනන්තරං භාණ්ඩාරසත පරිමාණං සංයුත්තනිකාසං සඞ්ඝායිනා මහාකසාපතෙරං පරිච්ඡා පෙසුං: “භනෙන ඉමං තුමහානං නිසසිතකෙ වාවෙට්ඨා”නි. තතො අනන්තරං විසතිභාණ්ඩාරසතපරිමාණං අඩ්ඨනනරනිකාසං සඞ්ඝායිනා අනුරුඬිතෙරං පරිච්ඡාපෙසුං: “ඉමං තුමහානං නිසසිතකෙ වාවෙට්ඨා”නි.

තතො අනන්තරං:—

“ධම්මසඞ්ඝණි විහග්ගව නාමාවජු ව පුග්ගලං,
ධාතුයමනපඨානං අභිධම්මොති වුච්චතිති”.

එවං සංවණ්ණිතං සුබ්‍රමඤ්ඤගොචරං තනතිං සඞ්ඝායිනා ඉදං අභිධම්මපිටකං නාමානි වතා පව අරහන්තසතානි සජ්ඣායමකංසු. වුත්තනසෙතෙව පඨවිකමො අහොසි.

තතො පරං ජාහකං නිද්දෙසො² පරිසව්භිද්ධයො සුත්ත නිපාතො ධම්මපදං උදගං ඉතිවුත්තනං විමානවජු පෙතවජු පේර පේරිගාඨාති ඉමං තනතිං සඞ්ඝායිනා “වුද්දකාග්ගො නාම අයං”නි ව වතා “අභිධම්මපිටකසම්මයෙව සඞ්ඝගං ආරොපයිංසු”නි දීඝභාණ්ඩා වදනති. මජ්ඣිමනිකාසං පන “වරියාපිටකඅපදගබ්‍රහ්මවංසෙහි සඞ්. සබ්බෙපි තං බුද්දකගන්තං සුත්තනනපිටකෙ පරියාපණ්ණ”නනි වදනති.

එවමෙනං සබ්බෙපි බුඬවචනං රසවසෙන එකවිධං, ධම්මවිනය වසෙන දුට්ඨං, පඨමමජ්ඣිමපච්ඡිමවසෙන තිවිධං, හථා පිටතවසෙන,

1. සී. I. පඨිපෙසුං.

2. සී. I. II. ඉතානිද්දෙසො වුද්දනිද්දෙසො.

නිකායවසෙන පව්විධං, අභිභවසෙන නව්විධං, ධම්මකම්මවසෙන වතුරාසිතිසහස්සවිධනති වෙදිතබ්බං.

කථං රසවසෙන එකවිධං? යං හි භගවතා අනුභූතරං සමෝ සමෝයාසිං අභිසම්මුජ්ඣන්තියා යාව අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරි නිබ්බායන්ති, භාව එන්තනතෙර පච්චත්තාලිසවස්සාති දෙවමනුස්සනාග යක්ඛාදයො අනසාසනෙනන වා පච්චවෙනනෙනෙනන වා වුත්තං සබ්බන්තං එකරසං විමුක්තිරුසමෙව ගොති; එවං රසවසෙන එකවිධං.

කථං ධම්මචිත්තයවසෙන දුට්ඨං? සබ්බමෙව චේතං ධම්මො චෙව චිත්තයොවාති සම්මං ගච්ඡති; තත්ථ චිත්තයපිටකං චිත්තයො, අවසෙසං බුඬවචනං ධම්මො; තෙනෙවාහ: “යනනුත මයං ධම්මව චිත්තයව සම්මායෙය්‍යාම” අහං උපාලිං චිත්තයං පුච්ඡෙය්‍යං “ආනන්දං ධම්මං පුච්ඡෙය්‍යනති” ච එවං ධම්මචිත්තයවසෙන දුට්ඨං.

කථං පඨමමජ්ඣිමපච්ඡිමවසෙන තිවිධං? සබ්බමෙව භිදං පඨම බුඬවචනං මජ්ඣිමබුඬවචනං පච්ඡිමබුඬවචනනති නිප්පභෙදංගොති.

තත්ථ:—

“අනෙකජාතිසංසාරං සන්ධිවිස්සං අතිබ්බිසං
ගහකාරකං ගවෙසනෙතා දුක්ඛා ජාති පුතපුතං.

ගහකාරක දිසොසි පුත ගෙහං න නාගසි,
සබ්බා තෙ එපසුතා ගග්ගා ගහකුටං විසංඛිතං,
විසංඛාරගතං චිත්තං තණ්හානං ඛයමජ්ඣගා”ති

ඉදං පඨමබුඬවචනං. කෙව් “යද්‍ය හවෙ පාදුගවනති ධම්මො”ති බකිකෙ උද්දනගාථං වදනති. එසා පන පාටිපදදිවසෙ සබ්බ ඤාද්‍යභාවප්‍රගතස්ස සොමනස්සමයඤ්ඤෙන පච්චයාකාරං පච්ච වෙක්ඛනත්තං උප්පන්නා උද්දනගාථාති වෙදිතබ්බං. යං පන පරි නිබ්බාණකාලෙ අභාසි, “ගන්තුද්‍යති නික්ඛවෙ ආමනන්තයාඤ්ඤි වො, වය ධම්මා සම්ඛාරා, අප්පමාදෙන සමපාදෙථාති” ඉදං පච්ඡිමබුඬවචනං. උභින්නතමනතෙර යං වුයතමේහං මජ්ඣිමබුඬවචනං නාම. එවං පඨම මජ්ඣිමපච්ඡිමබුඬවචනවසෙන තිවිධං.

කථං පිටකවසෙන තිවිධං? සබ්බමෙව චේතං චිත්තයපිටකං සුත්තනන පිටකං අභිධම්මපිටකනති නිප්පභෙදමෙව ගොති. තත්ථ පඨමසම්භි තියං සම්භිතව අසම්භිතව සබ්බමපි සමොධානෙත්වා “උභයාති පාති මොක්ඛාති චෙ විභඛාති වාචිසති බකිකා සොළසපරිවාරාති” ඉදං විභසපිටකං නාම. “බ්‍රහ්මජාලාදිවතුන්රිසසුත්තනතසම්භගො දීඝ නිකායො, මුලපරියායසුත්තාදි දිය ඤ්ඤතවෙසුත්තසම්භගො මජ්ඣිම නිකායො, ඔඝපරණසුත්තාදිසංඝසුත්තසහස්සසහස්සතව සම්මුත්ත සම්භගො සංයුත්තනිකායො, විත්තාපරියාදුකසුත්තාදි නව සුත්තසහස්ස පමසතසතපඤ්ඤස සුත්තසම්භගො අද්දුත්තරනිකායො, බ්‍රහ්ම පාඨ ධම්මපද උද්දන ඉතිවුත්තක සුත්තනිපාත විමානවස්සු ජෙනවස්සු

ථෙර ථෙරිභාවා ජාතක නිදෙස පටිසම්භිද අපදන බුඬවංස වරියා පිටකවසෙන පණ්ණරසහෙදෙ බුදුකතීකායෝ”නි ඉදං සුත්තනන පිටකං නාම. “ධම්මසඛිකො විහඬො ධාතුකථා පුග්ගපඤ්ඤානති කථාවන්ථු යමකං පඨානං”නි ඉදං අභිධම්මපිටකං නාම.

තත්:-

“විවිධවිසෙසනයතො විනයනතො චෙව කායවාචානං
විනයත්ථිදුගි අයං විනයො විනයොති අකංඛාතො.”

විවිධා හි එත් පටිවිධපාතිමොක්ඛදෙසපාරාජකාදිසත්තආපත්ති කඩඛිමාතිකාවිහඬොදිප්ථහෙදනයා, විසෙසභූතා ව දළභිකම්ම සිටිලි කරණප්පයොජනා අනුප්පඤ්ඤානතිනයා, කායිකවාචසිකඅජ්ඣාචාර නිසෙධනතො චෙස කායං වාවච විනෙති; තස්මා විවිධනයතො විසෙස නයතො කායවාචානං ව විනයනතො විනයොති අකංඛාතො.

තෙනෙනමෙතස්ස වචනත්තොසලාත්ථං වුත්තං:-

“විවිධවිසෙසනයතො විනයනතො චෙව කායවාචානං
විනයත්ථිදුගි අයං විනයො විනයොති අකංඛාතො”නි.

ඉතරං පන:-

“අත්ථානං සුචනතො සුචුත්තතො සචණ්ණොථ සුදනතො
සුත්තාණාසුත්තසභාගතො ච සුත්තං සුත්තංති අකංඛාතං.”

තං හි අත්තත්ථපරත්ථාදිහෙදෙ අත්ථෙ සුචෙති; සුචුත්තො චෙත් අත්ථා චෙනෙය්ජ්ඣාසයානුලොමෙන වුප්පත්තො, සචති චෙතං අත්ථෙ සස්සම්ච එලං, පසචතීති වුත්තං හොති; සුදතිව¹ ධෙනුච්ච ඕරං, පණ්ණරතීති වුත්තං හොති; සුචු ච නෙත තායති රකඛතීති වුත්තං හොති; සුත්තසභාගච තං යථා හි තච්ඡකානං සුත්තං පමාණං හොති, එවමෙනමි විඤ්ඤානං, යථා ච සුගොතන සභගතීතාති පුපථාති න විකීරියනති න විඛංසියනති, එවමෙනෙත ඤාගතීතා අත්ථා තෙනෙනමෙතස්ස වචනත්තොසලාත්ථං වුත්තං:-

“අත්ථානං සුචනතො සුචුත්තතො සචණ්ණොථ සුදනතො
සුත්තාණාසුත්තසභාගතො ච සුත්තං සුත්තංති අකංඛාතං”නි.

ඉතරො පන:-

“යං එත් වුච්ඡිමනො සලකඤ්ඤා සුජ්ඣා පරිච්ඡිනානා
වුත්තාධිකා ව ධම්මා අභිධම්මො හෙන අකංඛාතො”

අයං හි අභිසංදෙ, වුච්ඡිසලකඤ්ඤාසුජ්ඣාපරිච්ඡිනානාධිකාසු දිස්සති. තථා හෙස “බාලො මෙ ආවුසො දුක්ඛා වෙදනා අභිකම්මනා”නි ආදිසු වුච්ඡි යං ආගතො. “යා තා රතතියො අභිඤ්ඤානා අභිලක්ඛිතා”නි ආදිසු සලකඤ්ඤා. “රාජාතිරාජා මනුජ්ඤ”නි ආදිසු සුජ්ඣා. “පට්ඨලො විනෙතුං අභිධම්මෙ අභිචිතයෙ”නි ආදිසු පරිච්ඡිනෙන.

අඤ්ඤාමඤ්ඤාසංකරවිරිතියො ධම්මො ච විනයො චාති වුත්තං ගොති.
 “අභික්කන්තොන චණ්ණො”ති ආදිපු අධිකෙ. එත්ථ ච “රුපුප
 පත්තියා මග්ගං භාවෙති, මෙත්තාසගගතොන චෙත්සා එකං දිසං
 එරිතො විහරති”ති ආදිනා නයෙන වුච්ඡිමන්තොපි ධම්මා වුත්තා.
 “රුපාරමණං වා සදුරමණං වා”ති ආදිනා නයෙන ආරමණාදීති
 ලක්ඛණීයත්තා සලක්ඛණාපි. “සෙඛා ධම්මා අසෙඛා ධම්මා
 ලොකුත්තරා ධම්මා”ති ආදිනා නයෙන පුජිතාපි පුජාරහාති
 අධිප්පායො. “එසොගා ගොති චෙදනා ගොති”ති ආදිනා නයෙන
 සභාවපරිච්ඡින්නත්තා පරිච්ඡින්නාපි; “මග්ගොධා ධම්මා අප්පමාණා
 ධම්මා අනුත්තරා ධම්මා”ති ආදිනා නයෙන අධිකාපි ධම්මා වුත්තා.
 හෙතෙතමෙතස්ස චචනත්ථකොසලුත්ථං වුත්තං:—

“යං එත්ථ වුච්ඡිමන්තො සලක්ඛණා පුජිතා පරිච්ඡින්නා
 වුත්තාධිකා ච ධම්මා අභිධම්මො තෙන අනුබොධො”ති.

යං පනෙත්ථ අවිසිද්ධං තං:—

“පිටකං පිටකත්ථවිදු පරියත්තිභාජනත්ථො ආහු
 තෙන සමොධානෙත්ථා තයොපි විනයාදයො ඤෙය්සා”.

පරියත්තිපි හි “මා පිටකසම්පදනො”ති ආදිපු පිටකත්ති
 වුච්චති. “අථ පුරිසො ආගචෙත්ථයා කුඤ්ඤපිටකං ආදයා”ති ආදිපු යං
 කිචි භාජනමපි. තස්මා “පිටකං පිටකත්ථවිදු පරියත්තිභාජනත්ථො
 ආහු” ඉද්දති “තෙන සමොධානෙත්ථා තයොපි විනයාදයො
 ඤෙය්සා”ති. තෙන එවං දුට්ඨිකත්ථං පිටකසංදේන සහ සමාසං
 කත්ථා විනයො ච සො පිටකම පරියත්තිභාවතො තස්ස තස්ස අත්ථස්ස
 භාජනතො චාති=විනයපිටකං. යථා වුත්තෙතෙව නයෙන සුත්තම තං
 පිටකමාති=සුත්තපිටකං. අභිධම්මො ච සො පිටකමාති=අභිධම්ම
 පිටකත්ති. එමමෙතෙ තයොපි විනයාදයො ඤෙය්සා.

එවං ඤාත්වා ච පුත්ථි තෙසුයෙව පිටකෙසු නානප්පකාර
 කොසලුත්ථං:—

“දෙසනාසාසනකථාහෙදං තෙසු යථාරහං
 සික්ඛාප්පහාණගමතිරහාවච පරිදීපයෙ.

පරියත්තිහෙදං සම්පත්තිං විපත්තිමාපි යං යතිං
 පාපුණාති යථා භික්ඛු තමපි සබ්බං විභාවයෙ”.

තත්තායං පරිදීපනා විභාවනා ච; එතාති හි තීති පිටකාති
 යථාක්කමං. ආණ්ඩොගාරපරමත්ථදෙසනා, යථාපරාධයථානුලොම
 යථා ධම්මසාසනාති, සංවරාසංවරදිසිවිතිවෙදිනනාමරුපපරිච්ඡේද
 කථාමාති වුච්චන්ති, එත්ථ හි විනයපිටකං. ආණ්ඩොගාර හගචිතා
 ආණ්ඩානුලුතො දෙසිතත්තා ආණ්ඩදෙසනා; සුත්තපිටකං වොගාර
 කුසලෙන හගචිතා වොගාරානුලුතො දෙසිතත්තා වොගාරදෙසනා;

අභිධම්මපිටකං පරමත්තකුසලෙන භගවතා පරමත්තානුලලනො දෙසිනතතා පරමත්තදෙසනාති වුච්චති. තථා පස්මං යෙ හෙ පචුරා පරාධා සත්තා හෙ යථාපරාධං එත්ත සාසිතාති යථාපරාධසාසනං. දුතියං අනෙකාක්කාසයානුසය චරිතාසිමුත්තීතා සත්තා යථානුලොමං එත්ත සාසිතාති යථානුලොමසාසනං. තතියං ධම්මපුර්වතෙත “අහං මමා”ති සඤ්ඤිතො සත්තා යථාධම්මං එත්ත සාසිතාති යථාධම්ම සාසනංති වුච්චති. ගථා පස්මං අක්කාචාරපටිපක්කභූතො සංවරා සංවරො එත්ත කම්මොති සංවරා සංවරකථා; සංවරා සංවරොති බුද්ධකො චෙව මහනෙතා ව සංවරො, කම්මානම්මං විය ඵලාඵලං වියව. දුතියං වාසිද්ධිපටිපක්කභූතා දිසිවිතීවෙසනා එත්ත කම්මාති දිසිවිතීවෙසනකථා. තතියං රාගාදි පටිපක්කභූතො නාමරූප පරිවේෂදෙ එත්ත කම්මොති නාමරූපපරිවේෂදකථාති වුච්චති.

තිසුපි චේතෙසු තිසෙසා සිත්තා, තිණී පහාණාති, චතුරිඛිධො ව ගමිතරිභාවො චෙදිතබ්බො. තථා හි, විනයපිටකෙ විසෙසෙන අධිසීල සිත්තා වුත්තා, සුත්තපිටකෙ අධිවිත්තසිත්තා, අභිධම්මපිටකෙ අධිපඤ්ඤසිත්තා. විනයපිටකෙ ව චිතීක්කමප්පහාණං කීලෙසානං චිතීක්කමපටිපක්කතතා සීලසං; සුත්තපිටකෙ පරිසුද්ධානප්පහාණං පරිසුද්ධානපටිපක්කතතා සමාධිසං; අභිධම්මපිටකෙ අනුසයප්පහාණං අනුසයපටිපක්කතතා පඤ්ඤය; පස්මෙ ව කදම්බප්පහාණං කීලෙසානං ඉතරෙසු වික්කම්බනසමුවේෂදප්පහාණාති; පස්මෙ දුම්චරිතසංකීලෙසප්පහාණං, ඉතරෙසු තණ්හාදිසිසංකීලෙසානං; ඵනමෙකස්මිං චෙත්ත චතුරිඛිධොපි ධම්මත්තදෙසනාපටිවෙධගමිතරිභාවො චෙදිතබ්බො. තත්ත ධම්මොති භනති; අත්තොති තස්සායෙවත්තො; දෙසනාති තස්සා මනසා¹ වචන්තාපිතාය භනති යා දෙසනා; පටිවෙසොති භනති යා භනති අත්තස්ස ව යථාභූතාවබ්බොධො; තිසුපි චේතෙසු එතෙ ධම්මත්ත දෙසනාපටිවෙධා යස්මා සසාදිති විය මනාසමුද්දෙ මඤ්චිති දුක්ඛො ගාහා අලභිතනෙයසපනිසා ව, තස්මා ගමිතරා; ඵවං ඵනමෙකස්මිං චෙත්ත චතුරිඛිධොපි ගමිතරිභාවො චෙදිතබ්බො.

අපරො නයො:—ධම්මොති හෙතු; වුත්තං හෙතං “හෙතුමති ඤාණං ධම්මපටිසම්භිද්”ති. අත්තොති හෙතුඵලං, වුත්තං හෙතං “හෙතුඵලෙ ඤාණං අත්තපටිසම්භිද්”ති. දෙසනාති පඤ්ඤත්ති, යථා ධම්මං ධම්මාභිලාපොති අධිප්පායො. අනුලොමපටිලොමසංඛෙප විත්තාරාදිවසෙන වා කථනං. පටිවෙධොති අභිසම්මො, සො ව ලොකියො. ලොකුත්තරො විසයතො ව අසම්මොගතො ව අත්තානු රූපං ධම්මෙසු ධම්මානුරූපං අත්තෙසු පඤ්ඤත්තිපථානුරූපං පඤ්ඤත්තිසු අවබ්බොධො, තෙසං තෙසං වා හත්ත වුත්තධම්මොතං පටිවිජ්ඣිතබ්බො සලකම්බසම්බාහො අවිපරිභසනාවො. ඉද්දති යස්මා එතෙසු තිසුපි පිටකෙසු යං යං ධම්මජානමත්තජානං වා යා වායං යථා

යථා සද්‍රවේණිකයා අන්‍යෝ සොතුනං සද්‍රණං අභිමුඛො හොති,
 භථා භථා තදන්තං ජොතිකා දෙසනා; යො චෙන් අවිපරිතාවබොධං
 සංඛාතො පටිච්චෙධො, තෙසං තෙසං වා ධම්මානං පටිවිජ්ඣිතබ්බො
 සලකකණ්ණසංඛාතො අවිපරිතසනාවො; සබ්බමෙසනං අනුපච්චිතකුසල
 සමායාමොති දුපපඤ්ඤාති සසාදිති මහාසමුද්දො විශ දුක්ඛොගාහං
 අලංකතෙයසපතිඨව; තඤ්චා එවමපි එකමෙකස්මිං චෙන් චතුරිති
 ධොපි ගමභීරහාවො චෙදිතබ්බො.

එතතාවතා ව:—

“දෙසනා සාසනභථා හෙදන්තසු යථාරහං

සිකඛාපදාහාණගමභීරහාවං ව පරිදීපයෙ”.

ඉති අයං ගාථා වුත්තන්තා හොති.

“පරියත්තිහෙදං සමපත්තිං විපත්තිවාපි යං යතිං

පාපුණාති යථා භික්ඛු නමපි සබ්බං විතාවයෙ”ති.

ඉති එන්තං පන තිසු පිටකෙසු තිවිධො පරියත්තිහෙදො දඨබ්බො;
 තිස්සො හි පරියත්තියො, අලගද්දපමා නිසරණන්තා හණ්ඩාගාරික
 පරියත්තීති.

තන්තං දුග්ගතිතා උපාරමාදිගෙතුපරියාපුතා අලගද්දපමා,
 යං සකියෙ වුත්තං “සෙයසථාපි භික්ඛවෙ පුරිසො අලගද්දත්තිකො—පෙ—
 සො පස්සෙයස මහන්තං අලගද්දං, නමෙතුං හොගෙ වා නඛුදෙඨ වා
 ගණේගයස, නස්ස සො අලගද්දො පටිපරිවත්තිකීං හන්තෙ වා බාහාය වා
 අඤ්ඤාතරස්මිං වා අභිගපච්චිබ්බෙහ ඛසෙයස, සො තහො නිදුතං
 මරණං වා නිගචෙත්ඨය මරණමත්තං වා දුක්ඛං, තං කිස්ස ගෙතු? දුග්ගතිතතතා
 භික්ඛවෙ අලගද්දස්ස. එවමෙව බො භික්ඛවෙ ඉධෙ
 කචෙව මොඝපුරිසා ධම්මං පරියාපුණන්ති සුත්තං—පෙ—වෙදලං,
 තෙ තං ධම්මං පරියාපුණ්තිකීං තෙසං ධම්මානං පඤ්ඤාය අන්තං ආ උප
 පරික්ඛන්ති, තෙසං තෙ ධම්මා පඤ්ඤාය අන්තං අනුපපරික්ඛන්තං න
 නිජ්ඣානං බමන්ති, තෙ උපාරමානිසංසා චෙව ධම්මං පරියාපුණන්ති,
 ඉතිවාදපපමොක්ඛානිසංසා ව, යස්ස ව ත්ථාය ධම්මං පරියාපුණන්ති,
 තවස්ස අන්තං නානුහොන්ති, තෙසං තෙ ධම්මා දුග්ගතිතා දීඝරත්තං
 අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තන්ති. තං කිස්ස ගෙතු? දුග්ගතිතතතා
 භික්ඛවෙ ධම්මානන්ති”. යං පන සුග්ගතිතා සිලකම්මාදිපාරිසුරියෙව
 ආකංඛමානෙන පරියාපුතා න උපාරමාදිගෙතු අයං නිසරණන්තා,
 යං සකියෙ වුත්තං “තෙසං තෙ ධම්මා සුග්ගතිතා දීඝරත්තං භිතාය
 සුඛාය සංවත්තන්ති. තං කිස්ස ගෙතු? සුග්ගතිතතතා භික්ඛවෙ ධම්මා
 නන්ති.” යං පන පරිඤ්ඤානකිකෙයො පභිනිකිලෙසො හා විතමෙයො
 පටිවිච්චානුපෙපො භූමිකත නිරොධො බිණ්ණසවො කෙවලං පච්චෙණී
 පාලනන්තාය වංසානුරක්ඛණන්තාය පරියාපුණාති, අයං හණ්ඩාගාරික
 පරියත්ති.

විනයේ පන සුප්පට්ඨනෙතො හික්ඛු සීලසම්මදං නිසංයං නිසංයං විජ්ජා පාපුණාති, තාසංයෙව ච තත් පභෙදවචනතො; සුතෙන සුප්පට්ඨනෙතො සමාධිසම්මදං නිසංයං ඡ අභිඤ්ඤා පාපුණාති, තාසංයෙව ච තත් පභෙදවචනතො; අභිධම්මෙ සුප්පට්ඨනෙතො පඤ්ඤා සම්මදං නිසංයං වතස්සො පටිසම්භිදා පාපුණාති, තාසංයෙව තත් පභෙදවචනතො; එවමෙතෙසු සුප්පට්ඨනෙතො යථාක්කමෙන ඉමං විජ්ජතයඡ අභිඤ්ඤාවතූපටිසම්භිදාහෙදං සම්පත්තිං පාපුණාති.

විනයේ පන දුප්පට්ඨනෙතො අනුසුද්ධාසුඛසම්මදං අත්ථරණ පාපුරණාදිථස්සාමඤ්ඤානො පටික්ඛිතෙනසු උපාදිනාථස්සාදිසු අනවජ්ජසඤ්ඤා හොති. චුත්තං හෙනං: “චාථං හගචතා ධම්මං දෙසිතං ආජානාමි, යථා යෙමෙ අනතරාසිකා ධම්මා චුත්තා හගචතා තෙ පටිසෙවතො නාලං අනතරායායා”ති. නතො දුස්සීලභාවං පාපුණාති. සුතෙන දුප්පට්ඨනෙතො “වත්තාරො මෙ භික්ඛවෙ පුග්ගලා සනෙතා සංවිජ්ජමානා”ති ආදිසු අධිපායං අජානනො දුග්ගතිතං ගණ්ඨාති, යං සක්ඛිය චුත්තං “අත්තනා දුග්ගතිතෙන අමෙහ වෙව අඛොචික්ඛති අත්තනාච ඛණ්ති ඛත්ථ අපුඤ්ඤං පසවති”ති, නතො මච්ඡාදිසිතං පාපුණාති. අභිධම්මෙ දුප්පට්ඨනෙතො ධම්මවිතතං අති ධාවනො අවිනේයයාතිපි විනේහති, නතො විත්තකෙට්ඨං පාපුණාති. චුත්තං හෙනං “වත්තාරිමාති භික්ඛවෙ අවිනේයයාති නවිනේහ තබ්බාති, යාති විනේහනො උමමාදස්ස විසාතස්ස භාගී අස්සා”ති; එවමෙතෙසු දුප්පට්ඨනෙතො යථාක්කමෙන ඉමං දුස්සීලභාවමච්ඡාදිසිතාවිත්තකෙට්ඨපභෙදං විපත්තිං පාපුණාතිති.

එත්තාවතා:-

“පරියතතිහෙදං සම්පත්තිං විපත්තිවාපි යං යතිං
පාපුණාති යථා හික්ඛු නම්පි සබ්බං විභාවයෙ”.

ඉති අයම්පි ශාථා චුත්තත්ථා හොති.

එවං නානප්පකාරහො පිට්ඨානි ඤාතො හෙසං - වසෙනෙතං බුඬ චචනං නිවිධනති ඤාතබ්බං.

කථං නිසායවසෙන පට්ඨිමං? සබ්බමෙවචේතං දිඝතිකායො මජ්ඣිමනිකායො සංසුත්තනිකායො අභිතුත්තරනිකායො බුද්ධකතිකායොති පට්ඨපභෙදං හොති.

තත් කතමො දිඝතිකායො? නිවග්ගසඛගාති බ්‍රහ්මචරාදීති චතුත්තිංසසුත්තාති.

“චතුත්තිංසෙව සුත්තන්තො නිවග්ගො යස්ස සඛගො
ථං දිඝතිකායොති පඨමො අනුලොමිකො”ති.

කසමා පනෙස “දික්කිකායොති” වුවෙහි? දික්පමාණානා සුත්තානං සමුග්ගොති වාසනො ව. සමුග්ගතිවාසං හි තිකායාති වුවෙහි. “නාහං භික්ඛවෙ අඤ්ඤං එකතිකායමපි සමනුපසාංඝි, එවං චිත්තං, යථසිද්ධං භික්ඛවෙ තීරව්ණානගතා පාණා පොණ්ණිකිතිකායො¹ චික්ඛලලිකාතිකායො”ති එවමාදිති වෙත් සාධකාති සාසනතො ලොකතො ව; එවං සෙසානමපි තිකායභාවෙ වචනත්ථො වෙදිතබ්බො.

කතමො මජ්ඣිමනිකායො? මජ්ඣිමපමාණාති පචදසවග්ග සංඛගාති මූලපටිසාසසුත්තාදිති දියක්ඛසතං වෙ ව සුත්තාති.

“දියක්ඛසහසුත්තනනා වෙ ව සුත්තාති යත් සො නිකායො මජ්ඣිමො පච දසවග්ගපරිග්ගහො”ති.

කතමො සංයුත්තනිකායො? දෙවනාසංයුත්තාදිවසෙන ධීයාති ඔසෙතරණාදිති සත්තසුභතසහස්සාති සත්ත ව සුත්තසභාති එයංච ව සුත්තාති.

“සත්තසුත්තසහස්සාති සත්තසුත්තසභාති ව එයංච වෙ ව සුත්තනනා එයො සංයුත්තසංඛගණො”ති.

කතමො අඛණ්ණතරනිකායො? එනෙකඅඛණ්ණතරෙතවසෙන ධීයාති චිත්තපටිසාදනාදිති නවසුත්තසහස්සාති පචසුත්තසභාති සත්තපඤ්ඤසච සුත්තාති.

“නවසුත්තසහස්සාති පචසුත්තසභාති ව සත්තපඤ්ඤසසුත්තාති සංඛා අඛණ්ණතරෙ අය”නති.

කතමො මුද්දකනිකායො? සකලං විනයපිටකං අභිධම්මපිටකං මුද්දකපාඨාදයො ව පුබ්බෙ නිදසසිතපචදසහෙදා ධපෙත්වා චත්තාරෙ තිකායෙ අවසෙසං බුච්චවනංති.

“ධපෙත්වා චතුරොපෙනෙ තිකායෙ දික්ඛාදිනෙ, තදඤ්ඤං බුච්චවනං නිකායො මුද්දකො මතො”ති.

එවං තිකායවසෙන පචචිධං.

කථං අභිග්ගවසෙන නවචිධං? සබ්බමෙව ගිදං සුත්තං ගෙය්‍යං වෙය්‍යා කරණං ගාථා උද්දනං ඉතිඋත්තකං ජානකං අඛණ්ණධම්මං වෙදලලනති නවපසහෙදං හොති. තත්ථ උභතොවිභවිතාදිදෙසඛකා පරිවාරා සුත්තතිපාතෙ මඛගලසුත්තකර්තනසුත්තනාලකසුත්තතුච්චකසුත්තාති, අඤ්ඤමපි ව සුත්තනාමකං හරාගතවචනං “සුත්ත”නති වෙදිතබ්බං. සබ්බමපි සභාපකං සුත්තං “ගෙය්‍ය”නති වෙදිතබ්බං. විසෙසෙන සංයුත්තකෙ සකලොපි සභාපකවග්ගො. සකලං අභිධම්මපිටකං නිශාථකසුත්තං යථ අඤ්ඤමපි අසංගි අභෙග්ගි අසංගිහිතං බුච්චවනං, තං “වෙය්‍යාකරණ”නති වෙදිතබ්බං. ධම්මපදං ථෙරගාථා ථෙරිගාථා²

1 සි. II. & III. “පොණ්ණිකායොති”පි.

2 සි. II. ථෙර ථෙරි ගාථා.

සුත්තනිපාතේ නොසුත්තනාමිනා සුඛිකගාථා ව “ගාථා”නි වෙදි තබබො. සොමණස්සඤ්ඤමධිකගාථාපටිසංයුත්තා වෙඅසීතිසුත්තනනා “උදන”නනි වෙදිතබබො. “වුත්තංගෙනං ගභවනා”නි ආදිනසප්පචත්තා දසුත්තරසතංසුත්තනා “ඉතිවුත්තක”නනි වෙදිතබබො. අපණ්ණක ජාතකාදීනි පඤ්ඤසාධිකානි පචජාතකසතානි “ජාතක”නනි වෙදි තබබො. “වත්තාරො මෙ භික්කවෙ අච්ඡරියා අබ්බුතා ධම්මා ආනඤ්ඤ”නි ආදිනසප්පචත්තා සබ්බෙපි අච්ඡරියබ්බුතධම්මපටිසංයුත්තා සුත්තනනා “අබ්බුතධම්ම”නනි වෙදිතබබො. වුලලවෙදලලමහාවෙදලල සම්මාදිසී සක්කපඤ්ඤ සංඛාරභාජනිය මහාපුණ්ණම සුත්තනනාදයො සබ්බෙ පි වෙදව තුභිව ලඛා ලඛා පුච්ඡිත සුත්තනනා “වෙදලල”නනි වෙදිතබබො. එවං අභිගවසෙන නවම්බො.

කථං ධම්මකඛ්ඛිවසෙන වතුරාසීතිසහස්සම්බං ? සබ්බමෙව වෙනං බුඞ්චවනං:—

“වාසීතිං බුඞ්භො ගණතිං වෙසහස්සානි භික්ඛුනො,
වතුරාසීතිසහස්සානි යෙමෙ ධම්මා පචත්තිනො”ති.

එවං පරිදීපිතධම්මකඛ්ඛිවසෙන වතුරාසීතිසහස්සපභෙදං ගොති. තත්ථ එකානුසක්ඛිනං සුත්තං එකො ධම්මකඛ්ඛිනො, යං අනෙකානුසක්ඛිනං තත්ථ අනුසක්ඛිවසෙන ධම්මකඛ්ඛිගණනා; ගාථා බ්‍රහ්මසු පඤ්ඤපුච්ඡනං එකො ධම්මකඛ්ඛිනො, විස්සජ්ජනං එකො; අභිධම්මෙ එකමෙකං නිකදුකභාජනං එකමෙකව විත්තවාරභාජනං එකෙකො ධම්මකඛ්ඛිනො; විනයෙ අත්ථි වජ්ඣු අත්ථි මාතිකා අත්ථි පදභාජනියං අත්ථි ආපනති අත්ථි අනාපනති අත්ථි තිකච්ඡේදො; තත්ථ එකමෙකො කොඨාසො එකමෙකො ධම්මකඛ්ඛිනො වෙදිතබබො. එවං ධම්මකඛ්ඛිවසෙන වතුරාසීති සහස්සම්බං.

එවමෙනං අභෙදනො රසවසෙන එකම්බං, භෙදනො ධම්ම විනයාදිවසෙන දුම්බාදිභෙදං බුඞ්චවනං සඛිතායනෙනාන මහාකස්සප පමුඛෙන වසීගණෙන “අයං ධම්මො, අයං විනයො, ඉදං පඨමබුඞ්චවනං, ඉදං මජ්ඣිමබුඞ්චවනං, ඉදං පච්ඡිමබුඞ්චවනං, ඉදං විනයපිටකං, ඉදං සුත්තපිටකං, ඉදං අභිධම්මපිටකං, අයං දීඝනිකායො—පෙ—අයං බුද්දකනිකායො, ඉමානි සුත්තාදීනි නවබ්බානි, ඉමානි වතුරාසීති ධම්මකඛ්ඛිසහස්සානි”ති ඉමං පභෙදං වචන්තෙත්වාප සබ්බිතං.

ත කෙවලව ඉමමෙව, අඤ්ඤමපි උද්දනසඛිගභවනාසඛිගභ පෙය්‍යාලසඛිගභ එකනිපාතදුකනිපාතාදීනිපාතසඛිගභසංයුත්තසඛිගභ පණ්ණාසකසඛිගභාදිමනෙකම්බං තිසු පිටකෙසු සන්දිස්සමානසඛිග භප්පභෙදං වචන්තෙත්වා සත්තනි මාසෙහි සබ්බිතං. සබ්බිතිපරිශොඤා නෙ වස්ස “ඉදං මහාකස්සපනේරෙන දසබලස්ස භාසනං පච්චස්ස භහස්සපරිමාණං කාලං පච්ඡානනසමන්දං කත”නනි සජාතප්පමොදු

සාධුකාරං විශ දදමානා අයං මහාපඨවී උදකපරියතං. කතා
අනෙකප්පකාරං සබ්බමපි සමපකමපි සමවෙධි; අනෙකාති ච අච්ඡරි
යාති භාතුරහෙසුනති.

අයං පඨමමහාසබ්බිනී නාම,

යා ලොකො:-

“සතෙති පච්චි කතා තෙන පචසතාති ච,
ථෙරෙහෙව කතතතා ච ථෙරිකාති පච්චවති”ති.

ඉමිසා පඨමමහාසබ්බිනීයා චත්තමානාය විනයසබ්බභාවසානෙ
සුත්තපිටකෙ ආදිතිකායසා ආදිසුත්තං බ්‍රහ්මජාලං පුච්ඡෙනෙතන
ආයසමා මහාකසාපෙන “බ්‍රහ්මජාලං ආවුසො ආනන්ද කත්ථ
භාසිත”නති එවමාදිචචනපරියොසානෙ යත්ථ ච භාසිතං යච ආරබ්භ
භාසිතං, තං සබ්බං පකාසෙනො අයසමා ආනන්ද, ‘එවං මෙසුනනති’
ආදිමාහ. තෙනවුත්තං:- “බ්‍රහ්මජාලසාපි ‘එවං මෙ සුභ’නති ආදිකං
ආයසමා ආනන්දෙන පඨමමහාසබ්බිනීකාලෙ වුත්තතිදනමාදි”ති.

එත්ථ ‘එවං’ති නිපාතපදං. ‘මෙ’ති ආදිති නාමපදං. “පටිපතො
භොති”ති එත්ථ ‘පටි’ති උපසග්ගපදං, ‘භොති’ති ආබ්‍යාතපදනති,
ඉමිනා තාව නයෙන පදවිභාගො වෙදිතබ්බො.

අත්තො පන “එවං” සද්දො තාව උපමුපදෙසසමපහංසනගරහන
වචනසමපටිග්ගභාකාරනීදස්සනාවධාරණාදි අනෙකත්ථපහෙදෙ,
තථා හෙස “එවං ජාතෙන මච්චෙන කතතබ්බං කුසලං බහු”නතිඑව
මාදිසු උපමායං ආගතො. “එවං තෙ අභික්කම්තබ්බං එවං පටික්කම්
තබ්බං”නති ආදිසු උපදෙසෙ. “එවමෙතං භගවා එවමෙතං සුගතා”ති
ආදිසු සමපහංසනෙ. “එවමෙවං පනායං වසලී යසම්ච වා නයම්ච වා
තස්ස මුණ්ඩකස්ස සමණකස්ස වණණං භාසති”ති ආදිසු ගරහනෙ.
“එවං හනෙතති බො තෙ භික්ඛු භගවතො පච්චස්සොසු”නති ආදිසු
වචනසමපටිග්ගහෙ. “එවං ව්‍යා බො අහං හනෙත භගවතා ධම්මං
දෙසිතං ආජානාමි”ති ආදිසු ආකාරෙ. “එහි ත්වං මාණවක යෙන
සමණො ආනන්දො තෙහුපසබ්බම උපසබ්බමිතිං මම වචනෙන
සමණං ආනන්දො අප්පාබාධං අප්පාතබ්බං ලහුඨානං බලං එසුචිහාරං
පුච්ඡ, සුභො බො මාණවො තොදෙය්‍යපුත්තො භවන්තං ආනන්දො
අප්පාබාධං-පෙ-එසුචිහාරං පුච්ඡතිති, එවච පන වදෙති සාධුකීර
භවං ආනන්දො යෙන සුභස්ස මාණවස්ස තොදෙය්‍යපුත්තස්ස
නිවෙසනං, තෙහුපසබ්බමතු අනුකම්පං උපාදාය”ති ආදිසු
නීදස්සනෙ. “තං කිං මඤ්ඤථ කුලාමා ඉමෙ ධම්මා කුසලා වා අකුසලා
වාති? අකුසලා හනෙත. සාවර්ජා වා අනවර්ජා වාති? සාවර්ජා හනෙත.
විඤ්ඤාගරිතිතා වා විඤ්ඤාප්පසත්ථා වාති? විඤ්ඤාගරිතිතා හනෙත.
සම්මතා සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනති නො වා, කථං වා

එක් හොඳිනි? සමන්තා භන්තො සමාදින්නා අභිතාය දුක්ඛාය සංවත්තනති, එවං නො එක් හොඳිනි”ති ආදිසු අවධාරණේ. ස්වායම්බ ආකාරනිදස්සනාවධාරණේසු දළබ්බො.

තත් ආකාරතේන “එමං” සද්දෙන එතමන්. දීපෙනි, නානාතය නිපුණමනෙකජ්ඣාසයසමුදානං අත්ඛ්‍යාජනසමපන්නං විවිධ පාටි භාරියං ධම්මන්දෙසනාපටිවෙධගමභීරං සබ්බසත්තානං සකසක භාසානුරූපභූතා සොතපට්ඨාගච්ඡන්තං තස්ස භගවතො චචනං සබ්බප්‍රකාරෙන කො සමන්තො විඤ්ඤානං සබ්බන්තමෙන පන සොකු කාමනං ජනෙත්වාපි “එවමෙම සුතං, මයාපි එකෙනාකාරෙන සුත”නති. නිදස්සනතේන, “නාගං සයඤ්ඤ, න මයා ඉදං සච්ඡි කත”නති අත්තානං පරිමොචෙනො “එවමෙම සුතං, මයාපි එවං සුත”නති ඉදං චතතබ්බං සකලං සුතනං නිදස්සෙති. අවධාරණතේන “එතදගං භික්ඛවෙ මම සාවකානං භික්ඛුනං බහුස්ස තානං යදිදං ආනඤ්ඤ, ගතිමන්තානං, සතිමන්තානං, ධිති මන්තානං, උපස්ඝාතානං යදිදං ආනඤ්ඤ”ති එවං භගවතා “ආයස්මා ආනඤ්ඤ අත්තුසලො ධම්මකුසලො ව්‍යජ්ජකුසලො නිරුත්තිකුසලො පුබ්බාපරකුසලො”ති එවං ධම්මසෙනාපතිනා ච පසත්ථාචානුරූපං අත්තනො ධාරණබලං දස්සෙන්නො සත්තානං සොකුකම්පනං ජනෙති. එවමෙම සුතං, තච බො අත්තො වා බ්‍යජ්ජතො වා අනුනමනධිකං එවමෙම න අඤ්ඤාථානි දළබ්බනති.

“මෙ” සද්දෙ නිසු අත්තේසු දිස්සති. තථා හිස්ස “ගාථාභිභිතං මෙ අභොජනෙය්‍ය”නති ආදිසු මයානි අත්තො. “සාධු මෙ භන්තො භගවා සංඛින්නො ධම්මං දෙසෙතු”ති ආදිසු මස්සනති අත්තො. “ධම්මදායාද මෙ භික්ඛවෙ භවථා”ති ආදිසු මමානි අත්තො. ඉධපන “මයා සුත”නති ව, “මම සුත”නති ව අත්ථවයෙ යුජ්ජති.

“සුතං”ති අයං සද්දෙ සඋපසග්ගො ව අනුපසග්ගො ව ගමන විස්සුතකිලිතොපචිතානුයොගසොතවිඤ්ඤාය්‍ය සොතචාරානුසාර විඤ්ඤාතාදි අනෙකත්තප්‍රභේදො. තථා හිස්ස “සෙනාය පසුතො”ති ආදිසු ගච්ඡන්තොති අත්තො. “සුතධම්මස්ස පස්සතො”ති ආදිසු විස්සුතධම්මස්සාති අත්තො. “අවස්සුතාවස්සුතස්සා”ති ආදිසු කිලින්නාකිලින්නස්සාති අත්තො. “තුමොති පුඤ්ඤං පසුතං අනප්පක”නති ආදිසු උපචිතංති අත්තො. “යෙකිනපසුතාධීරා”ති ආදිසු කිනානුයුතොති අත්තො. “දිඨං සුතං මුතං”ති ආදිසු සොත විඤ්ඤාය්‍යනති අත්තො. “සුතධරො සුතසනච්චයො”ති ආදිසු සොත චාරානුසාරවිඤ්ඤාතධරොති අත්තො. ඉධ පනස්ස සොතචාරානුසාරෙන උපධාරිතනති වා උපධාරණනති වානි අත්තො. “මෙ” සද්දස්ස හි මයානි අත්තෙ සති “එවං මයා සුතං, සොතචාරානුසාරෙන උපධාරිත”නති යුජ්ජති. මමානි අත්තෙ සති “එවං මම සුතං, සොතචාරානුසාරෙන උපධාරණ”නති යුජ්ජති.

එවමෙනෙසු නිසු පදෙසු “එවං”නි සොනවිඤ්ඤාණදිවිඤ්ඤාණ කිව්වනිදසානං. “මෙ”නි වුත්තවිඤ්ඤාණසමඛිතිපුග්ගලනිදසානං. “සුතනනි” අසාමනසාචපටිකෙඛපතො අනුනාධිකාරිපරිතග්ගණ නිදසානං. තථා “එවනනි” තසා සොනවාරානුසාරෙන පවත්තාය විඤ්ඤාණවිපියා නානපසකාරෙන ආරමමණෙ පවත්තිභාවපසකාසනං. “මෙ”නි අත්ථපසකාසනං. “සුත”නනි ධර්මපසකාසනං. අයං හෙත්ථ සඛෙඛපො: “නානපසකාරෙන ආරමමණෙ පවත්තාය විඤ්ඤාණවිපියා මයා න අඤ්ඤං කතං ඉදං පන කතං අයං ධර්මො සුතො”නි.

තථා “එවනනි” නිද්දිසිතබ්බපසකාසනං. “මෙ”නි පුග්ගලපසකාසනං. “සුත”නනි පුග්ගලකිව්වපසකාසනං. ඉදං වුත්තං හොති:— “යං සුත්තං නිද්දිසිසාමි, වං මයා එවං සුත”නනි.

තථා “එව”නනි යසා විත්තසන්නානසා නානපසකාරපවත්තියා නානත්ඛණ්ණග්ගණං හොති, පසා නානාසාරනිද්දෙසො. එවනනි හි අයං ආසාරපඤ්ඤාතනි. “මෙ”නි කත්තාරනිද්දෙසො. “සුත”නනි විසයනිද්දෙසො. එත්තාවතා නානපසකාරපවත්තෙන විත්තසන්නා නෙන තං සමඛිතිනො කත්තු විසයෙ ගගණසන්නිදානං කතං හොති.

අථ වා “එව”නනි පුග්ගලකිව්වනිද්දෙසො. “සුතනනි” විඤ්ඤාණ කිව්වනිද්දෙසො. “මෙ”නි උභයකිව්වසුත්තපුග්ගලනිද්දෙසො. අයං පතෙත්ථ සඛෙඛපො: “මයා සවණකිව්විඤ්ඤාණසමඛිතිනා පුග්ගලෙන විඤ්ඤාණවසෙන ලබසවණකිව්වවොහාරෙන සුත”නනි.

තත්ථ “එව”නනි ව “මෙ”නි ව සච්ඡිකථපරමථවසෙන අවිජ්ජ මානපඤ්ඤාතනි. කිං හෙත්ථ තං පරමත්ථතො අත්ථි යං “එවනනි” වා “මෙ”නි වා නිද්දෙසං ලභෙථ? “සුතනනි” විජ්ජමානපඤ්ඤාතනි, යං හි තං එත්ථ සොතෙන උපලඛං, තං පරමත්ථතො විජ්ජමානනනි. තථා “එවනනි” ව “මෙ”නි ව තං තං උපාදය වත්තබ්බතො උපාදය පඤ්ඤාතනි. “සුතනනි” දිදාදීනි උපනිධාය වත්තබ්බතො උපනිධාය පඤ්ඤාතනි.

එත්ථ ව “එවං”නි වචනෙන අසමොහං දීපෙති, න හි සමුළ්ලසා නානපසකාරපටිවෙධසමත්ථො හොති. “සුතං”නි වචනෙන සුතසා අසමොහං දීපෙති, යසා හි සුතං පමුළං හොති, න සො කාලනතරෙ “මයා සුතනනි” පටිවිජ්ජානාති;¹ ඉට්ඨසා අසමොහෙන පඤ්ඤාසිඪී, අසමොහෙන සතිසිඪී; තත්ථ පඤ්ඤාපුබ්බග්ගමාය සතියා ව්‍යජ්ජාචාරා රණසමත්ථතා, සතිපුබ්බග්ගමාය පඤ්ඤාය අත්ථපටිවෙධසමත්ථතා, තදුභයසමත්ථතායොගෙන අත්ථව්‍යජ්ජනසම්පන්නාය ධර්මකොසසා අනුපාලනසමත්ථතො ධර්මගණ්ඨාගාරිකත්තසිඪී.

අපරො නයො:- “ඵවං”ති වචනෙන යොනිසොමනසිකාරං දීපෙනි, අයොනිසො මනසිකාරොතො නානාපකාරපටිවෙධාභාවතො. “සුතං”ති වචනෙන අවිකෙඛං. දීපෙනි, විකෘතිතනවිතනස්ස සවණ භාවතො. නථා හි විකෘතිතනවිතනො පුණ්ණලො සබ්බසම්පන්නියා උච්ච මානෙපි “න මයා සුභං පුන හණ්ඨං”ති හණති; යොනිසො මනසිකාරෙන වෙත් අත්තසම්මාංගණිධිං. පුබ්බෙ ව කතපුඤ්ඤතං සාධෙති, සම්මා අප්පඤ්චිතතනස්ස පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා නදභාවතො; අවිකෙඛපෙන සම්මමසවණං. සප්පරිසුංස්සයව සාධෙති, න හි විකෘතිතො සොභුං සකෙකාති, න ව සප්පරිසෙ අනුංස්සයමානස්ස සවණං අත්ථිති.

අපරො නයො:- යසම්මා “ඵවං”ති යස්ස විතතසන්නානස්ස නානාපකාරපවත්තියා නානත්වමඤ්ඤානගණං ගොති, තස්ස නානාකාර නිද්දෙසොති වුත්තං, සො ව ඵවං හද්දකො ආකාරො න සම්මා අප්පඤ්චිතතනො පුබ්බෙ අකතපුඤ්ඤස්ස වා ගොති, තස්මා “ඵවං”ති ඉමිනා හද්දකෙන ආකාරෙන පච්ඡිමවක්කවයසම්පන්නි මත්තනො දීපෙනි. “සුතං”ති සවණයොගෙන පුරිමවක්කවයසම්පන්නි, න හි අප්පඤ්චිතපදෙසෙ වසනො සප්පරිසුංස්සයවිරහිතස්ස වා සවණං අත්ථි; ඉච්චස්ස පච්ඡිමවක්කවයසිභියා ආසයසුභි සිඛා ගොති, පුරිම වක්කවයසිභියා පයොගසුභි; තාය ව ආසයසුභියා අභිගමවත්තසිභි, පයොගසුභියා ආගමවත්තසිභි, ඉති පයොගාසයසුඛස්සාගමාභිගම සම්පන්නස්ස වචනං. අරුණංගං විය සුරියස්ස උදයනො, යොනිසො මනසිකාරො විය ව කුසලකම්මස්ස, අරහති හඟවතො වචනස්ස පුබ්බඛාමං භවිතුන්ති ණනෙ නිදානං ඤපෙනො “ඵවං මෙ සුතං”ති ආදිමාහ.

අපරො නයො:- “ඵවං”ති ඉමිනා නානාපකාරපටිවෙධදීපකෙන වචනෙන අත්තනො අත්ථපටිභාණ්ටපිසම්භිද්ධසම්පන්නිසම්භාවං දීපෙනි. “සුතං”ති ඉමිනා සොතබ්බහෙදපටිවෙධදීපකෙන ධම්මතිරුත්තිපටි සම්භිද්ධසම්පන්නිසම්භාවං. “ඵවං”ති ඉදං යොනිසො මනසිකාරදීපකං වචනං භාසමානො “ඵතෙ මයා ධම්මා මනසානුපෙක්ඛිතා, දිභියා සුප්පටිවිඛා”ති දීපෙනි. “සුතං”ති ඉදං සවණයොගදීපකං වචනං භාසමානො “ඛු මයා ධම්මා සුභා ධනා වචස් පරිචිතා”ති දීපෙනි. තද්දහයෙනා පි අත්ථවර්තනපාරිපුරිං දීපෙනො සවණෙ ආදරං ජනෙති, “අත්ථවර්තනපරිපුර්ණං හි ධම්මං ආදරෙන අපුර්ණනො මහතා භිතා පරිබාහිරො ගොතිති, ආදරං ජනෙති සකකම්මං ධම්මො සොතබ්බො”ති.

“ඵවං මෙ සුතං”ති ඉමිනා පන සකලෙන වචනෙන ආයස්මා ආනඤ්ඤ තථාගතපට්ඨෙන ධම්මං අත්තනො අදහනො අසප්පරිස භූමිං අතික්කමති, සාවකතං පටිජානනො සප්පරිසභූමිං ඔක්කමති;

තථා අසම්මා විතතං උදාපෙති, සම්මෙම විතතං පතිඝාපෙති,
 “කෙවලං සුතමෙවෙනං මයා නස්සෙව පන භගවතො වචන”නති
 දීපෙනො අතතානං පරිමොවෙති, සන්ධාරං අපදිසති, ජනවචනං
 අපෙති, ධම්මනෙතතිං පතිඝාපෙති.

අපි ව “එම මෙ සුතං”ති අතතානා උපාදිතභාවං අපට්ඨා
 නෙනො පුරිමසවණං විවරනො “සමුඛා පටිගාහිතමිදං මයා
 නස්සෙව පන භගවතො වචන”නති දීපෙනො “වතුචෙසාරජජිසාර
 දස්ස දසබලධරස්ස ආසභණ්ඩානඝාසිනො සිහනාදනාදිනො සම්ම
 සත්තුතතමස්ස ධම්මස්සරස්ස ධම්මරාජස්ස ධම්මාසිපතීනො ධම්මදීපස්ස
 ධම්මසරණස්ස සම්මවචරකකවතනිනො සමමසමුඛස්ස වචනං, න
 එත්ථ අත්ථ වා ධම්මෙ වා පදෙ වා ව්‍යඤ්ඤා වා කාංඛා වා විමති වා
 කාතබ්බා”ති සම්මදෙවමනුස්සානං ඉමස්මිං ධම්මෙ අස්සභියං විනා
 සෙති, සඬාසමපදං උපාදෙති.

තෙනෙනං වුට්ඨති:-

“විනාසයති අස්සඬං සඬං වධෙස්සති සාසනෙ,
 එම මෙ සුතමිච්චෙවං වදං ගොතමසාවසො”ති.

‘එකං’ති ගණනපරිච්ඡේදනිඥෙසො. ‘සමස්සං’ති පරිච්ඡින්න
 නිඥෙසො. “එකං සමයං”ති අනියාමිතපරිදීපනං.

තත්ථ සමස්ස සඥො:-

“සමවාසෙ ඛණේ කාලෙ සමුඛෙ ගෙතුදිසිසු
 පටිලාභෙ පහානෙ ව පටිච්චෙධෙ ව දිස්සති”

තථා හිස්ස “අපෙට්ඨනාම සොපි උපසම්ඛමෙය්‍යාම කාලව
 සමයව උපාදයා”ති එවමාදිසු සමවාසො අත්ථො. “එකොව ඛො
 හික්ඛවෙ ඛණො ව සමයො ව බ්‍රහ්මවරියවාසායා”ති ආදිසු ඛණො.
 “උණ්හසමයො පරිලාභසමයො”ති ආදිසු කාලො. “මහාසමයො
 පවනස්මි”නති ආදිසු සමුභො. “සමයොපි ඛො තෙ හද්දලි අපට්ඨ
 විචො අහොසි, භගවා ඛො සාවඤ්ඤාං විහරති, භගවාපි මං ජාතිස්සති
 හද්දලි නාම භික්ඛු සන්ත්ථාසනෙ සික්ඛාය න පරිපුර්භාරි”ති, අයමි
 ඛො තෙ හද්දලි සමයො අපට්ඨවිචො අහොසි”ති ආදිසු ගෙතු.
 “තෙන ඛො පන සමයෙන උග්ගාහමානො පරිබ්බාජකො සමණ
 මණ්ඩිකාපුත්තො සමයපථවාදකෙ තිදුකාතීරෙ එකසාලකෙ මුලලි
 කාය ආරාමෙ පටිවසති”ති ආදිසු දිසි.

“දිස්සෙව ධම්මෙ යො චත්ථො යො චත්ථො සමපරාසිකො,
 අත්ථාහිසමයා ධිරො පණ්ඩිතොති පට්ඨවති”ති

ආදිසු පටිලාභො “සමමා මානාහිසමයා අනාමකාසි දුක්ඛස්සා”ති
 ආදිසු පහානං “දුක්ඛස්ස පිලනඝො සංඛතඝො සන්තාපඝො විපරි
 ණාමඝො අභිසමයඝො”ති ආදිසු පටිච්චෙධො. ඉධපනස්ස කාලො

අන්‍යෝ; තෙන සංවච්ඡරුතුමිසංඛමාසරතතිදිවප්‍රබ්ධණමජ්ඣනතික සංයණතපඨමමජ්ඣමපච්ඡමයාමමුත්‍රතතාදිසු කාලපභෙදභූතෙසු සම යෙසු “එකං සමය”නති දීපෙති.

තත්‍ථ කිංචපි එතෙසු සංවච්ඡරාදිසු සමයෙසු යං යං සුත්තං යමහි සමහි සංවච්ඡරෙ උතුමහි මාසෙ පනෙති රතතිභාගෙ දිවසභාගෙ වා ට්‍රිතැං, සංඛං තං ථෙරස්ස සුවිදිතං සුවච්ඡාපිතං පඤ්ඤාය; යභවා පන එවං මෙ සුත්තං අසුකසංවච්ඡරෙ අසුකඋතුමහි අසුකමාසෙ අසුකපනෙති අසුකරතතිභාගෙ දිවසභාගෙ වාති එවං ට්‍රිතෙත න සකකා සුඛෙත ඛාසරතුං වා උද්ධිතුං වා උද්ධසාපෙතුං වා බ්‍රහ්මෙව වත්තබ්බං හොති, තස්මා එඡිකතෙව පදෙන තමත්‍ථං සමොධානෙත්වා “එකං සමය”නති ආහ.

යෙ වා ඉමෙ ගබ්භාකකනතිකසමයො ජාතිසමයො සංවෙග සමයො අභිනික්ඛමනසමයො දුක්ඛකරකාරිකසමයො මාරවිජ්ජ සමයො අභිසංඛාධිසමයො දිශධම්මසුඛවිහාරසමයො දෙසනාසමයො පරිනිබ්බාණසමයොති, එවමාදයො භගවතො දෙවම්බුසෙසසු අති විශ පකාසා අනෙකකාලපභෙදා එව සමයා; තෙසු සමයෙසු දෙසනා සමයසංඛාතං “එකං සමයං”ති දීපෙති. යො වායං ඤාණකරුණා කිච්චසමයෙසු කරුණාතිච්චසමයො; අත්තතිතපරතිතපටිපතතිසම යෙසු පරතිතපටිපතතිසමයො; සන්තිපතිතානං කරුණීයවයසමයෙසු ධම්මිකථාසමයො; දෙසනාපටිපතතිසමයෙසු දෙසනාසමයො; තෙසුපි සමයෙසු අඤ්ඤතරං සක්ඛාය “එකං සමයං”ති ආහ.

කස්මා පනෙත්‍ථ යථා අභිධම්මෙ “යස්මිං සමයෙ කාමාවචර”නති ව ඉතො අඤ්ඤසු සුත්තපදෙසු “යස්මිං සමයෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු විවිච්චව කාමෙහි”ති ව භූමච්චනෙන නිද්දෙසො කතො. චිතයෙ ච “තෙන සමයෙන බ්‍රහ්මා භගවා”ති කරුණවචනෙන; තථා අකත්වා “එකං සමයං”ති උපයොගවචනනිද්දෙසො කතොති? තත්‍ථ තථා ඉධ ව අඤ්ඤථා අත්‍ථසමභවතො; තත්‍ථ හි අභිධම්මෙ ඉතො අඤ්ඤසු සුත්තපදෙසු ව අධිකරණන්‍යො භාවෙන භාවලක්ඛණන්‍යො ව සමභ වති; අධිකරණං හි කාලන්‍යො සමුගන්‍යො ව සමයො ව තත්‍ථ ට්‍රිත්තානං එස්සාදිධම්මානං බණසමවායගෙතුසංඛාතස්ස ව සමයස්ස භාවෙන තෙසං භාවො ලක්ඛියති; තස්මා තදත්‍ථෙරාතනත්‍ථං තත්‍ථ භූමච්ච නෙන නිද්දෙසො කතො. චිතයෙ ච ගෙතු අන්‍යො කරුණන්‍යො ව සමභවති. යො හි සො සික්ඛාපදපඤ්ඤතතිසමයො සාරිපුත්තාදිහිපි දුට්ඨෙඤ්ඤයො, තෙන සමයෙන ගෙතුභූතෙන කරුණභූතෙන ව සික්ඛාපදාති පඤ්ඤපයනෙනා සික්ඛාපදපඤ්ඤතතිගෙතු ව අවෙක්ඛ මානො භගවා තත්‍ථ තත්‍ථ විහාසි, තස්මා තදත්‍ථෙරාතනත්‍ථං තත්‍ථ කරුණවචනෙන නිද්දෙසො කතො. ඉධ පන අඤ්ඤස්මිව එවං ජාතිනෙ අවචන්තසංයොගන්‍යො සමභවති. යං හි සමයං භගවා ඉමි.

අඤ්ඤං වා සුභතතතං දෙසෙසි, අවචනනමෙව තං සමයං කරුණා විහාරෙන විහාසි, තස්මා තදන්තරොත්තතං ඉධ උපයොගවචන නිදදොසො කතොති.

තෙනෙනං වුවවති:—

“තං තං අන්තවෙක්ඛිතා භූමෙවන කරණෙන ව අඤ්ඤානු සමයො වුතෙනා උපයොගෙන සො ඉධා”ති.

පොරාණා පන වණ්ණයනති; “තස්මිං සමයෙති වා, හෙන සමයෙනාති වා, තං සමයං ති වා, අනිලාපමනනහෙදෙ එස, සබ්බන්ත භූමමෙව අන්තො. තස්මා “එකං සමයං”ති වුතෙනපි එකස්මිං සමයෙ ති අන්තො වෙදිතබ්බො.

“භගවා”ති: ගරු; ගරුං හි ලොකෙ භගවාති වදනති; අයව සබ්බ භූමවිසිස්තාය සබ්බසත්තානං ගරු; තස්මා භගවාති වෙදිතබ්බො ති.

පොරාණෙතිපි වුතතං:—

“භගවාති වචනං සෙසං, භගවාති වචනමුත්තමං, ගරුගාරවසුතෙනා සො භගවා තෙන වුවවති”ති.

අපි ව:—

“භාග්‍යවා භග්‍යවා යුතෙනා භගෙති ව විභත්තවා භත්තවා වත්තගමනො භවෙසු භගවා තනො”ති.

ඉමිස්සා ගාථාය වසෙනස්ස පදස්ස වින්දාරතො අන්තො වෙදි තබ්බො; සො විසුඛිමගෙන බුධානුස්සතිනිදදොසෙ වුතෙනායෙව.

එතතාවතා වෙත් “එවමෙසුතං”ති වචනෙන යථා සුභං ධම්මං දෙසෙනෙනා භගවතො ධම්මසරීරං පච්චිකං කරොති, තෙන “ත ඉදං අතිකක්කන්තසඤ්ඤං පාවචනං, අයං වො සන්තා”ති සඤ්ඤ අදස්ස ජනන උක්කණ්ඨිතං ජනං සමස්සාසෙති; “එකං සමයං භගවා”ති වචනෙන තස්මිං සමයෙ භගවතො අවිජ්ජමානභාවං දස්සෙනෙනා රූපකායපරිනිබ්බාණං සාරෙති; තෙන “එවංවිධස්ස නාම අරිය ධම්මස්ස දෙසකො දසබලධරො වජිරසංඝාතසමානකායො සො පි භගවා පරිනිබ්බුතො, කෙනඤ්ඤාන ජීවිතෙ ආසා ජනෙතබ්බො”ති ජීවිතමදමතතං ජනං සංවෙජෙති, සබ්බමෙව වස්ස උස්සාහං ජනෙති. “එවං”ති ව භණ්ණෙනා දෙසනාසම්පත්තිං නිදදිසති. “මෙසුතං”ති සාධකසම්පත්තිං. “එකං සමයං”ති කාලසම්පත්තිං “භගවා”ති දෙසක සම්පත්තිං.

“අනන්තරා ව රාජගං අනන්තරා ව නාලඤං”ති—“අනන්තරා” සද්දො කරුණබණ්ඩිතවෙමජ්ඣවිවරාදිසු වත්තති. “තදනන්තරං කො ජානෙය්‍ය අඤ්ඤානු තථාගතා”ති ව, “ජනා සබ්බමෙව මනෙත්තති මව තව කිමන්තරනති”ව, ආදිසු හි කාරණෙ අනන්තරාසද්දො. “අද්දසා මං

හනෙන අඤ්ඤාතරා ඉති විජ්ජනාරිකාය භාජනං ධොවනති”ති ආදිසු බණේ; “යස්ස නතරතො න සනති කොපා”ති ආදිසු විනෙත. “අනතරා වොසානමාපාදී”ති ආදිසු වෙමජෙඛ. “අපි වායං තපොදු මිතනං මහාතිරයානං අනතරිකාය ආගච්ඡති”ති ආදිසු විවරෙ. ස්වායමිධ විවරෙ වත්තති. තස්මා “රාජගහස්ස ච නාලඤ්ඤං ච විවරෙ”ති එවමෙත්ථ අත්ථො දඬබෙබ්බ. “අනතරා” සද්දෙන පන සුත්තතතො උපයොගවචනං කතං. එදිසෙසු ව සානෙසු අකබරවිත්තකා “අනතරා භාමම නදිව යාති”ති එවං එකමෙව අනතරාසද්දං පසුරන්ති. සො දුතියපදෙනාපි යොජෙතබ්බො භොති. අයොජ්යමානෙ උපයොගවචනං න පාසුණාති; ඉධ පන යොජෙත්වායෙව වුත්තොති.

“අඛානමගගපටිපනෙතා භොති”ති: අඛානසංඛාතං මග්ගං පටිපනෙතා භොති, දික්මග්ගනති අත්ථො. අඛානමගගසමයස්ස හි විහබ්බෙත “අඛයොජ්ජනං ගච්ඡස්සාමිති භුජ්ඣබ්බනති” ආදිවචනතො අඛයොජ්ජන ච්චි අඛානමග්ගො භොති. රාජගහතො පන නාලඤ්ඤ යොජ්ජනමෙව.

“මග්ගා භික්ඛුසංඝෙහි සංඛිං”ති: මග්ගාති, ගුණමග්ගතෙනාපි මග්ගා සංඛාමග්ගතෙනාපි; සො හි භික්ඛුසංඝො ගුණෙ හි මග්ගා අගොසි, අපිච්ඡන්දාදිගුණසහසමන්තාගතතතා. සංඛායපි මග්ගා පචසන සංඛාතතතා භික්ඛුනං සංඝො=භික්ඛුසංඝො, තෙන භික්ඛුසංඝෙන. දිසිසිලසාමඤ්ඤසංඛාතසංඝානෙන සමණගණෙනාති අත්ථො. “සංඛිං”ති එකභො.

“පචමතෙතති භික්ඛුසතෙති”ති: පචමතතා එතෙසංති=පචමතතාති; මතතාති පමාණං වුවවති, තස්මා යථා “භොජනෙ මත්තඤ්ඤා”ති වුත්තෙ භොජනෙ මතතං ජානාති පමාණං ජානාතීති අත්ථො භොති, එවමිධාපි තෙසං භික්ඛුසතානං පචමතතා පචපමාණනති එවං අත්ථො දඬබෙබ්බ. භික්ඛුනං සභාති=භික්ඛුසභාති, තෙති පචමතෙතති භික්ඛුසතෙති.

“සුපටියොපි වො පරිබ්බාජකො”ති: සුපටියොති, තස්ස නාමං; “පි”කාරො මග්ගපටිපත්තිසභාගතාය පුග්ගලසම්පන්නතත්ථො. “බො”කාරො පදසක්ඛිවැජ්ජනසිලිඨතාවසෙන වුත්තො. “පරිබ්බාජකො”ති සජ්යස්ස අනෙතවාසී ජනනපරිබ්බාජකො. ඉදං වුත්තං භොති “යදු භගවා තං අඛානමග්ගං පටිපනෙතා, හදු සුපටියොපි පරිබ්බාජකො පටිපනෙතා අගොසි”ති. අතීතකාලත්ථො හි එත්ථ “භොති” සද්දෙ. “සංඛිං අනෙතවාසිනා බ්‍රහ්මදනෙතන මාණවෙතා”ති එත්ථ, අනෙතවසතීති=අනෙතවාසී, සමිපවාසො සනතිකාවචරො සිසෙයාති අත්ථො. “බ්‍රහ්මදනෙතා”ති තස්ස නාමං, “මාණවොති” සනෙතාපි වොරොපි තරුණොපි වුවවති:—

“චොදිතා දෙවදුතෙති යෙ පමජ්ජනති මානවා
තෙ දීඝරත්තං සොචනති භීතකාසුපතා තරා”ති.

ආදිපු හි සතෙකා මානවොති වුනෙකා. “මානවෙති සමාගව්‍යන්ති කතකමෙහි පි අකතකමෙහිපි”හි ආදිපු වොරො. “අඛණ්ඩො මාණවො, අඛණ්ඩාතිකො මාණවො”හි ආදිපු හරුණො මාණවොති වුනෙකා. ඉධාපි අයමෙව අනෙකො. ඉදං වුත්තං හොති:- “බ්‍රහ්ම දත්තො නාම හරුණන්තොවාසිනා සභි”නති “කත්‍රා”හි තසමිං අඛණ්ඩො මහෙසො, තෙසු වා චිත්‍ර ජනෙසු “සුදං”හි: නිපාතමත්තං.

“අනෙකමෙහිසාසෙකා”හි: “පරියාය”සද්දෙ වාරදෙසනාකාරණෙසු වත්තති. “කස්ස භු ඛො ආනන්ද අජ්ජ පරියායො තික්ඛුණ්ණියො ඔවදි කුන්ති” හි වාරෙ පරියායසද්දෙ වත්තති. “මබ්‍රිපිණ්ඩකපරියායොති නං ධාරෙහි”හි ආදිපු දෙසනායං. “ඉමිනාපි ඛො තෙ රාජස්සද්ද පරියායෙන එවං හොතු” හි ආදිපු කාරණෙ, ස්වායමිධාපි කාරණෙ වත්තති. තසමා අයමෙත්ථ අනෙකො අනෙකච්චෙන කාරණෙන, බ්‍රහ්ම කාරණෙහිති වුත්තං හොති.

“බ්‍රහ්මස්ම අවණ්ණං භාසති”හි: අවණ්ණරහිතස්ස අපරිමාණවණ්ණ සමනාගතස්සාපි බ්‍රහ්මස්ස භගවතො “යං ලොකෙ ජාතිවුච්චෙසු කතතඛං අභිවාදනාදිසාමිච්චිකමමං සාමග්ගිරසො හි වුවිති, නං සමණස්ස ගොතමස්ස නත්ථි, තසමා අරසරුපො සමණො ගොතමො නිබ්බානො අභිතිශ්වාදෙ උච්චේදවාදෙ ජෙගුවච්චි වෙනසිකො තපසී අපගබ්බො හි නත්ථි සමණස්ස ගොතමස්ස උත්තරිමත්‍රස්සධම්මො අලමරිය ඤාණදස්සනවිසෙසො, තකකපරියාගතං සමණො ගොතමො ධම්මං දෙසෙති මිමංසානුවරිතං සයං පටිභාණං, සමණො ගොතමො න අබ්බස්සද්දා න ලොකවිදු න අනුත්තරො න අග්ගප්‍රග්ගලො”හි එවං තං තං අකාරණමෙව කාරණන්ති චත්ථා තථා තථා අවණ්ණං දෙසං නිදං භාසති. යථා ව බ්‍රහ්මස්ස එවං ධම්මස්සාපි තං තං අකාරණ මෙව කාරණන්තො චත්ථා “සමණස්ස ගොතමස්ස ධම්මො දුරකතො දුප්පටි වෙදිතො අනිය්‍යාතිකො අනුපසම්පංචත්තතිකො”හි තථා තථා අවණ්ණං දෙසං නිදං භාසති. යථා ව ධම්මස්ස එවං සංඝස්සාපි යං වා තං වා අකාරණමෙව කාරණන්තො චත්ථා “මිච්ඡාපටිපන්නො සමණස්ස ගොතමස්ස සාවකසංඝො කුටිලපටිපන්නො පච්චනිකපටි පදං අනනුලොම අධම්මානුධම්මපටිපදං පටිපන්නො”හි තථා තථා අවණ්ණං භාසති.

අනෙකවාසී පනස්ස “අච්ඡාකං ආවරියො අපරාමසිතඛං පරාම සති, අනකකම්මඛං අකකමති, ස්වායං අග්ගිං ගිලන්නො විය හන්තො අසිධාරං පහරන්නො විය මුඛිනා සිතෙරුං පද්දෙකුභාමො විය කකවදන්තපනතියං කීලමානො විය පනිනනමදං වණ්ණහත්ථි. හන්තො ගණ්හන්නො විය ව වණ්ණාරහස්සෙව රත්තත්තයස්ස අවණ්ණං භාසමානො අනස්වසනං පාප්‍රණියස්සති, ආවරියෙ ඛො පන ගුථං වා අග්ගිං වා කණ්ණං වා කණ්ණසප්පං වා අකකමන්නො සුලං වා අභිරුහන්නො හලාහලං වා විසං බාදන්නො තබ්බෙදකං වා

පක්කලනෙත නරකපපාතං වා පපතනෙත න අනෙතවාසිනා තං
 සබ්බමනුකාතබ්බං හොති. කම්මස්ස කා හි සත්තා අත්තනො කම්මා
 නුරුපමෙව ගතිං ගව්ඡන්ති, තෙව පිතා පුත්තස්ස කම්මෙත ගව්ඡති,
 න පුත්තො පිතුකම්මෙත, න මාතා පුත්තස්ස, න පුත්තො මාතුයා, න
 භාතා භාතිකියා, න ආචරියො අනෙතවාසිනො, න අනෙතවාසී ආචරි
 යස්ස කම්මෙත ගව්ඡති, මය්ගව ආචරියො තිණ්ණං රතනානං
 අවණ්ණං භාසති, මහාසාවජේජා බො පන අරිසුපවාදෙ”ති එවං
 යොතිස්ස උමුඤ්ජිත්වා ආචරියවාදං මද්දමානො සම්මා කාරණමෙව
 කාරණනො අපදිසනො අනෙකපරියායෙන තිණ්ණං රතනානං
 වණ්ණං භාසිත්වා ආරඬො; යථා තං පණ්ඩිතජාතිකො කුලපුත්තො.
 තෙන වුත්තං:- සුපටියස්ස පන පටිබ්බාජකස්ස අනෙතවාසී බ්‍රහ්ම
 දනෙත්වා මාණවො අනෙකපටියායෙන බ්‍රහ්මස්ස වණ්ණං භාසති,
 ධම්මස්ස වණ්ණං භාසති සංඝස්ස වණ්ණං භාසති”ති.

තත් “වණ්ණ” නති “වණ්ණ” සද්දෙ සන්ධානජාතිරූපායනනකාර
 ණපමාණගුණපසංසාදි දිස්සති. “මහත්තං සප්පරාජවණ්ණං අතිතිමම්
 ණිත්වා”ති ආදිපු සන්ධානං වුවවති. “බ්‍රාහ්මණො ව සෙසො වණ්ණො
 හිතො අසේදද වණ්ණො”ති ආදිපු ජාති. “පරමාය වණ්ණපොක්ක
 රතාය සමනතාගතො”ති ආදිපු රූපායනානං.

“න හරාමි න හජාමි ආරාසිංසාමි වාරිජං

අපි කෙන නු වණ්ණන්ත ගකුඤ්ඤොති වුවවති”ති

ආදිපු කාරණං. “තයො පත්තස්ස වණ්ණො”ති ආදිපු පමාණං. “කද
 සංවුළ්ලා පන තෙ ගහපති ඉමෙ සම්මණස්ස ගොතමස්ස වණ්ණො”ති
 ආදිපු ගුණො. “වණ්ණොරහස්ස වණ්ණං භාසති”ති ආදිපු පසංසා. ඉධ
 ගුණොපි පසංසාපි. අයං කීර් තංතං භූතමෙව කාරණං අපදිසනො
 අනෙකපරියායෙන රතනත්තයස්ස ගුණූපසංගිතං පසංසං අභාසී.
 තත් “ඉතිපි සො හගවා අරහං සම්මා සමුඬො”ති ආදිනා “යෙ
 භික්ඛවෙ බුඬෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”ති ආදිනා “එකපුග්ග
 ලො භික්ඛවෙ ලොකෙ උපපජ්ජමානො උපපජ්ජති අසමො අසම්
 සමො”ති ආදිනා ව නයෙන බ්‍රහ්මස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. “සවාක්ඛා
 තො හගවතා ධම්මො”ති ව “ආලයසමුග්ගො වට්ඨුපචේදෙ”ති ව
 “යෙ භික්ඛවෙ අරියෙ අභිච්ඡිකෙ මග්ගෙ පසන්නා, අග්ගෙ තෙ පසන්නා”
 ති ව එවමාදිති නයෙහි ධම්මස්ස වණ්ණො වෙදිතබ්බො. “සුපටිපනො
 හගවතො සාවකසංඝො”ති ව “යෙ භික්ඛවෙ සංඝෙ පසන්නා, අග්ගෙ
 තෙ පසන්නා”ති ව, එවමාදිති පන නයෙහි සංඝස්ස වණ්ණො වෙදි
 තබ්බො. පගොනෙත පන ධම්මකපිකෙත පච්චිකාපෙ නවසිං
 යඤ්ඤාසනං චතුරාසීති ධම්මකකිසිත්තාති මගාගිත්වා බ්‍රහ්මදීනං
 වණ්ණො පකාසෙතබ්බො. ඉමස්මිං ඨාතෙ බ්‍රහ්මදීනං ගුණෙ පකාසෙ
 නො අතිඤ්ඤා පක්කනො ධම්මකපිකොති න සක්කා වත්තුං;

එදිසෙසු හි ණානෙසු බවමකපිකායා ථාමො වෙදිනබෙබො. බ්‍රහ්මදෙත්තො පන අනුසාදාදිමත්තසංවඨිතෙන අත්තනො ථාමෙන රත්තත්ත යසා වණණං අභාසි.

“ඉතිහ නෙ උභො ආවසිසනොවාසි”ති: එවං තෙ වෙ ආවරියනො වාසිකා. “අඤ්ඤාමඤ්ඤායා”ති: අඤ්ඤාඅඤ්ඤායා. “උජ්චිපච්චනික වාද”ති: ජ්‍යෙෂ්ඨ අපගරිතො උජ්ඣමෙව විවිධපච්චනිකවාද, අනෙක වාරං විරුඬවාද එව හුත්වාති අත්තො. ආවරියෙන හි රත්තත්තයසා අවණණ භාසිනො අනෙත්වාසි වණණං භාසති, පුන ඉතරො අවණණං, ඉතරො වණණනති, එවං ආවරියො සාරථලකෙ විසරුකඩආණිං ආකොටයමානො විය පුනපුන රත්තත්තයසා අවණණං භාසති, අනෙත්වාසිකො සුවණණරජතමණිමයාය ආණියා නං ආණිං පටි බාහියමානො¹විය පුනපුන රත්තත්තයසා වණණං භාසති. තෙන වුත්තං: “උජ්චිපච්චනිකවාද”ති. “භගවන්තං පිඤ්ඤා පිඤ්ඤා අනු බබා හොනති භික්ඛුසංඝමා”ති: භගවන්ත ව භික්ඛුසංඝ ව පච්ඡන්තො පච්ඡන්තො දස්සනං අපිජ්ඣන්තා ඉරියාපථානුබක්ඛිතෙන අනුබබා හොනති, සිසානුලොකිතො හුත්වා අනුගතාහොනති අත්තො.

කසමා පන භගවා නං අඛානං පටිපණේන? කසමා සුපටියො අනුබබො? කසමා ව සො රත්තත්තයසා අවණණං භාසතිති? භගවා තාව තසමං කාලෙ රාජගහපරිවත්තකොසු අභාරසසු මහාවිහාරෙසු අඤ්ඤාතරසමිං වසිත්වා පානොව සරිපටිජගගනං කත්වා භික්ඛාචාර වෙලායං භික්ඛුසංඝපරිවුත්තො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති; සො නං දිවසං භික්ඛුසංඝසා සුලභපිණ්ඩපානං කත්වා පච්ජාභත්තං පිණ්ඩපානපටිකක්කන්තො භික්ඛුසංඝං පත්තවිවරං ගාභාපෙත්වා නාලඤ්ඤං ගමිස්සාමිති රාජගහතො නික්ඛමිත්වා නං අඛානං පටිපන්නො. සුපටියොපි තසමිං කාලෙ රාජගහපරිවත්තකො අඤ්ඤාතරසමිං පටිබ්බජ්ජාරාමෙ වසිත්වා පටිබ්බජ්ජාපරිවුත්තො රාජගහෙ පිණ්ඩාය වරති; සොපි නං දිවසං පටිබ්බජ්ජාපරිසාය සුලභපිණ්ඩපානං කත්වා භුත්තපානරාසො පටිබ්බජ්ජාපරිකාරං ගාභාපෙත්වා නාලඤ්ඤං ගමිස්සාමිච්චව භගවන්තො නං මග්ගං පටිපන්නොව අනුබබො. සචෙ පන ජානෙය්‍ය, නානුබන්ධෙය්‍ය. සො අජාතිත්වා ව ගච්ඡන්තා ගිවං උක්ඛිපිත්වා ඔලොකයමානො භගවන්තං අද්දස බ්‍රහ්මසිරියා සොභමානං රත්තකම්මලපරික්ඛිත්තං විය ජබ්බමං කත්තා ගිරිසිබරං.

තසමිං කීර සමයෙ දසබලසා සරිපතො නික්ඛමිත්වා ඡබ්බණ්ණ රංසියො සමන්තා අසීතිහත්පමාණෙ දෙසෙ ආධාවන්ති විධාවන්ති රත්තාවෙලරත්තදුමරත්තවුණ්ණවිපක්ඛණ්ණං විය පසාරිත රත්ත විත්තකචනපටමිව රත්තසුවණ්ණරසනිසිවමානමිව උක්කා සත්

1. සි. I, II, & III. “පටිච්චයමානො

නිපාතසමානුලම්භි තීරනාතරං විපක්ෂණකණිකාරුප්පථම්භ ව, වාසු
වෙහෙකතිත්තවිතපිඨපුණ්ණපුණ්ණම්භ ව, ඉන්ද්‍රධනුවිජ්ජුතාරාගණපභාවි
සරවිප්පුරිතවිරවිතම්භ ව තං වනනාතරං ගොති; අසීතිඅනුබ්‍යථ
නානුබ්‍යථතභ පන භගවතො සරීරං විකසිතකමලුප්පලසරං සබ්බ
ථාලිපුල්ලපාරිච්ඡින්නකං තාරාමරිවිවිකවගගනතලං සිරියා අවග
සනාතම්භ, බ්‍යාමපභාපරිකෙබපවිලාසිනී වස්ස වතනිංසවරලකබ්ණ
මාලා ගජ්ඣිනා ජපිතවතනිංසවන්දමාලාය වතනිංසසුරියමාලාය පටිපා
ටියා ජපිතවතනිංසවකකවහර්වතනිංසදෙවරාජවතනිංසමහාබ්‍රහ්මානං
සිරියා සිරිං අභිභවනතිව; තභ පන භගවනානං පරිවාරෙත්වා සීත
භික්ඛු සබ්බෙව අපට්ඨන්තා සනතුදා පටිවිතනා අසංසදා වොදනා පාප
ගර්හිතො වතනාරො වචනකම්මා සීලසම්පන්නා සමාධි පඤ්ඤ
විමුත්තිවිමුත්තිඤ්ඤාදස්සනසම්පන්නා, තෙසං මජ්ඣෙකි භගවා රත්ත
කම්මලපාකාරපරිකම්පිතො විය කචනත්ථමො, පුද්ගලසංකම්මජ්ඣගතො
විය සුවණ්ණනාමා, පවාළවෙදිකාපරිකම්පිතො විය අභිකම්පිතො,
තාරාගණපරිවුතො විය පුණ්ණවන්දෙ, මිගපකම්පිතම්භ වක්ඛුති පිණ
යති, පභෙව දෙවමනුස්සානං.

තසම්භ පන දිවසෙ යෙභුයෙසන අසීතිමහාපේරා මෙසවණ්ණං
පංසුකුලං ඵකංසං කන්තා කතතරදණ්ඩං ආදිය සුවමිතා විය ගති
ගජ්ඣිතො වනාදෙසා භික්ඛාකිලෙසා විජ්ජිතජටා ඡින්නබ්බිතා
භගවනානං පරිවාරිංසු. සො සයං චිතරාගො චිතරාගෙහි සයං චිත
දෙසො-පෙ-චිතමොගො-නිත්තණ්ණො-නිත්තිණ්ණො-නිකම්පිලෙසො
නිකම්පිලෙසෙහි සයං බුබ්බො අනුබුබ්බෙහි පරිවාරිතො පතනපරිවාරිතං
විය කෙසරං, කෙසරපරිවාරිතා විය කණ්ණිකා, අදනාගසහස්ස
පරිවාරිතො විය ඡද්දන්තො නාගරාජා, නවුතිගංසසහස්සපරිවාරි
තො විය ධතරඤ්ඤා ගංසරාජා, මරුගණපරිවාරිතො විය සකෙකා
දෙවරාජා, බ්‍රහ්මගණපරිවාරිතො විය ගාරිතො මහාබ්‍රහ්මා, අපරිමිත
කාලසම්පිතපුඤ්ඤබල¹ තිබ්බත්තාය අවිනේයාය අනොපමාය බුබ්
ලිලහාය වන්දෙ විය ගගනතලං තං මහං පටිපන්නො ගොති.

අපේචං අනොපමාය බුබ්ලිලහාය ගච්ඡන්තං භික්ඛු ව සනතින්ද්‍රියෙ
සනතමානසෙ උපරිනතෙ සීතං පුණ්ණවන්දං² විය භගවනානංයෙව
නමස්සමානෙ දිත්වා පරිබ්බාජකො අත්තනො පරිසං අවලොකෙසි.
සා ගොති කාර්දණ්ඩකො මලගතිත්වා ගතිතමලිගගපිලිගගපිඨිකා
තිදණ්ඩමොරපිජ්මතනිකාපසිබ්බකානුභවිකාදි අනෙකපරිකාරභාර
භරිතා “අසුකස්ස හත්ථා සොහනා, අසුකස්ස පාදා”ති ඵවමාදීතිරත්ථක
වචනමුඛරා විපක්ෂණ්ණවාමා, අදස්සනීයා අපාසාදිකා. තස්ස නං
දිත්වා විපට්ඨිසාමො උදපාදි. ඉද්දති තෙන පන භගවතො වණ්ණො ව
චත්තබ්බො භවෙය්‍ය. යස්මා පනෙස ලාභසකකාරඤ්ඤාතියා වෙච

පක්කභානියා ව නිව්වෙයි භගවතාං උසුයති. අසුඤ්ඤානියානං ති යාව බුඬා ලොකෙ න උපපජ්ජති, තාවදෙව ලාභසක්කාරො නිබ්බතති. බුහුපාදනො පන පඨාය පතිනලාභසක්කාරා ගොනති, සුරිසුග්ගමනෙ ඛජ්ජොප්පකා විය නිසිද්ධිකතං ආපජ්ජති. උප නිසසකොලිතානව සජ්ජස්ස සනතිකෙ පබ්බජිතකාලෙයෙව පරිබ්බාජකා මහාපරිසා අගෙසුං. තෙසු පන අපක්කනොසු සාපි නෙසං පරිසා භින්නා. ඉති ඉමෙහි විහි කාරණෙහි අයං පරිබ්බාජකො යසමා නිව්වෙයි භගවතාං උසුයති, තසමා තං උසුයා විසුග්ගාරං උග්ගි රනො රතනතත්තස්ස අවණණමෙව භාසති ති වෙදිතබ්බො

“අඨ වො භගවා අඹලභීකායං රාජාගාරකෙ එකරතතිවාසං උප ගඤ්ඤී සංඛිං භික්ඛුසංඝෙහා”¹ති: භගවා තාය බුඩ්ධිද්වයාය ගවජමානො අනුපුබ්බෙන අඹලභීකාවාරං පාපුණ්ණියා සුරියං ඔලොකෙත්වා “අකාලො දුති ගනතුං, අත්ථසම්පගනො සුරියො”²ති අඹලභීකායං රාජාගාරකෙ එකරතතිවාසං උපගඤ්ඤී. තත් “අඹලභීකා”ති රඤ්ඤා උය්‍යානං, තස්ස කීර වාරසාමිපෙ තරුණො අඹරුකෙබ්බො අත්ථි, තං අඹ ලභීකා ති වදනති; තස්ස අවිදුරෙ භවතො උය්‍යානමපි අඹලභීකා තෙව සංඛංගතං, ඡායුදකසම්පන්නං තං පාකාරපරික්ඛින්නං සුයො ජිතවාරං මජ්ඣිකා විය සුගුත්තං; තත් රඤ්ඤා කීදනත්ථං පන පටි භාණ විත්තවිචිත්තං අගාරං අකංසු. තං “රාජාගාරක”ගති වුවවති.

“සුපටිගොපි වො”³ති: සුපටියොපි තස්මිං ධාතෙ සුරියං ඔලො කෙත්වා “අකාලොදුති ගනතුං, බහු බුද්ධකම්භලාකා පරිබ්බාජකා, බහු පරිස්සයොවායං මග්ගො වොරෙහිපි වාලයකෙබ්බිපි වාලමිගෙහිපි”⁴ අයං බො පන සමණො ගොච්ඡමො උය්‍යානං පටිසො, සමණස්ස ගොච මස්ස වසනස්තෙ දෙවතා ආරක්ඛං ගණ්හනති, හන්දගමපි ඉධෙව එක රතතිවාසං උපගන්ත්වා සො ගමිස්සාමි”⁵ති තදෙව උය්‍යානං පාටිසි. තත්ථො භික්ඛුසංඝො භගවතො වත්තං දස්සෙත්වා අත්තනො අත්තනො වසනස්තං සලකෙබ්බි. පරිබ්බාජකොපි උය්‍යානස්ස එකපස්ස පරිබ්බාජකපරික්ඛාරෙ ඔත්තාරෙත්වා වාසං උපගඤ්ඤී සංඛිං අත්තනොපරි සාය. පාලිආරුලභවසෙනෙව පන “සංඛිං අප්පනවාසිනා බුහුම දනොග මාණවෙනා”⁶ති වුත්තං. එවං වාසං උපගතොපන සොපරිබ්බා ජකො රතතිභාගෙ දසබලං ඔලොකෙසි. තස්මිව සමයෙ සමන්තා විපපකිණ්ණතාරකා විය පදීපා ජලනති. මජ්ඣික භගවා නිසිනොනා ගොති, භික්ඛුසංඝො භගවතාං පරිවාරෙත්වා.⁷ තත් එකතික්ඛුස්සාපි හත්ථකුක්කුච්චං වා පාදකුක්කුච්චං වා උක්කාසිතබ්බිතසද්දො වා තත්ථි. සා හි පරිසා අත්තනො ව සික්ඛිතසික්ඛිතාය සන්තරි ව ගාරවෙනාති විහි කාරණෙහි නිවානෙ පදීපසිඛා විය නිව්වලාව නිසින්නා අගොසි.

1. “වොරෙහිපි වාලමිගෙහිපි”ති ව. 2. “නිසිනොනොනොති”ති වචනං. එත්ථ භවි තබ්බං අයං අමානං ඛතති එකපොත්තෙපි ඉදංචිවතං නදිසෙති.

පරිබාජකෝ හං විභූතිං දිසවා අත්තනෝ පරිසං ඔලොකෙයි. තත්තෙති හත්ථං ඛිපනති, කෙච්ඡි පාදං, කෙච්ඡි විප්පලපනති, කෙච්ඡි නිල්ලාලිත ජ්වලා පඤ්ඤානිවෙලා දන්තෙ බාදනා කාකච්ඡමානා සුරාසුරාපක්ෂා සිනෝ සයනති; සෝ රතනතනයස්ස වණ්ණණ්ණ වත්තබ්බෙපි ඉක්කා වසෙන පුත අවණ්ණමෙව ආරති. බ්‍රහ්මදන්තො පත වුත්තතයෙනෙව වණ්ණං; තෙන වුත්තං:-“**තනුපි සුදං සුප්පිසො පරිබාජකෝ**”ති සබ්බං වත්තබ්බං.

තත් “**තනුපි**”ති: හස්මම්ච, අඹලසිංහාඋයානෙති අන්තො. “**සඹහුලාන**”නති බහුකානං; තත් විනයපරියායෙන හයො ජනා සඹහුලාති වුවිනති, තතොපරං සංඝො; පුත්තනතපරියායෙන හයො තයොව; තතො පඨාය සඹහුලා; ඉධ පුත්තනතපරියායෙන සඹහුලාති වෙදිතබ්බො.

“**මණ්ඩලමාලෙ**”ති: කත්ථි වෙ කණ්ණිකා ගහෙත්වා හංසවට්ඨක ජදන්තෙ කතා කුටාගාරසාලාපි මණ්ඩලමාලොති, කත්ථි එකං කණ්ණිකං ගහෙත්වා එමහපනතිං පරික්ඛිපිත්වා කතා උපඨානසාලාපි මණ්ඩලමාලොති වුවිනති; ඉධ පත නිසිදනසාලා මණ්ඩලමාලොති වෙදිතබ්බො.

“**සනතිසින්නානං**” තිසර්ජනවසෙන, “**සනතිපතිගානං**” සමොධානවසෙන, “**අසං සංඛිසා ධම්මො**”ති සංඛිසා වුවිනති කථා; කථා ධම්මොති අන්තො. “**උදපාදි**”ති: උප්පන්නො. කතමො පතසොති? “**අච්ඡිසං ආවුසො**”ති එවමාදි. තත් අකුස්ස පබ්බතාරොහනං විය නිවං න භොතිති අච්ඡරියං, අයංවාචසඤ්ඤායො; අයං පත අභිකථා තයො. අච්ඡරායොග්ගනති අච්ඡරියං, අච්ඡරං පහරිතුං යුත්තනති අන්තො. අභුතපුබ්බං භූහනති අභුතං; උභයමෙපනං විමායාවහස්සෙව අභිවචනං. “**සාවච්ඡිද**”නති යාවච ඉදං, තෙනපුප්පටිවිදිතතාය අප්පමෙය්‍යතං දස්සෙති. “**නෙග හගවතා-සප-සුප්පටිවිදිනා**”ති එත් අයං සංඛෙපන්තො. යො සො හගවා සමනිංසපාරම්මයො පුරෙත්වා සබ්බ කිලෙසෙ හර්ත්වා අනුත්තරං සම්මාසම්මොධිං අභිසම්මො, **නෙග හගවතා**, තෙසං තෙසං සත්තානං ආසයානුසයං **ඡින්නා**; හත්තලෙ ධම්ම ආමලකං විය සබ්බං ඤෙය්‍යධම්මං **පක්ඛානා**; අපි ච පුබ්බෙතිවා සාද්දිති ජානතා, දිබ්බෙත වක්ඛනා පක්ඛනා තිති විජ්ජාති ඡග්ගවා පත අභිඤ්ඤාති ජානතා, සබ්බත් අප්පටිගතො සමන්තවක්ඛනා පක්ඛනා, සබ්බධම්මජානනසමන්තපඤ්ඤාය ජානතා, සබ්බසත්තානං වක්ඛුම්පයාතීතාති නිරොක්ඛධාදිගතාතිවාපි රූපාති අතිවිසුඛෙත මංසවක්ඛනා පක්ඛනා, අත්තතිතසාධිකාය සාමාධිපද්ධානාය පටිවෙධ පඤ්ඤාය ජානතා, පරගිතසාධිකාය කරුණාපද්ධානාය දෙසනා පඤ්ඤාය පක්ඛනා, අරිනං හත්තතා පච්චයාදිතව අරගත්තා **අරගතා**; සමමා සාමච සමානං බුඬත්තා **සමමා සමුඛෙත**, අත්තරාසිකාධිමෙව වා

ජාතනා, නියාතිකධමමෙ පසානා, කිලෙසාරිනං ගහතනා අර හතා, සමමා සාමච්ඡි සබ්බධමානං බුඩ්ධතනා සමමාසුමුඛෙනාති; එවං චතුරෙසාරජ්ඣසෙන චතුති ආභාරෙහි රොමිහෙන; සත්තානං නානාධම්මානිකතා, නානාඡක්කාසයතා; සුප්පට්ඨිදිනා, යාව ච සුසුප්පට්ඨිදිනා.

ඉද්දනිසස සුප්පට්ඨිදිනතාවං දසෙසානුං “අයං”හිති ආදිමාහංසු. ඉදං වුත්තංගොති:-යා අයං හගචතා “ධාතුසො භික්ඛවෙ සත්තා සංසඤ්ඤාති සමෙනති, හිනාධම්මානිකා හිනාධම්මානිකෙනති සථිං සංසඤ්ඤාති සමෙනති, කල්‍යාණාධම්මානිකා කල්‍යාණාධම්මානිකෙනති සථිං සංසඤ්ඤාති සමෙනති; අතිතච්ඡි භික්ඛවෙ අඛානං ධාතුසොච සත්තා සංසඤ්ඤා සමංසු, හිනාධම්මානිකා හිනාධම්මානිකෙනති-පෙ-කල්‍යාණාධම්මානිකා කල්‍යාණාධම්මානිකෙනති සථිං සංසඤ්ඤා සමංසු; අනාගතච්ඡි භික්ඛවෙ අඛානං-පෙ-සංසඤ්ඤානති සමෙසසනති, එතරති පි භික්ඛවෙ පච්චුප්පනං අඛානං ධාතුසොච සත්තා සංසඤ්ඤාති සමෙනති, හිනාධම්මානිකා-පෙ-කල්‍යාණාධම්මානිකෙනති සථිං සංසඤ්ඤාති සමෙනති”ති.

එවං සබ්බසත්තානං නානාධම්මානිකතා නානාඡක්කාසයතා නානාදිසිතා නානාබන්ධතා නානාරුචිතා නාමිතා මිහන්තන විය, තුල්‍යානුල්‍යන්තන විය නානාධම්මානිකතා සුද්දේශන සබ්බසුද්දේශන විදිනා, සා යාව සුප්පට්ඨිදිනා, වෙපි නාම සත්තා එකඡක්කාසයා දුල්ලතා, එකසමං ගතතුකාමෙ එකො ධාතුකාමො ගොති, එකසමං පිච්ඡුකාමෙ එකොභුජ්ඡුකාමො ගොති, ඉමෙසු වාපි චීපු ආචරියන්තවාසීසු. “අභංගි සුප්පට්ඨො පරිබ්බාජකො-පෙ-ගහවහනං පිච්ඡො පිච්ඡො අනුබ්බො ගොහති ගිහබ්බංගමා”ති; “භගු ඉති හිමෙ”ති ඉතිග ඉමෙ, එවං ඉමෙති අර්ථො. සෙසං වුත්තනං යමෙව.

“අභංගො ගහවා ගොසං ගිහබ්බං ඉමං සංගිසාධමමං විදිතො”ති එතෙ ‘විදිතො’ති: සබ්බසුද්දේශන සුද්දේශන ජාතිතො. ගහවා හි භාසු වී මංසවකබ්බතා දිසො ජාතාති “අභංගො බො ගහවා මහන්තං දුරුකනිකං ගහිතං නදියා සොගෙන වුත්තමාන”නති ආදිසු විය. භාසු වී දිඤ්ඤාන චක්ඛුතා දිසො ජාතාති “අභංගො බො ගහවා දිඤ්ඤාන චක්ඛුතා විසුමෙන අතික්කන්තමානුසන්තො තා දෙවතාසො සංසංසංසොච පාචලිගාමෙ චස්සති පරිගණනතියො”ති ආදිසු විය. භාසු වී පකති සොගෙන සුතො ජාතාති “අසොසාසි බො ගහවා ආයසමන්තො ආනඤ්ඤා පුනර්දෙව පරිබ්බාජකෙන සථිං ඉමං භවාසල්ලං”නති ආදිසු විය. භාසු වී දිඤ්ඤානෙන සුතො ජාතාති “අසොසාසි බො ගහවා දිඤ්ඤාස සොභධාතුසා විසුඤ්ඤා අතික්කන්තමානුසන්තො” සන්ධානසංගහපතිසං නිග්‍රොධෙන පරිබ්බාජකෙන සථිං ඉමං භවාසල්ලං”නති

ආදිපු විය. ඉඬ පන සබ්බසුද්ධාසුද්ධොති දිස්වා අසුද්ධසි. කිං කරොතොතා අසුද්ධසි? පච්ඡිමයාමකිච්චං. කිච්චං ච නාමෙතං සාන්තං නිරන්තරානි දුට්ඨං. තත් නිරන්තරකිච්චං හගවතො බොධිපලභෙකයෙව අරහත්තමග්ගෙන සමුත්තං. ගතං, සාන්තං යෙව පන හගවතො කිච්චං ගොති. තං පච්චිධං:—“පුරෙහත්තකිච්චං පච්ඡාහත්තකිච්චං. පුරිමයාමකිච්චං. මජ්ඣිමයාමකිච්චං. පච්ඡිමයාම කිච්චං”නති.

තත්‍රිදං පුරෙහත්තකිච්චං, හගවාහි පාතොව උදාය උපයානානුග්ග හන්. සරිථාසුතත්ථ මුඛධොවනාදි සරිථපරිනමිම. තස්මා යාව හික්ඛාචාරවෙලා භාව විවිත්තාසනෙ චිතිතාමෙතො හික්ඛාචාර වෙලායං නිවාසෙතො කායබ්බන්තං. බන්ධිතො විවරං පාරාපිඨො පත්තමාදාය තදව ඵකතො කදව්ඪි හික්ඛුසංඝ පරිවුතො ගාමං වා නිගමං වා පිණ්ඩාය පවිසති, කදව්ඪි පකතියා, කදව්ඪි අනෙතෙහි පාටිගාරියෙහි වත්තමානෙහි. සෙය්‍යපීදං? පිණ්ඩායපවිසතො ලොක නාථස්ස පුරහො පුරතො ගන්තො මුදුගතයො වාහා පඨවිං සොධෙනති, චලාගතො උදකපුසිත්තාති මුචන්තා මග්ගෙ රෙණුං චූපසමෙතො උපරි විතානං හුත්වා තිස්සනති. අපරෙ වාහා පුප්ථාති උපගරිත්වා මග්ගෙ ඔකිරනති. උත්තතා භූමිපපදෙසා ඔනමනති, ඔනතා උත්තමනති. පාදනිකෙහිපසමයෙ සමා ච භූමි ගොති පුඛසමථස්සා, පදම පුප්ථාති වා පාදෙ සමපට්චන්ති. ඉඤ්ඤිලස්ස අනො ධම්මාමනෙත දකඛිණපාදෙ සරිථතො ජබ්බිණ්ණරසමියො නික්ඛමිත්වා පුච්ඡාණ්ණස පිඨරාති විය චිත්‍රපට්චපරික්ඛිත්තාති විය ච පාසාදකුටාගාරාදීති අලඛකරොත්තියො විය ඉතොච්ඡො ච විධාවනති. ගජ්ජස්ස විගගාදයො සතසතථානෙපු සිතායෙව මධුරෙන සරෙන¹ සඳං කරොනති, හථා ගෙරිච්ඡාදීති තුරියාති, මනුස්සාන ම කායුපගාති ආභරණාති; තෙන සසුද්ධොති මනුස්සා සජානනති “අජ්ඣ හගවා ඉඬ පිණ්ඩාය පවිසො”ති. තෙ පුනිච්ඡා පුපාරාහා ගඤ්ඤප්ථාදීති ආදාය ඝරා නික්ඛමිත්වා අන්තර්විසිං පටිපජ්ජිත්වා හගවතං ගඤ්ඤප්ථාදීහි සක්කමං. පුජෙත්වා වන්දිත්වා, “අච්ඡාතං හතො දසතික්ඛු, අච්ඡාතං චිසති, අච්ඡාතං හික්ඛුසංඝං දෙථ” ති යාචිත්වා හගවතොපි පත්තං ගගෙත්වා ආසනං පසුද්ධපෙත්වා සක්කමං පිණ්ඩපාතෙන පතිමානෙතති. හගවා තතහත්තකිච්චො භෙසං සන්තානාති ඔලොකෙත්වා තථා ධමමං දෙසෙති, යථා භෙව්ඪි සරණාගමනෙ පතිස්සනති, භෙව්ඪි පච්ඡු සිලෙපු, භෙව්ඪි සොතා පත්තියං, භෙව්ඪි සකදගාමිඅනාගාමිථලානං අසුද්ධාරසමිං, භෙව්ඪි පබ්බජිත්වා අග්ගථලෙ අරහත්තෙති. ඵං මහාජනං අනුග්ගගෙත්වා උදායාසනා විහාරං ගචන්ති. තත් ගන්තො මණ්ඩලමාලෙ පසුද්ධත්ත

වරබුඩාසනෙ නිසීදති භික්ඛුනං භත්තකිව්වපරියොසානං ආගමය මානො. තතො භික්ඛුනං භත්තකිව්වපරියොසාසනෙ උපසාදො භග වතො නිවෙදෙති, අථ භගවා ගඤ්ඤාපිං පවිසති. ඉදං තාව පුරෙ භත්තකිව්වං.

අථ භගවා එවං කතපුරෙභත්තකිව්වො ගඤ්ඤාපියා උපසාදෙන පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසීදිතො පාදෙ පක්ඛාලෙතො ගඤ්ඤාපියා මණිසෝ පාණ්ඨලකෙ යතො භික්ඛුනං.¹ ඔවදති: “භික්ඛවෙ අපමාදෙන සමාදෙථ, දුලලහො බුඬුපාදෙ ලොභයමි, දුලලහො මනුස්සත්තපටිලාහො, දුලලහා ඛණ්ඩමනති, දුලලහා පබ්බජ්ජා, දුලලහං සමමෙසවණ”නති. තත්ත කෙවි භගවන්තං කමමසානං පුච්ඡනති. භගවා හෙසං වරියානුරූපං කමමසානං දෙති. තතො සබ්බෙපි භගවන්තං වන්දිතො අත්තනො අත්තනො රත්තිසානදිවාසානාති හච්ඡන්ති. කෙවි අරඤ්ඤං, කෙවි රුක්ඛමුලං, කෙවි පබ්බතාදිනං අඤ්ඤාභරං, කෙවි වාතුමමහාරාජිකභවනං—පෙ—කෙවි වසවත්තිභවනනති. තතො භගවා ගඤ්ඤාපිං පවිසිතො සවෙ ආකංඛති දක්ඛිණෙන පසෙසන සතො සමපජානො මුහුත්තං සීහසෙය්‍යං කපෙටති. අථ සමසාසිහ කායො උභතිතො දුතියභාගෙ ලොකං ඔලොකෙති. හතියභාගෙ යං භාමං වා නිගමං වා උපතිස්සාය විහරති, තත්ත ජනො පුරෙභත්තං දුනං දතො පච්ඡාභත්තං සුනිවන්තො සුපාරුතො ගඤ්ඤපථාදිති ආදය විහාරෙ සන්තිජන්ති. තතො භගවා සමපත්තපරිසාය අනුරූපෙන පාටිභාරියෙන ගඤ්ඤා ධම්මසභායං පඤ්ඤාත්තවරබුඩාසනෙ නිසර්ඤ්ඤාධම්මං දෙසෙති කාලසුත්තං සමයසුත්තං. අථ කාලං විදිතො පරිසං උය්‍යොජෙති. මහුස්සා භගවන්තං වන්දිතො පක්ඛමනති. ඉදං පච්ඡා භත්තකිව්වං.

සො එවං නිසිනපච්ඡාභත්තකිව්වො සවෙ ගත්තාති ඔසිච්ඡා කාමො භොති, බුඩාසනා උසාය නගානකොඨනං පවිසිතො උපසාදෙන පරියාදිහඋදකෙන ගත්තාති උතුං ගාභාපෙති. උපසාදොපි බුඩාසනං ආනෙතො ගඤ්ඤාපිපරිවෙණේ පඤ්ඤාපෙති. භගවා රත්ත දුපට්ඨං නිවාසෙතො කායඛක්ඛනං ඛක්ඛිතො උත්තරාසඬං එකංසං කරිතො තත්ත ආගන්තො නිසීදති එකසොව මුහුත්තං පටිසලලීතො. අථ භික්ඛු තතො තතො ආගමම භගවතො උපසානං ආගච්ඡන්ති. තත්ත එකවෙව පඤ්ඤං පුච්ඡනති, එකවෙව කමමසානං, එකවෙව ධම්ම සවණං යාවන්ති, භගවා හෙසං අධිප්පායං සමාදෙන්නො පුරිමයාමං විනිත්තාමෙති. ඉදං පුරිමයාමකිව්වං.

පුරිමයාමකිව්වපරියොසානෙ පන භික්ඛුසු භගවන්තං වන්දිතො පක්ඛනෙත්තසු සකලදසසභසිලොකධාතුයාදෙවභායො මනාසං ලහමානා භගවන්තං උපසඬකමිතො පඤ්ඤං පුච්ඡනති යථාතිස්සංඛතං, අත්තමසො වතුරක්කරමපි. භගවා තාසං දෙවතානං පඤ්ඤං විස්ස ජෙජන්නො මජ්ඣිමයාමං විනිත්තාමෙති. ඉදං මජ්ඣිමයාමකිව්වං.

පච්ඡිමයාමං පන තයො කොඨාසෙ කච්චා පුරෙහත්තතො පඨාය නිසජ්ජාපිට්ඨිකස්ස සරීරස්ස කීලාසුභාවමොචනත්ථං එකං කොඨාසං වඩ්ඤමෙන විනිනාමෙනි. දුතියකොඨාසෙ ගඤ්ඤාපිං පච්ඡිමයා දක්ඛිණෙන පසෙන්න සභො සමපජානො සීග්‍රසෙය්‍යං කපෙත්ති. තතිය කොඨාසෙ පච්චුඨාය නිසීදිතා පුරිමබ්‍රාහ්මණං සනතිකෙ දුතසීලාදි වසෙන කතාධිකාරපුග්ගලදස්සනත්ථං බ්‍රව්වකබ්‍රුතා ලොකං ඔලොකෙති. ඉදං පච්ඡිමයාමකිව්වං.

තස්මිං පන දිවසෙ සබ්බං භගවා පුරෙහත්තකිව්වං රාජගහෙ පරි යොසාපෙත්වා පච්ජාභත්තෙත මග්ගං ආගතො පුරිමයාමෙ භික්ඛුනං කම්මඨානං කපේත්වා මජ්ඣිමයාමෙ දෙවතානං පඤ්ඤාං විස්සජේත්වා පච්ඡිමයාමෙ වඩ්ඤමං ඔරුග්ග වඩ්ඤමානො පචන්තං භික්ඛුසත්තං ඉමං සබ්බඤ්ඤාභාඤ්ඤාණං ආරබ්භ පචත්තං කථං සබ්බඤ්ඤාභාඤ්ඤාණෙන ව පුත්වා අඤ්ඤාසී. තෙන වුත්තං:-“පච්ඡිමයාමකිව්වං. කරොනොතා අඤ්ඤාසී”ති.

ඤ්ඤා පනස්ස එතදගොසී: “ඉමෙ භික්ඛු මග්ගං සබ්බඤ්ඤාභාඤ්ඤාණං ආරබ්භ ගුණං කපේනති, එතෙසව සබ්බඤ්ඤාභාඤ්ඤාණකිව්වං නපාකථං, මග්ගං යෙව පාකථං, මිඛි පන ගතෙ එතං¹ අත්තනො කථං නිරන්තරං ආරොවෙස්සනති, තතො තෙසං අගං තං අනුප්පත්තිං කච්චා තිව්ඨං සීලං විහජනො වාසඝියා ඨානෙසු අප්පතිවත්තියං සීග්‍රනාදං නදනො පච්චයාකාරං සමොධානෙත්වා බ්‍රව්ගුණෙ පාකටෙ කච්චා සිනෙරුං උඤ්ඤාපනො විශ පුච්ඡණ්ණකුත්තෙන නභං පහ රනො විශ ව දසසභස්සීලොකධාතුකම්පනං බ්‍රහ්මචරාලපුත්තත්තං අරහත්තනිකුටෙන නිදාපෙනො දෙසෙස්සාමි. සා මෙ දෙසනා පරිනිබ්බුතස්සාපි පච්චස්සසභස්සාති සත්තානං අමතමහාතිබ්බණ් සමපාපිකා භවිස්සති”ති. එවං විනොත්තො යෙන මණ්ඩලමාලො තෙත්‍රපසඩ්ඤමි. ‘මෙණා’ති: යෙන දිසාභාගෙන සො උපසඝිකම්පාබේධො, භූමිමයෙ වා එතං කුරුණව්වනං, තස්මිං යසමිං පදෙසෙ සො මණ්ඩල මාලො, තත්ථ ගතොති අයමෙත්ථ අත්තො.

“පඤ්ඤානෙත ආශනෙ”ති: බ්‍රව්කාලෙ කිර යත් යත් එකොපි භික්ඛු විහරති සබ්බත්ථ බ්‍රාහ්මණං පඤ්ඤාත්තමෙව ගොති. කස්මිං? භගවා කිර අත්තනො සනතිකෙ කම්මඨානං ගගෙත්වා ථාසුකඨානෙ විහරන්තෙ මනසිකරොති: “අසුසො බො මග්ගං සනතිකෙ කම්මඨානං ගගෙත්වා ගතො, සඤ්ඤා යු බො විසෙසං නිබ්බත්තෙත්වා, නො”ති. අථ තං පස්සති කම්මඨානං විස්සජේත්වා අකුසලවිතකකං විතකක්ඛ මානං, තතො “කථංගි නාම මාදිසස්ස සත්‍රුසනතිකෙ කම්මඨානං ගගෙත්වා විහරන්තං ඉමං කුලපුත්තං අකුසලවිතකකා අභිභවිත්වා අනමතගෙහ වට්ඨකෙහි සංසාදෙස්සන්ති”ති. තස්ස අනුග්‍රහත්ථං තත්තෙව අත්තානං දස්සෙත්වා තං කුලපුත්තං ඔවදිත්වා ආකාසං උප්ප

කිනා පුත අතතනො වසනසානමෙව ගව්න්ති; අපේවං ඔවදියමානා නො හිකුළු විනාශනනි¹ “සන්ධා අමානං මනං ජාතිනා ආගතො අමානං සම්පෙ ජිතංයෙව අතතානං දසොති; තසමිබණ්ඨෙ“හනෙත ඉධ නිසිදදා, ඉධ නිසිදදා”ති ආසන පරියෙසනං නාම භාරොති, තෙ ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා වීගරන්ති; යස්ස පීඨං අත්ථි සො තං පඤ්ඤ පෙති, යස්ස නත්ථි සො මචං වා ඵලකං වා කඨං වා පාසානං වා වාලික පුජං වා පඤ්ඤපෙති, තං අලභමානා පුරාණපණණාතිපි සසකසිති; තත්ථ පංසුකුලං පත්ථිති; ඉධ පන රඤ්ඤ නිසිදනආසන මෙව අත්ථි, තං පපෙඨාවෙත්වා පඤ්ඤපෙත්වා පරිවාරෙත්වා තෙ හිකුළු භගවතො අධිමුත්තිඤ්ඤං ආරබ්භ ගුණං ථොමයමානා නිසිදංසු. තං සක්කාය වුත්තං: “පඤ්ඤනෙතආසනෙ නිසිදං”ති.

එවං නිසිනෙතා පන ජානනෙතායෙව කථාසමුදාපනත්ථං හිකුළු පුච්ඡි; තෙවස්ස සබ්බං කථංසිංසු. තෙන වුත්තං: “නිසස්ස ථො භගවා”ති ආදි. තත්ථ “කාසතුන්ධා”ති. කතමායනුකථාය සන්තිනිසිනනා භව ථාති අන්ධො. කායනෙත්ථාතිපි පාළි. තස්සා කතමායනුච්ඡාති අන්ධො. ‘කායනොත්ථා’තිපි පාළි. තස්සා පුරිමොයෙව අන්ධො. “අනතරාකථා”ති: කමමසානමනසිකාරඋදෙසපරිපුච්ඡාදිනං අනතරා අඤ්ඤ එකාකථා, “විප්පකතා”ති: මම ආගමනප්පච්චයා අපරිනිසිතා සිබං අප්පත්තා. තෙන කිං දසොති? “නාහං තුමානං කථාභසාත්ථං ආගතො, අහං පන සබ්බඤ්ඤාතාය තුමානං කථං නිසාපෙත්වා මත්ථකප්පත්තං කත්වා දස්සාමිති ආගතො”ති, නිසස්සෙව සබ්බඤ්ඤාප්පාරණං පථා රෙති. “අසං ථො නො හනෙත අනතරාකථා විප්පකතා, අථ භගවා අනුසංනෙතා.”ති එත්ථාපි අයමධිප්පායො: “අයං හනෙත අමානං භගවතො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤං ආරබ්භ ගුණකථා විප්පකතා, නරාජ කථාදිකා නිර්ව්ඡානකථා, අථ භගවා අනුප්පත්තො තං නො ඉදති නිසාපෙත්වා දෙදා”ති.

එත්තාවතා යං ආයයමනා ආනඤ්ඤන කමලකුචලසුජ්ජ ලම්බලසාදුරසසලිලාය පොකඛරණියා සුඛාවතරණත්ථං නිම්බලසිලා තලරවණාචිලසිතසොපාණං විප්පකිණ්ණමුත්තාජාලසදිසවාලිකා කිණ්ණපණ්ඩරභූමිභගං තිත්ථං විය, සුචිතතතතිත්තිවිචිත්‍රවෙදිකා පරික්ඛිතතස්ස නක්ඛිතතපථං පුසිතුකාමතාය විය පච්ඡිමතිතසමුස්ස යස්ස පාසාද්වරස්ස සුඛාරොහණත්ථං දනතමයසණ්ණමුදුඵලකං නවනලතාවිනඩමණ්ණිගණ්ණප්පභාසමුදසුජ්ජලසොහං සොපාණං විය, සුවණ්ණ වලයනුපුරාදි සංඝට්ඨන සඤ්ඤමිස්ස කපිතගසිත මධුරස්ස රගෙහජනවිවරිතස්ස උදරඉස්සරියවිභවසොභිතස්ස මහාසරස්ස සුඛප්ප වෙසනත්ථං සුවණ්ණරජතමණ්ණිමුත්තාපවාලාදිජුතිවිජ්ජොතිතසුප්පති ඕතවිසාලවාරබාහං මහාචාරං විය, අත්ථබ්‍යජනසමසනාස්ස බ්‍රම

ගුණානුභාවසංසුචකස්ස ඉමස්ස සුත්තස්ස සුඛාවගාහණත්ථං කාලදෙස දෙසකවනුපරිසාපදෙසපතිමණ්ඩිතං නිදානං භාසිතං; නස්ස අත්ථ වග්ගොනා සමත්තා.

ඉදාති “මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ අවණණං භාසෙය්‍ය”නති ආදිනා නයෙත භගවතා නික්ඛිත්තස්ස සුත්තස්ස වග්ගොනාය ඔකාසො අනුප්පත්තො. සං පනෙසා සුත්තවග්ගොනා යසමා සුත්තනිකෙඛපං විචාරෙත්වා වුච්චමානා පාඨවා ගොති, නයමා සුත්තනිකෙඛපං තාව විචාරසිසාම.

වත්තාරො හි සුත්තනිකෙඛපා:-“අත්තඤ්ඤාසයො පරඤ්ඤාසයො පුච්ඡාවසකො අඤ්ඤාපත්තිකො”ති. නත්ථ යාති සුත්තාති භගවා පරෙති අතඤ්ඤාසො කෙවලං අත්තනො අඤ්ඤාසයෙනෙව ඤාපෙති, සෙය්‍ය පිදං? ආකංඛෙය්‍යසුත්තං වත්ථසුත්තං මහාසතිපඨානසුත්තං මහාසළා යතනභිග්ගසුත්තං අරියවංසසුත්තං සමමප්පධානසුත්තන්තභාරකො ඉභිපාදඉන්ද්‍රියබලබොඤ්ඤාසමග්ගසුත්තන්තභාරකොති එවමාදිති, තෙසං අත්තඤ්ඤාසයො නිකෙඛපො. යාති පන “පරිපක්කා බො රාහුලස්ස විමුත්තිපරිපාචිතියා ධම්මා, යනුනාහං රාහුලං උත්තරිං ආසවානං බයෙ විනෙය්‍ය”නති එවං පරෙසං අඤ්ඤාසයං බන්තං මනං අභිනිහාරං බුඤ්ඤානභාවච අවෙක්ඛිත්වා පරඤ්ඤාසයවසෙත කපිතාති, සෙය්‍ය පිදං? වුදුරාහුලොවාදසුත්තං මහාරාහුලොවාදසුත්තං ධම්ම චක්කප්පවත්තනං ධාතුභිග්ගසුත්තනති එවමාදිති; තෙසං පරඤ්ඤා සයො නිකෙඛපො. භගවන්තං පන උපසංඝමිත්වා වග්ගොනාපි පරිසා වත්තාරො වග්ගො නාහා සුපග්ගො ගතිබ්බා අසුරා යක්ඛා මහා රාජානො නාවතිංසාදයො දෙවා මහාබ්‍රහ්මාති එවමාදයො “බොඤ්ඤාසො බොඤ්ඤාසො”ති භන්තෙ වුච්චනති, “නිවරණා නිවරණාති” භන්තෙ වුච්චනති, “ඉමෙහුබො භන්තෙ පවුපාදානකිකා” “කිං සුඛ චිත්තං පුරිසස්ස සෙඨ”නති ආදිනා නයෙත පය්‍යහං පුච්ඡනති; එවං පුඤ්ඤාන භගවතා යාති කපිතාති බොඤ්ඤාසසංසුත්තාදිති, යාති වා පනඤ්ඤාති දෙවනාසංසුත්ත මාරසංසුත්ත බ්‍රහ්මසංසුත්ත ඤාකපඤ්ඤා වුලලවෙදලලමහාවෙදලල සාමඤ්ඤාපථ ආලවන සුචිලොම බරලොම සුත්තාදිති; තෙසං පුච්ඡාවසකො නිකෙඛපො. යාති පන නාති උප්පන්නං කාරණං පටිච්ච කපිතාති, සෙය්‍ය පිදං? ධම්මදයාදං වුලල සිහනාදං චක්ඛුපමං පුත්තමංසුපමං දුරුක්ඛක්ඛුපමං අයික්ඛක්ඛුපමං ථෙණපිණ්ඩුපමං පාරිච්ඡිත්තක්ඛුපමනති එවමාදිති; තෙසං අඤ්ඤාපත්ති කො නිකෙඛපො. එවමෙමෙසු වතුසු නිකෙඛපෙසු ඉමස්ස සුත්තස්ස අඤ්ඤාපත්තිකො නිකෙඛපො. අඤ්ඤාපත්තියං හි ඉදං භගවතා නික්ඛිත්තං. කතරාය අඤ්ඤාපත්තියා? වග්ගොනාවග්ගො. ආවරියො රතනත්තයස්ස අවග්ගො අභාසි, අන්තෙවාසි වග්ගො; ඉති ඉමං වග්ගොවග්ගො අඤ්ඤාපත්තියං කතා දෙසනාකුසලො භගවා “මමං වා භික්ඛවෙ පරෙ අවණණං භාසෙය්‍ය”නති දෙසනං ආරම්භෙ.

තත් “මම” නති: සාම්මවචනං, මමාති අත්ථො. “චා” ඤාදො විභසසෙත්ථො. “සෙරං” ති: පටිවිරුඩා සත්ථො. “නනු” ති: යෙ අවණ්ණං වදන්ති තෙනු. “නඤාසානො” ති ආදිසුපි කිවාපි තෙසං භික්ඛුනං ආසානොයෙව නත්ථි, අථ චො ආයතිං ඤාපුත්ථොනං එදිසෙසුපි යානෙසු අකුසලසාකතිං පටිසෙධෙනො ධම්මෙනෙත්තිං යෙසං. තත්ථ ආගන්ති විත්තනති ආසානො, කොපසෙසනං අධිවචනං. අපඤ්චා හොන්ති තෙන අතුඨා අසොමනසසිභාති අසම්මසො. දොමනස්සෙසනං අධිවචනං; නෙව අත්තනො න පරෙසං හිතං අනිරාධයතිති අනගිරිඨි. කොපසෙසනං අධිවචනං; එවමෙත්ථ චිති පදෙති සංඛාරකමකො එතෙන වෙදනාකමකොති වෙ බ්බො ටුත්ථො. හෙසං වසෙන සෙසා නමපි සමපුත්තධම්මානං කාරණං පටික්ඛිත්තමෙව.

එවං පඨමෙන නයෙන මනොපදොසං නිවාරෙත්වා, දුතියෙන තත්ථ ආදීනවං දසෙසනො ආග:—“නනු මෙ භූමෙහ අස්සථ කුපිතා වා අනිත්තමිතා වා, භූමිහෙසෙසුචස්ස මනන අත්තරයොති. තත්ථ “නනු මෙ භූමෙහ අස්සථ” ති: තෙසු අවණ්ණභාසනෙසු තස්මිං වා අවණ්ණ භූමෙහ භවෙය්ඤාථ වෙ, යදි භවෙය්ඤාථාති අත්ථො “කුපිතා” කොපෙන; “අනිත්තමිතා” දොමනස්සෙන. “භූමිහෙසෙසුචස්ස මනන අත්තරයො” ති: භූමාකංයෙව හෙන කොපෙන තාය ව අනිත්තමන තාය පඨමජක්ඛානාදීනං අත්තරයො භවෙය්ඤ.

එවං දුතියෙන නයෙන ආදීනවං දසෙසනො, තතියෙන වචනත්ථ සලකතිණ්මත්තෙති අසමත්ථං දසෙසනො “අපි භූ භූමෙහ පරෙස” නති ආදිමාග. තත්ථ “පරෙස” නති: යෙසං කෙසචි; කුපිතො හි තෙව බ්බපච්චෙකබ්බිඅරියසාටකානං, න මාතාපිතුනානං, න පඨවිත්ථි කානං සුභාසිභද්ධභාසිභස්ස අත්ථං ජානාති.

යථා ග:—

“කුමො අත්ථං න ජානාති, කුමො ධම්මං න පස්සති,

අක්ඛං තමං තද්ද හොති, යං කොධො සග්ගෙන නරං.

“අනත්ථජනනො කොධො, කොධො විත්තපපොපනො,
භයමනතරතො ජානං, භං ජනො නාවබුජස්සති” ති.

එවං සබ්බථාපි අවණ්ණ මනොපදොසං නිසෙධෙත්වා ඉදුති පටි පජ්ජතිඛාකාරං දසෙසනො “නනු භූමෙහි අගුතං අගුතො” ති ආදිමාග. තත්ථ “නනු භූමෙහි” ති: තස්මිං අවණ්ණ භූමෙහි. “අගුතං අගුතො භිබ්බසේනබ්බ” නති: යං අගුතං තං අගුතභාවෙනෙව අපකෙතබ්බං. භථං? “ඉතිසෙතං අගුතං” නති ආදිනා නයෙන. නනු යං යොජනා:—“භූමාකං සත්ථං න සබ්බසුද්දා, ධම්මො දුරකතො, සංඝො දුප්පට්ඨෙනො” ති ආදිති සුත්ථො න භුණ්තිභවිතබ්බං. එවං ව පන වත්තබ්බං:—“ඉතිසෙතං අගුතං.” යං භූමෙහි ටුත්ථො තං ඉමිනාපි

කාරණෙන අභුතං, ඉමිනාපි කාරණෙන “අනවුජ්” නත්ති පෙතං අමෙහසු න ව පනෙතං අමෙහසු සංවිජ්ජති; සබ්බසුඤ්ඤායෙව අමහාකං සත්ථා, ස්වාක්ඛාතොව ධම්මො, සුපටිපන්නොව සංඝො, තනු ඉදව ඉදව කාරණන්ති; එත්ථ ව දුතිය පදං පඤ්ඤා වතුත්ථ තතියස්ස වෙවච නන්ති වෙදිතබ්බං. ඉදව අවණේණයෙව නිබ්බේදනං කාතබ්බං, න සබ්බත්ථ; යදි ති චිං දුසිලො, තවාචරියො දුසිලො, ඉදවිදව තයා ඤානං තවාචරියෙන කතන්ති වුත්තෙත භුණ්තිභුතො අධිවාසෙති, ආසව්‍යනිකියො භොති; තස්මා මනොපදෙසං අකත්වා අවණේණා නිබ්බේදෙතබ්බො; “මිඤ්ඤා සොනොසී”ති ආදිනා පන නයෙන දසති අකෙකාසවත්ථිති අකෙකාසනතං. පුග්ගලං අජ්ඣුපෙක්ඛිත්වා අධි වාසනකතන්තියෙව තත්ථ කාතබ්බො.

එවං අවණේණුමියං තාදිලකභිණං දසෙත්වා ඉදති වණේණුමියං දසෙත්වා “මම වා ගික්ඛවෙ පරෙ වණේණා භාසෙස්ස” නති ආදිමාග; තත්ථ “පරෙ” ති යෙ කෙවි පසන්නා දෙවමනුස්සා; ආනන්දන්ති එතෙ නාති=ආනන්දො, පිතියා එතං අධිවචනං; සුමනස්සභාවො=සොම නස්සං, වෙනසික සුඛස්සෙතං අධිවචනං; උබ්බිලාපිනො භාවො= උබ්බිලාපිනත්තං, සස්ස උබ්බිලාපිනත්තං?—වෙනස්සෙති, උච්චාව භාය උබ්බිලාපන පිතියා එතං අධිවචනං; ඉති ඉධාපි විති පදෙති සංඛාරක්ඛන්ධො එකෙන වෙදනාක්ඛන්ධො වුත්තො.

එවං පඤ්ඤායෙන උබ්බිලාපිනත්තං නිවාරෙත්වා දුතියෙන තත්ථ ආදිනවං දසෙත්තො “නනු වෙතුගම අස්සථා” ති ආදිමාග:—ඉධාපි “තුමහඤ්ඤාවස්ස හෙන අනුරාසො” ති, හෙන උබ්බිලා පිනත්තෙන භුමහඤ්ඤාව පඤ්ඤාභිඤ්ඤාදිනං අනුරාසො අස්සාති අපේථා වෙදිතබ්බො; කස්මා පනෙතං වුත්තං?—නනු භගවතා;—

“බ්‍රහ්මාති කිත්තයනත්තස්ස යස්ස භායෙ භවති යා පිති,
වරමෙව හි සා පිති කසිණෙනපි ජමබ්බිදිපස්ස.

ධම්මොති—පෙ—

සංඝොති කිත්තයනත්තස්ස යස්ස භායෙ භවති යා පිති,
වරමෙව හි සා පිති කසිණෙනපි ජමබ්බිදිපස්සා” ති ව.

“යෙ ගික්ඛවෙ බ්‍රහ්ම පසන්නා, අග්ගෙ හෙ පසන්නා” ති ව, ආදිති අනෙකසතෙති සුත්තෙති රත්තත්තයෙ පිතිස්සොමනස්සමෙව වණේණ තන්ති? සද්ධං, වණේණං. තං පන තෙක්ඛමසිතං. ඉධ “අමහාකං බ්‍රහ්ම, අමහාකං ධම්මො” ති ආදිනා නයෙන ආයස්මත්තො ජනනස්ස උප්පන්නසදිසං ගෙහසිතං පිතිස්සොමනස්සං අධිපෙපනං. ඉදං හි භික්ඛානාදිපටිලාභාය අනුරාසකරං භොති. තෙතෙව්‍යයස්මා ජනනාපි යාවි බ්‍රහ්ම න පරිනිබ්බාසිංසු, තාව විසෙසං නිබ්බත්තත්තං. නාසක්ඛි, පටිනිබ්බාණකාලෙ පඤ්ඤාපෙත්තන පඤ්ඤා බ්‍රහ්මදණ්ඩන තජ්ජතො තං

පිතිසොමනස්සං පභාස නිබ්බතෙනසි, තස්මා අනතරායකරඤ්ඤව සක්ඛාස ඉදං චුතතංති වෙදිතබ්බං; අයං හි ලොභසහගතා පිති, ලොභො ව කොධසදිසොව.

යථාහ:-

“ලුඛො අත්ථං න ජානාති, ලුඛො ධම්මං න පසස්සති,
අඛං තමං තද් හොති, යං ලොභො සහතො නරං.
අනත්ථජනතො ලොභො, ලොභො චිත්තප්පකොපකො,
භයමනතරතො ජානං තං ජනො නාවබුජ්ඣති”ති.

තනිසවාරො පන ඉධ අනාගතොපි අත්ථො ආගතොයෙවංති වෙදිතබ්බො, යථෙව හි කුඛො එවං ලුඛොපි අත්ථං න ජානාතිති.

පටිපජ්ජනබ්බාකාරදස්සනවාරෙ පන අයං යොජනා:- “තුමහංකං සත්ථා සබ්බඤ්ඤා අරහං සම්මාසම්මුඛො, ධම්මො ස්වාකඛාතො, සංඝො සුපටිපන්නො”ති ආදීති සුතා න තුණ්හි භවිතබ්බං; එවං පන පටිජාති නබ්බං. “ඉතිපෙතං භූතං” යං තුමෙහි චුතතං තං ඉමිනාපි කාරණෙන භූතං, ඉමිනාපි කාරණෙන “තච්ඡ”;
“සො හි භගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සම්මාසම්මුඛො; ධම්මො ඉතිපි ස්වාකඛාතො, ඉතිපි සන්දිට්ඨිකො; සංඝො ඉතිපි සුපටිපන්නො ඉතිපි උජ්ජපටිපන්නො”ති; “ක්ඛං සීලවා”ති පුච්ඡිතොපි සචෙ සීලවා “සීලවාහමසම්”ති පටිජාති නබ්බමෙව; “ක්ඛං පඨමස්සක්ඛානස්ස ලාභී-පෙ-අරහං”ති පුට්ඨිනාපි සභාගාතං භික්ඛුනංයෙව පටිජාතිනබ්බං, එවං හි පාපිච්ඡතා වෙව පරිවජ්ජිතා හොති, සාසකස්ස ව අමොඝතා දීපිතා හොතිති. සෙසං චුතතනස්සෙනෙව වෙදිතබ්බං.

“අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං හික්ඛවෙ”ති කො අනුසක්ඛි? ඉදං සුතතං වීඪි පදෙහි ආබ්බං වණ්ණෙන ව ට්ඨවණ්ණෙන ව; තත්ථ අවණ්ණො “ඉතිපෙතං අභූතං, ඉතිපෙතං අතච්ඡ”නති එත්ථෙව උද්භතතං පඬා අග්ගි වීය නිවතෙනා. වණ්ණො පන භූතං භූතතො පටිජාතිනබ්බො “ඉතිපෙතං භූතං”නති එවං අනුචිත්තනියෙව. සොපන උච්චිතො බ්‍රහ්මදත්තෙන භාසිතවණ්ණො ව හික්ඛසංඝෙන “අච්ඡදිසං ආමුසො”ති ආදිනා නයෙන ආරඬො වණ්ණො ව. තෙසු හික්ඛ සංඝෙන චුතතවණ්ණස්ස උපරි සුඤ්ඤාතාපකාසනෙ අනුසක්ඛිං දස්සෙති. ඉධපන බ්‍රහ්මදත්තෙන චුතතවණ්ණස්ස අනුසක්ඛිං දස්සෙතූං “අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං හික්ඛවෙ”ති දෙසනා ආරඬා.

තත්ථ ‘අප්ප’නති: පරිත්තස්ස නාමං. ‘ඛර’නති තස්සෙව වෙවචනං. ‘මත්තා’ චුච්චති පමාණං; අප්පං මත්තා එතස්සාති=අප්පමත්තකං; ඛරං මත්තා එතස්සාති ‘ඛරමත්තකං’; සීලමෙව=සීලමත්තකං. ඉදං චුතතං හොති:- “අප්පමත්තකං ඛො පනෙතං හික්ඛවෙ සීලමත්තකං.

නාම “සෙන තථාගතස්ස වණ්ණං වදාමි”නි උසාහං කතාපි වණ්ණං වදාමානො පුට්ඨස්සො වදෙය්‍යා”නි. තත් සියා, නනු ඉදං සීලං නාම යොගිනො අගග්ගසතං?

යථානු පොරාණා:—

“සීලං යොගිස්ස ලඛකාරො සීලං යොගිස්ස මණ්ඩනං
සීලෙහ ලඛකතො යොගී මණ්ඩනෙ අග්ගතං ගතො”නි.

ගගවතාපි ච අනෙකෙසු සුත්තසහෙසු සීලං මගනනමෙව කතා කපිතං. යථානු:—“ආකංඛෙය්‍ය චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛු සබ්බව්‍යාපිතං පියොවස්සං මනාපො ච ගරු භාවතීයොවානි, සීලෙසෙවස්ස පරිපූරකාරි”නි ව.

“කිංචිව අණ්ඩං වමරිව වාලුඛි.
පියංව පුත්තං නයනංව එකකං.
තථෙව සීලං අනුරක්ඛමානකා
සුපෙසලා ගොථ සද්ද සගාරවා”නි ව.

න පුප්ඵගෙකො පටිවානමෙති
න වන්දනං තගරමල්ලිකා වා
සතච ගකො පටිවානමෙති,
සබ්බා දිසා සප්පරිසො පවාති.

වන්දනං තගරං වාපි උප්පලං අථ වසසිති
එතෙසං ගකච්ඡානානං සීලගකො අනුත්තරො.

අප්පමතො අයං ගකො යායං තගරවන්දනී,
යො ච සීලවතං ගකො වානි දෙවෙසු උත්තමො.

තෙසං සම්පන්නසීලානං අප්පමාදවිහාරිනං,
සම්මදකුඤ්ඤ විමුත්තානං මාරො මයාං න වින්දති”නි ව.

“සීලෙ පඨිඨාය නරො සප්ඤ්ඤා විතතං පඤ්ඤච භාවයං,
ආතාපී නිපකො භික්ඛු සො ඉමං විජට්ඨෙ ජට්ඨනී” ව.

“සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ යෙ කෙවි බීජගාමභූතගාමා වුඨිං විරුළුං.
වෙපුලං ආපජ්ජනති, සබ්බෙ තෙ පඨවිං නිස්සාය පඨවියං පඨිඨාය;
එවමෙතෙ බීජගාමභූතගාමා වුඨිං විරුළුං වෙපුලං ආපජ්ජනති,
එවමෙව බො භික්ඛවෙ භික්ඛු සීලං නිස්සාය සීලෙ පඨිඨාය සත්ත
බොජ්ඣකො භාවෙතො සත්තබොජ්ඣකො බහුලීකරොනො
මගනනතං වෙපුලානං පාපුණාති ධම්මෙසු”නි ව; එවං අඤ්ඤනිපි
අනෙකසතානි සුත්තානි දළබ්බාති; එවං අනෙකෙසු සුත්තසහෙසු
සීලං මගනනමෙව කතා කපිතං. තං කඨමා ඉමස්මිං යානෙ “අප්ප
මත්තකනති” ආහානි? උපරිගුණෙ උපනිධාය. සීලං හි සමාධිං න
පාපුණාති, සමාධි පඤ්ඤං න පාපුණාති, තස්මා උපරිමං උපනිධාය
භෙසිමං ඔරමත්තකං නාම ගොති.

කථං සීලං සමාධිං න පාපුණාති? හඟවා හි අභිසමොධිතො සත්තමෙ සංවච්ඡරෙ සංවත්තිනගරවාලෙ ගණ්ඩමරුකඩමුලෙ වාදස යොජනෙ රතනමණ්ඩපෙ යොජනපාමාණෙ පලලභෙක තිසිදිනිං තියොජනිකෙ දිබ්බසෙතච්ඡතෙක ධාරියමානෙ වාදසයොජනය පරිසාය අත්තාදුනපරිදිපනං තිත්ථියපරිමදුනං. “උපරිමකායතො අග්නිකකිකො පචත්තති, ගෙසීමකායතො උදකධාරා පචත්තති-පෙ-එකෙකලොමකුපතො අග්නිකකිකො පචත්තති, එකෙකලොම කුපතො උදකධාරා පචත්තති ඡන්තං වණණාන” නති ආදිනය පචත්තං යමකපාටිගාරියං දසෙය්ති. තස්ස සුවණණවණණසරීරතො සුවණණ වණණරසමිසො උග්ගනත්වා යාව හවග්ගා ගච්ඡන්ති, සකලදසසහස්ස චක්කවාලස්ස ආලොකාකරණකාලො විය ගොති. දුතියා දුතියා රසමි පුරිමාය පුරිමාය යමකයමකා විය එකකකිණෙ විය පචත්තති. චිත්තං ච චිත්තානං එකකකිණෙ පචත්ති නාම නත්ථි. බ්‍රහ්මානං පන හවඞ්ගපරි වාසස්ස ලුහුකතාය පචගාකාරෙහි සුවිණණවසිතාය ච තා එකකකිණෙ විය පචත්තන්ති. තස්සා තස්සා පන රසමියා ආචර්ජනපරිකමාධිස්ථා නාති විසුංයෙව. නීලරසමිඅන්ධාය හි හඟවා නීලකසිණං සමාපර්ජති, පිතරසමිඅන්ධාය පිතකසිණං, ලොහිත-පෙ-මදුතරසමිඅන්ධාය මදුත කසිණං, අග්නිකකිකන්ධාය තෙජෝකසිණං, උදකධාරන්ධාය ආපො කසිණං සමාපර්ජති; සන්ධා වඞ්කමති, නිමිත්තො තිස්ඨති වා තිසිදුති වා සෙය්සං වා කපෙපති” ති සබ්බං වින්ධරොතබ්බං. එත්ථ එතමපි සීලස්ස කිච්චං නත්ථි, සබ්බං සමාධි කිච්චමෙව. එවං සීලං සමාධිං න පාපුණාති.

යං පන හඟවා සත්තසහස්සකපපාධිකාති චත්තාරි අසංඛෙය්සාති පාරමිසො පුරෙත්වා එකුනතිංසවස්සකාලෙ චක්කවත්තිසිරිතිවාසභූතා හවතා නිකඛම අනොමානදීතීරෙ පබ්බජිතා ඡබ්බස්සාති පධාන යොගං කත්වා විසාඛපුණණමාය උරුචෙලගාමෙ සුඡන්දාය දිනනං පක්ඛිත්තදිබ්බොජං මධුපායාසං පරිභුජිතා සායණතසමයෙ දක්ඛිණ වාලෙන බොධිමණ්ඩං පටිසිත්වා අස්සන්දුමරාජානං තිකඛන්තං පදකඛිණං කත්වා පුබ්බුත්තරභාගෙ සීතො තිණසන්ධරං සන්ධරිතා තිසන්ති පලලඞ්කං ආභුජිතා චතුරංගසමන්තාගතං මෙත්තාකමමස්ථානං පුබ්බඞ්ගමං කත්වා විරියාධිස්ථානං අධිස්ථාය පුද්දසහන්දපලලඞ්කවරගතො සුවණණපියෙ ධජිතරජතකඛන්ධං විය පඤ්ඤසහන්ධං බොධිකඛන්ධං පිඨිතො කත්වා උපරිමණ්ච්ඡතෙක විය බොධිසාඛාය ධාරියමානාය සුවණණවණණවිවරෙ පවාලසදිසෙසු බොධිඅඞ්කුරෙසු පතමානෙසු සුරියෙ අන්ධං උපගච්ඡතෙක මාරබලං විධමෙත්වා පඨමයාමෙ පුබ්බෙ නිවාසං අනුස්සරිතා මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බචක්ඛුං විසොධෙත්වා පච්චුස කාලෙ පබ්බමුඛානං ආවිණෙණ පච්චයාකාරෙ ඤාණං ඔත්තාරෙත්වා ආනාපානචතුන්ධකානං නිබ්බන්ධන්ධා තදෙවපාදකං කත්වා විපස්සනා වසේසන්තො මග්ගපටිපාටියා අධිගතො චතුන්ධමග්ගෙන සබ්බකිලෙසෙ ඛෙපෙත්වා සබ්බබ්‍රහ්මයුණෙ පටිවිජ්ඣති; ඉදමස්ස පඤ්ඤ කිච්චං, එවං සමාධි පඤ්ඤං න පාපුණාති.

තත් ස්ථා ගතේ උදකං පාතියං උදකං න පාපුණාති, පාතියං උදකං ඝටේ උදකං න පාපුණාති, ඝටේ උදකං කොලමේ උදකං න පාපුණාති, කොලමේ උදකං වාරියං උදකං න පාපුණාති, වාරියං උදකං මහාකුමභියං උදකං න පාපුණාති, මහාකුමභියං උදකං කුසුමෙහ උදකං න පාපුණාති, කුසුමෙහ උදකං කන්දරේ උදකං න පාපුණාති, කන්දරේ උදකං කුන්තදියං උදකං න පාපුණාති, කුන්තදියං උදකං මහානදියං උදකං න පාපුණාති මහානදියං උදකං පච්ඡිමහානදියං උදකං න පාපුණාති, පච්ඡිමහානදියං උදකං වක්කවාල මහාසමුද්දේ උදකං න පාපුණාති, වක්කවාලමහාසමුද්දේ උදකං සිනෙරු පාදකමහාසමුද්දේ උදකං න පාපුණාති; පාතියං උදකං උපතීධාය ගතේ උදකං පරිත්තං-පෙ-සිනෙරු පාදකමහාසමුද්දේ උදකං උපතීධාය වක්කවාලමහාසමුද්දේ උදකං පරිත්තනති; ඉති උපරි උපරි උදකං උපාදය හෙය් හෙය් උදකං පරිත්තං හෙය්, එවමෙව උපරි උපරි ගුණේ උපාදය සීලං අපමන්තකං ඔරමන්තකනති වෙදිතබ්බං. තෙනාහ:- ‘අපමන්තකං වො පහෙනං ගිහිකවෙ ඔරමන්තකං සීලමන්තකං’නති.

‘සෙන පුට්ඨජනෝ’ති: එත්:-

“දුවෙ පුට්ඨජනා වුත්තා බුමෙනාදිවබ්බකුතා,

අකො පුට්ඨජනො එකො, කලාසාණෙකො පුට්ඨජනෝ”ති.

තත් සංස්ථා බ්‍රහ්මචර්යාලක්ෂණවර්ණනාදිසු උග්ගහපරිපුර්ණසමුප්පාදනාදිසු පච්චිකම්මනාදි නත්ති, අයං අබ්බපුට්ඨජනො. සංස්ථා තාති අත්ති, සො කලාසාණපුට්ඨජනො.

දුට්ඨධොපි පනෙස:-

“පුට්ඨනං ජනනාදීති කාරණෙහි පුට්ඨජනො,

පුට්ඨජනනොගඬත්තා පුට්ඨ වායං ජනො”ඉති.

සො හි පුට්ඨනං නානාපකාරකානං කීලෙසාදීනං ජනනාදීති කාරණෙහි පුට්ඨජනො. යථාහ:- “පුට්ඨ කීලෙසෙ ජනෙන්නීති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ අවිගතසක්කායදිභිකාති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ සන්ධානං මුමුලොකකාති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ සබ්බගතීති අවුඤ්ඤාති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ නානාති සංඛාරේ අභිසංඛරේන්ති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ නානා ඔසෙහි වුග්ගන්ති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ නානා සන්තාපෙහි සන්තාපන්ති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ නානාපරිලාභෙහි පරිබ්බන්ති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ පච්ඡ කාමගුණෙසු රත්තා ගිඛා ගපිතා මුට්ඨිතා අපේක්ඛාපනතා ලග්ගා ලග්ගිතා පට්ඨිමාති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ පච්චි නිවරණෙහි ආවුතා නිවුතා ඔවුතා පරිවර්තනා පරිකුර්වතාති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨනං බ්‍රහ්මනං ගණනපථමතීතානං අරිය ධම්මපරාමුඛානං නිවබ්බමසමාවාරානං ජනානං අනෙතංගඬත්තාති=පුට්ඨජනා; පුට්ඨ වා අයං විසුං යෙව සංඛං ගතො විසංසයො සීලසුතාදි ගුණසුත්තෙහි අරියෙහි ජනෙහිති=පුට්ඨජනො”ති.

‘නථාගතො’ති අදහි කාරණෙහි හඟවා තථාගතො:-තථා ආගතොති තථාගතො; තථා ගතොති තථාගතො; තථලක්ඛණං ආගතොති තථාගතො; තථධම්මෙ යථාවතො අභිසම්මුඛොති තථා ගතො; තථදසිකාය තථාගතො; තථවාදිකාය තථාගතො; තථා කාරිකාය තථාගතො; අභිනවනසේන තථාගතො.

කථං හඟවා තථා ආගතොති තථාගතො?-යථා සබ්බලොක භික්ඛාය උසස්සක්ඛමාපනො පුරිමිකා සම්මාසංඛුඛා ආගතා, යථා විපස්සි හඟවා ආගතො, යථා සිඛිහඟවා-පෙ-යථා වෙස්සතු හඟවා යථා කක්ඛසංකො හඟවා යථා කොණාගමනො හඟවා යථා කස්සපො හඟවා ආගතො. කිං වුත්තං හොති? යෙන අභිනිශාරෙන එතෙ හඟවනො ආගතා, තෙනෙව අමනාකම්පි හඟවා ආගතො. අථවා යථා විපස්සිහඟවා-පෙ-යථා කස්සපො හඟවා දුතපාරමිං. පුරෙත්වා සීල නෙක්ඛම්ම පඤ්ඤා විරිය බන්ති සච්ච අධිදාන මෙත්තා උපෙක්ඛා පාරමි පුරෙත්වා ඉමා දසපාරමියො දස උපපාරමියො දස පරමත්ත පාරමියොති සමතිංසපාරමියො පුරෙත්වා අභිනපරිච්චාගතායනධන රජ්ජුත්තදුරපරිච්චාගතති ඉමෙ පච්චිකාපරිච්චාගෙ පරිච්චිත්තා පුබ්බයොගපුබ්බවරියධම්මක්ඛානඤ්ඤාත්තවරියාදයො පුරෙත්වා බුඞ්චිරියාය කොටිං පත්වා ආගතො; තථා අමනාකම්පි හඟවා ආගතො. යථා විපස්සි හඟවා-පෙ-කස්සපො හඟවා වත්තාරො සතිපඨානෙ සම්මප්පධානෙ ඉභිපාදෙ පච්ඡිද්ධාති පච්චලාති සත්තබොජ්ඣනෙ අරියං අභිඞ්ඣිකං මග්ගං භාවෙත්වා මුලෙත්වා ආගතො, තථා අමනාකම්පි හඟවා ආගතො. එවං තථා ආගතොති තථාගතො.

“යථෙව ලොකමහි විපස්සිආදයො
සබ්බඤ්ඤාභාවං මුත්තයො ඉධාගතා,
තථා අයං සත්තමුනීපි ආගතො
තථාගතො වුච්චති තෙන වක්ඛමා”ති.

එවං තථා ආගතොති=තථාගතො.

කථං තථාගතොති=තථාගතො? යථා සම්පතිජානො විපස්සි හඟවා ගතො-පෙ-කස්සපො හඟවා ගතො; තථව සො ගතො? සොහි සම්පති ජානොව සමෙහි පාදෙහි පඨවියං පතිදාය උත්තරගිමුඛො සත්තපද විනිශාරෙ ගතො; යථාහ: “සම්පතිජානො ආනන්ද බොධිසත්තො සමෙහි පාදෙහි පඨවියං පතිදායිත්වා උත්තරගිමුඛො සත්තපදවිනිශාරෙ ගච්ඡති, සෙනමහි ඡතෙන අනුභිරමානෙ, සබ්බං ව දිසා අනු විලොකෙති, ආසතිව වාචං භාසති. “අග්ගොගමස්මි ලොකස්ස, ජෙදොගමස්මි ලොකස්ස, සෙදොගමස්මි ලොකස්ස, අයමනතිමා ජාති, නත්තිදුති පුත්තංහවො”ති තවස්ස ගමනං තථං අග්ගොසි අපි තථං, අනෙකෙසං විසෙසාධිගමානං පුබ්බතිමිත්තභාවෙන, යං හි

සො සමපතිජාතොව සමෙති පාදෙහි පතිඝ්ඨි ඉදමස්ස වතුරිභිපාද පටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං; උත්තරුතිමුබ්භාවොපත සබ්බලොකුත්තර භාවස්ස පුබ්බතිමිත්තං; සත්තපදවිනිශාරො සත්තබොජ්ඣක්ඛරතන පටිලාභස්ස; “සුවණ්ණදණ්ඩා විනිපනනති වාමරා”ති, එත්ථවුත්තවාම රුකෙහිපො පත සබ්බතිත්ථියතිමෙවනස්ස; සෙනවත්තධාරණං අර ගහනවිමුත්තිවරවිමලසෙනවත්තපටිලාභස්ස; සබ්බදිසානුවිලොකනං සබ්බඤ්ඤානානාවරණඤ්ඤපටිලාභස්ස; ආසභිවාචා භාසනං අපපති වත්තියවරධමෙවක්කපවත්තනස්ස පුබ්බතිමිත්තං; තථා අයං ගග වාපි ගතො; තවස්ස ගමනං තථං අගොසි අවිනථං තෙසඤ්ඤව විසෙසාධිගමනං පුබ්බතිමිත්තභාවෙන.

තෙනාහු පොරාණා:-

“මුහුත්තජාතොව ගවමපති යථා
සමෙති පාදෙහි ජුසි වසුකිරං,
සො වික්කමි සත්තපදති ගොතමො;
සෙනව ඡත්තං අනුධාරයුං මරු.
ගනනින සො සත්තපදති ගොතමො
දිසා විලොකෙසි සමා සමත්තතො,
අභිභුපෙතං ගිරමබ්බුදිරසී
සිගො යථා පබ්බතමුඛතිභිතො”ති.

එවං තථා ගතොති තථාගතො.

අථවා යථා විපස්සිගගවා-පෙ-යථා කස්සපො ගගවා, අයමපි ගගවා තපෙව තෙකධමෙවන කාවච්ඡන්දං පභාය ගතො, අව්‍යාපාදෙන ව්‍යාපාදං, ආලොකසඤ්ඤය පිනමිධං, අවිකෙහිපෙන උඛච්චකුක්කුච්චං, ධම්මවචන්දනෙන විවිකිච්ඡං පභාය ගතො; ඤ්ඤෙන අවිජ්ජං පද්‍යලෙභා ගතො; පාමුජ්ජෙන අරතීං විනොදෙභා, පඨමජ්ඣානෙන නිවරණකවාටං උග්‍යාවෙඨා, දුතියජ්ඣානෙන විතක්කවිචාරධූමං චූපසමෙභා, තතියජ්ඣානෙන පිතීං විරාජෙභා, චතුත්ථජ්ඣානෙන සුඛදුක්ඛං පභාය, ආභාසානවායගනසමාපත්තියා රූපසඤ්ඤ පටිඝ සඤ්ඤානානවත්තසඤ්ඤයො සමතික්කමිත්වා, විඤ්ඤණවායගන සමාපත්තියා ආභාසානවායගනසඤ්ඤං, ආකිම්ඤ්ඤයතනසමා පත්තියා විඤ්ඤණවායගනසඤ්ඤං, තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤයතනසමා පත්තියා ආකිම්ඤ්ඤයතනසඤ්ඤං සමතික්කමිත්වා ගතො; අතිච්චානු පස්සනාය නිච්චසඤ්ඤං පභාය, දුක්ඛානුපස්සනාය සුඛසඤ්ඤං, අතත්තානුපස්සනාය අත්තසඤ්ඤං, නිබ්බිදානුපස්සනාය නන්දිං, විරාගානුපස්සනාය රාගං, නිරොධානුපස්සනාය සමුදයං, පටි නික්ඛන්ධානුපස්සනාය ආදිනං, බයානුපස්සනාය ඝනසඤ්ඤං, වයානු පස්සනාය ආයුහනං, විපරිනාමානුපස්සනාය ධූවසඤ්ඤං, අතිමිත්තානු පස්සනාය නිමිත්තසඤ්ඤං, අප්පතිතිනානුපස්සනාය පණ්ඩිතං, සුඤ්ඤ තානුපස්සනාය අභිනිවේසං, අධිපඤ්ඤධම්මවිපස්සනාය සාරාද්‍යනාහි

නිවේසං, යථාභූතඤ්ඤාදස්සනෙන සමොගාභිනිවේසං, ආදීනවානු පස්සනාය ආලයාභිනිවේසං, පටිසඛානුපස්සනාය අපට්ඨසංඛං, විච ච්චානුපස්සනාය සංයොගාභිනිවේසං, සොතාපතතිමයොගන දිසේකසේ කිලෙසෙ හල්චා ගතො, සකදගාමිමයොගන ඔළාරිකෙ කිලෙසෙ පහාය, අනාගාමිමයොගන අනුසගගතෙ කිලෙසෙ සමුග්ගාතෙචා, අරහත්තමයොගන සබ්බකිලෙසෙ සමුවර්ජිතා ගතො; එවමි තථා ගතොති=තථාගතො.

කථං තථලකඛණං ආගතොති=තථාගතො? පඨවිධාතුයා කකඛ ලතතලකඛණං තථං අවිතථං; ආපොධාතුයා පග්ගරණලකඛණං-පෙ- නෙජො ධාතුයා උණගතතලකඛණං; වායොධාතුයා විජඨනන ලකඛණං, ආකාසධාතුයා අසමුප්පලකඛණං විඤ්ඤාණධාතුයා විජා නනලකඛණං, රූපස්ස රූපනලකඛණං, වේදනාය වේදයිතලකඛණං, සඤ්ඤාය සජානනලකඛණං, සංඛාරානං අභිසංඛරණලකඛණං, විඤ්ඤ ණස්ස විජානන ලකඛණං, විතකකස්ස අභිනිරොපන ලකඛණං, විචා රස්ස අනුමජ්ජන ලකඛණං, පිතියා ඵරණ ලකඛණං, සුචස්ස සාන ලකඛණං, විතෙතකග්ගතාය අවිතෙතපලකඛණං, එස්සස්ස ථුසන ලකඛණං, සඨිත්ථියස්ස අධිමොක්ඛලකඛණං, විරිත්ථියස්ස පග්ගහලකඛ ණං, සඨිත්ථියස්ස උපඨානලකඛණං, සමාධිත්ථියස්ස අවිතෙතපලකඛණං, පඤ්ඤිත්ථියස්ස පජානනලකඛණං, සමාබලස්ස අස්සඨියෙ අනමපිය ලකඛණං, විරියබලස්ස කොසජේජ, සතිබලස්ස මුඛසවේව, සමාධි බලස්ස උභවේව, පඤ්ඤාබලස්ස අවිජ්ජාය අනමපියලකඛණං, සති සමෝඤ්ඤාසිගස්ස උපඨානලකඛණං, ධම්මවිචයසමෝඤ්ඤාසිගස්ස පවිචයලකඛණං, විරියසමෝඤ්ඤාසිගස්ස පග්ගහලකඛණං, පිති සමෝඤ් ඤාසිගස්ස ඵරණලකඛණං, පස්සඨිසමෝඤ්ඤාසිගස්ස උපසමලකඛණං, සමාධිසමෝඤ්ඤාසිගස්ස අවිතෙතපලකඛණං, උපෙක්ඛාසමෝඤ්ඤාසිග ස්ස පටිසඛානලකඛණං, සමමාදිසියා දස්සනලකඛණං, සමමාසඛකප ස්ස අභිනිරොපනලකඛණං, සමමාවාමාය පරිග්ගහලකඛණං, සමමා කම්මතකස්ස සමුදානලකඛණං, සමමා ආජීවස්ස වොදනලකඛණං, සමමාවායාමස්ස පග්ගහලකඛණං, සමමාසතියා උපඨානලකඛණං, සමමාසමාධියා අවිතෙතපලකඛණං, අවිජ්ජාය අඤ්ඤාණලකඛණං, සංඛාරානං වෙනනාලකඛණං, විඤ්ඤාණස්ස විජානනලකඛණං, නාමස්ස නමනලකඛණං, රූපස්ස රූපනලකඛණං, සලායතනස්ස ආයතනලකඛණං, එස්සස්ස ථුසනලකඛණං, වේදනාය වේදයිතලකඛ ණං, තණ්හාය ගෙතුලකඛණං, උපාදිතස්ස ගහණලකඛණං, භවස්ස ආසුගනලකඛණං, ජාතියා නිබ්බතථිලකඛණං, ජරාය ජීරණලකඛණං, මරණස්ස චුතිලකඛණං, ධාතුනං සුඤ්ඤාතාලකඛණං, ආයතනානං ආයතනලකඛණං, සතිපඨානානං උපඨානලකඛණං, සම්මපට්ඨා නානං පදගනලකඛණං, ඉඨිපාදනං ඉජ්ඣනලකඛණං, ඉත්ථියානං අධිපතිලකඛණං, බලානං අනමපියලකඛණං, සමාජ්ඣාසිගානං තියසාන

ලක්කණං, මග්ගස්ස ගෙතුලක්කණං, සම්මානං තථලක්කණං, සම්මස්ස අවිකේතපලක්කණං, විපස්සනාය අනුපස්සනාලක්කණං, සම්මවිපස්සනානං එකරසලක්කණං, යුගතකානං අනනිවහනාලක්කණං සීල විපුඤ්ඤා සංවරලක්කණං, විතතවිපුඤ්ඤා අවිකේතපලක්කණං, දිඨි විපුඤ්ඤා දස්සනලක්කණං, බයෙ ඤාණස්ස සමුවේදනලක්කණං, අනුප්පාදෙ ඤාණස්ස පස්සභිලක්කණං, ඡන්දස්ස මූලලක්කණං, මනසි කාරස්ස සමුඤ්ඤානලක්කණං, එස්සස්ස සමොධානලක්කණං, වේදනාය සමොසරණලක්කණං, සමාධිස්ස පමුඛලක්කණං, සතියා ආධිපතෙය්‍ය ලක්කණං, පඤ්ඤාය තතුනතරියලක්කණං, විමුක්තියා සාරලක්කණං, අමනෝගධස්ස නිබ්බාණස්ස පරියොසානලක්කණං තථං අවිතථං; එවං තථලක්කණං ඤාණගතියා ආගතො අවිරජ්ඣිචං පනෙනා අනුප්පනෙනාති, තථංගතො. එවං තථලක්කණං ආගතොති=තථංගතො.

කථං තථධම්මෙ සථාවතො අභිසම්මුඛොති=තථංගතො? තථධම්මො නාම චත්තාරි අරියසම්මානි. යථාහ: “චත්තාරිමානි භික්කවෙ තථානුඤ්ඤිතථාති අනඤ්ඤථාති. කතමානි චත්තාරි? ඉදං දුක්ඛනති භික්කවෙ තථමෙනං අවිතථමෙනං අනඤ්ඤථමෙන” නති වින්ථාරො. තානි ච භගවා අභිසම්මුඛො; තස්මා තථංනං අභිසම්මුඛතො තථංගතොති වුච්චති; අභිසම්මොධිකේසො හි එන්ථ ගතස්සෙය්‍ය. අපි ව ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසම්මුතසම්මුදගතයො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො-පෙ-සංඛාරානං අවිජ්ජාපච්චයසම්මුතසම්මුදගතයො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො; තථා අවිජ්ජාය සංඛාරානං පච්චයයො, සංඛාරානං විඤ්ඤාණස්ස පච්චයයො-පෙ-ත්තියා ජරාමරණස්ස පච්චයයො තථො අවිතථො අනඤ්ඤථො; නං සබ්බං භගවා අභිසම්මුඛො, තස්මාපි තථංනං අභිසම්මුඛතො=තථංගතොති වුච්චති; එවං තථධම්මෙ සථාවතො අභිසම්මුඛොති=තථංගතො.

කථං තථදසසීතාය=තථංගතො?-භගවා යං සද්දෙවකෙ ලොකෙ-පෙ-සද්දෙවමනුස්සාය අපරිමාණාසු ලොකධාතුසු අපරිමාණානං සත්තානං චක්ඛුචාරෙ ආපාඨං ආගච්ඡන්තං රූපාරම්මණං නාම අත්ති, නං සබ්බාසාරභො ජානාති පස්සති; එවං ජානතා පස්සතා ව තෙන නං ඉඤ්ඤානිදිවසෙන වා දිද්ධසුතමුහවිඤ්ඤායෙසු ලබ්භමානකපද වසෙන වා “කතමං හං රූපං රූපායතනං? යං රූපං චතුත්තං මහාභූතානං උපාදය වණ්ණනිභා සනිදස්සනං සංඛට්ඨං නිලං පතන” නති ආදිනා නයෙන අනෙකෙහි නාමෙහි හෙරසභි වාරෙහි විපඤ්ඤාස නයෙහි විහරජ්ජමානං තථමෙව හොති, විතථං තත්ති; එස නයො සොතවාදිද්ධපි අපාඨමාගච්ඡන්තාසු සඤ්ඤිතා; වුත්තං වෙනං භගවතා “යං භික්කවෙ සද්දෙවකස්ස ලොකස්ස-පෙ-සද්දෙව මනුස්සාය දිද්ධං සුතං මුතං විඤ්ඤානං පනතං පරියෙසිතං අනුච්චිතං මනස්සා නම්භං ජානාමි, තම්භං අභිඤ්ඤාසිං හං තථංගතස්ස විදිහං,

තං තථාගතො න උපසාදි"ති; එවං තථදසකිංසායං=තථාගතො. තත්ථ තථදසකිංසෙ තථාගතොති පදසංහිතො වෙදිතබ්බො.

කථං තථවාදිතායං=තථාගතො? යව රතනිං භගවා බොධිමණ්ඩප්පථරුච්ඡාපලලෙක නිසින්නො තිණණං මාරුතං මන්තං මද්දුක්ඛං අනුතතරං සමාසමොධිං අනිසමුඛො, යව රතනිං යමක සාලාන මනතරෙ අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බාසි, එත්තතරෙ පචචතනාත්‍රිසවස්සපරිමාණනාලෙ පශ්චිමබොධියාපි මජ්ඣිමබොධියාපි පච්ඡිමබොධියාපි යං භගවතා භාසිතං සුත්තං ගෙය්‍යං-පෙ-වෙදලං, තං සබ්බං අත්ථො බ්‍රහ්මානතො ව අනුපවර්ජං අනුනමනසිකං සබ්බාකාරපරිපුණ්ණං රුගමදනිමිදනං දෙස මොගමදනිමිදනං, තත්ථ තත්ථ වාලගගමනමපි අපකල්පිතං, සබ්බං තං එකමුද්දකාය ලංඡනං විස එකනාත්‍රිය මිතං විස එකතුලාය තුලිතං විස ව තථමෙව භොති, අවිතථං; තෙනාහ "යව චුඤ්ඤ රතනිං තථාගතො අනුතතරං සමාසමොධිං අනිසමුඛොති, යව රතනිං අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණ ධාතුයා පරිනිබ්බාසති, යං එතස්මිං අනතරෙ භාසති උපති තිං සති, තං සබ්බං තපෙව භොති, නො අඤ්ඤාතං, තස්මා තථාගතොති චුච්ච ති"ති; ගදඅත්ථො හි එත්ථ ගතසද්දො; එවං තථවාදිතායං=තථාගතො; අපි ව ආගදනං=ආගදො, වචනනති අත්ථො; තපො අපිපරිතො ආගදො අස්සාති දකාරස්ස තකාරං කතො තථාගතොති එවමෙවතස්මිං අත්ථ පදසිඬි වෙදිතබ්බො.

කථං තථාකාරිතායං=තථාගතො?-භගවතො හි වාචාය කායො අනුලොමෙති, කායස්සපි වාචා; තස්මා යථා වාදී තථා කාරී, යථා කාරී තථා වාදී ව භොති; එවමනුතස්ස වස්ස "යථා වාචා, කායොපි තථා පවත්තො"ති අත්ථො; යථා ව කායො, වාචාපි හථා ගතාති=තථාගතොතෙනෙවාහ "යථා වාදී හික්ඛවෙ හථාගතො, තථා කාරී, යථාකාරී, තථාවාදී; ඉති යථා වාදී, තථා කාරී, යථා කාරී, තථාවාදී; තස්මා තථාගතොති චුච්චති"ති; එවං තථාකාරිතායං=තථාගතො.

කථං අභිභවනකේතං=තථාගතො?-උපරි භවංගං ගෙය්‍යං අවිචිං පරියත්තං නතො තිරියං අපරිමාණාස්ස ලොකධාතුස්ස සබ්බසත්තෙ අභි භවති සිලෙනපි සමාධිනාපි පඤ්ඤායපි විමුක්තියාපි, න තස්ස තුලා වා පමාණං වා අත්ථි; අතුලො අප්පමෙය්‍යො අනුතතරෙ රුජරුජො දෙව දෙවො සක්කාතං අතිසක්කො බ්‍රහ්මාතං අතිබ්‍රහ්මා; තෙනාහ "සදෙ වතෙ හික්ඛවෙ ලොකෙ-පෙ-සදෙවමනුස්සාය තථාගතො අභිභු අතභිභුතො අඤ්ඤාදත්ථි දසො වසවන්ත; තස්මා තථාගතොති චුච්ච ති"ති; තත්ථෙවං පදසිඬි වෙදිතබ්බො, අගදො විස=අගදො. කො පතෙසො? දෙසනාවිලාසො වෙව පුඤ්ඤස්සයො ව. තෙනගෙස මහානුභාවො හිසක්කො දිබ්බාගදෙන සප්පෙ විස සබ්බපරප්පවාදි නො සදෙවතව ලොකං අභිභවති; ඉති සබ්බලොකාභිභවතෙ තපො අපිපරිතො දෙසනාවිලාසමයො වෙව පුඤ්ඤමයො ව අගදො අස්සාති

දකාරණං තකාරං කතං තථාගතොති වෙදිතබ්බො; එවං අභිගවන
සේන=තථාගතො.

අපි ව, තථා ගතොතිපි=තථා ගතො; තථං ගතොතිපි=තථාග
තො. ලොකනිරෝධගාමිනිං පටිපදං ගතොති අවගතො අතීතො
පතොතා පටිපතොති අතො; තත් සකලලොකං තීරණ
පරික්කාමය තථා ගතො අවගතොති තථාගතො; ලොකසමුදයං
පහාණපරික්කාමය තථා ගතො අතීතොති=තථාගතො; ලොක
නිරෝධං සච්ඡිකිරියාය තථා ගතො පතොතොති=තථාගතො;
ලොකනිරෝධගාමිනිපටිපදං තථා ගතො පටිපතොති=තථා
ගතො. තෙන වුත්තං භගවතා “ලොකො භික්ඛවෙ තථාගතෙ
න අභිසමුඛො, ලොකස්මා තථාගතො විසංසුතො; ලොක
සමුදයො භික්ඛවෙ තථාගතෙන අභිසමුඛො, ලොකසමුදයො තථා
ගතස්ස පභිනො; ලොකනිරෝධො භික්ඛවෙ තථාගතෙන අභිසමු
ඛො, ලොකනිරෝධො තථාගතස්ස සච්ඡිකතො; ලොකනිරෝධගාමිනී
පටිපද භික්ඛවෙ තථාගතෙන අභිසමුඛො, ලොකනිරෝධගාමිනී පටි
පද තථාගතස්ස භාවිතා; යං භික්ඛවෙ සදෙවකස්ස ලොකස්ස-පෙ-
සංඛං තං තථාගතෙන අභිසමුඛො; තස්මා තථාගතොති වුච්චති”ති,
තස්ස එවමි අතො වෙදිතබ්බො. ඉදං ව තථාගතස්ස තථාගත
භාවදීපතෙ මුඛමත්තමෙව; සබ්බාකාරෙන පන තථාගතොව තථාග
තස්ස තථාගතභාවං වර්ණණය්‍ය.

“කතමව නං භික්ඛවෙ”ති: යෙන අපමත්තතෙන මරමත්තතෙන
සිලමත්තතෙන පුපුර්ජනො තථාගතස්ස වර්ණණං වදමානො වදෙය්‍ය,
තං කතමංති පුච්ඡති.

තත් පුච්ඡා නාම අදිඨරොතනා පුච්ඡා, දිඨසංසද්දනා පුච්ඡා,
විමතිචේදනා පුච්ඡා, අනුමතිපුච්ඡා, කප්පකමසනා පුච්ඡාති, පච
විධා ගොති.

තත් අදිඨරොතනා පුච්ඡා නාම පකතියා ලක්ඛණං අක්කාමනං
ගොති අදිඨං අනුලිතං අතීරිතං අවිභූතං අවිභාවිතං, තස්ස ක්කාමය
දස්සනාය තුලනාය තීරණාය විභාවනාය පක්ඛං පුච්ඡති; අයං අදිඨ
රොතනා පුච්ඡා.

කතමා දිඨසංසද්දනා පුච්ඡා? පකතියා ලක්ඛණං ක්කාමනං ගොති
දිඨං තුලිතං තීරිතං විභූතං විභාවිතං, තං අක්කාමනි පකතීතෙති
සභිං සංසද්දනත්ථාය පක්ඛං පුච්ඡති; අයං දිඨසංසද්දනා පුච්ඡා.

කතමා විමතිචේදනා පුච්ඡා? පකතියා සංසයපකතීතො
ගොති විමතිපකතීතො වෙග්ගකරානො “එවං නු ඛො? නො
නුඛො? කිං නුඛො? කථං නුඛො?”ති; සො විමතිචේදනත්ථාය
පක්ඛං පුච්ඡති; අයං විමතිචේදනා පුච්ඡා.

කතමා අනුමතීප්‍රච්ඡා? හගවා හික්කුනං අනුමතියා පඤ්ඤං පුච්ඡති “තං කිං මඤ්ඤං භික්කවෙ රූපං නිව්චං වා අනිව්චං වාති? අනිව්චං හනෙත. යං පනානිව්චං, දුක්ඛං වා තං සුඛං වාති? දුක්ඛං හනෙත”ති සබ්බං වත්තබ්බං; අයං අනුමතීප්‍රච්ඡා.

කතමා කථෙතුකමසතා පුච්ඡා? හගවා හික්කුනං කථෙතුකමසතාය පඤ්ඤං පුච්ඡති “වත්තාරොමෙ භික්කවෙ සතිපට්ඨානා, කතමෙ වත්තාරො?—ප—අසීමෙ භික්කවෙ මග්ගඛයා, කතමෙ අඬා”ති?; අයං කථෙතුකමසතා පුච්ඡා.

ඉති ඉමාසු පච්ඡ ප්‍රච්ඡාසු අදිඨ්ඨස්ස තාව කාසස්සි ධම්මස්ස අභා වතො තථාගතස්ස අදිඨ්ඨොතනා පුච්ඡා තත්ථි. “ඉදං තාම අඤ්ඤාති පණ්ඩිතොති සමණව්‍රාහ්මණොති සඬ්ඨිං සංසඤ්ඤාතො දෙධිස්සාමි”ති සම නතාභාරස්සෙව අනුපාප්පතතො දිඨ්ඨසංසඤ්ඤා පුච්ඡාපි තත්ථි. යසො පන බුඬානං එකධම්මෙපි ආසප්පනපරිසප්පනා තත්ථි, බොධිමණෙඤ්ඤෙව සබ්බකංඛා ජිනනා, තස්මා විමතීවෙදනා පුච්ඡාපි තත්ථියෙව. අවසෙසා පන වෙ පුච්ඡා බුඬානං අත්ථි. භාසු අයං කථෙතුකමසතා පුච්ඡා තාම. ඉද්දති තං කථෙතුකමසතාපුච්ඡාය පුච්ඡිතමත්ථං කථෙතුං: “පාණානිපාතං පභායා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ—පාණස්ස අනිපාතො=පාණානිපාතො, පාණවධො පාණ ඝාතොති වුත්තං හොති; පාණොති වෙත්ථ වොභාරතො සතෙතා, පරමත්ථතො ජීවිතින්ද්‍රියං; තස්මිං පන පාණෙ පාණසඤ්ඤිතො ජීවිතින්ද්‍රියපවෙදකඋපකකමසමුදාපිකා කායවිචිචාරානං අඤ්ඤතරවාර පාවත්තා වධකවෙත්තා “පාණානිපාතො.” සො ගුණවිරහිතෙසු තිර ච්ඡානගතාදිසු පාණෙසු බ්‍රහ්මකෙ පාණෙ අප්පසාවලේරා, මහාසරීරෙ මහාසාවලේරා. කසවා? පයොගමගනත්තාය. පයොගසමතෙත පි වත්ථුමගනත්තාය ගුණවතෙතසු මනුස්සාදිසු අප්පගුණෙ පාණෙ අප්පසාවලේරා, මහාගුණෙ මහාසාවලේරා. සරීරගුණානං පන සමභාවෙ සති කීලෙසානං උපකකමානව මුද්දතාය අප්පසාවලේරා, තිබ්බතාය මහාසාවලේරාති වෙදිතබ්බො. තස්ස පච්ඡ සමභාර්ග්‍යො හොනති පාණො පාණසඤ්ඤිතා වධකවිත්තං උපකකමො තෙන මරණනති. ඡප්ප යොගා සාගතීකො අණතතිකො නිස්සග්ගිකො ථාවරෙ විජ්ජාමයො ඉඨිමයොති. ඉමස්මිං පනත්ථ විත්ථාරියමානෙ අතිප්පවො හොති, තස්මා තං න විත්ථාරියම; අඤ්ඤව එවරූපං අත්ථිකෙති සමනතපාසා දිඬං විනස්සකපං මලොකෙතො ගගෙත්ථබ්බං. “පභායා”ති:ඉමංපාණානි පාතවෙත්තාසංඛාතං දුස්සිලාං පජ්ජිතො. “පච්චිකො”ති: පච්චිකාලතො පඬාය තතො දුස්සිලාසතො ඔරතො විරතොව, තත්ථි තාස්ස විචිම්භාපි වහ්නුසොතවිඤ්ඤායා ධම්මා, පගෙව කායිකාති. ඉමිතාව තසෙත අඤ්ඤසු පි එවරූපෙසු පදෙසු අත්ථො වෙදි තබ්බො. “සමණො”ති: හගවතො සමිත්තපාපතාය ලඛවොභාරො,

“**භොගාගමො**”ති: භොගකමවසෙන; න කෙවලම භගවා ව පාණාතිපාතා පටිවිරතො, භික්ෂුසංඝොපි පටිවිරතො; දෙසනා පන ආදිතො පඨාය එවං ආගතා, අන්තං පන දීපෙපනෙනාන භික්ෂුසංඝවශෙනාපි දීපෙත්‍රං වට්ටති. “**නිගිතදණ්ඩා නිගිතසන්ධො**”ති: පරුපසාතන්ධාය දණ්ඩං වා සන්ධං වා ආදාය අවත්තනතො නික්ඛිතතදණ්ඩාපව ව නික්ඛිතතසන්ධො වාති අන්ධො. එන් ව යපෙත්වා දණ්ඩං සබ්බමි අවසෙසං උපකරණං සත්තානං විහිංසනභාවතො සන්ධනාති වෙදිතබ්බං. යං පන භික්ෂු කතතරදණ්ඩං ව දන්නකට්ඨංවා වාසිං වා පිප්පලිකං වා ගගෙත්වා විවරනති, න තං පරුපසාතන්ධාය; තස්මා නිගිතදණ්ඩා නිගිත සන්ධානෙව සංඛං ගච්ඡන්ති. “**ලජ්ජී**”ති: පාපථිගුච්ඡතලක්කණාය ලජ්ජාය සමන්තාගතො. “**දසාපනෙතා**”ති: දයං මෙත්තවිත්තං ආප නෙතා. “**සබ්බපාණභූතානිනානුකමපි**”ති: සබ්බෙ පාණභූතෙ හිතෙන අනුකමපකො, තාය දයාපනනතාය සබ්බෙසං පාණභූතානං හිත විත්තකොති අන්ධො. “**විහරති**”ති: ඉරියති පාලෙති. “**ඉති චා නි භික්ඛවෙ**”ති, එවං වා භික්ඛවෙ; “**චා**” සඥො උපරි “**අදින්නාදානං පභාසා**”ති ආදීති අපෙක්ඛිතා විකප්පන්තෙ වුත්තො, එවං සබ්බන්ත පුරිමං වා පච්ඡිමං වා අපෙක්ඛිතා විකප්පන භාවො වෙදිතබ්බො. අයං පනෙත්ථ සංඛෙපො:-“භික්ඛවෙ පුට්ඨජ්ජනො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො එවං වා වදෙය්‍ය සමණො ගොතමො පාණං න භනති, න සාතෙති න තන්ත සමනුඤ්ඤා භොති, විරතො ඉමස්මා දුස්සීලසා, අභො වත රෙ බුඛගුණං මහන්තාති ඉති මහන්තං උස්සාහං කත්වා වණ්ණං වත්තුකාමොපි අපාමත්තනං ආචාරසීලමත්තකමෙව වක්ඛති, උපරි අසාධාරණසභාවං නිස්සාය ගුණං වත්තුං න සක්ඛිස්සති, න කෙවලම පුට්ඨජ්ජනොව, සොතාපනන සකදාගාමිඅනාගාමිඅරහතොපි පච්චෙකවුඛාපි න සකෙකානතිශෙව, තථාගතොශෙව පන සකෙකාති, තං වො උපරි වක්ඛාමි”ති; අයමෙත්ථ සාධිපායා අන්තවණ්ණනා. ඉතො පරං පන අපුබ්බමෙව වණ්ණධිස්සාම.

“**අදින්නාදානං පභාසා**”ති:එන් අදින්නස්ස ආදානං=අදින්නාදානං; පරස්සගරණං, ථෙය්‍යං, වොරිකාති වුත්තං භොති. තන්ත අදින්නනති පරපරිග්ගහිතං යන්ත පරො යථාකාමකාරිතං ආපජ්ජනො අදණ්ඩා රහො අනුපවජේජා ව භොති, තස්මිං පන පරපරිග්ගහිතෙ පරපරිග්ග හිත සඤ්ඤිතො තදදායකඋපක්කමසමුදාපිකා ථෙය්‍යවෙනතා අදින්නාදානං. තං හිතෙ පරසන්තකෙ අපසාචජ්ජං, පණිතෙ මහා සාවජ්ජං. කස්මා? වජ්ජුපණිතතාය. වජ්ජුසමත්තෙක සති ගුණාධිකානං සන්තකෙ වජ්ජුසමි මහාසාවජ්ජං, තං තං ගුණාධිකං උපාදාය තතො තතො හිතගුණස්ස සන්තකෙ වජ්ජුසමි අපසාවජ්ජං. තස්ස පච සමාරා ගොනති පරපරිග්ගහිතං පරපරිග්ගහිතසඤ්ඤිතා ථෙය්‍ය විත්තං උපක්කමො තෙන ගරණනති. ඡ්ජ්ජයොගා සාගජිකාද යොව; තෙ ව බො යථානුරූපං ථෙය්‍යාවහාරෙ පසස්සාවහාරෙ

පටිච්ඡන්තාවහාරේ පරිකප්පාවහාරො කුසාවහාරොති ඉමෙසං අව
හාරානං වසෙන පටිත්තාති, අයමෙත්ථ සංඛෙපො. වින්දාරො පන
සමන්තපාසාදිකායං වුත්තො. දින්නමෙව ආදියනීති=දින්නාදසී;
විත්තනපි දින්නමෙව පටිකංඛනීති=දින්නපාමිකංඛි. ථේනෙනිති=
ථේනො, න ථේනෙන=අපේනනි. අපේනත්තායෙව සුද්දග්ගන.
“අග්ගනා”ති: අත්තභාවෙන; අයමෙත්ථ සංඛෙපො. “අපේනං සුවිභූතං
අත්තභාවං කථාං විගරනී”ති වුත්තං ගොති. සෙසං පස්මසික්කාපදෙ
වුත්තනායෙනෙව යොජේතබ්බං; යථා ව ඉධ එවං සබ්බත්.

“අබ්‍රහ්මවරියනති :අසෙච්චරියං;බ්‍රහ්මං සෙසං ආචාරං වරනීති-
බ්‍රහ්මවාදී “ආරාවාදී.”ති: අබ්‍රහ්මවරියතො දුරවාරි. “මෙට්ඨනා”ති:
රාගපරිශුද්ධතාවසෙන සදිසත්තා මෙට්ඨනානාති ලඛ්ඛොගාරෙති පතීසෙ
විතබ්බතො මෙට්ඨනාති සංඛං ගතා අසඬ්ඨො. “ගාමංගමා”ති: ගාම
වාසිනං ධම්මො.

“මුසාවාදං සහාසා”ති: එත්ථ මුසාති විසංවාදනපුරෙකබාරණ අත්ථ
භජ්නකො වචිපයොගො කායපයොගො වා, විසංවාදනාධිප්පායෙන
පනණං පරිවිසංවාදකකායවචිපයොගසමුදාපිකා වෙනනා මුසාවාදො.
අපරො තයො:-මුසාති අභූතං අතච්ඡං වත්ථ; වාදෙති, තණ්හුතතො
තච්ඡතො විඤ්ඤපනං; ලකඛණතො පන අතථං වත්ථ. හථතො පරං
විඤ්ඤපෙනුකාමණ්ණ තථා විඤ්ඤතතිසමුදාපිකා වෙනනා මුසාවාදො.
සො යමත්ථං භජ්නි, තණ්හ අප්පතාය අප්පසාවලේජා, මහනත්තාය
මහාසාවලේජා. අපි ව, ගහස්නං අත්තතො සත්තකං අද්දනුකාමතාය
“නත්ථි” ති ආදිතයප්පවත්තො අප්පසාවලේජා. සක්ඛිතා හුචා අත්ථ
භජ්නත්ථං වුත්තො මහාසාවලේජා. පබ්බජිතානං අප්පමහත්තමපි
තෙලං වා සප්පං වා ලභිත්වා ගණ්ණාධිප්පායෙන “අජ්ජ ගාමෙ තෙලං
නදී මඤ්ඤෙ සතුති”ති පුරාණකථානායෙන පවත්තො අප්පසාවලේජා.
අදිස්සෙව පන දිස්සති ආදිතා නායෙන වදන්තානං මහාසාවලේජා.
තණ්හ වත්තාරො සමාරා හොනති; අතථං වත්ථ විසංවාදනවිත්තං
තලේජා වායාමො පරණං තදත්ථිජිජානනති. එහො පයොගො
සාහජිකොව. සො කායෙන වා කායපටිබ්බෙත වා වායාය වා පර
විසංවාදකකිරියාය කරණෙ දඬ්බෙතා. තාය වෙ කිරියාය පරො
තමත්ථං ජානාති, අයං කිරියසමුදාපකවෙනනාකඛණෙයෙව මුසාවාද
කල්ච්ඡනා ඛජ්ඣති. යසො පන යථා කායපටිබ්බවචායාති පරං විසං
වාදෙති, තථා ඉමණ්ණ භණාති”ති ආණ්ඩපෙනොපි පණ්ණං ලිඛිත්වා
පුරතො නිසාප්පෙනොපි “අයමත්ථො එවං වෙදිතබ්බො”ති කුංඤ්ඤ
ලිඛිත්වා ඤපෙනොපි, තයමා එත්ථ ආණ්ඩනතිකතිසංඝායිස්ථාවරාපි
පයොගා පුර්ජනති. අස්සථාසු පන අනාගතත්තා ඵමංසිත්වා ගණ
තබ්බං. සච්චං වදනීති=සච්චවාදී. සච්චෙන සච්චං සතුභති සච්චෙනිති=
සච්චසංකො. න අත්තරත්තරා මුසා වදනීති අත්ථො. යො හි පුරිසො
කදුචි මුසා වදනී, කදුචි සච්චං; තණ්හ මුසාවාදෙන අත්තරත්තරා සච්චං.

සචේතන නිසිතියනි, තසමා න ජො සචේතසංකා, අයං පන න තාදිසො, ජිවිතගෙකුපි මුසා අවචා සචේතන සචං සංකුහනියෙවාති=සචේතසංකා. “පේතො”ති: පිරො පිරකපොති අතො. එතො ප්‍රග්‍යලො හසිද්දරාගො විය ප්‍රසාරාසිමිති නිබාන බාණ්ණවිය අසාපිඨෙ යපිත කුමනකම්මිව ච න සීතකපො ගොති, එතො පාසාණලොබා විය ඉන්ද්‍රියලොවිය ච සීතකපො ගොති, අසිතා සිසං ජිනුනොපි වෙ කපා න කපෙති, අයං වුවති පේතො. “පච්චේදිකො”ති: පතිඅසිතබ්බකො සමාසිකොති අතො. එකච්චො හි ප්‍රග්‍යලො නපච්චේදිකො ගොති. “ඉදං කෙන වුත්තං? අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “මා තස්ස වචනං සද්දහ ථා”ති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති. එතො පච්චේදිකො ගොති “ඉදං කෙන වුත්තං? අසුකෙනා”ති වුත්තෙ “යදි තෙන වුත්තං, ඉදමෙව පමාණං, ඉදං පටිකම්පිතබ්බං නත්ථි, එවමෙව ඉදන්ති” වත්තබ්බතං ආපජ්ජති අයං වුවති පච්චේදිකොති. “අවිසංචාදකො ලොකස්සා”ති: තාය සචේතාදිතාය ලොකං න විසං චාදෙතිති අතො.

“සිසුණං චාචං පහාසා”ති: ආදිසු යාය චාචාය යස්ස තං චාචං හාසති, තස්ස හදයෙ අත්තනො පියභාවං පරස්ස ව සුඤ්ඤභාවං කරොති, සා පිසුණං චාචං. යාය පන අත්තානමපි පරමපි ඵරුසං කරොති, යා චාචා සයමපි ඵරුසා තෙව කණ්ණසුඛා න හදයඛිමා අයං “ඵරුසා චාචා.” යෙන සමථං පලපති නිරුත්ථං, ජො “සමිසංලා පො.” යා තෙසං මුලභූතා චේතනා පිසුණං චාචාදිනාමමෙව ලහති; සා එව ච ඉධ අධිපෙතාති. තත්ථ සමිසංලිඨවිත්තස්ස පරෙසං චා හෙදය අත්තනො පියකමන්තාය චා කායච්චිපයොගසමුපිකා චේතනා පිසුණං චාචා. සා යස්ස හෙදං කරොති, තස්ස අපභූණතාය අපසංචර්ජා, මහාභූණතාය මහාසංචර්ජා. තස්සා වත්තාභේ සමාරා භිඤ්ඤාබ්බං පරො, ඉති ඉමෙ තාතා හවිස්සන්ති විතා හවිස්සන්ති හෙදපුරෙකාරතා චා ඉති අහමිසො හවිස්සාමි විස්සාසිකොති පියකමන්තා චා, තජ්ජො චායාමො, තස්ස තදත්ථිජානනන්ති. “ඉමෙසංහෙදයාති : යෙසං ඉතො වුත්තානං සන්තිකෙ සුතං තෙසං හෙදය. “ගිනනානං චා සකිනා”ති: විතං මිත්තානං චා සමානු පජ්ඣායකාදිතං චා කෙනවිදෙව කාරණෙන භිනනානං එකමෙකං උපසම්මතම්චා “භූමිකං ජිද්ධෙ කුලෙ ජාතානං එවං බහුසුත්තානං ඉදං න සුත්තන්ති” ආදිති වච්චං සකිනං කත්තා. “අනුපපද්ධා”ති: සකිනානුපපද්ධා, වෙ ජනෙ සමග්ගෙ දිස්සා “භූමිකං එවරුපෙ කුලෙ ජාතානං එවරුපෙති ගුණෙහි සමනතාගතානං අනුච්චිකමෙ ත”න්ති ආදිති වච්චා ද භිනමං කත්තාති අතො. “සමග්ගාරාමො”ති: සමග්ගෙ ආරාමො අස්සාති=සමග්ගාරාමො. යත්ථ සමග්ගා නත්ථි, තත්ථ වසිකුමපි න ඉච්ඡතිති අතො. සමග්ගාරාමොතිපි පාළි, අයමෙ වතො. “සමග්ගාරො”ති: සමග්ගෙසු රතො. තෙ පහාය අඤ්ඤත්ථ ගතකුමපි න ඉච්ඡතිති අතො. සමග්ගෙ දිස්සාපි සුචාපි නන්දතිති=

“සමගගනදි.” “සමගගනරණි. වාව. හාසිනා”ති: යාවාවා සතො
සමගො කරොති, හං සාමගනිගුණපරිදීපකමෙව වාව. හාසති න
ඉතරනති.

පරස්ස මමමචේදකකායවිච්ඡයොගසමුඨාපිකා එකනනථරුස
වෙනනා ථරුසාවාවා. නස්ස ආවිභාවන්මිදං වන්දි:-එකො කීර
දුරකො මානු වචනං අනාදිසිනා අරඤ්ඤං ගච්ඡති, නං මානා තිව
තොතාං අසකෙකානති “වණ්ඨා නං මහිසී අනුබ්බිතු”ති අකෙකාසි.
අථස්ස තථෙව අරඤ්ඤා මහිසී උදාසී. දුරකො “යං මම මානා
මුඛෙන කපේසී, නා මා හොතු, යං විතොතා විතොසී, නං හො
තු”ති සච්චකිරියං අකාසී. මහිසී තත්ථෙව බ්බා විය අදාසී. එවං
මමමචේදකොපි පයොගො විතතසණ්ඨානාය ථරුසා වාවා නහොති.
මානාපිතරො හි කදුචි පුත්තකෙ එවමිපි වදනති “වොරා වො බණ්ඨා
බණ්ඨං කරොනතු”ති. උපපලපත්තමිපි ව නෙසං උපරි පනතනං න
ඉච්ඡනති; ආවරිසුප්පකායා ව කදුචි තිස්සිතකෙ එවං වදනති “කිං
ඉමෙ අහිරිකා අනොත්තාපිකො වරනති? තිඛමථ නෙ”ති. අථ ව
නෙසං ආගමාධිගමසමපතති. ඉච්ඡනති. යථා ව විතතසණ්ඨානාය
ථරුසා වාවා න හොති, එවං වචනසණ්ඨානාය අථරුසවාවාපි න
හොති; න හි මාරාපෙතුකාමස්ස “ඉමං සුඛං සයාපෙථා”ති වචනං
අථරුසවාවා හොති, විතතථරුසනාය පනෙසා ථරුසා වාවාව. සා
යං සකාය පවත්තිනා නස්ස අපපගුණතාය අපපසාවජ්ජා, මහාගුණ
තාය මහාසාවජ්ජා. නස්සා නයො සමහාරා:-අකෙකාසිතබ්බො පරො,
සුපිතවිතනං, අකෙකාසනාති. “නෙලා”ති: එලං චුච්චති දොසො,
නාස්ස එලනති=නෙලා, නිඤ්ඤාසාති අත්ථො: “නෙලබ්බො සෙතපච්ඡ
දො”ති එත්ථ චුත්තසීලං විය. “කණ්ණසුඛා”ති: බ්බජ්ජනමුද්ගාය
කණ්ණානං සුඛා, සුචිනා විජ්ඣනං විය කණ්ණෙ සුලං න ජනෙති.
අත්ථමුද්ගාය සකලසරීරෙ කොපං අජනෙත්වා පෙමං ජනෙතිති=
පෙමච්ඡිකා. හදයං ගච්ඡති අපපටිගඤ්ඤමානා සුඛෙන විහතං පවිස
තිති=හදයබ්බමා. ගුණපරිපුණ්ණතාය පුරෙහවාති=පොරි. පුරෙ සං
වඛ්ඤාපි විය සුකුමාරාතිපි=පොරි. පුරස්ස එසාතිපි=පොරි. පුරස්ස
එසාති: නගරවාසිනං කථාති අත්ථො. නගරවාසිනො හි යුත්තකථා
හොනති, පිතිමත්තං පිනාති භාතිමත්තං භානාති වදනති. එවරුපි
කථා බහුනො ජනස්ස කතතා හොතිති=බහුඡ බහුඡනකතතානතහා
වෙනෙව බහුඡනස්ස මනාපා.විත්තවුඤ්ඤාති=බහුඡනමනාපා

අනත්ථසිඤ්ඤාපිකා කායවිච්ඡයොගසමුඨාපිකා අකුසලවෙනනා
සමථපපලාපො. සො ආසෙවනමන්දනාය අපපසාවජ්ජා, ආසෙවන
මහනනතාය මහාසාවජ්ජා. නස්ස වෙ සමහාරා භාරතසුඛසිතාගර
ණාදිතිරත්ථකකථාපුරෙක්ඛාරතා, තථාරුපිකථාකථනව. කාලෙ වද
තිති=කාලවාදී. වත්තබ්බසුත්තං කාලං සලලකෙඛත්වා වදතිති
අත්ථො. ගුනං තච්ඡං සභාවමෙව වදතිති=ගුනවාදී. දිශබ්බකසමපරා

සිකඤ්ඤාසන්නිසිඛිතමෙව කතා වදනිති= අත්ථවාදී; නවලොකුත්තර ධම්මසන්නිසිඛිතං කතා වදනිති= ධම්මවාදී; සංවරවිනයපහාන විනයසන්නිසිඛිතං කතා වදනිති= විනයවාදී; නිධානං වුවවති ථප නොකාසො, නිධානමස්සා අත්ථි=නිධානවතී, හදසෙ නිධෙතබ්බ සුත්තං වාචං භාසිතාති අත්ථො. “කාලොනා”ති එවරුපිං භාසමානො පි ව “අහං නිධානවතීං වාචං භාසාමි”ති න අකාලෙන භාසති, සුත්තකාලං පත අවෙක්ඛිතාව භාසතීති අත්ථො. “සාසදෙස”නති ස උපමං, සකාරණනති අත්ථො. “පටිසෙත්තවතී”නති පරිචෙත්දං දසෙස තා දසෙසතා යථාස්සා පරිචෙත්දෙ පඤ්ඤයති, එවං භාසතීති අත්ථො. “අත්ථසංගිත”නති අනෙකෙහිපි නයෙහි විහරන්තොන පරියා ද්‍යුං අසකතුණෙය්‍ය අත්ථසම්පන්නං; යං වා සො අත්ථවාදී අත්ථං ව දති, තෙන අත්ථෙන සංගිතතතා අත්ථසංගිතං වාචං භාසති, න අඤ්ඤං නික්ඛිපිතා අඤ්ඤං භාසතීති වුත්තං හොති.

“බ්‍රහ්මාමභූතාම සමාරමහා”ති: මූලබ්‍රහ්මං බ්‍රහ්මබ්‍රහ්මං අහ්මබ්‍රහ්මං එලුබ්‍රහ්මං බ්‍රහ්මබ්‍රහ්මං පච්චිධස්ස බ්‍රහ්මාමස්සවෙව යස්ස කස්සපි අලු තිණරුක්ඛාදිකස්ස භූතභාමස්ස ව සමාරමහා ඡේදන පච්චිධාසවෙන විකොපනා පටිවිරතොති අත්ථො.

“එකභතතිකො”ති: පාතරාසභතතං සායමාසභතතනති වෙ භතතාති, තෙසු පාතරාසභතතං අනෙතාමඡ්ඤිනතිකෙන පරිච්ඡින්නං ඉතරං මඡ්ඤිනතිකතො උඬං අනෙතාඅරුණෙන, තස්මා අනෙතා මඡ්ඤිනතිකෙ දසකතිතදුං භුජමානොපි එකභතතිකොව හොති, තං සකියං වුත්තං එකභතතිකොති. රතතිභොජනං රතති, තතො උපරතොති=රතභූපරතො; අතික්කනෙන මඡ්ඤිනතිකෙ යාව සුරි යත්ථසමනා භොජනං විකාලභොජනං නාම, තතො විරතතතා= විරතො විකාලභොජනා. කද විරතො? අනොමානදීතිරෙ පබ්බ ජ්ඣ දිවසතො පසාය සාසනස්ස අනනුලොමතතා.

විසුභං පටාතිභූතං දස්සනනති=විසුභදස්සනා. අත්තතා නව්ව නව්වාපනාදිවසෙන නව්වා ව ගීතා ව වාදිතා ව අත්තමසො මසුර නව්වනාදිවසෙනාපි පටත්තතානං නව්වාදීනං විසුභභූතා¹දස්සනා වාති නව්වගීතවාදිතවිසුභදස්සනා; නව්වාදීති හි අත්තතා පයොජෙත්තුංවා පරෙහි පයොජාපෙත්තුං වා පසුත්තනාති පසිත්තුං වා තෙව තික්ඛුතා න හික්ඛුතීනං වට්ටනති.

මාලාදිසු “මාලා”ති: යඬිතිපි පුප්ථං; “ගඬි”නති: යං කිචි ගඬි ජාතං; “විලෙපන”නති: ඡවිරාගකරණං; තත්ථ පිලකිනෙනා ධාරෙහි නාම; උභාසානං පුරෙතො මණ්ඩුති නාම; ගඬිවසෙන ඡවිරාග වසෙන ව සාදියෙනො විභූසෙති නාම. ආහං වුවවති කාරණං, තස්මා යාය දුස්සිලසවෙනතාය තාති මාලාධාරණාදීති මහාජනො කුරොති, තතො පටිවිරතොති අත්ථො.

උච්චාසය නං. චුච්චති පමාණාතිකකතනං; **මහාසය** නං. අකපටි යත්තං; තතො පටිවිරතොති අත්තො.

“ඡන්දරූප” නති: සුවණ්ණං; **“රජන”** නති: කහාපණො ලොහ මාසකො ජතුමාසකො දුරුමාසකොති යෙ වොහාරං ගව්ඡන්ති, තස්ස උභයස්සාපි පටිග්ගහණං පටිවිරතො; තෙව නං උග්ගණනාති න උග්ගණනාපෙති න උපතිකිත්තං සාදියතීති අත්තො.

“ආමකංකපටිග්ගහණ” නති: සාලිව්තියවගොධුමකචුචරක කුද්‍රාසකසංඛාතස්ස සත්තවිධස්සාපි ආමකංකපටිග්ගහණං; න කෙවලව එතෙසං පටිග්ගහණමෙව, ආමසනමිති කිකුක්කං. නව්චති යෙව.

“ආමකංකපටිග්ගහණ” නති: එත් අකුදුත්ත ඔදියං අනුකුදුත්ත ආමකමංසමච්ඡාතං. පටිග්ගහණමෙව භිකුක්කං. න වට්ඨති, නො ආමසනං.

“ඉජ්ඣමාසිකපටිග්ගහණ” නති: එත් ඉජ්ඣති පුරිසනාරගතා; ඉතරා කුමාරිකා නාම; තාසං පටිග්ගහණමිති ආමසනමිති අකපටිය මෙව.

“දුසිදුසපටිග්ගහණ” නති: එත් දුසිදුසවසෙනෙව තෙසං පටිග්ග හණං න වට්ඨති, “කපටියකාරකං දමම්, ආරාමිකං දමම්” ති එවං චුත්තො පන වට්ඨති.

“අපේලනා” දිසුපි බෙත්තවත්ථුපරියොසානෙසු නත්තියාකාපිය කයො විනයවසෙනෙව උපපරිකිත්තබ්බො. තත් වෙත්තං. නාම යත්මිං පුබ්බනං රුහති, චක්ඛු නාම යත්මිං අපරනං රුහති, යත් වා උභයමිති රුහති තං බෙත්තං, තදත්තං අනවභුමිභාගො වත්ථු, බෙත්තවත්ථුසිසෙන වෙත් වාපිතදාකාදීනිපි සමගතිතානෙව.

“දුතොසා” චුච්චති දුතකමමං, ගිහීනං පණ්ණං වා සාසනං වා ගහණා තත් තත් ගමනං; **“පභීනගමන”** චුච්චති සරාසරං පෙසි තස්ස බුදුකගමනං; **“අනුසොගො”** නාම තදුභයකරණං; තස්මා දුතොසපභීනගමනානං අනුයොගාති එවමෙත් අත්තො වෙදිතබ්බො.

“කසමිකකසා” නති: කසා ව විකකයාව; තුලාකුටාදිසු **“කුට”** නති: වචනං; තත් තුලාකුටං නාම රූපකුටං අභිගකුටං ගහණකුටං පටිච්ඡන්තකුටනති වතුබ්බිධං ගොති. තත් රූපකුටං නාම වෙ තුලා සරූපා කසා ගණනෙතො මහතියා ගණනාති, දදනෙතො බුද්දකාය දෙති; අභිගකුටං නාම ගණනෙතො පච්ඡාභාගෙ ගත්තො තුලං අකකමති, දදනෙතො පුබ්බභාගෙ; ගහණකුටං නාම ගණනෙතො මූලෙ රජුං ගණනාති, දදනෙතො අග්ගෙ; පටිච්ඡන්ත කුටං නාම තුලං සුසිරං කසා අනෙතො අයචුණ්ණං පකිපිතා ගණනෙතො තං පච්ඡාභාගෙ කරොති, දදනෙතො අග්ගභාගෙ;

කංඝො වුච්චති සුවණ්ණපාති, තාය චචනං කංඝකුමං. කථං? එකං සුවණ්ණපාතිං කතාං අඤ්ඤා වෙ තිස්සො ලොහපාතියො සුවණ්ණ වණ්ණ කරොනති, තතො ජනපදං ගන්තාං කච්ඡෙව අධිකං කුලං පටිසිත්වා “සුවණ්ණභාජනාති කිණ්ඨා”ති වත්වා අභ්‍යන්තරං පුච්ඡිතො මහස්සකරං දාතුනාමා හොනති; තතො තෙති “කථං ඉමෙසං සුවණ්ණභාජනෙ ජාතිතබ්බො”ති? වුත්තො “විමංසිත්වා ගණ්ඨා”ති සුවණ්ණපාතිං පාසාණෙ කංසිත්වා සබ්බපාතියො දත්වා ගව්ඡන්ති. මානකුමං නාම හදයභෙදසිඛාභෙදරජ්ජුභෙදවසෙන තිවිධං හොති. තත්ථ හදයභෙදෙ සඤ්ඤාලාදිමිත්තකාලෙ ලබ්භති, තාතිති ගණ්ඨනො හෙයාජ්ඤෙන මාණෙන “සඤ්ඤා ආසිවා”ති වත්වා අනොගාභාජනෙ බහුං පාසාණපෙත්වා ගණ්ඨාති, දදනො ජිලං පිඨාය සිංහං පුරෙත්වා දෙති; සිඛාභෙදෙපි තිලකාලාදිමිත්තකාලෙ ලබ්භති, තාතිති ගණ්ඨනො සඤ්ඤා සිඛං උසාසපෙත්වා ගණ්ඨාති, දදනො වෙගෙන පුරෙත්වා සිඛං භික්ඛනො දෙති; රජ්ජු භෙදෙ බෙත්තවජ්ජුමිත්තකාලෙ ලබ්භති, ලචං අලභනො හි බෙත්තං අමහනත්ති මහනං කතා මිත්තති.

උක්කොටනාදිසු “උක්කොටන”නති: අස්සාමිකෙ සාමිකෙ කාතුං ලචගහණං; “චචන”නති: තෙති තෙති උපායෙති පරෙසං චචනං; තත්ථිදමෙකං වජ්ජු:—එකො කීර් ලුඤ්ඤො මිගච මිගපොතකච ගහෙත්වා ආගච්ඡති, තමෙකො ධුත්තො “කිං හො මිගො අඤ්ඤා? කිං මිගපොතකො”ති? ආහ; “මිගො වෙ කභාපණෙ, මිගපොතකො එක”නති ව වුත්තො කභාපණං දත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා ථොතං ගන්තො තිවත්තො “න මෙ හො මිගපොතකෙන අත්තො, මිගං මෙ දෙති”ති ආහ; “තෙන හි වෙ කභාපණෙ දෙති”ති; සො ආහ නත්තා හො මයා පඨමං එකො කභාපණො දින්නො”ති “ආම දින්නො;” “ඉමච්චි මිගපොතකං ගණ්ඨ, එවං සො ච කභාපණො අයච කභා පණ්ණාසකො මිගපොතකොති වෙ කභාපණො හතිස්සන්ති”ති; සො කාරණං වදන්ති සලලකෙත්වා මිගපොතකං ගහෙත්වා මිගං අදා සිති. “නිකති”ති: යොගවසෙන වා මායාවසෙන වා අපාමසිකං පා මඛගන්ති අමණිං මණිනති අසුවණ්ණං සුවණ්ණනති කතා පතිරුප කෙන චචනං; “සාදිසොගො”ති: කුටිලයොගො, එතෙසංයෙව උක්කොටනාදිනමෙතං නාමං; තස්මා උක්කොටනසාවිශොගචචන සාවිශොගතිකතිසාවිශොගාති එවමෙත්ථ අත්තො දඨබ්බො. කෙච්ඡි අඤ්ඤා දස්සන්තො අඤ්ඤාසං පටිච්චන්තං සාවිශොගොති වදන්ති; තං පන චචනෙනෙව සම්භවිතං.

ඡේදනාදිසු “ඡේදන”නති: හත්ථචේදනාදි; “චචන”ති: මාරණං; “බ්බො”ති: රජ්ජු බ්බන්තාදීති බ්බන්තං; “විපරාමාසො”ති: හිමපිපරා මොසො ගුම්භපිපරාමොසොති දුට්ඨො; යං හිමපාතසමයෙ හිමෙන පටිච්ඡන්තො හුත්වා මහපටිපන්නං ජනං මුසන්ති, අයං හිමපිපරා

මොසො; යං. ගුමාදිනි පරිවර්තනා ජනං මුසනති, අයං ගුමාදිපරා මොසො. “ආලොපො” වුවහි ගාමනිගමාදිනං විලොපකරණං. “සහසාකාරො”ති: සාගසකිරියා, ගෙහං පවිසිතො මනුස්සානං උරෙ සන්ධං ඔපෙතො ඉවත්තභණ්ඩගණං; “එවමෙතසො ඡේදනා—පෙ—සහසාකාරා පරිවර්තො සමණො ගොතමොති ඉති වා හි භික්ඛවෙ පුපුර්ණො තථාගතස්ස වණ්ණං වදමානො වදෙය්සා”ති.

එතොවතා වුලුසිලං නාම තිසිතං හොති.

ඉද්දති මජ්ඣිමසිලං වින්ධරෙන්නො “සථා වා පනෙතො හො තෙතා”ති ආදිමාග. තත්ත්වං අනුත්තානපදවණ්ණං:—“සඬාදෙය්සා නි”ති:කම්මව ඵලවඉමලොකව පරලොකව සද්දහිතො දින්නාති, “අයං මෙ ඤාති වා මිත්තො වා ඉදං වා පටිකරිස්සති, ඉදං වා තෙන කත පුබ්බනති” එවං න දින්නාතිති අන්තො, එවං දින්නාති හි න සඬා දෙය්සාති නාම හොනති. “ගොපනානි”ති: දෙසනාසිසමත්තමෙතං, අන්තො පන සඬාදෙය්සාති නොපනාති භුජ්ඣා විවරාති පාරාජිකා සෙත්තාසනාති සෙවමානා ශිලානභෙසජ්ජං පරිභුජ්ජමානාති සබ්බ මෙතං වුත්තමෙව හොති. “සෙසසපිද්”නති: තිපාතො, තස්සන්තො කතමො සො ඛිජ්ඣාමභුතගාමො යස්ස සමාරම්භමනුසුත්තා විහ රන්තිති? තතො තං දෙස්සෙන්නො “මුලඛිජ්ජනි” ආදිමාග; තත් “මුලඛිජ්ජ” නාම හමුද්දං සිඬතිවෙරං වටං වටන්ධං අතිපිසං කට්ඨකරො හිණිං උසිරකං හඳුමුත්තකනති එවමාදි. “ඛලඛිජ්ජ” නාම අස්සන්තො නිග්ගොධො පිලකෙඛා උදුමරො කච්ඡෙතො කපිතනොති එවමාදි; “ඵලඛිජ්ජ”නාම උචුත්ත වෙච නලොති එවමාදි; “අගගඛිජ්ජ”නාම අජ්ජ කං එනිජ්ජකං හිරිවෙරනති එවමාදි. “ඛිජ්ජ”නාම පුබ්බතං අප රත්තනති එවමාදි. සබ්බං ගෙහං රුක්ඛතො විශොජ්ජනං විරුහණ සමන්තමෙව ඛිජ්ජගාමොති වුවහි. රුක්ඛතො පන අවිශොජ්ජනං අසුක්ඛං භුතගාමොති වුවහි. තත් භුතගාමසමාරම්භො පාවිත්තිශ වත්තු, ඛිජ්ජගාමසමාරම්භො දුක්ඛවටත්තුති වෙදිතබ්බො.

“සනතිධිකාරපටිපොගාග”නති: සනතිධිකතස්ස පරිභොගං; තත් දුට්ඨා කථා විතයවසෙක ව සලෙඛවසෙක ව; විතයවසෙක තාව යං කිචි අනතං අජ්ජ පටිග්ගහිතං අපරජ්ජ සනතිධිකාරං හොති, තස්ස පරිභොගෙ පාවිත්තිශං; අනතනා ලඬං පන සාමණේරානං දතො තෙති ලඬං ඔපාලොචා දුතිශදිවසෙ භුජ්ජං වට්ටති, සලෙඛො පන න හොති; පානසනතිධිමති පි එසෙවතයො. තත් පානං නාම අමි පානාදිනි අභිපානාති, යාති ව තෙසං අනුලොමාති; තෙසං විනිවර්ත යො සමන්තපාසාදිකායං වුත්තො. වන්ධසනතිධිමති අනධිසිතා විකප්පිතං සනතිධි ව හොති සලෙඛව කොපෙති, අයං නිපට්ඨයාය කථා. පටිශායතො පන නිවිවරසනතුසෙක භවිතබ්බං, වතුන්ධං.

අකාලෙ සමපත්තවොරාතං අත්ථාය; තෙ හි එත්තකමපි ආමිසපට්ඨ සන්ථාරං අලහනනා ජිවිතාපි වොරොපෙය්‍යං, තස්මා සචෙට්ඨ එත්තකං තත්ථි, ආහාරාපෙක්ඛාපි ඔපෙභුං වට්ඨති, අථාපුකකාලෙ ච යදෙත්ථ කපටියං තං අත්තනාපි පටිභුජිත්ථං වට්ඨති, කඳපියකුටියං පත ඛහුං ඔපෙන්නස්සාපි සන්තිධි නාම තත්ථි; තථාගතස්ස පත තණ්ඩුලනාළි ආදිපු වා යං කිච්චි චතුරතනමත්තං වා පිලොතිකකණ්ඩං “ඉදං මෙ අජ්ජ වා සෙව වා භවිස්සති”ති ඔපිතං නාම තත්ථිති පුටුර්ජනො වණ්ණං වදෙය්‍ය.

විසුකදස්සනෙපු “නචචං” නාම යං කිච්චි තචචං, තං මග්ගං ගවජ්ඣ නෙත්තනාපි ගිවං පසාරෙත්වා දදුං න වට්ඨති, වින්ථාරවිනිවජ්ජයො පනෙත්ථ සමන්නපාසාදිකායං චුත්තනසෙනෙව වෙදිතබ්බො; යථා චෙත්ථ එවං සතෙබ්බු සිහබාපදපට්ඨසංයුත්තෙපු සුත්තපදෙපු, ඉතො පරං හි එත්තකමපි අවතා නත්ථ තත්ථ පයොජනමත්තමෙව වණ්ණ සිස්සාම. “සෙක්ඛ”නති: නටසමජ්ජා; “අක්ඛාණ”නති: භාරහරාමාය නාදිති යසමිං ඍනෙ කට්ඨයනති, තත්ථ ගතත්ථං න වට්ඨති. “පාණිස්සර්” නති: කංසනාලං, පාණිතාලනතිපි වදනති. “වෙතාල”නති: සතනාලං, මනෙත්ත මතසරීරාඡාපතනතිපි එකෙ. “කුමහදුන”නති: චතුරස්ස රමමණකතාලං, කුමහසදුනති එකෙ; “සොහනගරක”නති, තවානං අතොහාන්තිරණං, සොහනසරනං වා, පටිහාණවිත්තනති චුත්තං හොති. “චණ්ඩාල”නති: අයොගුජකිළා; චණ්ඩාලානං සණ්ධොවනකිළාතිපි වදනති. “චංස”නති: චෙණුං උස්සාපෙත්වා කිදුනං. “ධොපන”නති: අභිධොවනං, එකචෙට්ඨ කීර් ජනපදෙපු කාලකතෙ ඤාතකෙ න ක්ඛා පෙනති, තිබ්ණිත්වා ඔපෙනති. අථ තෙසං පුත්භූතං කාලං ඤාත්වා නිගරිත්වා අසීති ධොවිත්වා ගතෙති මනෙබ්බො ඔපෙනති. තෙ නකබත්තකාලෙ එකස්මිං ඍනෙ අසීති ඔපෙත්වා එකස්මිං ඍනෙ පුරා දීති ඔපාපෙත්වා රොදනනා රොදනනා පුරං පිවනති. චුත්තමපි චෙතං “අත්ථ භික්ඛවෙ දකඛිණෙපු ජනපදෙපු ධොපනං නාම තත්ථ ඛහුං අගනමපි පානමපි බජ්ජමපි භොජ්ජමපි ලෙය්‍යමපි පෙය්‍යමපි, අත්ථතං භික්ඛවෙ ධොපනං, තෙතං තත්ථිති වදමි”ති. එකචෙට්ඨ පත ඉඤ්ජාලෙන අභිධොවනනති වදනති. හජ්ජි ඛාදිපු භික්ඛුනො තෙව ගත්ථි ආදිහි සඬං යුජ්ඣිත්ථං න තෙ යුජ්ඣාපෙභුං න යුජ්ඣිනෙත්ත දදුං වට්ඨති. “නිබ්බුඛ”නති: මලලුඛං. “උසෙය්‍යාබ්බ”නති: යත්ථ සමාගාරො දියති. “බලගහ”නති. බලගණනඡාතං. “සෙත්ථාබ්බුහ”නති: සෙත්තාතිචෙසො සකටබ්බුහාදිවසෙනෙව සෙත්තාසන්තිචෙසනං “අණ්ණිකදස්සන”නති: “තයො ගත්ථි පච්ඡමං ගත්ථාණික”නති ආදිනා තයෙත්ත චුත්තස්ස අණිකස්ස දස්සනං.

පමාදෙ එත්ථ තිඤ්ඤිති=පමාදඡාතං; ජුතව තං පමාදඡාතමාති=සුභසමාදඡාතං. “අභිසද”නති: එකෙතාය පනතියා අභ අභ පද්ධති අස්සාති=අභපදං. දසපදෙපි එසෙවනසො. “ආකාස”නති: අභ

පදදසපදෙසු විය ආකාසෙයෙව කිලනං. “සවිහාරපථ”නති: භූමියං නානාපථං මණ්ඩලං කථා තත්ථ පරිහරිතබ්බං පරිහරන්තානං කිලනං. “සහති ෧”නති: සනතිකකිලාකිලනං; එකක්ඛං ඤපිතා සාරියො වා සඤ්ඤායො වා අවාලෙන්තා නබෙනෙව අපනෙන්නි ව උපනෙන්නි ව, සවෙ තත්ථ නාචි වලති, පරාජයො භොති; එවරූපාය කිලායෙනං අධිවචනං. “බලික”නති: සුත්තබලිකෙ පාසකකිලනං. “සමික” වුවව ති දීඝදණ්ඩකෙන රසාදණ්ඩකපහරණකිලා. “සලාකහත්ථ”නති: ලාබායවා මජ්ඣේයා වා පිඨඋදකෙ වා සලාකහත්ථං තෙමෙකා “කිං භොතු”ති? භූමියං වා භිතතියං වා නං පහරකා ගතිඅසාදිරූපදසා නක කිලනං. “අකඛ”නති: ගුලිකිලා; “පඤ්ඤාමි” වුවවති පණ්ණාසිකා, තං ධම්මානා කිලනති. “ව ඤාක”නති: ගාමදුරකානං කිලනකවුද්ධකතභිලං. “මොක්ඛවික”නති: සමපරිවත්තකකිලනං, ආකාසෙ දණ්ඩං ගහෙකා භූමියං වා සීසං ඤපෙකා හෙසුප පරියභාවෙන පරි වාහන කිලනනති වුත්තං භොති. “චිඤ්ඤා” වුවවති නාලපණ්ණා දීඨි කතං වාතපගාරෙන පරිභාමන වකකකං. පඤ්ඤාලකං වුවවති පණ්ණාසිකාය වාලිකාදිති භිතන්තා කිලනති. “රථක”නති: වුද්ධ කරථං. “ඛනුක”නති: වුද්ධකඛනුයෙව. “අක්ඛට්ඨික” වුවවති ආකාසෙ වා පිඨියං වා අකරපානනකිලා. “මනෙසික” නාම මනසා චිතති තජානනකිලා. “සථාමජ්ජ” නාම කාණ්ඩුණ්ඩචාරිකං යං යං වජ්ජං තං තං පයොජෙකා දසානකිලා.

“ආසද්ධි”නති: පමාණාතිකකන්තාසනං “අනුසුත්තා විහරන්ති”ති ඉදං අපෙකතිකා පන සබ්බපදෙසු උපයොගවචනං කතං. “පලල චෙක”නති: පාදෙසු වාදරූපාති ඤපෙකා කතො. “ගොණකො”නති: දීඝලොමකො මහාකොජවො, වතුරඤ්ඤාධිකාති කිර තසා ලොමාති. “චිත්තක”නති: වාණචිත්‍රං උණ්ණාමයත්ථරණං. “පමික”නති: උණ්ණ මයො සෙතත්ථරණො. “පටලික”නති: සනපුපෙථා උණ්ණමයො අත්ථ රකො, සො අමිලාහ පට්ටොතිපි වුවවති. “තුලික”නති: තිණ්ණං තුලානං අඤ්ඤාතරපුණ්ණතුලිකා. “මිනතික”නති: සිගවාසොදිරූප විචිත්‍රො උණ්ණාමයත්ථරණො. “උදදලොම”නති: උභතො දසං උණ්ණා මයත්ථරණං, කෙචි උභතො උග්ගතපුප්ථනති වදනති. “එකතන ඉලාමි”නති: එකතො දසං උණ්ණාමයත්ථරණං, කෙචි එකතො උග්ගතපුප්ථනති වදනති. “කසීස”නති: රතනපතිසිඛිතං පොසෙය්‍යකසීසමයං පට්ටත්ථරණං. “කොසෙය්‍ය”නති: රතන පතිසිඛිතමෙව කොසියසුත්තමයපට්ටත්ථරණං, “සුඛකොසෙය්‍යං පන වට්ටති”ති විතයෙ වුත්තං. දීඝඤ්ඤායං පන “ඤ්ඤා තුලිකං සබ්බානෙව ගොණකාදිති රතනපතිසිඛිතාති න වට්ටන්ති”ති වුත්තං. “කුණ්ණක”නති: සොලසන්තං නාටකිජේතං ඤානවත්ත

ගොඟා. උණණාමයන්රණ. “හත්තර්භය්‍යන්රාති” හත්තර්භය පිළිසු අන්රණකඅන්රකාව. රථන්රෙපි එසෙවනගො. “අජිනස ටෙඤ්ඤ”ති: අජිනවමෙහි මවපමාණෙන සිබ්බිනා කතා පවෙණි. “කාදලිමිගපමරපව්වන්රණ”නති: කදලිමිගවම. නාම අජි, තෙන කත. පවරපව්වන්රණ, උත්තමපව්වන්රණනති අන්රො. තං කීර සෙතවන්රස උපරි කදලිමිගවම. පන්රිනා සිබ්බිනා කරොනති. “සලනන්රව්‍යද”නති: සහ උත්තරව්‍යදෙන, උපරිබඬෙන රත්තවිතානෙන සබ්බිනති අන්රො. සෙතවිතානමි හෙඨා අකාරිය පව්වන්රණෙ සති න වටති. අසති පන වටති. “උහනොලොගින කුපධාන”නති:සිසුපධානව පාදපධානමාති මවසස උහනො ලොගින කං උපධානං, එතං න කප්පති. යං පන එතමෙව උපධානං උහොසු පසොසු රත්තං වා හොති, පද්මවණ්ණං වා විත්‍රං වා සවෙ පමාණ යුත්තං වටති. මහාඋපධානං පන පරික්ඛිත්තං, අලොගිනකාතිපි වෙ වටනතියෙව, තහො උත්තරිං ලභිතා අසෙඤ්ඤං දුගබ්බාති, දුදුං අසකෙකානෙනා මවෙ තිරියං අන්රිනා උපරි පව්වන්රණං දන්රා තිපජ්ජකුමපි ලභති. ආසන්දිආදිසු පන චුත්තනගෙහ පරිපජ්ජ තබ්බං. චුත්තං හෙතං “ආසන්දියා පාදෙ ඡිඤ්ඤා පරිභුඤ්ජිතුං, පලලකසස වාලෙ තිඤ්ඤා පරිභුඤ්ජිතුං, නුලිනං විජවෙතා බිම්බො හනං කාතුං, අවසෙසං භුමන්රණං කාතු”නති.

උච්ඡාදනාදිසු මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛන්තදුරකානං සරීරගඤ්ඤා වාදසවසසමත්තකාලෙ න නසාති, තෙසං සරීරගඤ්ඤාන්රාය ගඤ්ඤා පුණ්ණාදීහි උච්ඡාදෙනති, එවරුපං උච්ඡාදනං න වටති. පුඤ්ඤ වනෙන පන දුරකෙ උච්ඡාදිසු තිපජ්ජපෙතා තෙලෙන මකෙතා හත්තපාදඋච්ඡාදනාතිආදීනං සණ්ඨානසම්පාදනත්තං පරිමද්දනති එව රුපං “පටිමද්දනං” න වටති. “ගහාපන”නති: තෙසඤ්ඤාව දුරකානං ගඤ්ඤාදීහි නහාපනං. “සමාගන”නති: මහාමල්ලානං විසං හත්තපාදෙ මුග්ගරාදීහි පහරිනා බාහුවංසනං. “ආදස”නති: යං කිචි ආදසං පරිහරිතුං න වටති. “අජනං” අලඞ්ඞාරජන මෙව. “මාලා”ති: බබ්බමාලාවා අබ්බමාලා වා. “විලෙපන”නති: යං කිචි ඡවිරාගකරණං. “මුච්ඡිණ්ණකං මුචාලෙපන”නති: මුඬෙ කාලකපිළකාදීනං හරණන්රාය මත්තිකකකකං දෙනති, තෙන ලොගිතෙ වලිගෙ සාසපකකකං දෙනති, තෙන දෙසෙ බාසිතෙ තිලකකකං දෙනති, තෙන ලොගිතෙ සන්තිසිහෙන හඬිද්දකකකං දෙනති, තෙන ඡවිවණ්ණන්ර ආරුලෙහ මුඬවුණ්ණ කෙන මුඬං වුණ්ණන්රති, තං සබ්බං න වටති. හත්තබ්බාදිසු හත්තෙ විත්‍රසංඛකපාලාදීහි බක්ඛිනා විවරනති. තං වා අඤ්ඤං වා සබ්බමපි හත්තහරණං න වටති. අපරෙ සිබ්බං බක්ඛිනා විවරනති, සුචණ්ණවීරකමුත්තාලපාදීහි ව නං පරික්ඛිපනති. තං සබ්බං න වටති; අපරෙ වතුහත්තදණ්ඩකං අඤ්ඤං වා පන අලඞ්ඞාරදණ්ඩකං

ගභෙඤා විවරනාති. තථා ඉතිපුරිසරූපාදිවිචිතතං. ගෙසජ්ජනාදිකං සුපරික්ඛිතතං. වාමපග්ගෙ මලගතිතං, අපරෙ අනෙකාරතනපරික්ඛිතතං කොසං. අතීතිබිණං. අසිං. පච්චරණස්සත්තසිඛිතං. මකරදන්ත කාදි විචිතතං. ඡත්තං. සුවණ්ණරජනාදිවිචිත්‍රා මොරපිඤ්ඤපරික්ඛිතා උපාහනා, කෙවි රතතමත්තායාමං. වහුරභුලුචිත්තං. කෙසන්ත පරිචේදං දග්ගෙඤා මෙඝමුඛෙ විජ්ජුලුතං. විය නලාවෙ උණ්ඨිස පට්ඨං. ඛකුන්ති, චූළාමණිං. ධාරොනති, වමරවාලුපිජ්ජති. ධාරොනති, තං. සබ්බං. නවට්ඨති අතීයසාතිකත්තා සග්ගමොක්ඛමග්ගානං.

තිරව්ජානභූතකථාති=තිරව්ජානකථා. තත් රාජානං ආරබ්භ මහාසමමනො මනාතා ධම්මාසොකො එවං මහානුභාවොති ආදිනා නයෙන පචත්තා කථා රාජකථා. එස නයො මොරකථාදිසු. තෙසු අසුකො රාජා අභිරුපො දග්ගනීයෙයාති ආදිනා නයෙන ගෙහසිත කථාව තිරව්ජානකථා ගොති. සොපි නාම එවං මහානුභාවො ඛයං ගතොති එවං පචත්තා පන කම්මයානභාවෙ තිස්සති. වොරෙසුපි මුලදෙවො එවං මහානුභාවො, මෙඝමාලො එවං මහානුභාවොති තෙසං කම්මං පටිච්ච අගො සුරාති ගෙහසිතකථාව තිරව්ජාන කථා. සුඛෙපි භාරතසුඛාදිසු “අසුකෙන අසුකො එවං මාරිතො එවං විඛො”ති කාමග්ගාදවසෙනෙව කථා තිරව්ජානකථා. තෙපි නාම ඛයං ගතාති එවං පචත්තා පන සබ්බත් කම්මයානමෙව ගොති. අපි ච අහනාදිසු එවං. වණ්ණවන්තං ගක්ඛිවන්තං රසවන්තං එග්ග සම්පන්නං බාදිභම භුජිභම ඩිවිභම පරිභුජිභමාති කාමග්ගාදවසෙන කථෙත්තුං න වට්ඨති. සාත්තමපන කත්වා පුබ්බෙ එවං වණ්ණාදි සම්පන්නං අන්තං පානං වත්තං සයනං මාලං ගක්ඛං සීලවන්තානං අදම්ම වෙතියෙසු පූජං අකම්මාති කථෙත්තුං වට්ඨති. ඤාතිකථාදිසුපි අම්මාකං ඤාතකා සුරා සමත්ථාති වා පුබ්බෙ එවං මයං විචිත්‍රෙහි යානෙහි විවරිමාති වා අග්ගාදවසෙන වත්තුං න වට්ඨති. සාත්තං පන කත්වා තෙපි නො ඤාතකා ඛයං ගතාති වා පුබ්බෙ මයං එව රූපා උපාහනා සංඝස්ස අදම්මාති වා කථෙතබ්බං. ගාමකථාපි සුති විසදුනතිවිසසුභිකඛ්ඛිකඛාදිවසෙන වා අසුකගාමවාසිනො සුරා සමත්ථාති වා එවං අග්ගාදවසෙන න වට්ඨති. සාත්තං පන කත්වා සඬා පසන්නාති වා ඛයං වයං ගතාති වා වත්තුං වට්ඨති. ගිගම භගරජනපදකථාසුපි එසෙව නගො. ඉතිකථාපි වණ්ණසන්ධානා දීති පටිච්ච අග්ගාදවසෙන න වට්ඨති, සඬා පසන්නා, ඛයං වයං ගතාති එවං වට්ඨති. සුරකථාපි නජ්ඣිතෙතො නාම යොධො සුරෙ අගොසිති අග්ගාදවසෙන න වට්ඨති. සඬො අගොසි, ඛයං ගතොති එවමෙව. වට්ඨති. විසිඛාකථාපි “අසුකා විසිඛා සුතිවිසා දුනතිවිසා සුරසමත්ථාති අග්ගාදවසෙන න වට්ඨති. “සඬා පසන්නා, ඛයං ගතා ඉච්චෙව වට්ඨති. “කුමභානකථා”ති: උදකථානකථා කුමභානක කථා, උදකතිත්තකථාතිපි වුච්චති, කුමභද්ධකථා වා සාපි පාසාදිකා

ඉතො පරං මහාසිලං හොති. “අඛණ්ණ”නති: හත්ථපාදදිපු යෙන කෙනචි ඵවරුපෙන අඛණ්ණ සමන්තාගතො දිසාසු යසවා හොතිති ආදිතයප්පවත්තං අඛණ්ණං. “නිමිත්ත”නති: නිමිත්තසත්ථං. පණ්ඩුරාජා¹ කිර තිසෙසො මුත්තායො මුසියං කචා නෙමිත්තකං පුච්ඡි: කිං මෙ හත්ථෙති? සො ඉතො චිතො ව විලොකෙසි; තස්මිව සමයෙ ඝරගොළිකාය මකඛිකා ගයගතවි මුත්තා. සො මුත්තාති ආහ. පුත්ත කතිති? පුච්ඡො කුසකුටස්ස නිකඛත්තුං වස්සන්තස්ස සග්ගං සුචා තිසෙසාති ආහ. ඵවං තං තං ආදිසිත්තුං නිමිත්තමත්තු පුත්තා විහරන්ති. “උප්පාද”නති: අසනිපාතාදිතං මහන්තාතං උප්පාදං, තං හි දිසා ඉදං හවිස්සති, ඵතං හවිස්සතිති ආදිසන්ති. “සුපිණ්ණ”නති: යො පුබ්බණ්ණසමයං සුපිණ්ණං පස්සති, ඵවං විපාකො හොති, යො ඉදං නාම පස්සති, තස්ස ඉදං නාම හොතිති ආදිතා තයෙන සුපිණ්ණං අනුපුත්තා විහරන්ති. “ලක්ඛණ”නති: ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතො රුජා හොති, ඉමිනා උප්පරාජාති ආදිකං. “මුසිකවජ්ජන”නති: උඤ්ඤරාශිතං. තෙනාපි හි අහතෙ වා අනහතෙ වා වත්ථෙ ඉතො පඨාය ඵවං ඡින්නෙ ඉදං නාම හොතිති ආදිසන්ති. “අග්ගිහොම”නති: ඵවරුපෙන දුරුඅග්ගිතා ඵවං හුතෙ ඉදං නාම හොති”ති ඵවං අග්ගිප්පහණං. දබ්බිහොමාදිති අග්ගිහොමානෙව, ඵවරුපාය දබ්බියා ඵදිසෙති ථුසාදිති හුතෙ ඉදං නාම හොතිති, ඵවං පවගතිවසෙන පන විසුං වුත්තාති. තත්ථ “කණ්ණො”ති: කුණ්ඩකො. “නණ්ඩුලා”ති: සාලිආදිතමෙව තිණජාතිතව තණ්ඩුලා. “සප්පි”ති: ගොසප්පි ආදිකං. “ගොල”නති: නිලතෙලාදිකං. සාසපාදිති පන මුඛෙන ගහෙතා අභිමති පකඛිපතං, විජ්ජං පරිජපිතා ජුහණං වා මුඛගොමං. දකඛිණජ්ජනුලොගිතාදිති ජුහණං ලොගිතගොමං. “අඛණ්ණිජ්ජා”ති: පුබ්බෙ අඛණ්ණමෙව දිසවා ව්‍යාකරණවසෙන අඛණ්ණං වුත්තං, ඉධ අඛණ්ණසිං දිසවා විජ්ජං පරිජපිතා අයං කුලපුත්තො වා නො වා, සිරිසමානෙනා වා නො වාති ආදිව්‍යාකරණවසෙන අඛණ්ණ විජ්ජා වුත්තා. “වණ්ණිජ්ජා”ති: ඝරවණ්ණ ආරාමවත්ථාදිතං ගුණදෙස සලලකඛණවිජ්ජා, මතතිකාදිවිසෙසං දිසවාපි හි විජ්ජං පරිජපිතා ගෙඨා පඨවියං තිංසරතනමතෙත ආකාසෙ ව අසිතිරතනමතෙත පදෙසෙ ගුණදෙසං පස්සන්ති. “බන්තවිජ්ජා”ති: අඛණ්ණසමාසුරකඛාදි තිති සත්ථං. “සිව්විජ්ජා”ති: සුසානෙ පරිවසිතා සනතිකරණවිජ්ජා; සිභාලරුතවිජ්ජාතිපි වදන්ති. “යුතවිජ්ජා”ති: ගුතවෙජ්ජමනෙතා. “ගුප්තවිජ්ජා”ති: සප්පදඝනිතිවජ්ජනවිජ්ජා වෙව සප්පච්ඡායනවිජ්ජා ව. “විසවිජ්ජා”ති: යාය පුරාණවිසං වා රකඛති, නවවිසං වා කරොති, විස තනතමෙව වා. “විවිජ්ජනවිජ්ජා”ති: විවිජ්ජකදඝනිතිවජ්ජනවිජ්ජා. “මුසික විජ්ජා”යපි ඵසෙව තයො. “සකුණ්ණවිජ්ජා”ති: සපකඛකඅපකඛක² දිපද

1. සී. III “පණ්ඩුරාජා”

2. සී. III, සපකඛක දිපද වතුපදක.

වතුපදනං රුහගහාදිවසෙන සතුණ්ණුණං. “**වාසසම්ප්පා**”ති: කාක රුහඤ්ණං, තං විසුඤ්ඤව සන්ධං, තස්මා විසුං වුත්තං. “**පක්කපකාන**”නති: පරිපාකගතචිත්තා, ඉද්ධති අයං එත්තකං ජිවිස්සති, අයං එත්තකනති එවං පවත්තං අරිස්සං ඤ්ණනති අත්ථො. “**සරපජිත්තාන**”නති: සරරක්කණං, යථා අත්තනො උපරි න ආගච්ඡති එවං කරණ විජ්ජා. “**මිගපක්ක**”නති. ඉදං සබ්බසම්භාතිකං, සබ්බසතුණ්ණවතුපදනං රුහඤ්ණවසෙන වුත්තං.

මණ්ලක්ඛණාදිසු එවරුපො මණ් පසත්ථො, එවරුපො අපස සත්ථො, සාමිනො ආරොග්ගඉස්සරියාදිනං හෙතු හොති, න හොතිති එවං වණ්ණසන්ධානතුණාදිවසෙන මණ්ආදිනං ලක්ඛණං අනුස්ථතා විහරන්ති අත්ථො. තත්ථ “**ආවුඛ**”නති: ධූපෙතා අසිආදිති අවසෙසං. ඉඤ්ලක්ඛණාදිනිපි යමහි කුලෙ තෙ ඉත්තිපුරිසාදයො වසන්ති, තස්ස වුච්ඡාතිවසෙනෙව වෙදිතබ්බාති. අප්ලක්ඛණාදිසු පන එව රුපානං අජාදිනං මංසං බාදිතබ්බං, එවරුපානං න බාදිතබ්බනති. අයමපි විසෙසො වෙදිතබ්බො. අපි වෙත්ථ ගොධාලක්ඛණං විත්ත කම්මපිලක්ඛනාදිසුපි එවරුපාය ගොධාය සති ඉදං නාම හොතිති අයමපි විසෙසො වෙදිතබ්බො. ඉදමෙත්ථ වජ්ඣ:—එකස්මිං කිර විහාරෙ විත්තකමෙම ගොධං අග්ගිං ධම්මානං අභංසු. තතො පඨාය භික්ඛුනං මහාවිවාදෙ ජාතො, එතො ආගන්තුකභික්ඛු තං දිස්වා මකෙබ්බි. තතො පඨාය විවාදෙ මජ්ඣිමානොති. කණ්ණිකාලක්ඛණං පිලක්ඛන කණ්ණිකායපි ගෙහකණ්ණිකායපි වසෙන වෙදිතබ්බං. කච්ඡප ලක්ඛණං ගොධාලක්ඛණසදිසමෙව. මිගලක්ඛණං සබ්බසම්භාතිකං සබ්බවතුපදනං ලක්ඛණවසෙන වුත්තං.

“**රඤ්ඤං භික්ඛානං හවිස්සති**”ති: අසුකදිවසෙ අසුකනකබ්බෙන න අසුකස්ස නාම රඤ්ඤා නිග්ගමනං. හවිස්සතිති එවං රාජ්ජනං පවාසගමනං ව්‍යාකරොති. එස නයො සබ්බත්ථ. කෙවලං පනෙත්ථ “**අභික්ඛාන**”නති: විප්පවුත්ථානං පුත්ත ආගමනං. “**අබ්බගහරානං රඤ්ඤං උපසානං හවිස්සති, බාහිරානං රඤ්ඤං අපසාන**”නති: අනෙතා නගරෙ අමාකං රාජා පටිවිරුද්ධං, බතිරාජානං උපසම්භ මිස්සති තතො තස්ස පටික්කමනං හවිස්සතිති එවං රඤ්ඤා උපයානා පයානං ව්‍යාකරොති. දුතියපදෙපි එසෙව නයො. ජස්සඤ්ජසා පාකවා යෙව.

වතුග්ගාහාදයො අසුකදිවසෙ රාහු වතුං ගහෙස්සතිති ව්‍යාකරණවසෙනෙව වෙදිතබ්බො. අපි ව, නකබ්බතස්ස අභිහාරකාදිගහ සමායොගොපි නක්ඛන්තග්ගාහොයෙව. “**උක්කාපානො**”ති: ආකා සතො උක්කානං පනතං. “**දිස්වාබාහො**”ති: දිස්වාබාලුසියං, අග්ගිසිඛ ධුමසිඛාති ආකුලභාවොවිය. “**දෙවදුඤ්ඤ**”ති: සුකබ්වලාගකගජ්ජනං;

“උග්ගමන” නම්: උදයනං. “බග්ගමන” නම්: අත්ඛගමනං. “සඛබ්බලෙසො” නි: අවිසුඛතා. “චොදන” නම්: විසුඛතා. “එවං විපාකො” නි: ලොකස්ස එවං විධො සුබදුක්ඛාවගො.

“සුබ්බුසීනා” නි: දෙවස්ස සමමා ධාරානුප්පවෙච්ඡනං. “දුබ්බුසීනා” නි: අවග්ගහො, වස්සවිබ්බොති චුත්තං හොති. “මුද්ද” නි: හත් මුද්ද ගණනා චුච්චති. “ගණනා” නි: අච්ඡද්දගණනා. “සඛබ්බාන” නම්: සඛකලන පටුපපාදනාදිවසෙන පිණ්ඩගණනා, යස්ස සා පගුණා හොති, සො රුක්ඛමපි දිස්වා “එත්තකානි එත්ථ පණණානි” ති ජානාති. “නාවෙසානති, චන්තාගේමෙ ගිහිකවෙසාවි, විත්තානාවි, සුතකාවි, අත්ථකාවි, පටිභාණිකාවි” නි, ඉමෙසං චතුත්තං කවිතං අත්තනො විත්තාවසෙන වා, “වෙස්සන්තරො නාම රුජා අගොසී” නි ආදීති සුත්වා සුතවසෙන වා, ඉමස්ස අයං අත්ථො, එවං තං යොජෙස්සාමිති එවං අත්ථවසෙන වා, කිවිදෙව දිස්වා තප්පිතාගං කරිස්සාමිති එවං ආනුප්පත්තික පටිභාණවසෙන වා ජීවිකත්ථාය කමකරණං. ලොකාසනා චුත්තමෙව.

ආවාහණං නාම ඉමස්ස දුරකස්ස අසුකාකුලනො අසුකානකඛ භොතන දුරිකං ආනෙථාති ආවාහකරණං. “විවාහණ” නම්: ඉමං දුරිකං අසුකස්ස නාම දුරකස්ස අසුකානකඛභොතන දෙථ, එවමස්ස චුඛිතවිස්සතිති විවාහකරණං. “සංවදන” නම්: සංවදනං නාම “අජ්ඣන්තකඛත්තං සුඤ්ඤං අජෙජ්ච සමග්ගා හොථ, ඉති වො විශොගො න භවිස්සතිති එවං සමග්ගකරණං. විවදනං නාම සවෙ විසුජ්ඣකා මත්ථ, අජෙජ්ච විසුජ්ච, ඉති වො පුත සමපයොගො න භවිස්සතිති, එවං විශොගකරණං. “සංකිරණ” නම්: “තුමෙහති උචාරං වා ඉණං වා දින්නං ධනං අජ්ඣ සඛකඛ්ථ, අජ්ඣ සඛකඛ්ථිතං හි ථාවරං හොතිති, එවං ධනපිණ්ඩාපනං. “විකිරණ” නම්: සවෙ ආයොගඋචාරාදිවසෙන ධනං පයොජ්ඣකාමත්ථ, අජ්ඣ පයොජ්ඣනං දිගුණං චතුගුණං හොති” ති එවං ධනපයොජාපනං. “සුභගකරණ” නම්: පියමනාප කරණං, සසිරිකකරණං වා. දුඛගකරණං තබ්බිපරිතං. “විරුඛ ගඛකරණ” නම්: විරුඛස්ස විතස්සමානස්ස ගඛස්ස කරණං, පුත අවිනාසාය ඔසඬදුන්නති අත්ථො. ගබ්බො හි වාතොත පාණ්ඤෙති කමුත්තාති තිති කාරණෙති විතස්සති. තත්ථ වාඤ්ඤාන විතස්සනෙත තිගාධතිගං සිතලං භෙසජ්ඣං දෙති. පාණ්ඤෙති නස්සනෙත පාණ්ඤානං පටිකමමං කරොති. කමුත්තාන නස්සන්තං පන බුඬාපි පටිබාහිකුං න සකෙකානති. “ජීවහානිත්ථමන” නම්: මනෙතන ජීවහාය ථමකරණං. “ගණ්ඤසංගණන” නම්: මුඛබ්බිකමනෙතන යථා ගණ්ඤසං වාලෙකුං න සකෙකානති: එවං ථමකරණං. “ගත්ථාගිජසන” නම්: ගත්ථානං පරිවත්තනත්ථං මනනජපනං. තස්මිං කීර මනෙත සත්තපදනතරෙ ධ්වංජපටිගෙ ඉතරො ගත්ථෙ පරිවත්තෙතවා බිපති. “කණ්ණජසන” නම්: කණ්ණෙහි සද්දං අසවණත්ථාය විජ්ජාජපනං. තං කීර ජපිතා විතිච්ඡ

යඤානෙ යං ඉච්ඡති, නංගණති. පච්චන්දිකො තං න සුඤ්ඤාති, තතො පටිච්චනං සම්පාදෙත්තුං න සකෙකාති: “ආදුසපඤ්ඤා” නති: ආදුසෙ දෙවනං ඔතාරෙත්වා පඤ්ඤාපුච්ඡනං. “කුමාරිකපඤ්ඤා” නති: කුමාරිකාය සරිරෙ දෙවනං ඔතාරෙත්වා පඤ්ඤාපුච්ඡනං. “දෙවපඤ්ඤා” නති: දෙව දුසියා සරිරෙ දෙවනං ඔතාරෙත්වා පඤ්ඤාපුච්ඡනං. “ආදිවුපඤ්ඤා” නති: ජීවිකත්ථාය ආදිවච්චාරිවරියා. “මහපුපඤ්ඤා” නති: තථෙව මහාබ්‍රහ්ම පාරිවරියා. “අබ්‍රහ්මක” නති: මනෙතන මුඛතො අයං ජාලානිගරණං. “සිරිවහාසන” නති: එහි සිරි මයං සිරෙ පතිඤ්ඤාති එවං සිරෙන සිරියා අවතායනං.

“සනතිකම්ම” නති: දෙවඤ්ඤානං ගතාවා සචෙ මෙ ඉදං නාම සම්ප්‍රකිති, කුමාරාකං ඉමිතා ව ඉමිතා ව උපහාරං කරිසාමිති සම්චිකාලෙ කතතබ්බං සනතිපටිසංවකම්මං. තස්මිං පන සම්චෙ තස්ස කරණං පණ්ඩිතකම්මං නාම. “භුජිකම්ම” නති: භුජිකරො¹ වසිත්වා ගතිතමනතස්ස පයොගකරණං. “වස්සකම්මං වොස්සකම්මං” නති: එත්ථ වස්සොති පුරිසො, වොස්සොති පණ්ඩිතො, ඉති වොස්සස්ස වස්ස කරණං වස්සකම්මං, වස්සස්ස වොස්සකරණං වොස්සකම්මං, තං පන කරොනෙතා අච්ඡිකිකභාවමතතං පාපෙති, න ලිඛාං අනතරධා පෙත්තුං සකෙකාති. “වජ්ජිකම්මං” නති අකච්ච: ඡුච්චි ගෙගපතිඤ්ඤාපනං. “වජ්ජිපටිකිරණ” නති: “ඉදවිදව ආගරථා” ති වත්වා තත්ථ හත්ථ ඛලිකම්මකරණං. “ආවමන” නති උදකෙන මුඛසුඤ්ඤාකරණං. “නිහාපන” නති: අඤ්ඤාසං නිහාපනං. “ජුහණ” නති: තෙසං අත්ථාය අයං ජුහණං. “වමන” නති: යොගං දත්වා වමනකරණං විරෙවණෙපි එසෙව තයො “උඛවිරෙවණ” නති: උඛං දොසානං නිගරණං. “සිසවිරෙවණ” නති: සිරොවිරෙවණං. “කණ්ණකොල” නති: කණ්ණානං වස්සිතත්ථං වෑ වණගරණත්ථං වා හෙසජ්ජතෙලපවනං. “නෙතනතප්පන” නති: අකඛිතපපතතෙලං. “නිසුකම්ම” නති: තෙලං යොජෙත්වා නිසුකරණං. “අපන” නති: චෙ වා තිණි වා පටලානි නිගරණසමත්ථං බාරජනං. “පච්චජන” නති: භාවනියසිතලහෙසජ්ජනං. “සාලාකිස” නති: සලාකචෙජ්ජකම්මං. “සලලකනතිස” නති: සලලකතචෙජ්ජකම්මං. දුරකනිකිච්ඡා චුච්චි කොමාරහච්චචෙජ්ජකම්මං. “මුලහෙසජ්ජානා අනුසද්ධන” නති: ඉමිතා කායනිකිච්ඡං දස්සෙති. “මසබ්බං පටිමොනෙතා” නති: බාරාදිති දත්වා තදනුරූපෙ බණ් ගතෙ තෙසං අපතායනං.

එතතාවතා මහාසිලං නිද්දිසං හොති.

එවං බ්‍රහ්මදත්තො වුත්තවණ්ණං අනුසන්ධිසෙන තිවිධං සීලං වින්දායොති ඉදං තිකුසංසෙන වුත්තවණ්ණං අනුසන්ධිසෙන “අපච්ඡිකාවටෙ අසෙසෙ ව ධම්මා ගම්මිරා දුදුසා”ති ආදිනා නයෙන සුඤ්ඤතාපකාසනං ආරභී. තත් “ධම්මා”ති- ගුණ දෙසනායං පරියත්තියං නිසංකෙනති එවමාදිසු ධම්මසද්දො වත්තති.

“න හි ධම්මො අධම්මො ව උභො සමච්ඡාතිනො,
අධම්මො නිරයං නෙති ධම්මො පාපෙති සුඤ්ඤති”නති

ආදිසු හි ගුණ ධම්මසද්දො. “ධම්මං වො තිකුසංසෙ දෙසිංසාමි ආදි කල්‍යාණනති” ආදිසු දෙසනායං. “ඉධ තිකුසංසෙතිකුසු ධම්මං පරියාප්‍රණාති සුත්තං ගෙය්‍ය”නති ආදිසු පරියත්තියං, “තස්මිං ධො පන සමග්ගෙ ධම්මා ගොනති ඛක්ඛා ගොනති”ති ආදිසු නිසංකෙන, ඉධ පන ගුණ වත්තති. තස්මා “අපච්ඡිකාවටෙ අසෙසෙ ව නිපාගතං ගුණා”ති එවමෙත් අත්ථො දස්සෙමා. “ගම්මිරා”ති: මහාසමුද්දෙවිය මකස භූමිසුචියා අසෙසෙත්‍ර නිපාගතා අසෙසෙසං ඤාණෙන අලංකිතෙය්‍ය පතිසා. ගම්මිරත්තායෙව දුදුසා. දුදුසත්තායෙව ව දුරභුන්ධා. නිබ්බුතසබ්බපරිලාභතා සත්තා. සත්තාරම්මණෙසු පවත්තන තොපි සත්තා. අභිභාතිකර්මෙන පණ්ණා. සාදුරසභොජනං විය. උත්තමඤ්ඤත්වියත්තා න තකෙකන අවචරිතබ්බාති=අතකකා වචර. නිසුණා සණ්ඨාසුබ්බසභාවත්තා. බාලානං අවිසයතො පණ්ණි තෙහියෙව වෙදිතබ්බාති=පණ්ණිතවෙදනියා. “සෙ තථාගතො සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡි නොපවෙදෙති”ති: “යෙ ධම්මෙ නිපාගතො අතඤ්ඤ ඤෙය්‍යා හුත්වා සයමෙව අභිවිසිසෙන ඤාණෙන පච්චිකං කතා පවෙදෙති දීපෙති කපෙති පකාසෙති. “සෙති”ති: යෙහි ගුණ ධම්මෙහි. “සථාගුච්ච”නති: යථාගුතං. චණ්ණං සම්මා වදමානා ඕදෙසු”නති: නිපාගතං චණ්ණං වාතුකාමා සම්මා වදෙසු, අහා පෙත්වා වාතුං සකතුණෙය්‍යනති අත්ථො. කතමෙ පන තෙ ධම්මා භගවතා එවං පොමිතාති? සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤං. යදි එවං කස්මා පුට්ඨ වචනතිද්දෙසො කතොති? පුට්ඨිත්තසම්පයොගතො වෙව පුට්ඨාරම්මණ තො ව. තං හි වතුසු ඤාණසම්පයුත්තමහානිරියවිතොසු ලංහති, න වස්ස කොචි ධම්මො ආරම්මණං නාම න ගොති. යථාහ:-“අතිතං සබ්බං ජානාතීති=සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤං. තත් ආචරණං නත්ති=අතා චරණඤ්ඤනති” ආදි. ඉති පුට්ඨිත්තසම්පයොගතො පුනපුන උපාත්තිවසෙන පුට්ඨාරම්මණතො ව පුට්ඨවචනතිද්දෙසො කතොති. “අසෙසෙ”ති: ඉදං පනෙත් වචන්දාපනවචනං, අසෙසෙ වා න පාණාතිපාතා වෙරමණිආදයො ගම්මිරා ව න උත්තානාති එවං සබ්බ පදෙහි යොජෙත්තබ්බං. සාවකපාරමිඤ්ඤං හි ගම්මිරං, තත්චවත්තං නත්ති. පවෙසනුබ්බඤ්ඤං පන තතො ගම්මිරකරනති. තත්පි

වචනානං නත්ති. සබ්බසුද්දානසුද්දානං පන තතොපි ගමිතරතරනති,
ඉතො පනසුද්දානං ගමිතරතරං නත්ති. තස්මා ගමිතරාචාති වචනානං
ලගති. තථා දුද්දසාව දුරත්තබොධාචාති සබ්බං වෙදිතබ්බං.

“කතමෙ ව හෙ ගිත්තවෙ”ති: අයං පන තෙසං ධම්මානං කපේතු
කමත්තාප්පව්තා. සතති ගිත්තවෙ එතෙ සමණ්ඩාගමණාති ආදිසු
ප්‍රව්තාය විසාජ්ජනං. කස්මා පනෙනං එවමාරචනති වෙ? බුඩ්ධානං
හි වත්තාරි ඡානාති පඤ්ඤා ගජ්ජනං මහනනං ගොති, සුද්දානං අනුපට්ඨි
සති, බුඩ්ධසුද්දානං මහනනහාවො පසුද්දානං; දෙසනා ගමිතරා
ගොති තිලකඛණගතා සුද්දානා පටිසංසුත්තා. කතමාති වත්තාරි?
විනයපණ්ණත්ති, භූමමනනරං, පච්චයාකාරං, සමයනනරනති.
කස්මා? “ඉදං ලුහුකං, ඉදං ගරුකං, ඉදං සතෙකිච්ඡං, ඉදං අනෙ
කිච්ඡං, අයං ආපතති, අයං අනාපතති, අයං ආපතති ඡේජ්ජගාමිනී,
අයං වුඤ්ඤාගාමිනී, අයං දෙසනාගාමිනී, අයං ලොකවජ්ජා, අයං
පණ්ණත්තිවජ්ජා, ඉමස්මිං වජ්ජස්මිං ඉදං පසුද්දානපෙනබ්බ”නති යං වචං
මිනිණෙණ වජ්ජස්මිං සික්ඛාපදපසුද්දානං නාම, තත් අසුද්දානං
ථාමො වා බලං වා නත්ති, අවිසයො එස අසුද්දානං, තථාගතස්සෙව
විසයො. ඉති විනයපණ්ණත්තිං පඤ්ඤා බුඩ්ධානං ගජ්ජනං මහනනං
ගොති, සුද්දානං අනුපට්ඨිසති-පෙ-සුද්දානාපටිසංසුත්තා”ති. තථා
“ඉමෙ වත්තාරො සතිපඤ්ඤා නාම, පෙ-අරියො අභිච්ඡි
කො මග්ගො නාම, පච්චකිත්ථා නාම, වාදසායතනාති නාම, අසාරස
ධාතුයො නාම, වයගාරි අරියසම්මාති නාම, වාචිසතිත්ථිසාති නාම,
නව ගෙතු නාම, වත්තාරො ආහාරා නාම, සත්ත පිස්සා නාම, සත්ත
වෙදනා නාම, සත්ත සසුද්දානා නාම, සත්ත වෙනනා නාම, සත්ත
විත්තාති නාම, එතෙසු එතතකා නාමාවචරධම්මා නාම, එතතකා
රූපාවචර අරූපාවචරපරියාපනනධම්මා නාම, එතතකා ලොකික
ධම්මා නාම, එතතකා ලොකුත්තරධම්මා නාම”ති වතුච්ඡිසති සමනන
පඤ්ඤා අනනනතයං අභිධම්මපිටකං විහරිත්වා විහරිත්වා කපේතු
අසුද්දානං ථාමො වා බලං වා නත්ති, අවිසයො එස අසුද්දානං, තථා
ගතස්සෙව විසයො. ඉති භූමමනනරපරිචේදං පඤ්ඤා බුඩ්ධානං ගජ්ජනං
මහනනං ගොති, සුද්දානං අනුපට්ඨිසති, පෙ-සුද්දානාපටිසංසුත්තා”ති.
තථා “යං අයං අවිජ්ජා සංඛාරානං නවහාකාරෙති පච්චයො ගොති,
උප්පාදෙ හුත්වා පච්චයො ගොති, පච්චනං හුත්වා-පෙ-නිමිත්තං-
ආයුගණං-සංයොගො-පට්ඨිබොධො-සමුදයො-ගෙතු-පච්චයො හුත්වා
පච්චයො ගොති; තථා සංඛාරාදයො විසුද්දාණංදීනං. යථාහ-“කථං
පච්චයපරිග්ගහෙ පසුද්දානං ධම්මසිනිසුද්දානං? අවිජ්ජා සංඛාරානං උප්පා
දසිනි ව පච්චනසිනි ව නිමිත්තසිනි ව ආයුගණසිනි ව සංයො
ගසිනි ව පට්ඨිබොධසිනි ව සමුදයසිනි ව ගෙතුසිනි ව පච්චයසිනි ව
ඉමෙති නවහාකාරෙති අවිජ්ජා පච්චයො, සංඛාරා පච්චයසමුප්පන්නා.
උභො පෙනෙ ධම්මා පච්චයසමුප්පන්නාති, පච්චයපරිග්ගහෙ පසුද්දානං

ධම්මසිතිඤ්ඤං. අතීතමපි අඩානං-අනාගතමපි අඩානං අවිජ්ජා සංඛාරානං-පෙ-ජාති ජරාමරණස්ස-පෙ-පච්චයසීති ව, ඉමෙති නව භාෂාකරෙති ජාති පච්චයො, ජරාමරණං පච්චයසමුප්පන්නං, උභො පෙනෙ ධම්මා පච්චයසමුප්පන්නාති, පච්චයපරිභ්‍යාගෙ පඤ්ඤා ධම්මසිති ඤ්ඤං”නති එවමිමං. නස්ස නස්ස ධම්මස්ස නථා නථා පච්චය භාවෙන පවත්තං තිඅඬං තිසක්ඛිං චතුසඤ්ඤිපං විසතාකාරං පටිච්ච සමුප්පාදා විහජ්ඣා විහජ්ඣා කපේතුං අඤ්ඤාසං ථාමො වා බලං වා නත්ථි, අවිසයො එස අඤ්ඤාසං, නථාගතස්සෙව විසයො, ඉති පච්චයාකාරං පඤ්ඤා බ්‍රහ්මානං ගජ්ජනං මහනනං ගොති, ඤ්ඤං අනුපට්ඨසති-පෙ-සුඤ්ඤානාපට්ඨසංයුතතා”ති. නථා “වත්තාරො ජනා සස්ස වාචාදා නාම, වත්තාරො එකච්චසස්ස වාචාදා, වත්තාරො අනනානනනිනා, වත්තාරො අමරාවිකේධිකා, වෙ අධිච්චසමුප්පන්නිනා, සොලස සඤ්ඤාද්වාදා, අඬ අසඤ්ඤාද්වාදා, අඬ නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාද්වාදා, සත්ත උචේද වාදා, පච්ච දිඬධම්මතිබ්බාණවාදා නාම, නෙ ඉදං නිස්සාය ඉදං ගණ්ඨස්සනති”ති වාසඨදිසිගතාති තිනිදිඤ්ඤා නිගුමං කත්වා කපේතුං අඤ්ඤාසං ථාමො වා බලං වා නත්ථි, අවිසයො එස අඤ්ඤාසං. තථාගතස්සෙව විසයො ඉති සමයනතරං පඤ්ඤා බ්‍රහ්මානං ගජ්ජනං මහනනං ගොති, ඤ්ඤං අනුපට්ඨසති, බ්‍රහ්මඤ්ඤාස්ස මහනන භාවො පඤ්ඤායති, දෙසනා ගමිතරා ගොති තිලකඤ්ඤානා. සුඤ්ඤා නාපට්ඨසංයුතතා”ති. ඉමස්මිං පන ණානෙ සමයනතරං ලභති. තස්මා සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤාස්ස මහනනභාවදස්සනත්ථං දෙසනාය ව සුඤ්ඤානාපකාසනත්ථං¹ සමයනතරං අනුපට්ඨසන්නො ධම්මරජා “සන්ති ගිකඛවෙ එකෙ සමණ්ඩ්‍රාගමණා”ති එවං පුච්ඡා විසසජ්ජනං ආරති.

තත් ‘සන්ති’ති: අත්ථි සංවිජ්ජනති උපලබ්භනති. “ගිකඛවෙ”ති: ආලපනවචනං. ‘එකෙ’ති: එකවෙව. “සමණ්ඩ්‍රාගමණා”ති: පරිබ්බා ජුපගතභාවෙන සමණා ජාතියා බ්‍රාහ්මණා, ලොකෙන වා සමණාති ව බ්‍රාහ්මණාති ව එවං සම්මතා. පුබ්බනනං කපෙපඤ්ඤා විකපෙපඤ්ඤා ගණ්ඨනති-පුබ්බනනකප්පිකා. පුබ්බනනකප්පො වා එතෙසං අත්ථිති පුබ්බනනකප්පිකා. තත් ‘අනෙතා’ති: අයං සඤ්ඤා අනතඅබ්‍යන්තරමරි යාදාලාමකපරිභ්‍යාගකොඤ්ඤාසෙසු දිස්සති. “අනතපුරො උදරපුරො”ති ආදිසු හි අනෙත අනතසඤ්ඤා. “වරනති එකෙ පරිවාරජ්ජනා අනෙතා අසුඛා බති සොහමානා”ති ආදිසු අභ්‍යන්තරෙ. “කායබ්බිකස්ස අනෙතා ජීරති දසා, ගරිහනනං වා පත්තනං වා සෙලනනං වා”ති ආදිසු මරියාදයං. “අනතමිදං ගිකඛවෙ ජීවිකාන”නති ආදිසු ලාමකෙ. “එකෙවනෙතා දුක්ඛස්සා”ති ආදිසු පරිභ්‍යාගෙ. සබ්බපච්චයසංඛයො හි දුක්ඛස්ස පරිභ්‍යාගො කොට්ඨිපි වුච්චති. “සකකායො ඛො ආවුසො එකො අනෙතා”ති ආදිසු කොඤ්ඤායෙ වත්තති. ස්වායං ඉධාපි

කොඨාසෙ වත්තති. කප්පසද්දෙපි “තිස්සු භනෙන භගවා කප්පං” අති කප්පො නිපජ්ජතුං. කප්පකතෙන අකප්පකතං සංසිඛිතං ගොතීති එවං ආයුකප්පලෙසකප්පවිනයකප්පාදිසු සම්බුලෙසු අනේසු වත්තති. ඉධ තණ්හාදිවසීසු වත්තතීති වෙදිතබ්බො. වුත්තමපි වෙනං:- “කප්පාති උද්දනතො වෙ කප්පා තණ්හාකප්පො ව දිවසී කප්පො” වාති. තස්මා තණ්හාදිසීවසෙන අතීතං ඛක්කිකොඨාසං කප්පොතිං විකප්පොතිං¹ සීතාති=ප්‍රබ්බන්තකප්පිකාති එවමෙත් අනේ දඨබ්බො. තෙසං එවං ප්‍රබ්බන්තං කප්පොතිං සීතාතං පුත්තපුත්ත උප්පජ්ජනවසෙන ප්‍රබ්බන්තමෙව අනුගතා දිසීති=ප්‍රබ්බන්තානු දිසීනො. තෙ එවං දිසීනො තං ප්‍රබ්බන්තං ආරභ්වා ආගමම පටිච්ච අඤ්ඤමපි ජනං දිසීගතිකං කරොන්තා අනෙකවිතිතාති අධිවුත්ති පද්ධති අභිවදන්ති අභාදසති වන්තීති. නත් “අනෙකවිතිතාති”ති: අනෙකවිසාති “අධිවුත්තිපද්ධති”ති: අධිවචනපද්ධති. අප්ච වා භූත මත් අභිභවිතා යථාසභාවතො අගගෙතා වත්තනතො අධිවුත්ති යොති දිසීයො වුච්චන්ති. අධිවුත්තිතං පද්ධති=අධිවුත්තිපද්ධති. දිසී දිපකාති වචනාතීති අනේ. “අභාදසති වන්තීති”ති: අභාදසති කාරණෙති.

ඉද්ධති යෙති අභාදසති වන්තීති අභිවදන්ති, තෙසං කපේතුකමෑ තාය පුච්ඡාය “නෙ ව ගොනො”ති ආදිනා නයෙන පුච්ඡිතා තාති වන්තීති විභජ්ජිතා දසෙසතුං “සනති ගිකබ්බෙ”ති ආදිමාග.

තත් වදන්ති එතෙනාති=වාදො, දිසීගතසෙසං අධිවචනං. සසුනො වාදො එතෙසනාති=සසුනවාදො, සසුනාදිසීනොති අනේ. එතෙනෙව නයෙන ඉතො පරෙසමපි එවරුපානං පද්ධතං අනේ වෙදිතබ්බො. “සසුනං අනානව ලොකවා”ති: රුපාදිසු අඤ්ඤ තරං අත්තාති ව ලොකොති ව ගගෙතා තං සසුනං අමරං නිච්චං ධූවං පඤ්ඤපෙනති. යථාග “රුපං අත්තා වෙච ලොකො ව සසුනො වාති අත්තානව ලොකව පඤ්ඤපෙනති; වෙදනං-පෙ-සඤ්ඤං-සංඛාරෙ-විඤ්ඤාණං අත්තා වෙච ලොකො ව සසුනො වාති අත්තානව ලොකව පඤ්ඤපෙනති”ති.

“ආනප්පමනවාසා”ති ආදිසු විරියං කිලෙසානං ආතාපන වසෙන ආතප්පනති වුත්තං. තදෙව පදගනවසෙන සොනං. පුත්තපුත්ත පසුත්තවසෙන අනුසොගො. ඉති එතං තිප්පහෙදං විරියං අනවාස ආගමම, පටිච්චාති අනේ. අප්පමාදෙ වුච්චති සතියා අවිප්ප වාසො. “සමමාමනසිකාරො”ති: උපායමනසිකාරො පටමනසි කාරො, අත්තො ඤ්ඤානති වුත්තං ගොති. යසමිං හි මනසිකාරෙ සීතස්ස ප්‍රබ්බතිවාසඤ්ඤාණං ඉජ්ඣති, අයං ඉමසමිං ඨාතෙ මනසිකාරොති අධිපෙතො. තස්මා විරියව සතිව ඤ්ඤාව ආගමාති අය

මෙත් සංවෙසො.¹ “නාථාරූප” නති: නාථාරූපිනං. “වෙනො සමාධි” නති: විතතසමාධිං. “පුසනි” නි: විඤ්ඤා පටිලභති. “සථා සමාගිනො විතතො” නි: යෙන සමාධිනා සමමා ආභිතො සුභපිතො විතතමිති. “අනෙකවිගිනං පුබ්බෙතිවාසනාති ආදිතං අනෙථා විසුඤ්ඤා මග්ගො වුතෙනා. “සො ඵලමාහාති : ඵලං කුසානුභාවසමපනෙනා හුත්වා දිසිගතිකො ඵලං වදති. “වසෙකුකා” නි: වසෙකුපසුවසෙකුකාලා දයො විය අථලො, කසුභි අජනකොති අනෙථා. ඵතෙන අත්තාති ව ලොකොති ව ගතිතානං කුසානුදිතං රූපාර්ථකතාවං පටික්ඛිපති. පබ්බතකුටං විය සීතොති=“කුටසො; ඵසිකාසාසිසිතො” නි: ඵසි කට්ඨාසී විය හුත්වා සීතොති=ඵසිකාසාසිසිතො; යථා සුතිබාතො ඵසිකාසාසිසිතො නිව්වලො තිස්සිති, ඵලං සීතොති අනෙථා. උභයෙනාපි ලොකසුභි විතාසානාවං දීපෙති. කෙවි පන “ඉසිකාසාසිසිතො” නි පාලිං වත්තා “මුලේ ඉසිකා විය සීතො” නි වදනති. තත්‍රාසිපපායො, “යමපිදං ජායතිති වුච්චති, තං මුලතො ඉසිකා විය විජ්ජමානමෙව නික්කමති, යසමා ඉසිකාසාසිසිතො, තසමා නෙව සත්තා සකුච්චනති, ඉතො අසුඤ්ඤා ගච්ඡන්තිති අනෙථා. “සංසරනති” නි: අපරාපරං සරන්ති; “ච්චනති” නි: ඵලං සංඛං ගච්ඡන්ති. තථා “උපපජ්ජනති” නි: අභිකාපං පන පුබ්බෙ “සසංගො අත්තා ව ලොකො වා” නි වත්තා ඉද්දති “තෙව සත්තා සකුච්චනති” නි ආදිතා වචනෙන අයං දිසිගති කො අත්තතායෙව අත්තතො වාදං භිඤ්ඤාති. දිසිගතිකසුභි දසුනං නාම අතිබ්බං, පුසරාසිමිති නිබාතබාණ්ණ විය වචලං, උමමත්තන පච්ඡිකං පුච්චකුටංගොමයාදිති විය වෙත් සුඤ්ඤාපි අසුඤ්ඤාපි හොතියෙවා” නි වුතනං. “අනිකෙව සසංගිකම” නති: ඵත් සසංගිති නිව්වං විජ්ජමානතාය මහාපස්සිං මසුඤ්ඤාති, තථාසිනෙරුපබ්බතවඤ්ඤා සුරියෙ, තතො තෙති සමං අත්තතානං මසුඤ්ඤාමානො “අනිකෙව සසංගිකමනති” වදති. ඉද්දති “සසංගො අත්තා ව ලොකො වා” නි ආදිකාය පටිසුඤ්ඤාය සාධනත්ථං හෙත්‍රං දසෙසෙනො “නං කිසු සෙත්‍රං-අහං ගි ආනාපමනවාසා” නි: ආදිමාහ; තත් “ඉමිනාමහං ඵමා ජානාමි” නි, ඉමිනා විසෙසාසිගමනො අහං ඵතං පච්චිකමනො ජානාමි. “න කෙවලං සමාමත්තකෙන වදමි” නි දසෙසති. මහාරො පනෙත්ථ පදසක්කිකරණත්ථං වුතෙනා. “ඉදං ගිතමෙව පස්මං ධාන” නති: වතුති වජ්ජිතිති වජ්ජසලොක වුතෙනාසු වතුසු ධානෙසු පස්මං ධානං ඉදං, අනෙකථාතිසත්තසහසමත්තානුසාරණං පස්මං කාරණනති අනෙථා.

උපරි වාරවයෙපි ඵසෙව නයො; කෙවලං ගි අයං වාගේ අනෙක ජාතිසත්තසහසමත්තානුසාරණවසෙන වුතෙනා. ඉතරෙ දසවත්තාරිසං සංවට්ඨිවට්ඨකපානුසාරණවසෙන. මඤ්ඤා ගි තිත්ථියා අනෙක ජාතිසත්තසහසමත්තං අනුසාරනති. මජ්ඣිමනිකායෙ දස සංවට්ඨිවට්ඨ කපාති. තික්කපඤ්ඤා වත්තාරිසං, න තතො උචං.

වතුන්වාරෙ තක්කයනිනි=නගනි, තක්කො වා අසා අපිනි=තක්කි, තක්කකො විතක්කකො දිසිගාතිනො එතං අභිවචනං. චිමං සාය සමන්තාගතොති=චිමංඬි, චිමංසා නාම තුලනා රුවචනා බමා පනා. යථා භි පුරිසො යසියා උදකං චිමංසිනා චිමංසිනා¹ ඔතරති, එවමෙවං යො තුලසිනා රුවචනා බමාපෙනා දිසිං ගණනාති, සො චිමංසිනි වෙදිතබ්බො. “නගනපටියානන”නති: තක්කක පරියා ගතං, තෙන තෙන පරියායෙන තක්කකොති අනේවා. “චිමංසානු චටින”නති: තාය වුත්තප්පකාරාය චිමංසාය අනුච්චරිතං. “සසමපටි භාණ්”නති: අත්තනො පටිභාණ්මත්තසජ්ජතං. “එවමාහා”ති: සසාතදිසිං ගහෙනා එවං වදති. තත්ථ වතුබ්බිබ්බො තක්කි, අනුසු තිකො ජාතිස්සරො ලාභී සුඛතක්කිනොති. තත්ථ යො “වෙස්සන්තරො නාම රාජා අහොසිං”ති ආදීති සුතො “තෙන හි යදි වෙස්සන්තරොව හගවා, සසාතො අත්තා”ති තක්කයනො දිසිං ගණනාති අයං අනුසුතිකො නාම. වෙ තිස්සො ජාතියො සරිතො “අගමෙව පුබ්බෙ අසුකස්මිං නාම අහොසිං, තසො සසාතො අත්තා”ති තක්කයනො ජාතිස්සරතක්කි නාම. යො පන ලාභිතාය “යථා මෙ ඉදති අත්තා සුඛිතො, අතිතෙපි එවං ආසිං, අනාගතෙපි එවං හවිස්සති”ති තක්ක සිනා දිසිං ගණනාති, අයං ලාභිතක්කිකො² නාම. “එවං සති ඉදං හොති, එවං සති ඉදං න හොති”ති තක්කමතෙනෙව පන ගණනො සුඛතක්කිකො නාම.

“එනෙසං වා අඤ්ඤානරොනා”ති: එතෙසංයෙව වතුන්තං වජ්ඣනං අඤ්ඤානරොන එතෙන වා චිති වා තිති වා. “නපටි ඉතො බහිබ්බා”ති: “ඉමෙහි පන වජ්ඣති බහි අඤ්ඤං එකකාරණමපි සසාත පඤ්ඤාතතියා නපටි”ති අප්පතිවත්තියං සිහනාදං නදති. “නසිදං ගිහබ්බෙ නථාගතො පජානාති”ති: හිතබ්බෙ තං ඉදං වතුබ්බිබ්බෙපි දිසිගතං තථාගතො නානප්පකාරතො ජානාති. තතො තං පජානනා කාරං දස්සොනො “ඉමෙ දිසිඨානා”ති ආදිමාග. තත්ථ දිසියොව=දිසිඨානානාම. අපි ව දිසිනං කාරණමපි දිසිඨානමෙව. යථාන:- “කත මාති අභිදිසිඨානාති? බන්ධාපි³ දිසිඨානං, අවිජ්ජාපි-පෙ-එස්සොපි සඤ්ඤපි, විතක්කොපි, අයොනියොමනසිකාරොපි, පාපමිත්තොපි, පරතො ඝොසොපි දිසිඨානං. බන්ධා ගෙනු බන්ධා පච්චයා දිසිනං උප්පාදාය සමුඨානඥෙන, එවං බන්ධාපි දිසිඨානං. අවිජ්ජා ගෙනු-පෙ-පාප මිත්තො-පෙ-පරතො ඝොසො ගෙනු පරතො ඝොසො පච්චයො දිසිනං උප්පාදාය සමුඨානඥෙන, එවං පරතොපි ඝොසො දිසිඨාන”නති. “එවං ගහිනා”ති: දිසිසංඛාතා තාව දිසිඨානා, “සසාතො අත්තා ව ලොකො වා”ති එවං ගහිතා ආදින්නා පච්චත්තාති අනේවා. “එවං පරාමඨා”ති: රිතාසම්ඛවිත්තත්තාය පුනපුන ආමඨා=පරාමඨා, “ඉද

1. සි. II & III. චිමංසිනා.

2. සි. I. ලාභිඅනුතක්කිකො.

3. සි. II. බන්ධා.

මෙව සචං, මොසමඤ්ඤ”නති පරිනිදාපිතා කාරණසංඛාතා පත දිසිදානා යථා ගග්ගමානා දිසියො සමුදාපෙනති. එවං ආරම්භ වසෙන ව පවත්නාවසෙන ව සෙවන වසෙන ව ගහිතා; අනාදිතව දයසිතාය පුතපුත ගගණවසෙන පරාමයා. “එවං ගහිතා”ති: එවං නිරයතිරවර්ණපෙනතිවිසයගතිනං අඤ්ඤතරගතිනා. ‘එවං අගි සමපණ්ණා’ති: ඉදං පුරිමපදසෙව වෙවචනා, එවං විධා පරලොකාති වුත්තං හොති. “නව නථාගතො පජානාති”ති: න කෙවලව තථා ගතො සකාරණං සගතිකං දිසිගතමෙව පජානාති, අථ බො තව සබ්බං පජානාති. නතො ව උත්තරිතරං සිලවෙව සමාගිව සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤව පජානාති. “නව පජානනං න පරාමසති”ති: තව එවං විධං අනුත්තරං විසෙසං පජානනොපි අගං පජානාමි”ති තණ්හාදිසීමනපරාමාසවසෙන න පරාමසති. “අපරාමසනො වස්ස පචචනතඤ්ඤව නිබ්බුති විදිතා”ති: එවං අපරාමසනො වස්ස අපරපචචයා සයමෙව අත්තනායෙව තෙසං පරාමාසතිලෙසානං නිබ්බුති විදිතා, “පාකචං භික්ඛවෙ තථාගහස්ස නිබ්බණ්”නති දසෙයති. ඉදං යථා පටිපනෙන නථාගතෙන යා නිබ්බුති අධිගතා නං පටිපතතිං දසෙයනුං යාසු වෙදනාසු රත්තා තිත්ථියා “ඉධ සුඛිනො භවිස්සාම, එත්ථ සුඛිනො භවිස්සාම”ති දිසිගගණං පටිපතති. තාසං යෙව වෙදනානං වසෙන කම්මයානං ආවික්ඛනො “වෙදනානං සමුදයමා”ති: ආදිමාග. තත්ථ “සථානුතං විදිතා”ති: “අවිජ්ජා සමුදයා වෙදනාසමුදයො, තණ්හාසමුදයා-පෙ-කම්මසමුදයා එස්ස සමුදයා වෙදනාසමුදයො”ති පච්චයසමුදයයෙන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සති, නිබ්බතතිලක්ඛණං පස්සනොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස උදයං පස්සතිති ඉමෙසං පචත්තං ලක්ඛණානං වසෙන වෙදනානං සමුදයං යථාභූතං විදිතා, “අවිජ්ජාතිරොධා වෙදනා තිරොධො, තණ්හා තිරොධා-පෙ-කම්මතිරොධා- එස්ස තිරොධා වෙදනාතිරොධො”ති පච්චයතිරොධයෙන වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සති, විපරිණාම ලක්ඛණං පස්සනොපි වෙදනාක්ඛන්ධස්ස වයං පස්සතිති ඉමෙසං පචත්තං ලක්ඛණානං වසෙන වෙදනානං අනිමා යථාභූතං විදිතා: “යං වෙදනං පටිච්ච උපපජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං වෙද නාය අස්සාදො”ති එවං අස්සාදං යථාභූතං විදිතා; “යා වෙදනා අතිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා අයං වෙදනාය ආදිතවො”ති එවං ආදිතමං යථාභූතං විදිතා; “යො වෙදනාය ඡන්දරාගවිතයො ඡන්ද රාගපඨාණං, ඉදං වෙදනාය නිස්සරණ්”නති එවං නිස්සරණම යථා භූතං විදිතා, විගතඡන්දරාගනාය අනුපාදනො අනුපාද විමුත්තො ගික්ඛවෙ නථාගතො, යස්මිං උපාදනෙ සති කිචි උපාදියෙය්‍ය, උපා දිත්තතතා ව ඛිඤ්ඤා ගවෙය්‍ය, තස්ස අභාවා කිචි ධම්මං අනුපාදිතිතොව¹ විමුත්තො භික්ඛවෙ තථාගතොති.

“ඉමෙ ඩො තෙන භික්ඛවෙ”ති: යෙ වො අහං “කතමෙ ච තෙ භික්ඛවෙ ධම්මා ගම්භිරා”ති ආපුර්විං, ඉමෙ ඩො තෙ භික්ඛවෙ, තච තථාගතො පජානාති, තතො ච උත්තරිතරං පජානාතිති එවං නිද්ද්ඨා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාධම්මා ගම්භිරා දුද්දසා-පෙ-පණ්ඩිතවෙදනියාති වෙදිතබ්බා, යෙහි තථාගතස්ස තෙව පුර්ජනො න ඥානාපන්නා දිසු අඤ්ඤාතරො වණ්ණං යථාභූතං වත්තුං සකෙකාති, අථ ඩො තථා ගතොව යථාභූතං වණ්ණං සම්මා වදමානො වදෙය්‍යාති එවං පුර්ව මානෙතාපි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාමෙව පුඨං නිශ්‍යාතෙතෙතානාපි තදෙව නිශ්‍යාතිතං අන්තරා පන දිසියො විහත්තාති.

පස්මකභාණ්ඩාරවණ්ණනා නි වසී තා.

“එකච්චසස්සතිකා”ති: එකච්චසස්සතවාද; තෙ දුට්ඨා ගොනති, සත්තෙකච්චසස්සතිකා සංඛාරෙකච්චසස්සතිකාති. දුට්ඨාපි ඉධ ගති තායෙව.

“සං”ති නිපාතමත්තං. “කදුට්ඨි”ති: කියම්චි කාලෙ. “කර්මභි”ති: තස්සෙව වෙච්චනං. “දීඝස්ස අමුනො”ති: දීඝස්ස කාලස්ස. “අච්චසෙය්‍යා”ති: අතික්කමෙන. “සංචඛති”ති: විනස්සති. “සෙභුසෙය්‍යා”ති: යෙ උපරි බ්‍රහ්මලොකෙසු වා ආරුපෙපසු වා නිබ්බත්තන්ති, තදචසෙය්‍යෙ සක්කියං වුත්තං. කාතමතෙන නිබ්බත්තත්තා මනොමසා; පිති තෙසං හකෙතා ආහාරොති=පීතිහක්ඛා. අත්තනො අත්තනොව තෙසං පහාති=සසම්පතා. අත්තලිකෙව වරන්තිති=අත්තලිකවරා. සුභෙසු උය්‍යානවිමාන කප්පරුක්කාදිසු තිස්සන්ති සුභා වා මනොරම්මත්ථාහරණා හුත්වා තිස්සන්ති=සුභථාසිනො. “චිරංදීඝමධාන”න්ති: උක්කංසෙන අභිකපෙ. “චිච්චති”ති: සණ්ඨාති. “සුඤ්ඤං බ්‍රහ්මවිමාන”න්ති: පකතියා නිබ්බත්තසත්තානං නත්තියෙ පුඤ්ඤං බ්‍රහ්මකායිකා භූමි නිබ්බත්තති අත්ථො. තස්ස භත්තා වා කාරොතා වා නත්ථි. විසුඬි මග්ගෙ වුත්තතයෙන පන කම්මපථවියා උතුසමුඨානා¹ රත්තභූමි නිබ්බත්තති. පකතීනිබ්බත්තිධ්‍යානෙසුයෙව වෙත්ථ උය්‍යානකප්ප රුක්කාදයො නිබ්බත්තන්ති. අථ සත්තානං පකතියා විසිතථානෙ නිකන්ති උප්පජ්ජති. තෙ පස්මජ්ඣානං භාවෙතො හතො ඔත්තරන්ති තස්මා “අථඤ්ඤාතරො සත්තො”ති ආදිමාග.

“ආයුක්ඛියා වා පුඤ්ඤක්ඛියා වා”ති: යෙ උදාරං පුඤ්ඤකම්මං කත්වා යත්තත්ථි අප්පායුකො දිබ්බලොකෙ නිබ්බත්තන්ති, තෙ අත්තනො පුඤ්ඤබලෙන ථාතුං න සකෙකානති, තස්ස පන දෙව ලොකස්ස ආයුප්පමාණෙනෙව වචන්තිති ආයුක්ඛියා වචන්තිති

වුළුවනති. යෙ පන පරිත්තං පුඤ්ඤකමං කඛා දිසායුකෙ දෙවලොකෙ නිබ්බතනති, තෙ යාවතායුකං යානුං න සකෙකානති, අනතරාව වචනති පුඤ්ඤකයා වචනති වුළුවනති. “දිසමානං නිසන්”ති: කපං වා උපසිසිකපං වා, “අනගිජනි”ති: අපරසාපි සත්තස්ස ආග මනපත්තා, යා පනපටිසසමපයුත්තා උක්කණ්ඨතා, සා බ්‍රහ්මලොකෙ නපි. “පටිනායනා”ති: උබ්බිජ්ජනා ඵඤ්ජා. සා පනෙසා තාස තස්සනා තණ්හාතස්සනා දිසිතස්සනා ඤ්ණතස්සනානි වතුබ්බිධා හොති. තත් ජාතීංපටිච්ච භයං භයානකං ඡමතිනතනං ලොමහංසො වෙනසො උබ්බෙගො උත්‍රාසො, ජරං-පෙ-ව්‍යාධිං- මරණං පටිච්ච-පෙ-උත්‍රා සොති, අයං භාසතස්සනා නාම. “අහො වහ අඤ්ඤාපි සත්තා ඉත්තනං ආගච්ඡ”නති අයං තණ්හාතස්සනා නාම. “පරිත්තසිත්ථිපථඤ්ජනමෙවා”ති: අයං දිසිතස්සනා නාම. “හෙපි නථාගතස්ස ධම්ම දෙසනං සුඛා යෙච්ඡයෙසන භයං සංවෙගං සත්තාසං ආපජ්ජනති”ති අයං ඤ්ණතස්සනා නාම. ඉධ පන තණ්හාතස්සනාපි දිසිතස්සනාපි වට්ටති. “බ්‍රහ්මවිමාන”නති: ඉධ පඨමාතිනිබ්බතතස්ස අත්තාය පුඤ්ඤනති න වුත්තං. “උපපජ්ජනති”ති: උපපත්තිවසෙන උපගච්ඡනති; “සහමාන”නති: සහභාවං. “අගිභු”ති: අතිභවිතො ධිතො ජෙසකො හමසමීති. “අනගිභුතො”ති: අඤ්ඤාගි අනගිභුතො. “අඤ්ඤදසු”ති: ඵකංසචචනෙ නිපාතො. දස්සනවසෙන දසො, සබ්බං පස්සාමිති අත්තො. “වසවනති”ති: සබ්බං ජනං වසෙ වතෙත්ථි. “ඉස්සරො කතා නිමමානා”ති: අහං ලොකෙ ඉස්සරො, අහං ලොකස්ස කතතා ව නිමමානා ව පඨවිගිමවනතසිනෙරුචකකවාලමහා සමුද්දං වඤ්චිමසුරියා මයා නිමමිනාති. “සෙසො සජ්ජා”ති: අහං ලොකස්ස උත්තමො ව සජ්ජා ව “නිං බ්‍රහ්මයො නාම හොති, නිං බ්‍රාහ්මණො නාම, වෙස්සො නාම, සුද්දො නාම, ගහණො නාම, පබ්බ ජ්ජො නාම, අනුමසො නිං ඔසො හොති, ගොණො හොති”ති ඵං සත්තානං සංවිස්සජෙජ්ජා අගනති මඤ්ඤති. “වසි පිතා භුතභව්‍යාන”නති: “අගමසමි විණ්ණවසිකතතා වසි, අහං පිතා භුතානව භව්‍යානව”ති මඤ්ඤති. තත් අණ්ඨජ්ජලාමුජා සත්තා අනෙතා අණ්ඨකොසෙ වෙව අනෙතාවඤ්ඤමිං ව භව්‍යා නාම, බති නික්කන්ත කාලතො පඨාය භුතා. සංසෙදජා පඨමවිතුත්තකිණෙ භව්‍යා, දුතියතො පඨාය භුතා. ඔපපාතිකා පඨමඉරුයාපථෙ භව්‍යා, දුතියතො පඨාය භුතාති වෙදිතබ්බා. තෙ සබ්බෙපි මග්ගං පුත්තාති සඤ්ඤාය “අහං පිතා භුතභව්‍යාන”නති මඤ්ඤති. ඉදුති කාරණතො සාධෙතුකාමො “මසා ඉමෙ සත්තා නිමමිනා”ති පටිඤ්ඤං කඛා “නං කිසස හෙතු”ති? ආදිමාහ. “ඉත්තන”නති ඉත්තංභාවං, බ්‍රහ්ම භාවනති අත්තො. “ඉමිනා මස”නති: අත්තතො කමමවසෙන වුතාපි උපපන්නාපි ව කෙවලං මඤ්ඤනාමතෙතතෙව “ඉමිනා මයං නිමමිනා”ති මඤ්ඤමානා වසිතච්ඡද්දෙ වසිතආණි විය ඔණමිතො

තසෙව පාදමුලං ගව්‍යනති. “වණ්ණවන්තනරො වා”ති: වණ්ණ වන්තනරො ව, අභිරුපො පාසාදිකොති අර්ථො. “මහෙසකන නග්ග්”ති: ඉක්කරියපරිවාරවසෙන මහායසනරො. “ධානං ඛො පනෙන න”නති: කාරණං ඛො පනෙනං. යො¹ තතො වවිත්වා අඤ්ඤානු න ගව්‍යති, ඉධෙව ආගව්‍යති, තං සකායෙතං වුත්තං. “අභාරකො”ති ගෙහා. “අනගාමික”නති: පබ්බජ්ජං. පබ්බජ්ජා හි යස්මා අභාරස්ස හිතං කසිගොරක්කාදිකමමං තත්ත නත්ති, තස්මා අනගාරියනති වුවිච්චි. “පබ්බජති”ති: උපගව්‍යති. “නනො පරං නානුස්සරති”ති: තතො පුබ්බෙතිවාසා පරං න සරති, සරිතුං අසකෙකානෙතො තත්ත ධර්මා දිසිං ගණ්හාති. “නිවේවා”ති ආදිසු තස්ස උප්පත්තං අපස්සනෙතො නිවේවාති වදති. මරණං අපස්සනෙතො ධුවොති; සද්භාවතො සස්ස තොති; ජරාවසෙනාපි විපරිණාමස්ස අභාවතො අවිපරිණාම ධමමොති; සෙසමෙත්ත පඨමවාරෙවුත්තානමෙව.

දුතියවාරෙ බිබ්බාය පදස්සනති විතස්සනති=බිබ්බාපදෙසිනා. බිබ්බාපදසිකාතිපි පාලිං ලිඛනති, සා අභිකථායං තත්ත. “අති චෙල”නති: අතිකාලං අතිවීරනති අර්ථො. “හස්ස බිබ්බාරතිධමමසමා පනතා”ති: හස්සරතිධමමචෙව බිබ්බාරතිධමම සමාපනතා අනුසුත්තා, කෙළීහස්සපුබ්බෙව කාසිකවාචසිකකීලාපුබ්බ අනුසුත්තා, වුත්තප්ප කාරරතිධමසමඛිතිනො හුත්වා විහරන්ති අර්ථො. “සතිපමුක්ඛස්ස ති”ති: බාදනීයභොජනීයෙසු සති පමුක්ඛස්සති. තෙ කිර පුඤ්ඤවිසෙසාධිගතෙන මහනෙතන අත්තනො සිරිවිභවෙන නක්ඛත්තං කීළිත්තා නාය සමපත්තිමහත්තනාය “ආහාරං පරිභුජ්ඣත, න පරිභුජ්ඣතා” තිපි න ජානන්ති. අථ එකාහාරාතික්කමණ්ණො පඨාය නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි වචන්තියෙව න තිඨන්ති. කස්මා? කමමජ්ඣෙජස්ස බලවතාය, කරජ්ඣායස්ස මඤ්ඤාය. මනුස්සානං හි කමමජ්ඣෙජො මඤ්ඤ, කරජ්ඣායො බලවා, තෙසං තෙජස්ස මඤ්ඤාය කරජ්ඣායස්ස බලවතාය සත්තාගමපි අතීක්කමිත්වා උණ්හාදක අව්‍යයාලාදීති සක්කා වදන්තී. උපත්තෙහි. දෙව්නං පන තෙජො බලවා හොති, කරජං මඤ්ඤ, තෙ එකං ආහාරවෙලං අතීක්කමිත්වාපි සණ්ඨාතුං න සකෙකානති. යථා නාම ගිමහානං මජ්ඣනතිකෙ තත්ත පාසාණං ධර්මං පදමං වා උප්පලං වා සායණ්ණසමයෙ සට්ඨතෙතාපි සිවමානං පාකතිකං න හොති විතස්සතියෙව, එවමෙව. පච්ඡා නිරන්තරං බාදන්තාපි පිචන්තාපි වචන්තියෙව න තිඨන්ති. තෙනාහ:— “සති සමමොසා ගත දෙවා නමහා නාසා වචන්ති”ති. කතමෙ පනතෙ දෙවාති? “ඉමෙ නාමා”ති අභිකථාය විවාරණා තත්ති. “දෙව නානං කමමජ්ඣෙජො බලවා හොති කරජං මඤ්ඤ”නති අවිසෙසෙන වුත්තත්තා පන යෙ කෙවි කබලිඛකාරාහාරාපථවිනො දෙවා

1. සි. III. සො.

2. “කරජ්ඣායස්ස මඤ්ඤාය” ඉව්චයං පාඨො බහුසු න දිස්සන්.

එවං කරොන්ති, නෙ එවං වට්ඨන්ති වෙදිනබ්බං. කෙච්ඡ පනාහු,
“නිම්බාණරතිපරතිමුත්තවසවතතිනො නෙ දෙවා”ති. ඛිඩ්ඛාය පද්දස්ස
නමනෙතනෙව ගෙනෙ ඛිඩ්ඛාපද්දස්සිකාති වුත්තා. සෙසමෙත්ථ පුරි
මනසෙනෙව වෙදිනබ්බං.

තතිස්සවාරෙමනෙත පද්දස්සනති විතස්සන්ති=මනොපද්දස්සිකා.
කෙ නෙ?¹ වාතුමුච්ඡාරජ්ජා. නෙසු කිර එකො දෙවපුත්තො
“නකකත්තං කිප්පිස්සාමි”ති සපරිවාරො රටෙන පිටිං පටිපජ්ජති,
අඵඤ්ඤා නිකමනෙතො තං පුරතො ගච්ඡන්තං දිස්වා “කිමො අයං
කපණො අදිඨපුබ්බං විස එතං දිස්වා පිතියා උඩුමානො විස
ගජ්ජමානො විස ව ගච්ඡති”ති කුජ්ඣති. පුරතො ගච්ඡන්තොපි
නිවත්තිත්වා තං කුඛං දිස්වා “කුඛා නාම පුට්ඨිකා³ හොන්ති”ති කුඛ
භාවමස්ස ඤාතො “භං කුඛො මස්සං කිං නරිස්සයි? අයං සම්පන්නි මයං
දුතස්සිලාදිතං වසෙන උඛා, න තුස්සං වසෙනා”ති පටිකුජ්ඣති.
එකස්මිං හි කුඛෙ ඉතරො අකුඛො රකන්ති, උභොසු පන කුඛෙසු
එකස්ස කොධො ඉතරස්ස පඨවියො හොති, තස්සපි කොපො ඉත
රස්ස පඨවියො හොතිති උභො කන්දන්තානංයෙව ඕරොධානං
වචන්ති. අයමෙත්ථ ධම්මතා. සෙසං වුත්තනසෙනෙව වෙදිනබ්බං.

තකතිවාදෙ අයං වක්ඛාදිතං හෙදං පස්සති, විතතං පන යස්මා
පුරිමපුරිමං පථිමස්ස පථිමස්ස පඨවයං දතොව තිරුජ්ඣති, තස්මා
වක්ඛාදිතං හෙදතො බලවතරමි විතතස්ස හෙදං න පස්සති, සො තං
අපස්සන්තො “යථා නාම ඤාණං එතං රුකං ජනිත්වා අඤ්ඤස්මිං
නිලීයන්ති, එවමෙව ඉමස්මිං අත්තභාවෙ හිනෙත විතතං අඤ්ඤත්ථ
ගච්ඡති”ති ගහෙත්වා එවමාහ. සෙසමෙත්ථ වුත්තනසෙනෙව වෙදි
නබ්බං.

“අත්තානනනිකා”ති: අත්තානන්තවාද, අත්තං වා අත්තතං වා
අත්තානන්තං වා නෙවන්තං වා නානන්තං වා³ ආරබ්භ පචන්තවාදාති
අත්තො. “අත්තසඤ්ඤි ලොකස්මිං විහරන්ති”ති: පටිභාගනිමිත්තං
වක්ඛවාදපරියන්තං අවධේස්සිත්වා තං ලොකොති ගහෙත්වා අත්තසඤ්ඤි
ලොකස්මිං විහරන්ති; වක්ඛවාදපරියන්තං කත්වා වඛිභකසිණො පන
අත්තසඤ්ඤි හොති; උඛමධො අවධේස්සිත්වා පන තිරියං වධේස්සිත්වා
උඛමධො අත්තසඤ්ඤි. තිරියං අත්තසඤ්ඤි.

තකතිවාදෙ වුත්තනසෙනෙව වෙදිනබ්බො. ඉමෙ වත්තාරොපි
අත්තනා දිඨපුබ්බානුසාරෙනෙව දිසියා ගතිත්තතා පුබ්බන්තකං²
කෙසු පටිඨා.

න මරතීති=අමරා. කා සා? “එවමි මෙ නො”ති ආදිනා නසෙන
පරියන්තරතිතා දිසිගතිකස්ස දිසි වෙව වාචා ව. විවිධො බෙපොති=

1. ම. I. II & III. එතෙ.

2. සි. II. පුමිජ්ජනා.

3. ම. II. සෙවන්තං නානන්තං වා.

විකේඛපො. අමරාය දිසියා වාමාය වා විකේඛපොති=අමරා විකේඛපො. සො එතෙසං අපිති=අමරාවිකේඛපිකා. අපරො නයො:- අමරා නාම මච්ඡාති, සා උමුච්ඡාතනිමුච්ඡාතාදිවසෙන උදකෙ සංඝාවමානා ගහෙකුං න සක්කාති, එවමෙව අයමි වාදෙ ඉතො විතො ව සංඝාවති ගාහං න උපගම්මති ‘අමරාවිකේඛපො’ති වුට්ඨති. සො එතෙසං අපිති ‘අමරාවිකේඛපිකා’.

“ඉදං කුසලනති සථාගුණං නසජානාති”ති: දසකුසලකම පථෙ යථාගුණං නසජානාතිති අන්තො. අකුසලෙපි දසඅකුසලකම පථාව අධිප්පෙතො. “සො මමස්ස විකානො”ති: මුසා මයා හණිතනති විපරිසාරුප්පතනියා මම විකානො අස්ස, දුක්ඛං හවෙය්‍යාති අන්තො. “සො මමස්ස අනගරාසො”ති: සො මම සග්ගස්ස වෙව මග්ගස්ස ව අනගරායො අස්ස. “මුසාවාදග්ගා මුසාවාදපටිපෙකුට්ඨා”ති: මුසා වාදෙ ඔත්තප්පෙන වෙව තිරියා ව. “වාමාවිකේඛමො පජ්ජති”ති: වාමාය විකේඛං ආපජ්ජති. කිදිසං? අමරාවිකේඛං, අපරියන්ත විකේඛපනති අන්තො. “එවමි මෙ නො”ති ආදිසු “එවමි මෙ නො”ති අතිශාමිත විකේඛපො. “නථා තිපි මෙ නො”ති “සස්සතො අත්තා ව ලොකොවා”ති වුත්තං සස්සතවාදං පටිකම්පති. “අඤ්ඤථා තිපි මෙ නො”ති: සස්සතභො අඤ්ඤථා වුත්තං එකච්ච සස්සතං පටිකම්පති. “නො තිපි මෙ නො”ති: “න භොති තථා ගතො පරමරණං”ති වුත්තං උචෙජ්ජං පටිකම්පති. “නො නො තිපි මෙ නො”ති: “නෙව භොති න න භොති”ති වුත්තං තකම්චාදං පටිකම්පති. සයං පන “ඉදං කුසලනති වා අකුසල”නති වා පුඨො න කිපි ව්‍යාකරොති. “ඉදං කුසල”නති වා පුඨො “එවමි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං අකුසල”නති වුත්තෙ “තථා පි මෙ නො”ති වදති. “කිං උභයතො අඤ්ඤථා”ති වුත්තෙ “අඤ්ඤථා තිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “තිවිධෙනාපි න භොති තෙ ලඝී”ති වුත්තෙ “නො තිපි මෙ නො”ති වදති. තතො “කිං නො නො තෙ ලඝී”ති වුත්තෙ “නො නො තිපි මෙ නො”ති එවං විකේඛපමෙව ආපජ්ජති. එවං එකස්මිමි පකේඛ න තිසිති.

“ජන්ඤ වා රාගො වා”ති: අජානනොපි “සභසා කුසලමෙව කුසලනති අකුසලමෙව ව අකුසල”නති වච්ඡා “මය අසුකස්ස නාම එවං ව්‍යාකතං, කිත්තං සුව්‍යාකත”නති අඤ්ඤ පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිත්වා තෙති “සුව්‍යාකතං හදුමුඛ, කුසලමෙව තයා කුසලං, අකුසලමෙව ව අකුසලනති ව්‍යාකත”නති වුත්තෙ “නත්ති මයා සදිසො පණ්ඩිතො”ති එවං මෙ තත් ජන්ඤ වා රාගො වා අස්සාති අන්තො. එත් ව ජන්ඤ දුඛලිඛරාගො, රාගො ඛලවරාගො. “ඤ්ඤො වා පටිපෙකුට්ඨා”ති: “කුසලං පන අකුසලනති අකුසලව කුසල”නති වච්ඡා අඤ්ඤ පණ්ඩිතෙ පුච්ඡිත්වා තෙති “දුච්ඡාකතං තයා”ති වුත්තෙ “එත්තකමි නාම න ජානාමි”ති තත් මෙ අස්ස දෙසො වා පටිසො වාති අන්තො.

ඉබාපි දෙසො දුබ්බලකොධො, පටිසො බලවකොධො. “නං මමස්ස උපාදානං සො මමස්ස විසානො”ති: තං ඡන්දරාගවයං මම උපාදානං අස්ස, දෙසපටිසවයං විසානො. උභයමපි වා තං ගහණවසෙන උපාදානං, විහතනවසෙන විසානො; රාගො හි අමුචිකුකාමනාය ආරමමණං ගරුගාති ජල්ලකා විය, දෙසො විනාසෙනු කාමනාය ආසිවිසො විය; උභොපි වෙනෙ සන්තාපකසෙන විහතනති යෙවාති උපාදානනති ව විසානොති ව වුත්තා. සෙසං පඨමචාරසදිසමෙව.

‘පණ්ඩිතා’ති: පණ්ඩිතෙවන සමන්තාගතා. ‘නිපුණා’ති: සණ්ඨපුබ්බම බුඬිනො, සුබුමඅත්තනරෙ පටිවිජ්ඣනජානකසමත්තා. “කතපරප්ප චාද”ති: විඤ්ඤතපරප්පචාද වෙ ව පරෙති සඬං කතචාදපට්ඨයා ව. ‘චාලවෙධිරූපා’ති: චාලවෙධිධනුගහසදිසා. “වොගිඤ්ඤතා මඤ්ඤ”ති: චාලවෙධි විය චාලං සුබුමානිපි පරෙසං දිසිගතාති අත්ත නො පඤ්ඤගහෙන භිඤ්ඤානා විය චරන්තිති අත්තො. “නො මංග ඤා”ති: තෙ සමණබ්‍රාහ්මණං මං තෙසු කුසලාකුසලෙසු. “සමනුසංඤ්ඤ”නති: “කිං කුසලං? කිං අකුසලනති? අත්තනො ලඬිං වද”ති ලඬිං පුච්චෙය්‍යං. “සමනුසංඤ්ඤ”නති: ඉදං නාමාති වුත්තෙ කාරණෙන එතමත්තං ගාහයාති කාරණං පුච්චෙය්‍යං. “සමනුසංඤ්ඤ”නති: ඉමිනා නාම කාරණෙනාති වුත්තෙ කාරණෙ දෙසං දස්සෙය්‍යා නෙය්‍යං ඉදං ජානාසි, ඉදං පන ගණ්හ, ඉදං පන විස්සරෙය්‍යති එවං සන්තරෙය්‍යං. “නසමඛාසෙසා”නති: ත සමපාදෙය්‍යං, සමපාදෙය්‍යා නපෙතුං ත සකකුණෙය්‍යනති අත්තො. “සො මමස්ස විසානො”ති: යං තං පුනපුන වතාපි අසමායනං නාම සො මම විසානො අස්ස, ඔස්සාලප්චාගලසොසනදුක්ඛමෙව අස්සාති අත්තො. සෙසමෙත්වාපි පඨමචාර සදිසමෙව.

‘මඤ්ඤ’ති: මඤ්ඤෙය්‍යං; අපඤ්ඤෙය්‍යෙවෙතං නාමං. “මොචු හො”ති: අතිසමමුලෙයා. “හොති නථාගංගා”ති ආදිපු සත්තො තථාගහොති අධිපෙතො. සෙසමෙත් උත්තානමෙව. ඉමෙපි චත්තාරො පුබ්බපච්චතතධම්මානුසාරෙනෙව දිසියා ගතිත්තතා¹ පුබ්බන්තකපටිකෙසු පවිඨා.

අධිච්ච සමුප්පන්නො අත්තා ව ලොකො වාති දස්සනං අධිච්ච සමුප්පන්නං; තං එතෙසං අත්ථිති=අධිච්චසමුප්පන්නා. “අධිච්ච සමුප්පන්න”නති: අකාරණසමුප්පන්නං.

“අපඤ්ඤාසන්තා”ති: දෙසනාසිසමෙතං. අවිතතුප්පාදරූපමත්තක අත්තභාවාති අත්තො. තෙසං එවං උප්පත්ති වෙදිතබ්බා:—“එකවෙචා තිත්ථායතනෙ පබ්බජිත්වා වායොකසිණෙ පටිකමමං කත්වා චතුත්ථං ක්කානං නිබ්බත්තත්වා ක්කානා වුඨ්ථාය විත්තෙ දෙසං පස්සති, විත්තෙ සති ගත්ථෙච්ඡද්දි දුක්ඛමෙව සබ්බගයාති ව හොනති,

අලං ඉමිනා විතෙතන, අවිතතකභාවොව සනෙතා”ති එවං විතෙත දෙසං පසයිතො අපරිභිණ්ණකානො කාලං කතො අසඤ්ඤිසු නිබ්බතති. විතතමස්ස චුතිවිතතතිරොධෙන ඉධෙව නිවතතති; රූපකකිකිමතමෙව තත් පාතුහවති. තෙ තත් යථා තාම ජියාවෙගකිතෙතො සරො යතතකො ජියාවෙගො තතතක මෙව ආකාසෙ ගව්ජති, එවමෙවං කිංතවෙගකිතතො උපපජ්ඣො යතතකො කිංතවෙගො තතතකමෙව කාලං තිඨන්ති. කිංතවෙගෙ පන පරිභිණෙ තත් රූපකකිකො අනතරධායති. ඉධ පටිසන්ති සඤ්ඤා උපපජ්ඣති. යයමා පන තාය ඉධ උපතතසඤ්ඤාය තෙසං තත් චුති පඤ්ඤායති, තස්මා “සඤ්ඤාප්පාදා ව පන නෙ දෙවා නාමහා නාසා වටහති”ති චුතං. “සත්තප්පාසා”ති: සත්ත භාවාය. සෙසමෙත් උතතානත්මෙව.

තතතිවාදෙපි චුතතතයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

එවං අභාරස පුබ්බතතකපටිකෙ දසෙසනො ඉද්දති වතුචතතාරිසං අපරනතකපටිකෙ දසෙසතුං “සනිති ගිකිකිමෙ”ති ආදිමාහ. තත් අනාගතකොඨාසසංඛාරං අපරනතං කපෙපනො ගණහතති=අප රනතකපටිකා. අපරනතකපෙපා වා එතෙසං අත්ති=අපරනත කපටිකා. එවං සෙසමි පුබ්බ චුතතතයෙනෙව¹ වෙදිතබ්බං.

“උඛමාසනනිකා”ති: ආකාතනං චුවති මරණං. උඛමාසාතනා අත්තානං වදන්ති ‘උඛමාසනනිකා’. සඤ්ඤිති පවතො වාදෙ සඤ්ඤිවාදො; සො එතෙසං අත්ති=සඤ්ඤිවාදො.

“රූපිඅත්තා”ති ආදිසු කසිණරූපං අත්තාති තත් පවතන සඤ්ඤාධස්ස සඤ්ඤාති ගහෙතො වා, ආජිවිකාදයො විය තකකමතෙත නෙව වා. රූපි අත්තා හොති අගේගො ආරම්භණා සඤ්ඤිති නං සඤ්ඤාපෙතති: තත් “අරොගො”ති: නිවෙවා.

අරූපසමාපතතිනිමිතං පන. අත්තාති සමාපතනසඤ්ඤාධස්ස සඤ්ඤාති ගහෙතො වා නිගණ්ඨාදයො විය තකකමතෙතනෙව වා අරූපි අත්තා, සඤ්ඤිති නං සඤ්ඤාපෙතති.

තතියා පන මිස්සකභාවසෙන පවතනා දිසි.

වතුත්ථා තකකභාවෙනෙව.

පුතිසවතුකකං අත්තාතතතිකවාදෙ චුතතතයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

තතිසවතුකක සමාපතතකවසෙන ඵළානසඤ්ඤි. අසමා පනතකවසෙන නානිතසඤ්ඤි. පරිතතකසිණවසෙන පටිතත සඤ්ඤි. විපුලකසිණවසෙන අපසමාණසඤ්ඤිති වෙදිතබ්බං.

වතුත්ථවතුකක දිබ්බෙන වහ්නුතා තිකවතුකකඤ්ඤාතභූමියං නිබ්බතමානං දිසො “ඵළානසුති”ති ගණ්ඨාති. තිරයෙ නිබ්බතමානං දිසො “ඵළානසුති”ති. මනුස්සෙසු නිබ්බතන

මානං දිස්වා “සුඛදුක්ඛි”ති. වෙහපථලෙසු නිබ්බන්ධමානං දිස්වා “අදුක්ඛමසුඛි”ති ගණ්හාති. විසෙසනොති පුබ්බෙතිවාසානුස්සාති ලාභිනො පුබ්බන්ධකපටිකා ගොනති. දිබ්බවක්ඛුකා අපරන්තකපටිකාති.

අසඤ්ඤිවාදෙ සඤ්ඤිවාදෙ වුත්තානං¹ චිත්තං වතුක්කානං වසෙත වෙදිතබ්බො.

තථා නොවසඤ්ඤිනාසඤ්ඤිවාදෙ. කෙවලඤ්ඤි තත් “සඤ්ඤි අත්තා”ති ගණ්හන්තානං තා දිසියො ඉධ අසඤ්ඤිති ව නොව සඤ්ඤිනාසඤ්ඤිති ව. තත් ත එකන්තෙත කාරණං පරියෙසිතබ්බං. දිසිගතිකස්ස හි ගාගො උමමන්තිකාපච්ඡිසදියොති වුත්ත මෙතං.

උචේදවාදෙ ‘සකො’ති: විජ්ජමානස්ස. ‘උචේද’නති: උචචේදං. ‘විනාස’නති: අදස්සනං. ‘විගච’නති: හව්විගමං. සබ්බානෙ තාති අඤ්ඤාමඤ්ඤාචෙච්චතානෙච. තත් වෙ ජනා උචේදදිසිං ගණ්හන්ති ලාභී ව අලාභී ව, ලාභී අරහතො දිබ්බෙත වක්ඛුතා වුති. දිස්වා උප්පත්තිං අපස්සන්තො, යො වා වුතිමත්තමෙච දුක්ඛං සකෙකාති න උප්පත්තිං, සො උචේදදිසිං ගණ්හාති. අලාභී ව “කො පරලොකං ජනාතිති කාමසුඛමිඤ්ඤිතාය වා “යථා රුක්ඛපණ්ණාති පතිතාති න පුත විරුහන්ති, එවං සත්තා”ති ආදිතා තකෙකත වා උචේදං ගණ්හාති. ඉධ පත තණ්හාදිසිතං වසෙත තථා ව අඤ්ඤාථා ව විකපෙපත්තා ව ඉමා සත්ත දිසියො උප්පන්නාති වෙදිතබ්බො.

තත්, ‘රූපි’ති: රූපවා. ‘වාතුමමිභාගුතිකො’ති: වතුමිභාගුත මියො. මාතාපිතුන්තං එතන්ති‘මාතාපෙත්තිකං. කිං තං? සුක්ක සොණිතං. මාතාපෙත්තිකෙ සමුද්ධො ජාතොති=මාතාපෙත්තික සමුගවො. ඉති රූපකායසිසෙත මනුස්සත්තභාවං අත්තාති වදති. ‘ඉදෙඨකො’ති: ඉත්ථං එකෙ; එවමෙකෙති අත්ථො.

දුතියො තං පටික්ඛිපිත්වා දිබ්බත්තභාවං වදති. ‘දිබ්බො’ති: දෙව ලොකෙ සමුද්ධො. “කාමාවචරො”ති: ජකාමාවචරදෙවපරියා පන්නො. කල්ලිඛකාරං හක්ඛයතිති=කල්ලිඛකාරගහෙත්වා.

‘මනොමයො’ති: ක්කිත්තෙත නිබ්බන්ධො; “සබ්බඛග පච්චඛිති”ති: සබ්බඅඛගපච්චඛගසුත්තො; අභිනිත්තිජ්ජිමො’ති, පරි පුණ්ණිජ්ජියො. යාති බ්‍රහ්මලොකෙ අත්ථි, තෙසං වසෙත ඉතරෙසව සණ්ඨාතවසෙතෙතං වුත්තං.

“සබ්බසො රූපසඤ්ඤානං සමතික්කමා”ති: ආදිතං අත්ථො විසුඛි මග්ග වුත්තො. “ආකාශානවායනානුපයො”ති ආදිසු පත ආකාශනවායනත්තභාවං උපගතොති එවමත්ථො වෙදිතබ්බො. සෙස මෙත්ථ උත්තාතමෙවාති.

1. සී. I & III. අසඤ්ඤිවාදෙ ආදිසිවුත්තංගං. 2. සී. I, II & III. අභිනිජ්ජියො.

දිස්සමමනිබ්බාණවාදෙ දිස්සමමොති පච්චක්ඛාධමො වුවමනි, තත් තත් පටිලඛිතතභාවස්සොතං අධිවචනං. දිස්සමෙති නිබ්බාණං = දිස්සමමනිබ්බාණං. ඉමසමිඤ්ඤව අත්තතභාවෙ දුක්ඛවුපසමනනති අත්තො. තං වදනතීති = දිස්සමමනිබ්බාණවාදො. “පරමදිස්සමමනිබ්බාණං” නති: පරමං දිස්සමමනිබ්බාණං, උත්තමනති අත්තො.

“පච්චි කාමගුණෙහි” ති: මනාපියෙහි රූපාදිති පච්චි කාමකොඨා සෙහි, ඛනිතෙහි වා. “සමප්පිනො” ති: සුදු අප්පිනො, අලීනො හුත්වා “සමඛගිගුණො” ති: සමානාගතො. “පට්ඨාරොති” ති: තෙසු කාම ගුණෙසු යථාසුඛං ඉන්ද්‍රියානි වාරොති සචාරොති ඉතො විතො ව උප නෙති, අථවාපන ලලති රමති කීලති. එත් ව දුට්ඨා කාමගුණා මාත්‍ර සකා වෙව දිබ්බා ව. මාත්‍රසකා මකාතු කාමගුණසද්ධසා දස්සිමා. දිබ්බා පරතිමමතවසවනතිදෙවරාජස්ස කාමගුණසද්ධසාති. එවරූපෙ කාමෙ උපගතානං හි තෙ දිස්සමමනිබ්බාණපතතිං පඤ්ඤපෙනති.

දුතියවාදෙ හුත්වා අභාවථෙත අභිව්වා. පතිපිලනථෙත දුක්ඛා. පකති විජගනථෙත¹ විපජිණාමධම්මාති වෙදිතබ්බා. “තෙසං විපජිණාමඤ්ඤථාභාවා” ති: තෙසං කාමානං විපජිණාමසංඛාතා අඤ්ඤථා භාවා. “යමපි මෙ අහොසි, තමපි මෙ නත්ති” ති වුත්තතයෙන. “උපපජ්ජනති සොකපජිදෙවදුක්ඛවදෙමනස්සපාසාසා” ති: තත් අත්තො නික්ඛායනලක්ඛණො සොකො. නනතිස්සිතලාලපනලක්ඛණො පරිදෙවො. කායපතිපිලන ලක්ඛණං දුක්ඛං. මනොවිසාන ලක්ඛණං දෙමනස්සං. විසාදලක්ඛණො උපායාසො. “විවිච්චව කාමෙහි” ති ආදීනමත්තො විසුඕමග්ගෙ වුත්තො.

“විතකතින” නති: අනිතිරොපනවසෙන පවත්තො විතකෙකා. “විචාරිත” නති: අනුමජ්ජනවසෙන පවත්තො = විචාරො. “ඵගෙන න” නති: එතෙන විතකතිතෙන ව විචාරිතෙන ව එතං පස්මජ්ජානං ඛලාපිණං සකණ්ටකං විය බායති.

“පිතිගන” නති: පිතියෙව. “වෙගසො උබ්බිලාචිතන” නති: විතතස්ස උබ්බිලලභාවකරණං.

“වෙගසො ආහොගො” ති: කුතා වුද්ධය තස්මිං සුඛෙ සුතප්පන විතතස්ස ආහොගො මතස්සිකාරො සමානාභාරොති. සෙසමෙත් දිස්සමම නිබ්බාණවාදෙ උත්තානත්මෙව.

එත්තාවතා සබ්බාපි වාසභිදිසියො කපිතා හොනති යාසං සත්තෙව උචෙජ්දදිසියො, සෙසා සත්තදිසියො.

ඉදුති “ඉමෙ ථො ගොගිකංචමෙ” ති ඉමිනා වාරෙන සබ්බෙපි තෙ අපරන්තකපටිකෙ එකජ්ඣං නියසාතෙත්වා සබ්බඤ්ඤානදුණං විස්සජෙති.

පුත “ඉමෙ ඛො ගො භික්ඛවෙ”ති ආදිතා වාරෙන සබ්බෙපි තෙ පුබ්බන්තාපරන්තනපටිකෙ නිය්‍යාතෙත්වා තදෙව ඤාණං විස්සරෙත්ති. ඉති “කතමෙ ච ගො භික්ඛාව ධම්මා”ති ආදිවති පුච්ඡමානොපි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාමෙව පුච්ඡන්වා විස්සර්මානොපි සත්තානං අර්ක්කාසයං තුලාය තුලයනොතා විය සිනෙරුපාදතො වාලිකං උඬරනොතා විය වාසසිද්ධිගතාති උඬරිත්වා සබ්බඤ්ඤාත ඤාණමෙව විස්සරෙත්ති. එවමයං යථානුසක්ඛිවසෙන දෙසනාගතා.

තයො හි අනුසක්ඛියො:- පුච්ඡානුසක්ඛි අර්ක්කාසයානුසක්ඛි යථානු සක්ඛිති. තත්ථ “එවං වුච්ඡෙත නන්‍යෙ ගොපාලකො භගවන්තං එතද වොච; කීන්හු ඛො භනෙත ඔරිමං තිරං? කිං පාරිමං තිරං? කො මරෙක්ඛි සංසාදො? කො ථලෙ උස්සාදො? කො මනුස්සගාභො? කො අමනුස්සගාභො? කො ආවට්ටගාභො? කො අනොතාපුඤ්ඣාභො?”ති එවං පුච්ඡන්තානං භගවතා විස්සර්මානුසක්ඛිවසෙන පුච්ඡානුසක්ඛි වෙදිතබ්බො.

“අථ ඛො අඤ්ඤතරස්ස භික්ඛුනො එවං වෙතස්සො පරිචිතකෙකා උදපාදි “ඉති කීර භො රූපං අනත්තා, වෙදනා-සඤ්ඤා-සංඛාරා- විඤ්ඤාණං අනත්තා, අනත්තකතාති කමමාති, කමමත්තානං ජුස්සිස්සන්ති”ති. අථ භගවා තස්ස භික්ඛුනො වෙතස්සා වෙතො පරිචිතකතමඤ්ඤය භික්ඛු ආමනෙත්ති: “තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ? ඉධෙ කච්චො මොක්ඛපුරිස්සො අවිචා අවිජ්ජාගතො තණ්හාධිපතො යෙසන වෙතස්සා සත්ථුසාසනං අනිධාවිතබ්බං මඤ්ඤෙය්‍ය “ඉති කීර භො රූපං අනත්තා-පෙ-ජුස්සිස්සන්ති”ති තං කිං මඤ්ඤථ භික්ඛවෙ? රූපං නිච්චං වා අනිච්චං වා”ති; එවං පරෙසං අර්ක්කාසයං විදිත්වා භගවතා වුත්තසුත්තවසෙන අර්ක්කාසයානුසක්ඛි වෙදිතබ්බො.

යෙන පත ධම්මෙන ආදිවති දෙසනා වුච්ඡිතා, තස්ස ධම්මස්ස අනු රූපධම්මවසෙන වා, පටිපක්ඛධම්මවසෙන වා, යෙසු සුත්තොපු උපරි දෙසනා ආගච්ඡති, තෙසං වසෙන යථානුසක්ඛි වෙදිතබ්බො. සෙසස් පිදං. ආකඤ්ඤායස්සුත්තෙ ගෙඨා සීලෙන දෙසනා වුච්ඡිතා, උපරි ඡඅභිඤ්ඤ ආගතා. වත්ථුපුත්ත ගෙඨා කීලෙසෙන දෙසනා වුච්ඡිතා, උපරි බ්‍රහ්මවිහාරා ආගතා. කොසමිකසුත්තෙ ගෙඨාගණනෙන වුච්ඡිතා, උපරි සාරාණීයධම්මා අගතා. කතවුපමේ ගෙඨා අකඛන්තියා වුච්ඡිතා, උපරි කතවුපමා ආගතා. ඉමයම්මපි බ්‍රහ්මචරෙ ගෙඨා දිසි වසෙන දෙසනා වුච්ඡිතා, උපරි සුඤ්ඤතාපසාසනං ආගතං. තෙන වුත්තං “එවමයං යථානුසක්ඛිවසෙන දෙසනාගතා”ති.

ඉදති මරියාදවිභාගදස්සන්තත්ථං “නනු භික්ඛවෙ”ති ආදිකා දෙසනා ආරඬා. “නදපි ගොසං භවතං සමණ්ඩ්‍රාගමණානං අජානනං අපස්සනං චෙදපිතං නණ්ණාගතානං පටිපාටිගම්පථඤ්ඤාමෙව”ති: යෙන දිසිස්සාදෙන දිසිසුඛෙන දිසිවෙදධිතෙන තෙ සොමනස්ස

ජාතා සංඝාතං අත්තානච ලොකච පඤ්ඤාපෙනති චතුති චන්ද්‍රිති,
 තදපි තෙසං භවන්තානං සමණ්‍යාභමණානං යථාභූතං ධම්මානං
 සභාවං අජානන්තානං අපසංඝාතානං වෙදසිතං තණ්හාගතානං
 කෙවලං තණ්හාගතානංයෙව තං වෙදසිතං, තච බො පනෙනං
 පරිතසිතවිපථඤ්ඤිතමෙව දිසිසංඛාතෙනවෙව තණ්හාසංඛාතෙනච
 පරිතසිතෙනවිපථඤ්ඤිතමෙව චලිතමෙව කම්පිතමෙව පුරුසාසිමිති
 නිබාතබාණ්ණසද්ධිං, න සොතාපන්තස්ස දස්සනම්ච නිව්චලනති
 දස්සෙති. එස නයො එකච්චසස්සතාදිසුපි.

පුත “නානුගිකඛමෙ සෙ හෙ සමණ්‍යාභමණා සංඝනවාද”ති
 ආදි පරපපච්චයදස්සනත්ථං¹ ආරඬං. තත් “නදපි එස්සපච්චයා”ති:
 යෙන දිසිඅස්සාදෙන දිසිසුබෙන දිසිවෙදසිතෙන තෙ සොමන්තස්ස
 ජාතා සංඝාතං අත්තානච ලොකච පඤ්ඤාපෙනති චතුති චන්ද්‍රිති,
 තදපි තණ්හාදිසිපරිපථඤ්ඤිතං වෙදසිතං එස්සපච්චයාති දස්සෙති. එස
 නයො සබ්බත්ථං.

ඉදති තස්ස එස්සපච්චයස්ස දිසිවෙදසිතෙ බලවහාවදස්සනත්ථං.
 පුත “නානුගිකඛමෙ සෙ හෙ සමණ්‍යාභමණා”ති ආදිමාග:- තත්
 “හෙවන අඤ්ඤානු එස්සා”ති: තෙ චත සමණ්‍යාභමණානං වෙදසිතං
 විනා එස්සෙන පටිසංචෙදිස්සනතිති කාරණමෙනං නත්ථි. යථා හි
 පතතො ගෙහස්ස උපත්ථමහන්ත්ථාය පුණා නාම බලවපච්චයො
 හොති, න තං පුණාය අනුපත්ථමිතිතං ණාතුං සකෙකාති, එවමෙව
 එස්සොපි වෙදනාය බලවපච්චයො, තං විනා ඉදං දිසිවෙදසිතං
 නත්ථිති දස්සෙති. එස නයො සබ්බත්ථං.

ඉදති “නානුගිකඛමෙ සෙ හෙ සමණ්‍යාභමණා සංඝනවාද
 සංඝාතං අත්තානච ලොකච පඤ්ඤාපෙනති චතුති චන්ද්‍රිති, සෙපි
 හෙ සමණ්‍යාභමණා එකච්චසස්සතිසා”ති ආදිනා නයෙන සබ්බදිසි
 වෙදසිතාති සම්පිණ්ඩති. කසමා? උපරි එස්සෙ පකඛිපත්ථාය.
 කථං? සබ්බෙ හෙ ජනිඑස්සාසනානෙහි පුස්ස පුස්ස පටිසංචෙදෙනති.
 තත්-ජඑස්සායත්තාති නාම චක්ඛුං එස්සායත්තං, සොතං-පෙ-
 ඤාණං-ඒව්හා-කායො-මනො එස්සායත්තනනති, ඉමාති ජ. සඤ්ජාති
 සමොසරණකාරණපණ්ණත්තිමතෙනසු හි අයං ආයත්තසඤ්ජ
 චත්තති. තත් “කම්මොජො අස්සානං ආයත්තං, ගුහනං දක්ඛණා
 පථො”ති සජාතියංචත්තති, සඤ්ජාතිඤානෙති අත්ථො. “මනොරමෙ
 ආයත්තෙත සෙචනතිතං විහබ්බමා”ති සමොසරණඤානෙ. “සති සති
 ආයත්තෙන”ති කාරණෙ. “අරඤ්ඤායත්තෙ පණ්ණකුටිසු සම්ම
 නති”ති පණ්ණත්තිමතෙන. ස්වායම්බසඤ්ජාතිආදිඅත්ථත්තයෙපි
 යුජ්ජති. චක්ඛාදිසු හි එස්සපච්චමකා ධම්මා සඤ්ජායනති, සමොසරනති,
 තාති ච තෙසං කාරණනති ආයත්තාති. ඉධ පත “චක්ඛුච පටිච්ච රුපෙ

1. සී. I & III. පරපපච්චයදස්සනත්ථං.

විපාස්නානි වහ්නුවිසුද්ධත්වං, තිණත්වං සමිති ඵයො”ති ඉමිනා
නයෙන ඵයාසිසෙනෙව දෙසනං ආරොපෙතා ඵයං ආදිං කතා
පච්චසපරම්පරං දසොහං “ජඵයාසනානානි”ති වුත්තාති.

“පුස්ස පුස්ස පටිසංවෙදෙන” කි, පුස්සිනා පුස්සිනා පටිසංවෙදෙනහි; එසේ ව කීවාපි ආයතනානං පුස්සනකිච්චං ටීය චුත්තං, තථාපි න තෙසං පුස්සනකිච්චනා වෙදිතබ්බා; න හි ආයතනානි පුස්සනති. එසොච තං තං ආරම්භං පුස්සති; ආයතනානි පන එසො උපනික්ඛි පිනා දස්සිනාති, තස්මා සබ්බෙ තෙ ජ්ඣායතනස්මිනුවෙන එසොන රුපාදීනි ආරම්භණාති පුස්සිනා තං දිසිවෙදනං පටිසංවෙදියනතිති, එව මෙසු අත්ථො දඨබේබ්බා. “තෙසං වෙදනා පච්චයා නණ්ණා” ති ආදිපු “වෙදනා” ති: ජ්ඣායසමනවා වෙදනා, සා රුපනණ්ණාදිහෙදය නණ්ණාය උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති; තෙන චුත්තං “තෙසං වෙදනාපච්චයා නණ්ණා” ති; සා පන චතුබ්බධස්ස උපාද්‍යායස්ස උපනිස්සයකොටියා වෙච සනජානකොටියා ව පච්චයොහොති; නථා උපාද්‍යනං භවස්ස, භවො ජාතියා උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති. “ජාති” ති වෙසු සමිකාරා පචක්කකියා දඨබ්බා; ජාති ජරා මරණස්ස වෙච සොකාදිනව උපනිස්සයකොටියා පච්චයො හොති; අයමෙසු සංඛෙපො; විස්ථාරතො සන පටිච්ඡක්ඛුප්පාදකථා විපුඬි මග්ගෙ චත්තා. ඉධ පනස්ස පයොජනමහතකමෙව වෙදිතබ්බං.

හගවා හි වට්ටනාට. කාටේනොනා “පුරිමා. හිකඩවෙ කොටි න පඤ්ඤායනි අවිජ්ජාය, ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නා හොසි, අට් පච්ඡා සඞ්ඞාහි” නි එවමිදං. හිකඩවෙ වුච්චනි, අට් ව පන පඤ්ඤායනි ඉද්දප්චවයා අවිජ්ජා”නි එවං. අවිජ්ජාසිසෙනවා, “පුරිමා හිකඩවෙ කොටි න පඤ්ඤායනි හවනණ්ඤාය-පෙ-ඉද්දප්චවයා හවනණ්ඤා”නි එවං. නණ්ඤාසිසෙනවා, “පුරිමා හිකඩවෙ කොටි න පඤ්ඤායනි හවදිසියා-පෙ-ඉද්දප්චවයා භවදිසි”නි එවං. දිසිසිසෙන වා කාටේනි: ඉධ පන දිසිසිසෙන කාටේනොනා වෙදනා රාගෙන උපපජ්ජමානා දිසියො කාටේනො වෙදනාමුලකං පටිච්චසමුප්පාදං. කාටේසි; තෙන ඉදං දසෙකති “එව මෙතෙ දිසිගතිකා ඉමං දසකං ගගෙකො තිසු භවෙසු වතුසු යොතිසු පවසු ගතිසු සත්තසු විඤ්ඤාණසිතිසු නවසු සත්තාවාසෙසු ඉතො එතෙ එතොනො ඉධාති සක්ඛාවන්තා සංසරන්තා යනො” ඥාතගොණා විශ් එමෙඥ උපනිබ්බන්ධකුරා විශ් වානෙන විප්පනඨනාවා විශ් ව වට්ට දුක්කමෙව අනුපරිවත්තනති, වට්ටදුක්කතො සිසං. උක්ඛිපිතුං. න සකෙකානති”නි.

එම දිසිගිහිකාසිඳාන වට්ටම කපේනි ඉදුති සුත්තයොගං හිඟුම අසිඳානං කනිමි ටිවට්ටං දසෙසනෙනා “සනො චො ගිහවචෙ ගිඟු” නි ආදිමාහු-තථ “සනො” නි, යදු; “ජනනං එසසාසනනාන” නති, යෙති එසසාසනනෙහි ඵුසිනිම පටිසංවෙදියමානානං දිසිගිහිකානං වට්ටං වත්තති, නෙසංයෙව ජනනං එසසාසනනානං; “සමුදස” නති ආදිසු “අච්ඡා සමුදයා වකුසමුදයො” නි ආදිනා වෙදනාකමම

ථානෙ වුත්තනායෙන එස්සායනනානං සමුදයො වෙදිතබ්බො. යථා පන තත් “එස්සසමුදයා එස්සනිරොධා”ති වුත්තං එවමිධි තං වත්ථා දිප්ථං “ආහාරසමුදයා ආහාරනිරොධා”ති වෙදිතබ්බං; මනායනානෙ “නාම රූපසමුදයා නාමරූපනිරොධා”ති. “උත්තරිතරං පජානාති”ති, දිසිගතිකො දිසිමෙව පජානාති. අයං පන දිසිව දිසිනො ව උත්තරිතරව සිලං සමාධිං පඤ්ඤං විමුත්තිනති යාව අරහත්තා ජානාති; කො එවං ජානාති? ඛිණ්ණවො ජානාති, අනාගාමී සකදගාමී සොනා පනොනා බුත්තපුත්තො ගන්ධරො¹ හිත්ඛු ජානාති, ආරම්භිපස්සනො ජානාති; දෙසනා පන අරහත්තතිකුටෙනෙව නිශාපිතානි.

එවං විවට්ඨං කපෙට්ඨා ඉදුති “දෙසනාජාලවිමුත්තො දිසිගතිකො නාම තජී”ති දස්සනත්ථං පුන “සෙති කෙවි ගිහබ්බෙ”ති ආරති. තත් “අනෙතාජාලිකා”ති: ඉමස්ස මස්සා දෙසනාජාලස්ස අනෙතා යෙව කතා; එසංඝිතාව, එතස්මිං මම දෙසනාජාලෙ සිතා නිස්සිතා අවස්සිතාව; “උමුච්ඡමානා උමුච්ඡනති”ති: කිං වුත්තං හොති. තෙ අධො ඔසිදන්තාපි උඬං උග්ගච්ඡන්තාපි මම දෙසනාජාලසිතාව හුත්වා ඔසිදන්ති ව උග්ගච්ඡන්ති ව. “එසං පටිසාපණ්ණා”ති: එසං මස්සා දෙසනාජාලෙ පරියාපණ්ණා, එතෙන ආබ්ඛා, අනෙතාජාලකතාව හුත්වා උමුච්ඡමානා උමුච්ඡනති, න ගෙත්ථ අසංගිහිතො දිසිගතිකො නාම අජීති.

“සුමුමච්ඡිකොනා”ති: සණ්ඨාඅච්ඡිකෙන, සුමුමච්ඡිකොනාති අනෙතා. කෙවිමෙට්ඨා විය හි හගවා, ජාලං විය දෙසනා, පටිනෙඋදයං විය දසසහස්සි ලොකධාතු, ඔලාපිකපාණා විය වාසසි දිසිගතිකා; තස්ස තිරෙස්ඨා ඔලොකෙනාස්ස ඔලාරිතානං පාණානං අනෙතාජාල කතභාවදස්සනං විය හගවහො සබ්බදිසිගතිකානං දෙසනාජාලස්ස අනෙතාගතභාව දස්සනන්ති, එවමෙත්ථ ඔපමමසංසද්දනං වෙදිතබ්බං.

එවං ඉමාහි වාසසියා දිසිති සබ්බදිසිනං සංගතිතත්තා සබ්බසං දිසිගතිකානං එතස්මිං දෙසනාජාලෙ පරියාපනත්භාවං දස්සෙත්වා ඉදුති අත්තනො තත්ථි අපරියාපනත්භාවං දස්සෙත්වා: “උච්ඡින්න භවනෙත්තිකො ගිහබ්බෙ ගාථාගතස්ස කාසො”ති ආදිමාහ; තත්-නායන්ති එතායාති නෙත්ති; නායන්ති ගීවාය බන්ධිත්වා ආකස්ඨන්ති යා රජ්ජයා එතං නාමං; ඉධ පන නෙත්තිසදිසතාය භවතණ්ණා නෙත්තිති අධිපෙතා; සාහි මහාජනං ගීවාය බන්ධිත්වා විය තං වං හවං නෙති උපනෙත්තිති භවනෙත්ති; සා අරහත්තමය්‍යසන්තෙ උච්ඡින්නා අස්සාති උච්ඡින්න භවනෙත්තිකො; “නායස්සනෙදු උඬ”නති: නායස්ස හෙදතො උඬං. “ජිවිතපටිසාදනා”ති: ජිවිතස්ස සබ්බසො පරියා දින්නත්තා පරික්ඛිණත්තා පුන අප්පටිසක්ඛිකභාවාති අනෙතා. “නි ගා දක්ඛිනති”ති: තං තථාගතං දෙවා වා මනුස්සා වා න දක්ඛිණන්ති අපණ්ණන්තිකභාවං ගමිස්සන්ති අනෙතා.

“සෙසොථාපි භික්ඛවෙ”ති: උපමායං පන ඉදං සංසන්දනං. අඹ රුක්කො විය හි තථාගතස්ස භායො, රුක්කෙ ජාතමහාවණො විය නං. නිස්සාය පුබ්බෙ පවත්තත්තණා, තස්මිං වණො උපතිබ්බා පච්චක්කවාදසපක්ක අසාදසපක්කපරිමාණා අමිට්ඨිකම් විය තණ්හාය සති තණ්හාය උපතිබ්බකා හුත්වා ආයතිතිබ්බත්තතතා පචක්කභිවාදසායනතාති අසාරසධායායො, යථා පන තස්මිං වණො ජිනේන සබ්බාති තාති අඹාති තදකියාති ගොනති, තංයෙව වණො අනුගතාති, වණවෙජ්ද ජිනනානෙවාති අත්ථො. එවමෙව යෙ ව භවනෙතතිවණවස්ස අනුපච්ඡින්නතතා ආයතිං උපපජ්ජෙය්‍යං පචක්කභිවාදසායනතාති අසාරසධායායො, සබ්බෙ හෙ ධම්මා තදකියාව ගොනති, භවනෙතතිං අනුගතා; තාය ජිනනතතා ජිනනායෙවාති අත්ථො. යථා පන තස්මිං රුක්කෙ මණ්ඩුකණ්ඩුකවිසසම්ප්පං. ආගමෙ අනුපුබ්බෙන සුස්සිත්වා මතෙ “ඉමස්මිං ධාතෙ එවරුපො නාම රුක්කො අගොසි”ති වොහාරමහතමෙව ගොති; න තං රුක්කං කොචි පස්සති. එවං අරියමග්ගවිසසම්ප්පං ආගමෙ තණ්හාසිනෙ හස්ස පරියාදින්නතතා අනුපුබ්බෙන සුස්සිත්වා විය හිනෙන ඉමස්මිං නායෙ කායස්ස හෙද උචං ජීවිතපරියාදතා නතං දක්ඛිනති තථා ගතමිදි දෙවමනුස්සා න දක්ඛිස්සනති, “එවරුපස්ස නාම කීර සජ්ජනො ඉදං සාසනනති” වොහාරමහතමෙව භවිස්සතිති; අනුපාදිසෙස නිබ්බාණධාතුං පාපෙත්වා දෙසනං තිස්සපෙසි.

“එවං පුත්තෙ ආයස්මා ආනංකො”ති: එවං භගවතා ඉමස්ස පුත්තෙ වුත්තෙ පෙරො ආදිතො පඨාය සබ්බං සුත්තං සමන්තාගරිත්වා “එවං බුබුලං දීපෙත්වා කචිතසුත්තස්ස නාම භගවතා නාමං නග හිතං. හන්දස්ස නාමං ගණනාපෙස්සාමි”ති විනේතත්වා භගවන්තං එතදවොච.

“නස්මාතිහ කං”නති: ආදිසු අයං අත්ථයොජනා: “යස්මා ව එත්ථ ආනන්ද යස්මා ඉමස්මිං ධම්මපරියායෙ ඉධත්ථොපි පරත්ථොපි විනිතො, නස්මාතිහ කං. ඉමං ධම්මපරිසායං අත්ථචාරනතිපි නං ධාරෙහි; යස්මා පතෙත්ථ බ්‍රහ්මනතිධම්මො කචිතො, තස්මා ධම්මචාරනතිපි නං ධාරෙහි; යස්මා ව එත්ථ සෙඨසෙන බ්‍රහ්මං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤං විහතතං, තස්මා බ්‍රහ්මචාරනතිපි නං ධාරෙහි; යස්මා එත්ථ වාසසි දිසියො විහතතා, තස්මා දිසිචාරනතිපි නං ධාරෙහි, යස්මා පන ඉමං ධම්මපරියායං සුත්වා දෙවපුත්තමාරමි වච්චුමාරමි කිලෙසමාරමි සක්කා මග්ගං, තස්මා අනුත්තරො සධ්මාමචිජ්ජොතිපි නං ධාරෙහිති.

“ඉදමවොච භගවා”ති: ඉදං නිදනාවසානතොපභුති යාව “අනුත්තරො සධ්මාමචිජ්ජොතිපි නං ධාරෙහි”ති සකලසුත්තන්තං භගවා පරෙසං පඤ්ඤාය අලබ්භනෙය්‍යපතිස්සං පරමගමතිරං සබ්බඤ්ඤාතා පකාසෙන්නො සුරියො විය අක්කාරං දිසිගතමහක්කාරං විධි

මනො අවොච. “අනාමනා ගෙ හික්කු”ති: ගෙ හික්කු අත්තමනා සකමනා බ්‍රහ්මනාය පිතියා උදග්ගච්ඡතා හුතාති වුත්තං ගොති. “හග්ගො හාසින”නති: එවං විචිත්‍රනායදෙසනාවිලාසසුත්තං ඉදං සුත්තං කරවිකරුතමඤ්ඤා කණ්ණසුඛෙන පණ්ණිතජනගදයානං අමනාභිසෙකසදිසෙන බ්‍රහ්මසරෙන භාසමානස්ස හගවතො භාසිතං “අභිනඤ්ඤ”නති: අනුමොදිංසු වෙච සමපට්ඨිංසු ව.

අයං හි අභිනන්දනසද්දෙ “අභිනන්දති අභිවදති”ති ආදිසු තණ්හා යපි ආගතො. “අත්තමෙවාභිනන්දනා උභයෙ දෙවමානුසා”ති ආදිසු උපගමනෙපි.

“විරප්පවාසිං පුරිසං දුරතො සොඤ්චිමාගතං

ඤ්ඤාමිත්තො සුහරු ව අභිනන්දනාති ආගතං”ති

ආදිසු සමපට්ඨන්තෙපි “අභිනන්දිතො අනුමොදිතො”ති ආදිසු අනුමොදනෙපි, ස්වායම්බ අනුමොදනසමපට්ඨන්තෙසු සුඤ්ඤාති, තෙන වුත්තං අභිනන්දනාති, අනුමොදිංසු වෙච සමපට්ඨිංසු වාති.

“සුභාසිතං සුලචිතං සාධු සාධුති තාදිතො.

අනුමොදමානා සිරසා සමපට්ඨිංසු භික්ඛවො”ති.

“ඉමස්මිං ජන චෙය්‍යාකරණස්මි”නති: ඉමස්මිං නිශ්ශාථකසුත්තෙ, නිශ්ශාථකත්තා හි ඉදං “චෙය්‍යාකරණ”නති වුත්තං. “සහස්සි ලොකධාතු”ති: සහස්සවක්කවාලුපරිමාණා ලොකධාතු, “අකම්පිත්ථා”ති: න සුත්තපරියොසානෙයෙව අකම්පිත්ථාති වෙදි තබ්බො, “හඤ්ඤාමාගෙ”ති හි වුත්තං, තස්මා වාසභියා දිසිගතෙසු විනිවෙඤ්ඤා විනිවෙඤ්ඤා දෙසියමානෙසු තස්ස තස්ස දිසිගතස්ස පරියොසානෙති වාසභියා ධානෙසු අකම්පිත්ථාති වෙදිතබ්බො.

තත්ථ අභිති කාරණෙහි පඨවිකම්මො වෙදිතබ්බො, ධාතුකෙඛා හෙත ඉඹිමහො ආනුභාවෙන බොධිසත්තස්ස ගබ්බොක්කනතියා මාතුකුච්ඡිතො නික්ඛමනෙන සමොධිප්පත්තියා ධම්මවක්කප්පවත්තනෙන ආසුසංඛාරොස්සඤ්ඤානෙන පරිනිබ්බාණෙනාති. තෙසං විනිවර්ගං “අභි බො ඉමෙ ආනන්ද ගෙතු අභි පඨවියා මහතො භුමි වාලස්ස පාතුභාවායා”ති එවං මහාපරිනිබ්බාණෙ ආගතාය තනතියා වණ්ණනාකාලෙයෙව වක්ඛාම.

අයං පන මහාපඨවී අපරෙසුපි අභිසු ධානෙසු අකම්පිත්ථ. මහා භිතික්කමනෙ බොධිමණ්ඩස්ස උපසඤ්ඤාමනෙ පංසුකුලගහණෙ පංසු කුලධොවනෙ කාලකාරාමසුත්තෙ ගොතමකසුත්තෙ වෙස්සන්තර ජාතකෙ ඉමස්මිං බ්‍රහ්මජාලෙති. තත්ථ මහාභිතික්කමනෙබොධිමණ්ඩ උපසඤ්ඤාමනෙසු විරියබලෙන අකම්පිත්ථ. පංසුකුලගහණෙ චිත්තස්ස දීපපට්ඨායෙ වත්තාරො මහාදීපෙ පහාය “පබ්බජිත්ථා සුසානං ගන්තො පංසුකුලං ගණ්ණනෙත්ත දුක්ඛාරං හගවතා කතං”ති අචර්ජියවෙගාහි

හතා අකමිත්ථ. පංසුකුලධොවනවෙස්සනතරජාතකෙසු අකාල කමපනෙන අකමිත්ථ. කාලකාරාමගොතමකසුතෙනසු “අහං සකඛි හගවා”ති සකඛිභාවෙන අකමිත්ථ. ඉමයමිං පන බ්‍රහ්මචරාලෙ වාසඝ්ඨො දිඝිගතෙසු විජ්වෙතො නිග්ගමිං කතො දෙසියමානෙසු සාධුකාර දූතවසෙන අකමිත්ථාති වෙදිතඛිං.

න කෙවලං ව එතෙසුයෙව සානෙසු පඨවී අකමිත්ථ. අථ ඛො තිසු සඛගෙසුපි මහාමතිඤ්ජෙරස්ස ඉමං දීපං ආගනතො ජොති වනෙ නිසිදිතො ධම්මං දෙසිතදිවසෙපි අකමිත්ථ. කලාශ්‍රීයවිහාරෙ ව පිණ්ඩපාතියජෙරස්ස වෙතියඛගණං සමමජ්ඣිතො තජෙව නිසිදිතො බුඛාරමමණං පිතං ගගෙතො ඉමං සුත්තනතං ආරඬස්ස සුත්තපරියො සානෙ උදකපරියනතං කතො අකමිත්ථ. ලොභපාසාදස්ස පාචිතං අමලලිකදානං නාම අගොසි. තත් නිසිදිතො දීඝභාණකජෙරා බ්‍රහ්මචරාලසූත්‍රතං ආරභිංසු. තෙසං සජ්ඣායපරියොසානෙපි උදක පරියනතමෙව කතො පඨවී අකමිත්ථාති.

එවං යස්සානුභාවෙන අකමිත්ථ අනෙකස්ස
මෙදිනී සුත්තසෙසස්ස දෙසිතස්ස සයම්බුතා
බ්‍රහ්මචරාලස්ස තස්සිධ ධම්මං අත්ථව පණ්ඩිතා
සකකම්මං උග්ගගෙතොන පටිපජ්ජන්තු යොතිස්සොති.

ඉති සුමඛලවිලාසිනිසා දිඝනිසාසඤ්ඤාස

බ්‍රහ්මචරාලසූත්‍රවර්ණනා

ති වසී තා.

සාමඤ්ඤඵලසුත්තවණ්ණනා 2.

“ඵවං මෙසුතා -සෙ- ගුණගහෙ” ති: සාමඤ්ඤඵලසුත්තං. තත්ත්වං අපුබ්බපදවණ්ණනා, “ගුණගහෙ”ති: ඵවං නාමකෙ නගරෙ, තංහි මනුෂ්‍යාදුමහාගොවිතුද්ධි පරිගහතිතත්තා රාජ ගහනති චූචවති. අඤ්ඤපෙක්ඛ පකාරෙ වණ්ණයනති, කිං තෙති? නාමමෙතං නගරං. තමපතෙතං බුබුකාලෙ වකකවතතිකාලෙ ව නගරං හොති, සෙසකාලෙ සුඤ්ඤං හොති, යකඛපරිගහතිතං, තෙසං වසනතවතං හුක්ඛාතිදතීති, “විහරති”ති: අවිසෙසෙන ඉරියාපථදිබ්බ භුග්ගභරියවිහාරෙසු අඤ්ඤභාරවිහාරසමබ්ධිපරිදීපනමෙතං; ඉධපන ධානගමනාසනසයනපභෙදෙසු ඉරියාපථෙසු අඤ්ඤභාරඉරියා පථසමායෝගපරිදීපනං; හෙන සීතොපි ගවජනොපි නිසිනොපි සයානොපි භගවා විහරතිචෙට්ඨ වෙදිතබ්බො. සො හි එකං ඉරියා පථබාධනං අඤ්ඤෙන ඉරියාපථෙන පරිච්ඡිද්ධිං අපරිපට්ඨනං අත්තභාවං හරති පවතෙති, තස්මා විහරතිති චූචවති. “ජීවකස්ස කොමාරභවවස්ස අමබ්බතෙ”ති: ඉදමස්ස යං ගොවරගාමං උප නිස්සාය විහරති, තස්ස සම්පෙ නිවාසනධානපරිදීපනං; තස්මා රාජ ගහෙ විහරති ජීවකස්ස කොමාරභවවස්ස අමබ්බතෙති රාජගහ සම්පෙ ජීවකස්ස කොමාරභවවස්ස අමබ්බතෙති විහරතිති ඵවමෙත්ථ අනෙථා වෙදිතබ්බො. සම්පඨෙ හෙනං භුමවචනනති. තත්ථ ජීවතිති ජීවකො; කුමාරෙන හතොති කොමාරභවො; යථාහ “කිං හණේ එතං කාකෙති සම්පරිකිණ්ණනති? දුරකො දෙවති ජීවති හණෙති? ජීවති දෙවති. තෙන හි හණේ තං දුරකං අනෙත පුරං තෙතිං ධාතීතං දෙථ පොසාවෙතු”නති, තස්ස ජීවතිති ජීව කොති නාමං අකංසු, කුමාරෙන¹ පොසාවිතොති කොමාර භවොති නාමං අකංසුති අයමෙත්ථ සබ්බපො. විතාරෙන පන ජීවකවත්ථුං බන්ධනෙ ආගතමෙව; විනිවුජ්ජනං පිස්ස සමනතපාසාදි කාය විනයස්කථාය චූචතා.

අයං පන ජීවකො එකස්මිං සමයෙ භගවතො දෙසාහිසනතං කායං විරෙවෙතිං සීවෙය්‍යකං දුස්සයුගං දත්වා වත්ථානුමොදනපරි යෝසානෙ සොනාපතතිඵලෙ පතිඨාය විනෙතසි, “මයා දිවසස්ස වතතිකඛතතුං බුබුපඨානං ගන්තබ්බං. ඉදං වෙච්චනං අතිදුරෙ, මස්සං පන උග්ගසානං අමබ්බනං ආසනනගරං යනනුනාහං එත්ථ භග වතො විහාරං කාරෙය්‍ය”නති සොනස්මිං අමබ්බතෙ රත්තිඨානදිවා ධානලෙතකුට්ඨිමණ්ඩපාදීති සම්පාදෙතිං භගවතො අනුච්ඡිකං ගති කුට්ඨිං කාරෙතිං අමබ්බනං අභාරසගන්තුබ්බධෙන තමපට්ඨවණ්ණන පාකාරෙන පරික්ඛිපාපෙතිං බුබුපමුඛං හික්කුසංඝං සම්මන්ත්රෙතතන

සත්තපෙට්ඨා දක්‍ෂිණොදකං පාපෙට්ඨා විහාරං නිශ්ශාතෙසි.¹ තං සත්ථය වුත්තං ජීවනාස්ස කොමාරභවවස්ස අමිඛවනෙති. “අඛිනොළු සෙති හික්ඛුසනෙය්”ති: අඛිසතෙන උදනෙති තෙරසති හික්ඛු සතෙති.

“ජාත්”ති: ආදිපු, රාජාති අතතනො ඉස්සරියසමපතතියා වතුති සමගභවද්විති මහාජනං රඤ්ඤති පාති² යත්; මගධානං ඉස්සරොති= මාගධො; අජාතොයෙව රඤ්ඤා සහතු භවිස්සතීති නෙමිතති කෙති තිද්දිසොති අත්තසතතු.

තස්මි කීර කුච්ඡිගතෙ දෙවියා ඵවරුපො දෙගළො උප්පජ්ඣ. “අගොවහානං රඤ්ඤා දක්‍ෂිණබාහුපො ලොතිතං පිට්ඨෙය්”තති. “සා භාරියෙ ණතෙ අයං දෙගළො උප්පන්නො, න සක්කා කස්සචි ආරො වෙතු”තති, තං කපේතුං අසකෙකානති කිසා දුබ්බණ්ණා අගොසි. තං රාජා පුච්ඡි “භද්දෙ කුය්‍යං අතතභාවො න උකතිවණ්ණො, කිං කාරණාති? “මා පුච්ඡි මහාරාජාති. භද්දෙ ත්වං කුය්‍යං අජ්ඣාසයං මය්‍යං න කපේනති කස්ස කපේස්සසිති? හරිං තථා තිබ්බති තථා පෙසි; සුභා ව බාලෙ කිං ඵත්තං භාරියසකුණු අගොසිති, වෙජ්ජං පකෙකාසාපෙට්ඨා සුවණ්ණසත්තෙන බාහං ඵාලාපෙට්ඨා සුවණ්ණ සරකෙන ලොතිහං ගහෙත්වා උදකෙන සමතිජ්ඣිත්වා පායෙසි. නෙමිතතිකා සුභා “ඵස ගබ්භො රඤ්ඤා සහතු භවිස්සති, ඉමිනා රාජා හඤ්ඤිස්සති”ති ව්‍යාකාරිංසු. දෙවි සුභා “මය්‍යං කීර කුච්ඡිතො නික්ඛන්නො රාජානං මාරෙස්සති”ති ග්‍රහං පාතා පෙතුකාමා උය්‍යානං ගතත්වා කුච්ඡං මද්දපෙති. ගබ්භො න පතති; සා පුත්තපුත්තගතත්වා තපේව කාරෙති. රාජා “කිමත්තං අයං අභිණ්ණං උය්‍යානං ගච්ඡතිති, පරිච්ඡිමංසන්නො තං කාරණං සුභා “භද්දෙ තව කුච්ඡයං පුත්තොති වා සිහාති වා න පඤ්ඤායති, අතතනො නිබ්බන්තදරකං ඵවමකාසිති මහා අගුණරාසිපි නො ජමබුද්ධිපතලෙ ආවිභවිස්සති, මා ඵවං කරොගි”ති වාරෙත්වා ආරතඛං අදාසි. සා ගබ්භවුදානකාලෙ තං මාරෙස්සාමිති විනෙතසි. හදාපි ආරකබමනුස්සා දිස්වා කුමාරං අපතාමිංසු. අපාපරෙන සමයෙන වුභිප්පත්තං කුමාරං දෙවියා දස්සෙසුං. සා හං දිස්වා ව පුත්තසිනෙහං උප්පාදෙසි, තෙන හං මාරෙතුං තාසක්ඛි. රාජාපි අනුක්කමෙන පුත්තස්ස උපරජ්ජමදාසි. අපේකස්මිං සමයෙ දෙවදන්නො රහො ගහො විනෙතසි, “සාරිපුත්තස්ස පරිසා මහා මොග්ගලානස්ස පරිසා මහාකස්සපස්ස පරිසාති ඉමෙ විසුං විසුං ධුරා, අභමපි ඵකං ධුරං නීභරාමි”ති. සො “න සක්කා විනා ලාභෙන පරිසං උප්පාදෙතුං, හදාහං ලාභං නිබ්බන්තෙමි”ති විනෙතත්වා බකිකෙ ආගහනසෙන අජාතසත්තුකුමාරං ඉභිපාටිහාරියෙන පසා දෙත්වා සාගමානං පච්ඡි රථසහෙති උපසානං ආගච්ඡන්තං අති විස්සත්තං ඤාත්වා ඵකදිවසං උපසඛකමිත්වා ඵතදවොව. “පුබ්බෙ බො

කුමාර මනුස්සා දිසායුකා, එතරහි අප්පායුකා-පෙ-තෙන හි තිං කුමාර පිතරං හන්තො රාජා ගොති, අහං හගවන්තං හන්තො බුඬො හවිස්සාමි”ති කුමාරං පිතුවධෙ උයෙතාපෙසි. සො අයෙතා දෙවදත්තො මහානුභාවො, එතස්ස අපිදිහං නාම තඤ්චි, උරුයා පොත්තියං බක්ඛිතො දිවා දිවස්ස භිහො උබ්බිග්ගො උස්සංඛි උත්තස්සො අනෙතා පුරං පවිසිත්වා චුත්තප්පකාරං විප්පකාරං අනාසි අථ නං අමච්චා ගගෙත්වා අනුසුඤ්ඤා “කුමාරො ච හන්තබ්බො, දෙවදත්තො ච, සබ්බෙ ච භික්ඛු හන්තබ්බො”ති සමමන්තසිත්වා රඤ්ඤෙ අභ්භාවස්සෙත භරිස්සාමාති රඤ්ඤෙ අරොවෙසුං.

රාජා යෙ අමච්චා මාරෙතුකාමා අගෙසුං තෙසං ඤානත්තරාහි අව්ඤ්ඤා යෙන මාරෙතුකාමා තෙ උච්චෙසු ඤාතෙසු ධපෙත්වා කුමාරං පුච්ඡි; “කිස්ස පන තිං කුමාර මං මාරෙතුකාමොසි”ති? “රජෙජනමහි දෙව අභිනො”ති, රාජා තස්ස රජං අදසි. සො “මග්ගං මනොරථො තිප්ථනො”ති දෙවදත්තස්සාරොවෙසි. තතො නං සො ආහ “තිං මුසිකං අනෙතා තරිත්වා ගෙරිං පරියොනත්තෙ පුරිසො විශ් කිච්චකාරිමහිති මඤ්ඤං, භතිපාගෙනෙව තෙ පිතා තයා කතං අවමානං විනොත්තා සයමෙව රාජා හවිස්සති. අථ හනොති කිං කරොමිති? මුලුකච්චං ඤාතෙ පාපෙහිති; “නත්ත හනොති මග්ගං පිතා න සත්ථපෙකාති; “ආහාරුපචෙක්ඤෙන නං මාරෙහිති, සො පිතරං තාපනගෙගෙ පක්ඛිපාපෙසි; භාපනගෙගෙ නාම කම්මකරණත්ථාය කතං ධුමකරං. මම මාතරං ධපෙත්වා අඤ්ඤස්ස දඬුං මා දෙථාති වාහ. දෙවී සුවණ්ණසරතෙ හත්තං පක්ඛිපිත්වා උච්ඡග්ගෙන ආදාය පවිසති; රාජා නං භුඤ්ඤා යාපෙති. සො කථං මග්ගං පිතා යාපෙතිති පුච්ඡිත්වා නං පවත්ති. සුත්වා මග්ගං මාතු උච්ඡග්ගං භත්වා පවිසිත්වා මා දෙථාති ආහ. තතො පඨාය දෙවී මොළියං පක්ඛිපිත්වා පවිසති. තචපි සුත්වා මොළිං බක්ඛිත්වා පවිසිත්වා මා දෙථාති ආහ. තතො සුවණ්ණපාදකාසු හත්තං ධපෙත්වා පිදහිත්වා පාදකා ආරුග්ගා පවිසති. රාජා තෙන යාපෙති. පුත්ත කථං යාපෙතිති පුච්ඡිත්වා හමත්තං සුත්වා “පාදකා ආරුග්ගා පවිසිත්වා මා දෙථාති ආහ. තතො පඨාය දෙවී ගඤ්ඤාද කෙන නගාසිත්වා සරීරං චතුමුඤ්ඤෙන මකෙකත්වා පාරුපිත්වා පවිසති. රාජා තස්සා සරීරං ලෙහිත්වා යාපෙති. පුත්ත පුච්ඡිත්වා තං පවත්ති. සුත්වා ඉතො පඨාය මග්ගං මාතුපවෙසනං තිවාරොථාති ආහ. දෙවී වාරමුලෙ ධත්වා “සාමිබ්බිසාර එතං දහරකාලෙ මාරෙතුං නාදසි, අත්තතො සත්තුං අත්තතාව පොසෙසි, ඉදං දුති තෙ පච්ඡිමං දස්සනං, නාහං ඉතො පඨාය තුමෙහ පස්සිත්වා ලභාමි, සවෙ මග්ගං දෙසො අභි බම දෙවා”ති රොදිත්වා කාඤ්ඤා නිවත්ති.

තතො පඨාය රඤ්ඤෙ අභ්භාරො නජී. රාජා මග්ගචලසුබෙන වඬක මෙන යාපෙති. අතිවිශස්ස අත්තභාවො විරොචති. සො කථං මෙ

හඟේ පිතා යාපෙතීති පුවතියා වඩකමෙන දෙව යාපෙතී, අතීවියය්‍ය අත්තාහාලො විරොවතීති සුභා වඩකමං දුතිය්‍ය හාරෙය්‍යාමීති විනොත භා මය්‍යං පිතු පාදෙ බුරෙන ඵාලෙභා ලොණතෙලෙන මකෙඛ භා බදිරඛායරෙති විටිචිටිති පච්චාති තහාපිතෙ පෙසෙයි. රජා තෙ දිසාව “නුත මය්‍යං පුතොතා කොතවි සකුණුතොතා භවිය්‍යතී, ඉමෙ මෙ මසුසාරණන්දාය ආගතා”ති විනොතයි. තෙ ගතාවා වන්දිතා අභංසු. “භග්‍යා ආගතන්දා”ති? ව පුඨා නං සාසනං ආරොවෙසුං. “නුවහාකං රකුණු ආණං කාරොථා”ති ව වුත්තා “නිසිද දෙව්‍යා”ති වතා රජානං වන්දිතා “දෙව මයං රකුණු ආණං කාරොම, මා අමහානං කුරුකිත්ථ, න ඉදං නුවහාදිසානං ධම්මරාජුතං අනුච්ඡික”න්ති වතා වාම හතේන ගොප්ථනෙ ගගෙභා දකුණිහතේන වුරං ගගෙභා පාදත ලාති ඵාලෙභා ලොණතෙලෙන මකෙඛභා බදිරඛායරෙති විටි චිටිති පචංසු.

රජා කිර පුබ්බෙ වෙතියඛගණෙ සඋපාහනො අගමායි. නිසර්ජන්දාය පකුණුතොතං කචසාරව අබොතෙති පාදෙති අකකමී; “තය්‍යායං නිය්‍යකු”ති වදන්ති. රකුණු බලවවෙදනා උපපන්නා සො “අගො බුබ්බො, අගො ධම්මො”ති අනුය්‍යරනොතො යෙව වෙතියඛගණෙ ඛිත්තමාලා විය මිලායිතා වානුමමාරාජකදෙවලොකො වෙය්‍යවර්ණය්‍ය පරිවාරකො ජනවසගො නාම යකෙඛා සුභා තිබ්බන්ති.

තං දිවසමෙව අජාතසත්තුය්‍ය පුතොතා ජාතො; පුත්තය්‍ය ජාත භාවච පිතු මහභාවච නිවෙදෙතුං වෙ ලෙඛා ඵකකකණෙයෙව ආගතා. අමච්චා “පඨමං පුත්තය්‍ය ජාතභාවං ආරොවෙය්‍යාමා”ති තං ලෙඛං රකුණු හතේ ධපෙසුං. රකුණු තං බණ්‍යෙව පුත්තසිනෙ හො උපපජ්ඣිතා සභලසරිරං බොහෙභා අභිමිජං ආහව්ව අභායි. නසමිං බණෙ පිතු යුණං අකුණුයි. “මග්ගි ජාතෙපි මය්‍යං පිතු ඵවමෙව සිනෙහො උපපන්නො”ති. සො “ගච්ඡං හඟේ මය්‍යං පිතරං විය්‍යජෙජ්ඣ විය්‍යජෙජ්ඣ”ති ආහ. “කිං විය්‍යජ්ජාපෙසි දෙව්‍යා”ති? ඉතරං ලෙඛං හතේ ධපෙසුං. සො තං පච්චන්ති සුභා රොදමානො මාතුසම්පං ගන්ත්වා “අගොයි නු බො අමම මය්‍යං පිතු මග්ගි සිනෙ හො”ති? සා ආහ “බාල පුත්ත කිං වදෙයි? තච දහරකාලෙ අභිතු ලියා පිළකා උභායි, අථ නං තං රොදමානං සකුණුපෙතුං අසකෙකානොතො ගගෙභා විනිච්ඡයඨානෙ නිසිත්තය්‍ය තච පිතු සන්තිකං අගමංසු. පිතා තෙ අභිතුලිං මුඛෙ ධපෙසි. පිළකා මුඛෙයෙව ගිජ්ජන්ති. අථ තෙ පිතා තච සිනෙගෙන තං ලොගිතමිය්‍යකං පුබ්බං අනුමුභිත්ථංව අජෙඛාහර. ආවරුපො තෙ පිතු ගිනෙහො”ති. සො රොදිත්ථා පරිදෙවිත්ථා පිතු සරිරනිවං අකායි.

දෙවදනෙතාපි අජාතසතතුං උපසඤ්ඤාමිත්වා “පුරිසෙ මහාරාජ ආණ්ඩපෙති, යෙ සමණං ගොතමං ජිවිතා වොරොපෙසසන්ති”ති වච්ඡා තෙන දිනෙන පුරිසෙ පෙසෙත්වා සයං ගිජ්ඣකුටං ආරායන යනෙන න සිලං පවිජ්ඣත්වා නාලාගිරිං ගත්වා පමුච්චාපෙත්වාපි කෙනවි උපායෙන භගවන්තං මාරොතුං අසකෙකානෙතා පරිහීනලාභසකකාරො පච චක්ඛුති යාවිත්වා භාති අලභමානො “තෙති ජනං සඤ්ඤාපෙසසාමි”ති සංඝභේදං කත්වා සාරිපුත්තමොග්ගලානෙසු පරිසං ආදය පක්කනෙනසු උණ්ගං ලොතිතං මුඛෙන ඡ්ඤෙසිත්වා නවමාසෙ ගිලාන මචෙ තිප්පජ්ඣත්වා විප්පටිසාරජානො “කුඛං එහරති සත්ථා වසති”ති පුච්ඡිත්වා “ජෙතවනෙ”ති චුතෙන “මචකෙන මං ගරිත්වා සත්ථාරං දසෙසා”ති වච්ඡා ආගරියමානො භගවතො දසසත්ථාරගසස කම්මසස අනත්තතා ජෙතවනෙ පොක්කරණීසමිපෙයෙව වෙධා භීතතං පඨමං පවිසිත්වා මහානරතෙ පතිසිතොති. අයමෙත්ථ සඤ්ඤපො. විත්ථාර කථානසො ඛක්ඛකෙ ආගතත්තා පන සබ්බං න චුත්තන්ති. එවං “අජා තොයෙව රසඤ්ඤා සතතු ගමිසසන්ති”ති නෙමිත්තිකෙති නිද්දිගොති අජාතසතතුං.

“වෙදෙතිපුතො”ති: අයං කොසලරඤ්ඤා ධිතාය පුතො, න විදෙහරඤ්ඤා. වෙදෙතිති පන පණ්ණිනාධිවචනමෙතං. යථාහ:- “වෙදෙතිනා ගහපතාති, අයෙතා ආනන්දෙ වෙදෙහමුතී”ති. නත්තායං වචනන්දො:- විදනති එතොනාති=වෙදො, ඤාණසොතං අධිවචනං. වෙදෙන ඊහති සටති වායමතීති=වෙදෙති. වෙදෙතියා පුතො= වෙදෙති පුතො.

“නදහු”ති: නසමිං අහු, නසමිං දිවසෙති අන්තො. උපවසන්ති එත්ථාති=උපොසපො. උපවසන්තිති සිලෙන වා අනසතෙන වා උපෙතා හුත්වා වසන්තිති අන්තො. අයං පනෙත්ථ අත්ථුඛාරො:- “ආයාමා චුසො කප්පින උපොසථං ගමිසසාමා”ති ආදිපු හි පාතිමොග්ගලොසො උපොසපො. “එවං අභිභවසමනාගතො ඛො විසාඛෙ උපොසපො උපචුත්තො”ති ආදිපු සිලං. “සුඛස්ස වෙ සදා එගගු සුඛස්සපොසපො සදා”ති ආදිපු උපවාසො. “උපොසපො නාම නාගරුජා”ති ආදිපු පඤ්ඤාති. “න භික්ඛවෙ නදහුපොසපෙ සම්බලුකා ආවාසා”ති ආදිපු උපවසිතබ්බදිවසො. ඉධාපි සො යෙව අධිපෙත්තො. සො පතෙස අභම්මාතුද්දසිපණ්ණරසිහෙදෙන තිවිධො. තසමා සෙසවය නිවාරණත්ථං “පණ්ණරසෙ”ති චුත්තං. හෙන චුත්තං:- “උපවසන්ති එත්ථාති=උපොසපො”ති.

“කොමුදිසා”ති: කුමුදවතියා; තදා කිර කුමුදති සුප්පටිතාති ගොන්ති, තාති එත්ථ සන්තිති=කොමුදි. “වාතුමාසිතිසා”ති: වාතුමා සිසා; සා හි වතුන්තං මාසානං පරියොසානභූතාති=වාතුමාසි. ඉධ පන “වාතුමාසිති”ති චුච්චති මාසපුණ්ණතාය උතුපුණ්ණතාය

සංවර්ජ්‍යපුණ්ණායං=පුණ්ණා; මා ඉති වෘද්ධ චුච්චති; සො එත්ථ පුණ්ණාති=පුණ්ණමා. එවං. “පුණ්ණාය පුණ්ණමායා”ති ඉමසමි. පදවයෙ අත්ථො වෙදිහබ්බො. “ගජාමච්චපිටුනො”ති: එවරුපාය රජතාසවචිතිග්නනාති බිරධාරාති ධොවියමානදිසාභාගාය විය රජතවිමානවිච්චුයෙති මුත්තාවලීසුමනකුසුමදමසෙතදුකුලකුමුද විසරෙති සමපරිකිණ්ණාය වියව චතුරුපකකිලෙසවිමුත්තපුණ්ණ වෘද්ධපාසාසමුදයොභාසිතාය රහතියා රාජාමච්චෙති පරිටුනොති අත්ථො.

“උපපිපාසාදවරගනො”ති: පාසාදවරසුපරිගනො, මහාරහෙ සමුසසිතසෙතවර්තෙත කචනාසනෙ ගිසිනොනා හොති. කසො තිසිනො? නිඤ්චිනොදනත්ථං. අයං හි රාජා පිතරි උපකක්කන දිවසනො පඨාය “නිඤ්ං ඔක්කමිය්සාමි”ති නිමිලිතමතෙතසුයෙව අකඛිසු සත්තිසනසමබ්බාගනො විය කඤ්චානො ගයාව පබුරුකිති: “කිමෙතනති”ච චුතෙත “න කිචි”ති වදති, තෙනස්ස අමනාපා නිඤ්, ඉති නිඤ්චිනොදනත්ථං තිසිනො; අපි ච තයමිං දිවසෙ නකඛතතං සුඨං හොති, සබ්බං නගරං සිත්තසමච්චං විපපකිණ්ණවාලිකං පච චණ්ණකුසුමලාප්පුණ්ණසවපතිමණ්ඩනං සරලාරං සමුසසිතබර්පවා කාදිවිචිත්‍රං සමුප්පලිතදිපමාලා ලබ්බාගසබ්බදිසාභාගං විවිසානාගෙන රජ්ජාසනාගෙන නකඛතතකිලං අනුභවමානෙන මහාරතෙන සමා කිණ්ණං හොති. ඉති “නකඛතතදිවසනායපි තිසිනොනා”ති වදනති. එවං පන වතාපි රාජකුලස්ස නාම සදාපි නකඛතතමෙව, නිඤ්චිනො දනත්ථංයෙව පනෙස තිසිනොනාති සන්ති. ණානං කතං.

“උදුගං උදුගෙහි”ති: උදුගාරං උදුගරි. යථා හි යං තෙලං මානං ගහෙතුං න සකෙකාති, විස්සජ්ඣිකා ගච්ඡති, තං “අවසෙ නො”ති චුච්චති. යච ජලං තළානං ගහෙතුං න සකෙකාති, අරේඛාත්ථ රිකා ගච්ඡති, තං “ඔසො”ති චුච්චති. එවමෙව යං පිතිවචනං හදයං ගහෙතුං න සකෙකාති, අධිකං හුකා අනෙතා අසණ්ඨතිකා බහි නික්කමති, තං “උදුගනති” චුච්චති. එවරුපං පීතිමයං වචනං නිවර්, රෙසිති අත්ථො. “දෙසිනා”ති: දෙසාපගතා; අබ්බා මහිකා ධුමො රජො රාහුති ඉමෙහි උපකකිලෙසෙහි විරහිතාති චුත්තං හොති. තසො රමණීයාති ආදිති පච පොමතවචනාති. සා හි මහාරතස්ස මනං රමයතීති=රමණීයා. චුත්තදෙසවිමුත්තාය වෘද්ධපාසාය ඔහාසි තතතා අතිවිය සුරුපාති=අභිරුපා. දක්ඛිත්‍රං යුත්තාති=දස්සනිසා. විත්තං පසාදෙතීති=පාසාදිනා. දිවසමාසාදිතං ලක්ඛණං හවිත්‍රං යුත්තාති=ලක්ඛණදා. “කනත්‍රබවජ්ජා”ති: කනත්‍රබොඅජ්ජ ? “සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා”ති: සමිතපාපතාය=සමණා; බාහිතපාප තාය=බ්‍රාහ්මණා. “සං නො පසිරුපායනො”ති: වචනවෘත්තයො එස; යංඅමානං පසුතපුර්වනවසෙත පසිරුපාසනානං මධුරං බවමං සුචා විත්තං පසිදෙයාති අත්ථො.

ඉති රාජා ඉමිනා සබ්බෙනාපි වචනෙන ඔහාසනිමිත්තකමමං අකාසි. කස්සා කාසිති? ජිවකස්ස. කිමත්ථං? හගවතො දස්සනත්ථං. කිං සයං හගවතනං දස්සනාය ගනතුං න සකෙකානිති? ආම න සකෙකානි. කඛමා? මහාපරාධතාය. තෙන හි හගවතො උපසාකො අරියසාවකො අත්තනො පිතා මාරිතො, දෙවදත්තො ව තමෙව නිස්සාය හගවතො බහුං අනත්ථමකාසි. ඉති මහාපරාධො එස; තාය මහාපරාධතාය සයං ගනතුං න සකෙකානි. ජිවකො පන හගවතො උපසාකො, “තස්ස පිළිව්ජායාය හගවතනං පයසිස්සාමි”ති ඔහාස නිමිත්තකමමං අකාසි. කිං ජිවකො පන “මය්හං ඉදං ඔහාසනිමිත්තකමමනති” ජානානිති? ආම ජානානි. අප් කසචා තුණ්හි අගොසිති? විකෙඛපුප්චෙජ්දනත්ථං. තස්සං හි “පරිසති. ජ්නනං සත්ථාරානං උපසාකා බහු සනතිපතිතා, තෙ අසිකතිතානං පඨිරුපාසනෙන සයමපි අසිකතිතාව, තෙ මසි හගවතො ගුණකපං ආරඬෙ අත්ත රත්තරා උපාය අත්තනො අත්තනො සත්ථාරානං ගුණකපං කපෙස්සනති, එවං මෙ සත්ථු ගුණකපා පරියොසානං න ගමිස්සති. රාජා පන ඉමෙසං කුලුපකෙ උපසඬකමිත්තා ගතිතත්ථාසාරත්තා තෙසං ගුණකපාය අනත්තමනො හුත්වා මං පුච්ඡිස්සති, අපාගං නිබ්බිකෙඛපං සත්ථු ගුණෙ කපෙත්වා රාජානං සත්ථු සනතිකං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි”ති ජානනොව විකෙඛපුප්චෙජ්දනත්ථං තුණ්හි අගොසිති. තෙපි අමච්චා එවං විනොසුං “අජ්ජ රාජා පච්චි පදෙති රත්තං ථොමෙති, අඬා කපි සමණං වා බ්‍රාහ්මණං වා උපසඬකමිත්තා පඤ්ඤාං පුච්ඡිත්වා ධම්මං සොතු කාමො, යස්ස වෙස ධම්මං සුත්වා පසිදිස්සති, තස්ස මහනතං සකකාරං කරිස්සති, යස්ස පන කුලුපකො සමණො රාජකුලුපකො ගොති හද්දං තස්සා”ති, එවං විනොසවා “අහං අත්තනො කුලුපගසමණස්ස වණ්ණං වත්වා රාජානං ගහෙත්වා ගමිස්සාමි, අහං ගමිස්සාමි”ති අත්තනො අත්තනො කුලුපගානං වණ්ණං කපෙත්වා ආරඬා. තෙනාහ:-“එධං පුනෙන අඬාඤ්ඤා රාජාමච්චො”ති ආදි.

තත්ථ “පුරණො”ති: තස්ස සත්ථුපටිඤ්ඤස්ස නාමං. “කුසල ථො”ති: ගොතතං. සො කීර අඤ්ඤාතරස්ස කුලස්ස එකුතං දසසතං පුරයමානො ජාතො, තෙනස්ස පුරණොති නාමං අකංසු. මඬගල දසසතා වස්ස කතං “දුක්ඛතනති” වහනා නත්ථි. අකතං වා “න කත”නති. සො “කිමහං එත්ථ වසාමි”ති? පලායි. අප්ස්ස වොරා වත්ථාති අච්ඡිද්දංසු. සො පණ්ණාසක වා තිණෙන වා පටිව්ජාදෙතුමපි අජානනො ජාතරුපෙනෙව එකං ගාමං පාවිසි. මනුස්සා තං දිස්වා “අයං සමණො අරහා අපට්ඨෙත්වා, නත්ථි ඉමිනා සදිසො”ති පුච්චතතා දිති ගහෙත්වා උපසඬකතතා, සො “මය්හං සාපකං අතිවත්ථ ගාවෙන ඉදං උප්පත්ත”නති තතො පසාය සාවකං ලභිත්වාපි න නිවා සෙසි. තදෙව පබ්බජ්ජං අග්ගගෙසි. තස්ස සනතිකෙ අඤ්ඤාපි අඤ්ඤාපිති පටිසතා මනුස්සා පබ්බජ්ජං. තං සකිංයාහ:-“පුරණො

කස්සපො”ති. පබ්බජිතසමුහසංඛාතො සංඝො අස්ස අපථිති=සංඝි. සෙව ගණො අස්ස අපථිති=ගණි. ආචාරසික්ඛාපතවසෙන තස්ස ගණස්ස ආචරියොති=ගණාවසියො. “ඤ්ඤො”ති: පඤ්ඤාතො පාකටො. “අප්පිවෙත්ථ සනතුථො අප්පිවත්ථාය වත්ථපි න නිවා සෙති”ති එවං සමුග්ගතො යසො අස්ස අපථිති=සසංඝි. “තිත්ථ කරො”ති: ලභිතරො. “සාධුසම්මතො”ති: “අයං සාධු සුඤ්ඤරො සප්පුරිසො”ති එවං සමමතො. “බහුජනස්සා”ති: අස්සුතවතො අකුඛාලපුත්තස්ස. පබ්බජිතො පඨාය අභික්ඛන්තා බහු රත්තියො ජානාතීති=රත්තඤ්ඤා. චිරං පබ්බජිතස්ස අස්සාති=චිරපබ්බජිතො. අචිරපබ්බජිතස්ස හි කථා ඔක්කප්පනියා න හොති, තෙනාහ:—“චිර පබ්බජිතො”ති. “අඛගතො”ති: අඛානං ගතො, චෙ තයො රාජ පරිවට්ටි අතීතොති අභිප්පායො. “වසොඅනුප්පන්නො”ති: පච්ඡිම වයං අනුප්පන්නො. ඉදං උභයමපි “දහරස්ස කථා ඔක්කප්පනියා න හොති”ති සකියා වුත්තං.

“තුණ්හි අහොසි”ති: සුවණ්ණවණ්ණං මධුරරසං අලංකරකං බාදිතුක්කාමො පුරිසො ආහරිත්වා හත්ථෙ ඤජිතකාර්ජකකං දිස්වා විය කුක්කාතිඤ්ඤාදිගුණසුත්තං නිලකම්මඛන්ධාගතං මධුරං ධම්මකථං සොතුක්කාමො පුබ්බෙ පුරණස්ස දස්සන්නොපි අනත්තමනො ඉදුති ගුණකථාය සුදුහරං අනත්තමනො හුත්වා තුණ්හි අහොසි. අනත්ත මනො සමානොපි පන ‘සවාහං එතං තජ්ජෙත්වා හිවයං ගාහාපෙත්වා නිහරාපෙස්සාමි’ ‘යො යො කප්ථෙති, නං නං රාජා එවං කරොති’ති භීතො අඤ්ඤාපි කොපි කිම් න කප්ථෙස්සති”ති අමනාපමපි නං කථං අභිවාසෙත්වා තුණ්හියෙව අහොසි.

අථඤ්ඤො “අහං අත්තනො කුප්පගස්ස වණ්ණං කප්ථෙස්සාමි”ති විතෙනත්වා වහතුං ආරභී. තෙන වුත්තං “අඤ්ඤාගරොපි බො”ති: ආදී. තං සබ්බං වුත්තනායෙනෙව වෙදිතබ්බං. එත්ථ පන මක්ඛලිති තස්ස නාමං. ගොසාලාය ජාතත්තා ගොසාලොති දුතියං නාමං. තං කීර සකද්දමාය භූමියා හෙලසං ගහෙත්වා ගච්ඡන්තං. “තාන මා බලි”ති සාමිකො ආහ. සො පමාදෙන බලිත්වා පතිත්වා සාමිකස්ස ගහෙන පළාසිතුං ආරඬො. සාමිකො උපධාවිත්වා දසානණ්ණ අග්ග ගෙසි. සො සාවකං ඡබ්බිත්වා අවෙලකො හුත්වා පළාසි. සෙසං පුරණසදිසමෙව.

“අජිතො”ති: තස්ස නාමං. කෙසකම්මලං ධාරෙතීති=කෙස කම්මලො. ඉති නාමවයං සංසඤ්ඤා “අජිතො කෙසකම්මලො”ති වුවවති. තත්ථ කෙසකම්මලො නාම මනුස්සකෙසෙති කතකම්මලො; තතො පතිකීඨතරං වත්ථං නාම තත්ථි. යථාහ:—“සෙය්‍යථාපි භික්ඛවෙ යාති කාතිචි තන්තාවුතාති වත්ථාති, කෙසකම්මලො, තෙසං පති

කිසො අක්කායනි, කොසකම්මලො හික්ඛවෙ සීතකාලෙ සීතො, උණකාලෙ උණො, අපභොසො ච දුක්ඛසම්ප්පයො ච දුක්ඛණ්ණො ච දුග්ගතො වා” ති.

“පකුඛො”ති: තස්ස නාමං. “කම්මායනො”ති: ගොහතං. ඉති නාම ගොතනං සංසන්දෙතො “පකුඛො කම්මායනො”ති වුවවිති. සීතුදකපටිකම්මෙනො එස, වචං කතොපි උදහසිචං න කරොති. උණොදකං වා කප්පං වා ලභිතො කරොති. නදිං වා මග්ගොදකං වා අතික්කම්ම “සීලං මෙ හිත්තනනි” වාලිකපුටං කතො සීලං අබිසාය ගව්ඡති. එවරුපනිසිටිකලභිකො එස.

“සප්පයො”ති: තස්ස නාමං. බෙලඨස්ස පුත්තොති=බෙලඨ පුත්තො. “අමානං ගතිනකිලෙසො පට්ඨිබ්බනකිලෙසො නත්ති, කිලෙසගණි රහිතා මය”නති එවං. වාදිතාය ලබ්බාමවසෙන හිගණ්ණො. නාමස්ස පුත්තොති=නාමපුත්තො.

“අඨ බො රාජා”ති: රාජා කිර තෙසං වචනං සුත්වා විනෙතසි “අහං යස්ස යස්ස වචනං න සොතුකාමො, සො සො එව කපේසි. යස්ස පනම්හි වචනං සොතුකාමො, සො එස නාගභවනං¹ පතො සීත සුපණ්ණො විය තුණ්හිතුතො, අනත්තො වත මෙ”ති. අඨස්ස එතද ගොසි “ඒවිකො උපසන්නස්ස බුබ්බස්ස භගවතො උපසාකො, සයම් උපසන්නො, තස්මා වත්තසම්පන්නො හික්ඛු විය තුණ්හිතුතොව නිසින්නො න එස මසි අකපේන්න කපේස්සති, හත්තිම්හි බො පන මඤ්ඤෙන හත්තිස්සෙව පාදෙ ගභොතබ්බො”ති, තෙන සභිං සසං මනෙතතුං ආරම්බො. තෙන වුත්තං:-“අඨ බො රාජා-සෙ-කිං තුණ්හි”ති තත් “කිං තුණ්හි”ති: කෙන කාරණෙන. තුණ්හි? “ඉමෙසං අමච්චානං අත්තනො අත්තනො - කුලුපගසමණස්ස වණ්ණං කපේන්නානං මුඛං නප්පගොති, කිං යථා එතෙසං එවං තව කුලුපග සමණො නත්ති? කිං තං දළිඤ්ඤා? න තෙ මම පිත්තරා ඉස්සරියං දිත්තං උදත්තු අස්සඛො”ති පුව්ඡති.

තතො ඒවකස්ස එතදගොසි:-“අයං රාජා මං කුලුපගසමණස්ස ගුණං කපාපෙති න දති මෙ තුණ්හිභාවස්ස කාලො, යථා බො පති මෙ රාජානං වන්දිතො නිසින්නොව අත්තනො කුලුපගසමණානං ගුණෙ කප්පිංසු, න මග්ගං එවං සන්ත්තු ගුණෙ කපේතුං සුත්තනති උසායාසනා භගවතො විහාරාහිමුබ්බො පච්චතිසිත්තෙන වන්දිතො දස නවසමොධානසමුප්පල්ලං අප්ප්ලිං පග්ගහෙතො “මහාරාජ මා මං එවං විත්තසිත්ථ, අයං යං වා තං වා සමණං උපසංඝමති”ති. මම සන්ත්තො හි මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමනෙ මාතුකුච්ඡිතො නික්කමනෙ මහාහිනික්ක මනෙ සමෙබ්බාගියං ධම්මවක්කප්පවත්තනෙ ව දසසහස්සිලොකධාතු

කමිටි, එමගින් සාමාජිකයන් අතර, එමගින් දෙවොලොගණ, මග්ග. සහිතයා ගුණ කපිසියාමි, එකගවිනො සුණ මහාරාජා”ති වඩා “අයං දෙව හගවා අරහං සමමාසමුඛො”ති ආදිමාග.

තත් “නං වො පන හගවනන”ති: ඉන්ද්‍රියානොගණනෙ උප යොගවනනං. තස්ස වො පන හගවනොති අනෙ. “කලායාණො”ති: කලායාණගුණසමනනාගතො, සෙසොති වුතනං ගොති. “කිතති සද්දො”ති: කිතතිගෙව, උතිසොසො වා. “අබ්බුග්ගනො”ති: සද්ද වකං ලොකං අපේක්ඛානරිතො උග්ගනො. කිතති? “ඉතිපි සො හගවා අරහං සමමාසමුඛො-පෙ-වුඛො හගවා”ති: හග්ගායං පදසම්බන්ධො:- සො හගවා ඉතිපි අරහං, ඉතිපි සමවා සම්බුඛො,-පෙ-ඉතිපි හගවාති, ඉමිනා ව ඉමිනා ව කාරණෙනාති වුතනං ගොති.

තත් “ආරකතො අරිතං අරාතව හතතො පච්චයාදිතං අරහතො පාපකරණෙ රහාභාවාති ඉමෙති තාව කාරණෙති සො හගවා අරහනති වෙදිතබ්බො”ති ආදිතා නයෙන මාතිකං නික්ඛිට්ඨො සබ්බානෙව එතාති පදනි විසුඛිමග්ගෙ බුඛානුස්සතිතිද්දෙසෙ වුතනාති. තතො තෙසං වින්දාරො ගහෙතබ්බො. ජිවකො පන එකමෙකස්ස පදස්ස අත්ථං නිස්පෙත්ථො “එවං මහාරුජ අරහං මග්ගං සත්ථො, එවං මග්ගං සමමාසමුඛො-පෙ-එවං හගවා”ති වඩා “නං දෙවො හගවනනං පසුරුපාසතු, අපෙසවනාම දෙවස්ස හගවනනං පසුරුපාසනො විනනං පසිදෙසා”ති ආග. එත් ව නං දෙවො පසිදුපාසතුති වදනො, “මහාරුජ කුමාරදිසානං ගි සතෙනපි සහස්සෙනපි සහ සහස්සෙනපි පුඨස්ස මග්ගං සහිතො සබ්බසං විතනං ගහෙත්ථො තපෙ තුං ථාමො ව බලව අත්ථි, විස්සන්තො උපසඤ්ඤාමිති පුච්චෙය්‍යාසි මහාරාජා”ති ආග.

රඤ්ඤාපි හගවනො ගුණකපං සුණනස්ස සකලසර්ථං පච්චර්ණණාය පිතිසා නිරන්තරං පුටං අගොසි. සො තං බණ්ණෙව ගතතු කාමො හුත්වා “ඉමාග වො පන වෙලාය මග්ගං දසබලස්ස සනතිකං ගච්ඡතො න අඤ්ඤා කොචි බිප්පං යානාති යොජෙතුං සක්ඛිස්සති අඤ්ඤානු ජිවකා”ති විනොත්ථො ගෙන ගි සමම ජිවක ගජ්ඣානාගි කප්පාපෙතිති ආග.

තත් “ගෙන ගි”ති: උග්ගෙය්‍යනෙත්ති පාඨො, “ගච්ඡ සමම ජිවකා”ති වුතනං ගොති. “ගජ්ඣානාගි”ති: අනෙකෙසු අස්සරුපාදි යානෙසු විජ්ජමානෙසුපි ගජ්ඣානං උත්තමං, උත්තමස්ස සනතිකං උත්තමයානෙනෙව ගතබ්බනතිව අස්සයානරුපයානාති සසද්දති, දුරතොව තෙසං සද්දෙ සුගති, ගජ්ඣානස්ස පදනුපදං ගච්ඡනොපි සද්දං න සුණනති, නිබ්බුතස්ස වො පන හගවනො සනතිකං නිබ්බුතෙ ගෙව යානෙති ගතබ්බනති ව විනොත්ථො ගජ්ඣානාගිති ආග.

“පවමනනානි හප්පිසාසනානි”ති: පව කණෙරුසනානි. **“කප්පාපෙඤා”**ති: ආරොගණසර්ජානි කාරෙඤා. **“ආරොගණි ස”**නති: ආරොගණයොගනං, ඔපවසනනති අපේඨා.

කිං පනෙස රඤ්ඤා වුත්තං අභාසි, අවුත්තනති? අවුත්තං. කසමා? පණ්ඩිතතාය. එවං කිරිසු අහොසි: “රාජා ඉමාය වෙලාය ගච්ඡාමි”ති වදති, රාජානො ව නාම බහුපච්චත්තිකා, සචෙ අත්තරුමග්ගෙ කොචි අත්තරුග්ගො ගොති, මමපි ගරහිසුනති “ජීවකො රාජා මෙ කප්පිතං ගණ්ඨාතිති අකාලෙපි රාජානං ගගෙඤා තික්කමති”ති. ගගවනතමපි ගරහිසුනති “සමණො ගොචමො ‘මග්ගං කථා වහනති’ති කාලං අසලුකෙඤ්ඤාව කථෙති”ති. තසමා “යථා නෙව මග්ගං න ගගවතො ගරහා උපපජ්ජති, රඤ්ඤා ව රක්ඛා සුසංචිතිතා ගොති, තථා කප්පිසාමි”ති. තභො “ඉත්ථියො තිස්සාය පුරිසානං හයං නාම නත්ථි, සුඛං ඉත්ථිපරිවුත්තො ගම්ඤ්ඤා”ති පව හත්ථිතිකාසනානි කප්පාපෙඤා පව ඉත්ථිසනානි පුරිසවෙසං ගාගාපෙඤා “අසිතොමරග්ගථො රාජානං පරිවාරෙසුථා”ති වඤා පුන විනෙතසි: “ඉමස්ස රඤ්ඤා ඉමග්ගං අත්තහාවෙ මග්ගප්පානං උපතිස්සයො නත්ථි, බුඬා ව උපතිස්සයං දිස්ථාව ධම්මං කථෙන්නති, හඤ්ඤං මහාජනං සන්නිපාතාපෙමි, එවං සති සථො කස්සපිදෙව උපතිස්සයෙන ධම්මං දෙසිස්සති, සො මහා ජනස්ස උපකාරාය හවිස්සති”ති. සො තත්ථ භත්ථ සාසනං පෙසෙසි, හෙරිං වරාපෙසි “අජ්ජ රාජා ගගවතො සන්නිකං ගච්ඡති, සබ්බෙ අත්තනො විභවානුරුපෙන රඤ්ඤා ආරක්ඛං ගණ්ඨනතු”ති. තභො මහාජනො විනෙතසි “රාජා කිර ගගවතො දස්සනත්ථං ගච්ඡති, කිදිසි වන හො ධම්මදෙසනා හවිස්සති, කිං නො නක්ඛිත්තතිදාය? තත්ථෙව ගම්ඤ්ඤාමා”ති සබ්බෙ ගඤ්ඤාප්පථාදිති ගාගාපෙඤා රඤ්ඤා ආගමනං ආකඤ්ඤිමානා මග්ගෙ අඬංසු. ජීවකොපි රඤ්ඤා පටි වෙදෙසි **“කප්පිනානි වො නෙ දෙව හප්පිසානානි, සස්සදානි කාලං මඤ්ඤාසි”**ති. තත්ථ **“සස්සදානි කාලං මඤ්ඤාසි”**ති: උපවාරවචන මෙතං. ඉදං වුත්තං ගොති: “යං තයා ආණ්ඩනං, භං මයා භභං, ඉදති යස්ස භිං ගමනස්ස වා අගමනස්ස වා කාලං මඤ්ඤාසි, තදෙව අත්තනො රුචියා කරොති”ති.

“පවෙවසා ඉත්ථිසො”ති: පාටිථකතා ඉත්ථියො, එකෙකිස්සා හත්ථි තියා එකෙකං ඉත්ථිනති වුත්තං ගොති. **“උක්ඛාසු ධාරිසමානාසු”**ති: දණ්ඩදිපිකාසු ධාරිසමානාසු. **“මහවමඤ්ජානුභාවෙනා”**ති: මහතා ව රාජානුභාවෙන. **මහවමා** ඉතිපි පාලි මහතියාති අපේඨා. ලිඛිත විපරියාසො එස. **ඤ්ජානුභාවො** වුච්චති රුජ්ඣි. කා පනස්ස රුජ්ඣිති? තියොජනසත්තානං විනං මහාරජ්ජානං ඉස්සරියසිරි. තස්ස හි **“අසුකදිසං රාජා තථාගතං උපසඤ්ඤාමස්සති”**ති පස්මනරං සංවිද හතෙ අසතිපි තං බණ්ඨෙව පවඉත්ථිසනානි පුරිසවෙසං ගගෙඤා පටිබුක්ඛකවෙස්ඨනානි අංසෙ ආසත්තබග්ගානි මණ්දණ්ඩවණ්ණතොමරෙ

ගහෙත්වා තිකඛමිංසු. යං සංක්ඛාය වුත්තං පච්චෙද්ධා ඉප්පිගො ආරො පච්චෙද්ධාති. අපරපි සොලසසහස්සඛතතිය නාටකිත්ථියො රුජානං පරි වාරසිංසු. තාසං පරියනෙත චුජ්ඣාමනකිරිතාදයො, තෙසං පරි යනෙත අනෙතපුරගොපභා විසාසිකා පුරිසා, තෙසං පරියනෙත විචිත්තවෙසවිලාසිනො සසිසහස්සමත්තා මහාමච්චා, තෙසං පරියනෙත විවිධාලඛකාරපතිමණ්ඩලා නානාපභාසාරආයුධගත්වා විජ්ජාධරතරුණා විය නවුතිසහස්සමත්තා රසියපුත්තා, තෙසං පරි යනෙත සතසහස්සගතතිකාති තිවාසෙත්වා පචසතග්ගතිකාති එකංසං කත්වා සුත්තභාසා සුචිලිත්තා කාමනමාලාදිතානාහරණ සොභිතා දසසහස්සමත්තා බ්‍රාහ්මණා දක්ඛිණගත්වා උසාපෙත්වා ජය සංග්ගං සොසෙත්තා ගවුන්ති. තෙසං පරියනෙත පචඛගිහාති කුරි යාති, තෙසං පරියනෙත ධනුපනතිපරිකෙබ්බො, තසාං පරියනෙත හත්තිකවා, හත්තිනං පරියනෙත ගීවාය ගීවං පහරමානා අසපනති, අසපරියනෙත අඤ්ඤාමඤ්ඤාං සංසතතා රථා, රථපරියනෙත බාහාය බාහං පහරමානා යොධා, තෙසං පරියනෙත අත්තනො අහනනො අනුරූපාය ආහරණසමපතතියා විරොවමානා අභාරසෙතිගො. ඉති යථා පරියනෙත ධත්වා බිත්තො සරො රාජානං න පාපුණාති, එවං ජීව්කො කොමාරහවෙචා රඤ්ඤා පරිසං සංවිදුතිත්වා අහතනා රඤ්ඤා අවිදුරොන ගවුන්ති “අවෙ කොචි උපග්ගවො හොති සබ්බ පදමං රඤ්ඤා ජීවිතදුක්ඛ දස්සාමි”ති. උක්ඛානං එත්තනාති සභාති වා සහස්සාති වා සහසහස්සාති වා ති ව පරිචේත්ථෙද්ද නත්ති. එව රූපිං රාජිං සංක්ඛාය වුත්තං “මහමච්ච රාජානුභාවෙන සෙන ජීව කායං කොමාරහවවස්ස අඛමනං ගෙනපාසාසි”ති.

“අභුදෙධ ගස”නති: එත්ථ විත්තුත්තාසහයං ඤ්ඤාහයං ආරම්භ හයං ඔත්තපහයනති වතුබ්බධං හයං, තත්ථ “ජාතීං පටිච්ච හයං හයානක”නති ආදිතා නයෙන වුත්තං විත්තුත්තාසහයං නාම. “තෙ පි තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුත්වා යෙභුයොන හයං සංවෙගං සත්තාසං ආපජ්ජන්ති”ති එවමාගතං ඤ්ඤාහයං නාම. “එවං නුත තං හයහෙ රවං ආගවුන්ති”ති එත්ථ වුත්තං ආරම්භහයං නාම.

“භිරං පසංසනති න හි තත්ථ සුරං.

හයා හි සනෙතා න කරොන්ති පාප”නති

ඉදං ඔත්තපහයං නාම. තෙසු ඉධ විත්තුත්තාසහයං අභු: අහො සිති අත්ථො. “ජමගිහත්තං”නති, ජමගිහතාවො, සකලසර්වල තනති අත්ථො. “ලොමහාසො”ති: ලොමහංසනං, උභිං සීතලොම තාති අත්ථො. සො පනායං ලොමහංසො ධම්මසවණාදිසු පිති උපානතිකාලෙ පිතියාපි හොති, භිරුජාතිකානං සමපහාරපිසාවාදි දස්සනෙසු හයෙනාපි, ඉධ හයා ලොමහංසො වෙදිතබ්බො.

තසමා පනෙස හිනොති? “අකුකාරොනා”ති එනෙ වදනති. රාජ ගහෙ තීර චතරිංසු මහාවාරානි, වහුසභී බුදුකවාරානි, ජීවකස්ස අඹවනං පාඨාරස්ස ව භිජ්ඣකුටස්ස ව අනතරා හොති, සො පාඨි තවාරෙන තිකඛමිත්වා පඛතච්ඡායං පාවිසි. තත් පඛතකුටෙන වන්දෙ ඡාදිතො, පඛතච්ඡායාය ව රුකඛච්ඡායාය ව අකුකාරං අහොසි”ති. තං අකාරණං, හද ගි උක්කානං සතසගස්සසොපි පරිවෙත්ඨෙ නත්ති. අයං පන අපසග්ගතං නිස්සාය ජීවකො ආසඛකාය භිතො. ජීවකො තීරස්ස උපරිපාසාදෙයෙව ආරොවෙයි: “මහාරාජ අපසග්ගකාමො භගවා, අපසග්ගෙනෙව උපසඛකමිතබ්බොති”ති. තසමා රාජ කුරියසග්ගං නිවාරෙයි. කුරියාති කෙවලං ගතිතමත්තකා නෙ ව හොනති. වාවම්පි උච්චං අතිච්ඡාරයමානා අච්ඡරා සඤ්ඤාය ආගච්ඡන්ති. අඹවනෙපි කස්සපි බිච්ඡතසඤ්ඤපි නසුයන්ති. රාජා නො ව නාම සග්ගභිරුහා හොනති. සො තං අපසග්ගං නිස්සාය උක්කණ්ඩිතො ජීවකෙපි ආසඛකං උපාදෙයි: “අයං ජීවකො මග්ගං අඹවනෙ අඛිකතෙළස භික්ඛුසනාති”ති ආහ. එත්ථ ව බිච්ඡතසග්ග මත්තම්පි න සුයන්ති. අභුතමමඤ්ඤ ඵස වත්වා මං නගරතො තීන රිත්වා පුරතො බලකායං උදාපෙත්වා මං ගණ්හිත්වා අත්තතො ඡත්තං උස්සාපෙතුකාමො. අයං ගි පචතනං හත්තිනං බලං ධාරෙති. මම ව අවිදුරෙනෙව ගච්ඡති. සන්තිතෙ ව මෙ ආවුඛතන්තො ඵකපුරිසොපි නත්ති. “අහො වත මෙ අනන්තො”ති. එවං හාසිත්වා ච පන අභිතො පිය සණ්ඨාතුම්පි නාසකම්. අත්තතො භීතභාවං තස්සා වික්ඛි. භෙන චුත්තං: “අඵ වො රාජා-පෙ-න නිගෙසාසො”ති.

තත්ථ “සමමා”ති: වයස්සාභිලාපො ඵස “කච්චි මං වයස්සා”ති චුත්තංහොති. “න පලමෙහසිති: යං නත්ථි තං අත්ථි”ති වත්වා කච්චි මං න විපුලථායයි. “නිගෙසාසො”ති: කථාසලාපනිගෙසාසො.

“මා හාසි මහාරාජා”ති: ජීවකො “අයං රාජා මං න ජානාති නායං පරං ජීවිතා වොරොපෙති”ති සවෙ බො පන න අස්සා සෙස්සාමි විනස්සෙය්‍යාති විත්තයිත්වා දළහං කත්වා සමස්සාසෙනො “මා හාසි මහාරාජා”ති වත්වා “න නං දෙවා”ති ආදිමාහ.

“අභික්කමා”ති: අභිමුඛො කම, ගච්ඡ පවිසාති අන්තො. සක්ඛිං චුත්තෙ පන දළහං න හොතීති තරමානො වික්කගතුං ආහ: “එනෙ මණ්ඩලමාලෙ දීපා ඤාසන්ති”ති. “මහාරාජ වොරබලං නාම න දීපෙ ජාලෙත්වා තිස්ඨති, එනෙ ව මණ්ඩලමාලෙ දීපා ජලන්ති, එතාස දීපසඤ්ඤාය යාති මහාරාජා”ති වදති.

“නාගස්ස භූමි”ති: යත්ථ සක්කා හත්තිං ආරුළෙන න ගන්තුං, අයං නාගස්ස භූමි නාම. “නාගා පච්චොරොතිත්වා”ති: විහාරස්ස බතිවාරකොඨකෙ හත්තිතො ඔරොතිත්වා. භූමියං පතිභීතසමකාල

මෙව පත හඟවතො තෙජෝ රකෙකුකු සරිරං එරි. අථස්ස තාවදෙව සකලසරිරතො සෙද මුව්චිංසු. සාට්ඨා පිළෙභ්වා අපනෙතබ්බා විය අගෙසු. අතතනො අපරාධං සරි, මහාහයං උපපජ්ජි. සො උජ්ඣං හඟවතො සනතිකං ගතතුං අසකෙකානෙනා ජිවකං ගතේ ගගෙභ්වා ආරාමවාරිකං වරමානො විය “ඉදං තෙ සමම ජිවක සුඤ්ඤා භාරිතං ඉදං සුඤ්ඤා භාරිත” නති විහාරස්ස වණණං හණමානො අනුක්කමෙන සෙසා මණ්ඩලමාලස්ස වාරං නොනුපසංඛිකම්, සමපතොති අතො. “සාහං පත සමම” ති. කතං පුවජ්ජිති? එකෙ තාව “අජානනො” ති වදනති. “ඉමිනා කිරදහරකාලෙ පිතරා සඬිං ආගමි හඟවා දිඤ්ඤා, පච්ඡා පත පාපමිත්තසංසංගෙන පිකුකාතකං කථා අභිමාරෙ පෙසෙභ්වා ධන පාලකං පමුවාපෙභ්වා මහාපරාධො හුභ්වා හඟවතො සමමුච්ඡිතාටං න උපගතපුබ්බොති අසරාතනො පුවජ්ජිති” ති. භං අකාරණං. හඟවා හි ආකිණ්ණවරලක්ඛණො අනුබ්බජනපතිමණ්ඩලො ජබ්බණ්ණොති රඟමි සකලං ආරාමං ඔහාසෙභ්වා තාරාගණපරිවුතො විය පුණ්ණ වකෙ හිකුගුණපරිවුතො මණ්ඩලමාලමජෙඤ්ඤා නිසිනො. තං කො තාම න ඡතෙය්ස? අයං පත අතතනො ඉස්සරියලිලායස්ස පුවජ්ජිති. පතති ගෙසා රාජකුලානං:-යං සරානනොපි අජනනො විය පුවජ්ජනති.

ජිවකො පත තං සුභ්වා “අයං රාජා පඨවියං ධ්වං කුභිං පඨවී” ති තහං ඔලොකෙභ්වා කුභිං වජ්ඣමුජ්ජියාති, සිතෙරුමුලෙ ධ්වං කුභිං සිතෙරුමි වදමානො විය දසබලස්ස පුරතො ධ්වං කුභිං හඟවාති පුවජ්ජිති. හතස්ස හඟවනං දස්සෙමි” ති යෙන හඟවා තෙනජලිං පණාමෙභ්වා “එසො මහාරාජා” ති ආදිමාහ. “සුරකාගො” ති: පරි වාරෙභ්වා නිසිනස්ස පුරතො නිසිනො.

“සෙසා හඟවා නොනුපසංඛිකම්” ති: යතං හඟවා තතං ගතො, හඟවතො සනතිකං උපසංඛිකනොති අතො. “එකමග්ගං අභා සි” ති: හඟවනං වා හිකුසංඝංවා අසංඝට්ඨමානො අතතනො ධාතුං අනුච්ඡිකෙ එකස්මිං පදෙසෙ හඟවනං වජ්ඣං එව තාව අභාසි.

“තුණ්හිගුතා, තුණ්හිගුතා” ති: යතො යතො අනුච්ඡිකෙති, හතො තතො තුණ්හිගුතමෙවංති අතො. තතං හි එකහිකුසංඝං පි හතකුකුචං වා පාදකුකුචං වා තතී. සබ්බාලභිකාරපතිමණ්ඩලං නාටකපරිවාරං හඟවතො පුරතො සීතං රාජානං වා රාජපරිසරං වා එකහිකුසංඝං හිකුසංඝං. සබ්බෙ හඟවනමෙව උලෙකයමානා නිසිදිංසු. රාජා තෙසං උපසමෙ පසිදිභ්වා විගතපඬකතාය විපසන්න රහදම්ච විපසන්නිත්‍රියං හිකුසංඝං පුනපුන විලොකෙභ්වා උදහං උදහෙසි. තතං “ඉමිනා” ති: යෙන කාසිකො ව වාසිකො න ව මානසිකො ව සිලුපසමෙන හිකුසංඝො උපසන්නො. ඉමිනා

උපසමෙහිනි දිපෙති. තත් “අහො වත මෙ පුතො පබ්බජිතො ඉමෙ භික්ඛු විය උපසන්නො භවෙය්‍යා”ති නයිදං සක්ඛියෙස ඵවමාහ. අයං පත භික්ඛුසංඝං දිස්වා පසන්නො පුතං අනුස්සරි. දුලලහං හි ලබා අවුර්ජයං වා දිස්වා පියානං ඤාතිමිත්තාදීනං අනුස්සරණං නාම ලොකස්ස පකාතියෙව. ඉති භික්ඛුසංඝං දිස්වා පුතං අනුස්සරමානො ඵස ඵවමාහ. කිඤ්ඤාපි ඵවමාහ. අපි ව පුතො ආසඛිකාය තස්ස උපසමං ඉවුර්මානොපෙස ඵවමාහ. ඵවං කිරස්ස අහොසි: “පුතො මෙ පුරුෂස්සති ‘මයං පිතා දහරො, අය්‍යකො මෙ කුහිනති, සො පිතරා තෙ ඝාතීතො’ති සුඤ්ඤාපි පිතරං ඝාතෙති රජ්‍යං කාරෙස්සාමි”ති මඤ්ඤස්සති”ති. ඉති පුතො ආසඛිකාය තස්ස උපසමං ඉවුර්මානො පෙස ඵවමාහ. කිවාපි ඵවමාහ. අථ ඛො තං පුතො ඝාතෙසියෙව. තස්මිං හි වංසෙ පිතිවධො පවපරිවට්ටෙ ගතො. අජාතසත්තු බිම්බිසාරං ඝාතෙසි, උදයො අජාතසත්තුං, තස්ස පුතො මහාමුණ්ඩො නාම උදයං, අනුරුඬො නාම මහාමුණ්ඩං, තස්ස පුතො නාගදස්සො නාම අනුරුඬං, නාගදස්සං පත “වංසචේදකරාරානො ඉමෙ, කිං ඉමෙහි”ති රඬවාසිතො කුපිතා ඝාතෙසුං.

“අගමා වො ඤා”නති: කඬා ඵවමාහ? හගවා කිර රඤ්ඤෙ වචි හෙදෙ අකතෙයෙව විනෙතසි: “අයං රාජා ආගන්ත්වා තුණ්හි තීරවො සීතො කිනත්‍ර ඛො විනෙතති”ති? අථස්ස විතං ඤාතො “අයං මයා සඬං සලලපිතුං අසකෙකානො භික්ඛුසංඝං අනුචිලොකෙති පුතං අනුස්සරි. නඛො පතායං මයි අනාලපනෙත කිචි කපේතුං සක්ඛියති, කරොමි තෙන සඬං කථාසලාප”නති තස්වා රඤ්ඤෙ වචනා තත්තරං. “අගමා වො ඤා මහාරාජ යථාපම”නති ආහ. තස්සෙතො “මහාරාජ යථා නාම උන්නාමෙ වට්ටං උදහං යෙන තිනනං තෙන ගච්ඡති, ඵවමෙව ඤං භික්ඛු සංඝං අනුචිලොකෙති යෙන පෙමං තෙන අනුගතො”ති.

අථ රඤ්ඤෙ ඵතදහොසි: “අහො අවුර්ජයා බුඩ්දුණ්, මයා සදිසො හගවහො අපරාධකාරකො නාම නඤ්ඤ, මයා හිස්ස අඤ්ඤ පඨාකො ඝාතීතො, දෙවදත්තස්ස කථං ගහෙති අභිමාරා පෙසිතා, නාලාගිරි මුත්තො, මං නිස්සාය දෙවදත්තෙන සිලා පච්චි, ඵවං මහා පරාධං නාම මං ආලපහො දසබලස්ස මුඛං තප්පහොති. “අහො හගවා පමහාකාරෙහි භාදිලක්ඛණේ සුප්පතිසීතො, ඵවරුපං නාම සත්ථාරං පහාය බහිඬා න පරියෙසියාමි”ති සොමනස්ස ජාතො හග වන්තං ආලපනො “සිසො මෙ හනෙත”ති ආදිමාහ.

“භික්ඛුසංඝස්ස අපලං පණාමෙඤා”ති: ඵවං කිරස්ස අහොසි: “හගවන්තං වඤ්ඤිතො ඉතො විතොව ගන්ත්වා භික්ඛුසංඝං වඤ්ඤෙන හගවා පිඨිතො කාතබ්බො හොති. ගරුකාරො වෙස ත හොති.

රාජානං වන්දිත්වා උපරාජානං වන්දනොන හි රඤ්ඤෙ අභාරවො කතො හොති. තස්මා භගවන්තං වන්දිත්වා ඤිතයානොයෙව හික්ඛුසං සංඝං අපලිං පණාමෙත්වා ඵකමන්තං නිසීදි.

“කථිදෙව දෙස” නගි: කථි ඔකාසං.

අථ සංඝ භගවා පඤ්ඤපුච්ඡන්තෙ උසංඝාගං ජනෙනො ආග: ‘පුච්ඡ මහාරාජ යදංකංඛසි’¹ ති. තස්සන්තො:—“පුච්ඡ යදි ආකංඛසි, න මෙ පඤ්ඤවිසංජ්ජනෙ භාරො අත්ථි” අථ වා, “පුච්ඡ යං ආකංඛසි, සබ්බං තෙ විසංජේය්‍යාමි” ති සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි, අසාධාරණං පචෙවකබ්බ අග්ගසාවකමහාසාවකෙති, තෙති “යදංකංඛසි” ති න වදන්ති. “සුචා කපේය්‍යාමා”¹ වදන්ති. බුඬා පන “පුච්ඡාචුසො යදංකංඛසි” ති වා, “පුච්ඡ මහාරාජ යදංකංඛසි” ති වා.

“පුච්ඡ වාසව මං පඤ්ඤං යං කිච් මනසිච්ඡස්සි,
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස අගං අන්තං කරොමි තෙ” ති වා.

“තෙන හි නං හික්ඛු සකෙ ආසනෙ නිසීදිත්වා පුච්ඡ යදංකංඛසි” ති වා

“බාවාරථස්ස කුම්මං වා සබ්බෙසං සබ්බසංඝයං
කතාවකාසා පුච්ඡවො යං කිච් මනසිච්ඡපා” ති වා.

“පුච්ඡ මං සභිය පඤ්ඤං යං කිච් මනසිච්ඡස්සි,
තස්ස තස්සෙව පඤ්ඤස්ස අගං අන්තං කරොමි තෙ” ති වා.

තෙසං තෙසං යකඛනරිඤ්දෙවසමණබ්‍රාහ්මණපරිබ්බාජකානං සබ්බඤ්ඤා පචාරණං පචාරෙන්නති. අනච්ඡරියචෙතං යං භගවා බුඬ භුමිං පඤ්ඤා ඵතං පචාරණං පචාරෙය්‍ය. යො බොධිසත්තභුමියං පදෙස ඤ්ඤෙත්ථ සිතො:—

“කොණඩඤ්ඤ පඤ්ඤානි විශාහරොති
යාවන්ති තං ඉසයො සාධුරූපා,
කොණඩඤ්ඤ ඵසො මනුජේසු බමෙමා
යං වඩමාගච්ඡති ඵස භාරො” ති.

ඵචං සකකාදීනං අත්ථාය ඉසිති යාවිතො,

“කතාවකාසා පුච්ඡන්තු භොනො
යං කිච් පඤ්ඤං මනසා’හිපත්තං,
අගං හි තං නං වො විශාකරිස්සං
ඤ්ඤා සයං ලොකමිමං පරවා” ති.

ඵචං සරහඬගකාලෙ.

සමාවජ්ජාතකෙ ව සකලජලබුද්ධිං නික්ඛන්තුං විවරිත්වා පඤ්ඤානං අන්තකරං අදිස්වා සුවීරනෙන බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤං පුද්ධං ඔකාසෙ කාරිතෙ ජාතියා සත්තවස්සො රපිකාය පංසුං කිලනොතා පලලිඛං ආභුජිත්වා අන්තරවිජියං නිසින්නොව.

“තඤ්ඤාං භවෙති භවංගාමිනං යථාපි කුසලො තථා,
රුජ ව ඛො තං ජානාති යදි කාගති වා නවා”ති.

ස ඛබ්බසුඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙයි.

එවං ගතවතා ස ඛබ්බසුඤ්ඤාපචාරණං පචාරිතාය අත්තමනො රුජා පඤ්ඤාං පුච්ඡන්තො “සථානු මො ඉමාති ගන්තො”ති ආදිමාග. තත්ථ සිප්පමෙව=සිප්පායතනං, “සුඵ්ඵසිප්පායගානාති”ති: බ්‍රහ්ම සිප්පානි. ඉසෙසාපිදං ගන්තාගේනාති ආදිති යෙ තං තං සිප්පං නිසාය ජිවනති තෙ දසෙති. 1 අයං ගිසා අධිප්පායො:- “යථා ඉමෙසං සිප්පප ජිවිතං තං තං සිප්පං නිසාය සන්ධිකං සිප්පඵලං පඤ්ඤායති, සකකා නු ඛො එවං සන්ධිකං සාමසුඤ්ඤඵලං පඤ්ඤාපෙතු”නති තස්මා සිප්පා යතනාති ආගරිතො සිප්පපජිවිතො දසෙති.

තත්ථ “ගන්තාරොගා”ති: සබ්බෙපි ගන්තිආවරියගන්තිවෙජ්ඣගන්ති ගණිතාදයො දසෙති. “අසකාගේනා”ති: සබ්බෙපි අසාචරියඅසා වෙජ්ඣඅසාගණිතාදයො. “රජිකා”ති: සබ්බෙපි රජාවරියරජයොධ රජරක්කාදයො. “ධනුගගා”ති: ධනුආවරියඉසාසා. “වෙල කා”ති: “යෙ සුඛෙ ජයබජං ගගෙතො පුරතො ගච්ඡති. “වෙල කා”ති: “ඉධ රඤ්ඤෙය්‍ය යානං ගොතු, ඉධ අසුකමගාමතසා”ති එවං සෙනාබ්‍රහ්මකාරකා. “පිණ්ඩදුසිකා”ති: 2 සාගසිකමගායොධා. තෙ කීර පරසෙනං පටිසිත්වා පිණ්ඩමිව ඡෙත්වා ඡෙත්වා දවසනති, උප්ප තිත්වා උප්පතිත්වා නිගච්ඡන්ති අන්තො. යෙ වා සඛ්‍යාමමඤ්ඤි යොධානං ගතතපානියං ගගෙතො පටිසන්ති, තෙසං පෙ තං නාම. “උග්ගා ගජපුත්තා”ති: උග්ගතුග්ගතා සඛ්‍යාමාවචරා රජපුත්තා. “පක්කන්දුනො”ති: යෙ “කසා සිසං වා ආයුධං වා ආගාරාමා”ති වත්වා “අසුකසා”ති වුත්තා සඛ්‍යාමං පක්කන්දුත්වා තදෙව ආගරන්ති, ඉමෙ පක්කන්දුන්ති=පක්කන්දුනො. මහානාගා විය=මහානාගා. ගන්ති ආදිසුපි අතිමුඛං ආගච්ඡන්තොසු අතිවතතිතයොධානං එතං අධි වචනං. “සුග්”ති: එකන්ත සුර, යෙ සජාලිකාපි 3 සමුද්ධං තරිතුං සකෙකානති. “වමමසොධිනො”ති: යෙ වමමනවුතං වා පටිසිත්වා සර පරිත්තාණං වමමං වා ගගෙතො සුජකිනති. “දුසකපුත්තා”ති: බලවසි තෙහා සරදුසයොධා. “ආලාපිකා”ති: ගතතකාරකා. “නප්පකා”ති: නගාපිතා “නගාපකාති” යෙ නගාපෙතති. “සුදු”ති: සුපිකා. මාලා කාන්දසොපාකටායෙව. “ගණිකා”ති: අවජිද්ධපාඨකා. “මුද්දිකා”ති: ගන්තිමුද්ධං ගණනං නිසාය ජිවිතො. “සාති වා පනඤ්ඤාතිපි”ති: අය කාරදන්තකාර විත්තකාරුදිති. “එවං ගානාති”ති: එවං පවත්නාති. “තෙ දිශෙව ධමෙම”ති: තෙ ගන්තාරොගාදයො තාති පුඵ්ඵ සිප්පාය තනාති දසෙත්වා රාජකුලතො මහාසමපත්තිං ලග්ගානා සන්ධික

1. සි. I II & III. දසෙතති.

2. සි. I. III.* & E. පිණ්ඩදුසිකා.

3. E. සජාලිකාපි.

මෙව සිප්පඵලං උපරිවනති. “සුබ්බිනි”ති: සුඛිතං කරොනති. “පිණ්ණිනි”ති: පිණ්ණං ඵාමබ්බපෙතං කරොනති. උඛග්ගිකාදිසු උපරි ඵලනිබ්බත්තනතො උඛං අග්ගමස්සා අත්ති=උඛග්ගිකා. සග්ගං අරහතී=සොචග්ගිකා. සුඛො විපාකො අස්සාති=සුඛවිපාකා. සුඵ අග්ගෙ රූපසද්දාකිරසථොච්චි අසුඵණ්ණසුඛයසද්දාධිපතෙය්‍ය සඬාතෙ දසසමෙම සංවතෙතති නිබ්බතෙතති=සග්ගසංවතනිකා. තං එවරූපං දක්ඛිණං දුතං පතිඨාපෙන්නති අත්තො. “සාමසූද්දළපු”නති එත්ථ පරමත්තො මග්ගො සාමසූද්දං, අරියඵලං සාමසූද්ද ඵලං. යථා:—“කතමච භික්ඛවෙ සාමසූද්දං?” අයමෙව අරියො අඬඬිකො මග්ගො; සෙය්‍යපීදං? සමමාදිසි—පෙ—සමමාසමාධි, ඉදං වුච්චති භික්ඛවෙ සාමසූද්දං; කතමච භික්ඛවෙ සාමසූද්දඵලං? සොත්තාපත්තිඵලං—පෙ—අරහත්තඵල”නති; තං එස රාජා න ජානාති. උපරි අංගතං පන දුසසාස්සකොපමං සඬාය පුච්ඡති.

අථ හගවා පඤ්ඤං අවිස්සජේත්වා චිනෙතසි: “ඉමෙ බහු අසූද්ද නිත්ථියසාවකා රුජාමච්චා ඉධාගතා, තෙ කණ්ණපක්ඛව සුකකපක්ඛව දීපෙතා කපීයමානෙ “අමහානං රුජා මහනෙත්ත උස්සාගෙන ඉධා ගතො, තස්ස ආගතකාලතො පඨාය සමණො ගොතමො සමණ භොලාගලං සමණහණ්ණිනමෙව කපේති”ති උච්චාසිස්සන්ති. න සක්කච්චං ධම්මං සොස්සන්ති. රඤ්ඤෙ පන කපීයමානෙ උච්චාසිත්තුං න සක්ඛස්සන්ති, රාජ්‍යනමෙව අනුචිත්තස්සන්ති. ඉස්සරානුචිත්තභො නි ලොකො, ගතදුගං රඤ්ඤෙව භාරං කරොමි”ති රඤ්ඤෙ භාරං කරොනෙතා “අභිජ්ඣාසි භො ඛ”නති ආදිමාග. තත්ථ “අභිජ්ඣාසි භො ඛ”නති: අභිජ්ඣාසි නු ඛං? අයව නො සද්දෙ පරතො පුච්ඡන්තාති පදෙන යොජේතබ්බො. ඉදං හි වුත්තං භොති:—“මහාරුජ්ඣං ඉමං පඤ්ඤං අසූද්ද සමණ්ණාගමණෙ පුච්ඡන්ත නු? අභිජ්ඣාසි ච තං පුඬභාවං න හෙ පමුඬන්ති.

“සමෙ භෙ අගරු”ති: සවෙ තුග්ගං යථා හෙ ව්‍යාකරිංසු, තථා ඉධ භාසිතුං භාරියං න භොති. යදි න කොපි අථාසුභාවො අත්ති, භාසස්සුති අත්තො.

“න ඛො මෙ හනෙත”ති: කීං සක්ඛායාග? පණ්ඩිතපතිරූප කානං හි සන්තිකෙ කපේතුං දුක්ඛං භොති, හෙ පදෙ පදෙ අක්කරෙ අක්කරෙ දෙසමෙව වදන්ති. එකත්තපණ්ඩිතා පන කථං සුත්තා සුක පිතං පසංසන්ති. දුක්ඛපිභො පාලිපදඅත්ඛ්‍යාපනෙසු යං යං විරුජ්ඣති, භං තං උජුං කත්වා දෙසෙන්නි. හගවතා ච සදිසො එකත්ත පණ්ඩිතො නාම තත්ති. හෙතාග:—“න ඛො මෙ හනෙත ගරු සත්ථස්ස හගවා චා නිසිනෙතා හගවත්තරූපා චා”ති.

“එකමදහ”නති: ¹ එකං ඉධ අහං. එත් “සමමොදනිසං කපං සාග්ගිසං විනිසාරෙතො”ති: සමොදරනතිං සරිතබ්බසුත්තකපං පරියොසාපෙතො.

කරතො වො මහාග්ග් කරසතොති ආදිසු “කරතො”ති: සගත්තා කරොත්තං. “කාරසතො”ති: ආණ්ඨතියා කාරොත්තං. “ඡිද්දතො”ති: පරෙසං ගත්තාදිති ඡිද්දත්තං. “පචතො”ති පරෙ දුණෙන පිළෙනත්තං. “සොවසතො”ති: පරස්ස භණ්ඩගරණාදිති සොකං සයං කරොත්තං පරෙති තාරාපෙනත්තං පි. “කිලම පො”ති: ආහාරූපවේද්දබ්බන්තාරපවෙසනාදිති සයං කිලමත්තං පරෙති කිලමාපෙනත්තං පි. “එද්දතො එද්දසතො”ති: පරං එද්දත්තං එද්දතොලෙ සයමපි එද්දතො, නමපි එද්දපයතො. “පාණ මනිමාපසතො”ති: පාණං ගතත්තං පරෙති ගතාපෙනත්තං පි. එවං සබ්බත් කරණකාරාපතවසෙනෙව අත්තො වේදිතබ්බො. “සනි”නති: සරසනිං. “තිලොප”නති: මහාතිලොපං. “එකාගාපි ක”නති: එකමෙව සරං පරිවාරෙතො විලුමනං. “පටිපසො”ති: ආගතාගතානං අව්ඡිද්දත්තං මයෙහ තිඨතො. “කරතො න කපි සති පාප”නති: “යං කිච් පාපං කරොමි”ති සද්දස්ස කරොතො පි පාපං න කපිසති, නත්පාපං, “සත්තා පත කරොමා”ති එවං සද්දස්ස තො ගොතති”ති දිපෙති. “මුරපටිසතොතො”ති: මුරතෙමිනා, මුර සදිසං පරියොත්තො වා. “එකමංසඛල”නති: එකමංසරසිං. “පුර”නති: තස්සෙව වෙවචනං. “නතො නිදන”නති: එකමංස ඛලකරණනිදනං.

“දැනිණ”නති: දැනිණිතිරෙ මනුස්සා කකබ්බා දරුණා, හෙ සකිය “කනිසතො”ති ආදිමාග.

උත්තරතීරෙ සත්තා සඬා ගොන්ති පසන්තා බුබ්බමකා ඛමම මාමකා සංඝමාමකා, හෙ සකිය “දදෙන්නා”ති ආදිමාග. හත් “සරසන්නා”ති: මහායාගං කරොත්තො. “දෙමන්නා”ති: ඉත්ථිසදම තෙන, උපොසථකමෙමන වා “සංඝමෙතො”ති: සීලසංගමෙන. “සච්චවස්සන්නා”ති: සච්චවතෙන. “ආගමො”ති: ආගමනං, පචන්ති අත්තො. සබ්බථාපි පාපපුද්දකං කිරියමෙව පටික්ඛිපති.

අමිං පුඝා ලබුජං ව්‍යාකෘග්ගි නාම යො “කිදිසො අමො, කිදිසාති වා අමස්ස ඛකපණ්ණපුප්ථථලාති”ති වුත්තො “ඊදිසො ලබුජො, එදිසාති වා ලබුජස්ස ඛකපණ්ණපුප්ථථලාති”ති වා ව්‍යා කරොති.

“විජිතො”ති: ආණාපචන්තිදෙසෙ. “අපසාදෙතබ්බ”නති: විහෙසෙ තබ්බං.

“අනගිනඤ්චා”ති: “සාධු සාධු”ති එවං පසංසං අවතා. “අසා විසංකාසිචා”ති: “බාල දුක්ඛාසිතං තයා භාසිත”න්ති එවං අපටි බාහිචා. “අනුගණනෙතා”ති: සාරතො අගණනෙනා. “අනිකකුස්සෙතා”ති: සාරවසෙනෙව “ඉදං නිසාරණං, අයං පරමතො”ති හදයෙ අභිපෙන්නො, වැර්තං පනානෙන උග්ගතිතවෙව නිකකුස්ස තව.

මකඛලිවාදෙ “පච්චසො”ති: හෙතුචෙවචතමෙව; උභයෙනාපි විජ්ජමානමෙව කායදුච්චරිතාදිං සංකිලෙසපච්චයං, කායසුචරිතාදිං ච විපුච්චපච්චයව පටික්ඛිපති.

“අත්තකාරො”ති: අත්තකාරො, යෙන අත්තනා කතකමෙමන ඉමෙ සත්තා දෙවත්තමපි මාරත්තමපි බ්‍රහ්මත්තමපි සාවකබොධිමපි පච්චෙකස්බොධිමපි සම්බඤ්ඤාභමපි පාපුණන්ති, තමපි පටික්ඛිපති. දුතියවාදෙන යං පරිකාරං පරිකාම මවාදනුසාසනිං නිසසාය ධර්මෙතො මහාසත්තං අවසෙසො ජනො මනුස්සසොගගතං ආදිං කතො යාව අරහත්තං පාපුණාති, තං පරිකාරං පටික්ඛිපති; එවමයං බාලො ජිත වසෙක පහාරං දෙති තාම. “නපටි පුරිසකාරො”ති: යෙන පුරිසකාරෙන සත්තා වුත්තප්පකාරං සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තමපි පටික්ඛිපති. “නපටි බල”න්ති: යමගි අත්තතො බලෙ පතිසිතා සත්තා විරියං කතා තා සම්පත්තියො පාපුණන්ති, තං බලං පටික්ඛිපති. “නපටි මිථිස”න්ති: ආදීති සම්බාති පුරිසකාරචෙවචතානෙව. “ඉදං තො මිරියෙන ඉදං පුරිසත්තමෙන ඉදං පුරිසපරිකාමෙන පවත්ත”න්ති එවං පවත්තචචතපටිකෙඛපකරණවසෙන පනෙතාති විපුං ආදියති.

“සබ්බෙස සත්තා”ති: මඤ්ඤාණගුණාදයො අනවසෙසෙ පරිගණනාති. “සබ්බෙ පාණො”ති: එකිනිකියො පාණො චිත්තියො පාණොති ආදිවසෙන වදති. “සබ්බෙ යුතා”ති: අණ්ඩකොසවත්තොසෙසු භූතෙ සමුත්තෙ සත්තාය වදති. “සබ්බෙ ජිවා”ති: සාලියවග්ගොධුමාදයො සත්තාය වදති. තෙසු හි විරුහණභාවෙන ජීවසංඤ්ඤි. “අවසා අබලා අවිච්ඡා”ති: තෙසං අත්තතො වසො වා බලං වා විරියං වා තථි. “නිසෙතිසංකප්පිතාපට්ඨිණිතා”ති: එත්ත නිසෙතිති නිසත්තා. “සමග්ග”ති: ජනනං අභිජ්ඣිතං තත්ත තත්ත ගමනං. “භාවො”ති: සභාවොසෙව; එවං නිසෙතිසා ව සමග්ගියා ව භාවෙන ව පට්ඨිණිතා, තාත්තප්පාරතං පත්තා. “යෙන හි යථා හවිත්ඛිං සො තපෙච්ච හවති, යෙන න හවිත්ඛිං සො න හවති”ති දසෙති. “ජ්ජායමාසි ඡ්ඡික්ඛ”ති: ජ්ජු එව අභිජ්ඣිතස්ස ධර්මා සුඛම දුක්ඛම පටිසංවෙදනෙති. අඤ්ඤා සුඛදුක්ඛභූමි තථිති දසෙති.

“සොභිපමුඛසග්ගසංකාති”ති: පමුඛසංකාතිනං උත්තමයො තීනං පුද්ගල සග්ගසංකාති, අඤ්ඤාති ව යථිසග්ගාති අඤ්ඤාති ව ජසග්ගාති; පච්ච ච සමුත්තො සග්ගාතිති, පච්ච කම්මසග්ගාති වාති කෙචලං තකකම්මතකෙන නිරත්තං දිසිං දිපෙති. “පච්ච ච සම්බාති තිණි ව

කම්මානී”ති: ආදිසු පි එසෙවනගො. කෙවි පනාසු: “පවනම්මානී”ති: පවිත්‍රියවසෙන ගණති. “නිඤ්ඤි”ති: කායකම්මාදිවසෙන. “කම්මෙ ව අධිකම්මෙ වා”ති: එත් පනස්ස කායකම්මෙ වචිකම්මෙ කම්මනති ලභි, මනොකම්මෙ උපබ්බකම්මනති. “වසී පටිපද”ති: “වාසසී පටිපද”ති වදති. “මංගලකප්පා”ති: එකසම් කප්පෙ වතු සසී අනන්තකප්පා නාම ගොනති: අයං පන අසෙසද වෙ අජනනොතො එවමාග. “පලාභිත්තිසො”ති: කණ්ණාභිජාති නිලාභිජාති ලොභිතා භිජාති හද්‍රිඤ්ඤිජාති සුක්කාභිජාති පරමසුක්කාභිජාතිනි ඉමාජ අභිජාතියො වදති. තත්ථ ඔරබ්භිකා සුකරිකා සාකුන්තිකා මාගවිකා ලුඤ්ඤ මච්ඡාතකා වොරු වොරසාතකා බන්ධනාගාරිකා යෙ වා පනසෙසදපි කෙවි කුරුරකම්මනතා, අයං කණ්ණාභිජාතිනි වදති. භික්ඛු නිලාභිජාතිනි වදති. තෙ කිර වතුසු පව්වයෙසු කණ්ටකෙ පක්ඛිපිනා බාදනති. “භික්ඛු ව කණ්ටකච්ඡිත්තිකා”ති අයං භික්ඛු පාලියෙව. අථ වා කණ්ටකච්ඡිත්තිකා එව නාම එකෙ පඬ්ඨෙජ්ජාති වදති.¹ ලොභිතාභිජාති නාම නිගණ්ඨා, එකසාවකාති වදති. ඉමෙ කිර පුරිමෙහි චිති පණ්ඨරතරු. භිති ඔදනවසනා අවෙලකසාවකා හද්‍රිඤ්ඤිජාතිනි වදති. අයං අපාතනො පව්වයදයකෙ නිගණ්ඨෙහිපි ජෙට්ඨක තරෙ කරෙති. ආජීවිකා ආජීවිනියො අයං සුක්කාභිජාතිනි වදති. තෙ කිර පුරිමෙහි වතුහි පණ්ඨරතරු. තෙසු වචෙජා කිසො සඬ්ඛිච්චො මකඬලිගොසාලො පරමසුක්කාභිජාතිනි වදති. තෙ කිර සබ්බෙහිපි පණ්ඨරතරු. “අඬ පුජිසභුමිසො”ති: මන්දභුමි බිබ්බාභුමි² විමංසනභුමි උජ්ජගතභුමි සෙබභුමි සමණභුමි ජිනභුමි පණ්ණභුමිනි ඉමා අඬපුරිසභුමියොති වදති. තත්ථ ජාතදිවසනො පඬාය සත්තදිවසෙ සම්මාධිසානනො නික්ඛන්තතතා සත්තා මන්ද ගොනති මොවුහා, අයං මන්දභුමිනි වදති. යෙ පන දුග්ගතිනො ආගතා ගොනති, තෙ අභිණං රෙදනති වෙව විරවනති ව. සුගතිනො ආගතා තං අනුස්සරිනා අනුස්සරිනා ගසනති, අයං බිබ්බාභුමි නාම. මාතාපියුතනං හත්ථං වා පාදං වා මවං වා පීඨං වා ගගෙනා භුමියං පදනික්ඛිපනං පන විමංසාභුමි නාම. පදසා ගන්තුං සමත්තකාලො උජ්ජගතභුමි නාම. සිප්පාති සික්ඛන්තකාලො සෙබභුමි නාම. ඝරු නික්ඛම්ම පඬ්ඨෙජ්ජාකාලො සමණභුමි නාම; ආචරියං සෙවිනා සෙවිනා විජ්ජානකාලො ජිනභුමි නාම. භික්ඛු ව පණ්ණකො ජිනො න කිචි ආහාති එවං අලාභිං සමණං පණ්ණභුමිනි වදති. “එකුන්තපසුඤ්ඤ ආජීවසනෙ”ති: එකුන්තපසුඤ්ඤ ආජීවච්ඡිත්තිසතාති. “පටිබ්බාජනසනෙ”ති: පටිබ්බාජකපඬ්ඨෙජ්ජාසතාති. “භාගාවාසසනෙ”ති: නාගමණ්ඨලසතාති. “විසෙ ඉන්ද්‍රියසනෙ”ති: විසං ඉන්ද්‍රියසතාති. “නිංසෙ නිරසසනෙ”ති: නිංස නිරයසතාති. “රජණධාතුසො”ති: රජමනිණ්ණධාතාති, හත්ථං පිඨපාදපිඨාදීනි සක්ඛාය වදති. “සත්ත සංකද්ධිගබ්බා”ති: ඔස්ගොණ ගුණඅජපසුමගමහිසෙ සක්ඛාය වදති. “අසංකද්ධිගබ්බා”ති: සාලි

යවගොධුමමුග්ගකඛ්ඛුචරකතුදුසකෙ සක්ඛාය වදති. “**නිගගණ්ඨි ගබ්භා**”ති: ගණ්ඨිවති ජතගබ්භා, උච්ඡ්වෙචනලාදයො සක්ඛාය වදති. “**සප්තදෙවා**”ති: බහු දෙවා, සො පත සත්තාති වදති. මානුෂාපි අතන්තා, සො සත්තාති වදති. “**සත්ත පෙසාවා**”ති: පිසාවා මහන්තා මහන්තා සත්තාති වදති. “**සරා**”ති: මහාසරා, කණ්ණ මුණ්ඛරථකාර අන්තොත්තකසීහපපපාත තියය්ගල මුවලිඤ්ඤාණාලදගෙ ගහෙත්වා වදති. “**පමුඛා**”ති: ගණ්ඨිකා. “**පපායා**”ති: මහාපපායා. “**පපායසත්තාති**”ති: බුද්ධකපපායසත්තාති. “**සුපිනා**”ති: මහාසුපිනාව. “**සුපිනසත්තාති**”ති: බුද්ධකසුපිනසත්තාති. “**මහාකපසුගො**”ති: මහා කපපායානං; තත්ථ එකමහා මහාසරා වස්සසතෙ වස්සසතෙ කුසග්ගෙන එකං උදකඛිඤ්ඤං නීහරිත්වා සත්තකඛ්ඛුචරං තමභි සරෙ නිරුද්ධකෙ කතෙ එකො මහාකපෙසාති වදති. එවරුපානං මහාකපපායං වතුරා සිති සත්තසග්ගසාති බෙපෙත්වා “**බාලෙ ච පණ්ණිනෙ ච දුක්ඛස්සන්තං කණෙනති**”ති: අයමස්ස ලභි. පණ්ණිතොපි නිර අන්තරා සුඡ්ඤ්ඤං න සකෙකාති, බාලොපි තතො උද්ධං න ගච්ඡති.

“**සිලෙන මා**”ති: අවෙලකසිලෙන වා අසූද්ධන වා යෙන කෙනවි. “**වගෙනා**”ති: තාදිසෙනෙව. “**නපෙනා**”ති: තපො කමෙතන. අපට්ඨෙක්කං පට්ඨාවෙති තාම යො “අහං පණ්ණිතො”ති අන්තරා විසුඤ්ඤති. පට්ඨෙක්කං පුස්ස පුස්ස වානති කණෙනති තාම. යො “අහං බාලො”ති වුත්තපරිමාණං කාලං අතිකකම්මිත්වා යාති. “**ගෙඛං නඤ්ඤි**”ති: එවං තත්ථි. තං හි-උභයමපි න සකකා කාතුනති දීපෙති. “**දෙණ්ණමගො**”ති: දෙණ්ණෙනමිතෙ දෙණ්ණෙන මිතං විය. “**සුබ දුක්ඛං**”ති: සුඛං දුක්ඛං. “**පට්ඨෙග්ග නාමෙ**”ති: වුත්තපරිමාණෙන කාලෙන නවපරියන්තෙ. “**නඤ්ඤි භාසනවට්ඨිනො**”ති: තත්ථි භාසන වට්ඨිනාති; න සංසාරෙ පණ්ණිතස්ස භාසති, න බාලස්ස වට්ඨිනිති අත්ථො. “**උක්කංසාවකංසො**”ති: උක්කංසාවකංසාති භාසනවට්ඨිනා නමෙවෙනං වෙවචනං.

ඉද්ධති තමත්ථං උපමාය සාධෙන්නො “**සෙසාවාපි නාමා**”ති ආදිමාන. තත්ථ “**සුත්තගුලෙ**”ති: වෙදෙත්වා කතසුත්තගුලං. “**නිබ්බ සීසමානමෙවචලෙති**”ති: පබ්බතෙ වා රුක්ඛග්ගෙ වා ධත්වා ඛිත්තං සුත්තප්පමාණෙන නිබ්බසීයමානමෙව ගච්ඡති. සුත්තෙ ඛිණ්ණ තත්ථෙව තිස්සති න ගච්ඡති. එවමෙවං වුත්තකාලන්තො උද්ධං න ගච්ඡ තිති දස්සෙති.

අජිතවාදෙ “**නඤ්ඤි දිනන**”නති: දිනනස්ස ඵලාභාවං සක්ඛාය වදති. සීඝ්‍රං වුවති මහායාගො. “**ගුහ**”නති: පගෙනකසකකාරො අභිපොතො; තමපි උභයං ඵලාභාවමෙව සක්ඛාය පටිකඛිපති. “**සුකපදුක්ඛමාන**”නති: සුකතදුක්ඛතානං, කුසලාකුසලානනති අත්ථො. “**ඵලං විපාකො**”ති: යං ඵලනති වා විපාකොති වා වුවති තං තත්ථිති වදති. “**නඤ්ඤි අයං ලොකො**”ති: පරලොකෙ සිතස්සපි අයං ලොකො තත්ථි. “**නඤ්ඤි පරලොකො**”ති: ඉධ ලොකෙ සිතස්සපි

පරලොකො නඤ්ඤි. “සබ්බෙ තත්ථ තත්ථෙව උච්ඡිත්තනි”¹ කී දසෙකි. “නපථි මානා නපථි පිනා”² කී: තෙසු සමොපට්ඨනනිමිත්තාපට්ඨනනි නං ඵලාභාවවසෙන වදති. “නපථි භතතා ඔපපාතිනාති”³ කී: වචිනා උපපජ්ජනකසත්තා නාම නඤ්ඤි වදති.

“මාතුමමහාශුචිකො”⁴ කී: වතුමහාගුතමයො. “පස්චි පස්චි කාශ”⁵ නකී: අජ්ඣත්තකා පස්චි බාගිරං පස්චිධාතුං. “අනුපෙති”⁶ කී: අනුයාති. “අනුපගමස්ස”⁷ කී: තසෙව වෙවචනං, අනුගමස්සතිපි අත්ථො. උභයෙනාපි උපෙති උපගමස්සති දසෙකි. ආපාදිසුපි එසෙව නයො. “ඉඤ්ඤාති”⁸ කී: මනව්ඡාති ඉඤ්ඤාති. ආකාශං පක්කඤ්ඤති. “ආයස්සපමමා”⁹ කී: නිපන්නමචෙන පමමා, මවො වෙව චත්තායෙ මවපාදෙ ගහෙත්වා සීතා චත්තායෙ පුරිසා වාති අත්ථො. “ශාව ආලාභයා”¹⁰ කී: යාව සුසානා. “පදුනි”¹¹ කී: “අයං එවං සිලවා අහොසි, එවං දුසසිලො”¹² කී ආදිනා නයෙන පටත්තාති ගුණාගුණ පදුනි. සරිරමෙව වා එත්ථ පදුනිති අධිපෙත්තං. “කාපොත කාති”¹³ කී: කපොතකචණ්ණාති, පාදපතපක්කචණ්ණාතිති අත්ථො. “භස්සනතා”¹⁴ කී: භස්මනතා. අයමෙව වා පාලි. “ආමුනිසො”¹⁵ කී: යං පහෙනකසක්කාද්දිනෙදං දිනාදුතං සබ්බං තං ඡාරිකාවසාන මෙව හොති. න තතො පරං ඵලදයකං හුත්වා ගමස්සති අත්ථො. “දතතුපසඤ්ඤනං”¹⁶ නකී: දතතුති බාලමනුසෙසෙ පසඤ්ඤතං. ඉදං වුත්තං හොති:—බාලෙහි අබුධිහි පසඤ්ඤතමිදං දුතං, න පණ්ඩිතෙහි; බාලා දෙනති පණ්ඩිතා ගණනන්ති දසෙකි.

තත්ථ පුරණො “කරොතො න කරියති පාපනති” වදනො කමමං පටිබාහති. අජ්ඣො “කායස්ස හෙද උච්ඡිත්තනි”¹⁷ කී වදනො විපාකං පටිබාහති. මක්කලී “නපථි හෙතු”¹⁸ කී වදනො උභයමපි පටි බාහති. තත්ථ කමමං පටිබාහනොනාපි විපාකො පටිබාහිතො හොති. විපාකං පටිබාහනොනාපි කමමං පටිබාහිතං. ඉති සබ්බෙපි එතෙ අත්ථො උභයපටිබාහනා අහෙතුවාද වෙච අකිරියවාද ව නඤ්ඤිතවාද ව හොනති. යෙ පත තෙසං ලද්ධිං ගහෙත්වා රත්තිදානෙ දිවාදානෙ නිසින්නා සජ්ඣායනති චිමංසනති. තෙසං “කරතො න කරියති පාපං, නපථි හෙතු නපථි පට්ඨයො, මතො¹⁹ උච්ඡිත්තනි”²⁰ කී තස්මිං ආරම්භෙණ මිත්තාසති සනතිසති, විත්තං එකඟ්ගං හොති, ජව නාති ජවනති, පස්මජ්ජවනෙ සතෙකිත්තා හොනති, තථා දුතියාදිසු. සත්තමෙ බුඛානමපි අතෙකිත්තා අතිවන්තො අරිසකණ්ඩකසදිසා. තත්ථ කොපි එකං දස්සනං ඔක්කමති, කොපි චෙ, කොපි තිණ්ඨිති එකස්මිං ඔක්කනොනෙවි විසු තිසු ඔක්කනොනෙසුපි නිසතමිත්තාදිසි කොව හොති, පත්තො සග්ගමග්ගාවරණමෙව මොක්කමග්ගාවරණම, අහබ්බො තස්සත්තභාවස්ස අනන්තරං සග්ගමපි ගතතුං, පගෙව මොක්කං. වට්ටබාණ්ණ²¹ නාමෙස සත්තො පස්චිගොපකො, යෙතුයෙත්ත එවරුපස්ස ගවතො වුදානං නඤ්ඤි.

“තඤ්ඤා අකල්යාණජනං ආසිවිසම්මොරගං
ආරක්ඛා පරිවජෙජ්ජය්‍ය භුතිකාමො විවක්ඛණො”ති.

පකුඩවාදෙ “අකමා”ති: අකතා. “අකමමිධා”ති: අකතවිධානා.
“එවං කරොති”ති කෙනවිකාරිකාපි නගොන්ති අත්ථො. “අනිමි
ථා”ති: ඉඨියාපි අනිමමනා.¹ “අනිමිඨානා”ති: අනිමමාපිතා. කෙවි
“අනිමමාතබ්බා”ති පදං වදන්ති, තං තෙව පාලියං න අභිකථායං
දිස්සති. “මඤ්ඤා”ති. පදත්තයං වුත්තමෙව. “න ඉජ්ජනී”ති: එසි
කත්ථොයො විය ඕතභතා න වලන්ති. “න විපජ්ජිමනනී”ති: පකතීං
න ජගන්ති. “න අඤ්ඤමඤ්ඤං බ්‍යාබ්‍යාබෙහනී”ති: අඤ්ඤමඤ්ඤං න
උපගතන්ති.² “නාල”නති: න සමත්ථො. “පඨවිකාසො”ති: ආදිපු පඨ
විසෙව පඨවිකාසො, පඨවි සමුගො වා. “නාත්ථා”ති: තෙසු ජීවසත්ත
මෙසු කායෙසු. “සත්තනනංසෙවනාසාන”නති: යථාමුග්ගරුසිආදිපු
පගවං සත්ථං මුග්ගරුදීනං³ අත්තරෙන පවිසති, එවං සත්තනනං
කායානං අත්තරෙන ජිලේන විවරෙන සත්ථං පවිසති. තත්ථ “අහං
ඉමං ජීවිතා වොරොපෙමි”ති කෙවලං. සඤ්ඤමත්තමෙව හොතිති
දස්සෙති.

නාථපුත්තවාදෙ “වාතුසාමසංවරසංවුජ්‍යො”ති: වතුකොඨාසෙන
සංවරෙන සංවුජ්‍යො. “සබ්බවාදිවාදිජ්‍යො වා”ති: වාරිහසබ්බඋදකො
පටිකම්මතසබ්බසීතොදකොති අත්ථො. සො කීර සීතොදකො සත්ත
සඤ්ඤි හොති, තස්මා තං න වලරෙති. “සබ්බවාදිසුජ්‍යො”ති: සබ්බෙන
පාපවාරණෙන සුභෙතා. “සබ්බවාදිසුභො”ති: සබ්බෙන පාප
වාරණෙන වුභපාපො. “සබ්බවාදිසුභො”ති සබ්බෙන පාපවාරණෙන
සුභො. “ගනනෙතා”ති: කොට්ඨත්තවිත්තො. “සනනෙතා”ති:
සංයත විත්තො. “සීනනෙතා”ති: සුප්පතිහිතවිත්තො, එතස්ස වාදෙ
කිචි සාසනානුලොමමි අභි, අසුඛලභිතාය පන සබ්බා දිසියොව
න්තා.

සර්ගවාදෙ අමරුතිකෙවපෙ වුත්තත්තයො එඵ. “සොහංගනන”
ති: සො අහං ගනෙත. “වාලිකං පිලෙත්වා තෙලං අලභමානො විය
තිත්ථියවාදෙසු සාරං අලභනෙතා ගගවන්තං පුච්ඡාමි”ති අත්ථො.

“සථානෙ ඛමෙසා”ති: යථා තෙ රුළෙවය්‍ය. “දුස්සා”ති:
අනෙතාජාත ඛතකකිහකරමරුතීහසාමඤ්ඤසව්‍යං උපගතානං අඤ්ඤ
තරො. “නමමනරො”ති: අනලසො කමමකරණසීලොසෙව.
දුරතො දිස්වා පඨමමෙව උඨගතිති සුබ්බුද්ධාසී. එවං උසීතො සමානො
සාමිනො ආසනං පඤ්ඤපෙත්වා පාදධොවනාදි කත්තබ්බකිච්චං නාත්ථා
පච්ඡා නිපතති නිසීදනීති පච්ඡානිපාති. සාමිකමති වා සයනතො
අවුට්ඨිතෙ පුබ්බෙසෙව වුද්ධානීති පුබ්බුද්ධාසී. පච්චුසකාලතො පඨාය
යාව සාමිනො රත්තං නිලෙසකමතං තාව සබ්බකිච්චාති කත්ථා
පච්ඡා නිපතති සෙය්‍යං කප්පෙතිති පච්ඡානිපාති. “කිං කරොමි කිං

කරොමි”ති එවං කිංකාරමෙව පටිසුණන්තො විවරනීති කිංකාර පමණාපි. මනාපංශෙව කිරියං කරොතිති මනාපවාදි. පියමෙව වදනීති පියවාදි. සාමිනො නුඨපහස් ඉධං උලොකයමානො විවර නීති මුළුලොකනො. “ඥෙවො මඤ්ඤ”ති: දෙවො විය.

“ශො වනණානං පුඤ්ඤානි කරෙණා”නති: ශො වන අහමි එව රූපො අණං¹ යදි පුඤ්ඤානි කරෙණානති අන්තො. ශො වනණානානිපි පාඨො. අයමෙවන්තො. “සනතුනාන”නති “සවෙ දුතං දණ්ණං, යං රුජං එකදිවසං දෙනි තභො සහනාහමි යාවජ්ජමි න සක්ඛිණාමි දුතු”නති පඤ්ඤාය උණානං නාමො එවං විතතනනාවං දණ්ණති. “කාශෙන සංවුදනා”ති: කාශෙන පිහිභො හුතො, අතුසලණ පවෙ සතචාරං එකෙතියති අන්තො. එසනණො සෙසපදවණෙපි. “සාසවජා දනපරමනාසා”ති: සාසවජාදනෙ පරමභාය උතතමනාය. එතදත්ථමි අනෙසනං පහාය අනසලෙකෙන සනතුදොති අන්තො. “අභි රණො පටිච්ඡෙකො”ති: “කායවිවෙකො ව චචකස්කායානං, විතත විවෙකො ව නෙකබ්බමාහිරතානං පරමවොදනපත්තානං, උපධි විවෙකො ව තීරුපධිනං පුහලානං විසංඝාරණාන”නති එවං වුත්තෙ තිවිධෙපි විවෙකෙ රතො. ගණසබ්බණ්ඩං පහාය නාශෙන එකො විහරති. විතතසබ්බණ්ඩං පහාය අස්සමාපත්තිවසෙන එකො විහරති. එලසමාපත්තිං වා නිරොධං වා පටිසිත්වා තිබ්බාණං පත්වා විහරතීති අන්තො. “සගෙක”ති: වොදනන්තෙ නිපාතො.

“ආසගෙනානපි නිමිත්තෙකාමා”ති: නිසිත්තාසනං පපෙට්ඨාටෙතො “ඉධ නිසිද්ධා”ති වදෙයාම. “අභිනිමිත්තෙකාමපි න”නති: අභි හරිත්වාපි නං නිමිත්තෙකාම. තත්ථ දුට්ඨො අභිහාරො, වාචාය වෙව කාශෙන ව; “තුමනාකං ඉච්ඡිතිච්ඡිතකකණෙ අමනාකං විවරාදිති වදෙයාමෙයනන්තො”ති වදන්තො හි වාචාය අභිහරිත්වා නිමිත්තති නාම. විවරාදිවෙකලං සලකෙකතො. “ඉදං ගණහරා”ති තානි දෙන්නො පන කාශෙන අභිහරිත්වා නිමිත්තති නාම. තදුහයමි සකියං “අභිනිමිත්තෙකාමපි න”නති ආදිමාන. එත්ථ ව “තිලා නපච්චසගෙසප්පපිකකාරො”ති: යං කිඤ්චි තිලානණා සප්පායං ඔසධං, වචනන්තො පන විසුඛිමග්ගෙ වුත්තො. “රකකාචරණ භුතනි”නති: රකකාසංඛාතවෙව ආචරණසංඛාතව භුතනි. සා පනෙසා න ආවුඩහන්තෙ පුරිසෙ ධපෙන්නෙත ධම්මිකා නාම සංවිජිතා හොති. යථා පන අවෙලාය කඨහාරිකපණ්ණහාරිකාදයො විහාරං න පටිසනති, මහලුදුකාදයො විහාරසීමාය මගෙ වා මච්ඡ වා න ගණහනති, එවං සංවිදහනෙතන ධම්මිකා නාම සංවිජිතා හොති. නං සකියාහං-ධම්මිකනති. “සදි එධං සන්තො”ති: “යදි තව දුසො නුණං සනතිකා අභිවාදනාදිති ලභෙය්” එවං සන්නො. “අඛා”ති: එකංසච්චතමෙතං.

‘පට්ඨම’නති: හණනොනා අඤ්ඤාසාපි අභිතං දීපෙති; තෙනෙව රුජා “සක්කා පන හනෙන අඤ්ඤමපි”ති ආදිමාහ.

කසතීති කසසනො. ගෙහස්ස පති එකගෙහමනෙන ජෙදකොති ගහපෙතියො. බලිසංඛාතං කාරං කාරොතිති කාරකාරකො. ධඤ්ඤ රුසිව ධනරුසිව වස්සෙතිති රාසිවඛිඛිකො.

“අපපං වා” ති: පරිත්තකං වා අත්තමසො තණ්හුලතාසීමත්තමපි. “භොගකවඩා”නති: භොගරාසිං. “මහත්තං වා” ති: විපුලං වා. යථෙව හි මහත්තං පහාය පබ්බජිත්වං දුක්ඛරං එවං අපමපිති දස්ස නත්තං උභයමාහ. දුසාවරෙ පන යසවා දුසො අත්තනොපි අතිස්සරො, පගෙව භොගානං. යං හි තස්ස ධනං තං සාමිකානංයෙව භොති. තසවා භොගගහණං න කතං. ඤ්ඤතියෙව ඤ්ඤිපතිව ටෙට්ඨා.

“සක්කා පන හනෙන අඤ්ඤමපි දීපෙව ධම්මෙ” ති: ඉධ “එව මෙව්වා” ති න වුත්තං. තං කසවාති වෙ? එවමෙවනති හි වුවවමානෙ පභොති හගවා සකලමපි රත්තින්ද්වං තනො වා භීයොපි එවරුපාති උපමාති සාමඤ්ඤඵලං දීපෙත්තුං; තත් “කිවාපි එතස්ස හගවතො වචනසවණෙ පරියත්ති නාම නත්ති. තවාපි අත්තො තාදිසොයෙව හපිස්සති” ති විනොත්තා උපරිවිසෙසං පුච්ඡන්තො “එවමෙව්වා” ති අවත්වා උපරි “අභික්ඛන්තනාරව පණ්ණිනාරව” ති ආහ. තත් “අභික්ඛන්තනාරව” නති: අභික්ඛන්තනාරව, අතිමනාපතරනති අත්තො. “පණ්ණිනාරව” නති: උත්තමතරං. “පොතති” ති: උයොජනත්තෙ නිපානො. සවණෙ උයොජනෙත්තො හි තං එවමාහ. “සුණාහි” ති: අභික්ඛන්තනාරව උපතරිතාරව සාමඤ්ඤඵලං සුණාති. “සාධුකං මනසිකරොහි” ති: එත් පන සාධුකං සාධුති එකත්තමෙතං. අයව සාධුති සඤ්ඤා ආයාවනසමපිච්ඡන්තසමපහංසනසුඤ්ඤදළහිකමොදිසු දිස්සති. “සාධු මෙ හනෙන හගවා සඛිඛිවෙත්තා ධම්මං දෙසෙත්තු” ති ආදිසු ආයාවනෙ දිස්සති. “සාධු හනෙනති ඛො සො භික්ඛු හගවතො භාසිතං අභිතන්ද්වො අනුමොදිත්වා” ති ආදිසු සමපිච්ඡන්තෙ. “සාධු සාධු සාරිපුත්තා” ති ආදිසු සමපහංසනෙ.

“සාධු ධම්මරුචි රුජා සාධු පඤ්ඤානවා නරො

සාධු මිත්තානං මඤ්ඤො” පාපස්ස අකරණං සුඛ” නති.

ආදිසු සුඤ්ඤරො. “තෙන හි මුහුණ සාධුකං” සුණාහි” ති ආදිසු සාධුකසඤ්ඤෙව දළහිකමෙ ආණ්ඩනියමපි වුවති. ඉවාපි අයං එත්තෙව දළහිකමෙව ච ආණ්ඩනියං ච අත්තො වෙදිතබ්බො. සුඤ්ඤරපි වට්ටති. දළහිකමකරණත්තෙ හි “දළහිමිමං ධම්මං සුණාහි, සුග්ග භිතං ගණ්හන්තො” ආණ්ඩනිඅත්තෙ මම ආණ්ඩනියා සුණාහි. සුඤ්ඤරත්තෙ “සුඤ්ඤරමිමං ගද්දකං ධම්මං සුණාහි” ති එතං දීපිතං භොති. “මනසිකරොහි” ති: ආවජ්ඣ සමන්තාගාරාති අත්තො.

අවිකෘතතාවිනේයා හුතා නිසාමෙහි, විනේය කාරොතිති අධිපායො. අපිවෙත් “සුණානි”ති: සොතින්ද්‍රියවිකේධපචාරණමෙතං. “සාධුකා මනසි කාරොති”ති: මනසි කාරෙ දළහිතමමනියොජනෙන මනින්ද්‍රිය විකේධපචාරණං; පුරිමවෙත් ඛාර්තවිපල්ලාසගාභාරණං, පච්ඡිමං අත් විපල්ලාසගාභාරණං. පුරිමෙන ව ධම්මසවණේ නියොජෙති, පච්ඡිමෙන සුතානං ධම්මානං ධාරණුපපරික්කාදිසු. පුරිමෙන ව “සඛාරතො අයං ධම්මො තස්මා සවණියො”ති දීපෙති. පච්ඡිමෙන “සාන්තො තස්මා මනසි කාතබ්බොති”¹. සාධුකාපදං වා උභය පදෙහි යොජෙත්වා, “යස්මා අයං ධම්මො ධම්මගමනීරො දෙසනා ගමනීරො ව තස්මා සුණාති සාධුකං, යස්මා අත්ගමනීරො පටිවේධ ගමනීරො ව තස්මා සාධුකං මනසි කාරොති”ති එවං යොජනා වෙදි තබ්බො. “භාසිසාමි”ති: සකකා “මගාරාජ”ති එවං පටික්ඛාදිතං සාමක්ඛාදිපලදෙසනං වින්දාරතො භාසිසාමි. දෙසිසාමිති හි සංඛිතතදීපනං හොති. භාසිසාමිති වින්දාරදීපනං, තෙනාහ. වච්ඡිසන්තරො:-

“සංඛිතෙනානපි දෙසෙති වින්දාරෙනපි භාසති,
සාළිකාසිව නිගෙසාසො පටිභාණං උදිරති”ති.

එවං වුත්තෙ උසාහජාතො හුතා එවං හත්තෙති වො ගුණා මාගධො අජාතාසනතු වෙදෙහිපුත්තො ගගවතො පට්ටසෙසාසි, හගවතො වචනං සමපට්ඨි, පටිගගගෙසිති වුත්තං හොති. අපිසං හගවා එතදවොච, එතං අවොච, ඉදනි වත්තබ්බං “ඉධ මගාරාජ”ති ආදි සකලසුත්තතතං අවොචාති අන්තො.

තත් “ඉධ”ති: දෙසාපදෙසෙ නිපායො. ස්වායං කත්ථි ලොකං උපාදය වුච්චති. යථාහ:-“ඉධ තථාගතො ලොකෙ උපාරජ්ඣති”ති. කත්ථි සාසනං යථාහ:-“ඉධෙව භික්ඛවෙ සමණො ඉධ දුතියො සමණො”ති. කත්ථි ඔකාසං යථාහ:-

“ඉධෙව නිශ්මානස්ස දෙවතුතස්ස මෙ සන්තො,
පුත්තරාසු ව මෙ ලබො එවං ජානාති මාරිසා”ති.

කත්ථි පදපුරණමත්තමෙව යථාහ:- “ඉධාහං භික්ඛවෙ භුත්තාථි අස්සං පචාරිතො”ති. ඉධ පන ලොකං උපාදය වුත්තොති වෙදි තබ්බො. “මභාගුජා”ති: යථා පටික්ඛාදිතං දෙසනං දෙසෙත්වා පුත්ත මභාගුජති ආලපති. ඉදං වුත්තං හොති:-“මගාරාජ ඉමස්මිං ලොකෙ තථාගතො උපාරජ්ඣති අරහං-සෙ-වුධො හගවා”ති. තත් තථා ගතසද්දෙ බ්‍රහ්මජාලෙ, අරහනති ආදයො විසුඛිමස්සෙ වින්දාරිතා. “ලොකෙ උපාරජ්ඣති”ති: එත් පන ලොකොති ඔකාසලොකො සත්තලොකො සංඛාරලොකොති තිවිධො. ඉධ පන සත්තලොකො අධිපෙත්තො. සත්තලොකෙ උපාරජ්ඣමානොපි තථාගතො න දෙව ලොකෙ න බ්‍රහ්මලොකෙ; මත්‍රස්සලොකෙව උපාරජ්ඣති. මත්‍රස්ස

ලොකෙහි න අකුලකම්. වකකවාලෙ, ඉමයම්යෙව වකකවාලෙ; තත්‍රාපි න සබ්බසානෙසු. “පුරුෂිමාය දිසාය කප්ඛලං නාම නිගමො, තස්සාපරෙන මහාසාලා, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; පුරුෂිමදක්කිණාය දිසාය සලලවති නාම නදී, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; දක්කිණාය දිසාය සෙත කණ්ණිකං නාම නිගමො තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; පච්චිමාය දිසාය ථූණං නාම බ්‍රාහ්මණගාමො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ; උත්තරාය දිසාය උසිරිඔපො නාම පබ්බතො, තතො පරං පච්චන්තිමා ජනපදා, ඔරතො මජ්ඣෙ”ති එවං පරිවර්තෙන ආයාමතො තියොජනසතෙ විජාරතො අභිස් තියයොජනසතෙ පරිකෙඛපතො නාවයොජනසතෙ මජ්ඣිමපදෙසෙ උපපජ්ජති. න කෙවලව නරාගතො. පච්චිකවුඩා අග්ගසාවකා අසීති මහාපෙරු වුඞ්ඞිමානා වුඞ්ඞිතා වකකවන්තරාජා අකුලකු ව සාරප්පත්තා බ්‍රාහ්මණගහපතිකා එතෙව උපපජ්ජන්ති.

තත්ථ තරාගතො සුජ්ජනාය දිනනම්බුපායාසභොජනතො යාව අරහත්තමය්‍යො තාව උපපජ්ජති නාම. අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. මහාභිතික්ඛමනතො යාව අරහත්තමය්‍යො, නුසිතභවනතො යාව අරහත්තමය්‍යො, දීපඛකරපාදමුලතො යාව අරහත්තමය්‍යො තාව උපපජ්ජතිනාම. අරහත්තඵලෙ උප්පන්නො නාම. ඉධ සබ්බපඨමං උප්පත්තභාවං සත්ථාය “උප්පජ්ජති”ති වුත්තං. තරාගතො ලොකෙ උප්පන්නො ගොතීති අයංගි එත්ථ අත්ථො.

“යො ඉමං ලොකං”නති:සො හගවා ඉමං ලොකං; ඉද්දති වත්තබ්බං නිදසෙති. “සදෙවකං”නති: සහදෙවෙහි සදෙවකං. එවං සහ මා:රෙන සමාරකං. සහ බ්‍රහ්මණං සමුහමං. සහ සමණ්ත්‍රාගමණෙහි සස්සමණ් බ්‍රාහ්මණං. පජ්ජත්තා සත්ථ; තං පජං. සහ දෙවමනුස්සෙහි සදෙව මනුස්සං. තත්ථ සදෙවකච්චනෙන පචකාමාවචරදෙවගහනං වෙදි තබ්බං. සමාරකච්චනෙන ජඨකාමාවචරදෙවගහනං. සමුහච්චනෙන බ්‍රහ්මකාසිකාදි බ්‍රහ්මගහණං. සස්සමණ්ත්‍රාගමණච්චනෙන සාස නස්ස පච්චත්තිකපච්චාමිත්තසමණ්ත්‍රාගමණගහණං; සමිතපාපබාහිත පාප සමණ්ත්‍රාගමණගහණං. පජ්චචනෙන සත්තලොකගහණං. සදෙවමනුස්සච්චනෙන සමමුතිදෙව අවසෙසමනුස්සගහණං. එවමෙත්ථ තීහි පදෙහි ඔකාසලොකෙන සඨිං සත්තලොකො, මිහි පජ්චසෙන සත්තලොකොව ගතියොති වෙදිතබ්බො. අපරෙතයො:-සදෙවක ගහණෙන අරුපාවචරලොකො ගතියො, සමාරකගහණෙන ජ්‍යාමා වචරදෙවලොකා, සමුහච්චකගහණෙන රුපිබ්‍රහ්මලොකො, සස්සමණ් බ්‍රාහ්මණාදිගහණෙන වතුපරිසවසෙන සමමුතිදෙවෙහි වා සහ මනුස්සලොකො, අවසෙස සබ්බසත්තලොකො වා.

අපි වෙත් සදෙවකවවනෙන උකකපරිචේදනො සබ්බසං
ලොකස්ස සච්ඡිකතභාවමාග. තතො යෙසං අහොසි “මාරො මහානු
භාවො ඡ කාමාවචරිස්සරො වසවහති. කිං සොපි එතෙන සච්ඡි
කතො”ති? තෙසං විමතිං විධිමනොනා සමාරකන්ති ආග. යෙසං පන
අහොසි “බ්‍රහ්මා මහානුභාවො එකඔලියා එකඔමං වකකවාදසගස්සෙ
ආලොකං ඵරති, චිති-පෙ-දසති අඤ්ඤාලිති දසසු වකකවාදසගස්සෙසු
ආලොකං ඵරති, අනුත්තරව ක්කිත්තමාපත්තිසුඛං පටිසංවෙදෙති, කිං
සොපි සච්ඡිකතො”ති? තෙසං විමතිං විධිමනොනා සමුග්ගමනාති ආග.
තතො යෙ විනොසුං. “පුපු සමණ්ණාගමණා සාසනපට්ටනිකා, කිං
තෙපි සච්ඡිකා”ති? තෙසං විමතිං විධිමනොනා “සස්සමණ්ණාගමණං
පජන්ති” ආග. එවං උකකඥ්ඤාකඤ්ඤා සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්වා
අථ සමුච්ඡිදෙවෙ අවසෙසමනුස්සෙ ව උපාදය උකකපරිචේද
වසෙන සත්තලොකස්ස සච්ඡිකතභාවං පකාසෙත්වා “සදෙවමනු
ස්ස”න්ති ආග. අයමෙත්ථ භාවානුකකමො.

පොරාණා පනානු සදෙවකනති දෙවතාහි සඬං අවසෙසං ලොකං,
සමාරකනති මාරෙන සඬං අවසෙසං ලොකං, සමුග්ගමනනති බ්‍රහ්මෙහි
සඬං අවසෙසං ලොකං, එවං සබ්බෙපි තිහවුපගෙ සතෙන තිහාකා
රෙහි තිසු පදෙසු පක්ඛිපිත්වා පුන චිති පදෙහි පරියාදියනොනා සස්ස
මණ්ණ ඩ්‍රාහමණං පජං සදෙවමනුස්සන්ති ආග. එවං පච්චි චිතිපි
පදෙහි තෙන තෙනාකාරෙන තෙධාතුකමෙව පරියාදිතනනති.
“සසං අභිඤ්ඤා සච්ඡිකත්වා පච්චෙදෙති”ති: එත්ථ පන සයන්ති, සාමං,
අපරතෙයොසා හුත්වා අභිඤ්ඤාති, අභිඤ්ඤාය, අධිකෙත ඤ්ඤාන
ඤ්ඤාති අත්ථො. සච්ඡිකත්වාති: පට්ටකං භත්වා. එතෙන අනුමානාදි
පටිකෙඛපො කතො හොති. පච්චෙදෙතිති: බොධෙති ඤ්ඤපෙති
පකාසෙති.

“සො ධම්මං දෙසෙති ආදි-පෙ-පටිසොසානිකලාණ”න්ති:
සො භගවා සතෙතසු කාරුඤ්ඤාතං පටිට්ඨ හිත්වාපි අනුත්තරං විචෙක
සුඛං ධම්මං දෙසෙති. තව බො අපං වා බහුං වා දෙසෙත්වා ආදි
කලාසාණාදිපකාරමෙව දෙසෙති, ආදිමහිපි කලාසාණං භග්ගං අන
වජ්ජමෙව භත්වා දෙසෙති. මජ්ඣිමපි, පරියොසානෙපි කලාසාණං
භග්ගං අනවජ්ජමෙව භත්වා දෙසෙතිති වුත්තං හොති.

තත්ථ අත්ථි දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං, අත්ථි සාසනස්ස.
දෙසනාය තාව වතුපදිකායපි ගාථාය පස්මපාදො ආදි නාම, තතො
වෙ මජ්ඣිමා නාම, අනෙත එකො පරියොසානං නාම. එකානුසක්ඛි
භස්ස සුත්තස්ස නිදුන් ආදි, “ඉදමමොවා”ති පරියොසානං,
උභිත්තමත්තරා මජ්ඣිම. අනෙකානුසක්ඛිකස්ස සුත්තස්ස පස්මානුසක්ඛි
ආදි, අනෙත අනුසක්ඛි පරියොසානං, මජ්ඣිම එකො වා වෙ වා බහු වා
මජ්ඣිමෙව. සාසනස්ස පන සීලසමාධිවිපස්සනා ආදි නාම. වුත්තමපි
වෙතං:- “කො වාදි කුසලානං ධම්මානං? සීලව සුචිසුඛං දිසි ව

උජ්ඣා”ති. “අපි භික්ඛවෙ මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතෙන අභි සම්බුද්ධා”ති, එවං වුත්තො පන අරියමග්ගො මජ්ඣං¹ නාම. ඵලවෙව නිබ්බාණව පරියොසානං නාම. “තස්මා තිහ ඤං බ්‍රාහ්මණ බ්‍රහ්ම චරියං එතං සාරං එතං පරියොසාන”නති එත්ථ ඵලං පරියොසානනති වුත්තං. “නිබ්බාණොගධං හි ආවුසො විසාධ බ්‍රහ්මචරියං වුස්සති නිබ්බාණපරායනං නිබ්බාණපරියොසාන”නති එත්ථ නිබ්බාණං පරියොසානනති වුත්තං. ඉධ දෙසනාය ආදිමජ්ඣපරියොසානං අධිපෙත්තං. භගවා හි ධම්මං දෙසෙනො ආදිමති සීලං දෙසෙත්වා මජ්ඣිමග්ගං, පරියොසානෙන නිබ්බාණං දස්සෙති. තෙන වුත්තං:-**භසා ධම්මං දෙසෙති ආදිකල්‍යාණං පටිසොසානකල්‍යාණනති.** තස්මා අඤ්ඤාපි ධම්මකථිකො ධම්මං දෙසෙනො:-

“ආදිමති සීලං දස්සෙය්‍ය මජ්ඣිමග්ගං විභාවයෙ,
පරියොසානමති නිබ්බාණං එසා කථිකාසණ්ඨිති”ති.

“සාත්ථං සබ්බජන”නති: යස්ස හි යාගුභත්තඉත්තිපුරිසාදිවර්ණනා නිස්සිතා දෙසනා ගොති, න සො සාත්ථං දෙසෙති. භගවා පන තථා රූපං දෙසනං උභාය වක්‍රසතිපඨානාදි නිස්සිතං දෙසනං දෙසෙති. තස්මා “සාත්ථං දෙසෙති”ති වුච්චති. යස්ස පන දෙසනා එකබ්‍රජ නාදියුත්තා වා සබ්බතිරොස්සබ්බජනා වා සබ්බවිස්සස්සබ්බතිග්ගතිහ බ්‍රජනා වා, තස්ස දම්මකීරාතයවනාදිමිලක්ඛනං භාසා විශ් බ්‍රජන පාරිපුරියා අභාවනො අබ්‍රජනා නාම දෙසනා ගොති. භගවා පන:-

“සිවිලධනිභව දීඝරස්සං ලහුකගරුකව නිග්ගහිතං,
සමෙත්ථං වචන්තිතං විමුත්තං දසධා බ්‍රජනමුඛියාපාභෙදෙ”ති.

එවං වුත්තං දසවිධං බ්‍රජනං අමකෙත්ථා පරිපුණ්ණබ්‍රජන මෙව කත්වා ධම්මං දෙසෙති. තස්මා සබ්බජනං දෙසෙතිති වුච්චති; “කෙවල පටිපුණ්ණ”නති: එත්ථ කෙවලනති: සකල්‍යාධිවචනං. පටිපුණ්ණනති: අනුනාධිකවචනං. ඉදං වුත්තං ගොති:-සකල්‍යාධිපරිපුණ්ණ මෙව දෙසෙති, එකදෙසෙනාපි අපරිපුණ්ණා නත්ති. [උපනෙතබ්බ අපනෙතබ්බස්ස අභාවනො කෙවලපරිපුණ්ණනති වෙදිහබ්බං.²] “පටිපුණ්ණ”නති: නිරුපකතිලෙසං. යො හි “ඉමං ධුමමදෙසනං නිස්සාය ලාභං වා සක්කාරං වා ලභිස්සාමි”ති දෙසෙති, තස්ස අපරිපුණ්ණා දෙසනා ගොති. භගවා පන ලොකාමිසනිරපෙකෙත්ථා හිතඵරණෙන මෙත්තාභාවනාය මුද්ගදයො උලලුප්පනසභාවසණ්ඨිතෙන විතෙත්ත දෙසෙති. තස්මා පටිපුණ්ණං දෙසෙතිති වුච්චති. “බ්‍රහ්මචරියං පනා සෙති”ති එත්ථ පන අයං බ්‍රහ්මචරියසද්දෙය්‍ය දුනෙ වෙය්‍යාවචෙව පච සිත්තාපදසීලෙ අපාමඤ්ඤාසු මෙට්ඨනවිරතියං සදුරසනොසෙ විරියෙ උපොසථ්ථෙය්‍ය අරියමග්ගෙ සාසනෙති ඉමෙසු අත්ථෙසු දිස්සති.

1. “මජ්ඣිමානිකාම” අයං අනොකං බත්ති.

2. අයං පාඨො සීහලකුබ්‍රපොත්තෙසු නදිස්සති.

“¹කිං තෙ වතං කිංචන බ්‍රහ්මවරියං.
කිංසු සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො,
ඉති ජුතීබලවිරිසුපපතති
අකංඛාහි මෙ නාග මහාවිමානනති.

අභව හරියා ව මනුස්ස ලොකෙ
සඬා උභො දුනපතී අනුච්ඡ,
මපානභූතං මෙ ඝරං තදුසි
සනතාසිතා සමණ්‍යාභිමණා ව.

තං මෙ වතං තං පන බ්‍රහ්මවරියං.
තස්ස සුචිණ්ණස්ස අයං විපාකො
ඉති ජුතී බලවිරිසුපපතති
ඉදව මෙ ධිර මහාවිමාන”නති.

ඉමස්මිං පුණ්ණකර්තෘනෙකෙ දුතං බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං.

“කෙන පාණී කාමදදෙ? කෙන පාණී මධුස්සවො?
කෙන තෙ බ්‍රහ්මවරියෙන පුඤ්ඤං පාණීච්චි ඉජ්ඣති?,
තෙන පාණී කාමදදෙ. තෙන පාණී මධුස්සවො.
තෙන මෙ බ්‍රහ්මවරියෙන පුඤ්ඤං පාණීච්චි ඉජ්ඣති”ති.

ඉමස්මිං අභිකුරුපෙතවඤ්චුච්චි වෙය්‍යාවච්චං බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං.
“ඉදං ඛො තං භික්ඛවෙ තිහරියං නාම බ්‍රහ්මවරියං අභොසි”ති
ඉමස්මිං තිහරිරුපානෙකෙ පචසික්ඛාපදසිලං බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං.
“තං ඛො පන පචසිඛ බ්‍රහ්මවරියං තෙව නිබ්බිදය න විරාගාය, යාව
දෙව බ්‍රහ්මලොකුපපතතියා”ති ඉමස්මිං මහාගොවිඤ්ඤානෙකෙ වනස්සො
අපපමඤ්ඤ බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං. “පරෙ අබ්‍රහ්මවාරි හවිස්සනති
මයමෙත්ථ බ්‍රහ්මවාරිනො හවිස්සාමා”ති සලොබසුතෙකෙ මෙට්ඨනවිරති
බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං.

“මයව හරියා නාතික්ඛමාම
අභෙව ව හරියා නාතික්ඛමනති
අඤ්ඤත්‍ර තාහි බ්‍රහ්මවරියං වරාම
තස්මා හි අමහං දහරා න මිසරෙ”ති.

මහාධම්මපාලරාතකෙ සදුරසනෙතාසො බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං.
“අභිජානාමි ඛො පනාගං සාරිපුත්ත වතුරභග්ගමනනාගතං බ්‍රහ්ම
වරියං වරිතා තපස්සිසුදං ගොමි”ති ලොමගංසනසුතෙකෙ විරියං
බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං.

“භිකෙන බ්‍රහ්මවරියෙන බතතියෙ උපපජ්ජති
මජ්ඣිමෙන ව දෙවතං උත්තමෙන විසුජ්ඣති”ති.

ඵචං තිමිජාතකෙ අත්තදමනවසෙන කතො අභිඞ්ඣිකො උපො
සපො බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං. “ඉදං ඛො පන පචසිඛ බ්‍රහ්මවරියං
ඵකත්තතිබ්බිදය විරාගාය-පෙ-අයමෙව අරියො අභිඞ්ඣිකො

මගේ”හි මහාගොවිඤ්ඤාත්තයෙහි යෙව අරියමගේයා බ්‍රහ්මවරියනති වුනෙකා. “තසිදං බ්‍රහ්මවරියං ඉඛවෙවජීතව විතාරිකං බාහුරඤ්ඤං පුපුභුතං යාව දෙවමනුස්සෙහි සුප්පකාසිත”නති පාසාදිකසුතෙක සිකඛාත්තයසඛිගහිතං¹ සකලසාසනං බ්‍රහ්මවරියනති වුත්තං. ඉමස්මිම්පි යානෙ ඉදමෙව බ්‍රහ්මවරියනති අභිපොතං. තස්මා බ්‍රහ්ම වරියං පසාසෙතිති. “සො ධම්මං දෙසෙති ආදිකලාණං-පෙ-පරි සුඛං, එවං දෙසෙනෙතා ව සිකඛාත්තයසඛිගහිතං සකලසාසනබ්‍රහ්ම වරියං පසාසෙතිති, එවමෙත් අත්තො දඨබෙබ්බා. බ්‍රහ්මවරියනති: සෙඨසේන බ්‍රහ්මභුතං වරියං බ්‍රහ්මභූතානං වා බුඬාදිනං වරියනති වුත්තං ගොති.

“තං ධම්ම”නති: තං වුත්තප්පකාරසම්පදං ධම්මං. “සුභාති ගහපතිවා”ති: කස්මා පඨමං ගහපතීං නිද්දසති? තිගතමානත්තා උස්සන්නාත්තා ව. සෙභුයොන හි බ්‍රහ්මකුලානො පබ්බජිතා ජාතී. නිස්සාය මානං කරොනති, බ්‍රාහ්මණකුලා පබ්බජිතා මනෙත නිස්සාය මානං කරොනති, ගීතජිවකුලා පබ්බජිතා අත්තනො විජාතිතාය පතීසාභුං න සකෙකානති, ගහපතීදුරකා පත තාදිසස්ස මානස්ස අභා වතො නිගතමානදප්පා ගොනති, තෙ පබ්බජිතා මානං වා දප්පං වා අකඤ්ඤා යථාබලං බුඬවචනං උග්ගහෙතිවා විපස්සනාය කම්මං කරොනෙතා සකෙකානති අරහපොන පතීසාභුං. ඉතරෙහි ව කුලෙහි නිකම්මිතො පබ්බජිතා නාම න බහුකා, ගහපතීනාව බහුකා ඉති තිගතමානත්තා උස්සන්නත්තා ව පඨමං ගහපතීං නිද්දසතිති.

“අඤ්ඤාතරස්මිං ඩා”ති: ඉතරෙසං වා කුලානං අඤ්ඤාතරස්මිං. “පච්චාජානො”ති: පතිජානො. “නාථාගතො සඬං පටිලහති”ති: පරිසුඬං ධම්මං සුත්තං ධම්මස්සාමිම්පි තථාගතෙ “සමමාසමුඛො වත ගහවා”ති සඬං පටිලහති. “ඉතිපටිසම්භවති”ති: එවං පච්ච වෙකති. “සම්බ්‍රාමො ඤරාචාසො”ති: සවෙපි සභිගත්ථෙ සරෙ යොජනසතන්තරෙපි වා වෙ ජයම්පතිකා වසනති තථාපි නෙසං සකීවනසප්ප්‍රිඬොධසේන ඤරාචාසො සම්බ්‍රාමොයෙව. “රත්තපථො”ති: රාගරජාදිනං උදානදානනති මහාඅභිකථායං වුත්තං. ආගමන පථොතිපි වට්ටති. අලග්ගනසේන අබ්‍රහ්මකාසො වීයාති=අබ්‍රහ්මා ඤාසො. පබ්බජිතො හි කුටාගාරරතනපාසාදදෙවම්මිතාදිසු පිහිත චාරචාතපානෙසු පටිච්ඡන්තෙසු වසනෙතාපි නෙව ලග්ගති න සර්පති න බර්ඛති. තෙන වුත්තං: “අබ්‍රහ්මාඤාසො පබ්බජ්ජා”ති. අපි ව සම්බ්‍රාමො ඤරාචාසො කුසලකිරියාය මනාසාභාවතො. රත්තපථො අසංවුත්තං සම්භාරධානං වීය රජානං කිලෙසරජානං සනතිපාතඨා නතො. අබ්‍රහ්මාඤාසො පබ්බජ්ජා කුසලකිරියාය යථා සුඛං මනාස සම්බ්‍රාමොයො.

“න ඉදං සුකාරං-පෙ-පබ්බජේසා” නති එත්ථ අයං සබ්බෙපකථා:-
 යදෙනං සිකිත්තාත්තයමුත්ථවරියං එකමපි දිවසං අබණ්ඩං කත්වා වරිමක
 විත්තං පාපෙනබ්බතාය එකභ්ගපටිපුණ්ණං. වරිතබ්බං එකදිවසමපි
 ව කිලෙසමලෙන අමලිතං කත්වා වරිමකවිත්තං පාපෙනබ්බතාය
 එකභ්ගපටිපුණ්ණං. සංවරිතිනං ලිඛිතසංඛසදිසං ධොතසංඛසප්පිතානං
 වරිතබ්බං. “ඉදං න සුකාරං අගාරං අජකාමසනා” ති. අගාරං අජකා
 මසනෙන්න එකන්ත පරිපුණ්ණං-පෙ-වරිකුං. සන්තුනාහං නෙසෙ
 ම මසු ම ඉහාරෙත්වා කසායරසපිත්තාය කාසාසාහි මුත්ථවරියං
 වරන්තානං අනුච්ඡිකාති වත්ථාහි අච්ඡාදෙත්වා පරිදතිත්වා අගා
 රසමා තිකතිත්වා “අනගාරිසං පබ්බජේසා” නති එත්ථ ව යමො
 අගාරස්ස ගිතං කසිවණ්ණිජ්ජාදිකමං අගාරියන්ති වුච්චති, තච
 පබ්බජ්ජාය නජී, තසමා පබ්බජ්ජා අනගාරියාති ඥාතබ්බො, තං අන
 ගාරියං; පබ්බජේසා නති: පටිපජේසායං.

“අපසං වා” ති: සහස්සතො හෙඨා හොගකකිත්ථො අපො නාම
 හොති. සහස්සතො පඨාය මහා, ආබ්බිකාදේන ඥාති එවං ඥාතිපරි
 වට්ටො, සො හි විසතිසා හෙඨා අපො හොති. විසතිතො පඨාය මහා.

“පානිමොක්ඛසංවරසංවුත්ථො” ති: පානිමොක්ඛසංවරෙන සම
 න්තාගතො. “ආචාරගොවරසමපනෙත්වා” ති: ආචාරෙන වෙච ගොව
 රෙන ව සමපනෙත්වා. “අණුමනෙත්වා” ති: අපමනනෙත්වා. “වජ්ජ
 සු” ති: අකුසලධම්මෙසු. “හසදස්සාමි” ති: හසදස්ස. “සමාදයා” ති:
 සමමා ආදිසිත්වා. “සිකති සිකති පදෙසු” ති: සිකතිපදෙසු තං තං
 සිකතිපදං සමාදිසිත්වා සිකති. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො, විත්ථායෙ පත
 විසුත්ථෙත්වා වුත්තො.

“කායකම්මවචිකමෙමන සමනනාගතො කුසලෙන පටිපුඬා
 ජීවො” ති: එත්ථ ආචාරගොවරගහණෙනෙව කුසලෙ කායකම්මවචි
 කමෙම ගතිනෙපි යස්මා ඉදං ආර්ථපාරිසුඛිසිලං නාම න ආකාසෙ වා
 රුක්ඛග්ගාදිසු වා උපපජ්ජති, කායවචිවාරෙසුයෙව පත උපපජ්ජති,
 තස්මා තස්ස උපපත්තිවාරදස්සනත්ථං “කායකම්මවචිකමෙමන සමනනා
 ගතො කුසලෙන” ති වුත්තං. යස්මා පත තෙන සමනනාගතො තස්මා
 පරිපුඬාදිවො. මෙණ්ඩිය¹ පුහතපුත්තනත්ථසෙන වා එතං වුත්තං.
 තත්ථ හි “කතමච එපති කුසලං සිලං? කුසලං කායකම්මං වචි
 කමං. පරිපුඬං ආර්ථමපි බො අහං එපති සිලස්මිං වදාමි” ති වුත්තං.
 තඤ්චා තස්සාපි දෙසනාය පරියාදනත්ථමෙතං වුත්තනති වෙදිතබ්බං.

“සිලසමපනෙත්වා” ති: මුත්ථරලෙ වුත්තෙන තිවිධෙන සිලෙන
 සිලසමපනෙත්වා නාම හොති. “ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තමාගේ” ති: මතච්ඡ
 ජෙසු ඉන්ද්‍රියෙසු පිහිතවාරෙ හොති. “සතිසමපජඤ්ඤන සමනනා

ගෙනා”නි: අභිකක්ෂනෙන් පරික්ෂකනෙහි ආදිපු සත්‍යය සානෙපු සත්‍යය වෙව සමප්‍රකෘත ව සමනනාගනො හොති. “සනතු සො”නි: වතුපු පව්වසෙපු තිව්ධෙන සනතුසෙන සනතුසො හොති.

එව. මාතිකං නික්ඛිපිතා අනුපුබ්බෙන භාජෙනො “කථම මහාග්ඤ්ඤි භික්ඛු සිලසමපනො”නි: ආදිමාග. තත් “ඉදමසිය සොති සිලසම”නි: ඉදමපි අසා භික්ඛුනො පාණාතිපාතා වෙරමණී සිලං සිලසමි. එකං සිලං හොතිති අත්‍යො. පව්වතනවචනත්‍යො වා එකං භුමිමං. මහාඅභිකපායං හි ඉදමපි භසා සමණසා සිලනති අය මෙව අත්‍යො වුතෙනො. සෙසං බුහව්‍යලෙ වුතනනසෙනෙව වෙදි තබ්බං. “ඉදමසිය සොති සිලසම”නි: ඉදමසිය සිලං හොතිති අත්‍යො.

“න කුතොපි භසං සමනුපසාදි සද්දං සිලසංවරනො”නි: යාති අසංවරමුලකාති භසාති උප්පජ්ජනති, තෙපු යං ඉදං භසං සිලසංවරනො භවෙය්‍ය, නං කුතොපි එකසංවරනොපි න සමනු පසාදි. කසමා? සංවරනො අසංවරමුලකසා භසසා අභාවා.

“බුධාමසිතො”නි: යථාමානවිභිතෙන බතතිසාභිසෙකෙන මුඛති අභිසිතෙනා. “සද්දං පව්වජ්ජනො”නි: යං කුතොපි එක පව්වජ්ජනොපි භසං භවෙය්‍ය, නං න සමනුපසාදි. කසමා? යසමා නිගතපව්වමිතෙනා. “අජ්ජනන”නි: නිසකජ්ජනනං, අතතනො සත්‍යානෙනි අත්‍යො. “අනවජ්ජනම”නි: අනවජ්ජං අනිඤ්ඤං කුසලසිලපදදානෙනි අවිප්පටිසාරපාමුජ්ජිතිපසාදිමෙමති පරිශ්‍ය භිතං කාසිකවෙනසිකපුබ්බං පරිසංවෙදෙති. “එවං බො මහාග්ඤ්ඤි භික්ඛු සිලසමපනො හොති”නි: එවං නිරනතරං විත්තරෙත්වා දස්සි තෙන තිව්ධෙන සිලෙන සමනනාගනො භික්ඛු සිලසමපනො නාම හොතිති සිලකථං නිසාපෙයි.

ඉද්දියෙපු ගුණවාර්ගාජනියෙ “මක්ඛනා රූප”නි: අයං වක්ඛසද්දෙ කත්ථි බුධවක්ඛමති වතනති. යථාග:—“බුධවක්ඛනා ලොකං වොලොකෙයි”නි. කත්ථි සබ්බකුසුමානුසංඛාතෙ සමනන වක්ඛමති. යථාග:—“තථුපමං ධම්මමයං පුමෙධි පාසාදමාරුඤ්ඤා සමනන වක්ඛ”නි. කත්ථි පසාදවක්ඛමති:—“විරජං චිතමලං ධම්මවක්ඛං උද පාදී”නි හි එත්‍ය්‍ය අරියමග්ගතතයෙ පසාදෙ. “වක්ඛං උදපාදි සුඤ්ඤං උද පාදී”නි එත්‍ය්‍ය පුබ්බෙතිවාසාදිසුඤ්ඤං පසාදවක්ඛමති වුතනං, “දිබ්බෙන වක්ඛනා”නි ආගතසානෙපු දිබ්බවක්ඛමති වතනති. “වක්ඛම පටිච්ච රූපෙ වා”නි එත්‍ය්‍ය පසාදවක්ඛමති වතනති. ඉධ පනායං පසාදවක්ඛ වොහාරෙන වක්ඛවික්ඛසුඤ්ඤෙ වතනති. තසමා වක්ඛවික්ඛසුඤ්ඤෙත රූපං දිස්සාති අයමෙත්‍ය්‍ය අත්‍යො. සෙසපදෙපු යං වතනබ්බං සියා නං සබ්බං විපුච්චියෙ වුතනං. “අබ්‍යාසෙකපුබ්බම”නි: කිලෙසව්‍යාසෙක විරතිතතතා අබ්‍යාසෙකං අසමසිසං පරිපුබ්බං අධිවිතනපුබ්බං පරිසං වෙදෙතිති.

ඉද්දියසංවරකථා

නි සි තා.

එතො ජිර දහරහිකු සාමණේරං ගගෙඤ්ඤා දන්තකඨඨාය ගභො, සාමණේරෙ මග්ගා ඔක්කමිඤ්ඤා පුරතො ගච්ඡන්තො අසුභං දිස්වා පඨමජ්ඣානං තිබ්බත්තෙඤ්ඤා තදෙව පාදකං කඤ්ඤා සඤ්ඤා සමභවන්තො තිණ්ණි ඵලාති සච්ඡිකඤ්ඤා උපරිමග්ගඤ්ඤා කමමඨානං පරිග්ගගෙඤ්ඤා අඨාසි. දහරෙ තං අපසාදන්තො “සාමණේර”ති පකෙඤ්ඤාසි. සො මයා “පඤ්ඤාපට්ඨානං පඨාය භික්ඛුනා සඨං වෙ නථා නාම න කට්ඨපුඤ්ඤා, අසුද්ධානමිච්චි දිවසෙ උපරිවිසෙසං තිබ්බත්තාසාමි”ති විනොඤ්ඤා “කිං ගන්තං”ති පටිච්චනං අදුසි. “ඵහි”ති ව චුත්තො ඵකච්චනෙතෙව ආගන්තො “ගන්තං ඉමිනා තාව මග්ගෙන ගන්තො මයා ඤානොපප්පෙ මුහුත්තං පුරතොතිමුඤ්ඤා ඨඤ්ඤා ඔලොකෙථා”ති ආග. සො හථා කඤ්ඤා තෙන පත්තවිසෙසමෙව පාසුණි. ඵචං ඵකං අසුභං විතතං ජනානං අභායං ජතං, ඵචං සාඨමිච්චි පනෙතං. “පුරිසස්සමාතුගාමාසුභං අපපායං, මාතුගා මග්ගා ව පුරිසාසුභං, සභාගමෙව පපායං”නති. ඵචං සපායපරි ගණිතං සපායසමපදාසුද්ධං නාම. ඵචං පරිගණිත සාඨකසපාය සස්ස පත අඨතිංසාය කමමඨානෙසු අත්තතො විතරුච්චියං කමම ඨානසංඛාතං ගොවරං උග්ගගෙඤ්ඤා භික්ඛාචාරගොවරෙ තං ගගෙඤ්ඤා ව ගමනං ගොවරසමපදාසුද්ධං නාම. තස්සාදිභාවතථං ඉදං වතුකකං වෙදිතබ්බං. “ඉඨෙකච්චො භික්ඛු ගරුති න පච්චාගරුති, ඵකච්චො ආගරුති න ගරුති, ඵකච්චො පත නෙව ගරුති නාගරුති, ඵකච්චො ගරුති ව පච්චාගරුති වා”ති.

තථ යො භික්ඛු දිවසං වඤ්ඤමෙන නිසර්ජය ආවරණිකෙහි ධම්මෙහි විතතං පරිසොධෙඤ්ඤා, හථා රතතියා පඨමං ආමං, මජ්ඣිම යාමෙ සෙසං කප්පෙඤ්ඤා පච්ඡිමයාමෙ නිසර්ජයවඤ්ඤමෙහි විනිතා මෙඤ්ඤා පභෙව වෙතියභිගණ්ඨොධිසභිගණ්ඨවත්තං කඤ්ඤා බොධිඤ්ඤා උදකං ආසිච්චා පානියං පරිභොජනියං පච්චපඨාපෙඤ්ඤා ආවරිපු පඤ්ඤායවත්තාදීති සබ්බාතිබ්බත්තවත්තාති සමාදය වත්තති; සො සරීරපරිකමමං කඤ්ඤා සෙනාසනං පටිසිඤ්ඤා වෙ තයො පලලභික උසුමං ගාභාපෙත්තො කමමඨානමනුසුද්ධානං භික්ඛාචාරවෙලාය උද්භිඤ්ඤා කමමඨානසිසෙතෙව පත්තවිචරමාදය සෙනාසනතො තිබ්බමිඤ්ඤා කමමඨානං මතස්සි කරොත්තොව වෙතියභිගණ්ඨං ගන්තො සථෙ වුඤ්ඤාසුභාතිකමමඨානං ගොති තං අවිසංචරෙඤ්ඤා ව වෙති යභගණ්ඨං පටිසති; අසුද්ධං වෙ කමමඨානං ගොති, සොපාතමුලෙ ඨඤ්ඤා ගගෙඤ්ඤා ගගිතගණ්ඨං විය තං ඨපෙඤ්ඤා වුඤ්ඤාමණං පීතිං ගගෙඤ්ඤා වෙතියභිගණ්ඨං ආරුග්ග මග්ගතං වෙ වෙතියං¹ තිබ්බත්තං පදනමිණං කඤ්ඤා වතුසු ඨානෙසු වජ්ඣිකබ්බං, බුද්ධං වෙ තථෙව පදනමිණං කඤ්ඤා අඨසු ඨානෙසු වජ්ඣිකබ්බං, වෙතියං වජ්ඣික බොධිසභිගණ්ඨං පත්තත්තාති වුඤ්ඤා ගගෙඤ්ඤා සමමුඤ්ඤා විය තිප්පච්චා

කාර. දසෙක්කා බොධි වර්ධනබෝධා. සො එවං වෙතියව බොධිව වර්ධනා පටිසාම්මසානං ගතවා පටිසාම්මිත ගණකං ගන්තං ගණනන්තො විය තික්කිත්තාකම්මසානං ගතෙතො ගාමසමීපෙ කම්මසාන සීසෙතෙව චීවරං පාරුපිතො ගාමං පිණ්ඩාය පටිසැති.

අප්ප නං මනුස්සා දිස්වා “අයෙසා නො ආගතො”ති පවුට්ඨගානවා පත්තං ගතෙතො ආසනසාලාය වා ගෙහෙ වා තිසිදුපෙතො යාගුං දතො යාව හත්තං තිසාති තාව පාදෙ ධොවිතො මකෙතො පුරතො තිසිදිතො පසුභං වා පුච්ඡන්ති, ධම්මං වා සොතුකාමා ගොන්ති. සචෙට්ඨි න කථාපෙනති, ජනසම්මගත්තං ධම්මකථා නාම කාතබ්බා යෙවාති අස්සකථාචරියා වදන්ති. ධම්මකථා හි කම්මසාන විනිමුක්තො නාම නත්ති; තස්මා කම්මසානසීසෙතෙව ධම්මකථා කපේතො කම්මසානසීසෙතෙව ආහාරං පරිභුජේතො අනුමොදනං වත්තො නිවත්තියමානෙති පි මනුස්සෙති අනුගතොව ගාමතො තික්ක මිත්තො තත්තං නෙ තිවාරෙතො මග්ගං පටිපජ්ජති. අප්ප නං පුරෙතරං තික්කමිත්තො බග්ගාමෙ කතහත්තාකිත්තො සාමණේරදහරතිකුට්ඨ දිස්වා පවුට්ඨගානවා පත්තචීවරමස්ස ගණනති. පොරාණකා හිකුට්ඨ කීර න “අමහානං උපජ්ඣායො ආචරියො”ති මුඛං මලොකෙතො වත්තං කරොන්ති. සම්පත්තපට්ඨෙජ්ඣෙතෙව කරොන්ති. නෙ නං පුච්ඡන්ති: “ගතො එතෙ මනුස්සා තුමහානං කිං ගොන්ති, මානිපකම්මතො සම්මකා පිතිපකම්මතො”ති¹. ‘කිං දිස්වා පුච්ඡතා’ති “තුමහාසු එතෙසං පෙමං බහුමාන”න්ති “ආවුසො යං මාතාපිතුතිපි දුක්කාරං තං එතෙ අමහානං කරොන්ති. පත්තචීවරමපි නො එතෙසං සත්ත කම්මෙව, එතෙසං ආනුභාවෙන තෙව ගයෙ හයං න ඡාතකෙ ඡාතකං ඡාතාම, එදිසා නාම අමහානං උපකාරිතො නත්ති”ති තෙසං ගුණ කපේතො ගච්ඡති. අයං චුට්ඨති ගරති න පච්චාගරති.

යස්ස පන පගෙව චුත්තපප්පාදං චත්තපට්ඨත්තං කරොන්තස්ස කම්මජ්ඣෙසෙ පජ්ජති, අනුපාදින්නං මුචිතො උපාදින්නං ගණනාති, සරිරතො සෙද මුච්ඡන්ති, කම්මසානං චීරිං නාරොහති. සො පගෙව පත්තචීවරමාදය වෙගසාව වෙතියං වර්ධනා ගොරු පානං තික්කමනවෙලායමෙව ගාමං යාගුතිකම්මය පටිපිත්තො යාගුං ලභිතො ආසනසාලං ගතො පිවති, අප්ප චත්තකම්මතො අජේසා ගරණමතෙතෙව කම්මජ්ඣෙසෙ උපාදින්නං මුචිතො අනුපාදින්න කං ගණනාති, සට්ඨතෙන තතාතො විය තෙජෙධාතූපරිලාභනිබ්බාණං පත්තා කම්මසානසීසෙන යාගුං පරිභුජේතො පත්තච මුඛව ධොවිතො අත්තරුහත්තො කම්මසානං මනසි කතො අවසෙසයානෙ පිණ්ඩාය චරිතො කම්මසානසීසෙන ආහාරං පරිභුජේතො තෙතො පඨාය පොං බාහුපොංබං උපස්ඨමානං කම්මසානං ගතෙතොව ආගච්ඡති. අයං චුට්ඨති ආගරති න ගරති. එදිසා හිකුට්ඨා යාගුං පිටිතො විපස්සන්තො

ආරභිතො බුඛසාසනෙ අරභතං පතතා නාම ගණනපථං විචිචතතා. සීහලදීපෙසෙව තෙසු තෙසු භාමෙසු ආසනසාලාය න තං ආසනං අත්ථ යත්ථ යාගං පිටිතා අරභතං පතතභික්ඛු නත්ථිති.

යො පන පමාදවිහාරී ගොති නික්ඛිතතාධුරො, සබ්බවතතානි භික්ඛුතා පවට්ඨවෙතොවිනිබ්බිබ්බපිතො; විහරන්තො “කම්මසා නං නාම අත්ථී”ති පි සසුද්දං අකත්වා ගාමං පිණ්ඩං පිටිසිතා අනන්ත ලොමිකෙන ගිහිසංසග්ගෙන සංසයො වරිතා ව තුජිතා ව තුචෙජා නික්ඛමති. අයං වුච්චති නෙව ගරති නාගරති.

යො පනායං ගරති ව පච්චාගරති වාති වුතො සො ගතපච්චා ගතවතතවසෙන¹ වෙදිතබ්බො. අතතසාමා හි කුලපුත්තා සාසනෙ පබ්බජිතා දසපි විසතිමපි පසුද්දසමපි සතමපි එකතො වසන්තා කතිකාවතං කත්වා විහරන්ති. “ආවුසො තුලෙහ න ඉණ්ඨා න භයඨා, න ජීවිකාපකතා පබ්බජිතා, දුක්ඛා මුච්චිතුකාමා පනත්ථ පබ්බජිතා. තස්මා ගමනෙ උප්පන්නකිලෙසං ගමනෙයෙව නිග්ගණ්ඨං, තථා ඤානෙ, නිසජ්ජාය, සයනෙ උප්පන්නකිලෙසං සයනෙයෙව නිග්ගණ්ඨං”ති. තෙ එවං කතිකාවතං කත්වා භික්ඛවාරං ගච්ඡන්තා අධිඋසභඋසභඅධිගාචුතගාචුතන්තරෙසු පාසාණා ගොන්ති, තාය සසුද්දය කම්මසානං මනසි කරුන්තාව ගච්ඡන්ති. සවෙ කස්සපි ගමනෙ කිලෙසො උප්පජ්ජති, තත්ථෙව නං නිග්ගණ්ඨාති, තථා අසකෙකානො තිශ්ඨති. අථස්ස පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තොපි තිශ්ඨති. සො “අයං භික්ඛු තුග්ගං උප්පන්නවිතක්ඛං ජානාති, අනන්තච්ඡිකං තෙ එව”න්ති අත්තානං පටිච්චාදෙතා විපස්සනං වර්ධන්තා තත්ථෙව අරියභුමිං ඔක්ඛමති. තථා අසකෙකානො නිසීදති. අථස්ස පච්ඡන්තො ආගච්ඡන්තොපි නිසීදතිති සොයෙව නයො. අරියභුමිං ඔක්ඛමිතුං අසකෙකානොපි හං කිලෙසං වික්ඛමොන්තා කම්මසානං මනසි කරුන්තො ව ගච්ඡති¹ න කම්මසානවිප්පසුතෙන න විතෙන පාදං උඛරති, උඛරති වෙ පටිතිවතෙන නා පුරිමපදෙසංයෙව එති, ආලිඤ්ඤාවාසී මහාපුස්සදෙවත්ථෙරො විය.

සො කිර එකුණ්චිසතිවස්සාති ගතපච්චාගතවතං පුරෙන්නො එව විහාසි. මනුස්සාපි සුදං අනතරංගෙන කසන්තා ව චපන්තා ව මඥන්තා ව කම්මානි ව කරුන්තා ථෙරං තථා ගච්ඡන්තං දිත්වා “අයං ථෙරො පුතපුත නිවතතිතා ගච්ඡති, කීනන්තු ඛො මග්ගමුලො උදුහු කිම් පමමුසො”ති සමුලුපන්ති. සො හං අනාදිසිතා කම්මසාන සුත්තවිතෙනතෙව සමණ්ඨමං කරොන්නො විසතිවස්සඔක්ඛන්තරෙ අරභතං පාපුණ්ඨි. අරභතං පතනදිවසෙ තස්ස වඬ්ඛමනකොටියං අභිවත්ථා දෙවතා අභිතුලිති දීපං පජ්ජිතා අභාසි. වතතාරොපි මහාරාජානො සකෙකා ව දෙවතාමිත්ඤ්ඤා මුත්ථා ව සගමපති උපසානං.

අගමංසු. තච ඔහාසං දිස්වා වනවාසී මහාතිස්සානෙරො තං දුතිය දිවසෙ පුච්ඡි: “රතනිහාගෙ ආයසවතො සනතිකෙ ඔහාසො අහොසී, කිං සො ඔහාසො”ති? ථෙරො විකෙඛපං කරොනොං “ඔහාසො නාම දිපොහාසොපි ගොති මණ්ඛිමහාසොපි”ති එවමා දිමාහ. තතො “පට්ටිඡාදෙථ තුමෙහ”ති නිබ්බො “ආමා”ති පටිජාතිඤා ආරො වෙසි කාලවලලිමණ්ඩපවාසී මහානාගනෙරො විය ව.

සොපි කීර ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙන්නො “පඨමං තාව හග වතො මහාපට්ඨානං පුරෙස්සාමි”ති සත්තවස්සානි ධාතව්‍යකමමෙව අධිස්සාසී. පුනසොළසවස්සානි ගතපච්චාගතවත්තං පුරෙත්වා අරහත්තං පාපුණ්ඨි. සො කම්මස්සානසුත්තෙනෙව විචෙතන පාදං උඛරන්නො විසුත්තෙන උඛ්ථෙව පටිවත්තෙන්නො ගාමසමීපං ගන්ත්වා “ගාමී නු පබ්බජිතො නු”ති ආසඞ්කතියෙ පදෙසෙ ධ්වා පාරුපිත්වා කච්ඡකර කතො උදකෙන පත්තං ධොවිත්වා උදකගණ්ඩුසං කරොති කිං කාරණා? “මා මෙ තිකං දාතුං වජ්ඣං වා ආගතො මනුස්සො “දිසා යුකා හොථා”ති වචනමත්තෙත්වා කම්මස්සානවිකෙඛපො අහොසී”ති “අජ්ඣතෙන කතමි”ති දිවසං වා භික්ඛුගණනං වා පඤ්ඤං පුච්ඡි තොවා පත උදකං භිලිත්වා ආරොවෙති. ඤෙව දිවසාදිපුච්ඡකා න හොනති නිකමිතවෙලායං ගාමවාරෙ තිදුභිත්වා යාති, කලමි තිත්ථිහාරො¹ වස්සපගතා පඤ්ඤසභික්ඛු විය ව.

තෙ කීර ආසාලතිපුණ්ණමාය කතිකාවත්තං අකංසු: “අරහත්තං අපඤ්ඤාමඤ්ඤං නාලපිස්සාමා”ති. ගාමව පිණ්ඩාය පටිසන්නො උදකගණ්ඩුසං කත්වා පටිසිංසු; දිවසාදිසු පුච්ඡිතෙසු වුත්තනයෙනෙව පටිපජ්ජංසු. තත්ථ මනුස්සා තිදුභතං² දිස්වා ජාතිංසු. “අජෙතො ආගතො, අජ්ඣ වෙ”ති. එවම විනොසුං: “කීනනු බො එතෙ අමෙහෙව සසීං න සලලපනති, උදුහු අඤ්ඤාමඤ්ඤමපි? යදි අඤ්ඤා මඤ්ඤං න සලලපනති අධා විවාදජාතා භවිස්සනති, එථ තෙ අඤ්ඤා මඤ්ඤං බමාපෙස්සාමා”ති සබ්බෙ විහාරං ගන්ත්වා පඤ්ඤසාය භික්ඛුසු වෙසි භික්ඛු එකොකාසෙ නාගුසංසු. තතො යො තෙසු ව චක්ඛුමා පුරිසො යො ආහ: “න හො කලහකාරකානං ඔකාසො ඊදිසො හොති, සුසම්මස්සං වෙතියඞ්ගණං බොධියඞ්ගණං, සුතිකම්මතො සමමජ්ජ නියො, සුපභිතං පාතියං පරිභොජනිය”නති තෙ තතො ව තිවත්තා. තෙපි භික්ඛු අනො තොමාසෙයෙව අරහත්තං පඤ්ඤා මහාපට්ඨාරණාය විසුභිපට්ඨාරණං පටාරෙසුං. එවං කාලවලලිමණ්ඩපවාසී මහා නාගනෙරො විය, කලමිතිත්ථිහාරො¹ වස්සපගතභික්ඛු විය ව, කම්මස්සානසුත්තෙනෙව විතෙතන පාදං උඛරන්නො ගාමසමීපං ගන්ත්වා උදකගණ්ඩුසං කත්වා විපියො සලලකෙඛත්වා යත්ථ සුර සොණ්ඩුත්තාදයො කලහකාරකා වණ්ඩහජිඅස්සාදයො වා නත්ථි,

තං. චීටිං. පටිපථස්සි. තත්ථ ච පිණ්ඩාය වරමානො න භූරිත භූරිතො විය ජවෙන ගච්ඡති, න හි ජවනපිණ්ඩපාතිය ධූතඛං නාම කීචි අභි. විසමභූමිභාගපත්තං. පන උදකසකචං. විය නිව්වලො හුතා ගච්ඡති. අනුසරං. පටිඝො ච දාතුකාමං. වා අදාතුකාමං. වා සලලකෙඛුං. තදනුරූපං. කාලං. ආගමෙනො හිකං. ගහෙනා අනොගාමෙ වා බහිගාමෙ වා විහාරමෙව වා ආගන්තා යථාඵාසුකෙ පතිරූපෙ ඔකාසෙ නිසීදිතා කමමානං මනසි කරොනො ආහාරෙ පටිභක්ඛලසඤ්ඤං. උපඨපෙතා අකංඛාජනවණ්ණලෙපනප්පත්තමංසු පමවසෙන පච්චවෙකකිනො අභිග්ගසමනනාගතං ආහාරං ආහාරෙති, නෙව දවාය න මදය න මණ්ඩනාය න විභූසනාය, භූතාචී ච උදක කීවං. කතා ඉහුත්තං. හත්තනිලමං. පටිපසංගොතා යථා පුරෙ හත්තං. එවං. පච්ඡාහත්තං. පුරිමයාමච පච්ඡිමයාමච කමමානමෙව මනසි කරොති. අයං. චූචති “හරති ච පච්චාහරති වා”ති.

ඉමං. පන හරණපච්චාහරණසංඛාතං. ගතපච්චාගතවත්තං. පුරෙනො යදි උපනිස්සයසම්පන්නො හොති, පඨමවයෙ එව අර හත්තං. පාපුණාති. නො චෙ පඨමවයෙ පාපුණාති, අථ මජ්ඣිම වයෙ. නො චෙ මජ්ඣිමවයෙ පාපුණාති, අථ මරණසමයෙ. නො චෙ මරණසමයෙ පාපුණාති, අථ දෙවපුත්තො හුතා පාපුණාති. නො චෙ දෙවපුත්තො හුතා පාපුණාති, අනුප්පන්නො බුඝේ නිබ්බත්තො පච්චෙහබොධිං. සච්ඡි කරොති. නො චෙ පච්චෙහ බොධිං. සච්ඡි කරොති, අථ බුඝානං. සමමුඛිභාවෙ ඛිප්පාතිඤ්ඤා වා හොති සෙය්‍යථාපි ථෙරො බාහියො දුරුචීරියො. මහාපඤ්ඤා වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො සාරිපුත්තො. මහිඞ්ඝො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො මහාමොග්ගලානො. ධූතවා දී වා සෙය්‍යථාපි. ථෙරො මහාකස්සපො. දීඛච්චකුක්කො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො අනුරුඝො. විතයධරො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො උපාලි. ධම්මකපිකො වා සෙය්‍යථාපි පුණේණං මනනාතිපුත්තො. ආරඤ්ඤකො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො රෙවතො. බහුසුත්තො වා සෙය්‍යථාපි ථෙරො ආනන්දො. සිකංඛාකාමො වා සෙය්‍ය ථාපි ථෙරො රාහුලො බුඬපුත්තාති. ඉති ඉමස්මිං. වතුකෙක යවායං. හරති ච පච්චාහරති ච තස්ස ගොචරසම්පජ්ඤා. සිංඛාපත්තං. හොති.

අභික්කමාදිසු. පන අසමමුක්ඛනං. අසමමාහසම්පජ්ඤා. තං. එවං. වෙදිතබ්බං:- “ඉධ හිකුඤ්ඤා අභික්කමනො වා පටික්කමනො වා යථා අකුප්පුර්ණො අභික්කමාදිසු අත්තා අභික්කමති අත්තනා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා “අහං. අභික්කමාමි, මයා අභික්කමො නිබ්බත්තිතො”ති වා ති සමමුක්ඛති; හථා අසමමුක්ඛනො “අභික්ක මාමි”ති විත්තෙ උප්පජ්ජමානෙ තෙනෙව විත්තෙන සඞ්ඨං. විත්ත සමුදානා වායොධාතු විඤ්ඤානං. ජනගමානා උප්පජ්ජති. ඉති විත්ත කිරිග්ගවායොධාතුමිපථාරවසෙන අයං. කායසම්මතො අසිංඝාචො

අභික්කමති. තසෙවං අභික්කමතො ඵකෙකපාදුඛරණෙ පස්ඵි
 ධාතු ආපොධාතුති වෙ ධාතුයො ඔරමත්තා ගොනති මඤ්ඤ, ඉතරු
 වෙ අධිමත්තා ගොනති බලවතියො. තථා අතිගරණචීතිගර
 ණෙසු. වොස්සජ්ජනෙ තෙජොධාතු වායොධාතුති වෙ ධාතුයො
 ඔරමත්තා ගොනති මඤ්ඤ, ඉතරු වෙ අධිමත්තා බලවතියො. තථා
 සන්නිකේඛපන සන්නිරුමිනෙසු. තත් උඛරණෙ පචත්තා රුපා
 රුපධම්මා අතිගරණං න පාපුණන්ති. තථා අතිගරණෙ පචත්තා චීති
 ගරණං, චීතිගරණෙ පචත්තා වොස්සජ්ජනං, වොස්සජ්ජනෙ පචත්තා
 සන්නිකේඛපනං, සන්නිකේඛපනෙ පචත්තා සන්නිරුමිනං න පාපු
 ණන්ති. තත් තත්ථව පබ්බ පබ්බං සක්ඛි සක්ඛිං ඔධි ඔධිං හුඤ්ඤා තත්ත
 කපාලෙ පක්ඛිත්ත තිලා විය තට තටායන්තා භිජ්ජන්ති. තත් කො
 ඵකො අභික්කමති? කස්ස වා ඵකස්ස අභික්කමතං? පරමත්තො හි
 ධාතුනං යෙව ගමනං ධාතුනං සානං ධාතුනං නිසජ්ජා ධාතුනං සයනං
 තසම් තසම් හි කොසාසෙ සධිං රුපෙන:-

“අඤ්ඤං උපපජ්ජතෙ විතතං, අඤ්ඤං විතතං නිරුජ්ඣති,
 අච්චිමහුසමමඤ්ඤා නදිසොතොව වත්තති”ති.

ඵචං අභික්කමාදිසු අසමමුක්ඛානං අසමමාගසමපඤ්ඤානාමාති
 නිසීනො.

අභික්කතො පචික්කතො සමපජ්ජන කාරිගොතිති
 පදස්ස අත්ථො.

“ආලොකිතෙ විලොකිතෙ”ති. ඵත් පන ආලොකිතං නාම
 පුරතො පෙක්ඛණං, විලොකිතං නාම අනුදිසා පෙක්ඛණං. අඤ්ඤාතිපි
 ගෙසා උපරි පච්ඡිතො පෙක්ඛණවසෙන ඔලොකිතඋලොකිතා
 පලොකිතාති නාම ගොනති, තාති ඉධ න ගතිතාති. සාරුප්පවසෙන
 පන ඉමානෙව වෙ ගතිතාති. ඉමිනා වා මුඛෙන සබ්බාති පි තාති
 ගතිතානෙවාති. තත් “ආලොකෙස්සාමි”ති විතෙන උප්පන්නෙ විතත
 වසෙනෙව අලොකෙස්වා අත්පරිගණනං සාත්ඛසමපඤ්ඤා.
 නං ආයසමන්තං නඤ්ඤා සායසක්ඛිං නඤ්ඤා වෙදිතබ්බං. වුත්තං ගෙන
 ගතවතා:- “සුචෙ භික්ඛවෙ නඤ්ඤා පුරත්තිමා දිසා ආලොකෙතබ්බා
 ගොති, සබ්බවෙනසො සමත්තාගරිත්වා නඤ්ඤා පුරත්තිමං දිසං ආලො
 කෙති: “ඵචං මෙ පුරත්තිමං දිසං ආලොකයතො න අභිජ්ඣා දෙම
 නස්සා පාපකා අයුසලාධම්මා අත්ථාස්සවෙස්සු”න්ති. ඉති සාත්ඛ
 සමපජ්ජනො ගොති.¹ සචෙ භික්ඛවෙ නඤ්ඤා පච්ඡිමා දිසා-පෙ-උත්ත
 රු දිසා-දක්ඛිණා දිසා-උඛං-අධො-අනුදිසා ආලොකෙතබ්බා ගොති
 සබ්බවෙනසො සමත්තාගරිත්වා නඤ්ඤා අනුදිසං ආලොකෙති: “ඵච
 මෙ අනුදිසං ආලොකයතො-පෙ-සමපජ්ජනො ගොති”ති. අපි පි
 ඉධාපි පුබ්බෙ වුත්තවෙතිසදස්සනාදිවසෙන සාත්ඛතා ව සප්පාය
 තා ව වෙදිතබ්බා.

කම්මයානස්ස පන අපිජගණමෙව ගොවරසමපඤ්ඤං. තස්මා ඛක්කිධානුආයභනකම්මයානිකෙති අත්තනො කම්මයානවසෙනෙව කසිනාදි කම්මයානිකෙති වා පන කම්මයානසීසෙනෙව ආලොකන විලෝකනං කාහබ්බං. අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම ආලෝකෙතා වා විලෝකෙතා වා නත්ති. “ආලෝකෙස්සාමිති පන විතෙත උපපජ්ජ මානෙ තෙනෙව විතෙතන සසිං විතතසමුදානා වායොධානු විඤ්ඤ ත්ඨං ජනස්මානා උපපජ්ජති. ඉති විතතකිරියවායොධානුවිපජාථ වසෙනෙව හෙසිමං අකඛිදලං අධො සීදති, උපරිමං උඬං ලඬෙසති; කොචි යත්තකෙන විවරන්තො නාම නත්ති. භගො චක්ඛුචිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධෙන්නං උපපජ්ජතිති එවං පජානනං පනෙත්ථ අසමොහසමපඤ්ඤං නාම. අපි ච මූලපරිඤ්ඤා ආගන්තුක නාම කාලිකභාව වසෙනපෙත්ථ අසමොහසමපඤ්ඤං වෙදිතබ්බං. මූල පරිඤ්ඤාවසෙන භාව:-

“භවඛ්භාවජ්ජනවෙව දස්සනං සමපටිච්ඡනං,
සත්තීරණං වොත්ථපනං ජවනං භවති සත්තම”නති.

තත්ථ භවඛ්ගං උපපජ්ජනවස්ස අඛ්ගකිච්චං සාධස්මානං පවත්ත තිති තං ආවට්ඨෙත්වා කිරිය¹ මනොධානු ආවජ්ජනකිච්චං සාධස්මානා, තත්තීරෙධා චක්ඛුචිඤ්ඤාණං දස්සනකිච්චං සාධස්මානං, තත්තීරෙධා විපාකමනොධානු සමපටිච්ඡනකිච්චං සාධස්මානා, තත්තීරෙධා විපාකමනොචිඤ්ඤාණධානු සත්තීරණකිච්චං සාධස්මානා, තත්තීරෙධා කිරියමනොචිඤ්ඤාණධානු වොත්ථපනකිච්චං සාධස්මානා, තත්තීරෙධා සත්තකනිතතුං ජවනං ජවති. තත්ථ පඨම ජව නෙපි “අයං ඉත්ථි අයං පුරිසො”ති රජ්ජන දුස්සන මුය්ගන වසෙන ආලෝකිතවිලෝකිතං නගොති, දුතියජවනෙපි-පෙ-සත්තම ජව නෙපි. එතෙසු පන යුධමණ්ඩලෙ යොධෙසු විය හෙය්ඨපරිච්ඡෙදවසෙන භිජ්ජිත්වා පතිනෙසු “අයං ඉත්ථි අයං පුරිසො”ති රජ්ජනාදි වසෙන ආලෝකිතවිලෝකිතං ගොති. එවං භාවෙත්ථ මූලපරිඤ්ඤාවසෙන අසමොහ සමපඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

චක්ඛුචාරෙ පන රූපෙ ආපාථගතෙ භවඛ්ගවලනතො උඬං සක සක කිච්චනිපජාදන වසෙන ආවජ්ජනාදීසු උපපජ්ජිත්වා නිරු ඬෙසු අවසානෙ ජවනං උපපජ්ජති; තං පුබ්බෙ උපපන්නානං ආවජ්ජ නාදීනං ගෙගභුතෙ චක්ඛුචාරෙ ආගන්තුකපුරිසො විය ගොති. තස්ස යථා පරගෙගෙ කිචි යාවිදුං පටිස්සස්ස ආගන්තුක පුරිසස්ස ගෙගසාමිකෙසු තුණ්හිමාසීනෙසු ආණාකරණං ත යුත්තං, එවං ආවජ්ජනාදීනං ගෙගභුතෙ චක්ඛුචාරෙ ආවජ්ජනාදීසුපි අරජ්ජ නෙතසු අදුස්සනෙතසු අමුය්ගනෙතසු ව රජ්ජනදුස්සනමුය්ගනං අයුත්තනති. එවං ආගන්තුකභාවවසෙන අසමොහසමපඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

යානි පනෙනානි වක්ඛවාරෙ වොන්පනපරියොසානානි විතතානි උපපජ්ජන්ති, තානි සභිං සමපසුත්තධම්මෙති තන්ත වන්තෙව භිජ්ජන්ති, අඤ්ඤාමඤ්ඤං න පසාන්තිති. ඉතරුති තාවකාලිකානි නොනති. තන්ත යථා එකසම්භරෙ සබ්බෙසු මානුසකෙසු මනෙසු අවසෙසස්ස එකස්ස තඤ්ඤාණංයෙව මරණධම්මස්ස න සුත්තා නවතිතාදිසු අභිරුති නාම, එවමෙව. එකවාරෙ සසමපසුත්තෙසු ආවජ්ජනාදිසු තන්ත වන්තෙව මනෙසු අවසෙසස්ස තඤ්ඤාණංයෙව මරණධම්මස්ස ජවනස්සාපි රජ්ජන දුස්සනමුය්‍යනවසෙන අභිරුති නාම න සුත්තාති. එවං තාවකාලික නාවවසෙන අසමොගසමපජඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අපි ව බ්‍රහ්මයතනධාතුපච්චයපච්චවෙනනිවසෙනපෙන. වෙදි තබ්බං. එන්ත භි වක්ඛවෙව රූපම රූපකඤ්ඤා, දස්සනං විඤ්ඤාණකඤ්ඤා, තංසමපසුත්තා වෙදනා වෙදනාකඤ්ඤා, සඤ්ඤාසඤ්ඤාකඤ්ඤා, එස්සාදිකා සඤ්ඤාපකඤ්ඤා; එවමෙනෙසං පචනං බ්‍රහ්මානං සමවායෙ ආලොකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තන්ත කො එකො ආලෝකෙති? කො විලෝකෙති? තථා වක්ඛං වක්ඛායතනං, රූපං රූපායතනං, දස්සනං මනායතනං, වෙදනාදයො සමපසුත්තධම්මා ධම්මායතනං; එවමෙනෙසං චතුන්නං ආයතනානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තන්ත කො එකො ආලෝකෙති? කො විලෝකෙති? තථා වක්ඛං වක්ඛායතනං, රූපං රූපධාතු, දස්සනං වක්ඛවිඤ්ඤාණධාතු, තංසමපසුත්තා වෙදනාදයො ධම්මා ධම්මධාතු; එවමෙනාසං චතුන්නං ධාතුනං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තන්ත කො එකො ආලෝකෙති? කො විලෝකෙති? තථා වක්ඛං නිස්සයපච්චයො, රූපං ආරම්භපච්චයො, ආවජ්ජනං අනන්තරසමනන්තරූපනිස්සයනජීවිගතපච්චයො, ආලෝකො උපනිස්සයපච්චයො, වෙදනාදයො සහජතපච්චයා; එවමෙනෙසං පච්චයානං සමවායෙ ආලෝකනවිලෝකනං පඤ්ඤායති. තන්ත කො එකො ආලෝකෙති? කො විලෝකෙති? එවමෙන්ත බ්‍රහ්මයතනධාතුපච්චයපච්චවෙනනිවසෙනපි අසමොගසමපජඤ්ඤං වෙදි තබ්බං.

“සමමඤ්ජිතො පසාදිතො”ති: පබ්බානං සමමිජ්ජනපසාරණං. තන්ත විත්තවසෙනෙව සමමිජ්ජනපසාරණං අභන්තා හන්තාදුතං සමමිජ්ජනපසාරණපච්චයා අන්තාන්තං පරිගණන්තා අන්තරිගණණං සාන්තසමපජඤ්ඤං. තන්ත හන්තාදෙ අතිවිරං සමමිජ්ජන්තා වා පසාරෙත්වා එව වා සීතස්ස බණ්ණෙ බණ්ණෙ වෙදනා උපපජ්ජන්ති, විත්තං එකායතනං න ලගති, කම්මයානං පරිපටති, විසෙසං නාසිගච්ජති. කාලෙ සමමිජ්ජන්තස්ස කාලෙ පසාරෙත්තස්ස පන තා වෙදනා නුපපජ්ජන්ති, විත්තං එකායතනං ගොති, කම්මයානං එතං ගච්ජති, විසෙසමභිගච්ජති එවං අන්තාන්තරිගණණං වෙදිතබ්බං.

අනේ පන සතිපි සප්පායාසප්පායං පරිගණේවා සප්පාය පරිගණණං සප්පායසම්පජ්ඣං. තත්ත්වං නයො:-මහාවෙති යඛගණේ කීර දහර භික්ඛු සජ්ඣායං ගණහනති. තෙසං පිටිපසෙස දහරහික්ඛුතියො ධම්මං සුණන්ති. තත්ත්වොදහරො ගන්ථං පසාරෙනො කායසංඝයං පඤ්ඤා තෙනෙව කාරණෙන ගිහි ජනො. අපරො භික්ඛු පාදං පසාරෙනො අනිම්බි පසාරෙයි. අසීං ආගච්ච පාදෙ කුසි. අපරො වමුඤ්ඤෙ පසාරෙයි. සො ආසිවිසෙන දසො. අපරො චිවරකුට්ඨිකං පසාරෙයි, තං මණ්ඩපපො ධස්සි. තස්මා ඵවරුපෙ අසප්පායෙ අපසාරෙවා සප්පායෙ පසාරෙතබ්බං. ඉද මෙත්ථ සප්පායසම්පජ්ඣං.

ගොවරසම්පජ්ඣං පන මහාථෙරවජ්ඣනා දීපෙනබ්බං. මහා ථෙරෙ කීර දිවාසානෙ තිසිනො අනෙතවාසිකෙහි සඬ්ඨං ධම්මං කථයමානො සහසා ගන්ථං සමමිඤ්ඤා පුන යථාසානෙ ධපෙතො සතිකං සමමිඤ්ඤා. තං අනෙතවාසිකා පුච්ඡිංසු: “කස්මා හනෙත සහසා ගන්ථං සමමිඤ්ඤා පුන යථාසානෙ ධපෙතො සමමිඤ්ඤා”ති. “යතො පඤ්ඤාං ආවුසො කම්මසානං මනසි කාතුං ආරඬො, න මෙ කම්මසානං මුච්ඡිතො ගන්ථෙ සමමිඤ්ඤාපුබ්බො. ඉදං පන මෙ තුලෙග්ගි සඬ්ඨං කථයමානෙත කම්මසානං මුච්ඡිතො සමමිඤ්ඤා. තස්මා පුන යථාසානෙ ධපෙතො සමමිඤ්ඤා”ති. “සාධු හනෙත භික්ඛුනා නාම ඵවරුපෙන හවිතබ්බ”ති. ඵවමෙත්ථාපි කම්මසානාච්ඡිකණ්ණෙව ගොවරසම්පජ්ඣංති වෙදිතබ්බං.

අබ්බන්තරෙ අත්තා නාම කොච්චි සමමිඤ්ඤානො වා පසාරෙනො වා නජි. චුත්තපසාරච්චිත්තකීරියවායොධාතුච්ඡාපාරෙන පන සුත්තකාසිත්තවසෙන දුරුයන්තස්ස ගන්ථාදලාලනං විය සමමිඤ්ඤා පසාරණං භොතිති. ඵං පඤ්ඤාං¹ පනෙත්ථ අසමොගසම්පජ්ඣංති වෙදිතබ්බං.

“සංඝාපිපත්තිච්චරධාරණේ”ති: ඵත්ථ සංඝාච්චිවරානං තිවා සත්තපාරුපණවසෙන පත්තස්ස භික්ඛාපට්ඨගහණාදිවසෙන පරි භොගො ධාරණං නාම. තත්ථ සංඝාච්චිවරධාරණේ නාච තිවාසෙතො ව පාරුපිතො ව පිණ්ඩාය වරතො ආමිසලාභො “සිත්තස්ස පටිඝාතා යා”ති ආදිනා නයෙන හගවතො චුත්තපසාරෙ යෙව ච අනේ අනේ නාම. හස්ස වසෙන සාත්තසම්පජ්ඣං වෙදිතබ්බං.

උණ්හපකතිකස්ස පන දුබ්බලස්ස ව චිවරං සුමුමං සප්පායං, සිතාලුකස්ස සතං දුපට්ඨං, විපරිතං අසප්පායං. යස්ස කස්සච්ඡිකණ්ණං අසප්පාය මෙව. අග්ගලාදිදුනෙත හිස්ස තං පට්ඨිමොධකරං භොති. තථා පට්ඨකුලාදිගෙදං ලොහනීයං චිවරං. තාදිසං හි අරඤ්ඤ ඵකකස්ස තිවාසන්තරායකරං, ජීවිතන්තරායකරවාපි භොති. තිප්පරි

ශාසෙන පන යං නිමිත්තකම්මාදිමිච්ඡාථවචසෙන උප්පන්නං, යවස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවක්ඛන්ති කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, තං අසප්පායං. විපරිතං සප්පායං; තස්ස වසෙනෙනත්ත සප්පායසම්පජ්ඣෙය්දං, කම්මස්සානාවිජගතවසෙනෙව ච ගොවරසම්පජ්ඣෙය්දං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි විවරං පාරුපන්නො නාම තත්ථි. වුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධානුවිප්ථාරෙතෙව පන විවර පාරුපණං හොති. තත්ත විවරමපි අවෙතනො, කායොපි අවෙතනො. විවරං ත ජානාති “මයා කායො පාරුහො”ති. කායොපි ත ජානාති “අහං විවරෙන පාරුහො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං පටිච්ඡාදෙනති, පටිපිලොභිකාය පොත්තාරුපපටිච්ඡාදෙනෙ විය. තස්මා තෙව සුඤ්ජරං විවරං ලභිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං. න අසුඤ්ජරං ලභිත්වා දොමනස්සං. නාගවම්මිකවෙතියරුක්ඛාදිසු හි කෙචි මාලා ගන්ධධූපවත්ථාදිහි සක්කාරං කරොන්ති. කෙචි ගුප්ඵතානගදුමදණ්ඩ සත්පභාරාදිහි අසක්කාරං. න තෙත නාගවම්මිකාරුක්ඛාදයො සොමනස්සං වා දොමනස්සං වා කරොන්ති. එවමෙවං තෙව සුඤ්ජරං විවරං ලභිත්වා සොමනස්සං කාතබ්බං, න අසුඤ්ජරං ලභිත්වා දොමනස්සන්ති, එවං පචත්තපටිසම්ඛානවසෙනෙව අසමොගසම්පජ්ඣෙය්දං වෙදිතබ්බං.

පත්තධාරණෙපි පත්තං සහසාව අගගෙත්වා “ඉමං ගගෙත්වා පිණ්ඩාය වරමානො භික්ඛං ලභිස්සාමි”ති එවං පත්තගගණපච්චයං පටිලභිතබ්බඅත්ථවසෙන සාත්තසම්පජ්ඣෙය්දං වෙදිතබ්බං.

කිසදුබ්බලසරිරස්ස පන ගරුපන්නො අසප්පායො. යස්ස කස්සවි චතුපවගණ්ඨිකාගහො දුබ්බිසොධනීයො අසප්පායොව දුබ්බාන පන්නො හි න වට්ඨති, තං ධොවන්තස්සෙව වස්ස පට්ඨිලොධො හොති. මණ්ඩ්වණ්ණපන්නො පන ලොභනීයො. විවරෙ වුත්තනසෙතෙව අසප්පායො. නිමිත්තකම්මාදිවසෙන ලබො පන යවස්ස සෙවමානස්ස අකුසලා ධම්මා අභිවක්ඛන්ති කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, අයං එකන්ත අසප්පායොව, විපරිතො සප්පායො. තස්ස වසෙනෙනත්ත සප්පායසම්පජ්ඣෙය්දං, කම්මස්සානාවිජගතවසෙනෙව ච ගොවරසම්පජ්ඣෙය්දං වෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම කොචි පත්තං ගණ්හන්නො තත්ථි. වුත්තප්පකාරචිත්තකිරියවායොධානුවිප්ථාරවසෙනෙව පන පත්ත ගගණං නාම හොති. තත්ත පන්නොපි අවෙතනො; හත්ථාපි අවෙතනා. පන්නො ත ජානාති. “අහං හත්ථෙහි ගතිතො”ති. හත්ථාපි ත ජානන්ති. “පන්නො අමෙහි ගතිතො”ති. ධාතුයොව ධාතුසමූහං ගණ්හන්ති, ගණ්ඛාසෙන අග්ගිවණ්ණපත්තගගණං වියාති. එවං පචත්තපටිසම්ඛාන වසෙන අසමොගසම්පජ්ඣෙය්දං වෙදිතබ්බං.

අපි ව යථාඡ්ඤාගතත්පාදෙ වණ්ණුබෙහි පග්ගරිතපුබ්බලොහිත කිම්බුලෙ නිලමකිකාසමපරිකිණේණ අනාථසාලායං අනාථමනුස්සෙ දිස්වා දයාලුකා පුරිසා තෙසං වණ්පට්ටවොළකානි වෙව කපාලකාදීහි ව භෙසජ්ජානි උපතාමෙනහි. තත්ථ වොළකානිපි කෙසපි සණ්ඨානි, කෙසපි ඵුලානි පාපුණ්ණනි. භෙසජ්ජකපාලාදීනිපි කෙසපි සුසන්ධා නානි කෙසපි දුස්සන්ධානානි පාපුණ්ණනි. න ඥා තත්ථ සුමනා වා දුමමනා වා භොතති. වණ්පට්ට්ඡාදනමත්තෙනෙව හි වොළකෙන භෙසජ්ජපටිග්ගගණමත්තෙනෙව ව කපාලකෙන තෙසං අත්ථො. එවමෙවං සො තිකුඤ්ඤ වණ්වොළකං විය විවරං භෙසජ්ජකපාලකං විය ව පතනං කපාලෙ භෙසජ්ජමිව ව පතෙන ලබ්භිකං සල්ලකෙති. අයං සඬ්ඤාපිපතනවිවරධාරණෙ අසමොගසමපඤ්ඤෙන උතතම සමපජනකාරිති වෙදිතබ්බං.

අසිතාදිසු “අසිතො”ති: පිණ්ඩපාතභොජනෙ. “පිතො”ති: යාගුආදිපාතෙ. “බාසිතො”ති: පිඨබජ්ජකාදිබාදනෙ. “සාසිතො”ති: මධුපාණිභාදිසායනෙ. තත්ථ “නෙවද්වාසා”ති ආදිනා නයෙන වුත්තො අභිවිධොපි අත්ථො අත්ථො නාම. තස්ස වසෙන සාත්ථකසමපඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

ලුබ්භණිතතිත්තමධුරදිසු පන යෙන භොජනෙන යස්ස අථාසු භොති, තං තස්ස අසප්පායං. යං පන නිමිග්ගකම්මාදිවසෙන පටිලඬං, යවස්ස භුජ්ජො අකුසලා ධම්මා අභිවිසිසන්ති කුසලා ධම්මා පරිහායන්ති, තං එකන්තඅසප්පායමෙව. විපරිතං සප්පායං. තස්ස වසෙනෙත්ථ සප්පායසමපඤ්ඤං, කම්මස්ථානාච්ජගණවසෙනෙව ව ගොවරසමපඤ්ඤං වෙදිතබ්බං.

අභන්තරෙ අත්තා නාම කොපි භුජ්ජනකො නත්ථි. වුත්තප්ප කාරචිත්තකිරියවායොධානුවිපථාරෙනෙව පන පතනපටිග්ගගණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධානුවිපථාරෙනෙව ගත්ථස්ස පතෙන ඕතරණං නාම භොති. චිත්තකිරියවායොධානුවිපථාරෙනෙව ආලොප කරණං ආලොපඋචරණං මුඛවිවරණව භොති. න කොපි කුචිකාය න යන්තකෙන ගනුකභීති විවරති. චිත්තකිරියවායොධානු විපථාරෙනෙව පන ආලොපස්ස මුඛෙ ඔපනං, උපරි දන්තානං මුසලකිම්බ සාධනං, ගෙඨා දන්තානං උදුකකිලකිම්බසාධනං, ජිව්හාය ගත්ථකිම්බ සාධනව භොති. ඉති නං තත්ථ අග්ගජිව්හාය තනුබෙලො මුලජිව්හාය බහලබෙලො මකෙති, තං ගෙඨාදන්තඋදුකකිලෙ ජිව්හාගත්ථපරි චන්තිතං. බෙලඋදුකතෙමිතං උපරිදන්තමුසලසමුණ්ණිතං, කොපි කට්ටත්තා වා දබ්බියා වා අත්තො පච්චෙසත්තො නාම නත්ථි. වායො ධාතුයාව පටිසති, පටිඨං පටිඨං කොපි පලාලසන්ධාරං කන්ධා ධාරෙනො නාම නත්ථි. වායොධාතුවසෙනෙව තිඨති. සීතං සීතං කොපි උඬනං කන්ධා අග්ගිං ජලේන්ධා පච්චෙසත්තො නාම නත්ථි. තෙජෝ ධාතුයාව පට්ඨති. පකකපකකං කොපි දණ්ඨකෙන වා යථියා වා

බඬි නිහාරකො නාම නත්ති. වායොධාතුයෙව නීහරති. ඉති වායො
ධාතු අතිහරති ව චිතිහරති ව ධාරෙති ව පරිවතෙන්නි ව සමුණේණි
ව විසොසෙති ව නීහරති ව, පඨවිධාතු ධාරෙති ව පරිවතෙන්නි ව
සමුණේණි ව විසොසෙති ව, ආපොධාතු සිතෙහෙති ව අලලතතව
අනුපාලෙති, තෙජොධාතු අනෙතො පච්ඨං පරිපාචෙති, ආකාශධාතු
අජ්ඣො හොති, විඤ්ඤාණධාතු නත්ත තත්ත සමාපයොගමනිය
ආභුඤ්ජිති. එවං පච්චතපටිසංඛින්නවසෙනෙත් අසමොගසම
ජ්ඤාදං චෙදිතබ්බං.

අපි ව “ගමනතො පරියෙසනතො පරිභොගතො ආසයතො
නිධානතො අපරිපක්කතො පරිපක්කතො එලතො නිස්සන්ධතො
සමමක්කතො”ති එවං දසවිධපටිකකුලභාවපට්ඨවෙකඛණතො
පෙත් අසමොගසමජ්ඤාදං චෙදිතබ්බං. විජාරකථා පනෙත්
විසුචිමග්ගෙ ආහාරෙ පටිකකුලසඤ්ඤානිඥෙසතො ගගෙනබ්බං.

“උච්චාරපස්සාවකමම”ති: උච්චාරස්ස ව පස්සාවස්ස ව භරණේ;
තත්ත පත්තකාලෙ උච්චාරපස්සාවං අකරොන්තස්ස සකලසරීරතො
සෙදු මුව්වනති, අකඛිති භමනති, විතතං න එකගං හොති. අඤ්ඤා
ව රොගා උප්පජ්ජනති, කරොන්තස්ස පන සබ්බං තං න හොතිති. අය
මෙත් අත්ථො. තස්ස වසෙන සාත්තසමපජ්ඤාදං චෙදිතබ්බං.

අදානෙ උච්චාරපස්සාවං කරොන්තස්ස පන ආපනති හොති,
අයසො වසිස්සති, ජීවිතනතරයො හොති. පතිරුපෙ ණානෙ
කරොන්තස්ස සබ්බං තං න හොතිති. ඉදමෙත්ත සප්පායං. තස්ස
වසෙන සප්පායසමපජ්ඤාදං; කම්මථානාවිජ්ජාණවසෙනෙව ව ගොවර
සමපජ්ඤාදං චෙදිතබ්බං.

අබ්භන්තරෙ අත්තා නාම උච්චාරපස්සාවකමම. කරොන්තො
නත්ති. විතතිරියවායොධාතුවිජාරෙතෙව පන උච්චාරපස්සාව
කමම. හොති. යථා වා පන පනෙක ගණෙක ගණිභෙදෙන පුබ්බ
ලොභිතං අකාමතාය නික්කමති, යථා ව අතිහරිතා උදකභාර්ජනා
උදකං අකාමතාය නික්කමති, එවං පක්කාසයමුත්තවජ්ජිපු සන්තිවිතා
උච්චාරපස්සාවා වායුවෙගසමුපපිට්ඨිතා අකාමතායපි නික්කමනති. සො
පනායං එවං නික්කමන්තො උච්චාරපස්සාවො නෙව තස්ස භික්ඛුතො
හොති, න පරස්ස. කෙවලං සරීරනිස්සන්දෙව හොති. යථා කීං? යථා
උදකතුම්මතො පුරුණඋදකං ඡඤ්ඤිතතස්ස නෙව තං අත්තතො
හොති, න පරෙසං. කෙවලං පටිජග්ගනමත්තමෙව හොති. එවං
පච්චතපටිසංඛින්නවසෙනෙත් අසමොගසමපජ්ඤාදං චෙදිතබ්බං.

ගතාදිපු “ගගෙන”ති: ගමනෙ. “සීතො”ති: ණානෙ. “නිසිගෙන”ති:
නිසප්පාය. “සුගෙන”ති: සයනෙ. “ජ්ඣගිගෙන”ති: ජගරණේ.
“භාසිගෙන”ති: කථනෙ. “යුගිගිගාමෙ”ති: අකථනෙ. ගච්ඡන්තො
වා “ගච්ඡාමි”ති පඤ්ඤාති. සීතො වා “සීතොමිති”ති පඤ්ඤාති.

නිසිනොනා වා “නිසිනොනාමිති”ති පඤ්ඤාති. සයානො වා “සයානොමිති”ති පඤ්ඤාති; ඉමසමිං හි සුතො අභිතඉරියාපථා කපිතා. අභිකකනො පටිකකනො ආලොකිතෙ විලොකිතෙ සමමිථිතෙ පසාරිතෙති ඉමසමිං මජ්ඣිමා, ගතෙ ධීතෙ නිසිනොන සුතොති ඉධ පන බුද්ධා වුණ්ණියා ඉරියාපථා කපිතා. තසමා එතෙසුපි චුත්තනසෙ තෙව සමපඤ්ඤාතිතා වෙදිතබ්බා.

තිපිටකමහාසිවසේරෙ පනාහ:—“යො විරං ගන්ත්වා වා වඛනමිත්තා වා අපරභාගෙ ධීතො ඉති පටිසංචිකති: “වඛනමනකාලෙ පචත්තා රූපා රූපධම්මා එතේව නිරුඬා”ති. අයං ගතෙ සමපඤ්ඤාති නාම. යො සජ්ඣායං වා භරොනොනා පඤ්ඤා වා වික්ඛල්ලෙනා කම්මසානං වා මනසි භරොනොනා විරං යත්වා අපරභාගෙ නිසිනොනා ඉති පටිසංචිකති: “ධීතකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එතේව නිරුඬා”ති. අයං ධීතෙ සමපඤ්ඤාති නාම. යො සජ්ඣායාදිගහණ චසෙනෙව විරං නිසිදිත්වා අපරභාගෙ නිපනොනා ඉති පටිසංචිකති: “නිසිත්තකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එතේව නිරුඬා”ති. අයං නිසිනොන සමපඤ්ඤාති නාම. යො පන නිපනනකො සජ්ඣායං වා භරොනොනා කම්මසානං වා මනසි භරොනොනා නිද්ධං ඔක්කමිත්තා අපරභාගෙ උභය ඉති පටිසංචිකති: “සයනකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එතේව නිරුඬා”ති. අයං සුතො ජගරිතෙ ව සමපඤ්ඤාති නාම. කිරිසමයචිත්තානං හි අපපචත්තනං සොපං¹ නාම. පචත්තනං ජගරිතං නාමාති. යො පන භාසමානො “අයං සඤ්ඤා නාම ඔසෙ ව පටිච්ච දනො ව පටිච්ච ජිව්හව පටිච්ච තාලුච පටිච්ච විත්තස්ස ව තදනුරූපං පයොගං පටිච්ච ජයති”ති සනො සමපඤ්ඤාති භාසති. විරං වා පන කාලං සජ්ඣායං වා කත්වා ධම්මං වා කපේත්වා කම්මසානං වා පටිවත්තොති පඤ්ඤා වා වික්ඛල්ලෙනා අපරභාගෙ තුණ්හිභුතො ඉති පටිසංචිකති: “භාසිතකාලෙ උපත්තා රූපාරූපධම්මා එතේව නිරුඬා”ති. අයං භාසිතෙ සමපඤ්ඤාති නාම. තුණ්හිභුතො විරං ධම්මං වා කම්මසානං වා මනසි කත්වා අපරභාගෙ ඉති පටිසංචිකති: “තුණ්හිභුතකාලෙ පචත්තා රූපාරූපධම්මා එතේව නිරුඬා. උපාදරූපපචත්තියා සති භාසති නාම, අසති තුණ්හි භවති නාමා”ති. අයං තුණ්හිභාවෙ සමපඤ්ඤාති නාමාති. තදිදං මහා සිවසේරෙන චුත්තං, අසමොගධුරං මහාසතිපසානසුතො අධිපොතං. ඉමසමිං පන සාමඤ්ඤඵලෙ සබ්බමපි වතුබ්බිධං සමපඤ්ඤාතං ලබ්බති. තසමා චුත්තනසෙනෙවෙත්ථ වතුනමපි සමපඤ්ඤාතං වසෙන සමපඤ්ඤාතිතා වෙදිතබ්බා. සමපඤ්ඤාතිති ව සබ්බපදෙසු සතිසමපසුත්තසෙව සමපඤ්ඤාතං වසෙන අන්තො වෙදිතබ්බා.

“සතිසමපඤ්ඤානි සමනනාගතො”ති: එතස්ස භි පදස්ස අයං වින්ථාරො. විහබ්බපාකරණේ පන “සතො සමපඤ්ඤාන අභික්කමති, සතො සමපඤ්ඤාන පටික්කමති”ති එවං. එතානි පදානි විහත්තානෙව.

“එවං ඩො මහාඤ්ඤ”ති: එවං සතිසමපසුත්තස්සෙව සමපඤ්ඤස්ස වසෙන අභික්කමාදීනි පටිත්තෙනො සතිසමපඤ්ඤාන සමනනාගතො නාම ගොතීති අත්ථො.

“ඉධ මහාරාජ භික්ඛු සන්තුඝො ගොති”ති: එත්ථ “සන්තුඝො”ති: ඉතරිතරපච්චයසන්නාසෙන සමනනාගතො. සො පනෙස සන්නාසො වාදසවිධො ගොති:-සෙය්‍යපීදං. චිවරේ යථාලාභ සන්නාසො, යථාබලසන්නාසො, යථාසාරුපසන්නාසො”ති තිවිධො. එවං පිණ්ඩපාතාදිසු. තස්සායං පභෙදසංවණ්ණනා:-ඉධ භික්ඛු චිවරං ලභති සුඤ්ජරං වා අසුඤ්ජරං වා, සො තෙනෙව යාපෙති, අඤ්ඤං න පඤ්ඤති, ලභන්නොපි න ගණ්හාති, අයමස්ස චිවරේ යථාලාභසන්නාසො. අථ පන පකතිදුබ්බලො වා ගොති ආබාධජරාහි භූතො වා ගරුචිවරං පාරුපන්නො කීලමති, සො සභාගෙන භික්ඛුනා සඨිං පරිවත්තන්තො ලහුතෙන යාපෙන්නොපි සන්තුඝොව ගොති. අයමස්ස චිවරේ යථාබලසන්නාසො. අපරො පණීතපච්චයලාභී ගොති, සො පත්තචිවරාදීනං අඤ්ඤාතරං මහස්සචිවරං බහුති වා පන චිවරානි ලභිත්වා “ඉදං ථෙරානං චිරපබ්බජිත්තානං ඉදං බහුස්ස ත්ත්තං අනුරූපං, ඉදං ගිලානානං, ඉදං අපපලාභීනං ගොතු”ති දන්තා තෙසං පුරාණචිවරං වා සභිකාරකූවාදිතො වා පන නන්තකානි උච්චිතිත්වා තෙහි සංඝාටිං කත්වා ධාරෙන්නොපි සන්තුඝොව ගොති. අයමස්ස චිවරේ යථාසාරුපසන්නාසො.

ඉධ පන භික්ඛු පිණ්ඩපාතං ලභති ලුඛං වා පණීතං වා, සො තෙනෙව යාපෙති. අඤ්ඤං න පඤ්ඤති, ලභන්නොපි න ගණ්හාති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාලාභසන්නාසො. යො පන අත්තනො පකතිවිරුඛං වා ව්‍යාධිවිරුඛං වා පිණ්ඩපාතං ලභති, යෙනස්ස පරි භූත්තන අථාසු ගොති. සො සභාගස්ස භික්ඛුනො තං දන්තා තස්ස හත්තො සප්පායං ගොජනං භුජිත්වා සමණධම්මං කරොන්නොපි සන්තුඝොව ගොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාබලසන්නාසො. අපරො බහුං පණීතං පිණ්ඩපාතං ලභති, සො තං චිවරං විය චිරපබ්බජන¹ බහුස්සනඅපපලාභීගිලානානං දන්තා තෙසං වා සෙසකං පිණ්ඩාය වා වරිත්වා මිස්සකාගාරං භුඤ්ඤන්නොපි සන්තුඝොව ගොති. අයමස්ස පිණ්ඩපාතෙ යථාසාරුපසන්නාසො.

ඉධ පන භික්ඛු භෙතාසනං ලභති මනාපං වා අමනාපං වා, සො තෙනෙව සොමනස්සං න පටිඝං උපාදෙති, අත්තමස්සො තිණ්සත්ථාර

කෙනාපි යථාලභෙනෙව කුසානි. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලාභ සනෙතාසො. යො පන අනුතතො පකාතිවිරුඩං වා ව්‍යාධිවිරුඩං වා සෙනාසනං ලභති, යත්ථස්ස වසතො අථාසු හොති. සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දායා තස්ස සනාතිකෙ සප්පායසෙනාසනෙ වසනෙතාපි සනතුඤ්ඤා වා හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාලලසනෙතාසො. අපරො මහාපුඤ්ඤා ලෙණමණිපකුටායාරාදීති බහුති පණීතසෙනාසනාති ලභති. සො තාති විවරං විය විරපබ්බජිත' බහුසුත්තඅප්ප ලාභිගිලානානං දායා යත්තත්ථි වසනෙතාපි සනතුඤ්ඤා වා හොති. අයමස්ස සෙනාසනෙ යථාසාරුපසනෙතාසො.

යොපි “උත්තමසෙනාසනං නාම පමාදදානං, තත්ථ තිසිත්තස්ස ඵිතමිධං ඔක්කමති, තිද්දභිභුතස්ස පුත්ත පටිවුජ්ඣතො පාපච්ඡිතක්කා පාකුභවන්ති”ති පටිසම්භික්ඛිතා භාදිසං සෙනාසනං පත්තමපි න සං පටිච්ඡති. සො තං පටික්ඛිපිතා අබ්බොක්කසාරුක්කමුලාදීසු වසනෙතාපි සනතුඤ්ඤා වා හොති. අයමපි සෙනාසනෙ යථාසාරුපසනෙතාසො.

ඉධ පන භික්ඛු හෙසර්ජං ලභති සුඛං වා පණීතං වා, සො යං ලභති භෙනෙව කුසානි, අඤ්ඤං න පජෙති. ලභනෙතාපි න ගණානාති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාලාභසනෙතාසො. යො පන තෙලෙනාසිකො ථාණිහං ලභති, සො තං සභාගස්ස භික්ඛුනො දායා තස්ස හත්ථතො තෙලං ගගෙයා වා අඤ්ඤං වා පරියෙසිතා හෙසර්ජං කරොනෙතාපි සනතුඤ්ඤා වා හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාබල සනෙතාසො. අපරො මහාපුඤ්ඤා බහුං තෙලමුද්ධාණීතාදිපණීත හෙසර්ජං ලභති. සො තං විවරං විය විරපබ්බජිත බහුසුත්තඅප්ප ලාභිගිලානානං දායා තෙසං ආහතකෙන යෙන කෙතචි යාපෙනෙතාපි සනතුඤ්ඤා වා හොති. යො පන එක්කමිං භාජනෙ මුත්ත හරිටකං සපෙයා එක්කමිං වතුමධුරං “ගණ්ඨ හනෙන් යදිච්ඡති”ති වුච්චමානො සවස්ස තෙසු අඤ්ඤාතරෙතපි රොගො වූපසමමති; අථ “මුත්තහරිටකං නාම වුච්ඡාදිගි වණ්ණිත”නති වතුමධුරං පටික්ඛිපිතා මුත්තහරිටකෙන හෙසර්ජං කරොනෙතා පරමසනතුඤ්ඤා වා හොති. අයමස්ස ගිලානපච්චයෙ යථාසාරුපසනෙතාසො.

ඉමිනා පන වාදසම්බේධන ඉත්ථිහරිපච්චයසනෙතාසෙන සමන්තා ගතස්ස භික්ඛුනො අභිපරික්ඛාරා වට්ටනති:—තිණී විවරාති පනෙතා දන්තකඤ්චේදනවාසි එකා සුචි කායබ්බන්තං පරික්ඛාවනනති.

වුත්තමපි වේතං:—

“තිච්චරව පනෙතා ව වාසි සුචි ව බ්බන්තං,

පරික්ඛාවනෙන අභේතෙ සුත්තගොගස්ස භික්ඛුනො”ති.

තෙ සබ්බෙ කායපරිහාරියාපි හොනති, කුච්ඡිපරිහාරියාපි. කථං? තිච්චරං. තාච තිවාසෙයා පාරුපිතා ව චිවරණකාලෙ කායං පරිහ

රති පොසෙතීති=කායපරිහාරියං ගොති. විවරකණ්ණක උදකං පරිසාරාවෙත්වා විවතකාලෙ බාදිතබ්බඵලාඵලගණකාලෙ ච කුච්ඡං පරිහරති පොසෙතීති=කුච්ඡපරිහාරියං ගොති. පතෙතාපි තෙන උදකං උඛරිත්වා නභානකාලෙ කුච්ඡපරිහරණකරණකාලෙ ච කාය පරිහාරිකො ගොති. ආහාරං ගහෙත්වා භුජනකාලෙ කුච්ඡපරිහාරියො. වාසීපි තාය දන්තකඨවෙජ්දන්තකාලෙ මචපිඨානං අභිගපාදු විවරකුච්ඡදණ්ඩකසජ්ජනකාලෙ ච කායපරිහාරිකා ගොති. උච්ඡ්වේජ් දන්තාශ්‍රිකෝරාදිතච්ඡන්තකාලෙ කුච්ඡපරිහාරිනා. සුචි විවරසිඛින කාලෙ කායපරිහාරිකා ගොති. සුචං වා ඵලං වා විජ්ඣිත්වා බාදන කාලෙ කුච්ඡපරිහාරිකා. කායබ්බතං බ්බිත්වා විවරණකාලෙ කාය පරිහාරිකං. උච්ඡ්ආදීති බ්බිත්වා ගහණකාලෙ කුච්ඡපරිහාරියං. පරිසාරාවතං තෙන උදකං පරිසාරාවෙත්වා නභානකාලෙ සෙනාසන පරිහරණකරණකාලෙ ච කායපරිහාරිකං. පාණීයපාණනපරිසාරා වනකාලෙ තෙනෙව තිලතණ්ඩුලපුප්‍රිකාදීති ගහෙත්වා බාදනකාලෙ ච කුච්ඡපරිහාරියං. අයං තාව අභිපරික්කාරිකස්ස පරික්කාරමත්තා.

නවපරික්කාරිකස්ස පන සෙය්‍යං පච්ඡිසන්තස්ස තත්‍රද්ධිකපච්චන්ද්‍රණං වා කුණ්ඩකා¹ වා වට්ටති. දසපරික්කාරිකස්ස නිසිදන්තවමච බණ්ඩං වට්ටති. එකාදසපරික්කාරිකස්ස කත්තරයසිං වා තෙලනාශ්‍රිකා වා වට්ටති. වාදසපරික්කාරිකස්ස ඡන්තං වා උපාගණා වා වට්ටති. එතෙසු ච අභිපරික්කාරිකොව සන්තුඨො. ඉතරෙ අසන්තුඨා මහිච්ඡා මහාභාරාති² න වත්තබ්බා. එතෙපි හි අපච්චිඡා ච සන්තුඨා ච සුභරා ච සලලුකවුත්තීතො ච. හගවා පන න ඉමං සුත්තං තෙසං වසෙන කපේසි. අභිපරික්කාරිකස්ස වසෙන කපේසි. සො හි බුද්ධක වාසිච සුචිච පරිසාරාවණ් පක්ඛිපිත්වා පත්තස්ස අනෙතා ධපෙත්වා පහතං අංසකුචෙ ලකෙත්වා³ තිච්චරං කායපට්ඨබං⁴ කත්වා යෙනිච්ඡකං සුඛං පක්කමති, පටිනිවතොත්වා ගහෙත්තබ්බං. නාමස්ස න ගොති. ඉති ඉමස්ස භික්ඛුනො සලලුකවුත්ති. දසෙතොතො හගවා “සන්තුඨො ගොති කායපරිහාරිකෙන විවරෙනා”ති ආදිමාහ. තත්ථ “කායපරිහාරිකෙනා”ති: කායපරිහරණමත්තකෙන. “කුච්ඡ පරිහාරිකෙනා”ති: කුච්ඡපරිහරණමත්තකෙන.

“සමාදුසෙම පක්කමති”ති: තං අභිපරික්කාරමත්තකං සබ්බං ගහෙත්වා කායපට්ඨබං කත්වා ච ගච්ඡති. “මම විහාරෙ පරිවෙණං උපඨානා”තිස්ස සඬොගා වා බන්ධො වා න ගොති. සො ජියා මුත්තො සරෙ විය සුථා අපක්කනෙතො මත්තහපච්චි විය ච ඉච්ඡිතිච්ඡිතං සෙනා සනං වනසණ්ඩං රුක්කමුලං නවං. නවං පඬහාරං පරිභුජනෙතො එකො තිස්සති, එකො නිසිදති, සබ්බිරියාපටෙපු එකො අදුතියො.

1. සි. I. II. III & E. කුණ්ඩකා.

3. සි. I. II. III & E. ලකෙත්වා.

2. සි. I. II & III. මහාගජති.

4. සි. I. II. III & E. කායපට්ඨං.

“වාතුද්දිසො අප්පටිසොව හොති
සනතුස්සමානො ඉතරිතරෙන,
පරිස්සයානං සතිතා අජමති
එකො වරෙ බග්ගවිසාණකප්පො”ති.

එවං වග්ගොත්තං බග්ගවිසාණකප්පතං ආපජ්ජති. ඉද්දති නමත්ථං උපමාය සාධෙතොනා “සෙසසාථාපි”ති: ආදිමාහ. තත්ථ “සත්ති සකුණො”ති: පකඩසුත්තො සකුණො. ‘බෙති’ති: උප්පතති. අයං පනෙත්ථ සඤ්චිප්පත්ථා:-සකුණා නාම “අසුකයම් පදෙසෙ රුකෙතා පරිපක්කඵලො”ති යුත්වා නානාදිසාති ආගන්ත්වා නබපකඩකුණ්ඩා දිති තස්ස ඵලාති විජ්ඣනනා විට්ඨනනා බාදනති. “ඉදං අජ්ජතනාය ඉදං ස්වාතනාය භවිස්සති”ති තෙසං න හොති. එලෙ පන ඩිණේ තෙව රුක්කස්ස ආරකඛං ධපෙනති, න තත්ථ පකඛං වා පත්තං වා නබං වා කුණ්ඩං වා ධපෙනති. අථ චො තසම් රුක්කෙ අනපෙචා හුත්වා යං දිසාභාගං ඉච්ඡති, සො තෙන සපත්තභරෙ උප්පතීත්වා ගච්ඡති. එවමෙවං අයං භික්ඛු නිස්සංඝො නිරපෙකෙතායෙව පක්කමති. තෙන වුත්තං:-සමාදුසෙව සත්තමතිති.

“සො ඉමිනා වා”ති ආදිනා කිං දස්සෙති? අරඤ්ඤවාසස්ස පච්චයසච්ඡතති දස්සෙති. යස්ස හි ඉමෙ වත්තාරෙ පච්චයා නත්ති, තස්ස අරඤ්ඤවාසො න ඉජ්ඣති. තිරච්ඡානගතෙහි වා වනචරකෙහි වා සඬං වත්ථබ්බතං ආජ්ජති. අරඤ්ඤ අධිවත්ථා දෙවතා “කිං එවරුපස්ස පාපභික්ඛුනො අරඤ්ඤවාසෙනා”ති භෙරවසඤ්ඤා සාවෙනති. හත්ථෙහි සීසං පහරිත්වා පළායනාකාරං කරොනති. “අසුකො භික්ඛු අරඤ්ඤං පවිසිත්වා ඉදවිදව පාපකම්මං අකාසී”ති අයසො පත්ථරති. යස්ස පන තෙ වත්තාරො පච්චයා අත්ති, තස්ස අරඤ්ඤවාසො ඉජ්ඣති; සො අත්තනො සීලං පච්චවෙකකුත්තො කිම් කාලිකං වා තිලකං වා අපස්සනො පීතිං උප්පාදෙත්වා තං බයතො වයතො සම්මසනො අරියභුමිං ඔක්කමති. අරඤ්ඤ අධිවත්ථා දෙවතා අත්තමනා වග්ගො භණ්ණති. ඉතිස්ස උදකෙ පක්ඛින්න තෙලබ්බිඤ්ඤ විය යසො විත්ථාරිකො හොති.

තත්ථ “විවිත්ත”නති: සුඤ්ඤං, අප්පසඤ්ඤං අප්පතිගෙසාසනති අත්ථො. එතදෙව හි සක්කාය විභඤ්ඤ විවිත්තනති සනතිකෙ වෙපි සෙනාසනං හොති, තච අනාකිණ්ණං ගහඝෙහි පබ්බජ්ජෙති, තෙන තං “විවිත්ත”නති වුත්තං.

සෙති වෙව ආසති ව එත්ථාති=සෙත්ථාසනං, මවපිඨාදීනමෙනමධි වචනං, තෙනාහ:-“සෙනාසනනති, මවොපි සෙනාසනං, පිඨවපි හිසිපි ඩිඤ්චොහනවපි විභාරොපි අඤ්ඤායොගොපි පාසාදෙපි ගම්මයවපි ගුහාපි අට්ටොපි මාළොපි ලෙණවපි වෙච්ඡුමොපි රුක්කමුලවපි

මණ්ඩපොපි සෙනාසනා; යන් වා පන හික්කු පරික්කමන්ති සබ්බ මෙතං සෙනාසන”නති; අපි ව “විහාරො අඛ්ඤායොගො පාසාදො හමේයං ඉතා”ති ඉදං විහාරසෙනාසනං නාම. “මවො, පිඨං හිසි බිමොහන”නති ඉදං මවපිඨසෙනාසනං නාම. “විලිඕකා වමම බණ්ඩා තිණසන්ධො පණ්ණසන්ධො”ති ඉදං සන්ධාසෙනාසනං නාම. “යන් වා පන හික්කු පරික්කමන්ති”ති ඉදං ඕකාසසෙනාසනං නාමාති එවං වතුබ්බිධං සෙනාසනං ගොති; තං සබ්බවපි සෙනාසන ගහණෙන ගතිතමෙව. ඉමස්ස පන සකුණසදිසස්ස වාතුද්දිසස්ස හික්කුනො අනුවර්තකං දස්සෙන්නො අරඤ්ඤං රුක්ඛමුලනති ආදිමාහ.

තන් “අරඤ්ඤ”නති: “නික්ඛමිත්වා බහි ඉන්ද්‍රියා සබ්බමුතං අරඤ්ඤ”නති ඉදං හික්කුණිතං වසෙන ආගතං අරඤ්ඤං. “ආරඤ්ඤකං නාම සෙනාසනං පච්චන්ද්‍රසතිකං පච්ඡම”නති ඉදං පන ඉමස්ස හික්කුනො අනුරූපං, තස්ස ලක්ඛණං විසුඛිමග්ගෙ ධුතඛනතිද්දෙසෙ වුත්තං.

“රුක්ඛ මුල”නති: යං කිච්චි සන්දර්භයං විචිත්තං රුක්ඛමුලං. “සබ්බන”නති: සෙලං; තන් හි උදකසොණ්ඩසු උදකකිවං කතා සිතාය රුක්ඛවර්භයාය නිසින්නස්ස නානාදිසාසු වායමානසුපිත්තෙන වාත්තෙන විජ්ජමානස්ස විත්තං එකග්ගං ගොති. “කඤ්ඤ”නති: කං වුවවති=උදකං; තෙන දුරිතං උදකෙන හින්නං පබ්බතපදෙසං යං “නිතඞ්නතිපි නදිකුඤ්ඤ”නති පි වදනති. තන් හි රජතපට්ඨසදිසා වාලුකා ගොනති; මන්තෙ මණ්ඩිත්තානං විය වනගහණං, මණ්ඩකඛ සදිසං උදකං සන්දති, එවරූපං කඤ්ඤං ඔරුග්ගා පානීයං පිචිත්තා ගතතාති සිතියං කතා වාලිකා උග්ගාපෙත්වා පංසුකුලවිවරං පඤ්ඤ පෙත්වා නිසින්නස්ස සමණ්ඩමමං කරොතො විත්තං එකග්ගං ගොති. “ගිජිගුහ”නති: විත්තං පබ්බතානං අනතරං, එකග්ගිඤ්ඤව වා උමමග්ගසදිසං මහාවිවරං. සුසාණ්ලක්ඛණං විසුඛිමග්ගෙ වුත්තං. “වනපත්ථ”නති: ගාමනං අතික්කමිත්වා මනුස්සානං අනුපචාරථානං යන් න කසනති න වපනති. තෙනෙවාහ:-වනපත්ථනති දුරන් මෙතං සෙනාසනානං අධිවචන”නති ආදි. “අභේකානාස”නති: අවර්තනං. ආකඞ්ඛමානො පනෙත්ථ විවරකුටිං කතා වසති. “පලාල සුජ”නති: පලාලරාසිං. මහාපලාලපුජ්ජතො හි පලාලං නික්කඩ්ඪිත්වා පඞ්ඤාරලෙණසදිසෙ ආලයෙ කරොනති, ගවර්ගුමොදිතවපි උපරි පලාලං පක්ඛිපිත්වා ගෙඨා නිසින්නා සමණ්ඩමමං කරොනති, තං සකිං යෙනං වුත්තං.

“පච්චාගතන”නති: ගතනස්ස පච්ඡතො. “පිණ්ඩපාන පටික්කතෙනො”ති: පිණ්ඩපානපරියෙසනතො පටික්කතෙනො. “පලාලබ්බන”නති: සමන්තතො උරුබ්බාසනං. “ආගුජ්ඣ”නති: බක්ඛිත්වා. “උජුං නාසං පණ්ඩාසා”නති: උපරිමං සරිරං උජුකං යපෙත්වා, අධාරසපිට්ඨිකණ්ටකෙ කොටියා කොටිං පටිපාදෙත්වා;

එවං හි තිසිත්තස්ස වමමමංසනහාරුනි න පණමනති. අථස්ස යා තෙසං පණමනපථවියා ඛණේ ඛණේ වෙදනා උපපජ්ජෙත්ථ, තා න උපපජ්ජනති. තාසු න උපපජ්ජමානාසු විතතං එකස්සං හොති, කම්මසානං න පරිපටති, චුඛිං එතං උපගච්ඡති. “පරිච්ඡිදං සතිං උපඝපෙය්වා”ති: කම්මසානාතිච්ඡිදං සතිං ධුපසිත්වා, මුඛසමිපෙ වා කත්වාති අන්තො. තෙනෙව විහංගෙහ චුත්තං: “අයං සති උපසිත්වා හොති සුපසිත්වා නාසිකස්සෙ වා මුඛනිමිත්තෙහ වා, තෙන චුච්චති පරි ච්ඡිදං සතිං උපඝපෙය්වා”ති. අථ වා “පරි”ති: පරිඤ්ඤායො. “මුඛ”නති: නිශ්පාදයො. “සති”ති: උපසානයො. තෙන චුත්තං:— “පරිච්ඡිදං සති”නති එවං පටිසම්භිදය චුත්තනායෙනපෙත්ථ අන්තො දඬබෙවා. තත්ත්වං සංකිංචපො “පරිඤ්ඤානිතනිශානං සතිං කත්වා”ති.

“අභිජ්ඣං ලොකෙ”ති: එත්ථ ලුඤ්ඤානෙහ පච්චාදනකකිත්වා ලොකො. තස්මා පච්චාදනකකිත්වෙසු රුහං පහාය කාමච්ඡන්දං චිකිත්තෙත්වාති අයමෙත්ථ අන්තො. “විගනාහිජ්ජෙත්වා”ති: විකම්මා නවසෙන පටිත්තත්තා විගතාහිජ්ජෙත්වා, වක්ඛුච්ඤ්ඤාණසද්ධිසෙනාති අන්තො. “අභිජ්ඣාය විතතං පරිඤ්ඤායෙති”ති: අභිජ්ඣානො විතතං පරිමොචෙති. යථා නං සාමුච්චිවෙව මුඛිත්වා ව න පුන ගණ්ඨාති, එවං කරොතිති අන්තො. “ඛාපාදපද්දෙසං පහාය”ති: ආදිසුපි එසෙවනසො. ව්‍යාපජ්ජති ඉමිනා විතතං පුත්ඛුමාසාදයො විග පුරිම පකතිං ජහති=ව්‍යාපාදො, විකාරපත්තියා පද්ධතියා පරං වා පද්ධතියා විනාසෙති පද්දෙසො. උභයමෙතංකොධස්සෙවාධිවචනං. විතං විතතගෙලඤ්ඤං, මධං වෙතසිකගෙලඤ්ඤං, ජිතව මධ්ව=ජිතමධං. “ආලොකසඤ්ඤා”ති: රත්තිමපි දිවාපි දිඬආලොකසජානනසමත්ථාය විගතනිවරණය පරිසුඛාය සඤ්ඤාය සමන්තාගතො. “සන්තො සම්පජ්ජන්තො”ති: සතියා ව ඤ්ඤානෙහ ව සමන්තාගතො. ඉදං උභයං ආලොකසඤ්ඤාය උපකාරකත්තා චුත්තං. උච්චව ඤ්ඤාච්චව=උච්චවඤ්ඤාච්චවං. “නිශ්ඤාපිටිකිංචජා”ති: විපිකිච්ඡං තරිත්වා අතිකම්මිත්වා සිත්තො. “කථමිදං කථමිදං”නති එවං නපථවත්තනිති=අකථාබ්‍යාපි. “කුසලෙසු ධම්මෙසු”ති: අනවජ්ජෙසු ධම්මෙසු. “ඉමෙ හු වො කුසලා, කථමිමෙ කුසලා”ති එවං න විපිකිච්ඡති න කුංචතිති අන්තො. අයමෙත්ථ සංකිංචපො. ඉමෙසු පන නිවරණෙසු වචනත්ථ ලක්ඛණාදිහෙදන්තො යං වත්තබ්බං සියා තං සංකිංච චිත්තමග්ගෙ චුත්තං.

යා පනායං “සෙසාථාපි මහාග්ග්”ති: උපමා චුත්තා; තත්ථ “ඉතං ආදයා”ති: වඩ්ඪියා ධනං ගහෙත්වා. “ව්‍යාග්ගි කරෙසා”ති: විගතත්තාති කරෙය්‍ය; යථා තෙසං කාකණ්ඨිකමත්තොපි පරියන්තො නාවසියාති එවං කරෙය්‍ය, සංකිංචපො පටිනිශ්පාදෙනයාති අන්තො. “නන්තො නිදාන”නති: ආණ්ඩ්‍යනිදානං. සො හි “අණන්තොලු”ති ආවජ්ජන්තො ඛලවපාමුඤ්ඤං ලහති, සොමනස්සං අධිගච්ඡති. තෙන චුත්තං:— “ලහෙථ පාමුඤ්ඤං අධිගච්ඡ සොමනස්සං”නති.

විසභාගවෙදනුප්පත්තියා කතාවෙනව චතුරුරියාපථං ඡිද්දන්තො ආබාධතීති=ආබාධො. ස්වායං අපීති=ආබාධිකො. තං සමුදානෙන උකෙඛන දුක්ඛිකො. අධිමත්තභිලානොති=බාලභිලානො. “නච්ඡාදෙසො”ති: අධිමත්තව්‍යාධිපරෙතත්‍යාය න රුචෙට්ඨය. “බලමත්තො”ති: බලමෙව, බලවත්‍යා කායෙ න භවෙත්‍යාති අත්‍යො. “නනො නිදුන”නති: ආරොග්‍යනිදුනං; භස්‍ය භි “ආරොගොමිති”ති ආවර්ජ්‍යතො තදුභයං හොති. තෙනවුත්තං:-ලභෙඨ පාමුජ්‍යං අධිග්‍රෙව්‍යං සොමනස්සනති.

“න වස්‍ය කිච්ඡි භොගානං ඛසො”ති: භාහණිකමත්තවටි භොගානං වයො න භවෙත්‍ය. “නනො නිදුන”නති: බන්ධනා මොක්ඛනිදුනං. සෙසං වුත්තත්‍යෙනෙව සබ්බපදෙසු යොජෙත්‍යබ්බං.

“අනත්තා ධිනො”ති: න අත්තනි අධිනො, අත්තනො රුචියා කිච්ඡි කාතුං න ලභති. “පරාධිනො”ති: පරෙසු අධිනො, පරස්සෙව රුචියා පවත්තති. “න සෙත නාමිධගමො”ති: සෙත දිසාභාගෙ තස්‍ය ගන්තකාමනා හොති, ඉච්ඡා උපපජ්ඣති ගමනාය, තෙන ගන්තුං න ලභති. “දුශ්චා”ති: දුශ්චාවා. “භුජිස්‍යො”ති: අත්තනො සන්තනො. “නනො නිදුන”නති: භුජිස්‍යනිදුනං.

“කන්තාරබාහමග්ග”නති: කන්තාරං අධානමග්ගං, නිරුද්ධං දික්ඛමග්ගනති අත්‍යො. “නනො නිදුන”නති: ඛෙමත්තභුමිතිදුනං.

“ඉමෙ පච්චිවරණේ අසාහිණේ”ති: එත්ථ භගවා අපාඨණං කාමච්ඡන්දනීවරණං. ඉණ්සදිසං සෙසාති රොගාදිසදිසාති කල්‍යාදස්‍යෙති. තත්‍රායං සදිසතා:-“යො භි පරෙසං ඉණං ගහෙත්‍යා විතා සෙති, සො තෙති ඉණං දෙති”ති තුර්ජමානොපි එරුසං වුච්චමානොපි බජ්ඣමානොපි වධීයමානොපි කිච්ඡි පටිපට්ඨිතුං න සංකප්පාති, සබ්බං තිත්තිකති, තිත්තිකාකාරණං හිස්‍ය තං ඉණං හොති: එවමෙවං යො යමති කාමච්ඡන්දෙන රජ්ජති, තණ්හාගහණෙන තං වත්‍තං ගණ්හති, සො තෙන එරුසං වුච්චමානොපි බජ්ඣමානොපි වධීයමානොපි සබ්බං තිත්තිකති, තිත්තිකාකාරණං හිස්‍ය සො කාමච්ඡන්දෙ හොති, සරසාමිකෙති වධීයමානානං ඉට්ඨිනං වියාති. එවං ඉණං විය කාමච්ඡන්දෙ දඬබෙබො.

යථා පන පිත්තරොගාතුරෙ මධුසක්ඛරාදීසුපි දිනෙනසු පිත්තරොගාතුරත්‍යාය තෙසං රසං න විඤ්ඤි, තිත්තකං කිත්තකානති උග්ගිරති යෙව; එවමෙව ව්‍යාපන්නවිත්තො හිත්තකාමෙහි ආවර්ජ්‍යපජ්ඣායෙහි අපාමත්තකමපි ඔවදිගමානො ඔවාදං න ගණ්හති, “අතිවිය මෙ තුලෙහ උපඥෙවො”ති ආදීති වන්ධා විබ්භමති. පිත්තාතුරත්‍යාය සො පුරිසො මධුසක්ඛරදිරසං විය කොධාතුරත්‍යාය කිංතසුඛාදිහෙදං සාසතරසං න විඤ්ඤති. එවං රොගො විය ව්‍යාපාදෙ දඬබෙබො.

යථා පන නක්ඛතතදිවසෙ බක්ඛනාගාරෙ බබ්බුරිසො නක්ඛතතස්ස නෙව ආදිං න මජ්ඣං න පරියොසානං පස්සති, සො දුතිශදිවසෙ මුත්තො “අහො භීයො නක්ඛතතං මනාපං අහොසි, අහො නච්චං අහො හිත”න්ති ආදීති සුඤ්චං පටිච්චනං න දෙති. කිං කාරණං? නක්ඛතතස්ස අනනුභවතත්තාති. එවමෙවං චිතම්ඛාහිභුතො භික්ඛු විචිත්තතයෙපි ධම්මසචරණෙ වත්තමානෙ නෙව තස්සාදිං න මජ්ඣං න පරියොසානං ජනාති; සො වුභිතෙ ධම්මසචරණෙ “අහො ධම්ම සචරණං අහො කාරණං අහො උපමා”ති ධම්මසචරණස්ස වර්ණණං හණ මානානං සුඤ්චං පටිච්චනං න දෙති. කිං කාරණං? චිතම්ඛවසෙත ධම්මකථාය අනනුභවතත්තාති. එවං බක්ඛනාගාරං විය චිතම්ඛං දදබ්බං.

යථා පන නක්ඛතතං කීදනෙතාපි දුසො “ඉමං නාම අච්චාගිකං කරණීයං අත්ථි, සිසං තත්ථ ගච්ඡ, නො වෙ ගච්ඡසි, හත්ථපාදං වා තෙ ඤ්ඤම කණ්ණනාසං වා”ති වුත්තෙ සිසං ගච්ඡති යෙව; නක්ඛතතස්ස ආදිමජ්ඣපරියොසානං අනුභවිතුං න ලහති. කසමා? පරංසිතතාය. එවමෙවං චිතයෙ අපකතඤ්ඤානා විවෙකත්ථාය අරඤ්ඤං පවිසෙ නාපි කිංමවිදෙව අනතමසො කප්පියමංසෙපි අකප්පියසඤ්ඤාය උප්පතතාය උප්පත්තං විවෙකං පභාය සිලපරිසොධනත්ථං චිතය ධරස්ස සන්තිකං ගන්තබ්බං හොති, විවෙකසුඛං අනුභවිතුං න ලහති. කසමා? උච්චවකුකකුච්චාභිභූතතායාති. එවං දුසව්‍යං විය උච්චව කුකකුච්චං දදබ්බං.

යථා පන කන්තාරඛානමග්ගපටිපනෙතා පුරිසො වොරෙහි මනුස්සානං විපුඤ්ඤාකාසං ගතොකාසච දිස්වා දණ්ඩකසඤ්ඤෙතපි සකුණිකසඤ්ඤෙතපි “වොරං ආගතා”ති උස්සඬ්ඛිතපරිසඬ්ඛිතො හොති. ගච්ඡතිපි තිස්ඨතිපි තිච්චතතිපි ගතස්සානතො අගතඨස්සාන මෙව ඛග්ගතරං හොති. සො කීවෙත්ත කසිරෙන බෙමන්තභුමිං පාපුණාති වා න පාපුණාති. එවමෙවං යස්ස අභිසු ඤානෙසු විචිකිච්ඡා උප්පන්නා හොති, සො “බුඬොනුබො? නො නු බො බුඬො?”ති ආදිනා නයෙන විචිකිච්ඡනො අධිමුච්චිතා සඬාය ගණිතාං න සකෙකාති. අසකෙකානො මග්ගං වා ඵලං වා න පාපුණාතිති. ඉති යථා කන්තාරඛානමග්ගෙ “වොරං අත්ථි නත්ථි”ති පුනපුන ආසප්ප නපරිසප්පනං අපරියොගාහණං ඡමතිතතං චිත්තස්ස උප්පාදෙනො බෙමප්පත්තියා අන්තරායං කරෙති, එවං විචිකිච්ඡාපි “බුඬො නු බො න බුඬො”ති ආදිනා නයෙන පුනපුන ආසප්පනපරිසප්පනං අපරි යොගාහණං ඡමතිතතං චිත්තස්ස උප්පාදයමානා අරියභුමිප්පත්තියා අන්තරායං කරොතිති කන්තාරඛානමග්ගො විය දදබ්බං.

ඉදුති “සෙසසථාපි මහාරාජ ආචාර්ය්”න්ති: එත්ථ හගවා පභිණ් කාමච්ඡන්තිවරණං. ආනණ්‍යසදිසං සෙසාති ආරොග්‍යාදිසදිසාති කතා දස්සෙති. තත්ත්වං සදිසතා:—යථා හි පුරිසො ඉණං ආදය

කමමනෙක පයෝජෙතා සම්බකමමනොනා “ඉදං ඉණං නාම පට්ඨි බොධමුල”නති විනෙතතා සවසිනිකං ඉණං නියතාදෙතා පණණං ථාලාපෙය්‍ය, අථස්ස තතො පඨාය තෙව කොචි දුතං පෙසෙති, න පණණං, සො ඉණසාමිකෙ දිස්වාපි සචෙ ඉච්ඡති ආසනා උඨහති, නො චෙ න උඨහති. කසමා? තෙති සථිං නිලොපතාය අලග්ගතාය; ඵවමෙවං හිකු “අයං කාමච්ඡන්දො නාම පට්ඨිබොධමුල”නති විනෙතතා ඡ ධම්මෙ භාවෙතා කාමච්ඡන්දනීවරණං පජ්ඣති. තෙ පන ඡ ධම්මෙ මහාසතිපඨානෙ වණණයිස්සාමි. තස්සෙවං පභිණ් කාමච්ඡන්දස්ස යථා ඉණමුත්තස්ස පුරිසස්ස ඉණසාමිකෙ දිස්වා තෙව හයං න ඡච්ඡිතතනං හොති, ඵවමෙවං පරවණ්චුච්ඡි තෙව සඤ්ඤා න බන්ධො හොති. දිබ්බාතිපි රූපානි පස්සතො කිලෙසො න සමුද්ධ වරති. තස්මා භගවා ආනණ්‍යම්ච කාමච්ඡන්දපහාණං ආහ.

යථා පන සො පිත්තරොගාතුරො පුරිසො හෙසජ්ජකිරියාය තං රොගං චූපසමෙතා තතො පඨාය මධුසකකාරාදීනං රසං වින්දති, ඵවමෙවං හිකු “අයං ව්‍යාපාදො නාම අනත්තකරණො”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙතා ව්‍යාපාදනීවරණං පජ්ඣති. තෙපි ඡ ධම්මෙ මහාසතිපඨානෙයෙව වණණයිස්සාමි, න තෙවලව තෙ, යෙපි පිනම්බාදීනං පහාණාය භාවෙතබ්බා, තෙපි සබ්බෙ තත්ත්ව වණණයිස්සාමි. සො ඵවං පභිණ්ව්‍යාපාදො යථා පිත්තරොගවිමුත්තො පුරිසො මධුසකකාරාදීනි සම්පියායමානො පටිසෙවති, ඵවමෙවං ආචාරපණ්ණානිආදීනි සික්කාපියමානො සිරසා සම්පට්ඨති; සම්පියායමානො සික්කති; තස්මා භගවා ආරොග්‍යම්ච ව්‍යාපාදපහාණං ආහ.

යථා සො නකඛතතදිවසෙ බන්ධනාගාරං පචෙසිතපුරිසො අපරස්මිං නකඛතතදිවසෙ “පුබ්බෙපි අහං පමාදදොසෙන බබො, තෙන නකඛතතං නානුභවිං, ඉද්දනි අපමතො හවිස්සාමි”ති යථාස්ස පච්චජිකා ඔකාසං න ලභනති, ඵවං අපමතො හුතා නකඛතතං අනුභවිතා “අහො නකඛතත”නති උද්දනං උද්දතෙති. ඵවමෙවං හිකු “ඉදං පිනම්බං නාම මහානත්තකරණං”නති ඡ ධම්මෙ භාවෙතා පිනම්බනීවරණං පජ්ඣති. සො ඵවං පභිණ්දිනම්බො යථා බන්ධනා මුත්තො පුරිසො සත්තාහම්පි නකඛතතස්ස ආදිමජ්ඣ පරියොසානං අනුභවති, ඵවමෙව ධම්මනකඛතතස්ස ආදිමජ්ඣ පරියොසානං අනුභවතො සහ සට්ඨමතිද්දති අරහතනං පපුණාති; තස්මා භගවා බන්ධනමොක්කම්ච පිනම්බපහාණං ආහ.

යථා පන දුස්සො කම්මදෙව මිත්තං උපනිස්සාය සාමිකානං ධනං දතා අත්තානං භුජ්ස්සං කතා තතො පඨාය යං ඉච්ඡති තං කරෙය්‍ය, ඵවමෙව හිකු “ඉදං උඛ්ච්චකුකකුච්චං නාම මහානත්තකරණං”නති ඡ ධම්මෙ භාවෙතා උඛ්ච්චකුකකුච්චං පජ්ඣති. සො ඵවං උභිණ්ඤ්ච ච කුකකුච්චො යථා භුජ්ස්සං පුරිසො යං ඉච්ඡති තං කරෙති, න තං

කොච්ඡි බලකකාරොන තතො නිවතෙනති, ඵවමෙවං යථා සුඛං නෙක්ඛම්මපට්ඨං පට්ඨස්සති. න තං උඛ්චෙත්තුකකුච්චං බලකකාරොන තතො නිවතෙනති. තස්මා භගවා භුජ්ඣං විශ උඛ්චෙත්තුකකුච්චං පහාණං ආහ.

යථා ච බලවා පුරිසො හත්ථසාරං ගහෙතො සජ්ජාචුඛො සපරි වාරෙ කන්තාරං පට්ඨස්සෙය්‍ය, තං වොරං දුරතොව දික්ඛං පලා යෙය්‍යං සො සොඤ්ඤා තං කන්තාරං නිත්ථරිතො ඛෙමන්තං පතොතො ගඬකුඬො අස්ස, ඵවමෙවං භික්ඛු “අයං විචිකිච්ඡා නාම අනත්ථකාරි කා”ති ඡ ධම්මෙ භාවෙතො විචිකිච්ඡං පජගති; සො ඵවං පභිණ් විචිකිච්ඡො යථා බලවා සජ්ජාචුඛො සපරිවාරෙ පුරිසො නිබ්භයො වොරෙ තිණ්වට්ඨි අගණෙතො සොඤ්ඤා නික්ඛම්තො ඛෙමන්තාභුම්. පාපුණාති, ඵවමෙවං භික්ඛු උච්චරිතකන්තාරං නිත්ථරිතො පරම්ඛෙ මන්තාභුම්. අමන්තමහාතිබ්බාණං පාපුණාති. තස්මා භගවා ඛෙමන්තාභුම්. විශ විචිකිච්ඡාපහාණං ආහ.

“සාමුප්පං ඡස්සති”ති තුඨාකාරෙ ඡස්සති. “පමුදිතස්ස පිති”ති: තුඨස්ස සකලසරීරං බොහයමානා පිති ඡස්සති. “පිතිමනස්ස ඤාණො පස්සමහති”ති: පිතිසම්පයුත්තවිත්තස්ස පුග්ගලස්ස නාම කායො පස්සමහති, විගතදරපො හොති. “සුඛං වෙදෙති”ති: කාසිකම්මි වෙනසිකම්මි සුඛං වෙදියති. “විත්තං සමාධිස්සති”ති: ඉමිනා නෙක්ඛම්මසුඛෙන සුඛිතස්ස උපවාරවසෙනපි අපඤ්ඤාවසෙන පි චිත්තං සමාධිස්සති.

තො විච්චෙවච ඤාමෙහි-පෙ-පඬමජ්ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරතිති ආදිනා පන උපවාරසමාධිනා සමාහිතෙ විතොන උපරි විසෙස දස්සනන්තං අපඤ්ඤාසමාධිනා සමාහිතෙ විතොන තස්ස සමාධිනො පහෙදස්සනන්තං චුත්තන්ති වෙදිතබ්බං.

“ඉමමෙව ඤාස”න්ති: ඉමං කරජකායං. “අභිසංඤ්ඤාති”ති: තෙමෙර, සිතෙහෙති, සබ්බන්තපවත්තපිතිසුඛං කරෙති. “පටිසංඤ්ඤාති”ති: සමන්තතො සංඤ්ඤාති. “පටිසුඤ්ඤාති”ති: වායුතා භස්සං ඤා පුරෙති. “පටිසුඤ්ඤාති”ති: සමන්තතො ජුස්සති. “සබ්බා චන්තො ඤාසස්සා”ති: අස්ස භික්ඛුතො සබ්බකොඨාසවන්තො කායස්ස නිවි (පාදිනනකසන්තාතිපවත්තිඨානෙ ඡවිමංසලොභිතානුගතං අභ්‍රමන්තම්මි ඨානං පඬමජ්ඣානසුඛෙන අපුත්තං නාම න හොති.

“දස්සාමා”ති: ඡෙකො, පට්ඨලො නහානියචුණ්ණාති කාතුචෙව පයොජෙතුව සන්තොතුව. “ඤාසථාලෙ”ති: යෙන කොනපි ලොභෙස කතභාජනෙ. මන්තිකභාජනං පන පිරං න හොති, සන්තොනාස්ස භිජ්ජති, තස්මා තං න දස්සෙයි.

“පස්සපඨාසකං පටිසපඨාසකං”න්ති: සිච්චා සිච්චා: “සන්තො ඤාස”ති: වාම හන්තෙත කංසථාලං ගහෙතො දක්ඛිණහන්තෙත පමාණ

සුත්තං උදකං සිව්භා සිසුභ්විභා පරිමද්දනො පිණ්ඩං කරොයා:
“සෙත්තානුගතා”ති: උදක සිතෙහෙන අනුගතා. **“සෙත්තපරෙ
 තා”**ති: උදක සිතෙහෙන පරිගතා. **“සත්තරබාහිණ”**ති: සම්.
 අනෙකාපදෙසෙන ව බහිපදෙසෙන ව, සබ්බත්තමෙව උදකසිතෙ
 හෙන පුඨොති අත්ථො..

“න ව පගෙරණ්”ති: න ව බිඤ්ඤං උදකං පගෙරති, සක්කා
 හොති ගතේනපි චිතිපි අබ්බුලිති ගහෙත්ථං ඔව්චිකායමපි කාතුනති
 අත්ථො.

දුතියස්සානසුබලපමායං **“උබ්බිද්දසො”**ති: උබ්බිත්තඋද
 සො, න හෙයා උබ්බිත්තා උග්ගවත්තඋදසො, අනෙකායෙව පත
 උප්පත්තඋදසොති අත්ථො. **“ආශමුඛ”**නති: ආගමනමයො.
“දෙවො”ති: මෙසො. **“කාලෙන කාල”**නති: කාලෙ කාලෙ;
 අනුබ්බාසං වා අනුදසාහංවාති අත්ථො. **“ධාර”**නති: වුචිං. **“නානු
 පවෙච්ඡා”**ති: න ව පවෙසෙය්, න වසෙය්නති අත්ථො.

“සිතවාට්ඨාන උබ්බිජ්ඣා”ති: සිතං වාරි හං රහදං පුරය ඵානං
 උප්පජ්ඣා; හෙයා උග්ගවත්තඋදකං හි උග්ගනතා උග්ගනතා
 හිජ්ඣනං උදකං බොහෙති, චතුර්ථි දිසාති පවිසනඋදකං පුරුණ
 පණ්ණතිණකථදණ්ඩකාදිති උදකං බොහෙති, වුචිඋදකං වාරුති
 පානවුබ්බුලකෙති උදකං බොහෙති, සන්තිසිද්ධතමෙව පත හුභා
 ඉභිතිමුත්තමිව උප්පජ්ඣානං උදකං ඉමං පදෙසං ඵරති ඉමං න
 ඵරතිති නත්ථි, හෙත අපුඨොකාසො නාම න හොති. තත්ථ රහදෙ
 විය කර්ථකායො, උදකං විය දුතියස්සාන සුබං; සෙසං පුරිමනෙය
 නෙව වෙදිතබ්බං.

තතියස්සානසුබලපමායං උප්පලාති ඵත්ථ සන්තිති=උප්පලිති;
 සෙසපදවයෙපි ඵසෙව නයො. ඵත්ථ ව සෙත්තරත්තතිලෙසු ටං කිම්
 උප්පලං උප්පලමෙව. උභ්නකධනපත්තං පුණ්ඩ්විකං. සප්තතං
 පද්ධමං. පත්තතිසමං වා විනාපි සෙතං පද්ධමං. රත්තං පුණ්ඩ්විකනති
 අයමෙත්ථ විතිවත්ථො. **“උදකානුගතාහි”**ති: උදකතො ට උග්ග
 තාති. **“අනෙකා නිමුග්ගපොසිති”**ති: උදකභලස්ස අනෙකා නිමුග්ගාති
 යෙව හුභා පුස්සනති වසිස්සනති අත්ථො. සෙසං පුරිමනෙයනෙව
 වෙදිතබ්බං.

චතුර්ථස්සානසුබලපමායං **“පටිසුඛෙන වෙනසා පටිසාදනෙ
 තා”**ති: ඵත්ථ නිරුපකතිලෙසථෙන පරිසුඛං, පහස්සරණථෙන පරියො
 දතනති වෙදිතබ්බං. **“බද්ධෙන ච සෙත්තා”**ති: ඉමං උතුරුණත්ථං
 වුත්තං. කිලිඨවත්තෙති උතුරුණං න හොති. තං බණ්ඩොත
 පරිසුඛෙන උතුරුණං බලවං හොති. ඉමිස්සාය හි උපමය වත්ථං
 විය කර්ථකායො, උතුරුණං විය චතුර්ථස්සානසුබං, තථා යථා
 සුත්තභාගස්ස පුරිසස්ස පරිසුඛං වත්ථං සපිසං පාරුපිඨා නිසිතස්ස

සරීරතො උතු සබ්බමෙව වත්ථං ඵරති, න කොචි වත්ථස්ස අපච්ඡතො කාසො හොති, එවං වචුත්ථස්සානස්සබ්බෙතං තික්ඛුතො කර්ථකායස්ස න කොචි ඔකාසො අපච්ඡතො හොතිති එවමෙත්ථ අත්ථො දදබ්බො.

ඉමෙසං පන වතුන්නං ක්කානානං අනුපදවණ්ණනා ව භාවනා නයො ව විපුඤ්චග්ගෙහ චුත්තොති ඉධ න විත්ථාරිතො. එත්තාවතා වෙස රුප්පස්සානලාභියෙව, න අරුප්පස්සානලාභීති වෙදිතබ්බො. න ති අද්දසු සමාපත්තිස්ස චුද්දසහාකාරෙති වසීභාවං විනා උපරි අභිඤ්ඤාධි ගමො හොති. පාලියං පන රුප්පස්සානානෙව ආගතාති, අරුප්පස්සා නාති ආගරිත්වා කපෙතබ්බොති.

සො එවං සමාගිහෙ විනො-සෙ-ආනෙජ්ජසනෙනති චුද්දසහා කාරෙති¹ අද්දසු සමාපත්තිස්ස විණ්ණවසීභාවො තික්ඛුති දග්ගෙති. සෙස මෙත්ථ විපුඤ්චග්ගෙහ චුත්තනග්ගෙනෙව වෙදිතබ්බො.

“ඤ්ණදස්සනාස විනො අභිභිහරති”ති: එත්ථ ඤ්ණදස්සනනති මග්ගඤ්ඤාමපි චුච්චති ඵලඤ්ඤාමපි සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාමපි පච්ච වෙකභිඤ්ඤාමපි විපස්සනාඤ්ඤාමපි. “කිනත්තු බො ආචුසො ඤ්ණ දස්සනවිපුඤ්චත්ථං භගවති භුග්ගවරියං චුස්සති”ති හි එත්ථ මග්ගඤ්ඤාම පි ඤ්ණදස්සනනති චුත්තං. “අයමඤ්ඤා උත්තරිමත්තස්සධම්මො අලමරිය ඤ්ණදස්සනවිසෙසො අධිගතො ඵාසුචිහාරෙ”ති එත්ථ ඵලඤ්ඤාම. “භගවතොපි බො ඤ්ණං උද්පාදි සත්තාගතාලකතො ආලාභෙ කාලාමො”ති එත්ථ සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාම. “ඤ්ණව පන මෙ දස්සනං උද්පාදි, අචුප්පා මෙ වෙතො විමුත්තති, අයමනතිමා ජති”ති එත්ථ පච්චවෙකභිඤ්ඤාම. ඉධ පන ඤ්ණදස්සනාස විනොනති ඉදං විපස්සනාඤ්ඤාම ඤ්ණදස්සනනති චුත්තං. “අභිභිහරති”ති: විපස්සනාඤ්ඤාමති තිබ්බතනත්ථාය තනතිනං තප්පොණං තප්පබ්බාරං කරෙති.

“රූපි”ති ආදීනං අත්ථො චුත්තොගෙව. “බදනකුමමාසු පච්ඡො”ති: ඔදනෙන වෙච කුමමාසෙන ව උපවිතො වසීතො. “අභිචුච්ඡාදනපරිමද්දනභෙදනවිධංසනධම්මො”ති: හුත්වා අභා වසේන අනිච්චධම්මො, දුග්ගති විඝාතත්ථාය තනුවිලෙපනෙන උච්ඡා දනධම්මො, අභිගපච්චභිහාරාධවිනොදනත්ථාය බුද්ධකසම්මාගනෙන පරිමද්දනධම්මො, දහරකාලෙ වා උභරුස්ස සයාපෙත්වා ගභ්බාවාසෙන දුස්සණ්ණිනානං තෙසං තෙසං අභිගානං සණ්ඨානසම්පාදනත්ථං අප්පන පිලකාදිවසෙන පරිමජ්ජනධම්මො; එවං පරිහරතොපි ව භෙදන විධංසනධම්මො, භිජ්ජති වෙච විකිරති ව, එවං සභාවොති අත්ථො.

තත්ථ “රූපි වාතුමමහාගුතිකො”ති ආදීස්ස හි ජ්ඣි පදෙහි සමු දයොකපිතො, අනිච්චපදෙන සභිං පච්ඡමෙති විහි අත්ථගිගමො. “එත්ථ සිතං එත්ථ පටිබ්බ”නති: එත්ථ වාතුමමහාගුතිකෙ කායෙ නිසසිතව පටිබ්බව.

“සුභො”ති: සුඤ්ඤ. “ජනිමා”ති: පරිසුඛාකාරසමුප්පිනො.
 “සුපටිකමෙකනො”ති: සුදුකතපරිකමො, අපනිතපාසාණසකඛ
 රො. “අවෙජා”ති: තනුවජ්චි. “විසුඤ්ඤනා”ති: සුදු පසනො.
 “සබ්බාකාරසමපනො”ති: ධොවනවෙධනාදිති සබ්බෙති ආකා
 රෙති සමපනො.

නිලනති ආදිති වණ්ණසමපනං දසොති, තාදිසං හි ආවුතං
 පාකටං හොති. “එවමෙව ඛො”ති: එත් එවං උපමාසංසඤ්ඤාං වෙදි
 තබ්බං. මණ්ඩිය හි කර්ජකායො, ආවුතසුතං විය විපස්සනා
 ඤාණං, වහ්ලුමා සුපිසො විය විපස්සනාලාභී තිකල්ලු, හත්ථෙ කපිටො
 පච්චවෙකකතො අසං ඛො මණ්ඩි මණ්ඩො ආවිභූතකාලො විය
 විපස්සනාඤාණං අභිනිහරිතො නිසිනායස්ස හිකල්ලුනො වාතුමහාභූතික
 කායස්ස ආවිභූතකාලො. නත්තිදං සුතං ආවුතනති සුතායස්ස
 ආවිභූතකාලො විය විපස්සනාඤාණං අභිනිහරිතො නිසිනායස්ස හිකල්ලු
 නො තදුරමණානං එස්සපචමකානං වා සබ්බවිතතවෙනසිකානං
 වා විපස්සනාඤාණස්සෙව වා ආවිභූතකාලො. ඉදව විපස්සනාඤාණං
 මහස්ස අනන්තරං. එවං සනෙතපි යස්මා අභිඤ්ඤාවා රෙ ආරභෙ
 එතස්ස අනන්තරවා රෙ තප්පි, තස්මා ඉධෙව දැසිතං. යස්මා ච අනිච්චා
 දිවසෙන අකතසමමසනස්ස දිබ්බාය සොතධාතුයා හෙරවං සද්දං
 සුණ්ණො පුබ්බෙ නිවාසානුස්සනියා හෙරවෙ බන්ධෙ අනුස්සරතො
 දිබ්බෙන වහ්ලුනා හෙරවං රූපං පස්සතො භයසන්තාසො උපපජ්ජති,
 න අනිච්චාදිවසෙන කතසමමසනස්ස. තස්මා අභිඤ්ඤාපත්තායස්ස භය
 විනොදකගෙනුසමපාදනත්ථි ඉදං ඉධෙව දැසිතං. අපි ච යස්මා
 විපස්සනාසුඛං නාමෙතං මහඵලසුඛසද්ධං පාරියෙකකං සන්ද්ධිකං
 සාමඤ්ඤාඵලං, තස්මාපි ආදිනොව ඉදං ඉධ දැසිතනති වෙදිතබ්බං.

“මනොමස”නති: මනෙත නිබ්බන්ධිතං. “සබ්බබ්ගපචචබ්බි”
 නති: සබ්බෙති අබ්ගති ච පච්චබ්ගති ච සමන්තාගතං. “අභිනානිඤ්ඤ
 ස”නති: සණ්ඨානවසෙන අවිකල්ලිඤ්ඤං. ඉතිමො නිමමනරූපං හි
 සවෙ ඉතිමා ඔදුතො තමපි ඔදුතං, සවෙ අවිබ්බකණ්ණා තමපි
 අවිබ්බකණ්ණනති එවං සබ්බාකාරෙති තෙන සද්ධිමෙව හොති.

“මුජ්ඣා ඉසික”නති ආදිඋපමානතයමපි හි සද්ධිසාවදස්සනත්ථ
 මෙව වුතතං. මුජ්ඣදිසා එවති තස්ස අනො ඉසිකා හොති. කොසිස
 සද්ධිසොයෙව අසි; වට්ඨාය කොසියා වට්ඨං අසිමෙව පක්ඛිපනති,
 පත්ථාය පත්ථං.

“කරණෙවා”ති: ඉදමපි අතිකවුකස්ස නාමං, න විලිචකරණෙ
 කස්ස නාමං, අතිකඤ්චුකො හි අතිනා සද්ධිසො ව හොති. තත්ථ කිථාපි
 පුරිසො “අතිං කරණො උබරෙස්සා”ති: හත්ථෙන උචරමානො විය
 දැසිතො, අථවො විතෙතනෙවස්ස උචරණං වෙදිතබ්බං. අයං හි
 අති නාම සර්ථාතියං ඩිතො කථනන්තරං වා රූකඛනන්තරං වා තිස්සාය

තවතො සරීරං නික්කඩ්ඪිතපයොගසංඛාතෙන ථාමෙන සරීරං බාද මානං විය පුරුණතවං ජ්ඣුච්ඡන්තාති ඉමෙහි චතුර්ති කාරණෙහි සය මෙව කවුකං ජහති, න සක්කා තතො අඤ්ඤාන උචිරිතුං. තස්මා විතෙතන උචිරණං සක්කාය ඉදං වුත්තන්ති වෙදිතබ්බං. ඉති මුජ්ඣදි සදිසං හි ඉමස්ස භික්ඛුනො සරීරං, ඉසිකාදිසදිසං නිමිත්තරූපනති ඉදමෙත්ථ ඔපමමසංසද්දනං.

නිමාණවිධානං පනෙත්ථ පරතො ච ඉඨිවිධාදි පච අභිඤ්ඤා කථා සබ්බාකාරෙන විසුඛිමයො ච විත්ථාරිතාති තත්ථ වුත්තනයෙ නෙව වෙදිතබ්බං. උපමාමත්තමෙව හි ඉධ අධිකං.

තත්ථ ඡේතකුමහකාන්දසො විය ඉඨිවිධඤ්ඤාලාභී භික්ඛු දඬබෙබ්බා. සුපරිකම්මකතමත්තිකාදයො විය ඉඨිවිධඤ්ඤාණං දඬබබ්බං. ඉච්ඡිතිච්ඡින භාජනවිකාතිආදිකරණං විය නස්ස භික්ඛුනො විකුබ්බණං දඬබබ්බං.

දිබ්බසොභාධාතුරූපමායං යස්මා කන්තාරඛානමයො සාසබ්බො හොති සප්පටිහයො, තත්ථ උස්සඛිතිතපරිසඛිතිහෙන “අයං හෙරි සද්දෙ අයං මුතිඛගසද්දෙ”ති න සක්කා චචත්ථාපෙතුං. තස්මා කන්තාර ගහණං අකත්වා බෙමං මග්ගං දස්සෙන්නො “අඛානමග්ගපට්ඨනෙනා”ති ආහ. අප්පටි හයං හි බෙමං මග්ගං සීසෙ සාටකං කත්වා සණ්ඨිතං පටිපනෙනා වුත්තප්පකාරෙ සද්දෙ සුබං වචත්ථාපෙති. තස්ස තෙසං සද්දනං ආවිභූතකාලො විය යොගිනො දුරස්සනතිකභෙදනං දිබ්බානවෙව මානුසකානව සද්දනං ආවිභූතකාලො දඬබබ්බා.

වෙනොපරියඤ්ඤාරූපමායං “දහරේ”ති: තරුණො. “සුචා”ති: යොබ්බණෙන සමන්තාගතො; “මණ්ඩගාන්තිනො”ති: සුචාපි සමානො න ආලසියො න කිලිඬවත්ථසරීරො, අථ බො මණ්ඩිතකප කාතිනො, දිවසස්ස වෙ තයො වාරෙ නහාසිත්වා සුඬවත්ථපරිදහණ අලඛිකාර කරණසිලොති අත්ථො. “සකණ්ඨක”නති: කාලතිලක වඛගමුඛ¹ දුසිපිලකාදීනං අඤ්ඤාතරෙන සද්දෙසං. තත්ථ යථා තස්ස මුඛතිමිත්තං පච්චවෙනතිනො මුඛදෙසො පාකට්ටො හොති, ඵලං වෙනොපරියඤ්ඤාය විත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො පරෙසං සොළසවිධං විත්තං පාකට්ටං හොතිති වෙදිතබ්බං.

පුබ්බෙ නිවාසඤ්ඤාරූපමායං “නං දිවසං නතකිට්ඨො පානවා හොති”ති: තං දිවසං ගතගාමත්තයමෙව ගතිතං. තත්ථ ගාමත්තයං ගතපුරිසො විය පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාලාභී දඬබබ්බා. තයො ගාමා විය තයො භවා දඬබබ්බා. තස්ස පුරිසස්ස තිසු ගාමෙසු තං දිවසං කතකිරි යාය ආවිභාවො විය පුබ්බෙ නිවාසාය විත්තං අභිනිහරිත්වා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො තිසු භවෙසු කතකිරියාය ආවිභාවො දඬබබ්බා.

දිබ්බවක්ඛුරූපමායං “විතිසචරනෙන”ති: අපරාපරං වරනෙන, විදිසචරනෙනාපි පායො; අයමෙව අත්ථො. තත්ථ නගරමජ්ඣෙ

සිංහාවකමිනි පාසාදෙ විය ඉමෙය් හිකුනො කර්තකායො දඬබො, පාසාදෙ සීතො වකුමා පුරිසො විය අයමෙව දිබ්බවකුං පඤ්ඤා සීතො හිකු, ගෙහං පටිසන්තා විය පටිසන්තිවසෙන මාතුකුච්ඡිං පටිසන්තා. ගෙහා නික්කමන්තා විය මාතුකුච්ඡිතො නික්කමන්තා. රජකාය වීතිසවරන්තා විය අපරුපරං සංසරණක සන්තා, පුරතො අබ්බොකාසථානෙ මජ්ඣෙ සිංහාවකෙ නිසින්නා විය තීසු භවෙසු තත්ත්වත් නිබ්බන්තසන්තා. පාසාදතලෙ සීතපුරිසෙය් තෙසං මනුස්සානං ආවිභූතකාලො විය දිබ්බවකුඤ්ඤාණං විතතං නිගරිඤ්ඤා නිසින්නාය් හිකුනො තීසු භවෙසු නිබ්බන්තසන්තානං ආවිභූතකාලො දඬබො. ඉදව දෙසනාසුඛත්මෙව වුත්තං, ආරුපො පන දිබ්බවකුඤ්ඤාණො වරෙ තප්පිති.

“සො එවං යමාගිනො විතො”ති: ඉධ විපස්සනාපාදක වතුත්ථකාන විතතං වෙදිතබ්බං. “ආසවානං ඛයඤ්ඤාණං”ති: ආසවානං ඛයඤ්ඤාණනිබ්බන්තත්ථාය; එත්ථ ව ආසවානං ඛයො නාම මග්ගොපි එලමි නිබ්බාණමි භවෙහාපි වුවවති. “ඛයෙ ඤ්ඤාණං අනුප්පාදෙ ඤ්ඤාණං”නති එත්ථ හි මග්ගො ආසවකඛයොති වුත්තො. “ආසවානං ඛයා සමඤ්ඤා හොති”ති එත්ථ එලං.

“පරවජ්ජානුපස්සිස්ස නිව්චං උජ්ඣානසඤ්ඤිතො,
ආසවා තස්ස වධ්දන්ති ආරු සො ආසවකඛයා”ති.

එත්ථ නිබ්බාණං. “ආසවානං ඛයො වයො හෙදෙ අනිවඤ්ඤා අනතරධාන”නති එත්ථ භවෙහා. ඉධ පන නිබ්බාණං අධිපොතං, අරුභවත්මග්ගොපි වට්ටනියෙව.

“විතතං අභිනිගරති”ති: විපස්සනාවිතතං තනන්තං තපෙසානං තප්පරිහාරං කාමෙති. “සො ඉදං දුක්ඛ”නති: ආදිසු “එතතකං දුක්ඛං න ඉතො භියොසා”ති සබ්බමි දුක්ඛසච්චං සරසලක්ඛණපටිවෙධෙන යථාභූතං පජනාති. තස්ස ව දුක්ඛස්ස නිබ්බන්තිකං තණ්හං. “අසං දුක්ඛසමුදයො”ති: තදුභයමි යං ඤානං පඤ්ඤා නිරුජ්ජති, තං තෙසං අප්පවතති. නිබ්බාණං. “අසං දුක්ඛනිග්ගෙධො”ති: තස්ස ව සම්පාපකං අරියමග්ගං. “අසං දුක්ඛනිග්ගෙධොමිනි පටිපද”ති: සරසලක්ඛණපටිවෙධෙන යථා භූතං පජනාතිති අත්ථො.

එවං සරුපතො සච්චාති දස්සෙත්වා පුන කිලෙසවසෙන පරියායතො දස්සෙත්තො “ඉමෙ ආසවා”ති: ආදිමාහ. “නස්ස එවං ජනනො එවං පග්ගනො”ති: තස්ස හිකුනො එවං ජනනස්ස එවං පග්ගනස්සාති, සහ විපස්සනාය කොට්ඨපත්තං මග්ගං කපෙති. “කාමාසවා”ති: කාමාසවතො. “විමුච්චති”ති: ඉමිනා මග්ගත්ථං දස්සෙති. “විමුච්චනමි”නති: ඉමිනා එලක්ඛණං. “විමුච්චනමිනි ඤ්ඤාණං හොති”ති: ඉමිනා පටිවෙධක්ඛණඤ්ඤාණං. “විණං ජනි”ති: ආදී හි තස්ස භූමිං. තෙන හි ඤ්ඤාණෙන විණංසවො පටිවෙධකත්තො “විණං ජනි”ති: ආදීති පජනාති.

කතමා පනස්ස ජාති ඛිණා? කථම නං පජානාතීති? න තාවස්ස අතීතා ජාති ඛිණා පුබ්බෙව ඛිණත්තා. න අනාගතො අනාගතො වායා මාභාවගො. න පච්චුප්පන්නා විජ්ජමානත්තා. යා පන මග්ගස්ස අභාවි තත්තා උප්පජ්ජෙය්‍ය එකවතුපච්චොකාරගවෙසු එකවතුපච්චකකිඤ්ඤා හෙද ජාති, සා මග්ගස්ස භාවිතත්තා අනුප්පාදධම්මතං ආපජ්ජතෙත ඛිණා. තං සො මග්ගභාවනාය පභිණ්කිලෙසෙ පච්චවෙකකිත්වා “කිලෙ සාභාවෙ විජ්ජමානමපි කම්මං ආයතීං අප්පට්ඨකිකං ගොතී”ති පජා නන්තො පජානාතී.

• “බුඞ්ණ”නති: වුඤ්. පරිවුඤ්. “බුභමච්ඡිස”නති: මග්ගබුභම වරියං, පුපුර්ණකල්‍යාණකෙන හි සභිං සත්ත සෙඛා බුභමවරියවාසං වසන්ති නාම. ඛිණාසචො වුඤ්චාසො. භස්මා සො අත්තන්තො බුභම වරියවාසං පච්චවෙකකිත්තො බුඞ්ණං බුභමච්ඡිසනති පජානාතී.

“කතං කරණිස”නති: වතුසු සචෙවසු වතුහි මග්ගෙහි පරිඤ්ඤා පභාණ සචර්කිරියභාවනාවසෙත සොලසවිධං කිච්චං. නිසාපිතං. හෙත තෙන මග්ගොත පභාතබ්බා කිලෙසා පභිණා, දුක්ඛමුලං සමුප්පන්නන්ති අත්තො. පුපුර්ණකල්‍යාණකාදයො හි තං කිච්චං කරොන්ති, ඛිණාසචො කතකරණියො. තස්මා සො අත්තන්තො කර ණියං පච්චවෙකකිත්තො කතං කරණිසනති පජානාතී.

“නාපරං ඉත්ථන්තාසා”ති: “ඉද්දති පුන ඉත්ථන්තාවාය එවං සොලස කිච්චභාවාය කිලෙසකකියාය වා මග්ගභාවනාකිච්චං මෙ තජී”ති පජා නාතී. අථ වා “ඉත්ථන්තාසා”ති: ඉත්ථන්තාවතො, ඉමිසමා එවං පකාරං. “ඉද්දති වත්තමානතනිකසන්තානා අපරං ඛනිකසන්තානං මග්ගං තජී, ඉමෙ පන පච්චකකිකා පරිඤ්ඤාහා තිස්සන්ති ජිත්තමුලකා රුකකා වීය, තෙ වර්මකවිත්තනිර්දේශෙන අනුපාදානො වීය ජාතවෙදෙ තිබ්බා සිස්සන්ති අපණ්ණන්තිභාවං ගම්ඤ්ජන්ති”ති පජානාතී.

“පබ්බතසඤ්ඤපෙ”ති: පබ්බතමත්තකෙ. “අභාවිලො”ති: නික්කද්දමො. සිප්පියො ව සඤ්ඤා ව=සිප්පිසඤ්ඤා. සකඛර ව කඤ්ඤාති ව=සකඛරකඤ්ඤං. මච්ජානං ගුම්මං සවාති=මච්ජගුම්මං. “නිස්සන්තමපි වරන්තමපි”ති, එත්ථ සකඛරකඤ්ඤං තිස්සතිගෙව, ඉත රාති වරන්තමපි තිස්සතිපි; යථාපන අන්තරන්තරා සිත්තාසුපි නිසින්නා සුපි වර්මානාසුපි “එවා භාවො වරන්තී”ති වරන්තීයො උපාදය ඉත රාපි වරන්තීති වුච්චන්ති, එවං තිස්සන්තමෙව සකඛරකඤ්ඤං උපාදය ඉතරමපි වයං තිස්සන්තන්ති වුත්තං, ඉතරම වයං වරන්තං උපාදය සකඛරකඤ්ඤමපි වරන්තන්ති වුත්තං.

තත්ථ වග්ගමනො පුරිසස්ස නිරෙ ඤ්ඤා පස්සන්තො සිප්පිසඤ්ඤා දිනං විභූතකාලො වීය ආසවානං ඛයාය විත්තං නිහරිත්වා නිසින්නස්ස භික්ඛුනො වතුන්නං සච්චානං විභූතකාලො දඤ්ඤෙත්ති.

එත්තාවතා විපස්සනාඤ්ඤං මනොමයඤ්ඤං ඉතිවිධඤ්ඤං දිබ්බසොතඤ්ඤං චෙත්තොපරියඤ්ඤං පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤං දිබ්බවක්ඛු

වසෙන නිපථනනං අනාගතං¹ යථාකමුඵපගඤ්ඤවයං දිබ්බවක්ඛු
ඤ්ඤං ආසවක්ඛ ය ඤ්ඤන්ති දසඤ්ඤානි නිද්දිඨානි හොතති. තෙසං
ආරම්භේවිභාගො ජාතිතබ්බො. තත්ථ විපස්සනාඤ්ඤං පරිත්ත
මහගගඤ්ඤානාගත පච්චුප්පනන අජ්ඣත්තබ්බිඨාවසෙන සත්ත
විධාරම්භං; මනොමයඤ්ඤං නිමොතබ්බරූපායතනමත්තමේව
ආරම්භං කරොතිති පරිත්තපච්චුප්පනනබ්බාරම්භං. ආසවක්ඛය
ඤ්ඤං අපමාණබ්බිඨා න වත්තබ්බාරම්භං. අවසෙසානං ආරම්භ
භෙදෙපි විසුඛිමයෙන වුත්තො. “උත්තරිතරං ව පණ්ණිතරං වා”ති:
යෙන කෙනපි පරියායෙන ඉතො සෙසතරං සාමඤ්ඤථලං නාම
තත්ථීති භගවා අරහත්තනිකවෙන දෙසනං නිශ්පෙසි.

රුජ් තත්ථ තත්ථ සාධුකාරං පවත්තනොතො ආදිමජ්ඣපරියො
සානං සක්කවටං. සුත්තං “විරං වතමහි ඉමෙ පඤ්ඤා පුද්ධ සමණ
මුහම්භෙ පුච්ඡන්තො; ඵ්ථෙස කොට්ටනොතො විය කිම් සාරං නාලන්තං.
අහො භගවතො ගුණසම්පදා යො මෙ දීපසහස්සං ජලෙනොතො විය
මහනතං ආලොකං කත්වා ඉමෙ පඤ්ඤා විස්සජ්ජෙසි, සුවිරං වතමහි
දසබලස්ස ගුණානුභාවං අජනනොතො වත්තො”ති විනොතො; බුඬ
ගුණානුස්සරණසමභූතාය පච්චිධාය පිනියා ජුචසරිඤ අත්තනො
පසාදං ආවිකරෙන්නො උපාසකත්තං පටිවෙදෙසි. තං දස්සොතුං
ඵමං වුත්තෙ ග්ඤ්ති ආදි ආරබ්බං.

තත්ථ “අභික්ඛන්තං භන්තෙ”ති: අයං අභික්ඛන්තසඤ්ඤා බයසුඤ්ඤ
රුහි රූපඅබ්බන්ධොදනෙසු දිස්සති. “අභික්ඛන්තො භන්තෙ රතති
තික්ඛන්නො පඨමො යාමො විරතිසින්නො තික්ඛසංකො”ති ආදිසු
හි බයෙ දිස්සති. “අයං ඉමෙසං වතුන්තං පුගලානං අභික්ඛන්ත
තරෙ ව පණ්ණිතතරෙ වා”ති ආදිසු සුඤ්ඤෙර.

“කො මෙ වඤ්ඤා පාදානි ඉඨියා සසසා ජලං,

අභික්ඛන්තොත වණ්ණෙන සබ්බා මහාසයං දිසා”ති.

ආදිසු අභිරූපෙ. “අභික්ඛන්තං හො ගොතමා”ති ආදිසු අබ්බන්ධ
මොදනෙ. ඉධාපි අබ්බන්ධොදනෙයෙව. යය්වා ව අබ්බන්ධොදනෙ
තය්වා “සාධු සාධු භන්තෙ”ති වුත්තං හොතිති වෙදිතබ්බං.

“භයෙ කොට්ඨෙ පසංසායං තුරිතෙ කොතුගලච්ඡරෙ,

භාසෙ සොකෙ පසාදෙ ව කරෙ ආමෙණ්ඩිතං බුබ්බො”ති.

ඉමිනා ව ලක්ඛණෙන ඉධ පසාදවසෙන පසංසාවසෙන වායං
චික්ඛත්තුං වුත්තොති වෙදිතබ්බො. අථ වා අභික්ඛන්තානති, අභි
ක්ඛන්තං අභිඉඨං අභිමනාපං, අභිසුඤ්ඤරතති වුත්තං හොති. එත්ථ
එකෙන අභික්ඛන්තසඤ්ඤා දෙසනං ථොමෙති, එකෙන අත්තනො
ව පසාදං. අයං හෙත්ථාධිපායො:—අභික්ඛන්තං භන්තෙ යදිදං භග
වතො ධම්මදෙසනා, අභික්ඛන්තං යදිදං භගවතො ධම්මදෙසනං.

ආගම් මම් පසාදෙ. හගවතො යෙව වා වචනං වෙ වෙ අතේ සකාය පොමෙති, හගවතො හතෙත වචනං අභිකකන්තං දෙස නාසකතො, අභිකකන්තං ගුණාධිගමනතො.

තථා සධාර්නනතො පසුද්දාඵලනතො, සාත්තො සමාජනතො, උත්තානපදතො ගම්මිරන්තො, කණ්ණසුඛතො හදයභිගමතො, අනත්තසකංසනතො, අපරවමහනතො, කරුණාසිතලතො පසුද්දාඵ දුතතො, ආපාරමණීයතො විමලුකඛමතො, සුයමානසුඛතො විමංසියමානතිතතොති එවමාදීහි යොජෙතබ්බං. තතො පරම්චි වතුති උපමාහි දෙසනංයෙව පොමෙති.

තත් “තිකතුජ්ජිත”නති: අධොමුඛං ධර්මං හෙයාමුඛජනං වා. “උකතුජේසා”ති: උපරි මුඛං කරෙය්. “පච්චිකත”නති: තිණ පණණාදිභිජාදිතං. “විවරෙසා”ති: උග්ගාටෙය්. “මුලහස්සා”ති: දිසා මුලහස්ස. “මග්ගාආවිකෙඛසා”ති: හතේ ගගෙභා “එස මග්ගො”ති වදෙය්. “අකිකාරෙ”ති: කාලපකඛවාතුදුසිඅසිරත්තිසත්තවන සණ්ඨ මෙසපවලෙහි වතුරඛෙගතමෙ; අයං තාව අනුත්තානපදතො. අයං පන අධිප්පායයොජනා. යථා කොචි නිකතුජ්ජිතං උකතුජේසය්, එවං සබ්බමවිමුඛං අසබ්බමෙව පතිසිතං මං අසබ්බමා වුඨාපෙන්නෙතන යථා පටිච්ඡන්තං විවරෙය්, එවං කස්සපස්ස හගවතො සාසනනතර ධානා පභුති මිච්ඡාදිභිගහණපටිච්ඡන්තං. සාසනං විවරන්නෙතන, යථා මුලහස්ස මග්ගං ආවිකෙඛය්, එවං කුමමග්ගමිච්ඡාමග්ගපටිපන්නස්ස මෙ සංගමොක්ඛමග්ගං ආවිකරෙන්නෙතන, යථා අකිකාරෙ තෙල පජේතං ධාරෙය් එවං මොහකිකාරතිමුග්ගස්ස මෙ මුඛාදිරත්ත රූපාති අපස්සතො තපපටිච්ඡාදකමොහකිකාරවිඛංසකදෙසනා පජේතධාරණෙන මග්ගං හගවතා එතෙහි පරියායෙහි පකාසි තත්තා “අනෙකපටිසායෙති ධම්මො පකාසිතො”ති එවං දෙසනං පොමෙභා ඉමාය දෙසනාය රත්තත්තයෙ පසන්නවිත්තො පසන්නා කාරං කරෙන්නො එසාහනති ආදිමාහ.

තත් “එසාහ”නති: එසො අහං. “හගවතං සරණං ගච්ඡාමි”ති: “හගවා මෙ සරණං පරායණං, අසස්ස සාතා¹ තිතස්ස ව විධා තාති ඉමිනා අධිප්පායෙන හගවතනං ගච්ඡාමි, හජාමි, සෙවාමි, පසිරු පාසාමි, එවං ජනාමි බුජ්ඣාමි”ති. යෙසං හි ධාතුනං ගතිඅත්තො, බුච්චි පොසං අත්තො, තස්මා ගච්ඡාමිති ඉමස්ස “ජනාමි බුජ්ඣාමි”ති අයමත්තො වුත්තො.

“ධම්මව තිකතුසංඛාමා”ති: එත් පන අධිගතමග්ගෙ සච්ඡිකත තිරෙධෙ යථානුසිද්ධං පටිපජ්ජමානෙ වතුසු අපායෙසු අපතමානෙ ධාරෙතිති=ධම්මො, සො අත්තො අරියමග්ගො වෙව තිබ්බාණව. වුත්තං හෙතං:—“යාවතා භික්ඛවෙ ධම්මා සම්ඛතා” අරියො අභිච්ඡිකො

1. ම. I. II. III & E. අසස්සතාතා.

2. සංඛතාවා අසංඛතාවා ඉතිවපාඨො.

මෙයො තෙසං අග්ගමකතායති”ති වින්ධායේ. න තෙවලව අරිය මෙයො චෙව නිබ්බාණව, අපි ච ඛො අරියඵලෙහි සසිං පරියත්ති ධම්මොපි, චුත්තං හෙතං ජත්තමාණවකවිමානො:-

“රාගවිරාගමනෙජමසොකං
ධම්මමසංඛිතමප්පට්ඨකුලං,
මධුරමිමං පගුණං සුචිහත්තං
ධම්මමිමං සරණන්ත්‍රපෙති”¹ති.

එත්ථ හි “රාගවිරාගො”ති මෙයො කපිතො. “අනෙජමසොක”නති ඵලං. “ධම්මමසංඛිත”නති නිබ්බාණං. අප්පට්ඨකුලං මධුරමිමං සුචිහත්තනති පිටිකභ්‍යායෙන විහත්තා සංඛිතධම්මකතායති.

දිසිසීලසංඝාතෙන සංගතොති”=සංඝො; සො අත්තො අභිඅරිය පුග්ගලසමුහො. චුත්තං හෙතං තස්මිකෙද්දෙව විමානො:-

“යත්ථ ව දිත්තමගපඵලමාහු
චතුසු සුචිසු පුරිසසුගෙසු,
අභි ව පුග්ගලධම්මදසා තෙ
සංඝමිමං සරණන්ත්‍රපෙති”²ති.

හිකඛුනං සංඝො=හිකඛුසංඝො. එත්තාවතා රුජ තිණි සරණං ගමනාති පටිච්චෙදෙසි.

ඉදුති තෙසු සරණංගමනෙසු කොසල්ලත්ථං, සරණං, සරණං ගමනං, යො ව සරණං ගච්ඡති, සරණංගමනප්පභෙදො, සරණංගමන ඵලං, සංඛිතලෙසො, භෙදෙති, අයං විධිභෙදො චෙදිතබ්බො. සෙසං පිදං? පදන්තො තාව හිංසනීති=සරණං, සරණගතානං තෙතෙව සරණංගමනෙන භයං සන්තාසං දුක්ඛං දුග්ගතිපරිකිලෙසං හනති විනාසෙතීති අන්‍යො. රත්තත්තයස්සෙවෙනං අධිවචනං. අථ වා හිතෙ පවත්තනෙන අභිතා ව නිවත්තනෙන් සත්තානං භයං හිංසනීති බුඬො. භවකන්තාරා උත්තාරණෙන ව අසාසදුනෙන ව ධම්මො. අප්පකානම්පි කාරානං විපුලඵලපටිලාභකරණෙන සංඝො. තස්මා ඉමිනාපි පරියායෙන රත්තත්තයං සරණං. තප්පසාදතඤ්ඤාති විගතකිලෙසො තප්පරායණතාකාරප්පවත්තො විතතුප්පාදො සරණං ගමනං. තංසමිති සත්තො සරණං ගච්ඡති. චුත්තප්පායොරෙන විතතුප්පාදෙන “එතාති මෙ තිණි රත්තාති සරණං, එතාති පරායණ”නති එවං උපෙතීති අන්‍යො. එවං තාව සරණං, සරණංගමනං, යො ව සරණං ගච්ඡතිති ඉදං තයං”³ චෙදිතබ්බං.

සරණංගමනප්පභෙදො පන දුට්ඨං සරණංගමනං ලොකුත්තරං ලොකීයව. තත්ථ ලොකුත්තරං දිඨ්ඨසම්මානං මග්ගකතියෙණ සරණං ගමනුප්පකතිලෙසසමුච්ඡේදෙන ආරම්භණො නිබ්බාණාරම්භණං.

1. “සරණන්ත්‍රපෙති” ඉතිපිපාඨො.

2. සි. I. II & E. සංඝාතොති.

3. සි. I. II & E. ඉදං තයං.

හුඬා කිව්වතො සකලෙපි රතනතතයෙ ඉජ්ඣති, ලොකියං පුපුරු තානං සරණාගමනුපකතිලෙසවිකිංචනණෙන ආරම්භණො බුඩ්ධි භුණාරම්භං හුඬා ඉජ්ඣති. තං අත්තො බුඩ්ධස්ස වජ්ඣස්ස සමාපටි ලාභො සමාමුලිකා ව සමාදිසි දසස්ස පුඤ්ඤකිරියවජ්ඣස්ස දිසිජුරු කමන්ති වුවවති.

තසිදං වතුඛා පවත්තති අත්තසන්තියසාහනෙන, තපපරායණ තාය, සිස්සභාවුපගමනෙන, පණීපාතෙනාති. තත් අත්තසන්තියසා තනං නාම “අජ්ජාදිං කඬා අහං අත්තානං බුඩ්ධස්ස නියසානෙමි ධම්මස්ස සංඝස්සා”ති එවං බුඩ්ධාදිනං අත්තපටිච්ඡන්තං. තපපරායණභා නාම “අජ්ජාදිං කඬා අහං බුඩ්ධපරායණො ධම්මපරායණො සංඝපරා යණො ඉති මං ධාරෙථා”ති එවං තපපරායණභාවො. සිස්සභාවුප ගමනං නාම “අජ්ජාදිං කඬා අහං බුඩ්ධස්ස අනෙතවාසිකො, ධම්මස්ස සංඝස්ස, ඉති මං ධාරෙථා”ති එවං සිස්සභාවුපගමො. පණීපාතො නාම “අජ්ජාදිං කඬා අහං අභිවාදනං පච්චුඨානං අජලිකම්මං සාමිපි කම්මං බුඩ්ධාදිනං යෙව තිණණං වජ්ඣනං කරොමි, ඉති මං ධාරෙථා”ති එවං බුඩ්ධාදිස්ස පරමනිපච්චාකාරො. ඉමෙසං හි වතුනතං ආකාරානං අඤ්ඤාතරම්භි කරොනෙත්ත ගතිතං යෙව ගොති සරණං.

අපි ව “භගවතො අත්තානං පටිච්ඡන්ති, ධම්මස්ස සංඝස්ස අත්තානං පටිච්ඡන්ති, ජීවිතව පටිච්ඡන්ති, පරිච්චන්තොයෙව මෙ අත්තා, පටිච්චන්තොයෙව මෙ ජීවිතං, ජීවිතපරියන්තිතං බුඩ්ධං සරණං ගච්ඡාමි, බුඩ්ධො මෙ සරණං තාණං ලෙණං පරායණ”න්ති¹ එවම්පි අත්ත සන්තියසාතනං වෙදිතබ්බං. “සත්ථාරව වතාහං පස්සාමි භගවන්ත මෙව පස්සාමි, සුගතව වතාහං පස්සාමි භගවන්තමෙව පස්සාමි, සමො සම්බුඩ්ධව වතාහං පස්සාමි භගවන්තමෙව පස්සාමි”ති එවම්පි මහා කස්සපජේරුස්ස සරණාගමනෙ විස සිස්සභාවුපගමනං දළබ්බං.

“සො අහං විචරිස්සාමි ගාමා ගාමං පුරු පුරං,
නමස්සමානො සම්බුඩ්ධං ධම්මස්ස ව සුධම්මත”න්ති.

එවම්පි ආලවකාදිනං සරණාගමනං විස තපපරායණභා වෙදි තබ්බා. “අථ ඛො බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො උදායාසනා එහංසං උත්තර සභං කඬා භගවතො පාදෙස්ස සිරසා තිපතීති භගවතො පාදනි මුඛෙන ව පටිවුච්ඡති පාණීති ව පරිසම්මාහති, නාමව සාවෙති බ්‍රහ්මායු අහං හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු අහං හො ගොතම බ්‍රාහ්මණො”ති එවම්පි පණීපාතො දළබ්බො.

සො පනෙස ඤ්ඤිතයාවරියදකඤ්ඤෙය්‍යවසෙන වතුබ්බිධො ගොති. තත් දකඤ්ඤෙය්‍යපණීපාතෙන සරණාගමනං ගොති. න ඉතරෙති. සෙඨවසෙනෙව හි සරණං ගග්ගති, සෙඨවසෙන හිජුති.

තසමා යො සාකියො වා කොලියො වා “බුඬො අමනාකං ඝූතකො”ති වඤ්ඤා, අගභිතමෙව හොති සරණං. යො වා “සමණො ගොතමො රුජපුජ්ජනො මහානුභාවො අවඤ්ඤාමානො අනත්ථපි කරෙය්‍යා”ති හයෙන වඤ්ඤා, අගභිතමෙව හොති සරණං. යොපි බොධිසත්තකාලෙ හගවතො සනතිකෙ කීචි උග්ගභිතං සරමානො, බුඬකාලෙ වා.

“වතුධා විහරේ හොගෙ පණ්ඩිතො ඝරමාවසං,
එකෙන හොගෙ භූරේය්‍ය මිහි කමමං පයොජයෙ,
වතුත්ථ නිධාපෙය්‍ය ආපදසු හවිස්සාති”ති.

එවරුපං අනුසාසනිං උග්ගහෙතො “ආවරියො මෙ”ති වඤ්ඤා, අගභිතමෙව හොති සරණං. යො පන “අයං ලොකෙ අග්ගදක්ඛිණේය්‍යා”ති වඤ්ඤා, තෙනෙව ගභිතං හොති සරණං. එවං ගභිතසරණස්ස ච උපාසකස්ස වා උපාසිකාය වා අඤ්ඤාතිත්තියෙසු පබ්බජිතමපි “ඝූතකො මෙ අය”නති වඤ්ඤො සරණාගමණං න භිජ්ජති, පගෙව අපබ්බජිතං. නථා රුජතං හයවසෙන වඤ්ඤො “සො හි රථපුජ්ජනතො අවඤ්ඤාමානො අනත්ථපි කරෙය්‍යා”ති. නථා යං කීචි සිප්පසිකොපසං තිත්තියමපි “ආවරියො මෙ අය”නති වඤ්ඤොපි න භිජ්ජති. එවං සරණාගමනප්පහෙදො වෙදිතබ්බො.

එත්ථ ව ලොකුත්තරස්ස සරණාගමනස්ස වත්තාරි සාමඤ්ඤා ඵලානි විපාකඵලං, සබ්බදුක්ඛතඛයො ආනිසංසඵලං. වුත්තං හෙතං:-

“යො ව බුඬව ධම්මව සංඝව සරණං ගතො,
වත්තාරි අරියසම්මානි සම්මප්පඤ්ඤාය පස්සති.

දුක්ඛං දුක්ඛසමුප්පාදං දුක්ඛස්ස ච අතික්කමං,
අරියං වස්ඨුභිකං මග්ගං දුක්ඛපසමගාමිතං.

එතං ඛො සරණං බෙමං එතං සරණමුත්තමං,
එතං සරණමාගමම සබ්බදුක්ඛා පමුච්චති”ති.

අපි ව තිච්චතො අනුපගමනාදිවසෙනපෙතස්ස ආනිසංසඵලං වෙදිතබ්බං. වුත්තං හෙතං:-“අභානමෙතං භික්ඛවෙ අනවසාසො යං දිසිසම්පන්නො පුග්ගලො කථි සඤ්ඤාරං නිච්චතො උපගවේත්ථය, සුඛතො උපගවේත්ථය, කථි ධම්මං¹ අත්තතො උපගවේත්ථය, මාතරං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, පිභරං, අරහන්තං ජීවිතා වොරොපෙය්‍ය, දුඨි විත්තො තථාගහස්ස ලොභිතං උප්පාදෙය්‍ය, සඤ්ඤා නිසෙදෙය්‍ය, අඤ්ඤා සත්ථාරං උද්දිසෙය්‍ය, තෙතං ධානං විජ්ජති”ති.

ලොකියස්ස පන සරණාගමනස්ස භවසම්පදාපි හොගසම්පදාපි ඵලමෙව. වුත්තං හෙතං:-

“යෙ කෙච්චි බුඬං සරණං ගතාසෙ න තෙ ගම්ඤ්ජනති අපායං,
පහාය මානුසං දෙහං ඡේදවකායං පරිපුරෙය්‍යන්ති”ති.

අපරමපි වුත්තං:-“අථ බො සතෙකා දෙවානම්ඤ්ඤ අසීතිසා දෙවතා සහසෙති සඨං යෙනායසමා මහාමොග්ගලානො නෙත්තප සඬකම්-පෙ-ඵකමන්තං ජිතං බො සකකං දෙවානම්ඤ්ඤ ආයසමා මහාමොග්ගලානො ඵතදවොච “සාධු බො දෙවානම්ඤ්ඤ බුඬං සරණාගමිතං ගොති, බුඬං සරණාගමනගෙනු බො දෙවානම්ඤ්ඤ ඵව මිඛෙකවො සත්තා නායසං හෙද පරමරණා සුගතිං සග්ගං ලොකං උපපජ්ජති, තෙ අඤ්ඤ දෙවෙ දසති ධාතෙති අධිගණ්හනති, දිබ්බන ආයුතා දිබ්බන වර්ණණන සුඛෙන යසෙන ආධිප තෙයෙත, දිබ්බති රූපෙති සලෙති ගතෙති රසෙති ඵොඨබ්බෙති”ති. ඵසෙවනයො ධම්මෙ සඬෙක ව. අපි ව වෙලාමසුත්තාදිවසෙ නාපි සරණාගමනස්ස ඵලවිසෙසො වෙදිතබ්බො. ඵචං සරණාගමන ඵලං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ ව ලොකීයසරණාගමනං තිස්ස වජ්ඣස්ස අඤ්ඤාණසංසයම්චත්ථ, ඤාණාදීති සඬකිලියස්ස, න මහාජ්ඣිකං ගොති න මහාවිපථාරං. ලොකුත්තරස්ස තත්ථ සඬකිලෙසො. ලොකීයස්ස ව සරණාගමනස්ස දුට්ඨො හෙදො, සාවජේරා අනවජේරා ව. තත්ථ සාවජේරා අඤ්ඤ සත්ථාරාදිස්ස අත්තනීයතානාදීති ගොති, සො අනිඨථලො. අනවජේරා කාලකිරියාය, සො අවිපාකත්තා අථලො. ලොකුත්තරස්ස පන නෙවජී හෙදො, භවන්තරෙපි හි අරියසාවකො අඤ්ඤං සත්ථාරං න උද්දිසතිති. ඵචං සරණාගමනස්ස සඬකිලෙසො ව හෙදො ව වෙදිතබ්බො.

“උපාසකං මං භගවත භගවා ධාරෙතු”ති: “මං භගවා උපාසකො අයනති ඵචං ධාරෙතු ජානාතු”ති අත්තො. උපාසකවිධිකො සලාථං පනෙත්ථ කො උපාසකො? කසමා උපාසකොති වුච්චති? කිමස්ස සීලං? කො ආජීවො? කා විපතති? කා සම්පජ්ජති? ඉදං පකිණ්ණකං වෙදිතබ්බං.

තත්ථ කො උපාසකොති? යො කොපි සරණගතො ගහසො. වුත්තං ගෙන:-“යතො බො මහානාම බුඬං සරණං ගතො.ගොති, ධම්මං-පෙ-සඬකං සරණං ගතො ගොති, ඵත්තාවතා බො මහානාම උපාසකො ගොති”ති.

කසමා උපාසකොති? රත්තත්තයං උපාසනතො, සො හි බුඬං උපාසතිති=උපාසකො, තථා ධම්මං සංඝං උපාසතිති.

කිමස්ස සීලනති? පච්ච වෙරමණියො. යථාහ:-“යතො බො මහානාම උපාසකො පාණාතිපාතා පටිවිරතො ගොති, අදිනනාදානා-පෙ-කාමෙස්ස මිච්ඡාචාරා, මුසාවාද, සුරාමේරයමජ්ජපමාදදානා පටිවිරතො ගොති, ඵත්තාවතා බො මහානාම උපාසකො සීලවා ගොති”ති.

කො ආර්ථවොති? පච මිච්ඡා වණ්ණිතා පහාය ධම්මෙතා සමෙතා ජීවිකාකායනං. චුතං හෙතං:-“පටිමා තිකිකවෙ වතිතා උපාසකොන අකාරණියා; කතමා පච? සත්ථවණ්ණිතා, සත්තවතිතා, මංසවතිතා, මජ්ඣවතිතා, විසවතිතා. ඉමා බො ජිකිකවෙ පච වතිතා උපාසකොන අකාරණියා”ති.

කා විපතති? යා තස්සෙව සීලස්ස ච ආර්ථස්ස ච විපතති, අය මස්ස විපතති. අපි ව යාය එස වණ්ණාලො වෙච හොති මලච පති තිසො ව, සාපිස්ස විපතති වෙදිතබ්බා. තෙ ව අත්තො අස්සභියා දයො පච ධම්මා හොනති. යථාහ:-“පටිති තිකිකවෙ ධම්මෙති සමන්තා ගහො උපාසකො උපාසකවණ්ණාලො ව හොති උපාසකමලච උපාසකපතිතිසො ව. කතමෙති පචති? අස්සභො හොති, දුස්සිලො හොති, කොතුහලමහලිකො හොති, මහලං පචෙති නො කමං, ඉතො ව බිතිඨා දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසති, තත්ථ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති.

කා සම්පතති? යා වස්ස සීලසම්පදා ච ආර්ථසම්පදා ච, සා සම්පතති. යෙ වස්ස රතනාභාවාදිකාරා සඨාදයො පච ධම්මා. යථාහ:-“පටිති තිකිකවෙ ධම්මෙති සමන්තාගහො උපාසකො උපාසකරතනව හොති උපාසක පදුමච උපාසකපුණ්ඩරිකච. කතමෙති පචති? සභො හොති, සීලවා හොති, න කොතුහලමහලිකො හොති, කමං පචෙති නො මහලං, න ඉතො බිතිඨා දක්ඛිණෙය්‍යං ගවෙසති, ඉධ ව පුබ්බකාරං කරොති”ති.

“අජ්ජනගෙන”ති: එත්ථ අයං අග්ගසද්දො ආදිකොටිකොඨාස සෙසෙසු දිස්සති. “අජ්ජනගෙන සම්ම දෙවාරික ආචර්ම වාරං තිගණ්ඨානං තිගණ්ඨිනං”ති ආදිසු හි ආදිමති දිස්සති. “තෙතෙව අභිභුලගෙන තං අභිභුලග්ගං පරාමසෙය්‍ය, උච්ඡග්ගං චෙලග්ගනති” ආදිසු කොටියං. “අමිලග්ගං වා මධුරග්ගං වා තිත්තකග්ගං වා, අනුජනාමි තිකිකවෙ විහාරගෙන වා පරිවෙණගෙන වා භාජෙතු”නති ආදිසු කොඨාසෙ. “යාවතා තිකිකවෙ සත්තා අපද වා-පෙ-තථාගතො තෙසං අග්ගමකායනි”ති ආදිසු සෙසෙ. ඉධ පනායං ආදිමති දඨබ්බො. තස්ම අජ්ජනගෙන අජ්ජනං ආදිං කතාති එවමෙත්ථ අත්තො වෙදි තබ්බො. අජ්ජනනති අජ්ජනාවං, අජ්ජදගෙනති වා පාසො. දකාරො පදසක්කාරො. අජ්ජ අග්ගං කතාති අත්තො.

“පාශුපෙත”නති: පාණෙහි උපෙතං. “යාව මෙ ජීවිතං පච්ඡානති තාව උපෙතං අනඤ්ඤසඤ්ඤාං තීහි සරණාගමනෙහි සරණගතං උපාසකං කප්පියකාරකං මං භුගවා ධාරෙතු ජනානු, අහං හි සචෙපි මෙ තිබ්බෙත අසිතා සිසං ජිනෙය්‍යං, තෙව බුබ්බං න බුබ්බොති වා ධම්මං න ධම්මොති වා සංඝං න සබ්බොති වා වදෙය්‍ය”නති.

එවං අත්තසන්නිස්සානෙන න සරණං ගන්තො අත්තනා කතං අප රාධං පසාසෙනො “අවච්ඡො මං හතෙන”ති ආදිමාහ.

තත් “අවච්ඡො”ති: අපරාධො. “මං අවච්ඡමා”ති: මං අතික්කමම අතිහවිතො පවතො. “ධම්මිකං ධම්මග්ගින”නති: එත් ධම්මං වරතීති=ධම්මිකො. ධම්මෙනෙව රාජ ජතො න පිතිස්සාතනා දිනා අධම්මෙතාති=ධම්මරාජ. “ජීවිනා චොරොපෙසි”නති: ජීවිනා විශොජෙසිං. “පතිගණ්ණාතු”ති: බමතු. “ආසනිං සංවර්ණා”ති: අනාගතෙ සංවරණත්ථාය, පුන එවරුපස්ස අපරාධස්ස දෙසස්ස බලි තස්ස අකරණත්ථාය.

“නගසා”ති: එකංසෙන. “සථා ධම්මං පටිකරොසි”ති: යථා ධම්මෙ ධිතො හපෙච කරොසි, බමාපෙසිති වුත්තං ගොති. “නං ගො මසං පතිගණ්ණාමා”ති: තං තව අපරාධං මයං බමාම. “චුඛි හෙසා මහාරජ අපිසස්ස විනසෙ”ති: එසා මහාරාජ අරියස්ස විනයෙ බුඬස්ස හගවහො සාසනෙ වුඬි නාම. කතමා? අවච්ඡං අවච්ඡතො දිස්වා යථා ධම්මං පටිකරිතො ආයතීං සංවරපජ්ජනා. දෙසනං පන පුගලාබ්ධානං කරොතො “සො අවච්ඡං අවච්ඡතො දිස්වා සථා ධම්මං පටි කරොති ආසනිං සංවරං ආපජ්ජති”ති ආහ.

“එවං චුතෙන”ති: එවං හගවතා වුතෙන. “හඤ ච දුති මසං හතෙන”ති: එත් හඤ්ඤා, වචස්සහන්තේ තිපාතො. සො හි ගමන චවසායං කතො එවමාහ. “බහුකිච්චා”ති: බලවතිච්චා. “බහුකරණි සා”ති: තස්සෙව වෙච්චනං. “සසසදුති ත්ව”නති: යස්ස ඉදුති ත්වං මහාරාජ ගමනස්ස කාලං මඤ්ඤසි ජනාසි, තස්ස කාලං ත්වමෙව ජනාතිති වුත්තං ගොති.

“පදනතිණං කච්චා පහකාමි”ති: තික්කිතතුං පදනතිණං කතො දසනබසමොධානසමුජ්ජලං අජලිං සිරසි පතිඨාපෙතො යාව දස්සන විසයා හගවහො අභිමුඛොව පටික්කමිතො දස්සනවිජ්ඣනාදානෙ භූමියං පච්චතිසිතෙන වන්දිතො පක්කාමි.

“බනාසං භික්ඛවෙ ග්ගි”ති: බතො අයං භික්ඛවෙ රුජ. “උපහ නාස”නති: උපහතො අයං. ඉදං වුත්තං ගොති. “අයං භික්ඛවෙ රුජ බතො උපහතො භික්කපතිඨො ජතො, තථාතෙන-අත්තනාව අත්තා බතො යථා අත්තනො ච පතිඨා න ජතා”ති.¹

“විරජ”නති: රුගරජාදිවිරහිතං. රුගමලාදීනංයෙව විගතත්තා විනමලං. “ධම්මවක්ඛු”නති: ධම්මෙසු වා චක්ඛුං, ධම්මමයං වා චක්ඛුං. අඤ්ඤාසු යානෙසු තිණණං මග්ගානමෙතං අධිවචනං, ඉධ පන සොනාපතතිමග්ගස්සෙව. ඉදං වුත්තං ගොති. “සවෙ ඉමිනා පිතා සාතිතො නාහවිස්ස, ඉදුති ඉධෙව තිසිනො සොනාපතතිමග්ගං

පතෙතා අභවික්ඛාති, පාපමිත්තසංසයෙගත පනස්ස අත්තරුසො ඡන්තො, එවං සනෙතපි යස්මා අයං තථාගතං උපසඬකමිත්වා රතනත්ත යං සරණං ගතො, තස්මා මම සාසනමගන්තතාය යථා නාම කොච්ඡුරිසවධං කත්වා පුප්ඵලිමතොගත දණ්ඩන මුලේවය්‍ය, එවමේවායං ලොභකුම්බියං නිබ්බන්ධිත්වා තිංස වස්සසගස්සාති අධො පතනොසොගෙසීමතලං පත්වා තිංස වස්සසගස්සාති උඬං උග්ගච්ඡන්තො පුන උපරිමතලං පාපුණිත්වා මුච්චිස්සති”ති. ඉදමපි නිර් ගභවතා චූත්ත මෙව, පාළියං පත න ආරුලිගං.

ඉමං පත සුත්තං සුත්වා රඤ්ඤ කො ආනිසංසො ලඬො? මිභා ආනිසංසො ලඬො. අයං හි පිකුමාරිතකාලතො පඬාය නෙව රතතිං න දිවා නිද්දං ලහති, සථාරං පත උපසඬකමිත්වා ඉමාය මධුරාය ඕජ වතියා ධම්මදෙසනාය සුත්තකාලතො පඬාය නිද්දං ලභි¹ තිණණං රත නානං මහාසක්කාරං අකාසි, පොජ්ජර්තකාය සඬාය සමනනාගතො නාම ඉමිනා රඤ්ඤ සදිස්සො නාහොසි, අනාගතෙ පත “පිදිත විසෙසො” නාම පච්චෙක බුඬො සුත්වා පරිනිබ්බාධිස්සතිති.

ඉදමධොව ගභවා අත්තමිනා ගෙ භික්ඛු ගභවතො හාසිතං අභිනිපදුනති.

සුමඬලවිලාසිනියා දිසෙතිකායසකථාය

සාමඤ්ඤඵල සුත්තවණ්ණනා

ති වසී තා.

එවං මෙ සුතං කොසලෙසුති අමබසසුත්තං. තත්‍රායං අපුබ්බපද වණ්ණනා:-“කොසලෙසු”ති: කොසලා නාම ඡතපදිනො රුජ කුමාර, තෙසං නිවාසො එකොපි ජතපදො රුළුතිසඤ්ඤා කොසලාති චුච්චති, තස්මිං කොසලෙසු ජතපදෙසු. පොරුණං පනානු:-යස්මා පුබ්බෙ මහාපනාද රුජකුමාරං නානානාටකාදීති² දිස්වා සිත මත්තමපි අකුරෙන්නං සුත්වා රාජ ආහ: “යො මම පුත්තං හසාපෙති සබ්බාලංකාරෙත නං අලංකරොමි”ති. තතො තඬලානිපි ඡබ්බෙත්වා මහාජතකායෙ සන්තිපතිතෙ මනුස්සා අතිරෙකාති සත්තවස්සාති නානානිලායො දසෙස්සවාපි නං හසාපෙතුං නාසක්ඛිංසු. තතො සකෙකා දෙවනාටකං පෙසෙසි. සො දිබ්බනාටකං දසෙස්සවා හසා පෙසි. අථ තෙ මනුස්සා අත්තනො අත්තනො වසනොකාසාභිමුඛා පක්කමිංසු. තෙ පටිපථෙ මිත්තසුභර්ජාදයො දිස්වා පටිසඤ්ඤා කුරෙන්නා “කච්චි හො කුසලං කච්චි හො කුසල”න්ති ආහංසු. තස්මා තං කුසලං කුසලන්ති වචනං උපාදාය සො පදෙසො කොසලාති චුච්චතිති.

“වාරිකං වරමානො”ති: අබාතගමනං ගව්ඡන්තො. වාරිකා ව නාමෙසා හගවතො දුට්ඨා හොති කුරිතවාරිකා ව අකුරිතවාරිකා ව. තත් දුරෙටි බොධනෙය්‍යපුග්ගලං දිස්වා නස්ස බොධනත්ථය සහසා ගමනං කුරිතවාරිකා නාම. සා මහාකස්සපඤ්ඤරපච්චුග්ගමනාදිසු දළබ්බා. හගවා හි මහාකස්සපඤ්ඤරං පච්චුග්ගව්ඡන්තො මුහුතෙතන තිගාවුත මග්ගමගමයි. ආලවකස්සත්ථය තිංසයොජනං, නවා අඛුලි මාලස්ස, පුකකුසාතිස්ස පන පච්චත්තාළීසයොජනං, මහාකප්පිතස්ස චිසංයොජනස්ස, ධනියස්සත්ථය සත්තයොජනස්සතාති අගමායි ධම්මසෙනාපතිනො සභිච්ඡාරිකස්ස වනවාසිතිස්ස සාමණේරස්ස තිගා වුතාධිකං චිසං යොජනස්ස.

එකදිවසං කිර පේරෙ “තිස්සසාමණේරස්ස සනතිකං හන්තො ගච්ඡාමි”ති ආහ. හගවා “අහමටි ආගමිස්සාමි”ති වඩා ආයසමන්තං ආනන්දං ආමන්තෙයි. “ආනන්ද චිසතිසහස්සානං ඡළභිඤ්ඤනං ආරෙ වෙති, හගවා වනවාසිතිස්ස සාමණේරස්ස සනතිකං ගමිස්සති”ති. තහො දුතියදිවසෙ චිසතිසහස්සඛිණ්ණසච්ඡරිවාරෙ ආනාසෙ උප්ප තිත්වා චිසං යොජනස්සගමන්තො තස්ස ගොවරගාමිවාරෙ ඔහරිත්වා මිවරං පාරුපි.

කමමන්තං ගව්ඡමානා මනුස්සා දිස්වා “සත්ථා නො ආගතො, මා කමමන්තං අගමිත්ථා”ති වඩා ආසනාති පඤ්ඤපෙඨා යාගුං දත්වා පාදවහනං කරොන්තා “කුභිං හන්තො හගවා ගව්ඡති”ති දහරිකිකුචු පුච්ඡිංසු. “උපාසනා හගවා න අඤ්ඤත්ථ ගව්ඡති, ඉධෙව තිස්සසාම ඤේරස්ස දස්සනත්ථය ආගතොති; තෙ අමානං කිර කුලුපගථේරස්ස දස්සනත්ථය සත්ථා ආගතො, නො වහ නො පේරො ඔරමත්තකො”ති සොමනස්සජනා අගෙසුං.

අථ හගවතො හත්තකිච්චපරියොසානෙ සාමණේරො ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා උපාසනා “මහාතිකුචුසංඝො”ති පුච්ඡි. අථස්ස තෙ “සත්ථා හන්තො ආගතො”ති ආරොචෙසුං සො හගවන්තං උපසං කමිත්වා පිණ්ඩපාතෙන ආපුච්ඡි. සත්ථා තස්ස පහතං ගඤ්ඤන ගගෙත්වා “අලං තිස්ස තිසිතං හත්තකිච්ච”න්ති ආහ. තහො උපජ්ඣායං ආපුච්ඡිත්වා අත්තනො ජත්තාසනෙ තිසිදිත්වා හත්තකිච්චං අකායි. අථස්ස හත්තකිච්චපරියොසානෙ සත්ථා මඩගලං “වඩා තිත්තිමිත්වා ගාමිවාරෙ යත්වා “කතරො තෙ තිස්ස වසනසානගමනමග්ගො”ති ආහ. “අයං හගවා”ති මග්ගං දෙසයමානො “පුරතො යාති තිස්සා”ති. හගවා කිර සදෙවකස්ස ලොකස්ස මග්ගදෙසකො සමානොටි “සකලෙ තිගාවුතෙ මග්ගෙ සාමණේරං දද්ධං ලච්ඡාමි”ති තං මග්ග දෙසකං අකායි. සො අත්තනො වසනසානං ගන්ත්වා හගවතො වත්ත මකායි.

අළු නං හඟවා “කතරො තෙ තිස්ස වඩකමො”ති පුවත්තා තත් හතවා සාමණේරස්ස නිසිදනපාසාණේ නිසිදිත්වා “තිස්ස ඉමෙතිං ආනෙ සුඛං වසී”ති පුවත්. සො අභ. “ආම හනොත ඉමෙතිං මෙ ආනෙ වසනාස්ස සිගවාය්‍යහපමිගවොරාදිතං සද්දං සුණ්ණො අරඤ්ඤසද්දස්ස උපපජ්ඣති, තාය සුඛං වසාමී”ති. අළු නං හඟවා “තිස්ස හික්ඛුසංඝං සනතිපාතෙති, බුඬද්දයජ්ජං තො දස්සාමී”ති වත්වා සනතිපතීතෙ හික්ඛුසංඝෙ තං උපසම්පාදෙත්වා අත්තනො වසනආ නංයෙව අගමාසිති. අයං තුරිතචාරිකා නාම.

යං පන ගාමනිගමපටිපාටියා දෙවසිකං යොජනඅසසියොජන වසෙන පිණ්ඩපාතවරියාදීහි ලොකං අනුගණ්හනාස්ස මෙතං, අයං අතුරිතචාරිකානාම. ඉමං පන චාරිකං වරනොතා හඟවා මහාමණ්ඩලං මජ්ඣිමමණ්ඩලං අනොමණ්ඩලනති ඉමෙසං තීරණං මණ්ඩලානං අඤ්ඤතරුමිං වරති. තත් මහාමණ්ඩලං නවයොජනසතිකං, මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඡයොජනසතිකං, අනොමණ්ඩලං තියොජනසතිකං. යද් මහාමණ්ඩලෙ චාරිකං වරිතුනාමො ගොති මහාපචාරණාය පචාරෙත්වා පාටිපදදිවසෙ මහාහික්ඛුසංඝපරිවාරො තික්ඛමති. සමන්තා යොජනසතං එකකොලාහං ගොති. පුරිමං පුරිමං ආගතා තිමනෙතත්තුං ලභන්ති. ඉතරෙසු චිත්ත මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මහා මණ්ඩලෙ ඔසරති. තත් හඟවා තෙසු තෙසු ගාමනිගමෙසු එකාහ චිහතිහං වසනොතා මහාජනං ආමිසපරිග්‍රහෙත අනුගණ්හනොතා ධම්මදනෙන වස්ස විචට්ඨපතිස්සිතං කුසලං වස්සිනොතා නවති මාසෙහි චාරිකං පරියොසාපෙති.

සචෙ පනස්ස අනොතා වස්සෙ හික්ඛුතං සමථවිපස්සනා තරුණා ගොති, මහාපචාරණාය අපචාරෙත්වා පචාරණසංගහං දත්වා කතතික පුණ්ණමාය පචාරෙත්වා මාගසිරස්ස පස්මදිවසෙ මහාහික්ඛුසංඝපරි වාරො තික්ඛමිත්වා මජ්ඣිමමණ්ඩලං ඔතරති.

අඤ්ඤනපි කාරණෙන මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ චාරිකං වරිතුනාමො වතුමාසං වසිත්වා ව තික්ඛමති. චුත්තතයෙනෙව ඉතරෙසු චිත්ත මණ්ඩලෙසු සක්කාරො මජ්ඣිමමණ්ඩලෙ ඔසරති. හඟවා පුරිමතයෙනෙව ලොකං අනුගණ්හනොතා අළුති මාසෙහි චාරිකං පරියොසාපෙති.

සචෙ පන වාතුමාසං චුත්තවස්සස්සාපි හඟවතො වෙනෙය්‍යසත්තා අපරිපක්ඛිත්ථියා හොනති තෙසං ඉත්ථිප්පරිපාකං ආගමියමානො අප රච්චි එකමාසං විතිවතුමාසං වා තත්ථෙව වසිත්වා මහාහික්ඛුසංඝ පරිවාරො තික්ඛමති. චුත්තතයෙනෙව ඉතරෙසු චිත්ත මණ්ඩලෙසු සක්කාරො අනොමණ්ඩලෙ ඔසරති, හඟවා පුරිමතයෙනෙව ලොකං අනුගණ්හනොතා සත්තති වා ඡහි වා පචහි වා වතුහි වා මාසෙහි චාරිකං පරියොසාපෙති.

ඉති ඉමෙසු තිස්ස මණ්ඩලෙසු යන් කන්ති වාරිකං වරනෙතා න විවරදිගෙතු¹ වරති, අථ ඛො “යෙ දුග්ගතඛාලජ්ණණව්‍යාධිතා තෙ කදු තථාගතං ආගන්තවා පසසිස්සන්ති, මධි පන වාරිකං වරනෙත මහාජනො හථාගහදස්සන්තං ලභිස්සන්ති, තන් කෙච්චි විතතාති පසා දෙස්සන්ති, කෙච්චි මාලාදිභි පුජෙස්සන්ති, කෙච්චි කටච්ඡුභික්ඛං දස්සන්ති, කෙච්චි මිච්ඡාදස්සන්තං පහාය සමමාදිසිකා හවිස්සන්ති, තං තෙසං හවිස්සන්ති දීඝරත්තං හිතාය සුඛායා”ති එවං ලොකානුකම්ප කාය² වාරිකං වරති.

අපිව චතුති කාරණෙති බුඩ්ධා භගවතො වාරිකං වරන්ති. ජංඝා විහාරවසෙන සරීරථාසුකන්ධාය, අස්ථිපත්තිකාලං අතිකඛිඛන්ධාය, හික්ඛුතං සික්ඛාපදං පඤ්ඤපනන්ධාය. තන් තන් පරිපාකගති ඤ්ඤියෙ බොධිනෙයසංවත්ත බොධිනන්ධායාති.

අපරෙතිච්ච චතුති කාරණෙති බුඩ්ධා භගවතො වාරිකං වරන්ති. “බුඩ්ධං සරණං ගච්ඡිස්සන්ති”ති වා “ධම්මං සරණං ගච්ඡිස්සන්ති”ති වා, “සංඝං සරණං ගච්ඡිස්සන්ති”ති වා. “මහතා ධම්මවස්සෙත වතස්සො පරිසා සන්තපෙස්සාමා”ති වා.

අපරෙතිච්ච පච්චි කාරණෙති බුඩ්ධා භගවතො වාරිකං වරන්ති. “පාණාතිපාතා විරම්භස්සන්ති තිවා අදිනනාදනා, කාමෙසු මිච්ඡාවාදා, මුසාවාදා, සුරාමෙරයමජ්ජපමාදඤානා විරම්භස්සන්ති”ති වා.

අපරෙතිච්ච අස්ථි කාරණෙති බුඩ්ධා භගවතො වාරිකං වරන්ති. “පඨමජ්ඣානං පටිලභිස්සන්ති වා, දුතියං-පෙ-නෙව සඤ්ඤා නාසඤ්ඤායත්තසමාපත්තිං පටිලභිස්සන්ති”ති වා.

අපරෙතිච්ච අස්ථි කාරණෙති බුඩ්ධා භගවතො වාරිකං වරන්ති. “සොතාපත්තිමග්ගං අධිගම්ස්සන්ති වා, සොතාපත්තිපිලං-පෙ-අර හත්තපිලං සච්ඡිකරිස්සන්ති”ති වා වාති.

අයං අතුරිතවාරිකා ඉධ වාරිකාති අධිපෙත්වා. සා පනෙසා දුට්ඨා භොති:- අතිබ්බවාරිකා, තිබ්බවාරිකාවාති. තන් යං ගාමනීගම නගරපටිපාටිවසෙතෙව වරති, අයං අතිබ්බවාරිකා නාම. යං පන එකස්සෙව බොධිනෙයසංවත්තස්ස අන්ධාය ගච්ඡති, අයං තිබ්බවාරිකා නාම. එසා ඉධ අධිපෙත්වා. තද්ද නිර් භගවතො පච්ඡිමයාමකිච්චපරි යොසානෙ දසසහස්සිමභි ලොකධාතුයා ඤ්ඤාජාලං පන්ද්‍රිත්වා බොධිනෙයසංවත්තං මිලොකෙනන්ධස්ස පොඤ්ඤාසාතිත්‍රාහමණො සබ්බ ඤ්ඤාත ඤ්ඤාජාලස්ස අනෙතා පටිඤ්ඤා. අථ හගවා “අයං බ්‍රාහ්මණො මග්ගං ඤ්ඤාජාලෙ පඤ්ඤායති, අනිත්‍රධම්මස්ස උපතීස්සයො”ති වීමං සනෙතා සොතාපත්ති මග්ගස්ස උපතීස්සයං දිස්වා “එස මධි එතං ජන පදං ගතෙ ලක්ඛණපරියෙසනන්ධං අඛණ්ඩං අනෙතවාසිං පතිඤ්ඤති,

1. සි. J. II III & E. වච්ඤ්ඤා.

2. සි. II. ලොකානුකම්පා.

සො මයා සඬිං වාදපටිවාදං කතා නානප්පකාරං අසබ්බවාක්‍ෂං
වකන්ති, තමහං දමෙත්වා තිබ්බිසෙවනං කරිස්සාමි, සො ආවරියස්ස
කපේස්සති, අපස්ස ආවරියො තං කථං සුත්වා ආගමම මම ලක්ඛ
ණාති පරියෙසිස්සති, හස්සාගං ධම්මං දෙසිස්සාමි, සො දෙසනාපරියො
සානෙ සොනාපගතිථල්ලෙ පතිඨතිස්සති. දෙසනා මහාචන්ද්‍රස්ස සථලා
හවිස්සති”ති පවතිනුසුතපරිවාරො තං ජතපදං පටිපන්නො තෙන
වුත්තං:—“සොසලෙසු වාසිකං වරමානො මහතා ගිනුස්සෙහ සඬිං
සවමගෙනගි ගිනුස්සෙහගි”ති.

“සෙහ ඉච්ඡානඬල”නති: යෙන දිසාභාගෙන ඉච්ඡානඬලං
අවසරිතබ්බං, යසම්ච වා පදෙසෙ ඉච්ඡානඬලං, ඉච්ඡානඬලනතිපි
පාඨො.

“නදවසජි”ති: හෙන අවසරි; තං වා අවසර, තෙන දිසාභාගෙන
ගතො, තං වා පදෙසං ගතොති අර්ථො.

“ඉච්ඡානඬලෙ විහරති ඉච්ඡානඬලවනසණ්ඩ”ති: ඉච්ඡා
නඬලං උපනිස්සාය ඉච්ඡානඬලවනසණ්ඩ සිලකඩකාවාරං
බ්බිත්වා සමාධිකොන්තං උස්සාපෙත්වා සබ්බසුඤ්ඤාතසුඤ්ඤසරං පරි
වත්තයමානො ධම්මරුජා යථාභිරුචි තෙන විහාරෙන විහරති.

“හෙන ධ්වා පන සමාසනා”ති: යෙන සමයෙන හගවා නන්ධ
විහරති තෙන සමයෙන, තසම්ච සමයෙති අර්ථො.

බ්‍රහ්ම අණතිති බ්‍රාහ්මණො, මනෙත සප්කායනීති අර්ථො. ඉද
මෙවති ජාතිබ්‍රාහ්මණානං නිරුතතිවචනං, අරියා පන බාහිතපාපතා
බ්‍රාහ්මණාති වුච්චන්ති.

“පොකකරසාදි”ති: ඉදං තස්ස නාමං, පොකකරසාදිතිපි වුච්චති.
තස්ස කීර කායො සෙනපොකකරසාදිසො දෙවනගරෙ උස්සාපිත
රජන තොරණං විශ සොහාති, සීසං පනස්ස කාලවර්ණං ඉන්ද්‍රනීලමණි
මයං විශ, මයසුපි වන්දමණ්ඩලෙ කාලමෙසරුථි විශ බායති, අකඛිති
නිලුප්පලසදිසාති, නාසා රජතපනාලිකාවිශ සුචරිතා සුපරිසුචා, හන්ධ
පාදතලාති වෙච මුඛව කතලාබාපරිකම්මං විශ සොහන්ති. අතිසො
හග්ගප්පෙත්වා බ්‍රාහ්මණස්ස අත්තනාවො. අරාජකඨානෙ රාජානං
කාතුං පුත්තම්මං බ්‍රාහ්මණං ඵවමෙසසසිරිකො, ඉති නං පොකකර
සදිසතො පොකකරසාදිති සජානන්ති.

අයං පන කස්සපසමමාසමුඛකාලෙපි තිණණං වෙදනං පාරණො
දසබලස්ස දානං දත්වා ධම්මදෙසනං සුත්වා දෙවලොකෙ තිබ්බන්ති.
සො තතො මහුස්සලොකං ආගච්ඡන්තො මාතුකුච්ඡිවාසං ජලුච්ඡිකා
හිමවන්තපාදෙසෙ මහාසරෙ පුදුමගබ්බෙ තිබ්බන්ති. තස්ස ව සරස්ස
අවිදුරෙ තාපසො පණ්ණසාලාය වසති, සො තිරෙ සීතො තං පුදුමං
දිස්වා “ඉදං පුදුමං අවසෙසපුදුමෙහි මහත්තතරං, පුප්ඵිතකාලෙ තං

ගගෙසාමි”හි විනෝදයි. තං සත්තාගෙනපි න පුප්ඵති. භාපසො “කසමා හු බො ඉදං සත්තාගෙනපි න පුප්ඵති? හන්ද නං ගගෙසාමි”හි ඔහරිත්වා ගණ්හි. තං තෙන නාදතො ජිනමහතං යෙව පුප්ඵිතං. අථස්ස අබ්බතතරෙ සුවණ්ණවුණ්ණපිඡරං විස රජනා බිම්බකං පද්ධමෙරණුපිඡරං පසභවණ්ණං දුරකං අඤ්ඤාං. සො “මහා පුඤ්ඤාද ඵස ගවිස්සති, හන්ද නං ජග්ගිස්සාමි”හි පණ්ණසාලං නෙත්වා පරිජග්ගිත්වා සත්තවස්සිකානාලතො පඨාය වයො වෙදෙ උග්ගණ්ණා පෙසි. දුරකො තිණ්ණං වෙද්දහං පාරං ගන්ත්වා පණ්ණිකො වෘත්තො ජම්බුදීපෙ අග්ගව්‍රාහමණො අගොසි. සො අපරෙන සමයෙන රඤ්ඤාද කොසලස්ස සිප්පං දස්සෙයි. අථස්ස සිප්පෙ පසනෙතා රාජා උක්කඨං නාම මහානගරං බ්‍රහ්මදෙය්‍යං ටදාසි. ඉති නං පොකධරෙ සසිභත්තා පොකධරසාතීති පි සඤ්ඤානති.

“උක්කඨං අප්ඤ්ඤාමි”හි: උක්කඨනාමිකෙ නගරෙ වසති, අභිග්ග විත්වා වා ආවසති; තස්ස නගරස්ස සාමිකො හුත්වා යාය මරියාදාය තන් වසිතබ්බං. භාය මරියාදාය වසති. තස්ස නිර නගරස්ස වත්තං උක්කා ඤපෙත්වා උක්කාසු ජලමානාසු අග්ගගෙසුං, තස්මා තං උක්කඨනති වුවවති. ඔක්කඨනතිපි පාසො. සො එවන්තො, උපසග්ගවසෙනෙත්තුමමන්තෙ උපයොගවචනං වෙදිතබ්බං. තස්ස අනුප්පයොගත්තා ව සෙසපදෙසු හන් ලක්ඛණං සඤ්ඤාත්තො පරියෙසිතබ්බං.

“සත්තාසද්ධං”නති: සත්තෙහි උස්සද්ධං, උස්සත්තා බහුජනං ආකිණ්ණමනුස්සං. පොසාවතිය හන්අස්සමොරමිගාදිඅනෙකාසත්තා සමාකිණ්ණමාති අත්තො. යස්මා පනෙතං නගරං බිහි ආචිත්ඤ්ඤා ජනෙන හන් අස්සද්ධිතං සාසතිණෙන වෙව ගෙගජ්ජනතිණෙන ව සමපත්තං, හථා දුරුකඤ්ඤි වෙව ගෙගසමාරකඤ්ඤිව, යස්මා වස්ස අබ්බතතරෙ වට්ඨවතුරස්සද්ධිසංඝානා බහුපොකධරණීයො ජලජකුසුමවිචිත්තාති ව බිහි අනෙකාති හදාකාති උදකස්ස නිවච්ඡරිතානෙව ගොනති, හස්මා සතිණිකඤ්ඤාදනති වුත්තං.

සහ බඤ්ඤාදනං සබ්බඤ්ඤාං, පුබ්බණ්ණාපරණ්ණහෙදං බහුබඤ්ඤා සන්තිවයනති අත්තො. එත්තාවතා යස්මිං නගරෙ බ්‍රාහ්මණො සෙතච්ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රුජලිලාය වසති තස්ස සම්භිසමපත්ති දිපිතා හොති.

රුජතො ලඛං හොග්ගං ග්‍රජහොග්ගං. “හෙන දිත්ත”නති වෙ? රඤ්ඤා පසෙනදිත්තා කොසලෙන දිත්තා. “ග්‍රජද්ධ”නති: රඤ්ඤාදායභුතං, දායජ්ජනති අත්තො. “බ්‍රහ්මදෙය්‍ය”නති: සෙසදෙය්‍යං, ඡත්තං උස්සාපෙත්වා රුජසංඛෙපෙන භුජිතබ්බනති අත්තො.

අථ වා රුජහොග්ගනති සබ්බං ඡෙජ්ජහෙජ්ජං. අනුසාසයනෙන නිත්තං පබ්බතාදිසු¹ සුංභෙ ගණ්හනෙන න සෙතච්ඡත්තං. උස්සාපෙත්වා

රඤ්ඤා හුත්වා භුජ්නබ්බං. “රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දිනනං භජදාස” නති: එත්තං තං නගරං රඤ්ඤා දිනනත්තා රුජදාසං, දාසක රුජදිපතත්තං. පතස්ස රඤ්ඤා පසෙනදිනා කොසලෙන දිනනනති ඉදං වුත්තං. “බ්‍රහ්මදෙසා” නති: සෙඨදෙසාං, යථා දිනනං නපුත්ත ගහෙනබ්බං හොති තිස්සඨං පරිච්චත්තං. එවං දිනනනති අත්තො.

“අසෙසාසි” නි: සුඤ්ඤි, උපලති, සොතචාරසමපත්තචචනතිශෙසා සානුසාරෙන අඤ්ඤාසි.

“ඛො” නි: අවධාරණත්තෙ පදසුරණමත්තෙ වා තිපාතො. තත්ත අවධාරණත්තෙන අසෙසාසි එව, නාස්ස කොචි සචණන්තරාසො අහොසිති අයමත්තො වෙදිතබ්බො. පදසුරණෙන පදව්‍යජ්ජනසිලිඨතා මත්තමෙව, ඉදුති යමත්තං. බ්‍රාහ්මණො පොකබරසාති අසෙසාසි තං පකාසෙනො “සමණො ඛඨ හො ගොගමො” ති ආදිමාග. තත්ත සමිතපාපත්තා සමණොති වෙදිතබ්බො. වුත්තං හෙතං: “සමිතාස්ස හොනති පාපකා අකුසලා ධම්මා” ති ආදි. හගවා ව අනුත්තරෙන අරියමග්ගෙන සමිතපාපො, තෙනස්ස යථාභුතගුණාධිගතමෙතං නාමං යදිදං සමණොති. “ඛු” නි: අනුස්සවනත්තෙ තිපාතො. “හො” නි: බ්‍රාහ්මණස්ස ජතිසමුදගතං ආලප්පමත්තං. වුත්තංච හෙතං: “හොවාදි නාම සො හොති, සචෙ හොති සතිචතො” ති.

ගොතමොති හගවත්තං ගොත්තවසෙන පරිතිත්තෙති. තසමා “සමණො ඛු හො ගොගමො” ති එත්තං සමණො කීර හොගොතම ගොතෙතාති එවමත්තො දඨබ්බො.

“සත්තපුත්තො” නි: ඉදං පත හගවතො උච්චාකුලපරිදිපතං. “සත්තකුලා පබ්බජිතො” නි: සඬාපබ්බජිතභාවදිපතං, කෙනචි පාරි ජ්ඤෙඤුන අනධිභුතො අපරිනික්ඛං යෙව තං කුලං පහාය සඬා පබ්බජිතොති වුත්තං හොති, තතො පරං වුත්තත්තමෙව.

“නං ඛො පනා” නි: ආදි සාමඤ්ඤ එලෙ වුත්තමෙව. “සාඬු ඛො පනා” නි: සුඤ්ඤරං බො ජ්න, අත්ථාවගං සුඛාවගනති වුත්තං හොති. “නථාරුපානං අරහත” නි: යථාරුපො සො නචං ගොතමො එවරුපානං යථාභුතගුණාධිගතෙත ලොකෙ අර හනෙතාති ලබ්සද්දනං අරහතං. “දස්සනං හොති” නි: පසාදසොමමාති අකඛිති උමමිලෙඛා දස්සනමත්තමපි සාඬු හොතිති එවං අජ්ඣාසයං කත්වා.

“අජ්ඣාසකො” නි: ඉදං “නදති මෙ ක්කායනති නදති මෙ ක්කායනති” ති බො වාසෙඨා අජ්ඣාසකා අජ්ඣාසකාත්තෙව දුතිශං අකබරං උපතිබ්බත්ත” නති එවං පඨමකපටිකකාලෙ ක්කානචිරගිතානං බ්‍රාහ්මණානං ගරහවචනං උපපන්නං. ඉදුති පත අජ්ඣාසනීති අජ්ඣාසකො, මනෙත පරිවත්තෙතීති ඉමිනා අත්තෙන පසංසාවචනං කත්වා වොහරනති, මනෙත ධාරෙතීති මනනාබ්බණ.

“තිණණං වෙදන”නති: ඉරුබෙබ්බදයජුබෙබ්බදසාමවෙදනං. ඔප්පසභන කරණවසෙන ධාරං ගතොති පාදාං. සහ තිණණුනා ව කෙටුහෙන ව සතිසණුකෙටුහානං. තිණණුනි නාමතිණණු, රුකිනාදීනං වෙවචනපසාසකා සත්ථ: “කෙටුහ”නති කිරියා නපපිතපො, කපිතං උපසාරාය සත්ථ: සහ අකබරපහගෙදන සාකබරපහගෙදනං. “අකබරපහගෙද”ති සිකිනා ව තිරුතතිව.

“ඉතිහාසපච්ඡාන”නති: අඵබ්බතවෙදං වතුඤ්ඤා කත්වා ඉතිහ ආස ඉතිහ ආසාති ඊදිසවචනපටිසංයුත්තො පුරුණකථාසංඛාතො ඉතිහාසො පච්චො ඵතෙසනති=ඉතිහාසපච්ඡා, තෙසං ඉතිහාස පච්චානං.

පදං තදවසෙසව ව්‍යාකරණං අධියති වෙදෙතිවාති පදනො වෙසාකරණො. ලොකාසනං වුවති විභණ්ඩවාදසත්ථං.

“මහාපුරිසලක්ඛණ”නති: මහාපුරිසානං බුඩ්ධදීනං ලක්ඛණදීපනං වාදසසභස්සගත්ථපමාණං සත්ථං. යත්ථ සොළසසභස්සගාථාපද පරිමාණං බුඩ්ධග්නා නාම අහෙසුං යෙසං වසෙන ඉමිනා ලක්ඛණෙන සමන්තාගතා බුඩ්ධා නාම හොනති ඉමිනා පච්චෙකබුඩ්ධා වෙ අග්ගසාවකා අසීතිමහාසාවකා බුඩ්ධානා බුඩ්ධිනා අග්ගපථානො අග්ගපථාසිකා රුජ වක්ඛවනතිති අයං විසෙසො පඤ්ඤයති.

“අනවසො”ති: ඉමෙසු ලොකාසන මහාපුරිසලක්ඛණෙසු අනුනො පරිපුරකාරී, අවයො නගොතිති වුත්තං හොති. අවයො නාම යො තාති අත්ථො ව ගත්ථො ව සත්තානෙත්ථං තසකෙකාති.

“අනුඤ්ඤානපටිඤ්ඤානො”ති: අනුඤ්ඤානො වෙව පටිඤ්ඤානො ව. ආවරියෙන “යමහං ජානාමි හං නං ජානාමි”ති ආදීනා නියෙන අනුඤ්ඤානො “ආම ආවරියා”ති අත්තනා තස්ස පටිවචනදාන පටිඤ්ඤාය පටිඤ්ඤානොති අත්ථො. කතරස්මිං අධිකාරො? සතො ආම විසතො ගෙවිජ්ජනෙ පාචචනෙ.

“අසං තානා”ති: ඵස කිර බ්‍රාහ්මණො විනෙතයි. “ඉමසමිං ලොකෙ අහං බුඩ්ධොති අහං බුඩ්ධොති උග්ගතස්ස නාමං ගහෙත්වා බහු ජනා විවරනති, තස්මා න මෙ අනුස්සවමත්තෙනෙව උපසංකම්භුං යුත්තං, ඵකච්චංගි උපසඤ්ඤාමත්තස්ස අපකම්මනමපි ගරු හොති, අනත්ථොපි උපපජ්ජති, යනුනාහං මම අනෙතමාසිකං පෙසෙත්වා බුඩ්ධො වා නොවාති ජාතිත්වා ව උපසඤ්ඤාමෙය්‍යනති තස්මා මාණවං ආමනෙතත්වා “අයං තාතා”ති ආදිමාහ.

“නං භවත්ත”නති: තස්ස හොතො. **“ග්‍රාථා සත්තං සෙවා”**ති: තථා සතො යෙව, ඵත්ථා පිති ඉත්ථංභූතාබ්‍යානත්ථවසෙනෙව උපයොග වචනං.

“සථා කථං පනාහං හො න”නති: ඵත්ථ කථං පනාහං හො නං භවත්තං ගොනමං ජාතිස්සාමි, යථා සකකා සො ඤාතුං තථා මෙ

ආවික්කාති අන්තො. සඨාති වා නිපාතමත්තමෙව එතං. “කථ”න්ති අයං ආකාර පුච්ඡා. “කොනාකාරෙනාහං තං භවන්තං හොතමං ජනිස්සාමි”ති අන්තො.

එවං වුත්තෙ කීර තං උපජක්ඛායො “කිං තං තාත පස්වියං සීතො පස්විං න පස්සාමිති විය වන්දිමසුරියානං ඕහාසෙ සීතො වන්දිම සුරියෙ නපස්සාමිති විය වදසි”ති ආදීති වන්තා ජනනාකාරං දස්සෙන්නො ආගතාති චො නානාති ආදිමාහ.

තත් “මනෙතසු”ති: වෙදෙසු. “තථාගතො කීර උපජස්සති”ති පටිගච්චෙව සුඛවාසෙ දෙවා වෙදෙසු ලක්ඛණාති පක්ඛිපිනා “බුඞ් මන්තා නාම එතෙ”ති බ්‍රාහ්මණවෙසෙන වෙදෙ වාවෙනති, තද්වු සාරෙන මහෙසන්තා සත්තා නිපාගතං ජනිස්සන්තිති, තෙන පුබ්බෙ වෙදෙසු මහාපුරිසලක්ඛණාති ආගච්ඡන්ති, පරිනිබ්බතෙ පන තථා ගතෙ අනුක්කමෙන අන්තර්ධායන්ති හෙන එතං එතරගි නත්ති.

“මහාපුරිසස්සා”ති: පඤ්ඤිකමාදනඤ්ඤකරුණාදිගුණමහතො පුරිසස්ස. “චෙව ගතීස්සො”ති: චෙ එව තිඨා. කාමවායං ගතීසද්දෙ, “පච ඛො පතිමා සාරිපුත්ත ගතියො”ති ආදිසු භවගෙදෙ වත්තති, “ගති මිගානං පවන”න්ති ආදිසු නිවාසනඨානෙ, “එවං අධිමත්තගති මනෙතො”ති ආදිසු පඤ්ඤය, “ගති ගත”න්ති ආදිසු විසමහාචෙ. ඉධ පන තිඨාය වත්තතිති වෙදිතබ්බො. තත් කිවාපි යෙගි¹ සමන්තා ගතො රුජ්² හොති න තෙහෙව බුඬො හොති. ජනිසාමඤ්ඤහො පන තාති යෙවාති වුච්චන්ති. තෙන වුත්තං සෙගි සමනන්තාගතාස්සාති.³

“සචෙ අගාරං අජක්ඛාමස්සති”ති: යදි අගාරෙ වසති. “ගුණ හොති වක්කමන්ති”ති: වතුගි අච්ඡරියධමමෙගි සංගහවන්ති ව ලොකං රජනතො ගුණා; වක්කරත්තං වත්තති වතුගි සමපත්ති වක්කෙගි වත්තති තෙගි ව පරිවත්තෙගි පරගිනාය ව ඉරියාපථ වක්කානං වහොනා එතස්මිං අපීති=වක්කමන්ති. එත් ව ගුණති සාමඤ්ඤං, වක්කමන්තිති විසෙසනං. ධම්මෙත වරතිති=ධම්මිකො, ඤ්ඤයෙන සමෙත පවත්තතිති අන්තො. ධම්මෙත රජ්. ලගිනා රුජා ජතොති=ධම්මගුණ; පරගිතධම්මකරණෙන වා ධම්මිකො. අප්පාතිත ධම්මකරණෙන ධම්මරුජා.

වතුරත්තාය ඉස්සරොති=වාතුරන්තො. වතුසමුද්දත්තාය වතුබ්බිධ දීපභූමිත්තාය ව පස්වියා ඉස්සරොති අන්තො.

අජක්ඛිත්තං කොධාදිපච්චත්තිකෙ බග්ගිචා ව සබ්බරුජන්තො විජෙ සිති-මිජිනාමි. “ජනපදෙත්ථාමිසෙප්පහෙතො”ති: ජනපදෙ බ්‍රවහාවං ථාවරහාවං වා පත්තො. න සක්කා කෙනපි වාලෙතුං, ජනපදෙ වා තගති ථාවරියප්පහෙතො, අනුසුක්කො සනම්මතිරන්තො අවලො

1. E. යෙගිලක්ඛණෙගි.

2. E. රුජවද්ධාවහති.

3. සි. I & III. යෙනසමනන්තාගතාස්සාති.

අසම්පවේධී ජනපදන්තාවරියපපතො. “සෙසෙවිද” නි: නිපාතො නස්සිධි තානි කතමානිති අන්තො. වක්කරතනනති ආදිසු වක්කව තං රතීජනනසේන රතනංවාති=වක්කරතනං. එසනසො සබ්බන්. ඉමෙසු පන රතනෙසු අයං වක්කවතතිරාජ වක්කරතනෙන අජතං ජිනාති, හතිඅස්සරතනෙති විජිතෙ යථාසුඛං අනුච්චරති, පරිනා යකරතනෙන විජිතමනුරක්කති, සෙසෙති උපහොගසුඛමනුභවති, පඨමෙන වස්ස උස්සාහසතියොගො පච්ඡිමෙන මනාසතති යොගො හතිඅස්සගහපතිරතනෙති පභුසතියොගො සුපරිපුණ්ණො හොති, ඉතිමණිරතනෙති තිවිධසතති යොගඵලං, සො ඉතිමණිරතනෙති හොගසුඛමනුභවති, සෙසෙති ඉස්සරියසුඛං, විසෙසතො වස්ස පුරිමාති තිණි අද්දසකුසලමුලජනිතකමානුභාවෙන සම්පජ්ජනති, මජ්ඣිමාති අලොහකුසලමුලජනිතකමානුභාවෙන, පච්ඡිම මෙකං අමොහකුසලමුලජනිතකමානුභාවෙනාති වෙදිතබ්බං අයමෙත්ථ සංඛෙපො. වින්දාරො පන බොජ්ඣංගසංයුතෙත රතන සුතතස්ස උපදෙසතො ගහෙනබ්බො.

“පශ්ඨසගස්ස” නි: අතිරේකසගස්සං. “සුඤ්ඤ” නි: අතිරුක් ජනිතා. “විර්භගරූපා” නි: දෙවපුත්තසද්දිසනායා. එවං තාවෙකෙ වර්ණයනති. අයං පනෙත්ථ සභාවො. චිත්ති උත්තමසුරා වුවුවනති, වීරානං අභංගං-වීරභංගං, වීරකාරණං වීරියනති වුත්තං හොති, වීරභංගරූපං එතෙසනති-වීරගරූපා, වීරියමයසරීරා විශාති වුත්තං හොති. “පරසෙනසමඥා” නි: සවෙ පටිමුඛං තිස්සෙය් පරසෙනා තං මඥානං සමන්තාති අධිපතායො. “බමෙමනා” නි: පාණො න හතනබ්බොති ආදිනා පච්ඡිලබමෙමන.

“අරහං හොති සම්මාසමමුඛො ඥානෙ විවහතච්ඡද්දො” නි: එත්ථ රාගදොසමොහමානදිභිඅවිජ්ජාදුච්චරතජදනෙති සහකති පටිච්ඡණ්ණ කිලෙසකිකාරලොකෙ තං ඡදනං විවහෙනාසා සමනතතො සංජිතාලොකො හුත්වා ධිතොති=විවහතච්ඡද්දො. තත්ථ පඨමෙන පදෙන පුරුරගතා, දුතියෙන තස්සා ගෙනු, යස්මා සම්මාසමුඛො තතියෙන බුඬත්තගෙනුතුතා විවහතච්ඡද්දනා වුත්තාති වෙදිතබ්බො. අථ වා විවහො වා විච්ඡද්දොවාති=විවහතච්ඡද්දො. චට්ටරතිතො ඡදන රතිතොවාති වුත්තං හොති. තෙන අරහං චට්ටරාභාවෙන, සම්මා සමුඛො ඡදනාභාවෙනාති එවං පුරිමපදවයස්සෙව ගෙනුවයං වුත්තං හොති. දුතියවෙසාරජේන වෙත්ථ පුරිමසිඨි, පඨමෙන දුතිය සිඨි, තතියවතුන්ති තතියසිඨි හොති. පුරිමව ධම්මවක්ඛං දුතියං බුඬවක්ඛං තතියං සමනතවක්ඛං සාධෙතීති වෙදිතබ්බං. “ක්කමනනානං පටිගහනෙනා” නි: ඉමිනාස්ස මනෙත සුරහාවං ජනෙති. සොපි තාය ආචරියකරාය ලක්ඛණෙසු විගහසමෙමානො එකො භාසජ්ජනො විය බුඬමනෙත සම්පස්සමානො එවමෙමනාති ආහ. තස්සන්තො යථා ගො තිං වදසි එවං කරිස්සාමිති. “වළවාරථ

මාරුයා”ති: වළවායුතං රථං අභිරුචිඤා, ප්‍රාග්වණො කිර
 යෙන රථෙන සයං විවරති තමෙව දඤා මාණවං පෙසෙයි. මාණ
 වාපි පොකරසාදිසෙය්‍යව අනෙතවායිකා. සො කිර තෙසං “අබ්බේන
 සභිං ගවජ්ථා”ති සඤ්ඤං අදායි. “සාවනිනා සානස්සගුම්”ති:
 යත්තකං සක්කා හොති යානෙන ගන්තුං. “සානා පච්චොඤ
 භිඤා”ති: අභුම්. වාරකොඨකසම්පං ගන්තො යානතො පටි
 භිරොතිඤා.

“ගෙන වො පන සමසෙනා”ති: යසම්. සමයෙ අඛණ්ඩො
 ආරාමං පාවිසි හසම්. පන සමයෙ, ධීතමජ්ඣනතිකසමයෙ. නසමා
 පන තසම්. සමයෙ වඛකමනති? පඤ්ඤානොප්පත්තියස්ස ජින
 මිඛස්ස විනොදනන්තං. දිවාපඨානිකා වා තෙ තාදිසානං හි පච්ඡා
 ගන්තං වඛකමිඤා නනාධිඤා සරිරං උතුං ගණ්ඨාපෙඤා නිසජ්ජ
 සමණධම්මං කරොන්තානං විතං එකග්ගං හොති. “සෙන ගෙන
 භික්ඛු”ති: සොකිර “කුභිං සමණො ගොතමො”ති පටිච්ඡෙතො පටි
 චෙණං ආග්‍රන්තො පුච්ඡිඤා ව පටිසිස්සාමිති විලොකෙනො
 අරඤ්ඤා හත්ථිවිය මහාවඛකමෙ වඛකමානෙ පංසුකුලිකෙ භික්ඛු
 දිස්වා තෙසං සන්තිකං අගමායි. තං සක්ඛිය “යෙන තෙ භික්ඛු”ති ආදි
 වුත්තං. “දස්සනාසා”ති: දස්සං, පස්සිකුකාමා හුඤාති අඤ්ඤා.
 “අභිඤ්ඤාන කොලඤ්ඤා”ති: පානටකුලපේ. තදා කිර ජල
 දීපෙ අඛණ්ඩකුලං නාම පානටං කුලමහොයි. “අභිඤ්ඤානස්සා”ති:
 රූපජාතිමන්තකුලපදෙසෙහි පානටස්ස. “අගරු”ති: අභාරිකො,
 යොගි අඛණ්ඩං ඤාපෙතුං නසකකුණ්ණයා නස්ස හෙත සභිං කථා
 සල්ලාපො ගරු භවෙය්‍ය. “භගවතො පන භාදිසානං මාණවානං
 සහස්සෙතාපි පඤ්ඤං පුළස්ස විස්සජ්ජනෙ දක්ඛාධිත්තතං නපි”ති
 මඤ්ඤමානා අගරු වො පනාති විත්තයිංසු.

“විභාගේ”ති: ගකුකුටිං සක්ඛිය ආගංසු. “අගරමානො”ති:
 අතරනෙතා සතිකං පදපමාණයානෙ පදං නික්ඛිපනොතා වත්තං
 කඤා සුසමමයං මුත්තාදලසිඤ්ඤාචාරසන්තරසදිසං වාලිකං අවිනා
 සෙනොති අඤ්ඤා.

“ආලිඤ”නති: පමුඛං. “උක්කාසිඤා”ති: උක්කාසිතසඤ්ඤා
 කඤා. “අගගල”නති: කවාටං. “ආනොටෙහි”ති: අග්ගතබෙන
 ඊසකං කුචිකඤ්ඤාසමිපෙ කොටෙහිති වුත්තං හොති. වාරං කිර අති
 උපරි අමනුස්සා අතිගෙය්‍යා දීඤ්ජාතිකා කොටෙහිති, තථා අනාකො
 ටෙඤා මජ්ඣෙක ඤ්ඤාසමිපෙ කොටෙහිබ්බන්ති ඉදං වාරාකොටන
 වත්තනති දීපෙනො වදන්ති.

“විවරි භගවා මාර”නති: න භගවා උසාය වාරං විවරි. “විවරිස
 තු”ති පන හන්තං පසාරෙයි. තහො භගවා “කුමෙහති අනෙකාසු
 කප්පකොටිසු දුනං දදමානෙහි න සහන්තා වාරවිවරණකවමං කතනති
 සයමෙව වාරං විවරිං. තං පන යසමා භගවතො මනන විවරි
 තස්මා විවරි භගවා මාරනති වන්තුං වට්ඨති.

“හගවතා සඬං සමමාදිංසු”ති: යථා බමනියාදීනි පුච්ඡන්තො හගවා තෙති එවං තෙපි හගවතා සඬං සමප්පවත්තමොදා අනෙසුං. සිතොදකං විය උණ්හාදකෙන සමමාදිතං එකිභාවං අගමංසු. යාය ව “කච්චි හො ගොතම බමනියං කච්චි යාපනියං කච්චි හොතො ව ගොතමස්ස ගොතමසාවනානව අප්පාඛාධං අප්පාතඛකං ලුහු ණානං බලං එාසුචිහාරෙ වා”ති ආදිකාය කථාය සමමාදිංසු. තං පිති පාමොථ්ඡසඛිත සමමාදජනනතො සමමාදිභූං සුත්තභාවතො ව සමමාදනියං, අත්ඛ්‍යජනමධුරතාය සුචිරමපි කාරං සාරෙභූං නිරන්තරං පවඥෙතභූං අරහරූපතො සරිතබ්බභාවතො ව සාරණියං, සුඛමානසුබතො සමමාදනියං, අනුසාරයමානසුබතො සාරණියං, තථා වෘජනපරිසුඛතාය සමමාදනියං, අත්පරිසුඛතාය සාරණියනති, එවං අනෙකෙහි පරියායෙහි සමමාදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙත්වා පරියොසාපෙත්වා නිදාපෙත්වා එකමන්තං නිසීදිංසු.

“අබ්බසො පන මාණවො”ති: සො කිරි හගවතො රූපසමපනතියං විත්තප්පසාදමත්තමපි අකරිත්වා දසබලං අපසාදෙස්සාමිති උදරෙ බඬ සාවකං මුචිත්වා කණ්ණං ඔලලෙබ්බත්වා එකෙන හන්දෙන දසානණ්ණං ගහෙත්වා වඬකමං අභිරුහිත්වා කාලෙක උරං කාලෙක බාහුං කාලෙක පිඨිං දස්සන්තො කාලෙක හත්ථිකාරං කාලෙක හමුක විකාරං කරෙන්නො “කච්චි වො හොගොතම ඛාතුසමතා, කච්චි භික්ඛා භාරෙන න කිලමථ, අකිලමනාකාරෙයෙව ව පන වො පඤ්ඤායති, ථුලාති හි වො අඛනපච්චඛනාති, පාසාදිකත්ථ, ගතගතඤානෙ වො බහු ජනා රුජපබ්බජිතො තිව බුඬොතිව උප්පනතබහුමානා පණ්ණිනං ඔජ වන්තමාහාරං දෙනති, පස්සථ හො ගෙහං විත්තසාලා විය දිබ්බපා සාදෙ විය, ඉමං මමං පස්සථ, බිබ්බොගනං පස්සථ, කිං එවරූපෙ ඤානෙ වසන්තස්ස සමණධම්මං කාතුං දුක්ඛර්”නති එවරූපං උප්පණ්ණින කථං අනාවාරභාවසාරණියං කපෙති. තෙන වුත්තං “අබ්බසො පන මාණවො වඬකමන්තොපි නිසින්නෙන හගවතා කච් කච් කථං සාරාණියං විනිසාරෙති, සිතොපි නිසින්නෙන හගවතා කච් කච් කථං සාරාණියං විනිසාරෙති”ති.

“අථ වො හගවා”ති: අථ හගවා “අයං මාණවො හන්දං පසා රෙත්වා හවග්ගං ගහෙතුකාමො විය, පාදං පසාරෙත්වා අවුචිං. විචරිතු කාමො විය, මහාසමුද්ධං තරිතුකාමො විය, සිනෙරුං ආරෙහිතු කාමො විය ව අඤානෙ වායමති, හන්දු තෙන සඬං මනෙතමි”ති අබ්බසං මාණවං එතදවොච.

“ආවරිසොවරිසෙහි”ති: ආවරිසෙහි ව තෙසං ආවරිසෙහි ව; “ගච්ඡන්තො වා”ති: එත්ථ කාමං තිසු ඉරියාපථෙසු බ්‍රාහ්මණො ආවරි සෙන බ්‍රාහ්මණෙන සඬං සලලපිතුමරහති. “අයං පන මාණවො මාණත්ථිකාය කථාපලාසං කරෙන්නො වත්තාරොපි ඉරියා පථෙ යොජෙස්සාමි”ති “සසානොවාහි හොගොතම සසානොතා”ති

ආග. තනො කිරි තං ගගවා “අමිට්ඨ ගච්ඡන්තංසං වා ගච්ඡන්තංසං, ඝිතංසං වා ඝිතංසං, නිසින්නංසං වා නිසින්නංසං ආවරියෙන සංඝං කථා නාම සංඝාවරියෙසු ලබති, තං පන සයානො සයානෙන ආවරියෙන සංඝං කපේසි, කින්නෙ ආවරියො ගොරුපං උදුනු තුව”නති ආග. සො කුරුසිත්වා සෙ ව ඛො හො ගොගාම මුණ්ඩකාති ආදිමාග. තත්ථ මුණ්ඩ මුණ්ඩාති, සමණෙ සමණාති, ව වහංචං වට්ටෙය්‍ය, අයං පන භිලෙන්නො “මුණ්ඩකා සමණකා”ති ආග.

“ඉඛා”ති: ගගපතිකා. “නිණ්භා”ති: කණ්භා, කාලකාති අනෙං. “බණ්ඩපාදපච්චා”ති: එත්ථ බණ්ඩුති බ්‍රහ්මා අධිපොතො, තං හි බ්‍රාහ්මණා පිතාමහොති වොගරන්ති. පාදානං අපච්චා=පාදපච්චා, බ්‍රහ්මනො පිඨිපාදතො ජනාති අධිපසායො. තංසං කිරි අයං ලභි:— “බ්‍රාහ්මණා බ්‍රහ්මනො මුඛතො නික්ඛන්තා, ඛන්ධියා උරතො, වෙස්සා නාභිතො, සුද්ද ජනුතො, සමණා පිඨිපාදතො”ති එවං කපේන්නො ව පනෙස කිවාපි අනියමෙත්වා කපේති. අප්ථ ඛො “ගගචන්තමෙව වදුමි”ති කපේති. අප්ථ ගගවා “අයං අමිට්ඨො ආගභකාලතො පඨාය මයා සංඝං කථයමානො මානමෙව නිස්සාය කපේති, ආසිවිසං ගීවාය ගණ්ඨනෙතො විය අග්ගිකකිංඤ්ඤා ආලිංගනෙතො විය මත්තවරවාරණං සොණ්ඩාය පරාමසනෙතො විය අත්තනො පමාණං නජනාති, හඤ්ඤානං ජනාපෙස්සාමි”ති විනෙත්වා අනිකමතො ඛො පන ගෙ අමබ්භාති ආදිමාග.

තත්ථ ආගන්තවා කත්තබ්බකිම්බසංඛාතො අනෙං එතංසං අනිකං අනිකං, නස්සමාණවස්ස විහතං, අනිකමස්ස අනිකි අනිකවා, තංසං අනිකවතො තව ඉධ ආගමනං අගොසිති අනෙං. “ඛොපනා”ති: නිපාතමත්තං. “සා සෙව ඛො පනප්ථාසා”ති: යෙනෙව ඛො පන අනෙත ආගඡෙත්ඤ්ඤාපා”ති මමං වා අඤ්ඤස්ස වා සන්තිකං යද කදවි ආගඡෙත්ඤ්ඤාපා “නමෙව අසං”නති. ඉදං පුරිසලිඛවසෙනෙව චුත්තං.

“මනසිකරොසාපා”ති: විනෙත නරොසාපා, ඉදං චුත්තං හොති: “තං ආවරියෙන අත්තනො කරණියෙන පෙසිතො, න අමියානං පරිභවන්තරාය, තස්මා තමෙව කිම්බං මනසිකරොති”ති. එවමස්ස අඤ්ඤාසං සන්තිකං ආගන්තං වත්තං දස්සෙත්වා මානතිංගහන් “අමුසිනවා සෙව ඛො පනා”ති: ආදිමාග. තංසං අනෙං “පස්සංථ හො අයං අමිට්ඨො ආවරියකුලෙ අමුසිතවා අසිකිතො අපපසුතොව සමානො චුසිතවා මානී, අහං චුසිතවා සිකිතො බහුසුතොති අත්තානං මඤ්ඤති. එතංසං හි එවං ඵරුසවචනසමුද්දායරෙ කාරණං කිමඤ්ඤතු අමුසිතත්තාති, ආවරියකුලෙ අසංවඛා අසිකිතා අපපසුතායෙවති එවං වදන්ති”ති.

“කුපිනෝ”ති: කුඛො. “අනගා මනෝ”ති: අනගමනෝ. කිං පන ගගවා තස්ස කුජ්ඣිකභාවං ඤාතී ඵවමාන, උදුහු අඤ්ඤාථාති? ඤාතී. කස්මා ඤාතී ආනාති? මානනිමඤ්ඤානන්ධං. ගගවා හි අඤ්ඤාසි “අයං මයා ඵලං වුත්තෙ කුජ්ඣිකා මම ඤාතකෙ අනෙකාසිස්සති, අථස්සාගං යථා නාම කුසලො භිසකෙකා දෙසං උනතිලෙදෙත්වා නිහරති, ඵවමෙව ගොත්තොන ගොත්තං කුලපදෙසෙන කුලපදෙසං උදාපෙත්වා ගවගෙස්සමාණෙන විය උසිතං මානඛරං මූලෙ ඡෙත්වා නිපාතෙස්සාමි”ති. “චුංසෙන්නෝ”ති: සට්ටෙන්නෝ. “වමෙහන්නෝ”ති: හිළෙන්නෝ. “පාපිනෝ” හවිස්සති. “වණ්ඩා”ති: මානනිස්සිතකොප සුත්තා. “ඵරුසා”ති: බරා. “ලුහ්සා”ති: ලුහුසා. අපපකෙනෙව කුස්සනති වා රුස්සනති වා උදකපිසේ ලාබුකවාසං විය අපපකෙනෙව උපපිලවනති. “රහසා”ති: බහු භානිනෝ. සක්කානං මූලෙ විවටෙ අඤ්ඤාස්ස වචනොකාසො වා නත්ති අධිප්පායෙනෙව වදති. “සමානා”ති: ඉදං සත්තාති පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං. “න සක්ක රොනති”ති: න බ්‍රාහ්මණානං සුඤ්ඤෙර කාරෙ කරොනති. “නගරු කණෙනති”ති: බ්‍රාහ්මණෙස්ස භාරවං න කරොනති. “න මානෙනති”ති න මනෙන පියායනති. “නසුජෙනති”ති: මාලාදිති නෙසං පුජං න කරොනති. “න අපවාසනති”ති: අභිවාදනාදිති නෙසං අපවාසන කමමං නිවවුත්තං න දස්සෙතති. “නසීද”නති: තං ඉදං. “සදිමෙ සකා”ති: යං ඉමෙ සක්කා න බ්‍රාහ්මණෙ සක්කරොනති-පෙ-න අප වායනති,¹ තං නෙසං අසක්කරණාදිසබ්බං න සුත්තං නානුලොමනති අත්ථො. “අපරචුං”නති: අපරජ්ඣංසු.

“ඵකමිදුහ”නති: ඵත්ථ ඉදනති නිපාතමත්තං, ඵකමහනති අත්ථො. “සත්ථාගාර”නති: රජ්ජං අනුසාසනසාලා. “සකා”ති: අභිසිත්තරාජනෝ. “සකාකුමාග්”ති: අනභිසිත්තා. “උමෙවසු”ති: යථානුරූපෙස්ස පලලභිකපීඨකවෙත්තාසනඵලකචිත්තත්ථරකාදිගෙ දෙස්ස. “සංජගහන්නා”ති: උපපන්නවසෙන මහාගසිතං හසන්නා. “සංකිලන්නා”ති: සිතමත්තකරණඅඩුලිසංසට්ටනපාණිප්පහාරාදිති කරොන්නා. “මමඤ්ඤ ව මඤ්ඤ”ති: ඵවමහං. මඤ්ඤමි “මඤ්ඤව අනුහසන්නා න අඤ්ඤ”නති. කස්මා පන තෙ ඵවමකං සුති? තෙ කිර අමිඨස්ස කුලවංසං ජනනති, අයව තස්මිං සමයෙ යාව පාදන්තා මිලමෙත්වා නිවත්ථසාටකස්ස ඵකෙන හත්ථෙන දසාකණ්ණං ගගෙත්වා බ්‍රහ්මිකං නාමෙත්වා මානමිදෙන මත්තො විය ආගච්ඡති. තත්තො “පස්සථ හො අමානං දසස්ස කණ්ණායන ගොත්තස්ස අමිඨස්ස ආගමනාකාර”නති වදන්තා ඵවමකංසු. සො පි

1. සි. I. II & III. පාපිනෝ.

2. සි. I. II. III. & E. පාපිනෝ.

3. සි. I. II. III. & E. අපවාසනති.

අතතනො කුලවංසං ජනාති. තස්මා “මමඤ්ඤව මඤ්ඤ”ති: තක්කසිත්ථ. “ආසනෙනා”ති: “ඉදමාසනං එත්ථ නිසිද්දති”ති එවං ආසනෙන නිමන්තනං නාම හොති, තථා න කොචි අකාසි.

“ලවුකිකා”ති: ඛේතනලෙඛනං අතරතිවාසිනී බුද්ධසකුණිකා. “කුලාවතේ”ති: නිවාසතයානෙ. “නාමලාපිනී”ති: යදිච්ඡනාණිති, යං යං ඉච්ඡති තං තං ලපති, න තං කොචි හංසො වා කොමො වා මොරො වා ආගන්ත්වා “කිං කිං ලපසි”ති තිසෙධෙති.

“අභිසජ්ඣතු”නති: කොට්ටසෙන ලභිතුං. එවං වුත්තොමාණවො “අයං සමණො ගොතමො අතතනො ඤ්ඤතෙන ලවුකිකා සදිසෙ කත්වා අමෙහ හංසකොට්ඨොරසමෙ කරොති, නිමොනොදුති ජතො”ති මඤ්ඤමානො උත්තරං වහාරො වණ්ණ දස්සෙති. “නිමමාදෙති”ති: නිමමදෙති, නිමොනෙ කරොති. “සන්තුනාහ”නති: යදිපනාහං “සාණ්ඤායනොහමසි හො ගොතමා”ති: ඉදං කිරව්වනං අමිඨො තික්ඛන්තුං මහාසද්දෙන අවොච. කස්මා අවොච? කිං අපුඬහාවං නජනාතිති? ජනාති. ජනනොපි “භවපටිච්ඡන්තමෙනං කාරණං, තං අනෙන න දිශං, අපස්සනො මහාසමණො කිං වක්ඛාති”ති මඤ්ඤමානො මානත්ථිතාය අවොච. “මාතාපෙනති ක”නති: මාතාපිතුන්තං සන්තතං. “නාමගොතන”නති: පණ්ණත්ති වසෙන තාමං, පච්චෙණිවසෙන හොතනං. “අනුසාරණො”ති: සරන්තස්ස, කුලකොටිං සොධෙන්නස්ස.

“අසාපුත්තා”ති: සාමිනො පුත්තා. “දුසිපුත්තා”ති: සරදුසිසා පුත්තො. තස්මා යථා දුසෙන සාමිනො උපසඬ්ඛමිතබ්බා, එවං අනුපසඬ්ඛමන්තං තං දිස්වා සක්ඛා අනුජගිංසුති දස්සෙති. ඉතො පරං තස්ස දුසහාවං සක්ඛානම් සාමිහාවං පකාසෙත්වා අතතනො ච අමිඨස්ස ච කුලවංසං ආගරන්තො සක්ඛා මො පනාති ආදිමාහ.

තත්ථ “දහනී”ති: ඤ්ඤනී, ඔක්කානො නො පුබ්බපුරිසොති එවං නථෙන්නීති අත්ථො. තස්ස කිරරඤ්ඤදු කථනකාලෙ ඔක්කා¹ වීඨ මුඛතො පහා නිච්ඡරති, තස්මා තං ඔක්කානොති සජාතීංසු. “පබ්බා ජෙසි”ති. නීහරි. ඉදුති තෙ නාවවසෙන දස්සෙන්නො ඔක්කා මුඛනී ආදිමාහ. තත්තායං අනුපුබ්බකථා:-පඨමකපටිකානං කිරරඤ්ඤදු මහාසමමතස්ස රෙජෙ නාම පුත්තො අගොසි, රෙජස්ස වරරෙජෙ, වරරෙජස්ස කල්‍යාණො, කල්‍යාණස්ස වරකල්‍යාණො, වරකල්‍යාණස්ස මනිාතා, මනිාතුස්ස වරමනිාතා, වරමනිාතුස්ස උපොසථො, උපොසථස්ස වරෙ, වරස්ස උපවරෙ, උපවරස්ස මබාදෙවො, මබාදෙවපරමපරාය වතුරාසිඨිඛතඨිසසහස්සාති අගෙසුං, තෙසං පච්ඡන්තො තයො ඔක්කාකවංසා අගෙසුං. තෙසු තඨිස ඔක්කාකස්ස පච මහෙසියො අගෙසුං හත්තා විත්තා ජනතු ජලිතී වීසාබාති. එතෙකිස්සා පච පච ඉත්ථිසතාති පරිවාර, සබ්බජෙදාය වත්තාරො

ප්‍රත්‍යා මකකාමුබෝ කර්තෘණු හත්ති කාසිනීපුරෝති. පච ධිතරො පියා සුප්පියා ආනතු විජ්ඣා විජ්ඣසෙනාති. ඉති සා නවපුතො විජ්ඣන්තා කාලමකාසි. අථ රුජ අඤ්ඤං දහරිං අභිරුපං රුජධිතරං ආනෙත්වා අග්ගමගෙසිඨානෙ ධපෙසි. සා ජනතු නාම පුත්තං විජ්ඣ. අථ නං පචමදිවසෙ අලභිකරිත්වා රඤ්ඤං දසෙසි. රාජ තුඝො හස්සා වරං අදාසි. සා ඤාතකෙති සඨිං මනෙහත්වා පුත්තං රජං යාචි. රාජ “නස්ස වසලී මම පුත්තානං අනතරායං ඉච්ඡති”ති තරෙයි. සා පුතපුත රහො රාජනං පරිතොසෙත්වා “මහාරුජ මුසාවාදො නාම න වට්ඨති”ති ආදීනි වත්වා යාවතිශෙව. අථ රාජ පුතො ආමනෙත්වා “අගං තාතා තුමහාකං කණ්ඨිජනතුකුමාරං දිස්වා තස්ස මාතුයා සහසා වරං අදාසිං, සා පුත්තං රජං පරිනා මෙතුං ඉච්ඡති, තුමො යපෙත්වා මඛලගත්තිං මඛලඅස්සං මඛල රථව යත්තකෙ ඉච්ඡං තත්තකෙ හත්ති අස්සරපෙ යහෙත්වා ගච්ඡං, මමචයෙන ආගන්ත්වා රජං කාරෙය්‍යාමා”ති අභිති අමට්ඨෙති සඨිං උයෙය්‍යාපෙයි. තෙ නානප්පකාරං කන්දත්වා රොදිත්වා “තාහි අමහාහං දෙසං ඛමාමි”ති රාජනං වෙච රාජොරොධෙ ව බමාපෙත්වා “මයමපි භාතුති සඨිං ගච්ඡාමා”ති රාජානං ආප්‍රච්ඡන්තා නික්කන්තා හගිතිශො ආදාය චතුරඛිනිතියා සෙනාය නගරා නික්කමිංසු.

“කුමාරා පිතුඅචයෙන ආගන්ත්වා රජං කාරෙය්‍යන්ති, ගච්ඡාම නෙ උපඨගාමා”ති විනෙත්වා බහු මනුස්සා අනුබන්ධංසු. පචමදිවසෙ යොජනමත්තා සෙනා අහොසි, දුතියෙ විශොජනමත්තා, තතියෙ තියොජන මත්තා, කුමාරා මන්තයිංසු: “මහා අයං බලකායො, සවෙ මයං කපි සාමන්තරාජනං මද්දිත්වා ජනපදං ගණ්හය්‍යාම සොපි තො නප්පසගෙය්‍ය, කිං පරෙසං පිළාය කතාය, මහා ජමුද්දිපො, අරඤ්ඤ නගරං මාපෙය්‍යාමා”ති ගිමවන්තාභිමුඛා ගන්ත්වා නගර වන්දිං පරියෙසිංසු.

තස්මිව සමයෙ අමහාකං බොධිසත්තො බ්‍රාහ්මණමහාසාරකුලෙ නිබ්බන්ධිත්වා භාලලබ්‍රාහ්මණො නාම හුත්වා නික්කමිව ඉසිපඛ්ඨජාය¹ පඛ්ඨජායා ගිමවන්තපස්ස පොක්කරණියා තිරෙ සාකසණේ පණ්ණ සාලං මාපෙත්වා වසති. සො කිරි භුමිවාලං නාම විජ්ජං ජානාති, යාය උඨං අසිතිහන්තො ආකාසෙ ගෙඨා ව භුමියං ගුණදෙසං පස්සති, එතස්මිව පදෙසෙ තිණගුම්බලතා දක්ඛිණාවත්තා පාවිතමුඛා ජායන්ති, හිගව්‍යග්ගාදයො මිගසුකරෙ බිලාලා ව මණ්ඩකමුසිකෙ අනුබන්ධානා නං පදෙසං පත්වා නසකෙකාන්ති තෙ අනුබන්ධුං, අඤ්ඤදන්දි තෙති ගො සන්තප්ප්භා තිව්‍යානතියෙව. සො “අයං පඨ වියා අග්ගපදෙසො”ති ඤාත්වා තත්ථ අත්තනො පණ්ණසාලං මාපෙසි. අථ තෙ කුමාරෙ නගරවන්දිං පරියෙසමානෙ අත්තනො වසනොකාසං

ආගතෙ දිසා පුච්ඡතා තං පවතති. සුඛා තෙසු අනුකම්පං ජනෙතා අවොච “ඉමංමිං පණ්ණසාලදානෙ මාපිතනගරං ජම්බු දීපෙ අයනගරං භවිස්සති, එත්ථ ජාතපුරිසෙසු එකෙනො පුරිස සතම්පි පුරිසසහස්සම්පි අතිභවිතුං සක්ඛිස්සති, එත්ථ නගරං මාපෙඨ, පණ්ණසාලදානෙ රඤ්ඤා ඝරං කරොථ, ඉමංමිං හි මහාසෙ ධනා වණ්ඤාලපුත්තොපි වක්ඛවතති. බලෙන අභිසෙය්‍යාති. “නනු භනෙත අය්‍යස්ස වසනොකාසො”ති “මම වසනොකාසො”ති මා වින්තයිත්ථ. මය්‍යං එකපස්සෙ පණ්ණසාලං කතා නගරං මාපෙඨා කපිලවත්තනති නාමං කරොථා”ති. තෙ තථා කතා තත්ථ තිවාසං කප්ථෙසුං.

අථාමඛා “ඉමෙ දුරකා වයප්පත්තා, යදි නෙසං පිතා සන්තිකෙ භවෙය්‍ය, සො ච ආවාහවිවාහං කරෙය්‍ය, ඉදාති පන අමානං භාරො”ති විනේතවා කුමාරෙහි සඬිං මන්තයිංසු. කුමාරා “අමානං සදිසා බත්තියධිතරො නාම න පස්සාම නාපි භගිනීනං සදිසෙ බත්තියකුමාරෙ, අසදිසසම්පයොගෙන ච නො උප්පන්නා පුත්තා මාතිතො වා පිතිතො වා අපරිසුඬා ජාතිසමොදං පාපුණ්ණිස්සනති, තස්මා මයං භගිනීහියෙව සඬිං සංවාසං රොචෙමා”ති. තෙ ජාති සමොදහයෙන ජේඨභගිනීං මාතිදානෙ ධපෙත්වා අවසෙසාහි සංවාසං කපෙසුං. තෙසං පුත්තෙහි ච ධිතාහි ච වඩ්ඪමානානං අපරෙත සමයෙන ජේඨභගිනීයා කුඨරොගො උදපාදි. කොවිලාරපුප්ථසදි සාති ගත්තාති අසෙසුං. රාජකුමාරා “ඉමාය සඬිං එකතො නිසර්ජදාන භොජනාදීනි කරොන්නානම්පි උපරි අයං රොගො සබ්බමති”ති විනේතවා එකදිවසං උය්‍යානකිලං ගච්ඡන්තා වීය නං යානෙ ආරො පෙඨා අරඤ්ඤං පවිසිතා භූමිඝරසංඛෙපෙන පොකරණිං බණා පෙඨා තත්ථ බාදනීයභොජනීයෙන සඬිං නං පක්ඛිපිතා උපරි පටිච්ඡාදෙතා පංසුං දතා පක්ඛමිංසු.

තෙන ච සමයෙන රාමො නාම බාරාණසිරාජා කුඨරොහි ඔරො ඛෙහි ච නාටකෙහි ච ජිගුච්ඡියමානො තෙන සංවෙගෙන ජේඨ පුත්තස්ස රජං දතා අරඤ්ඤං පවිසිතා තත්ථ වතපත්තථලාථලාති පරිභුජනේනා න විරස්සෙව අරොගො සුවණ්ණවණ්ණො යුතා ඉතො විතො ච විචරනේනා මහන්නා සුසිරරුක්ඛං දිසවා තස්සබ්බන්තරෙ සොළසගත්ථපමාණං මිකාසං සොඛෙතා වාරච වාතපානච යොජෙතා තිස්සෙණිං බක්ඛිතා තත්ථ වාසං කපෙසුං. සො අඩ්ඨාර කටාහෙ අග්ගිං කතා රතතිං මිගසකුණාදීනං සරෙ සුණ්ණෙනා සයති. සො “අසුකකම්මං පදෙසෙ සිගො සග්ගමකාසි, අසුකකම්මං ව්‍යග්ගො”ති සලලකෙතවා පභාතෙ තත්ථ ගායා විසාසම්මං ආදාය පටිතා බාදති.

අපේකදිවසං තස්මිං පච්චුසසමයෙ අග්ගිං ජාලෙතා නිසින්නෙ රාජධිතාය සරිරගකේන ආගන්තවා ව්‍යග්ගො තස්මිං පදෙසෙ පංසුං විසුභනේනා පදරෙ විචරමකාසි. තෙන විචරෙන සා ව්‍යග්ගං දිසවා

භිතා විසාරමකාසී. සො තං සද්දං පුතා “ඉත්තිසද්දෙ ඵසො”ති ව සලකෙබ්බා පාතොව තත්ථ ගන්තා “කො ඵත්තා”ති ආග. මාතු භාමොසාමිති. “කිං ජාතිකාසී”ති? “ඔක්කාකමහාරාජස්ස ධිතා සාමි”ති. “තිකිමා”ති. “තසක්කා සාමි”ති. “කිං කාරණා”ති? “ඡවි රොගො මෙ අත්ථි”ති. සො සබ්බං පච්ඡන්ති පුච්ඡිතා බත්තියමානෙන අතික්කමන්ති. “අගච්ඡි බත්තියො”ති අත්තනො බත්තියභාවං ජානා පෙතා තිස්සෙණිං දතා උච්චිතා අත්තනො වසනොකාසං නෙතා සයං පරිභුත්තභෙසජ්ජාතියෙව දතා¹ නචිරස්සෙව අරොගං පුච්ඡණ්ණ වර්ණණං කතා තාය සභිං සංවාසං කප්පෙයි. සා පඨමසංවාසෙතෙව ගඟං ගණ්ණිතා චෙ පුභෙන විජාසී. පුනපිචෙති එවං සොළසක්කත්තුං විජාසී. එවං තෙ චත්තිස්සභාතරො අභෙසුං. තෙ අනුපුබ්බෙන වුච්ඡප්පන්න පිතා සබ්බසිප්පාති සික්කාපෙසී.

අපේකදිවසං ඵකො රාමරඤ්ඤෙ නගරවාසීවනචරණො² පබ්බතෙ රතනාති ගවේසනො රාජානං දිස්වා සජාති. “ජානාමහං දෙව තුච්ඡො”ති වාග. තතො නං රුජ සබ්බං පච්ඡන්ති පුච්ඡි. තසමි යෙව බණේ තෙ දරකා ආගමිංසු. සො තෙ දිස්වා “හෙ ඉමෙ”ති ආග. “පුත්තා මෙ”ති ව වුත්තෙ තෙසං මාතිවංසං පුච්ඡිතා “උඬං දුති මෙ පාහන්”න්ති නගරං ගන්තා රඤ්ඤෙ ආරොචෙසී. සො “පිතරං ආණෙස්සාමි”ති චතුරඛිනිතියා සෙනාය තත්ථ ගන්තා පිතරං චන්දිතා “රජ්ජං දෙව පටිච්ජා”ති යාචි. සො “අදං තාභ න තත්ථ ගච්ජාමි, ඉධෙව මෙ ඉමං රුක්ඛං අපනෙතා නගරං මාපෙභී”ති ආග. සො තථා කතා තස්ස නගරස්ස කොලරුක්ඛං අපනෙතා කතත්තා කොලනගරන්ති ව, වෘශ්ඤපථෙකත්තා වෘශ්ඤපජ්ජන්තිවාති චෙතාමාති ආරොපෙතා පිතරං චන්දිතා අත්තනො නගරං අගමාසී. තතො වසප්පන්න කුමාරෙ මාතා ආග. “තාභා තුමාහං කපිල වත්ථුවාසිතො සක්ඛා මාතුලා ගොන්ති, මාතුලා ධිතානං පන වො එව රුජිං නාම කෙසගහණං ගොති එවරුපං දුස්සගහණං, යද නා නගාන තිත්ථං ආගච්ජන්ති හද ගන්තා යස්ස යා රුච්චති සො තං ගණ්ණතු”ති. තෙ තථෙව ගන්තා තාසු නගාතා සීසං පුක්කාපයමානාසු යං යං ඉච්ඡිංසු තං තං ගගෙතා නාමං සාවෙතා අගමංසු. සක්ඛරාජනො සුතා “ගොතු ගණේ අමාහං ඤාතකා එවං”ති තුණ්ණිඅගසු.

අයං කොලියානං උප්පත්ති එවං තෙසං සාකියකොලියානං අඤ්ඤමඤ්ඤං ආවාගච්චාගං කරොන්තානං යාච වුච්ඡාලා අනු පච්ඡිතොව වංසො ආගතො. තත්ථ ගගවා සාකියවංසං දස්සෙතුං නෙ රඝස්මා පබ්බජිතා තිමචනපස්සො පොක්ඛරණ්ඤා තීරෙති. ආදිමාග. තත්ථ “සමමන්ති”ති; වසන්ති. “සක්ඛා වන ගො”ති රඝමා පබ්බජිතා අරඤ්ඤෙ වසන්තාපි ජාති සලෙහදං අකතා කුල

වංසං අනුරක්ඛිතුං සක්කත්තං සමන්තං පටිබලාති අත්ථො. “**භද්දගෝති**, තං අග්ගං කත්වා, තතොපඨායාති අත්ථො. “**සො ච තෙසං පුබ්බපුරි සො**”ති: සො මහත්තාහො රාජ එතෙසං පුබ්බපුරිසො; නත්ථි: තෙසං ගහපතිවංසෙන සමොදමත්තමපීති එවං සත්තවංසං පකාසෙත්වා ඉද්දති අමබ්භවංසං පකාසෙන්නො රඤ්ඤා වො පනාති ආදිමාහ. “**කණ්ණං ජනෙයි**”ති: කාලවණ්ණං අනෙතා කුච්ඡියං යෙව සංචන්දන්තං පරුලාමයසුද්ධිකං පුත්තං විජ්ඣති. “**පච්චාභාසි**”ති: “යකොඨා ජන්තො”ති භයෙන පලාසිත්වා මාරං පිටියාසීතෙසු සරමානුසකෙසු ඉතො විතො ච විවරන්නො ධොපෙථ ම”නති ආදීති වදන්නො උච්චාසග්ග මකාසි.

“**ගො මාණවකා ගහවත්තං එහදවොවු**”නති: අත්තනො උපාරමො මොවනත්වාය “එතං මා හව්”නති ආදිවචනං අවොවු. තෙසං කීර් එහදගොසි: “අමබ්භො අමාකං ආවරියස්ස ජෙද්දන්තවාසි, සවෙ මයං එවරුපෙ ණානෙ එකවෙ වචනමත්තමපි න වක්ඛාමි, අයං තො ආවරියස්ස සතතිකෙ පරිභිඤ්ඤාති”ති උපාරමො මොවනත්. එතං අවොවු. විනෙත්ත පනස්ස තිමමද්භාවං ආකඛිනති. අයං කීර් මානතිසිත්තතො තෙසමපි අපියොව.

“**කලාණ්ඩාකකරණො**”ති: මධුරවචනො. “**අසමී වච්ඤො**”ති: අත්තනා උග්ගතිනෙ වෙදත්තයවචනෙ. “**පතිමග්ගො කු**”නති: පුච්ඡිතං පක්ඛං පටිකපේඨං, විස්සජේෂ්ඨානති අත්ථො. එතස්මිං වා දුසි පුත්ත වචනෙ “**පතිමග්ගොකු**”නති: උත්තරං කපේඨං.

“**අථ බො ගහවා**”ති: අථ ගහවා. “සවෙ ඉමෙ මාණවකා එත්ථ නිසීන්තා එවං උච්චාසග්ගං කරිස්සන්ති, අයං කථාපරියොසානං න ගමිස්සති, හඤ්ඤෙ නිස්සග්ගෙ කත්වා අමබ්භෙත්තෙව සසීං කපේමී”ති තෙ මාණවකො එහදවොව. තත්ථ “**මන්තවෙත්තා**”ති: මන්තයථ. “**මසා සසීං මන්තොගු**”ති: මයා සහ කපේඨු.

එවං වුත්තෙ මාණවකා විත්තසිංසු: “අමබ්භො තාව දුසිපුත්තො සි”ති වුත්තෙ පුත්ත සීසං උක්ඛිපිතුං නාසක්ඛි. අයං බො පන ජාති නාම දුජ්ජානා, සවෙ අඤ්ඤමපි කිච්ඡි සමිණො ගොතමො තිං දුසොති වක්ඛති, කො පන තෙන සසීං අට්ඨං කරිස්සති? අමබ්භො අත්තනා බබං පුට්ඨං අත්තනාව මොචෙතු”ති අත්තානං පරි මොචෙත්වා තස්සෙව උපරි බිපන්නා සුඤ්ඤා ච හො ගොගමාති ආදිමාහංසු.

“**සහ ධම්මිකො**”ති: සහෙතුකො සකාරණො. “**අශාමා ව්‍යාසා ගාබ්බො**”ති: අත්තනා අතිවුත්තෙන්නපි ව්‍යාකරිතබ්බො. අවස්සං විස්සජේෂ්ඨාබ්බොති අත්ථො. “**අඤ්ඤා හ වා අඤ්ඤං පටිමවිස්සා සි**”ති: අඤ්ඤා හ වා වචනෙන අඤ්ඤං වචනං පටිමවිස්සාසි.

අජේඛාන්ඨරිසාසි, පටිච්ඡාදෙසාසිති අජෝ. යො හි “කිං ගොතමො න”නති එවං පුඨො “අහං තයො වෙදෙ ජානාමි”ති ආදීති වදන්තො අයං අඤ්ඤාන අඤ්ඤං පටිච්චරති නාම. “සත්තමිසාසි ඩා”ති: පුච්ඡිතං පඤ්ඤං ජානන්තො ව අනුපේතුකාමතාය උදායාසනා ගමිසාසි වා.

“තුණ්හි අහොසි”ති: “සමණො ගොතමො මං සාමං යෙව දුසි පුත්තභාවං කථාපෙතුකාමො සාමංයෙව කපිතො දුසො නාම ජාතො යෙව හොති, අයං පන වතතික්ඛන්තුං වොදෙහො තුණ්හි හවිසාසි, තතො අහං පටිච්චන්තෙහො පක්කමිසාසිමි”ති වින්තොති තුණ්හි අහොසි.

වජ්රං පාණිච්චි අසානි=වජ්රපාණි. “සකෙඛා”ති: න යො වා සො වා සකෙඛා, සකෙඛා දෙවරාජති වෙදිතබ්බො. “ආදිනග”නති: අග්ගිවණ්ණං. “සමපජ්ඣා”නති: සුපුපජ්ඣා. “සජෝති භුන”නති: සමන්තතො ජොතිභූතං, එකග්ගිජලා භූතනති අජෝ.

“සිද්ධො හොති”ති: මහන්තං සීසං කඤ්ඤලමකුලසදිසාදුඨා හයාන කාති අක්ඛිනාසාදිතීති එවං විරූපං රූපං මාපෙතො සීතො. කසමා පනෙස ආගතොති? දිසිවිසාජ්ජාපනන්තං. අපි ව “අහං වෙව බො පන ධම්මං දෙසෙය්‍යං, පරෙ ව මෙ න ආජානෙය්‍ය”නති එවං ධම්ම දෙසනාය. අපොයසුක්කභාවං ආපන්නෙ හගවති සකෙඛා මහා බ්‍රහ්මණා සසිං ආගන්වා හගවා ධම්මං දෙසෙතු, තුමානං ආණාය අවත්තමානෙ පන මයං වත්තාපෙසාම, තුමානං ධම්මවක්කං හොතු, අමානං ආණාවක්ක”නති පටිඤ්ඤං අකාසි. තසමා “අජ්ජ අමඬං තාසෙති පඤ්ඤං විසජ්ජාපෙසාමි”ති ආගතො.

“හගවා වෙව පසානි අමඬථොවා”ති: යදි හි තං අඤ්ඤපි පසොයසුං තං කාරණං අගරු අසා, සමණො¹ ගොතමො අමඬං අත්තනො වාදෙ අනොතරන්තං ඤාති යක්ඛං ආවහෙති දසොසි, තතො අමඬථො හයෙන කපේසීති වදෙය්‍යං; තස්මා හගවා වෙව පසානි අමඬථොව, තස්ස තං දිස්වාම සකල සරීරතො සෙදු මුච්චිංසු. අන්තොකුච්ඡි විපරිවත්තමානා මහාරවං රචි. සො “අඤ්ඤපි නුබො පසානති”ති ඔලොකෙන්නො තස්සචි ලොමහං සමත්තමපි න අදුස. තතො “ඉදං හයං මමෙව උප්පන්නං සවාහං යකෙඛාති වක්කාමි, කිං තුයොව අග්ගිති අචී? තමෙව යක්ඛං පසාසි, පඨමං යක්ඛං අදිස්වා සමණෙන ගොතමෙන වාදසංඝාවෙ පක්ඛිත්තෙව යක්ඛං පසාසීති වදෙය්‍ය”නති වින්තොති “නදුති මෙ ඉධ අඤ්ඤං පටිසරණං අචී අඤ්ඤත්‍ර සමණා ගොතමා”ති මඤ්ඤ මාණො අඨ බො අමඬථොමාණිවො-පෙ-හගවන්තං එගදවොව.

“තාණගවෙසි”ති: තාණනති ගවෙසමානො. “ලෙනගවෙසි”ති: ලෙනනති ගවෙසමානො. “සරණගවෙසි”ති: සරණනති ගවෙස

මාතො. එත් ව තායති රතවතීති=තාණං; නිලියන්ත පතාති=ලෙණං සරතීති=සරණං, හයං හිංසති විඩංසෙතිති අන්තො. “උපනිසි දිට්ඨා”ති උපගමම ගෙයාසනෙ නිසිදිතො. “බ්‍රාහ්මණ”ති: වදන්තු.

“දක්ඛිණ්ණපද”නති දක්ඛිණ්ණපථොති පාකටං ගතාය දක්ඛිණ්ණො පාකට්ඨනපදං. හද්‍ය කීර් දක්ඛිණ්ණපථෙ බහු තාපසා ගොන්ති, සො තත්ථ ගන්ත්වා එකං තාපසං වත්තපටිපත්තියා ආරාධෙයි. සො තස්ස උපකාරං දිට්ඨා ආහ. අනුමා පුරිස මන්තං දෙමි, යං ඉච්ඡති තං මන්තං ගණ්තා”ති. සො ආහ: “න මෙ ආවරිය අඤ්ඤාන මන්තෙන කිච්චං අත්ථ, යස්සානුභාවෙන ආයුධං න පරිවත්තති, තං මෙ මන්තං දෙති”ති. සො “හඳුං ගො”ති හස්ස ධත්තු අගමතීයං අමඬං නාම විජ්ජං අද්දයි. සො හං විජ්ජං උග්ගහෙත්වා තත්තෙව චීමංසිත්වා “ඉද්දති මම මන්තාරථං පුරෙස්සාමි”ති ඉසිවෙසං ගහෙත්වා ඔක්කාකස්ස සන්නිකං ආගතො. තෙන වුත්තං “දක්ඛිණ්ණපදං ගන්ත්වා බ්‍රහ්ම මගෙන අබ්බිඨො ග්ජානං ඛන්තානං උපසංකම්ඨා”ති. එත් ව “බ්‍රහ්ම මගෙන”ති: ආනුභාවසම්පන්නතාය සෙය් මන්තෙ. “කොට්ඨෙවර මයං දුසිපුත්තො”ති: කොත්තු එව අරෙ අයං මම දුසිපුත්තො. “සො නං චුරස්ස”නති: සො තං රුජ මාරෙතුකාමතාය සන්නිතිතං සරං තස්ස මන්තානුභාවෙනෙව ඛිට්ඨං න අපනෙතුං අසක්ඛි, තාවදෙව සකලසරීරෙ සජ්ජාතසෙදො හයෙන වෙධමාතො අඬායි. “අමච්චා”ති: මහාඅමච්චා. “පාපිසස්සා”ති: ඉතරෙ පරිසාවචර. “එතද්ධොමු”නති: “දණ්ඩකීර්ඤ්ඤා කිස වච්ඡතාපසෙ අපරධස්ස ආවුධවුසියා සකලරඬං විනායං, නාලිකිණෙ පච්ඡතාපසසතෙසු අපුජ්ජනො ව අඛතීරසෙ අපරධො පඬචිං භින්නො තීරයං පච්චොති වින්තයන්තා හයෙන එතං සොපථි හද්ධොති ආදිවචනං අවොට්ඨං.

“සොපථි හවිස්සති රඤ්ඤා”ති: ඉදං වචනං කණ්ණො පිරං තුණ්හි හුත්වා තතො අනෙකප්පකාරං යාපියමාතො “තුමාකං රඤ්ඤා අමාදිස්සං ඉසිනො මුරප්පං සන්දහන්තන භාරියං කමිං කත”නති ආදීති ව වත්වා පච්ඡා අහායි.

“උද්ධිස්සති”ති: භිජ්ජස්සති, භුසමුසි විය විප්පකීර්තිස්සතිති. “ඉදං සො ජනං තාසෙස්සාමි”ති මුසා හණති, සරත්ථානමන්තෙ යෙව හිස්ස විජ්ජාය ආනුභාවො නාඤ්ඤාත්තු. ඉතොපරෙසුපි වචනෙසු එසෙවනයො.

“පලොමො”ති: පණ්ණලොමො ලොමහංසමත්තමපි න හවිස්සතිති. ඉදං කීර් සො ‘සවෙ මෙ රුජ තං දුරිකං දස්සති”ති පටිඤ්ඤං කාරෙත්වා අවච.

“කුමාරෙ චුරස්සං පතිඨාපෙසි”¹ති: තෙන “සරො ඔතරතු”ති මනෙත පරිවතතිතො කුමාරස්ස නාභියං පතිඨාපෙසි. “ධිතරං අදුසි”ති: සිසං ධොවිතො අදුසං භුජස්සං නතො ධිතරං අදුසි, උදාරෙ ම නං ඨාතො ඨපෙසි.

“මා මො තුමෙහ මාණ්ඩසා”²ති: ඉදං භගවා “එතෙන පකෙඛන අමබ්භො සක්කානං සුද්ධි ගොති”ති පකාසෙතො නස්ස සමස්සා සනත්තං ආග. තතො අමබ්භො සට්ඨතො අභිසිද්ධො විශ පස්සඞ්ඤරථො හුතො සමස්සාසිත්වා “සමණො ගොතමො මං නතාසෙස්සා මි”ති එතෙන පකෙඛන සුද්ධිං චරෙති; ඛතරියො කිරුහමස්මි”ති විනොසි.

අථ භගවා “අයං අමබ්භො ඛතරියොස්මි”ති සසුද්ධං චරෙති. අතතො අඛතරියභාවං න ජානාති, හදුනං ජනාපෙමිති³ ඛතරිය වංසං දස්සෙතුං උත්තරිං දෙසනං වඩ්ඪෙතො “භංගිංමඤ්ඤාසි අමබ්භා”ති ආදිමාග.

තථ “ඉධා”⁴ති: ඉමස්මිං ලොකෙ. “බ්‍රාහ්මණෝසු”⁵ති: බ්‍රාහ්මණානං අතතරෙ. “ආසනං වා උදකං වා”⁶ති: අනාසනං වා අග්ගොදකං වා. “සඤ්ච”⁷ති: මතකෙ උද්දායකත භතෙන “ථාලි පානෙ”⁸ති: මඛලාදිභතෙන. “සඤ්ඤා”⁹ති: යඤ්ඤභතෙන. “පාහු තෙ”¹⁰ති: පාහුතකානං භතභතෙන, පණ්ණාකාර භතෙන වා.

“අපිත්ථස්සා”¹¹ති: අපිත්ථ අස්ස ඛතරියපුත්තස්ස. “ආවමං වා අස්ස අනාවමං වා”¹²ති: බ්‍රාහ්මණසඤ්ඤාසු තිවාරණං භවෙය්‍ය වා නො වා. බ්‍රාහ්මණ දුරිකං ලභෙය්‍ය වා නලභෙය්‍ය වාති අත්ථො. “අනුසාතො”¹³ති: ඛතරියභාවං අප්පත්තො, අපරිපුරොති අත්ථො.

“ඉඤ්ඤා වා ඉඤ්ඤා කපිත්ථා”¹⁴ති: ඉඤ්ඤා වා ඉඤ්ඤා පරිගෙසිත්වා. “කිසම්චි දෙව පසාරණො”¹⁵ති: කිසම්චි දෙවදෙසෙ, බ්‍රාහ්මණානං අසුත්තෙ අකත්තබ්බකරණෙ. “අස්සපුට්ඨො”¹⁶ති: හස්මපුට්ඨෙන, සිසෙ ඡාරිකං ඔතිරිත්වාති අත්ථො.

“ජගෙනස්මි”¹⁷නති: ජතතස්මිං, පජයාති අත්ථො. “සෙ ගොතනපටිසාදිතො”¹⁸ති: සෙ ජනා තස්මිං ගොතනං පටිසරනති “අහං ගොතමො, අහං කස්සපො”¹⁹ති. තෙසු ලොකෙ ගොතනපටි සාරිසු ඛතරියො සෙසො. “අනුමනා මසා”²⁰ති: මම සබ්බඤ්ඤාත සුද්ධෙතා සධිං සංසන්ධිතො දෙසිතාති මයා අනුඤ්ඤතා.

ඉමාය පන ගාථාය විජ්ජාවරණ සම්පනෙත්වාති, ඉදං පදං සුත්වා අමබ්භො විනොසි: “විජ්ජා නාම භග්ගො වෙදා, වරණං පච්චිලාති, තසි දං අමානං යෙව අපි, විජ්ජාවරණ සම්පනො වෙ සෙසො, මය මෙවසෙසා”²¹ති නිසං ගතත්වා විජ්ජාවරණං පුච්ඡතො “කතමං

පනතං හො හොනම වරණං යනමා යා විජ්ජා"ති ආග. අපංසු හගවා නං බ්‍රාහ්මණ සමයසිඬං ජනිවාදදිපටිපට්ඨතං විජ්ජාවරණං පටික්ඛිටිතා අනුත්තරං විජ්ජාවරණං දෙසෙතුකාමො න වො අමිඬාති ආදිමාග.

තත් "ජනිවාදෙ"ති: ජනිං ආරබ්භ වාදෙ, බ්‍රාහ්මණස්සෙව ඉදං වට්ඨති න සුද්දසාති ආදිවචනනති අත්ථො. එසනසො සබ්බත්. "ජනිවාදවිනිබ්බා"ති: ජනිවාදෙ විනිබ්බා, එසනසො සබ්බත්.

තතො අමිඬසො "යත්දති මයං ලංගිස්සාමාති විත්තාසිමග, තතො නො සමණො ගොතමො මහාවානෙ භුසං ඔපුණ්ණෙනා විය දුර මෙව අවක්ඛිපි, යත් පන මයං අලග්ගා [තත් නො නියොජෙසි,] අයං නො විජ්ජාවරණ සමපද, ඤාතුං වට්ඨති"ති විනේතත්වා පුන විජ්ජාවරණං පුච්ඡි. අපංසු හගවා සමුදගමනොප්පාදුති විජ්ජා වරණං දස්සෙතුං ඉධ අමිඬ නාමාගගොති ආදිමාග.

එත් හගවා වරණපරිසාපණණම්පි තිවිධං සීලං. විහරතො "ඉදමස්ස හොති වරණසම්"නති අනියානෙතො "ඉදමයිස්සහොති සීලසම්"නති සීලවසෙනෙව නියසානෙසි. කසමා? තස්සපි හි තිවි සීලං අභි, තඤ්ච වරණවසෙනෙව නියසාතියමානෙ "මයම්පි වරණ සමපන්නා"ති තත්තත්ථෙව ලග්ගෙය්‍ය, යං පන තෙන සුටිනෙනපි න දිඨ්ථුබ්බං, තස්සෙව වසෙන නියසානෙනො පඨමපඤ්ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති ඉදමයිස්ස හොති වරණසම්-පෙ-වගුථපඤ්ඤානං උපසම්පජ්ජ විහරති ඉදමයිස්ස හොති වරණසම්නති ආග. එත්තාවතා අභිපි සමාපන්නියො වරණනති නියසාතිතා ගොනති. විපස්සණො ඤාණතො පඨාය අභිවිධාපි පඤ්ඤා විජ්ජාති නියසාතිතා.

"අපාසමුඛාති"ති: විනාසමුඛාති. "අනගිසමභුණ්මානො"ති: අසමාපුණ්ණෙනා, අවිසග මානොවා. "බාදිවිධිමාදසා"ති: එත් බාරිති අරණිකමණ්ඩලසුඤ්ජයො¹ තාපසපරික්කාර, විධොති කාජෙ, තස්මා බාරිහරිතං කාජමාදයාති අත්ථො. යෙ පන "බාදිං විවිධ"නති පඨනති තෙ බාරිති කාජස්ස නාමං විවිධනතිබහුකමණ්ඩලආදිපරික්කාරනති වණණයනති.

"පට්ඨනපථලහොජනො"ති: පඨිතපථලහොජනො. "පදිවාදි නො"ති: කපපියකරණපත්තපටිග්ගගණපාදධොවනාදිවත්තකරණව සෙන පරිවරනකො, කාමව ගුණාධිකොපි ඛිණ්ණසවසාමණෙරෙ පුට්ඨජ්ජනතිකුස්ස වුත්තනසෙනෙව පරිවාරකො ගොති. අයං පන න තාදිස්සො. ගුණවසෙනපි වෙය්‍යාවච්චකරණවසෙනපි ලාමකො යෙව. කස්මා පන තාපස පබ්බජ්ජා සාසනස්ස විනාසමුඛනති වුත්තාති යස්මා ගච්ඡන්තං ගච්ඡන්තං සාසනං තාපසපබ්බජ්ජාවසෙන

මහසාංගිකයා, ඉමසම් ගි සාසනෙ පබ්බජ්ඣා නිසේසා සිකඛා පුරෙකුං අසකේකානාං ලජ්ජි සිකඛා කාමා “නත්ති නයා සම්ථි උපොසථො වා පචාරණා වා සංඝකම්මං වා”ති ජිගුච්ඡිකා පරිවජෙන්නති. සො “දුක්ඛකරං බුරුධාරූපමං සාසනෙ පටිපත්තිපුරණං, තාපසපබ්බජ්ජා පන සුභරුවෙව බහුජන සම්මතා වා”ති විබ්බමිඤ්ඤා තාපසො හොති. අඤ්ඤාදිකං දිස්වා “කිං තයා කතා”නති පුච්ඡති සො භාරිගං කුම්මා කං සාසනෙ කම්මං. ඉධ පන සච්ඡන්දවාරිකො මය”නති සො පි “යදි එවං අගම්පි එතෙව පබ්බජ්ජාමි”ති එතස්ස අනුසිකිකන්තො තාපසො හොති. එවං අඤ්ඤාදි අඤ්ඤාදිති කමෙත තාපසා බහුතා හොති. තෙසං උප්පත්තකාලෙ සාසනං මහසාංගිකං නාම භවිස්සති “ලොකෙ එවරූපො බුඬො නාම උප්පජ්ජි, භස්ස ර්දිසං නාම සාසනං අහොසී”ති සුභිමත්තමෙව භවිස්සති. ඉදං සක්ඛාය ගතවා තාපසපබ්බජ්ජා සාසනස්ස විනාසමුඛනති ආග.

“කුද්දලපිටක”නති:කුද්දලපිටල ගහණත්ථං කුද්දලවෙව පිටකව ගාමසාමන්තංවාති විජ්ජාවරණසම්පදාදිති අනගිසම්මුණන්තො, කසි කම්මාදි හි ව ජිවිතං නිප්පාදෙකුං දුක්ඛනති මඤ්ඤමානො, බහුජන කුමාපනත්ථං ගාමසාමන්තො වා නිගමසාමන්තො වා අග්ගිසාලං කඤ්ඤා සප්පිතෙලදසිමුත්තිලනණ්ඩුලාදිති වෙව නානා දාරුභි ව ගොමකරණ වසෙන අග්ගිං පරිවරන්තො අවජ්ජති.

“වතුමාරං අගාරං කපිඤ්ඤා”ති: වතුමාරං දුනාගාරං කර්ථො තස්ස වාරෙ මණ්ඩපං කඤ්ඤා භත්ථ පානියං උපසම්පෙඤ්ඤා ආගතාගතෙ පානියෙන ආපුච්ඡති. යම්පිස්ස අභිකා කිලනතා පානියං පිච්ඡිකා පරිකුමා භත්තපුටං වා තණ්ඩුලාදිති වා දෙනති, තං සබ්බං ගහෙකා අමිලයාගුආදිති කඤ්ඤා බහුජනං ආමිසගහණත්ථං කෙසචි තාති දෙනි, කෙසචි හත්තපච්ඡාභාරනාදිති දෙනි, තෙතිපි දින්නං ආමිසං වා පුබ්බණ්ණාපරණ්ණාති වා ගණ්ණාති, තාති වර්ධියා පයොජෙති, එවං වර්ධිමානවිගතො ගොමිකසද්ධිදසපරිග්ගහං කරොති, මහත්තං කුටුම්භං සණ්ඨෙති. ඉමං සක්ඛායෙනං වුත්තං “වතුමාරං අගාරං කපිඤ්ඤා අවජ්ජති”ති.

“නාමගං සථාසතති සථාබලං පමිපුජෙස්සාමි”ති: ඉදං පනස්ස පටිපත්තිමුඛං, ඉමිනා හි මුඛෙන සො එවං පටිපජ්ජතිති.

එත්තාවතා ව ගතවතා සබ්බාපි තාපසපබ්බජ්ජා නිද්දියා හොති. කථං? අභිධිසා හි තාපසා:-සපුත්තහරියා, උඤ්ඤාවරියා, අනගිසකිකි කා, අසාමපාකිකා, අසම්මුඛිකා, දුන්නවක්කලිකා, පචත්තඵලගොජ්ඣනො, පණ්ඩුපලාසිකාති. භත්ථ යෙ කෙතිසර්විලො විස කුටුම්භං සණ්ඨ පෙඤ්ඤා වසනති හෙ සපුත්තහරියා නාම. යෙ පන “සකලත්තහාවො නාම පබ්බජ්ජාස්ස අසුභෙතො”ති ලායනමඤ්ඤානානෙසු විහිමුග්ගමාස තිලාදිති සංකඛිකා පච්ඡිකා පරිකුජනති තෙ උඤ්ඤාවරියා නාම. යෙ

“බලෙන බලං විවරිතා වීති ආහරිතා කොට්ටතා පරිභුජනං නාම අයුත්ත”නති ගාමනිගමෙසු තණ්හුලභිකං ගහෙනා පවිතා පරිභුජනති තෙ අනභිපක්කිකා නාම. යෙ පන “කිං පබ්බජිතස්ස සාම පාකෙනා”ති ගාමං පවිසිතා පක්කභිකමෙව ගණහනති තෙ අසාම පාකිකානාම. යෙ දිවසෙ දිවසෙ භික්ඛාපරියෙඪි නාම දුක්ඛා පබ්බජිතස්සා”ති මුසිපාසාණෙන අමොටකාදිතං රුක්ඛානං තචං කොට්ටතා බාදනති තෙ අසමමුසිකා නාම. යෙ පන “පාසාණෙන තචං කොට්ටතා විවරණං නාම දුක්ඛ”නති දනෙනගෙව උප්පාටෙතා බාදනති තෙ දනනවක්කලිකා නාම, යෙ “දනෙනති තචං උප්පාටෙතා බාදනං නාම දුක්ඛං පබ්බජිතස්සා”ති ලෙඩ්ඛු දණ්ඩාදීහි පහරිතා පතිතාති ඵලාති පරිභුජනති තෙ පවත්තඵලභොජනො නාම. යෙ පන ලෙඩ්ඛුදණ්ඩාදීහි පාතෙනා පරිභොගො නාම අසා රුප්පො පබ්බජිතස්සා”ති සයම්පතිතානෙව පුප්ඵලපලාසාති බාදනතා යාපෙනති තෙ පණ්ණුපලාසිකා නාම. තෙ තිවිධා උක්කස් මඤ්චිමමුදුකවසෙන. තත් යෙ නිසින්නයානතො අනුයාය හඬෙන පාපුණ්ණයානෙ යෙව පතිතං ගහෙනා බාදනති තෙ උක්කස්යා. යෙ එක රුක්කතො අඤ්ඤං රුක්කං න ගව්ජනති තෙ මඤ්චිමා. යෙ තං තං රුක්කමුලං ගතවා පරියෙසිතා බාදනති තෙ මුදුකා.

ඉමා පන අස්මි තාපසපබ්බජ්ජා ඉමාහි චතුරියෙව සමගහං ගව්ජනති. කථං? එතාසු හි සපුත්තහරියාව උඤ්ජාවරියා ම දුනාහාරං හරනති, අනභිපක්කිකා ම අසාමපාකිකා ම අග්‍රාහාරං හරනති, අසමමුසිකා ම දනනවක්කලිකා ම කඤ්චුලපලභොජනං හරනති, පණ්ණුපලාසිකො ම පවත්තඵලභොජනං හරති, තෙනවුත්තං “එතතාව තා ව භගවතා සබ්බාපි තාපස පබ්බජ්ජා තිද්දියා හොති”ති.

ඉදුති භගවා සාවරියකස්ස අමබයස්ස විජ්ජාවරණසම්පදය අපාය මුඛමි අප්පත්තභාවං දස්සෙතුං. භංකිං මඤ්ඤයි අමබයාති ආදිමාහ. තං උත්තානත්මෙව.

“අනගතා අපාසිකොපි අපටිපුරිමානො”ති: අත්තනා විජ්ජාවරණසම්පදය අපාසිකෙනාපි අපටිපුරියමානෙන.

“දතතික”නති: ¹ දින්නකං. “සමුඛිතාවමපි නදදුති”ති: කයමා පන න දදුති? සො කිරි සමමුඛා ආවජ්ජතිං නාම විජ්ජං ඡනාති, යද රුඡ් මහාරහෙන අලභිකාරෙන අලභිකතො හොති තද රඤ්ඤ සමිපෙ යතා තස්ස අලභිකාරස්ස නාමං ගණහාති, රුඡ් නාමෙ ගතිතෙ “න දෙමිති” වත්තුං න සකෙකාති. දතා පුත ඡණ්දිවසෙ “අලභිකාරං ආහරථා”ති වතා “නචි දෙව භූමෙහි මුමාහණස්ස දිනෙනා”ති වුත්තෙ “කසමා මෙ දිනෙනා”ති පුච්ඡි. තෙ අමචා “සො මුමාහණො සමමුඛා ආවජ්ජතිං මායං ඡනාති, තාය භූමෙහ ආවට්ටෙතා ගහෙනා

ගව්‍යය” යන අදහස. අපරේ රජතුමා සහ නායක අතිසහාය භාවය අසන්නා අදහස: “දෙව එතෙක් බ්‍රාහ්මණයන් සරිලා සිටින්නා නම් අපි, තුමා එතෙක් දිව්‍යව ඇලීගොස් පරමසර, ඉදව කුඩා නාම කායසංසන්ධිවෙත අනුගමනය වා එවං කෙරෙමු” යන අදහස. නොපාසනය රජු සමමුඛිතාවය නොදනි.

යමා පන සො බ්‍රාහ්මණෝ පණ්ඩිතෝ බහුවිජ්ජාය කුසලෝ, තෙන සහ මනෙතො කතකමමං නාමනම් රජුකි, තෙමා සාණ්ඩාකා රජු අනෙතා යමා බිහිසිනෙත වෙනසකි. මනෙතනි නං සන්ධිය වුතං. “නිරෝද්ධස්ස න මනෙතනි” යන අදහස නිරෝද්ධස්ස නෙත, අයමෙව්වා පාසො.

“බම්බන” නම්: අනවස්ථං. “පසන” නම්: අනිගරිතා දිනනං. “නව්‍යනසන” නම්: යමා රජතුමා බ්‍රාහ්මණෝ රජුකි. නිකං පති ගණනය කිරීම. තෙමා බ්‍රාහ්මණයන් සො රජු සමමුඛිතාවය නොදනේ? අයං පන අදින්නා මායාය ගණනකි, තෙනස්ස සමමුඛිතාවය රජු නොදනි නිසිමෙය් ගනනබන අයමෙය් අධිපතියො. “ඉදං පන කාරණං යමෙය් රජුනෙව බ්‍රාහ්මණානව න අසුතුමා කොට්ඨානකි තදෙවං එවං රජුකි. පරිවර්තනය වෙයි නිසි, අයං සබ්බසුඛා සමණෝ ගොතමොති නිසං ගමියති” යන අදහස පාසො.

ඉදං අයං අනිගරිතො ආවරිතො වස්ස මනෙත නිසාය අනිමා නිනො, තෙන වෙසං මනනකිසිතමානනිමග්ගනං. උත්තරං දෙසනං වෙසනො “නං නිමමසුඛා අනිගරිතො ඉදං ගතං” යන අදහස.

නම “රජුපණ්ඩිත” නම්: රජුකි රජතුමා යානනං අනරිතා සන්ධිතපදෙසෙ. “උගගනිවා” නම්: උගගනනෙති වා අමවෙති; “ගුණසුඛ” නම්: අනනිසිතකුමාරෙති. “නව්‍යදෙව මනන” නම්: අනුකසම් පදෙසෙ තලාකා වා මානිකං වා කාතුං වට්ඨති, අනුකසම් ගාමං වා නිගමං වා නගරං වා නිවෙසිතු” නම් එවරුපං පාකට්ඨනනං. තදෙව මනනනනි, යං රජුකි රජතුමා මනනනං. තදෙව නාදි සෙගෙව සිදුකෙව බමුකෙව පාදිති ආකාරෙති මනෙතය.

“ගුණසුඛ” නම්: යමා රජතුමා ගුණිතං තෙමා අනස්ස සාධනසමත්තං. සොපි තෙමා තෙමා අනස්ස සාධනසමත්තමෙව ගුණිතං ගුණිති අනෙත.

“පවග්ගන” නම්: පවග්ගනො. “පසන” නම්: පසනං. “මනන” නම්: වෙදසන්ධිතං මනනමෙව. “නිග” නම්: අනිගරිතා දිනනං පොරුණක බ්‍රාහ්මණෙති සරසමපනනිවසෙන සන්ධිතං.

“පවුහන” නම්: අඤ්ඤාසං චුත්තං, වාචිතනම් අපේථා. **“සමිතින”** නම්: සමුපබ්බුලං, රාසිරාසිකතං පිණ්ඩං කතං ධර්මතනම් අපේථා. **“නදනුභාසනම්”** නි: එතරහි බ්‍රාහ්මණා තනොති පුබ්බෙ භීතං අනුභාසනම් අනුසංකායනම්.

“නදනුභාසනම්” නි: තං අනුභාසනම්. ඉදං පුරිමස්සෙව වෙච්චනං, **“භාසිනමනුභාසනම්”** නි: තෙහි භාසිතං සංකායිතමනුසංකායනම් **“වාචිනමනුභාසනම්”** නි: තෙහි අඤ්ඤාසං වාචිතං අනුචාචෙනම් **“සෙසාපීද”** නම්: තෙ කතමෙහි අපේථා.

“අභිකො” නි: ආදිති තෙසං නාමානි. තෙ නිර්දේශෙන වක්කුතා ඔලොකෙත්වා පරුපකාතං අකත්වා කස්සපසමාසමුබ්බස්ස භගවතො පාවචනෙන සහ සංසංඤ්ඤා මනෙන ගන්තස්සං. අපරාපරෙ¹ පන බ්‍රාහ්මණා පාණාතිපාතාදිති පක්ඛිපිත්වා තයො වෙදෙ හිඤ්ඤා බුඬච්ච තෙන සසිං විරුචෙ අකංසු.

“නෙතං ධානං විජජති” නි: යෙන තං ඉධි භවෙය්‍යාසි එතං කාරණං න විජජති. ඉධි භගවා යසමා **“එස පුච්ඡියමානොපි අත්තනො අවන්රණභාවං ඤාත්වා පටිච්චනං න දස්සති”** නි ජනාති. තස්මා පටිඤ්ඤං අගභෙත්වා ඉසිභාවං පටික්ඛිපි.

ඉද්දති යස්මා තෙ පොරාණා දස බ්‍රාහ්මණා නිරාමගත්වා අනිත්ථ ගත්වා රජෙජ්ජලධරා බ්‍රහ්මචාරිනො අරඤ්ඤායතනෙ පබ්බතපාදෙසු වනමුලපලාහාරා වසිංසු, යද්ද නන්ධි ගන්තුකාමා ගොතති ඉඪියා ආකාසෙතෙව ගච්ඡන්ති, නන්ධි තෙසං යානෙන කිච්චං, සබ්බදිසාසු ච තෙසං මෙත්තාදි බ්‍රහ්මචාරිභාවනාව. ආරක්ඛා හොති, නන්ධි තෙසං පාකාරපුරිසගුහතිහි අපේථා. -ඉමිනා ච අමිඤ්ඤා සුතපුබ්බා තෙසං පටිපත්ති, තස්මා ඉමස්ස සාවරියකස්ස තෙසං පටිපත්තිතො ආරක්ඛනාවං දස්සෙත්තුං නා කිං මඤ්ඤා අමිඤ්ඤාති ආදිමාන.

තත්ථ **“විවිධකාලක”** නම්: විවිඤ්ඤා අපභිතකාලකං. **“වෙඨකතකස්සාහි”** නි: දුස්සපට්ටදුස්සවෙතිආදිහි වෙඨකෙති නමිතථාසු කාහි. **“කුත්තවාලෙහි”** නි: කොභාකරණත්ථං කපෙපතුං යුත්තධා තෙසු කප්පිතවාලෙහි. එත්ථ ච වලවානං යෙව වාලා කප්පිතා නරථානං, වලච්ඡුත්තත්තා පන රථාපි කුත්තවාලාහි චුත්තා.

“උක්ඛිණ්ණපට්ඨාසු” නි: බාතපරිබාසු. **“ඛක්ඛිතපට්ඨාසු”** නි: ධර්ම පට්ඨාසු. **“නගරුපකාසොසු”** නි: එත්ථ උපකාරිකාහි පරෙසං ආරොහණතිවාරණත්ථං සමත්තා නගරපාකාරස්ස අබොභාගෙ කතසුධාකමමං චුච්චති, ඉධි පන තාහි උපකාරිකාහි යුත්තාහි නගරනෙව නගරුපකාරිකායොහි අධිපෙපතා. **“රක්ඛාපෙහනි”** නි: තාදිසෙසු නගරෙසු වසනනාපි අත්තානං රක්ඛාපෙහනි.

“කඛ්ඛා”ති: සබ්බඤ්ඤා නසබ්බඤ්ඤාති එවං සංසයො. **“විමති”**ති: තස්සෙව වෙවචනං, විරූපාමති, විනිවේජනං අසමන්තානි අත්ථො. ඉදං භගවා අමිඨස්ස ඉමිනා අත්තභාවෙන මග්ගපාතුභාවො නස්සි, කෙවලං දිවස්සො විනිවත්තති, අයං ඛො පන ලක්ඛණපරිශෙස නත්ථං ආගතො, තමපි කිච්චං නසරති, ගන්තුස්ස සතිජනනත්ථං නයං දෙමිති ආග.

එවං වතො පන යස්මා බුද්ධානං නිසින්නානං වා නිපන්නානං වා කොචි ලක්ඛණං පරිශෙසිතුං න සකෙකාති, ධීභානං පන වඩ්ඛමන්නානං වා සකෙකාති, ආචිණ්ණං වෙතං බුද්ධානං ලක්ඛණං පරිශෙස නත්ථං ආගතභාවං ඤාත්වා උදායාසනා වඩ්ඛමාසිදානං නාම, තෙන භගවා උදායාසනා බගි නිකඛන්තො, තස්මා අඨ ඛො භගමාති ආදි වුත්තං.

“සමනෙහසි”ති: ගවෙසි, එකංවෙති වා ගණයන්තො සමානසි. **“සෙගුසෙත්තා”**ති: පාඨෙන බහුකාති අද්දස අප්පාති න අද්දසාති අත්ථො:—තතො යාති නාද්දස තෙසං දීපනත්ථං වුත්තං ඨසෙත්තාමෙති.

“කඛ්ඛති”ති: “අතො වත පස්සෙය්”නති පත්තං උප්පාදෙති; **“විට්ඨිතිවජ්ජි”**ති: තතො තතො තාති විචින්නො කිවජ්ජි, න සකෙකාති දුට්ඨං. **“නාසිමුච්චති”**ති: භාය විට්ඨිතිවජ්ජය සන්තිදානං න ගවජ්ජි. **“නසමපයිදති”**ති: තතො “පරිපුණ්ණලක්ඛණො අය”නති භගවති පසාදං නාපජ්ජති, කඛ්ඛාය වා දුබ්බලා විමති වුත්තා, විට්ඨිතිවජ්ජය මජ්ඣිමා, අනසිමුච්චතාය¹ බලවති, අසමප සාදන්තො තෙගි තිඨි බමෙමගි විත්තස්ස කල්පභාවො.

“කොසොගිනො”ති: වත්තකොසෙන පරිවජ්ජණේ. **“වත්ත ගුසෙග”**ති: අඛ්ඛජ්ජෙන. භගවතො ගි වාරණස්සෙව කොසොගිනං වත්තගුසං සුවණ්ණවණ්ණං පදුමගස්සමානං, තං සො වත්ත පරිවජ්ජණ්ණත්තා අපස්සන්තො අන්තො මුඛගතාය ව ජිව්ගාය පහුත භාවං අසල්ලකෙට්ඨන්තො තෙසු විසු ලක්ඛණෙසු කඛ්ඛි අගොසි විට්ඨිතිවජ්ජි.

“නථාරූප”නති: කථං රූපං කීමෙත්ථ අඤ්ඤාන වත්තබ්බං? වුත්තමෙතං නාගසෙනත්ථෙරෙන මිලිඤ්ඤාසු පුඨෙන “අතිදුක්ඛාරං භන්තො නාගසෙන භගවතා කත”නති. “කිංමහාරුජ”ති? මහා ජන්තො ගිරිකරන්තොකාසං මුග්ගායුමුග්ගාගණස්ස අන්තවාසිඋත්ත රස්ස ව බාචාරියස්ස අන්තවාසිනං සොළසමුග්ගාගණානව සෙලස්ස මුග්ගාගණස්ස අන්තවාසිනං තිසත්තමාණවානව දස්සෙසි භන්තො”ති. න මහාරුජ කඛවා ගුග්ගං දස්සෙසි. ඡායං භගවා දස්සෙසි. ඉඨියා අභි සඛ්ඛිරිතො නිවාසනං නිවත්තං නායබන්ධන බ්බං විවරපාරූපං ඡායාරූප කමත්තං දස්සෙසි මහාරුජති; ඡායාදිසෙ සති දිසොගෙව නහු

හනෙතැයි. තිඬ තෙ තං මහාරජ් හදයරූපං දිසා බුරුකිනක
සනෙතා හවෙය් හදයමංසං නිනෙතා දසෙය් සමාසමුඛොති.
“කුසලොසි හනෙත නාගසෙනා”ති.

“තිනනමෙයා”ති: නිහරිතා. “අනුමයි”ති: කඩිනසුචිං විය
කතා අනුමර්ජි. තථා කරුණෙන වෙත් චූදනාවො, කණ්ණසොතානු
මසනෙන දීඝතාවො, නාසිකසොතානුමසනෙන තනුතාවො, නලා
වච්ඡාදනෙන පුප්‍රලතාවො පකාසිතොති වෙදිතබ්බො.

“පතිමානෙනො”ති: ආගමෙනො, ආගමනමය්ස පනේනො
උදිකිනෙනොති අනෙං. “කථාසලාපො”ති: කථා ව සලාපො ව,
කථනපටිකථනනති අනෙං. “අනො වනා”ති: ගරහ වචනමෙතං.
“රෙ”ති: නිලනවසෙන ආමනනං. “පණ්ඩිතනා”ති: තමෙව
ජ්‍යෙෂ්ඨෙනො ආග. සෙසවයෙපි එසෙවනයො.

“එවරූපෙන නිර හො පුරිසො අත්ථවරනො”ති: ඉදං
“යාදිසො නිං එදිසෙ අත්ථවරනෙ භිතකාරනෙ සති පුරිසො තිරයං
යෙව ගච්ඡෙය්, නාඤ්ඤත්‍රා”ති ඉමමත්ථං සකාය වදති.

“ආසප්ඤ්ඤා”ති: සට්ඨෙතා සට්ඨෙතා. “අමෙහපි එවං උප
නිසා උපනිසා”ති: බ්‍රාහ්මණො ඛො පන අමෙයො පොකරසාති”ති
ආදීති වතා එවං උපනෙතා උපනෙතා පටිච්ඡන්තකාරණං ආපී
කරිතා සුඤ්ඤාදිසාවං ආරොපෙතා අවච. “නායාමෙ අනෙකාසාපි
නා”ති අධිප්පායො.

“පදසාසෙව පමනෙහි”ති: පාදෙන පහරිතා භූමියං පානෙසි.
යව සො පුබ්බෙ ආවරියෙන සපිං රථං අභිරුහිතා අගමාසි, තවපිස
ථානං අච්ඡිද්ධා රථස්ස පුරතො පදසාසෙව ගමනමකාසි.

“අතිවිකාලො”ති: සුළුචිකාලො, සමොදනීයකථායපි කාලො
නත්ථි. “ආගමානුබොධෙහො”ති: ආගමානු ඛො ඉධ හො. “අඛි
වාසෙය්”ති: සමපටිච්ඡත්‍ර. “අජ්ඣනායා”ති: යං මෙ තුමෙනසු කාරං
කරොතො අජ්ඣ හවිසාති පුඤ්ඤව පිතිපාමොජ්ජං ව තදත්ථාය.

“අඛිවාසෙසි හගවා භුණ්හිතාවෙනා”ති: හගවා කායභිං
වාචභිංවා අවොපෙතා අඛිනනරෙයෙව ඛනති. වාරෙනො තුණ්හි
භාවෙන අධිවාසෙසි. බ්‍රාහ්මණස්ස අනුග්ගහත්ථං මනසා ව සමපටිච්ඡති
වුත්තං හොති.

“පණ්ණිනො”ති: උත්තමෙන. “සහස්සා”ති: සහස්සෙන.
“සහස්සෙයා”ති: සුළු තපෙතා පරිපුර්ණං සුභිතං යාවදත්ථං
කතා. “සමිපාරෙයා”ති: සුළු පචාරෙතා. “අලං අල”නති හත්ථ
සඤ්ඤා පටිකම්පාපෙතා. “භුත්තාමි”නති: භුත්තවත්තං. “ඛණ්ණි
තො”නති: පහතො මණ්ණිතපාණිං, අපනීතහත්තති වුත්තං.

ගොති. ඔතිත්ත පත්තපාණීනතිපි පාඨො. තස්සන්තො ඔතිත්තං නානා
භූතං විනාභූතං පත්තං පාණීන්තො අස්සාති=ඔතිත්තපත්තපාණී, තං
ඔතිත්තපත්තපාණීං. හන්තෙ ව පත්තව ඛොවිත්වා එකමනෙත පත්තං
තික්ඛිතිත්වා තිස්සිත්තනති අන්තො.

“එකමනංතිසිද්ධි”ති: හගවන්තං එවමුතං ඤාත්වා එකමං
ඔක්කසෙ තිසිද්ධිති අන්තො. **“ආනුපුබ්බිකථ”**නති: අනුපටිපාටිකථං.
ආනුපුබ්බිකථානාම දුනානන්තරං සීලං සිලානන්තරං සග්ගො සග්ගො
නන්තරං මග්ගොති එවෙසං අන්තං දීපනකථා. තෙනෙව **“වෙසාරජ්ජපනෙතා”**
විදං දුග්ගකථ”නති: ආදිමාහ. **“ඛකාර”**නති: අවකාරං ලාමකභාවං.

“සාමුත්තංසිකා”ති: සාමං උක්කංසිකා අත්තනායෙව උච්චිත්වා
ගතිතා සයමභුඤ්ඤෙන දිවා අසාධාරණා අඤ්ඤාසනති අන්තො. කා
පනසාති. අරියසම්මදෙසනා? තෙනෙවාහ:—**“දුක්ඛං සමුදයං නිශේධං
මග්ග”**නති.

“ධම්මවක්ඛු”නති: ඉධ සොතාපත්තිමග්ගො අධිපෙපතො. තස්ස
උපපත්තිආකාරදස්සනන්තං **සංකිම් සමුදයධම්මං සබ්බං නං නිශේධං
ධම්මනති** ආහ. තං හි තිරොධං ආරම්භෙං නත්වා තිච්චවසෙත එවං
සබ්බසබ්බානං පටිවිජ්ඣන්තං උපපජ්ජති.

දිඨො අරිය සම්මධම්මො එතෙතාති=දීඨධම්මො, එසෙවනසො
සෙසපදෙසුපි. තිණණො විවිකිච්ජා අතෙතාති=තිණණවිවිකිච්ජා. විග
තා කථං කථා අස්සාති=විගනකථං කාථා. **“වෙසාරජ්ජපනෙතා”**ති:
විසාරදභාවපනෙතා.¹ කත්ථ? සන්තුසාසනෙ, නාස්ස පරෙපච්චයො,
න පරස්ස සඬාය එත්ථ වත්තනිති=අපරස්සච්චයො. සෙසං සබ්බත්ථ
පුබ්බෙවුත්තනායත්තා උත්තානත්තතා ව පාකට්ඨෙවාති.

සුමධගලවිලාසිනිසා දීඝනිකාසකකථාස

අමබසුත්තවග්ගොනා

ති සී තා.

සොණදණ්ඩ සුතාවණ්ණනා-4.

“එවං මෙසුනං-සෙ-අබෙගසු”ති: සොණදණ්ඩසුතං. තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා:--“අබෙගසු”ති: අබ්‍යා නාම අබ්‍යාසාසාදිකතාය එවං ලබ්‍යොහාර ජනපදිනො රුජකුමාර, තෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදෙ රුද්‍රිසිසද්දෙන අබ්‍යාති වුවවති, තසමිං අබෙගසු ජනපදෙ.

“වාටිකා”ති: ඉධාපි අතුරිතවාරිකා වෙව නිබ්බිවාරිකා ව අධිපෙතා. තද කීර හගවතො දසසහසසිලොකධාතුං මිලො කෙනතස්ස සොණදණ්ඩබ්‍රාහ්මණො ඤාණජලස්ස අනෙතා පඤ්ඤ සිත්ථ. අථ හගවා “අයං බ්‍රාහ්මණො මයං ඤාණජලෙ පඤ්ඤයති, අපී නුබො අස්ස උපතියායො”ති වීමංසනෙතා අලුස “මයි තත්ථ ගතෙ එතස්ස අනෙතවාසිනො වාදසනාකාරෙති බ්‍රාහ්මණස්ස වණ්ණං භාසිතො මම සන්තිකෙ ආගන්තුං න දස්සන්ති. සො පන තෙසං වාදං භිද්ධිතො එකුතතිංසාහාකාරෙති මම වණ්ණං භාසිතො මං උපසඤ්ඤමිතො පඤ්ඤං පුට්ඨියති. සො පඤ්ඤවිස්සජ්ජනපරියොසානෙ සරණං ගමියාති”ති පවසනතිකුප්පරිවාරෙ තං ජනපදං පටිපනෙතා. තෙන වුත්තං අබෙගසු වාටිකං චරමානො-සෙ-සෙන වමසා ගදවසෙති.

“ගගග්ගසපොකබරණ්ණිකා තීරෙ”ති: තස්ස වමසානගරස්ස අවි දුරෙ ගගග්ගස්ස නාම රුජමගෙසියං බණ්ණිතතො ගගග්ගති ලබ්‍යොහාර පොකබරණ්ණි අපී. තස්සා¹ තීරෙ සමන්තතො නිලාදිපවවණ්ණකුපුමි පතිමණ්ඩතං මගන්තං වමසකවතං, තසමිං හගවා කුපුමගතිසුගකෙ වමසකවතෙ විහරති. තං සකියාය ගගග්ගස පොකබරණ්ණිකා තීරෙති වුත්තං.

“මාගසධන සෙතිසෙති බිම්බිසාරොනා”ති: එත්ථ සො රාජ මග ධානං ඉස්සරත්තා මාගධො, මහතියා සෙනාය සමනනාගතතො සෙතියො, බිම්බිති සුවණ්ණං, තසමා සාරස්සවණ්ණසද්ධිවණ්ණතාය බිම්බිසාරොති වුවවතිති වෙදිතබ්බො.

බහු බහු හුතො සංගතාති=සඬ්ඝා, එකෙකියා දිසාය සඬ්ඝා එතෙසං අපීති=සංඝී. පුබ්බෙ නගරස්ස අනෙතා අගණං බහි තික්ඛ මිතො ගණසමනතාති=ගණ්ණිගුහා.

“බත්තං ආමපනඤ්ඤ”ති: බත්තා වුවවති පුට්ඨිතපඤ්ඤං ව්‍යාකරණ සමන්තො මහාමත්තො, තං ආමත්තෙයි. “ආගමෙග්ග”ති: මුත්තං පතිමානෙනතු, ආගව්ජනතුති වුත්තං ගොති.

“නානාවෙරජ්ජනාන”ති: නානාවිධෙසු රජෙරසු අඤ්ඤසු අඤ්ඤසු කාසි කොසලාදිසු රජෙරසු ජනා, තාති වා තෙසං නිවාසා, තතො වා ආගතාති=නානාවෙරජ්ජනා, තෙසං නානාවෙරජ්ජනානං.

“කෙනෙවිදෙව් කරණියොනා”ති: තසමිං කීර් තගරෙ විහි කරණී යෙහි බ්‍රාහ්මණා සනතිපතනති යඤ්ඤානුභවනත්ථං වා මනතසජ්ඣාය නත්ථං වා. තද ව තයමිං තගරෙ යඤ්ඤා නත්ථි සොනදණ්ඩස්ස පත සනතිකො මනෙත සජ්ඣායනත්ථං එතෙ සනතිපතිතා. තං සජ්ඣාය වුත්තං:—**කෙනෙවිදෙව් කරණියොනා**ති. තෙ තස්ස ගමනං සුඤ්ඤා විනොදාසු: “අයං සොණදණ්ඩො උග්ගවාබ්‍රාහ්මණො යෙභ්‍රයෙසන ව අඤ්ඤා බ්‍රාහ්මණා සමණං ගොතමං සරණං ගතා, අයමෙව ව න ගතො, ඥායං සථෙ තත්ථ ගමිස්සති අඩා සමණස්ස ගොතමස්ස ආවට්ට නියාමායාය ආවට්ටිතො තං සරණං ගමිස්සති, තතො එතස්සාපි ගෙහ වාරෙ බ්‍රාහ්මණානං අසනතිපාතො භවිස්සති, ගඤ්ඤා ගමනනතරයං කරෙමා”ති සමමනනාසිඤ්ඤා තත්ථ අගමංසු. තං සජ්ඣාය **“අඨ බො තෙ බ්‍රාහ්මණා”**ති ආදිවුත්තං.

තත්ථ **“ඉමිනා පඤ්ඤනා”**ති: ඉමිනාපි කාරණෙන. එවං එකං කාරණං වන්ධා පුත “අත්තනො වණේණ භඤ්ඤාමානෙ අතුස්සනන සත්තො නාම තත්ථ, ගඤ්ඤා වණේණභණ්ණෙන ගමනං නිවාරෙමා”ති විනොදාසු: භවං හි සොණදණ්ඩො උග්ගො සුඤ්ඤාති ආදිති කාරණාති ආගංසු.

“උග්ගො”ති: විහි පකෙබ්බි, මාතිතො ව පිතිතො වාති; “හොතො මාතා බ්‍රාහ්මණී මාතුමාතා බ්‍රාහ්මණී තස්සාපි මාතා බ්‍රාහ්මණී, පිතා බ්‍රාහ්මණො පිතුපිතා බ්‍රාහ්මණො තස්සපි පිතා බ්‍රාහ්මණොති එවං හවං උග්ගො සුඤ්ඤා මාතිතො ව පිතිතො ව.

“සංසුඛගහණිතො”ති: සංසුඛා තෙ මාතුගහණී, කුවජ්ඣි අත්තො. “සමචෙපාකිතිසා ව ගහතිසා”ති එත්ථ ව පත කාමච්ඡතෙජේ ධාතු ගහණීති වුච්චති.

“සාව සත්තමා පිනාමගසුගා”ති: එත්ථ පිතුපිතා පිතාමහො, පිතා මගස්ස සුගං පිතාමගසුගං. සුගනති ආසුප්පමාණං වුච්චති, අභිලාප මත්තමෙව චෙතං, අත්තො පත පිතාමහො එව පිතා මගසුගං, තතො උඨං සබ්බෙපි පුබ්බපුරිසා පිතාමගගහණෙනෙව ගතිතා. එවං යාව සත්තමො පුරිසො තාව සංසුඛගහණිතො, අඨ බො අඤ්ඤානා අනුපකානුඤ්ඤා ජනිවාසදනාති දස්සෙන්නති.

“අඤ්ඤනා”ති: “අපනෙඨ එතං කිං ඉමිනා”ති එවං අඤ්ඤනො අතවකිත්තො. **“අනුපකානුඤ්ඤා”**ති: න උපකානුඤ්ඤා, න අකෙකාසංවා නිඤං වා ලඞ්ඤා. කෙන කාරණෙනාති? ජනිවාසදෙන. “ඉතිපි භීතජනිකො එසො”ති එවරුපෙන වචනෙනාති අත්තො.

“අග්ගිකා”ති:ඉග්ගරු. **“මග්ගිකො”**ති. මග්ගා ධනෙන සමනතා ගතො, භවතො හි ගෙහෙ පඨවියං පංසුවාලිකා විශ් බ්‍රහ්ම ධනං, සමණො පත ගොතමො අධිකො හික්කාය උදරං පුරෙත්ථා යාපෙ

තීනී දසොනනි. “මහාහොහො”ති: පචකාමගුණවසෙන මහාඋප හොහො; එවං යං යං ගුණං වදනති “නස්ස තස්ස පටිපක්ඛවසෙන හගවතො අගුණං යෙව දසොමා”ති මඤ්ඤමානා වදනති.

“අභිරුපො”ති: අඤ්ඤාති මනුස්සොති අධිකරුපො. “දස්සති සො”ති: දිවසමි පස්සන්නානං අතීතතීකරතො දස්සනායොගො. දස්සනෙ තෙව විතතපසාදජනනතො සාසාදිකො.

පොකරතා වුවවති සුඤ්ඤාභාවො, වණණස්ස පොකරතා= වණණපොකරතා, තාය වණණපොකරතාය; වණණසමපතති යාති අපේඨා. පොරුණං පත “පොකරතති සරීරං වදනති, වණණං වණණමෙවා”ති. තෙසං මතෙන වණණං පොකරතං=වණණ පොකරාති, තෙසං භාවො=වණණපොකරතා. ඉති “පරමාස චණ්ණ සොභාචර්නාසා”ති: උත්තමපරිපුඤ්ඤා විණේණන වෙව සරීර සණ්ඨාන සමපතතියා වාති අපේඨා.

“බ්‍රහ්මචණ්ණී”ති: සෙඨවණ්ණී, පරිපුඛවණේණපුඬි සෙඨෙන සුවණ්ණවණේණතෙව සමන්තාගතොති අපේඨා. “බ්‍රහ්මචරිඪී”ති: මහාබ්‍රහ්මණො සරීරසදිසෙන සරීරෙන සමන්තාගතො. “අක්ඛදදුච්ඤාසො දස්සනාසා”ති: “හොතො සරීරෙ දස්සනස්ස ඔභාසො න බ්‍රහ්මදුකො මහා, සබ්බානෙව තෙ අබ්‍යවච්චරිඪාති දස්සනියානෙව තාති වාමි මහන්තානෙවා”ති දීපෙනති.

සීලමස්ස අත්ථි=සීලවා. වුඛං වරිඪිතං සීලමස්සාති=වුඛසීලී; “වුඛසීලෙන”ති: වුඤ්ඤා වරිඪිතෙන සීලෙන. “සමන්තාගතො”ති: සුත්තො, ඉදං වුඛසීලපදස්සෙව වෙවචනං, සබ්බමෙතං පටිසීලමත්ත මෙව සක්ඛාය වදනති.

“කල්‍යාණමාවො”ති: ආදිපු කල්‍යාණං සුඤ්ඤා පරිමණ්ඩලපද ව්‍යජනා වාචා අස්සාති=කල්‍යාණමාවො: කල්‍යාණං මධුරං වාක්කර ණං අස්සාති=කල්‍යාණමානාරණො. වාක්කරණනති උදහාර සොසො සො ගුණ පරිපුණ්ණභාවෙන පුරෙභවාති පොරී, පුරෙ වා හවත්තා පොරියා නාගරිකීත්ථියා සුඛමාලත්තනෙන සදිසාති පොරී, තාය පොරියා.

“විස්සඤ්ඤා”ති: අපමුඛ්‍යාය, සද්ධිසිලවර්තාදිදෙසරතිතාය. “අනෙලගලාසා”ති: එලාගලනවිරතිතාය, කස්සවිති කපේත්තස්ස එලා ගලති ලාලා පහරති බෙලපුඬිතාති වා නික්ඛමන්ති තස්ස වාචා එලගලා නාම හොති. තබ්බිපරිතායාති අපේඨා.

“අසංඝස්ස විඤ්ඤාපණියා”ති: ආදිමණ්ඩපරියොසානං පානවං කතා භාසිතත්ථස්ස විඤ්ඤාපනසමත්ථාය.

“ජිණේණා”ති: ජරුජිණේණතාය ජිණේණා. “වුඤ්ඤා”ති: අබ්‍යවච්චරිඪානං වුඤ්ඤාවං මරියදං පතො. “මහලුකො”ති: ජනිම

හලකතාය සමන්තාගතො, විරකාලපපසුකොති වුත්තං හොති. “අඛණ්ණො”ති: අධානං ගතො, චෙ තයො රාජපරිවට්ටෙ අතීතොති අතිපායො. “වසො අනුපපතො”ති: පච්ඡිමවයං සමපතො, පච්ඡිම වයො නාම වසාසතස්ස පච්ඡිමො තතියහාගො.

අපිව “ජිනො”ති: පොරුණො, විරකාලපපතකුලකයොති වුත්තං හොති. “වුඛො”ති: සිලාවාරුදිගුණවුධිපතො. “මහලුකො”ති: විහවමහන්තාය සමන්තාගතො. “අඛණ්ණො”ති: මග්ගං පටිපතො, බ්‍රාහ්මණානං වතවරියාදිමරියාදං අතීතිකාමවරණසිලො,¹ “වසො අනුපපතො”ති: ජතිවුඛගාවට්ටි අතතීමවයං අනුපතො.

“ඵවං වුත්තො”ති: ඵවං තෙති බ්‍රාහ්මණෙති වුත්තො; සෞඛ්‍යදර්ශනො “ඉමෙ බ්‍රාහ්මණා ජතිආදීහි මම වණණං වදන්ති, ත ඛො පන මෙ යුත්තං අත්තනො වණණ රජ්ඣං, හන්දහං ඵතෙසං වාදං භික්ඛුනා සමණස්ස ගොතමස්ස මහන්තභාවං පඤ්ඤපෙත්වා ඵතෙසං භන්තමනං කරොමි”ති විනේත්වා ගොතාහි ගො මමපි සුණාමාති ආදි මාහ. තත්ථ සෙපි උභතො සුඡතොති ආදයො අත්තනො ගුණෙති සදිසා ගුණා. තෙපි “කොවාහං හෙ ව සමණස්ස ගොතමස්ස ජතී සමන්තති ආදයො ගුණා”ති අත්තනො ගුණෙති උත්තරිතරෙසෙව මඤ්ඤමං තො, ඉතරෙ පන ඵකන්තනෙව හගවතො මහන්තභාවදි පනත්ථං පකාසෙති.

“මසමෙව අරහාමා”ති: ඵවං තියමෙන්නොවෙත්ථ ඉදං දීපෙති. “යදිගුණමහන්තාය උපසංඝිකම්මබ්බො නාම හොති, යථා සිතොරුං උපතිමාය සාසපො, මහාසමුද්දං උපතිමාය ගොපදකං, සත්තසු මහා සරෙසු උදකං උපතිමාය උස්සාවලිංශු පරිත්තො ලාමකො, ඵවමෙවං සමණස්ස ගොතමස්ස ජතීසමන්තතිආදයොපි ගුණෙ උපතිමාය අමහා කං ගුණාපරිත්තා ලාමකා, තස්මා මසමෙව අරහාම ඤාං ගගමන්තං ගොතමං දස්සන්තා උපසංඝිකම්මන්ති.

“මහගාං යුතීසංඝං ඛහාසා”ති: මාතිපකෙව අසීතිකුල සහස්සාති පිතිපකෙව අසීතින්ති ඵවං සසීසහස්සාධිකං කුලසභ සහස්සං² මහාය පබ්බජිතො.

“ගුමිගාම වෙහාසඝමා”ති: ඵත්ථ රුජගිහණෙ වෙව උය්‍යානෙ ව සුධාමට්ටපොකකරණියො සත්තර්තනපුරු නන්වා ගුමියං ඝපිතං ඛතං ගුමිගතං නාම. පාසාදනීයස්සාදයොපි පුරෙත්වා ඝපිතං වෙහාස ගතං නාම, ඵතං තාව කුලපරියායෙන ආගතං. තථාගතස්ස පන ජාත දිවසෙයෙව සංඝො ඵලො³ උපලො පුණ්ඩරිකොති වත්තාරො තිබයො උපගතා, පතසු සංඝො ගාවුතීකො, ඵලො අධිස්සොජතීකො, උපලො තිගාවුතීකො, පුණ්ඩරිකො යොජනීකො, තෙසුපි ගතිත ගතිතං පුරෙති යෙව. ඉති ගගමා පසුභං භීරුඤ්ඤසුවණණං ඛහාස පබ්බජිතොති වෙදිතබ්බො.

1. ම. I. II 17. අවිතිසාමවරසි. 2. ස. I. III & E. සමිකුලසහසහස්සං. 3. E. ඵලො

“දහගෙව් සමානෝ”ති: තරුණෝව සමානෝ. “සුසුකාල
 සොසො”ති: සුළුකාලකෙසෝ අප්තවණ්ණකෙසෝව හුක්කි අපේ. “භගදදනා”ති: ලභකෙන. “පඨමෙහි වසො”ති: තිණ්ණං වයාතං
 පඨමවසෙන. “අකාමකාන”නති: අතිවිජ්ජානානං, අනාදරපේ සාමි
 වචනං; අසුඤ්ඤා මුඛෙ එතෙසනති-අසුඤ්ඤා. තෙසං අසුඤ්ඤානං, අසු
 කීලිත්තමුඛානනති අපේ. “රුදනනාන”නති: කඤ්චා රොදමානා
 නං. “අකඤ්ඤාසො”ති: එත්ථ භගවතො අපරිමාණෝ යෙව දස්ස
 තාවකාසොති වෙදිතබ්බො. තත්ථිදං වජ්ඣි:-රාජගහෙ කීර අඤ්ඤා
 තරො බ්‍රහ්මණෝ “සමණස්ස ගොතමස්ස පමාණං ගහෙතුං
 තසකකා”ති සුත්වා භගවතො පිණ්ඩාය පටිසන්තාලෙ සමිහන්තං
 වෙණුං ගහෙත්වා නගරවාරස්ස බහි ධනා සමපතො භගවති
 වෙණුං ගහෙත්වා සමිපෙ අඬාසි. වෙණු භගවතො ජානුකම්මතං
 පාපුණි. පුනදිවසෙ වෙවෙණු සටෙත්වා සමිපෙ අඬාසි. භගවාපි පිණ්ණං
 වෙණුනං උපරි වෙ වෙණුමත්තමෙව පඤ්ඤායමානෝ “බ්‍රාහ්මණ කීං
 කරෙසි”ති ආශ. “තුමනාකං පමාණං ගණ්හාමි”ති, “බ්‍රාහ්මණ සටෙපි
 කීං සංගලවකකවාලගබ්බං පුරෙත්වා ධීනවෙණු සටෙත්වා ආගමිස්සස
 නෙව මෙ පමාණං ගහෙතුං සකම්ඤ්ඤාසි. න හි මයා වග්ගාරි අසං
 බෙය්සාති කප්පසන්තසස්සව තථා පාරමිසො පුරිතා යථාමෙ පරෙ
 පමාණං ගණ්හාය්ස, අතුලො බ්‍රාහ්මණ තථාගතො අප්පමෙය්සෝ”ති
 වක්වා ධම්මපදෙ භාටමාහ. භාටාපරිශොසානෙ වතුරසීතිපාණ
 සහස්සාති අමතං පිටිංසු. අපරමි වජ්ඣි:-රාහු කීර අසුරිපදෙ වත්තාරි
 යොජනසහස්සාති අඬව යොජන සතාති උච්චා, බාහන්තරමස්ස
 වාදසයොජනසතාති, හන්තලපාද තලානං පුළුලතෙතන තිණි
 යොජනසතාති, අභිකුලිපබ්බාති පණ්ණාස යොජනාති, හමුකන්තරං
 පණ්ණාසයොජනං, [මුඛං විශොජනසතං, තිශොජන සතගමිතරං
 තිශොජනසතපරිමණිලං ගිවා තිශොජනසතං¹] ලලාටං තිශොජන
 සතං, සිසං තවශොජනසතං. “සොහං උච්චාසමි, සන්තාරං ඔත්මනි
 ඔලොකෙතුං තසකම්ඤ්ඤාමි”ති න ගවජ්ජි. සො එකදිවසං භගවතො
 වණ්ණං සුත්වා “යථා කප්පි ඔලොකෙස්සාමි”ති ආගතො. භගවා
 තස්ස අප්ඤ්ඤායං විදිත්වා “වතුසු ඉරියාපරේසු කතරෙන දස්සෙමි”ති
 විතොත්වා “ධීතකො නාම නිවොපි උච්චා විය පඤ්ඤායති,
 නිපණ්ණො වස්ස අත්තානං දස්සෙස්සාමි”ති. “ආනඤ්ඤාකිකුට්ඨපරි
 වෙණෙ මවකං පඤ්ඤාපෙති”ති වක්වා නත්ථ සීහසෙය්සං කප්පෙසි. රුහු
 ආගන්ත්වා නිපතනං භගවතං ගිවං උත්තාමෙත්වා නහමස්සෙඤ්ඤා
 පුණ්ණවතුං විය උලොකෙති. “කිමිදං අසුරිපද”ති ව වුත්තෙ
 “භගවා ඔත්මනි ඔලොකෙතුං ත සකම්ඤ්ඤාමි”ති නාගවජ්ජනති. “න
 මයං අසුරිපද අධොමුඛෙන පාරමිසො පුරිතා, උඬ්ඤ්ඤා යෙව කත්වා
 දනං දින්න”නති නං දිවසං රුහු සරණං අගමාසි. එව භගවා අබ්‍රහ්ම
 කාසො දස්සන්තාය.

වතුපාරිසුඛිසිලෙන සිලවා. හං පන සිලං අරියං උත්තමං පරි සුඛං, තෙනාහ අබිසමිලිති. නදෙනං අනවජ්ජේන කුසලං, තෙනාහ කුසලසිලිති. කුසලෙන සිලෙනාති ඉදමෙස වෙවචනං.

“බහුනනං ආවර්ගිකාචරිකො”¹ති: හගවතො එකෙකාය ධම්ම දෙසනාය වතුරුසිතිමපි පාණසහස්සාති අපරිමානාපි දෙවමනුස්සා මිහභජ්ජාමතං පිවනති. නස්මා බහුනනං ආවර්ගිකො; සාවක චේතෙය්සානං පන පාවර්ගිකොති.

“ඛිණ්ණාමග්ගො”²ති: එත්ථ කාමං හගවතො සබ්බෙපි කිලෙසා ඛිණ්ණං, බ්‍රාහ්මණො පන තෙ ත ජනාති, අත්තනොජනනාසානෙයෙව ඉණං කපෙති.

“බ්‍රිහතවාපලො”³ති: “පත්තමණ්ඩණං විවරමණ්ඩණං සෙනාසන මණ්ඩණං ඉමෙස වා පුත්තිකායස්ස කෙළනා පතිකෙළනා”⁴ති එවං චුත්තවාපලං විරතිතො.

“අපාපපුරෙකොග්ගො”⁵ති: අපාපෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ පුරතො කඛා විවරති. “බ්‍රහ්මඤ්ඤායපජ්ජා”⁶ති: සාරිපුත්තමොගලොණමහා කස්සපාදිහෙදාය බ්‍රාහ්මණපජ්ජය [එතිස්සායව පජ්ජය]¹ පුරෙකොග්ගො, අයං හි පජා සමණං ගොතමං පුරකඛඛා වරතිති අත්ථො. අපිව අපාප පුරෙකොග්ගොති, න පාපං පුරතො කඛා වරති පාපං න ඉච්ඡතිති අත්ථො. කස්සා බ්‍රහ්මඤ්ඤාය පජ්ජය, අත්තනා සභිං පටිවිරුඩායපි බ්‍රාහ්මණපජ්ජය අවිරුඩො භිත්තඛ්‍යාපිකොයෙවාති චුත්තං ගොති.

“තිග්ගොරුඝා”⁷ති: පරරුඝො. “තිග්ගොරුඝාපද”⁸ති: පරජනපද තො “සම්පුච්ඡිතං ආගච්ඡනති”⁹ති: බත්තියපණ්ඩිතාදයො ව දෙව බ්‍රහ්මාගතකිබ්බාදයො ව පඤ්ඤා අභිසංඛාරිතො පුච්ඡස්සාමා”¹⁰ති ආගච්ඡනති; හත්ථ කෙච්ඡි පුච්ඡාය වා දෙසං විස්සජ්ජනසමපිච්ඡනෙ වා අසමත්තං සලකෙඛිතො අපුච්ඡිතොව තුණ්හිතිසිදනති, කෙච්ඡි පුච්ඡනති, කෙසච්ඡි හගවා ව පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙතො විස්සජ්ජනි, එවං සබ්බෙසමපි තෙසං විමතියො තිරං පත්තො මහාසමුද්දස්ස උභෙයො විස හගවනනං පත්තොව භිජ්ජනති.

“එති සාගතවාදි”¹¹ති: දෙවමනුස්සපබ්බජ්ජගතසේසු නං තං අත්තනො සනතිකෙ ආගතං “එති සාගත”නති එවං වාදීති අත්ථො.

“සබ්බලො”¹²ති: තත්ථ නත්තමං සාබ්බලං? “යාසා වාමා නෙලා කණ්ණ සුඛා”¹³ති ආදිනා නයෙන චුත්තසාබ්බලෙන සමන්තාගතො මුදුවච තොති අත්ථො.

“සමෙමාදනො”¹⁴ති: පටිසත්ථාරකුසලො, ආගතාගතානං¹⁵ වතුත්තං පරිසානං “කච්ඡි භික්ඛු බමනීයං කච්ඡි යාපණීය”නති ආදිනා නයෙන සබ්බං අමානදරුථං චුපසමෙනො විස පස්මතරං සමෙමාදනීයකථං කත්තාති අත්ථො.

1. [අයං පාසො එකවෙවසු භිහල පොත්කෙසු හදිස්සති]

2. සී. I & E. ආගතානං.

“දහගෙව සමානෝ”ති: තරුණෝව සමානෝ. “සුසුකාල
 කෙසෙය්”ති: සුළුකාලකෙසෙය් අප්තවණ්ණකෙසෙව හුකිති අපේ. “ගඤ්ඤනා”ති: ලභකෙන. “පඨමෙන වශසා”ති: තිණ්ණං වයාතං
 පඨමවයෙන. “අකාමකාන”නති: අතිවර්මානානං, අනාදරතේ සාමි
 වචනං; අසුඤ්ඤි වූවෙ එතෙසනති-අසුඤ්ඤා. තෙසං අසුඤ්ඤානං, අසු
 කීලිත්තවූවානනති අපේ. “රුදනනාන”නති: කඤ්ඤා රොදමානා
 නං. “අකඤ්ඤාසංයෝ”ති: එත්ථ භගවතෝ අපරිමාණෝ යෙව දස්ස
 තාවකාසොති වෙදිතබ්බො. තත්ථිදං වජ්ඣි:-රාජගහෙ කීර අඤ්ඤ
 තරෙ භුගවණෝ “සමණස්ස ගොතමස්ස පමාණං ගහෙතුං
 තසකකා”ති සුනා භගවතෝ පිණ්ඩාය පමිසතකාලෙ සසීගත්ථං
 වෙණුං ගහෙතා නගරවාරස්ස බති ස්වාසං සමපතෙත භගවති
 වෙණුං ගහෙතා සමිපෙ අසාසි. වෙණු භගවතෝ ජානුකමත්තං
 පාපුණි. පුතදිවසෙ වෙවෙණු සටෙතා සමිපෙ අසාසි. භගවාපි පිණ්ණං
 වෙණුනං උපරි වෙ වෙණුමත්තමෙව පඤ්ඤායමානෝ “බ්‍රාහ්මණ කීං
 කරෙසි”ති ආශ. “තුමනාකං පමාණං ගණ්හාමි”ති, “බ්‍රාහ්මණ සටෙපි
 කිං සකලවකකවාළගබ්බං පුරෙතා ධීනවෙණු සටෙතා ආගමිස්සස
 තෙව මෙ පමාණං ගහෙතුං සකඛිස්සසි. න හි මයා වතාරා අසං
 බෙය්සාති කප්පසතසගස්සව තථා පාරමිසො පුරිතා යථා මෙ පරෙ
 පමාණං ගණ්හාය්, අතුලො බ්‍රාහ්මණ තථාගතො අප්පමෙයො”ති
 වතා බමමපදෙ ගාථමාග. ගාථාපරිශොසානෙ වතුරුසීතිපාණ
 සගස්සාති අමතං පිචිංසු. අපරමපි වජ්ඣි:-රාහු කීර අසුරිපද වතාරා
 යොජනසගස්සාති අභව යොජන සතාති උච්චා, බාහනතරමස්ස
 වාදසයොජනසතාති, හත්තලපාද තලානං පුළුලතෙතන තිණි
 යොජනසතාති, අභිභුලිපබ්බාති පණ්ණාස යොජනාති, හමුකනතරං
 පණ්ණාසයොජනං, [මුඛං විශොජනසතං, තිශොජන සතගමිතරං
 තිශොජනසතපරිමණිලං ගීවා තිශොජනසතං¹] ලලාටං තිශොජන
 සතං, සිසං තවශොජනසතං. “සොහං උච්චාසමි, සත්ථාරං ඔනමිතා
 ඔලොකෙතුං තසකඛිස්සාමි”ති න ගවර්ති. සො එකදිවසං භගවතෝ
 වණ්ණං සුනා “යථා කප්පි ඔලොකෙස්සාමි”ති ආගතො. භගවා
 තස්ස අප්කාසයං විදිතා “වතුසු ඉරියාපරේසු කතරෙන දස්සෙමි”ති
 විතෙතතා “ධීතකො නාම නිවොපි උච්චා විය පඤ්ඤායති,
 නිපණ්ණො වස්ස අත්තානං දස්සෙස්සාමි”ති. “ආනඤ්ඤාකිකුට්ඨරි
 වෙණෙ මවකං පඤ්ඤාපෙති”ති වතා තත්ථ සීගසෙය්සං කප්පෙසි. රුහු
 ආගතතා නිපතනං භගවතං ගීවං උත්තාමෙතා නහමස්සෙඤ්ඤ
 පුණ්ණවතුං විය උලොකෙති. “කිමිදං අසුරිපද”ති ව වුතෙත
 “භගවා ඔනමිතා ඔලොකෙතුං ත සකඛිස්සාමි”ති නාගවර්තන. “න
 මයා අසුරිපද අධොමුඛෙන පාරමිසො පුරිතා, උඛස්සං යෙව කතා
 දතං දිත්ත”නති තං දිවසං රුහු සරණං අගමාසි. එව භගවා අබ්‍රහ්ම
 කාසො දස්සනාය.

වතුපාරිසුඛිසිලෙන සිලවා. හං පන සිලං අරියං උත්තමං පරිසුඛං, තෙනාහ අපිසසිලිති. තදෙනං අනවජ්ඣෙන කුසලං, තෙනාහ කුසලසිලිති. කුසලෙන සිලෙනාති ඉදමස්ස වෙච්චනං.

“බහුනනං ආවර්ගිකාචරිකො”¹ති: හගවතො එකකාය ධම්ම දෙසකාය වතුරසිතිමි පාණසහස්සාති අපරිමානාපි දෙවමනුස්සා මිහ්නඵලාමතං පිවනති. තස්මි බහුනනං ආවර්ගිකො; සාවක චේතෙය්‍යානං පන පාචරිකොති.

“බිණ්ණාමග්ගො”²ති: එත්ත කාමං හගවතො සබ්බෙපි කිලෙසා බිණ්ණං, බ්‍රාහ්මණො පන තෙන ත ජානාති, අත්තනොජානතභාණෙනෙයෙව ගුණං කපෙති.

“විගතවාපලො”³ති: “පත්තමණ්ඩණං විවරමණ්ඩණං සෙනාසන මණ්ඩණං ඉමස්ස වා පුත්තිකායස්ස කෙළනා පතිකෙළනා”⁴ති එවං චුත්තවාපලාපිරිතිතො.

“අපාපපුරෙක්කාමෙ”⁵ති: අපාපෙ නවලොකුත්තරධම්මෙ පුරතො කඛා විවරති. “බ්‍රහ්මඤ්ඤාසප්පිකා”⁶ති: සාරපුත්තමොගලාණමහා කස්සපාදිහෙද්‍ය චුහමණපජය [එතිස්සායව පජය] පුරෙක්කාමෙ, අයං හි පජා සමණං ගොතමං පුරෙක්කාමෙ වරතීති අත්තො. අපිව අපාප පුරෙක්කාමෙති, න පාපං පුරතො කඛා වරති පාපං න ඉච්ඡතීති අත්තො. කස්සා බ්‍රහ්මඤ්ඤාස පජය, අත්තනා සභිං පටිවිරුඩායපි බ්‍රාහ්මණපජය අවිරුඩො භිත්තසුඛචිකොයෙවාති චුත්තං ගොති.

“තිග්ගෙරසා”⁷ති: පරරසතො. “තිග්ගෙරසපද”⁸ති: පරජනපද තො. “සම්පුච්ඡිකං ආගච්ඡනති”⁹ති: ධනතියපණ්ඩිතාදයො ව දෙව බ්‍රහ්මහාගගකිබ්බාදයො ව පසේන අභිසංඛරිතො පුච්ඡස්සාමා”¹⁰ති ආගච්ඡනති; හත්තෙති පුච්ඡාය වා දෙසං විස්සජ්ජනසම්පටිච්ඡනෙ වා අසමත්තං සලකෙක්කාමෙ අපුච්ඡිතාව කුණ්ණිතිසිද්ධනති, කෙච්ඡුච්ඡනති, කෙසචි හගවා ව පුච්ඡාය උස්සාහං ජනෙතො විස්සජ්ජනී, එවං සබ්බෙසම්පි තෙසං විමතියො තිරං පඤ්ඤා මහාසමුද්දස්ස උග්ගියො විස හගවනනං පඤ්ඤා භිජ්ජනති.

“එති සාගතවාදී”¹¹ති: දෙවමනුස්සපබ්බජ්ජගගගෙසු තං තං අත්තනො සනතිකෙ ආගතං. “එති සාගත”¹²නති එවං වාදීති අත්තො.

“සබ්බලො”¹³ති: තත්ත නතමං සාධරුසං? “යාසා වාචා තෙලා කණ්ණ සුඛා”¹⁴ති ආදිනා නයෙන චුත්තසාධරුසන සමනාගතො මුදුච්ච නොති අත්තො.

“සමමාදනො”¹⁵ති: පටිසත්ථාරකුසලො, ආගතාගතානං¹⁶ වතුත්තං පරිසානං. “කච්ඡි භික්ඛු ඛමතියං කච්ඡි යාපණීය”¹⁷නති ආදිනා නයෙන සබ්බං අභානදරථං චුපසමෙත්තො විස පඨමතරං සමමාදනීයකථං කත්තාති අත්තො.

1. [අයං පාඨො එකවෙච්ඡු සිහල පොත්කෙසු නදිස්සති]

2. සි. 1 & E. ආගතානං.

“අඬනාකුටිනෝ”නි: යථා එකවෙව් පරිසං පනා එබමුබා සංකුචිත මුබා ගොනති න එදිසො, පරිසදස්සනෙන පනස්ස බාලාතපදස්ස නෙන විස පදුමං මුබපදුමං විසසති පුණ්ණවන්දසයසිරිතං ගොති.

“උග්ගානමුඛො”නි: යථා එකවෙව් නිකකුර්තමුබා විස සමපතනය පරිසය න කිචි කපේනති අතිදුලභකථා ගොනති න එව රූපො. සමණෝ පන ගොතමො සුලභ කපො, න තස්ස සනතිනං ආගතානං “කසමං මයං ඉධාගතා”නි විපට්ඨායො උපපජ්ජති, ධම්මං පන සුත්වා අතතමනාව ගොනතිති දස්සෙති.

“සුබ්බසාසි”නි: භාසනෙතො ව පස්මතරං භාසති, නව බො නාල සුත්තං පමාණසුත්තං අත්තිසසිතමෙව භාසති න නිරන්තකථං.

“න නස්මිං ගාමෙ වා”නි: යත් කීර්තනවා පටිවසති තත් මගෙ සකකා දෙවතා ආරක්ඛං ගණ්හනති, තං නිස්සය මනුස්සානං උපද්දවො න ගොති, පංසුපිසාවකාදයො එවති මනුස්සෙ විගෙ සේනති, තෙ නාසං ආනුභාවෙන දුරං අපකකමනති, අපිච්ඡ භගවතො මෙත්තාබලෙතපි න අමනුස්සා මනුස්සෙ විගෙසේනති.

සඬකිති ආදිසු අනුසාසිතබ්බො සයං වා උපපාදිතො සමෙකාඅස්ස අපථිති=සඬකි. තාදිසොවස්ස ගණො අපථිති=ගණි පුරිමපදස්ස වා වෙච්චනමෙතං, ආචාරසිකතාපනවසෙත ගණස්ස ආචරියොති=ගණා චරිසො. “සුපුතිත්ථකර්ත”නති: බහුතනං තිත්ථකරාණං.

“සථා වා නථා වා”නි: යෙන වා තෙන වා අවෙලකාදිමත්තනෙ නාපි කාරණෙන. “සමුදගච්ජති”නි: සමනතානො උදගච්ජති, අති වසසති; අතිපිනො නෙ ගොනතිති නෙ අමාකං ආගතකුකතවකා පාහුනකා ගොනතිති අත්ථො. “පටිසාපුණාමි”නි: ජානාමි. “අපටි මාණ චණ්ණො”නි: තථා භූතෙනෙව සබ්බඤ්ඤානාපි අපපථේය්‍ය වණ්ණො, “පගෙව මාදිසෙනා”නි දස්සෙති. වුත්තමිවෙතං:-

“බුඬොපි බුඬස්ස හණ්ණස්ස වණ්ණං
කප්පමපි වෙ අඤ්ඤමභාසමානො,
බියෙථ කපෙපා විරදිසමත්තරෙ
වණ්ණො න බියෙථ තථාගතස්සා”නි.

ඉමං පන ගුණකථං සුත්වා තෙ බ්‍රාහ්මණා විත්තාසිංසු: සථා සොණ්දණ්ඩා බ්‍රාහ්මණො සමණස්ස ගොතමස්ස චණ්ණ භාසති. අනොම ගුණො සො භවං ගොතමො, එවං නස්ස ගුණ ජානමානෙන බො පන ආචරියෙන අතිවීරං අධිවාසිතං, හන්ද න අනුවත්තමාති අනුවත්තසිංසු. තස්මා එවංවුත්තෙ නෙ බ්‍රාහ්මණාති ආදි වුත්තං.

“නත්ථ අලමෙවා”නි: සුත්තමෙව. “අපිසුමංසෙනා”නි: පුටංසං වුට්චති පාථෙය්‍යං, පාථෙය්‍යං ගගෙකාපි උපසඬකිමිතුං සුත්තමෙ

වාති අපේරා. පුටංසෙනාතිපි පාසො, තස්සාපේරා, පුටො අංසෙ අස්සාති= පුටංසො, තෙන පුටංසෙන, අංසෙන පාටෙය්‍යපුටං වගනෙනාතිති වුත්තං ගොති.

“තිණ්වණ්ණණ්ණනායා”ති: අනෙතො වනසණ්ඩං ගතස්ස, විහාරබ්‍රහ්මකරං පටිඨස්සාති අපේරා.

“අප්ලිං පතාමෙධා”ති: යෙ තෙ උතතො පකිකා තෙ එවං වින්තසිංසු “සචෙ නො මිච්ඡා ද්විසා වොදෙස්සනති, කසමා තුමො සමණං ගොතමං වඤ්ඤාති? තෙසං කිං අප්ලිමත්තකරණෙනපි වඤ්ඤං නාම ගොතිති? වකිනාම. සචෙ නො සමමාද්විසා වොදෙස්සනති, කසමා ගතවන්තං¹ න වඤ්ඤාති? තෙසං කිං සිසෙත භූමිං පහරනෙතෙව වඤ්ඤං ගොති, නභුඅප්ලිකමමපි වඤ්ඤා එවාති? වකිනාමා”ති.

“නාමගොතන”නති: “නො ගොතම අහං අසුකස්ස පුත්තො දත්තො නාම, මිහෙතා නාම, ඉධ ආගතො”ති වදන්තා නාමං සාවෙනති නාම. “නො ගොතම අහං වාසෙසො නාම කච්චායනො නාම ඉධාගතො”ති වදන්තා ගොතනං සාවෙනති නාම, එතෙ කීර දළිද්ද, ඒණ්ණා කුලපුත්තා “පරිසමචේකි නාමගොතනවසෙන පාකටා ගපිස්සාමා”ති එවං අකංසු.

යෙ පත භුණ්ණිතුතා නිසිදිංසු තෙ කෙරුටිකා චෙව අඤ්ඤාලා ව. තත් කෙරුටිකා “එකං චෙ නථාසලාපෙපි කරෙන්නො විස්සා සිකො ගොති, අපි විස්සාසෙ සති එකං චෙ භික්කා අද්දභුං න සුත්ත”නති හතො අත්තානං මොචෙත්වා භුණ්ණි තිසිද්දනති. අඤ්ඤාලා අඤ්ඤාන තායෙව අවකිත්තමත්තකා පිණේවා විය යත් කත්ති භුණ්ණිතුතා තිසිද්දනති.

“චෙතසා චෙතොපටිච්ඡානක”නති. ගතවා “අයං බ්‍රාහ්මණො ආලෙක කාලතො පසාය අධොමුඛො ථබ්ගතො කිංපි වින්තයමානො තිසින්නො, කිනභුඛො වින්නති”ති ආචර්තන්නො අත්තනො චෙතසා තස්ස විත්තමඤ්ඤාසි. තෙන වුත්තං:—චෙතසා චෙතොපටිච්ඡානක මඤ්ඤාසාති.

“විගඤ්ඤති”ති: විසානං ආපර්ජති. “අනුචිලොකෙධා පටි ස”නති: ගතවතා සකසමයෙ පඤ්ඤාපුච්ඡනෙන උද්දනෙ මිය්‍යමානො උකිපිත්වා ථලෙ යපිතො විය සමස්සත්තායවිත්තො² හුත්වා පරිසං සංගණනත්තං ද්විසංවරෙතෙව “උපධාරෙනතු මෙ භවන්තො චච න”නති වදන්තො විය අනුචිලොකෙත්වා පරිසං ගතවන්තං එතදචොච.

“සුජං පග්ගණ්ණනාති”නති: යඤ්ඤායර්තත්තං සුජං පග්ගණ්ණ නොසු බ්‍රාහ්මණෙසු පඨමො වා උතියො වාති අපේරා. සුජාය දීයමානං මහායාගං පතිගණනත්තානනති පොරුණා.

1. E. ආසමිංභුමෙහගමත්තං.

2. E. සමපසඛසායො.

ඉති බ්‍රාහ්මණෝ සක්කසමයවසෙන සමවදෙව පඤ්ඤං විස්සජේසි,
හගවා පන විසෙසනො උත්තමබ්‍රාහ්මණස්ස දස්සන්තං. ඉමෙසං
සත්තාති ආදිමාහ.

“එතදවොචු”නති: සචෙ ජාතිවණ්ණමත්තසමපනො බ්‍රාහ්ම
ණො න හොති, අපි කො වරති ලොකෙ බ්‍රාහ්මණො හවිස්සති, තාසෙති
නො අයං සොණදණ්ණො, හඤ්ඤා වාදං පටික්ඛිපාමාති විනොත්තා
එතදවොචු.

“අපචදති”ති: පටික්ඛිපති. “අනුපක්ඛඤති”ති: අනුපට්ඨති.
ඉදං “සචෙ තං පසාදවසෙන සමණං ගොතමං සරණං ගනතුකාමො
ගච්ඡ, මා බ්‍රාහ්මණස්මයං භිඤ්ඤිති අධිප්පායෙන ආහංසු.

“එතදවොචා”ති: “ඉමෙසු බ්‍රාහ්මණෙසු එවං එකප්පහාරෙ
නෙව විරවනොසු අයං කපා පරියොසානං න ගම්ඤ්ඤිති, හඤ්ඤ
තිස්සඤ්ඤා කත්වා සොණදණ්ණෙනෙව සඬං කපෙමි”ති විනොත්තා
එතං සචෙ බ්‍රො බුමහාස්සති ආදිකං වචනමචොව.

“සහඤ්ඤො”ති: සකාරණෙන. “සමසමො”ති: යපෙසා
එකදෙස සමතං සමහාවෙන සමො, සබ්බාකාරෙන සමොති අත්ථො.

“අහමස්ස මානාපිතඤ්ඤං ජානාමි”ති: ¹ හගිනියා පුත්තස්ස මාතා
පිතඤ්ඤං කිං න ජාතිස්සති, කුලකොට්ඨිපතං සකියය එවං වදති.

“මුසාපි භාසෙසා”ති: අත්ථහර්තං මුසාවාදං කරෙය්‍ය; “කිං
වණ්ණො කපියාති”ති අබ්‍හන්තරෙ ගුණෙ අසති කිං කරියාති?
කිමස්ස බ්‍රාහ්මණසභාවං රක්ඛිතුං සක්ඛියාතිති අත්ථො. අපාපි සියා
පුත්ත “පකතිසිලෙ ජිත්තස්ස බ්‍රාහ්මණභාවං සාධෙති”ති, එවමපි සිල
මෙව සාධෙස්සති, තස්මිං භික්ඛු අසති බ්‍රාහ්මණභාවො තාහොසීති
සමෙවාහමත්තං වණ්ණොදයො.

ඉදං පන සුත්තා තෙ බ්‍රාහ්මණා “සභාවං ආවරියො ආහ, අකා
රණා මයං උඤ්ඤාසිමහා”ති තුණ්හි අහෙසුං, තතො හගවා කපිතො
බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤා ² කිං පනෙත්ථ පතිඨාතුං සක්ඛියාති නසක්ඛියා
තිති, තස්ස විමංසන්තං “ඉමෙසං සත්ත බ්‍රාහ්මණා”ති ආදිමාහ.

“සිලපට්ඨොනා”ති: සිලපට්ඨසුඛා. “සත්ථසිලං නත්ථ පඤ්ඤා”ති:
යස්මිං පුග්ගලෙ සිලං තත්ථෙව පඤ්ඤා, කුතො දුග්ගලෙ පඤ්ඤං පඤ්ඤා
රහිතෙ වා ජලෙ එළමුනෙ සිලනති. ³ “සිලපඤ්ඤාණ”නති: සිලව
පඤ්ඤානව සිලපඤ්ඤාණං, පඤ්ඤාණනති පඤ්ඤායෙව.

“එවමෙන බ්‍රාහ්මණා”ති: හගවා බ්‍රාහ්මණස්ස වචනං අනුත්ත
තනොත්තා ආහ. තත්ථ “සිලපට්ඨොනාපඤ්ඤා”ති: වතුපාරිසුඛිසිලෙන

1. සි. I. II & III. මාතාපිතරොජ්‍යාමිති.

2. සි. III. කපිතෙ බ්‍රාහ්මණෙන පඤ්ඤා.

3. E. කුතොසිලනති.

බොතා, කථං පන සීලෙන පඤ්ඤං ධොවතීති? යස්ස පුපුර්ජනසීලං සඨි අසීති වස්සානි අබණ්ඩං ගොති, සො මරණකාලෙපි සබ්බකීලෙසෙ සානෙතො¹ සීලෙන පඤ්ඤං ධොවිතො අරහත්තං ගණ්ඨාති, කන්ත සාලපරිවෙණෙ මහාසසිවස්ස තෙරෙණ විය; ථෙරෙ කීර මරණමවෙ නිපජ්ජතො බලවවෙදනාය නිත්තනෙන වසගමහාරුජ “ථෙරං පසයිස්සා”මිති ගන්තො පරිවෙණවායෙ සීතො තං සද්දං සුතො පුච්ඡ “කිස්ස සද්දෙ අය”තති?—“ථෙරස්ස නිත්තනන සද්දෙ”ති, “පබ්බජ්ජාය සසිවස්සෙන වෙදනාපරිභගගමත්තමපි න නතං, නදති තං වජ්ඣස්සා මි”ති නිවතතිතො මහාබොධිං වජ්ඣං ගතො, හතො උපසංකදගරෙණ ථෙරං ආග, කිං නො හතෙත ලජ්ජාපෙථ සබ්බො රුජ විපාටිසාරි හුතො න වජ්ඣස්සාමි”ති ගතොති, “කසමා ආවුස්සො”ති?—“තුමහාකං නිත්තනනසද්දං සුතො”ති “හෙත භි මෙ මහාසං කරොථා”ති වතො වෙදනං විකම්මොතො අරහත්තං පතො දගුරස්ස සඤ්ඤං අකාසි “ගච්ඡා වුසො ඉදුති රුජනං අලොභ වඤ්ඤාපෙති”ති දගරො ගන්තො. “ඉදුති කීර ථෙරං වඤ්චා”ති ආග, රාජ සුංසුමාරපතීහෙන ථෙරං වඤ්ඤෙනා “නාගං අය්‍යස්ස අරහත්තං වඤ්ඤාමි, පුපුර්ජනභූමියං ංතො රක්ඛිතසීල මෙව වඤ්ඤාමි”ති ආග; එවං සීලෙන පඤ්ඤං ධොවතීනාම,² යස්ස පන අබහන්තරෙ සීලසංවරෙණ නජි, උප්පට්ඨසඤ්ඤාතාය පන චතුප්පදිය ගාථා පරියොසානෙ පඤ්ඤය සීලං ධොවිතො සහපටිසම්භද්ධි අර හත්තං පාපුණාති, අයං පඤ්ඤය සීලං ධොවති නාම, සෙය්‍යථාපි සන්තති මහාමත්තො.

“කතමං පන නං බ්‍රාහ්මණ”ති: කසමා—ආග? හගවා කීර විතොසි “බ්‍රාහ්මණානං සමයෙ පච්චිලාති සීලනති පඤ්ඤාපෙනති, වෙදත්තය උග්ගහණ පඤ්ඤා පඤ්ඤාති;” උපරි විසෙසං න ජනනති, යනත්‍ර නාගං බ්‍රාහ්මණස්ස උත්තරිං විසෙසභූතං මග්ගසීලං එලසීලං මග්ගපඤ්ඤං එලපඤ්ඤාව දස්සෙතො අරහත්තනිකූලෙන දෙසනං තිස්සපෙය්‍යනති, අප් නං කප්ථෙතුකම්මත්තාය පුච්ඡන්තො කතමං පන නං බ්‍රාහ්මණ සීලං කතමා සා පඤ්ඤාති ආග.

අප් බ්‍රාහ්මණො “මයා සකසමයවසෙන පඤ්ඤො විස්සජ්ජිතො, සමණො පන ගොහමො මං පුන නිවතතිතො පුච්ඡති, ඉදුතිස්සාගං විතං පරිතොසෙතො විස්සජ්ජිතුං සකඤ්ඤෙය්‍යං”වා න වා, සවෙ සකම්මං පඨමං උප්පන්නාපි මෙ ලජ්ජා භිජ්ජස්සති, අසකෙකාන්තස්ස පන න සකෙකාමීති වචනෙ දෙසො නජි”ති නිවතතිතො හගවතො යෙව හාරං කරෙන්නො එත්තකපරමාව මස”තති ආදිමාග.

“නථ එත්තකපරමා”ති: “එත්තකං සීලපඤ්ඤාණනති වචන මෙව පරමං අමහාකං, තෙ මයං එත්තකපරමා, ඉතොපරං භාසිතස්ස එත්තස්ස අත්තං න ජනාමා”ති අත්තො.

1. E. කාපෙඨො.

2. E. ධොවති.

3. සී. II. උග්ගහණං පඤ්ඤාති.

අප්‍රසාද හඟවා සිලපඤ්ඤාණමූලභූතස්‍ය තථාගතස්‍ය උපාදානොපපාදානී සිලපඤ්ඤාණං දස්‍යෙත්‍යං ඉධමුගමණි තථාගතොති ආදිමාන.

වස්‍යන්‍යො සාමඤ්ඤඵලෙ වුත්තනගෙතෙව වෙදිතබ්බො, අයං පන විසෙසො, ඉධ නිවිධමපි සිලං. “ඉදමපස්‍ය හොති සිලස්‍මි”නති එවං සිලමිච්චෙව නියතාතිතං, පස්‍මඡක්‍කානාදිති වත්තාරක්‍කානාති අත්‍යන්‍යො පඤ්ඤාසම්පදා. එවං පඤ්ඤාවසෙන පන අනියාතෙත්‍යා විපස්‍යනාදි පඤ්ඤාය පදසානභාවමත්තෙන දස්‍යෙත්‍යා විපස්‍යනා පඤ්ඤාතො පසාය පඤ්ඤා නියතාතිතාති.

“ස්‍යානනාසා”ති: පදස්‍ය අන්‍යො අජ්ඣතනායාති එත්‍ය වුත්තනගෙතෙව වෙදිතබ්බො.

“නෙත මං සා පටිසා පටිභවෙසා”ති: තෙන භූමෙහ දුරතොව දිස්‍වා ආසනා වුසිතකාරණෙන මං පරිසා “අයං සොණදණ්‍ඩො වයෙ ඕතො මහලුකො, ගොතමො පන දහරො යුවා, තත්‍යාපිස්‍ය තප්‍ප හොති, සොනාම අත්තනො නාහුමත්තභාවමපි අප්‍රත්තස්‍ය ආසනා වුසාති”ති පරිභවෙස.

“ආසනාමෙතං වුසාන”නති: මම අගාරවෙන අවුසානං නාම තත්‍ය, භොගනාසනභයෙන පන න උභයිස්‍යාමි, තං භූමෙහි වෙව මයා ව ඤ්ඤාං වට්ටති, තස්‍මා. ආසනා මෙ ඵනං හවංගොනමො පවුසානං ධාරෙත්‍යාති; ඉමිනා කීර් සදිස්‍යො කුහකො දුලුභො, හඟ වති පනස්‍ය අගාරවං නාම තත්‍ය, තස්‍මා භොගනාසනාය කුහන වසෙන එවං වදති, පරපදෙසුපි එසෙවනගො.

“ධම්මසානථාසා”ති: ආදිසු තංඨණානුරූපාය ධම්මකථාය දිස්‍ ධම්මසාමපරාධිකං අත්‍යං සංඥස්‍යෙත්‍යා, කුසලධර්මෙ මිත්‍යාදපෙත්‍යා ගණනාපෙත්‍යා තත්‍ය ව තං සමුත්තෙජ්ජො සඋස්‍යාහං කත්‍යා තායව සඋස්‍යාහතාය අඤ්ඤාති ව විජ්ජමානගුණෙති සම්පතාසෙත්‍යා ධම්මරත්ත වස්‍යං වස්‍යිත්‍යා උසාසාසනා පක්‍කාමි.

මුභවණො පන අත්තනො කුහකතාය එවමපි හඟවති ධම්මවස්‍යං වස්‍යන්‍යො විසෙසං නිබ්බත්තෙත්‍යං නාසක්‍කි, තෙවලමස්‍ය ආයතිං නිබ්බණ්‍දාය වාසනාභාගියාව සබ්බාපුරිමපච්ඡිමකථා අගොසීති.

සුමඬලවිලාසිනීයා දිසනිකාසඤ්ඤා

සොණදණ්ඩ සුත්තවණ්‍ණනා

නි සි තා.

කුට්ඨනික සුත්තවර්ණනා-5.

“එවං මෙසුනං-සෙ-මග්ගෙසු”ති: කුට්ඨනාසුත්තං. නත්තං අපුබ්බපදවර්ණනා.

“මග්ගෙසු”ති: මග්ගො නාම ජනපදිකො රජකුමාර, හෙසං නිවාසො එකොපි ජනපදෙ රුද්‍රිකද්වේන මග්ගොති වුවුවති, තස්මිං මග්ගෙසු ජනපදෙ; ඉතොපරං පුරිමසුත්තවග්ගෙ වුත්තනයමෙව.

අමුලසිනා බ්‍රහ්මජල වුත්තසදිසාව. “කුට්ඨනා”ති: තස්ස බ්‍රාහ්මණස්ස නාමං. “උපනිවෙ”ති: සජ්ජනො “විච්ඡාරණනා”ති: වච්ඡනාති. “උරුකා”ති: තරුණමෙකොකා වුවුවන්. එතෙ තාව පාලියං ආගතායෙව, පාලියං පන අනාගතානම්පි අතෙ කෙසං මගපක්තිනං සත්තසත්තසනාති සම්මතොකොකොති වෙදි තබ්බාති, සම්මතසත්තසනිකායං කිරෙස සජ්ජනාමො හොති.

“පුත්තපභිනාති”ති: බක්ඛිනාං සපනත්තං සුපසම්බන්ධං වුත්තං උපතිනාති.

“සම්මසන්ති”ති: යඤ්ඤානුගවනත්තං පටිවසනති. “නිවිධ”නති: එත්ථ විධා වුවුවති සපනා, නිසපනනති අත්තො; “සොලසපිනනා”ති: සොලසපරිවාරං; “භුතපුබ්බ”නති: ඉදං ගගවා පඨවිගතං නිධිං උච්චිත්තං පුරතො රුසිං කරෙතොති විස ගවපටිච්ඡනනං පුබ්බ වරිතං දස්සෙතොති ආග.

“මහාවිජිතො”ති: සො කීර සාගරපරිසන්නං මහාපඨවි මණ්ඩලං විජිති, ඉති මහත්තං විජිතමස්සාති=මහාවිජිතොකොති සම්බං අගමාසි.

“අභිකා”ති: ආදිසු යො කොපි අත්තතො සත්තකෙන විග වෙන අභිකා හොති, අයං පන න කෙවලං අභිකාසෙව මහමහො, මහතා අපරිමාණසංකීර්ණා ධනෙන සමන්තාගතො, පටිත්තමාදි වසෙන මහත්තා උලාරා හොගා අස්සාති=මහාසොගො; පිණ්ඩපිණ්ඩ වසෙන වෙව සුවර්ණමාසකර්මපමාසකාදිවසෙන ව ජනරූපර්ජ නස්ස පසුත්තං පසුත්තජනරූපර්ජතො, අතෙකකොටිසංකීර්ණ ජන රූපර්ජනෙන සමන්තාගතොති අත්තො.

“විනාති”ති: භූමි, විතතිසා උපකරණං විනාපකරණං; භූමිකර්ණනති අත්තො; පසුත්තං නානාවිධාලංකාරසුවර්ණණර්ජනගාජනාදි හෙදං විනාපකරණමස්සාති=පසුත්තවිනාපකරණො, සත්තර්තන සම්බන්ධස්ස නිවෙත්තං සපිනධිතස්ස සම්මපුබ්බණ්ණපරණ්ණසම්බන්ධි තස්ස ධස්සස්ස ව පසුත්තං සමුත්තමාදිසංකීර්ණ; ඉදමස්ස දෙවසික

පරිබ්බය දනගහණාදිවසෙන පරිවත්තනකධනධිඤ්ඤවසෙනවුත්තං; “පටිපුණ්ණකොසකොසාභාගාගේ”ති: කොසො වුවවති හණ්ඩාගාරං, නිදහිතා ධම්මධනෙන පරිපුණ්ණකොසො, ධිඤ්ඤාන ව පරිපුණ්ණ කොසාගාරොති අත්ථො; අථවා චතුර්ධිධො කොසො, හත්ථි අස්සා රථො¹ රථනති තිවිධං කොසාගාරං, ධනකොසාගාරං ධිඤ්ඤකොසා ගාරං වත්තකොසාගාරනති, තං සබ්බමපි පරිපුණ්ණමස්සාති=පරිපුණ්ණ කොසකොසාගාරො.

“උදපාදි”ති: උපපජ්ජි, අයං කිරි රුජ එකදිවසං රත්තාවලො කතවරියං නාම තිකඛනෙත්තා, සො හණ්ඩාගාරිකං පුච්ඡි “තාත ඉදං එභං බුහුධනං කෙන සංසරිතනති?”-“තුමහාකං පිතාමහාදීඨි යාව සත්තමා කුලපරිවට්ටා”ති “ඉදං පන ධනං සංසරිතා තෙ කුඨිං ගතා”ති?-“සබ්බව තෙ දෙව මරණවසං ගතා”ති, අත්තනො ධනං අගගෙතාව ගතා තාතා”ති?-දෙව තිං වදංථ?-ධනං නාමෙතං පභාය ගමනීයමෙව, නො ආදාය ගමනීය”නති, අථ රුජ නිවත්තතා සිරි ගබ්බො නිසිනෙතා අභිගතා ධො මෙති ආදි විනෙතසි, තෙන වුත්තං එචං මෙතසො පටිච්ඡාසකො උදපාදිති.

“මුග්ගමණිං ආමග්ගනතා”ති: කස්මා ආමනෙතසි?-අයං කිරි එචං විනෙතසි, “දුතං දෙනෙතන නාම එකෙන පඤ්ඤිතෙන සසිං මනනසිතා දුතුං වට්ටති, ආනාමනෙතතා කතකම්මං හි පච්ඡානු තාපං කරොති”ති, තස්මා ආමනෙතසි, අථ මුග්ගමණො විනෙතසි, “අයං රුජ මහාදුතං දුකුකාමො, ජනපදෙ වස්ස බහු වොරු, තෙ අවුපසමෙතා දුතං දෙනතස්ස බිරද්ධිතණ්ණුලාදිකෙ දුතසම්මාරෙ ආහරනතාතං නිපුරිසානි ගෙහානි වොරු විලව්වස්සනති, ජනපදෙ වොරහසෙතෙව ආකුලො හවිස්සති, තභො රඤ්ඤාදු දුතං න විරං පවත්තිස්සති, විත්තමපිස්ස එකග්ගං තහවිස්සති, ගජද නං එභමත්ථං ඤාපෙමි”ති තතො තමත්ථං ඤාපෙනො භොගො ධො රඤ්ඤාති ආදිමාග.

තත්ථ “සසණ්ඩකො”ති: වොරහණ්ටකෙහි සකණ්ටකො; “පඤ්ඤනා”ති: පඤ්ඤො පඤ්ඤානාති අත්ථො; “අභිවචනාදි අස්සා”ති: අකත්තබ්බකාරි අඛමකාරි හවෙය්ස; “දසුබ්බල”නති: වොරබ්බලං; “වුබ්බනවා”ති: මරණෙන වා, කොට්ඨෙන වා; “බුබ්බනවා”ති: අනුබ්බනාදිනා; “ජනිතා”ති: ගානිතා, “සතං ගණහථ සහස්සං ගණහථ”ති එචං පවත්තිතදණ්ඩනාති අත්ථො; “ගරභාසා”ති: පවසිඛා මුණ්ඩකරණං, ගොමයාසිවතං ගීවාය කුදණ්ඩකඛකිනනති” එචමාදීති කතා ගරහපාපනෙන; “පබ්බජනා සා”ති: රථභො නිගරනෙන; “සමුග්ගනිස්සාමා”ති: සමාගෙතුතා නයෙන කාරණෙන උග්ගනිස්සාම.

“**භාග්‍යවශෙසකා**”ති: මනාවශෙසකා. “**උසස්භනනී**”ති: උසස්භංකරෙනති; “**අනුසාරදේතු**”ති: දිනෙන අපරහොනෙන පුත අඤ්ඤාමපි විජව භතතව කසිපරිභණ්ඩව සබ්බං දෙතුති අනේවා. “**පාහනං අනුසාරදේතු**”ති: සකං අනන්ධං පණේණ අනාරොපෙනා¹ මුලජේජු වසෙන භණ්ඩමුලං දෙතුති අනේවා. භණ්ඩමුලස්ස හි **පාහනනනී** නාමං;

යථාහ:-

අපරකෙනපි මෙධාපී පාහතෙන විචක්ඛණො.

සමුදාපෙති අත්තානං අඤ්ඤං අහංව සබ්බමනනී.

“**භාග්‍යවෙගන**”නති: දෙවසිකභතතවෙව මාසිකාදිපරිබ්බයව, තස්ස තස්ස කුලස්ස කම්මසුරභාවානුරූපෙන සානානාරගාමනිගමාදි දුනෙන සබ්බං දෙතුති අනේවා.

“**සකම්මපසුතා**”ති: කසිවණ්ණිජාදිසු සකෙසු කම්මෙසු උසස්තතා ව්‍යාවධා; “**ඤ්ඤා**”ති: ධනධඤ්ඤානං රාසි²; “**වෙමසිනා**”ති: වෙමෙන සිතා අභයා; “**අනුණ්ඩනා**”ති: වොරකණ්ටකරිතිතා; “**මුදු මොදමානා**”ති: මුදුමොදමානා, අයමෙව වා පාසො, අඤ්ඤා මඤ්ඤං පමුදිතවිතතාති අධිප්පායො; “**අපාරුත ඝණ**”ති: වොරුතං අභාවෙන වාරුති අසංවරිතා; විචට වාරුති අනේවා.

“**ඵනදමොවා**”ති: ජනපදස්ස සබ්බාකාරෙන ඉච්චිතභාවං ඤාතො ඵතං අවොව; “**තෙන හි භවං ඤාති**”ති: බ්‍රාහ්මණො කීර විනෙතසි “අයං රාජ මහාදුතං දුතුං අතිවිය උස්සාහජනො, සවෙපන අත්තනො අනුසුතතඛනතියාදයො අනාමනෙතො දස්සති, නාස්ස තෙ අත්ත මනා භවස්සනති, යථාදුති තෙ අත්තමනා හොනති තථා කරස්සා මි”ති තස්මා **තෙන හි භවනති** ආදිමාහ.

“**තස්ස නෙගමා**”ති: නිගමවාසිනො; “**ඤ්ඤා**”ති: ජනපද වාසිනො; “**ආමනතස්ස**”නති: ආමනෙතතු, ජනාපෙතු; “**සං මම අස්සා**”ති: යං තුඛ්‍යානං අනුජනනං මම භවෙය්‍ය; “**අමච්චා**”ති: පියසභායකා; “**පාටිසප්පා**”ති: සෙසා ආණතුතිතරු; “**සජනං භවං ඤාති**”ති: යජතු භවං; තෙ කීර අයං රාජ “අහං ඉස්සරො”ති පසස්ස දුතං අදන්වා අමෙහ ආමනෙතසි³ අහො තෙත⁴ සුමුකතනති අත්තමනා ඵවමාහංසු, අනාමනතිතෙ පනස්ස යඤ්ඤාදානං දස්සනා යපි නගචෙජ්ජස්සං.

“**සඤ්ඤානාලො මහාඤ්ඤා**”ති: “දෙය්‍යධම්මස්මිං හි අසති මහලුක කාලෙ ව ඵවරූපං දුතං දුතුං න සක්කා, නිං පන මහාධනො වෙව කරුණොව; ඵතෙන තෙ යඤ්ඤානාලොති දස්සෙතනා⁵ වදනති.

1. සි. I & II. නාරොපෙනා.

4. සි. II & III. අමනෙතති.

2. E. ඤ්ඤා.

5. සි. I, II & III. තෙත.

3. සි. I & E. අපාරුතාඝණති.

6. සි. II. දස්සෙතනා.

“අනුමතිපක්කා”ති: අනුමතියා පක්කා, අනුමතිදයකාති අපො. “පටික්කානි හවනති”ති: පටිචාරා හවනති; “රථො ධීල පටික්කාරො කානකෙකා වක්කවිටියො”ති එත් පන අලඞ්කාරෙ පටික්කාරෙති වුත්තො.

“අභිති අභෙගග්ගි”ති: උභයො සුත්තතාදිති; තත් “සෙය්‍යා”ති: ආණාදපන සමත්තාය “සෙය්‍යා”ති: “දුතස්ස එලං අප්පි”ති සග්ග හති; “දුයස්සො”ති: දුතස්සරො, න සමාමතතකෙනෙව තිස්සි පටිච්චජ්ඣමපි සකෙකාතිති අපො.

“දුතපඨි”ති: යං දුතං දෙති නස්ස පඨි හුතා දෙති, න දුසො, න සභායො, යො හි අත්තනා මධුරං. භුජ්ඣති පරෙසං අමධුරං දෙති සො දුතසමිඛාතස්ස දෙය්‍යධම්මස්ස දුසො හුතා දෙති, යො යං අත්තනා භුජ්ඣති තදෙව දෙති, සො සභායො හුතා දෙති, යො පන අත්තනා යෙන තෙන¹ යාපෙති පරෙසං මධුරං දෙති, සො පඨි ජෙසකො සාමි හුතා දෙති, අයං තාදිසොති අපො.

“සමණ්‍යව්‍යාහමණ්‍යකපණ්‍යබ්බකපණ්‍යබ්බකාන”නති: එත් සමිතපාපා සමණො, බාහිතපාපා ව්‍යාහමණො, “කපණො”ති: දුග්ගතා, දුට්ඨිගුමනුස්සා. “අබ්බකා”ති: පථාවිනො, “වණ්‍යබ්බකා”ති: යෙ² “ඉඨං දින්නං කන්නං මනාපං කාලෙන අනවරං” දින්නං දදං විතතං පසාදෙය්‍ය, ගච්ඡතු හවං බ්‍රහ්මලොක”නති ආදිනා නයෙන දුතස්ස වණ්‍යං ථොමයමානා විවරනති.

“සාවකා”ති: යෙ “පසනමත්තං දෙථ, සරුවමත්තං දෙථ”ති ආදිති වතා යාවමානා විවරනති. “ඛපානභුතො”ති: උද්පානභුතො, සබ්බෙසං සාධාරණපටිභොගා වාතුමමහාපථෙ බතපොකබරණී විය හුතාති අපො.

“සුතන්තස්සා”ති: එත් සුතමෙව සුතන්තං. “අතීතානාගත පච්චුප්පනෙන අපෙඨි විනෙතානු”නති: එත් “අතීතෙ පුඤ්ඤස්ස කතන්තායෙව මෙ අයං සමපතති”ති එවං විනෙතනො අතීතත්ථං විනෙතානුං පටිබලො නාම භොති, “ඉදුති පුඤ්ඤං කතාව අනාගතෙ සක්කා සමපතතිං පාපුණී තු”නති විනෙතනො අනාගතත්ථං විනෙතානුං පටිබලො නාම භොති, “ඉදං පුඤ්ඤකම්මං නාම සපුරිසාවණ්ණං මය්‍යව භොගාපි සංවිජ්ජනති දයකවිත්තමපි අප්පි, හඤ්ඤං පුඤ්ඤති කරුමි”ති විනෙතනො පච්චුප්පනානමත්ථං³ විනෙතානුං පටිබලො නාම භොතිති වෙදිතබ්බො.

“ඉති ඉමානි”ති: එවං යථා වුත්තානි එතානි, එතෙහි කීර අභිති අභෙගහි සමන්තාගතස්ස දුතං සබ්බදිසාහි මහාජනො උපසඞ්ඝමති,

1. E. කෙතවි.

3. සි. I. II & III. අනවරජ.

2. සි. I. II, III & E. සෙත.

4. සි. II & III. පච්චුප්පනත්ථං.

අයං දුජ්ජානො කිත්තකං කාලං දස්සති?—ඉදුනෙව විපපිසාරි හුනො උච්ඡිද්ධස්සති”ති එවමාදීති විනේතයා න කොපි අනුපසංකම්භබ්බං මඤ්ඤති, තස්මා එතාති අස අබ්බාති පරික්කාද හවන්ති චුත්තාති.

“සුජං පග්ගණ්හනාන”නති: මහායාගපතිගණ්හනානො දුකකවච්ඡං පග්ගණ්හනානං. “ඉමෙහි චතුහි”ති: එතෙහි සුජත තාදීති, එතෙසු හි සති එවං දුජ්ජානස්ස සංවිධානෙන පවත්තදුකං කිත්තකං කාලං පවත්තිස්සති”ති ආදීති වන්තො උපසම්භවනායෙ න ගොනති, ගර්භිතබ්බාභාවභො පන උපසම්භවනතියෙව, තස්මා “ඉමා හිපි පටික්කාද හවන්ති”ති: චුත්තාති.

“තිස්සො විධා දෙසෙසි”ති: තිස්සි සපතාති දෙසෙසි, සො කිර විනේතසි, “දුකං දදමානා නාම තිණ්ණං සානානං අඤ්ඤතරස්මිං චලන්ති, හඤ්ඤං ඉමං රුජ්ජනං තෙසු සානෙසු පඨමතරඤ්ඤව තිච්චලං භරෙමි”ති තෙනස්ස තිස්සො විධා දෙසෙසි.

“සො භොනො රඤ්ඤො”ති: ඉදං කරණෙනෙ සාම්චචනං. භොනො රඤ්ඤොති වා පාඨො. “විපපිසාරො හ කර්ණිසො”ති: “භොගානං විගම්හෙතුකො පච්ජානුතාපො න කත්තබ්බො, පුබ්බවේතනා පන අච්චා පතිසාපෙතබ්බො, එවං හි දුකං මහපථලං ගොති”ති දස්සෙති, ඉහරෙසු විසු සානෙසු එසෙවනසො, මුවනවේත නාපිති පච්ජා සමනුස්සරණවේතනා ච තිච්චලාව කත්තබ්බො, තථා අකරෙන්නස්ස දුකං න මහපථලං ගොති නාපි උදාරෙසු භොගෙසු විත්තං නමති, මහාරොථං උපන්නස්ස සෙසිගහපතීනො විශ.

“දසභාසාරෙහි”ති: දසති කාරණෙහි; තස්ස කිර එවං අගොසි, සවායං රුජ් දුස්සිලෙ දිස්වා “නස්සති වත මෙ දුකං යස්ස මෙ එවරුපා දුස්සිලා භුජන්ති”ති සිලවනේතසුපි විපපිසාරං උපාදෙස්සති, දුකං න මහපථලං හවිස්සති, විපපිසාරෙ ව නාම දයකානං පටිග්ගාහක තොව උපපජ්ජස්සති, හඤ්ඤ පඨමමෙව නං විපපිසාරං විනොදෙ මි”ති තස්මා වං දසභාසාරෙහි උපපජ්ජං සුත්තං පටිග්ගාහකෙසු විපපිසාරං පටිවිනොදෙසි.

“නෙසං ගමෙව ගොනා”ති: නෙසං යෙව නෙන පාපෙන අතීඨො විපාකො හවිස්සති න අඤ්ඤසනති දස්සෙති. “සුජ්ජානං හම”නති: දෙතු හවං. “සජ්ජා”නති: විස්සරෙජ්තු. “අන්තර”නති: අබ්බන්තරං.

“සොලසහි ආකාරෙහි විත්තං සඤ්ඤෙස්ස”ති: ඉධ බ්‍රාහ්මණො රඤ්ඤො මහාදුකානුමොදනං නාම ආරභො, තත් “සඤ්ඤෙස්ස”ති: “ඉදං දුකං දුකා එවරුපං සමන්තං ලහති”ති: දස්සෙති දස්සෙති කපෙසි.

“සමාදපෙසි”ති: තමන්ට සමවා ආදාපෙති ගාහාපෙති ගාහා පෙති කපෙසි.—“සමුත්තොපෙසි”ති: විපපිසාරවිනොදනෙන තස්ස

විත්තං වොදපෙසි.¹ “සමපනංසෙසි”ති: “සුඤ්ජරං තෙ කතං මහාරුඳ්
දුතං දදමානෙනා”ති ඵ්ථිං කතා කතා කපෙසි. “වත්තා ධම්මදො
නප්ථි”ති: ධම්මෙන සමෙන කාරණෙන වත්තා තප්ථි.

“න රුකතා ජිජ්ඣංසු යුපකාස න දබ්බා ලුඨංසු බණ්ඩිසංචා
සා”ති: සෙ යුපකාමකො මහාථමො උසාපෙකා “අසුකරුඳ් අසුකා
මවෙවා අසුකමුඛමණො එවරුපං නාම මහායාගං යථි”ති නාම.
ලිඛිතාං ධපෙනති, යාති ව දබ්බතිණාති ලාසිතා වතමාලසංඛෙ
පෙන යඤ්ඤසාලං පරික්ඛිපනති භූමියං වා සන්ධරනති, තෙපි න
රුකතා ජිජ්ඣංසු,² න දබ්බාලුඨංසු, කිං පන ගාවො වා අජ්දයො වා
ගඤ්ඤස්සනතිති දස්සෙති.

“දුසා”ති: අනෙතා ජනාදයො. “පෙසා”ති: සෙ පුබ්බමෙව
ධනං ගහෙතා කමමං කරොනති. “කමමකරු”ති: සෙ භත්තවෙනතං
ගහෙතා කරොනති.

දණ්ඩතප්ථිතා නාම, දණ්ඩයසිමුග්ගරුදීති ගහෙතා “කමම.
කරොථ කරොථා”ති එවං තප්ථිතා; භසනප්ථිතා නාම, “සවෙ
කමමං කරොසි කර, නො වෙ කරොසි ජිජ්ඣස්සාම වා බණ්ඩස්සාම වා
මාරෙස්සාම වා”ති එවං භයෙන තප්ථිතා; එතෙ පන න දණ්ඩතප්ථිතා
න භයතප්ථිතා න අසුමුඛා රුදමානා පරික්ඛිපනති අනංසු; අථ
බො පියසමුදවාරෙනෙව සමුදවරියමානා අනංසු, න හි තත් දසං
දසාති පෙස්සං වා පෙස්සාති කමමකරං වා කමමකරුති ආල
පනති, යථා නාමවසෙනෙව පන පියසමුදවාරෙනෙව ආලපිතා
ඉතිපුරිසලවදබ්බලානං අනුරුපමෙව කමමං දස්සෙතා “ඉදවිදව
කරොථා”ති වදනති, තෙපි අත්තනො රුචිවසෙනෙව කරොනති,
තෙන වුත්තං සෙ ඉවජිංසු නො අනංසු, සෙ න ඉවජිංසු න නො අනංසු,
සං ඉවජිංසු නං අනංසු, සං න ඉවජිංසු න නං අනංසුති.

“සප්පිනෙලනවනින දඬි මටු ජාණිනෙත වෙව සො සඤ්ඤ,
තිසානං අගමාසි”ති: රුඳ් කිර බිති නගරස්ස වතුචාරෙසු අනෙතා
නගරස්ස ව වෙමජෙකුති පවසු ඡානෙසු මහාදුතසාලායො කාරෙතා
එකෙකිස්සා සාලාය සතසහස්සං සතසහස්සං කතා දිවසෙ දිවසෙ
පචසතසහස්සාති විස්සජේතා සුරියග්ගමනතො පඨාය තස්ස තස්ස
කාලස්ස අනුරුපෙති සහතෙන සුවණ්ණකට්ඨස්සං ගහෙතා පණී
තෙති සප්පිනෙලාදිසමමස්සෙහෙව යාගුබජ්ජකභත්තවජ්ජතපාන
කාදීති මහාජනං සත්තපෙසි, භාජනාදීති පුරෙතා ගතතුකාමානං
තපෙථ දපෙසි, සායණ්ණසමයෙ පන වත්තකමාලාදීති සමුපෙසි;
සප්පිආදීනං පන මහාවාටියො පුරුපෙතා “යො යං පරිභුජ්තුකාමො
සො තං පරිභුජ්තු”ති: අනෙකසතෙසු ඡානෙසු ධපාපෙසි, තං සක්ඛාය
වුත්තං “සප්පිනෙලනවනිනදඬිමටුජාණිනෙත වෙව සො සඤ්ඤ,
තිසානමගමාසි”ති.

“පසුගං ඝාපගොසං ආදුසා”ති: ඛත්තං ධනං ගගෙතො තෙ කීර්තිනොසුං, “අයං රුජ් සප්පිහෙලාදීති ජනපදෙනො අනාගරුපෙනො අත්තනො. සත්තකමෙව නීහරිතො මහාදුතං දෙති, අලොහි පන රුජ් න කීරී ආගරාපෙනීති, න සුත්තං තුණ්හි හවිතුං න හි රඤ්ඤාඝරෙ ධනං අකඛයධමමෙව, අලොහසු ව අද්දෙනොසු කො අඤ්ඤා රඤ්ඤා දස්සති, ගජස්ස ධනං උපහරාමා”ති තෙ ගාමගාගෙන නිගමගාගෙන නගරගාගෙනෙව¹ සාපතොයං සංඝරිතො සකථාති පුරාපෙනො රඤ්ඤා උපහරිංසු, තං සක්ඛාය “පසුගං ඝාපගොසං”නති: ආදිමාග.

“පුරත්තිමෙති සඤ්ඤාචාමස්සා”ති: පුරත්තිමෙ නගරවාසෙ දුන සාලාය පුරත්තිමෙ භාගෙ, යථා පුරත්තිමදිසනො ආගච්ඡන්තා ඛතති යානං දුනසාලාය යාගුං පිවිතො රඤ්ඤා දුනසාලායං තුරිතො නගරං පටිසන්ති, එවරුපෙ පන ආනෙ ධපෙසුං.

“දක්ඛිණෙති සඤ්ඤාචාමස්සා”ති: දක්ඛිණෙ න ගරවාසෙ දුන සාලායං වුත්තනායෙනෙව දක්ඛිණභාගෙ ධපෙසුං, පච්ඡික්ඛනරෙසුපි එසෙවනෙයො.

“අහොසඤ්ඤා”ති: බ්‍රාහ්මණො සප්පිආදීති නිදානගමනං සුතො “යං ලොකෙ මධුරං තදෙව සමණො ගොතමො කප්ථති, ගජස්ස යඤ්ඤං පසංසාමා”ති තුළුවිත්තා පසංසාමානා එවමාගංසු.

“තුණ්හිගුණාව නිසිනොනා හොති”ති: උපරි වත්තබ්බමත්ථං විත්තයමානො නිස්සද්දෙව නිසිනොනා හොති. “අභිජ්ඣාති පන හවං ගොනාමා”ති: ඉදං බ්‍රාහ්මණො පරිභාසෙන පුච්ඡෙනො ආග, ඉතරථා හි “කිං පන තං හො ගොතම තදු රුජ් අහොසි උදුහු පුරොතිතො බ්‍රාහ්මණො”ති එවං උජ්ඣකමෙව පුච්ඡියමානෙ අගාරවො විශ් හොති.

“අත්ති පත හො ගොනාමා”ති: ඉදං බ්‍රාහ්මණො “සකලජම්බුදීප වාසිනං උසාය සමුසාය දුතං නාම දුතුං ගරු, සකල ජනපදෙ ව අත්තනො කමාති අකරොනොනා නසිස්සති, අත්ති නුඛො අමාකමපි ඉමමා යඤ්ඤා අඤ්ඤා යඤ්ඤා අප්පසමාරම්භනරො වෙව මහපථල තරොවා”ති එතමත්ථං පුච්ඡෙනො ආග.

“නිවච්ඡනාති”ති: වූවදුනාති, නිවච්ඡන්තාති. “අනුකුලසඤ්ඤා හි”ති: අමාකං පිකුපිතාමහාදීති පවත්තිතාතිති, කතො පච්ඡාදුග්ගන පුරිසෙතිපි වංසපරම්පරාය පවත්තනබ්බාති යාගාති, එවරුපාති කීර්තිලවනො උද්දස්ස නිබ්බදනාති තස්මිං කුලෙසු දුමුද්දපි න උපච්ඡිකුන්ති, තත්ථිදං වදන්තො,² අනාපිච්ඡිකාස්ස කීර් ඝරෙ පවතිතිව

1. සී. I. II & E. ගාමග.ගෙන නිගමග.ගෙන නගරග.ගෙනාති.

2. සී. I. III & E. වදන්.

භත්තසතානි දීසිංසු, දන්තමයසලාකානං පච්ඡතානි අහෙසුං, අථ නං කුලං අනුක්කමෙන දුළිද්දියෙන අභිභූතං, එකා තස්මිං කුලෙ දුරිතා එකසලාකතො උඬං දුතුං නාසක්ඛි, සාපි පච්ඡා සෙන¹වාගත රජු. ගතත්වා බලං සොධෙත්වා ලබ්බඤ්ඤාන නං සලාකං අදුසි, එකො ථෙරො රඤ්ඤා ආරොවෙසි, රාජා නං ආනෙත්වා අග්ගමහෙසිඨානෙ ඨපෙසි, සා තතො පඨාය පුතපච්චි සලාකසතානි පච්චෙනාසි.

“දණ්ඩසභාරා”ති: “පටිපාටියා තිඨථ තිඨථා”ති: “උජ්ඣං ගතත්වා ගණ්ඨාප් ගණ්ඨාපා”ති ව ආදීනි වත්වා දීයමානා දණ්ඩසභාරාති ගලගභාගාපි දිස්සන්ති.

“අසං ගවා බ්‍රාහ්මණ හෙතු-සෙ-මහානිසංසනාන් වා”ති: එත්ථ යස්මා මහායඤ්ඤා වීය ඉමස්මිං සලාකභත්තෙන බහුති වෙය්‍යාවච්ච කරෙති වා උපකරණෙති වා අත්ථො අත්ථි, තස්මා එතං අප්පඨතරං යස්මා වෙත්ථ න බහුනතං කම්මචෙජ්ජවසෙන පිළාසඛිඨාතො සමා රමොහා අත්ථි තස්මා අප්පසමාරම්භතරං, යස්මා වෙතං සඛසස්ස සිඨං පරිච්චිත්තං තස්මා යඤ්ඤාති වුත්තං, යස්මා පන ජලබග්ගමනා ගතාය දක්ඛිණාය මහාසමුද්දෙ උදකස්සෙව න සුකරං පුඤ්ඤාති සන්දස්ස පමාණං කාතුං, ඉදව තථා විධිං, තස්මා “මහපඨලනාරච මහානිසංසනාරචා”ති: වෙදිතබ්බං.

ඉදං සුත්ථි බ්‍රාහ්මණො විනෙතසි, “ඉදම්බි තිච්චභත්තං උඨාය සමුඨාය දදතො දිවසෙ දිවසෙ එකස්ස කම්මං නස්සති, නවනවො උස්සාහො ජනෙතබ්බොව හොති, අත්ථි නුඬො ඉතොපි අඤ්ඤා යඤ්ඤා අප්පඨතරෙව අප්පසමාරම්භතරෙව වා”ති තස්මා අත්ථි මහා ගොගාමාති: ආදිමාහ; තත්ථ යස්මා සලාකභත්තෙ තිච්චපරි යොසානං නත්ථි, එකෙන උඨාය සමුඨාය අඤ්ඤා කම්මං අකත්වා සංවිධානබ්බමෙව, විහාරදුතෙ පන තිච්චපරියොසානං අත්ථි, පණණ් සාලං වා හි කාරෙත්වා කොට්ඨනං විස්සරෙත්වා මහාවිහාරං වා එක වාරං ධනපරිච්චාගං කත්වා කාරිතං සත්තඨවස්සානිපි වස්සසතං වස්සසහස්සම්බි ගච්ඡති යෙව, කෙවලං ජිණණපතිතඨානෙ² පටි සඛිරණමත්තමෙව කාතබ්බං හොති තස්මා ඉදං විහාරදුතං සලාක භත්තතො අප්පඨතරං අප්පසමාරම්භතරං හොති, -යස්මා පනෙත්ථ සුත්තනතපරියායෙන යාවදෙව සීතස්ස පටිඝාතායා”ති ආදයො නව ආනිසංසා වුත්තා, බක්කපරියායෙන:-

සීතං උණං පටිගන්ති තතො වාලම්භානි ව,
සිරිංසපෙ ව මකසෙ සිසිරෙවාපි වුසියො.

තතො වාතාතපො..සොරෙ සජාතො පටිගඤ්ඤති,
ලෙතත්ථව සුබත්ථව ක්කිසිත්ථව විපස්සිත්ථව.

විහාරදූතං සඛිකස්ස අග්ගං බුඬෙන වණ්ණිතං,
තස්මා හි පණ්ණිතො පොසො සම්පස්සං අත්ථමච්ඡතො.

විහාරෙ භාරගෙ රමෙව වාසගෙත්ථ බහුසුතෙ,
තෙසං අත්තව පාතව වත්ථෙසනාසනාතිව.

දදෙය්‍ය උජ්ජුහෙසු විපසනෙන වෙහසා,
තෙ තස්ස ධම්මං දෙසෙනති සබ්බදුක්ඛාපඤ්ඤනං;
යං සො ධම්මං ඉබ්බෙද්දාය පරිනිබ්බාති අනාසවොති.

සත්තදසආතිසංඝා ප්‍රචතා, තස්මා එවං සලාකහත්තනො
මහපඨලනරථ මහාතිස්සනරථාති වෙදිතබ්බං; සඛිකස්ස පන
පරිච්චත්තත්තාව¹ යෙඤ්ඤති ප්‍රච්චති.

ඉදම්පි සුචා බ්‍රාහ්මණො විනෙතසි, “ධනපරිච්චාගං කත්වා විහාර
දූතං නාම දාකරං, අත්තනො සන්තානානානණිකාපි පරස්ස දුප්ප
රිච්චක, ගඤ්ඤං ඉතොපි අප්පඨතරං යෙඤ්ඤං පුච්ඡිස්සාමි”ති තතො
තං පුච්ඡෙනො අපි සනි හොති ආදිමාග.

තත්ථ යස්මා සකිං පරිච්චතෙනපි විහාරෙ පුනපුනජාදනබණ්ඩ
පුලපට්ඨිකාරණාදිවසෙන කිච්චං අත්ථියෙව, සරණං පන එක
තිකඤ්ඤා වා සන්තිතෙ සංඝස්ස වා ගණස්ස වා සන්තිතෙ සකිං ගතිතං
ගතිතමෙව හොති, තත්ථ තත්ථ පුනපුන කත්තබ්බතා, තස්මා තං
විහාරදූතනො අප්පඨතරථ අප්පඨතරථිහතරථ හොති, යස්මා සරණ
ගමනං² නාම තිණ්ණං රත්තානං ජීවිතපරිච්චාගමයං පුඤ්ඤං සකක
සම්පත්තිං දෙති, තස්මා මහපඨලනරථ මහාතිස්සනරථාති වෙදි
තබ්බං; තිණ්ණං පන රත්තානං ජීවිතපරිච්චාගවසෙන යෙඤ්ඤති
ප්‍රච්චති.

ඉදං සුචා බ්‍රාහ්මණො විනෙතසි, “අත්තනො ජීවිතං නාම පරස්ස
පරිච්චජ්ඣං දුක්ඛරං, අත්ථිනුබ්බං ඉතොපි අප්පඨතරො යෙඤ්ඤති?
තතො තං පුච්ඡෙනො පුන අපි සනි හොති ආදිමාග.

තත්ථ පාණාතිපාතා වෙරමණිති ආදිසු වෙරමණිනාම විරති,
සා තිවිධා හොති, සම්පත්තවිරති සමාදානවිරති සෙතුසානවිරතීති,
තත්ථ යො සික්ඛාපදාති අගගෙණිපි කෙවලං අත්තනො ජාතිගොතන
කුලපදෙසාදීති අනුස්සරිත්වා “න මෙ ඉදං පතිරූප”නති පාණාති
පාතාදීති න කරොති, සම්පත්තවත්ථුං පරිහරති, තතො ආරකා විර
මති; තස්ස සා විරති සම්පත්තවිරතීති වෙදිතබ්බං; “අජ්ජතග්ගෙ
ජීවිතගෙතුපි පාණං නගණාමි”ති වා “පාණාතිපාතා විරමාමි”ති වා
“වෙරමණිං සමාදියාමි”ති වා එවං සික්ඛාපදාති ගණනාතස්ස පන
විරති සමාදානවිරතීති වෙදිතබ්බං; අරියසාවකානං පන මග්ගසම්ප

1. සි. I II, III & E. පරිමාණාච.

2. සි. I II & E. සරණගමනං.

සුඛතා විරති සෙනුකාවිරති නාම, තත් පුරිමා වෙ විරතියො යං ජීවිතා වොදෙපනාදිවසෙන විතීක්කමිතබ්බං ජීවිතිඤ්ඤාදිවජ්ඣං තං ආරම්භං කතා පටත්තනති; පඨමා තිබ්බාණාරම්භාවි.

එත් ව යො පටසික්කාපදාති එකතො ගණහාති, තස්ස එකසමි. තිනෙන සබ්බානිපි භික්ෂානි හොනති, යො එකෙකං ගණහාති සො යං විතීක්කමති තදෙව භිජ්ජති; සෙනුකාවිරතියා පන හෙදො නාම නන්ති, භවන්තරෙපිති අරියසාවකො ජීවිතහෙතුපි නෙව පාණං හනති, න සුරං පිච්චි; සවෙපියං සුරව බිරව මිසෙසානා මුඛෙ පක්ඛි පනති, බිරමෙව පවිසති න සුරං, යථා කිං?—යථා කොවසකුණානං බිරමියං¹ උදකෙ බිරමෙව පවිසති න උදකං, ඉදං යොතිසිඛනති වෙ ඉදමපි ධම්මතා සිඛනති වෙදිතබ්බං.

යයමා පන සරණාගමනෙ දිසිලජ්ඣකරණං නාම භාරියං, සික්කා පදසමාදානෙ පන විරති මහතකමෙව, තස්මා එතං යථා තථා ගණනතාසාපි සාමුක්කං ගණනතාසාපි අපපඨතරමෙව අපපසමා රමාතරව පටසිලසදිසස්ස පන දානස්ස නාම අභාවතො එත් මහපථලතා මහාතිසංසතා ව වෙදිතබ්බා; වුත්තං හෙතං:—“පථිමාති භික්ඛවෙ දානාති මහාදානාති අග්ගඤ්ඤාති රතතඤ්ඤාති වංසඤ්ඤාති පොරුණාති අසංකිණ්ණාති අසංකිණ්ණපුබ්බාති න සංකියනති න සංකිසියනති අපපතිකුසාති සමණෙති බ්‍රාහ්මණෙති විඤ්ඤාති, කත මාති පථි?—ඉධ භික්ඛවෙ අරියසාවකො පාණාතිපාතං පහාය පාණාති පාතා පටිවිරතො හොති, පාණාතිපාතා පටිවිරතො භික්ඛවෙ අරිය සාවකො අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දෙති අවෙරං දෙති අබ්‍යා පඤ්ඤං දෙති, අපරිමාණානං සත්තානං අභයං දන්වා අවෙරං දන්වා අබ්‍යාපඤ්ඤං දන්වා අපරිමාණස්ස අභයස්ස අවෙරස්ස අව්‍යාපඤ්ඤස්ස භාගි හොති, ඉදමපි භික්ඛවෙ පඨමං දානං මහාදානං—පෙ—විඤ්ඤාතිති; පුත්තවපරං භික්ඛවෙ අරියසාවකො අදින්නාදානං පහාය—පෙ—කාමෙසු මිච්ඡාචාරං පහාය—පෙ—මුසාවාදං පහාය—පෙ—සුරාමෙරයමජ්ජ පමාදස්සානං පහාය—පෙ—ඉමාති බො භික්ඛවෙ පටදානාති මහා දානාති—පෙ—විඤ්ඤාති”ති.

ඉදව පන සිලපටකං “අත්තසිනෙභව ජීවිතව පටිච්චජ්ඣා රක්ඛිස්සාමි”ති සමාදින්නතාය යඤ්ඤාති වුච්චති; තත් කිවාපි පට සිලතො සරණාගමනමෙව ජෙද්ධකං, ඉදං පන සරණං² පතිස්ස රක්ඛණසිලවසෙන මහපථලනති වුත්තං.

ඉදමපි සුචා බ්‍රාහ්මණො විනෙතසි “පටසිලං නාම රක්ඛිතුං ගරු, අත්තිනුඛො අඤ්ඤං කිවි ඊදිසමෙව සුචා ඉතො අපපඨතරව මහපථල තරවා”ති? තතො තං පුච්ඡන්තො පුත්ති අනච්ඡි පහ හොති ආදී මාග.

අපි ස්‍යා හඟවා තිව්ධසීලපාරිපුරියං. සීතස්ස පඨමජ්ඣානාදීනං යඤ්ඤානං අප්පඨනරතච මහපථලතරතච දස්සෙතුකාමො බුබුද්ධා දන්තො පඨාය දෙසනං ආරහන්තො ඉධ බ්‍රාහ්මණාති ආදිමාහ.

තත්ථ යස්මා හෙදා චුත්තෙති ගුණෙති සමන්තාගතො පඨමජ්ඣානං පඨමජ්ඣානාදිපු සීතො දුතියාදීති තිබ්බපොහන්තො නකිලමති, තස්මා තාති අප්පඨාති අප්පසමාරම්භාති, යස්මා පනෙත්ථ පඨමං ක්කානං එකං කප්පං බ්‍රහ්මලොකෙ ආයුං දෙති, දුතියං අභිකප්පෙ තතියං චතුසභිකප්පෙ, චතුත්ථං පච්ඡකප්පසතාති, තදෙව ආකාසානවායතනාදීති සමාප්පාතිවසෙත භාවිතං. චීසති චත්තාරීස සම්චතුරසීති ච කප්ප සහස්සාති ආයුං දෙති, තස්මා මහපථලං මහාතිසංසං, තීවරණාදීනං පන පච්චතිකධම්මානං. පරිච්චතතතතා තං යඤ්ඤාති චෙදිතබ්බං, විපස්සනාඤ්ඤාමපී යස්මා චතුත්ථජ්ඣානපරියොසානෙපු ගුණෙපු පතී ඨාය තිබ්බත්තෙත්තො න කිලමති තස්මා අප්පඨං අප්පසමාරම්භං, විපස්සනා සුඛසද්ධස්ස පන සුඛස්ස අභාවා මහපථලං, පච්චතික කිලෙසපරිච්චායා යඤ්ඤා, මනොමග්ගිමපී යස්මා විපස්සනාඤ්ඤා පතී ඨාය තිබ්බත්තෙත්තො න කිලමති තස්මා සා අප්පඨා අප්පසමාරම්භං අත්තනොසද්ධසරුපතිමමාණසමත්ථතාය මහපථලා තප්පච්චතික කිලෙසපරිච්චාගතො යඤ්ඤා, ඉභිවිධඤ්ඤාදීතිපී යස්මා මනොමය ඤ්ඤාදිපු පතී ඨාය තිබ්බත්තෙත්තො න කිලමති තස්මා අප්පඨාති අප්පසමාරම්භාති, අත්තනො අත්තනො පච්චතික කිලෙසප්පහාණන්තො යඤ්ඤා, ඉභිවිධං පනෙත්ථ නානාවිධවිකුබ්බනදස්සනසමත්ථතාය, දිබ්බසොතං දෙවමනුස්සානං සග්ගචණ්ණසමත්ථතාය, චෙත්තොපරිය ඤ්ඤාං පරෙසං සොළසවිධවිත්තජානනසමත්ථතාය, පුබ්බෙතිවාසා නුස්සති ඤ්ඤාං ඉච්ඡිතිච්ඡිතරූපදස්සනසමත්ථතාය, ආසවක්ඛයඤ්ඤාං අතිපණ්ණින ලොකුත්තරමග්ගසුඛතිප්පාදනසමත්ථතාය මහපථලනති චෙදිතබ්බං.

යස්මා පන අරහත්තතො විසිඨතරො අඤ්ඤා යාගො නාම නති තස්මා අරහත්තතිකුටෙනෙව දෙසනං සමාපෙන්නො අසං මො බ්‍රාහ්මණාති ආදිමාහ.

“එවං බුත්තන”ති: එවං හඟවතා චුත්තෙ දෙසනාය පසිදිත්වා සරණං ගන්තුකාමො කුටදන්තො බ්‍රාහ්මණො එතං.¹ අභික්ඛාගතො හො ගොනමාති ආදි වචනමවොච.

“උපමාසන”නති: උපගන්තො සරීරදර්ථං තිබ්බාපෙන්නො තනු සීතලො වාතො වායතු, ඉදං පන වතො බ්‍රාහ්මණො පුරිසං පෙසෙසි “ගච්ඡ තාත යඤ්ඤවාටං පටිසිත්වා සබ්බෙ නො පාණේ” ඛනිතා මොචෙති”ති සො “සාධු”ති පටිසුණ්ණිත්වා තථා කතො ආගන්තො “මුත්තා හො නො පාණො”ති ආරොචෙසි.

යාව බ්‍රාහ්මණෝ තං පවතති. ත සුඤ්ඤි තා වා භගවා ධම්මං දෙසෙසි, කසමා?—“බ්‍රාහ්මණස්ස විතො ආකුලභාවො අත්ථි”ති සුත්තං පනස්ස “බහු වත මෙ පාණා මොචිතා”ති විතතාවාරො විපසිද්ධි, භගවා තස්ස විපසන්නමනතං ඤාතො ධම්මදෙසනං ආරති, තං සන්ධිය අථ මො භගවාති ආදි වුත්තං; පුත කලලවිතනනති ආදි ආනුප්‍රබ්බිකථානුභාවෙන විකම්මතිතනීවරණතං සන්ධිය වුත්තං, සෙසං උත්තානත්ථමොති.

ඉති සුමධගලවිලාසිනියා දිසනිනායකපාස

කුට්ඨනසුත්තවණණනා

ති සි තා.

මහාලිසුත්තවණණනා-6.

ඵචං මෙ සුතං—සෙ—වෙසාලියනති මහාලිසුත්තං, ගත්‍රායං අසුබ්බපදවණණනා.

“වෙසාලිය”නති: පුතපුත විසාලභාවුපගමනතො වෙසාලිති උඬ්ඛනාමනෙ නගරෙ. “මහාවතෙ”ති: බතිනගරෙ ගිමවනෙතන සම්මං එතාබ්බං සුත්තං සීතං සයජාතවතං අත්ථි, යං මහන්නභාවෙනෙව, මහාවතනති වුච්චති, තස්මිං මහාවතෙ. “කුට්ඨගාරසාලාය”නති: තස්මිං වතසණ්ඨි සඬ්ඝාරම්මං පතිසාපෙසුං, තත් කණණිකං යොජේත්වා එමහානං උපරි කුට්ඨගාරසාලාසඬ්ඛෙධපෙන දෙවවිමාන සද්දිසං පාසාදං අනංසු, තං උපාදාය සකලොපි සඬ්ඝාරමො කුට්ඨගාර සාලාති පඤ්ඤාසිත්ථ, භගවා තං වෙසාලිං උපතිස්සාය තස්මිං සඬ්ඝාරමෙ විහරති, තෙන වුත්තං වෙසාලියං විහරති මහාවතෙ කුට්ඨ ගාරසාලායනති.

“කොසලකා”ති: කොසලරඬ්ඛවාසිනො. “මාගධකා”ති: මගධ රඬ්ඛවාසිනො. “කරණිසෙනා”ති: අවස්සං කාතබ්බකමෙවන, යං හි අකානුච්චි වට්ඨති තං කිච්චනති වුච්චති; යං අවස්සං කාතබ්බකමෙව තං කරණිසං නාම.

“පතිසලලිතො භගවා”ති: තානාරම්මණාවාරතො පටික්කම්ම සලලිතො නිලිතො, එකිභාවං උපගම්ම එකත්තාරම්මණෙ ක්කාතරතිං අනුභවතිති අත්ථො. “නාසෙඨවා”ති: තස්මිංඤ්ඤව විහාරෙ. “එක මනත”නති: උස්මා ආනා අපක්කම්ම තාසු තාසු රුක්කච්ඡායාසු තිසිදිංසු.

“මඬබො”ති: අසොසාසනාය එවං ලබනාමො. “මහනිසා ලිච්චි පටිසාසා”ති: පුරෙහත්තං බුඬපමුඛස්ස භික්ඛුසංඝස්ස දානං දන්තා භගවතො සන්තිකො උපොසථවිතාති අධිශ්ඨිත්වා ගක්ඛමාලාදීති ගාතා පෙත්වා උග්ගොසනාය මහතිං ලිච්චිවිරජ්ජරිසං සන්තිපාතෙත්වා තාය නිලිචිතාදිවග්ගොවත්ථාහරණවිලෙපනපතිමණ්ඩනාය තාවතිංසපරිස පටිභාගාය මහතිං ලිච්චිවිරජ්ජරිසාය සඬං උපසඬකමි.

“අකාලො ඛො මහාලි”ති: තස්ස මඬබස්ස මහාලිති මුල නාමං, තෙන තං ථෙරෙ ආලපති. “එකමත්තං නිශිදි”ති: පතිරු පාසු රුක්ඛවර්ජයාසු තාය ලිච්චිපරිසාය සඬං රතනත්තයස්ස වග්ගො කථෙන්නො නිසිදි.

“සිහො සමංගුදොසො”ති: ආයස්මතො නාගිත්තස්ස භාගිතෙ යොසා සත්තවස්සකාලෙ පබ්බජ්ඨා සාසනෙ යුත්තපයුත්තො සීගොති එවං නාමකො සාමණෙරෙ; සො කීර තං මහාපරිසං දිස්වා “අයං පරිසා මහති, සකලවිහාරං පුරෙත්වා නිසින්නා, අඬා භගවා අජ්ඣ ඉමිස්සා පරිසාය මහනෙත්ත උස්සාගෙන ධම්මං දෙසෙස්සති, යනු නාගං උපජ්ඣායස්ස ආවික්ඛිත්වා භගවතො මහාපරිසාය සන්තිපතිත භාවං ආරොවාපෙය්”නති¹ විනෙත්වා යෙනායස්මා නාගිතො තෙහු පසඬකමි.

“ගහෙතකස්ස පා”ති: ථෙරං ගොතෙත්ත ආලපති. “එසා ජන නා”ති: එසජ්ජනමුහො. “කුඤ්ඤව ගගවතො ආරොවෙති”ති: සිහො කීර ගගවතො විස්සාසිකො, අයං හි ථෙරෙ ථුලසිරිතෙ, තෙනස්ස සරීරගරුකාය² උදානනිස්සජ්ජාදිසු ආලසිගභාවො ඊසකං අප්පභිනො විය ගොති, අපායං සාමණෙරෙ භගවතො කාලෙන කාලං වත්තං කරොති, තෙන තං ථෙරො “කම්මි දසබලස්ස විස්සා සිකො”ති වත්වා “ගච්ඡ කුඤ්ඤව ආරොවෙති”ති ආග.

“විහාරපච්ජාසාස”නති: විහාරවර්ජයායං; කුටාගාරමහා ගෙහජා යාය එරිතොකාසෙති අත්ථො; සා කීර කුටාගාරසාලා දක්ඛිණුත්ත රතො දිසා පාවිතමුඛා, තෙනස්සා පුරතො මහතිවර්ජයා පත්ථා ගොති, සිහො තත්ථ භගවතො ආසනං පඤ්ඤපෙසි, අථ බො භගවා වාරත්තරෙහි වෙච්ච වාතපානත්තරෙහි ච නික්ඛමිත්වා විධාවන්ති විපජුරන්ති ඡබ්බණ්ණාති බුඬරස්මිති සංසුචිතනික්ඛමනො. වලාහ කත්තරතො පුණ්ණවන්තො විය කුටාගාරසාලතො නික්ඛමිත්වා පඤ්ඤත්තවරබුඬාසනෙ නිසිදි, තෙන වුත්තං අඨ ඛො ගගවා විහාර නික්ඛමම විහාරපච්ජාසාස පඤ්ඤනෙත ආසනෙ නිසිදිති.

“පුට්ඨාහි ගහෙත දිවසාහි පුට්ඨන්ති”ති: එත්ථ හිගො දිවසං පුරිමං නාම, තතොපරං පුරිමත්රං, තතොපඨාය පන සබ්බාති පුරි මානිවෙච්ච පුරිමත්රනි ව ගොන්ති.

1. සි. I. II & III. ආරොවෙත්තනි. 2. සි. I. II & E. සරීරංගරුකාය.

“සදග්ග” නි: “මුලදිවසනො පඨාය යං දිවසං අග්ගං පරං කොටිං කන්තා විහරාමී” නි අන්තො, යාව විහාසිනති වුත්තං ගොති; ඉද්දති තස්ස පරිමාණං දස්සෙතො “න චිරං තිණි වස්සානි” නි ආග. අථවා: “සදග්ග” නි: “යං දිවසං අග්ගං කන්තා න චිරං තිණි වස්සානි විහරාමී” නි පි අන්තො; “යං දිවසං ආදිං කන්තා න චිරං විහාසිං තිණියෙව වස්සානි” නි වුත්තං ගොති.

අග්ගං කිර හගවනො පත්තවිවරං වහනො තිණි සංවච්ඡරාති හගවන්තං උපඨාසි, තං සක්ඛාය එවං වදති.

“පිසරුපානී” නි: පියජනිකාති සාතජනිකාති. “කාමුපසාතිතා නී” නි: කාමස්සාදසුත්තාති. “රජනීයානී” නි: රාගරජනකාති. “නො ව මො දිබ්බානි සදදනී” නි: කසමා සුනකඛතො තාති න සුණාති? සො කිර හගවන්තං උපසඛකමිත්වා දිබ්බවක්ඛුපරිකමමං යාව, තස්ස හගවා ආවිකක්ඛි, සො යථානුසිද්ධං පටිපන්නො දිබ්බවක්ඛුං උපාදෙඤ්ඤා දෙවතානං රූපං දිස්වා විනොසයි “ඉමයමිං සරීරසණ්ඨාතො සද්දෙන මධුරෙන හවිතබ්බං, කථං නුබො තං සුණෙය්‍යන්ති? හගවන්තං උප සඛකමිත්වා දිබ්බසොතපරිකමමං පුච්ඡි, අයව අතීතෙ එකං සීලවන්තං භික්ඛුං කණ්ණසකකලියං පහරිත්වා බධිරමකාසි, තස්මා පරිකමමං කරොතොපි අභබ්බොව දිබ්බසොතාධිගමස්ස, තෙනස්ස හගවා පරි කමමං න කථෙසි, සො තාවතා හගවති ආසාතං බක්ඛිත්වා විනොසයි, “අධා සමණස්ස ගොතමස්ස එවං ගොති, අහමි ඛත්තියො අයමි ඛත්තියොව, සවස්ස ඤාණං වංශිස්සති අයමි සබ්බඤ්ඤා භවිස්සතිති උසුයාය මග්ගං න කථෙති” නි සො අනුක්කමෙන ගිහිභාවං පත්වා තමන්ථං මහාලිලිච්ඡවිනො කථෙතො එවමාග.

“ඵකංසභාවිතො” නි: එකංසාය එකකොඨාසාය භාවිතො, දිබ්බානං වා රූපානං දස්සන්තාය දිබ්බානං වා සද්දානං සවණන්තාය භාවිතොති අන්තො.

“තිපිස” නති: අනුදිසා. “උභයංසභාවිතො” නි: උභයංසාය උභයකොඨාසන්තාය භාවිතොති අන්තො; “අසං මො මහාලිහෙතු” නි: අග්ගං දිබ්බානං යෙව රූපානං දස්සන්තාය එකංසභාවිතො සමාධිහෙතු, ඉමමන්ථං සුත්වා සො ලිච්ඡවි විනොසයි, “ඉදං දිබ්බසොතෙන සද්ද සුණන්තං ඉමයමිං සාසනෙ උත්තමන්ථගුතං මඤ්ඤා, ඉමස්ස නුත අන්තාය එතෙ භික්ඛු පඤ්ඤාසමිදි සමිමිදි වස්සානි අපණ්ණකමුග්ග වරියං වරන්ති, යනනුනාගං දසබලං එතමන්ථං පුච්ඡෙය්‍ය” නති.

තතො තමන්ථං පුච්ඡතො එතාසං නුත හතොති ආදි මාග; “සමාධිභාවනාන” නති: එන්ථ සමාධියෙව සමාධිභාවනා, උභයංසභාවිතානං සමාධිනන්ති අන්තො; අථ යස්මා සාසනතො බාහිර

එතා සමාධිභාවතා න අඤ්ඤාතා, තසමා තා පටික්ඛිට්ඨො යද්දන්තං
භික්ඛු බ්‍රහ්මචරියං වරන්ති තෙ දසෙසංඝං භගවා න ඥා මහාලීති
ආදිමාහ.

“**තිණණං සංඝොජනාන**” නති: සක්කායදිසිආදීනං තිණණං
බ්‍රහ්මභාවතා; තාති හි වට්ඨකම්මයෙ රථෙ සතෙත සංයොජෙනති,
තසමා සංයොජනාතිති වුවවන්ති. “**ඝොනාපනෙතා හොති**” ති:
මග්ගසොතං ආපනෙතා හොති. “**අවිනිපානධම්මො**” ති: වතුසු අපා
යෙසු අපතනධම්මො; “**තිසජො**” ති: ධම්මතිශාමෙන නිශ්චයො.
“**සමමාධිපඤ්ඤා**” ති: උපරි මග්ගතායසංඝාතා සමමාධි
පරං අයනං අස්ස අනෙත වා¹ පතනබ්බාති සමමාධිපඤ්ඤා.
“**නනුතා**” ති: පරිසුඨානමිඤ්ඤාය ව කදචි කරහවි උප්පත්තියා ව
තනුභාවා. “**බරමහාගිසාන**” නති: ගෙඨා භාගියානං, යෙ හි බලො
උපරි සුඛාවාසභූමියං නිබ්බන්ධනං න සකෙතාති. “**බපොතිකො**” ති:
සෙසයොති පටිකෙතපව්වනමෙතං. “**නානං පටිතිබ්බාසී**” ති: තසමං
උපරි භවෙයෙව පටිතිබ්බාණධම්මො. “**අනාවතඨිධම්මො**” ති:
තතො බ්‍රහ්මලොකා පුත පටිසන්චිවසෙන අවතනනධම්මො. “**චෙයො
විමුත්ති**” නති: විතනවිමුත්තං, සබ්බකිලෙසබ්බකවිමුත්තස්ස අරහත්ත
ඵලවිතතස්සෙතං අධිවචනං. “**පඤ්ඤා විමුත්ති**” නති: එත්ථ සබ්බ
කිලෙසබ්බකවිමුත්තා අරහත්තඵලපඤ්ඤාව පඤ්ඤා විමුත්තතිති වෙදි
තබ්බා. “**දිසෙවධම්මො**” ති: ඉමස්මිඤ්ඤාව අතතභාවො. “**සසං**” ති:
සාමං. “**අභිසංඤ්ඤා**” ති: අභිජනිතා. “**සව්ඡිකායා**” ති: පව්චකං කතා,
අඵවා. “**අභිසංඤ්ඤා සව්ඡිකායා**” ති: අභිසංඤ්ඤා අභිවිසිදෙන සංඤ්ඤා
සව්ඡිකරිතාති අත්ථො. “**උපසම්පජ්ජා**” ති: පත්ථා පටිලභිතා.

ඉදං සුත්ථා ලිච්ඡි විනෙතසි, “අයං වරධම්මො, නසකුණෙන
විස උප්පත්තියා නාපි ගොඨා විස උරෙන ගන්තියා සක්කා පටි
විජ්ඣන්තං, අඛා ඉමං පටිවිජ්ඣන්තස්ස පුබ්බභාගපටිපදාය භවිතබ්බං,
පුච්ඡාමි තාව තන්ති, තතො භගවන්තං පුච්ඡන්තො අපඨි පන
ගගෙහති ආදිමාහ.

“**අභිබ්බිකො**” ති: පව්චකිකතුරියං විස අභිබ්බිකො ගාමො විස
වා අභිබ්බමත්තොයෙව සුත්ථා අභිබ්බිකො, න අභිබ්බතො අඤ්ඤා
මග්ගො නාම අපඨි, තෙනෙවාහ, සෙසාපීදං-සමමාදිසී-පෙ-සමමා
සමාධිති.

තත්ථ සමමාදස්සනලක්ඛණං සමමාදිසී, සමමා අභිතිරෙපන
ලක්ඛණං සමමාසංකප්පො, සමමා පරිගහනලක්ඛණං සමමාචාරා,
සමමා සමුදාපනලක්ඛණං සමමානම්මගෙහා, සමමා වොදපන
ලක්ඛණං සමමාආජිවො, සමමාපග්ගනලක්ඛණං සමමාචාරාසාමො,
සමමා උදානලක්ඛණං සමමාසංඝි, සමමාසමාධානලක්ඛණං සමමා

සමාධි; තෙසු එකෙකඤ්ඤා තිණී තිණී කිව්වානි හොනති, සෙය්‍යාපිදං? සමමාදිසි නාව අඤ්ඤාදිසි අතතතො පච්චතිකකිලෙසෙහි සඬං ඕච්ඡාදිසි පජ්ඣති, නිරොධව ආරම්භං කරොති, සමප්පත්තධම්මෙ ව පස්සති, තප්පටිච්ඡාදකමොගවිධමනවසෙන අපනීතසමෝගතො. සමමාසංකප්පාදයොපි තපෙව ඕච්ඡාසංකප්පාදිති ව පජ්ඣනති, නිරොධව ආරම්භං කරන්නති, විසෙසතො පනෙත්ථ සමමාසංකප්පො සහ ජ්ඣධම්මෙ අභිනිරුද්ධෙති, සමමාචාරාචා සමමාපරිගණනාති, සමමා කම්මනෙතා සමමා සමුච්ඡාපෙති, සමමාආර්ථවො සමමාවොදාපෙති, සමමාවායාමො සමමාපග්ගණනාති, සමමාසති සමමා උපස්ථාපෙති, සමමා සමාධි සමමා සමාදහති; අපිචෙසා සමමාදිසි නාම පුබ්බභාගෙ නානා බණ්ණා නානාරම්භං හොති, මග්ගකාලෙ එකකකිණ්ණා එකාරම්භං, කිව්වතො පන දුකෙහි ඤාණනති ආදීති වත්තාරි නාමාති ලහති, සමමාසංකප්පාදයොපි පුබ්බභාගෙ නානාබණ්ණා නානාරම්භං හොනති, මග්ගකාලෙ එකකකිණ්ණා එකාරම්භං; තෙසු සමමාසංකප්පො කිව්වතො නෙකකම්මසංකප්පොති ආදීති තිණී නාමාති ලහති, සමමා චාරාදයො තයො විරතියොපි හොනති, චෙතනායොපි. මග්ගකකිණ්ණෙ පන විරතියොව, සමමාවායාමො සමමාසතිති ඉදම්පි වයං කිව්වතො සමප්පධානසතිපස්ථානවසෙන වත්තාරි නාමාති ලහති, සමමාසමාධි පන පුබ්බභාගෙපි මග්ගකකිණ්ණෙපි සමමාසමාධියෙව.

ඉති ඉමෙසු අස්ස ධම්මෙසු හගවතා නිබ්බාණාධිගමාය පටි පත්තස්ස යොගිතො බහුකාරතතා පඨමං සමමාදිසි දෙසිතා, අයං හි පඤ්ඤාපථෝතො පඤ්ඤාසත්තනි ව චුතතා, තස්මා එතාය පුබ්බභාගෙ විපස්සනාඤාණසංඛ්‍යාතාය සමමාදිසියා අවිජ්ජාකිකාරං විධිමිත්වා කිලෙසවොරෙ ඤාතෙතො බෙමෙන යොගාවචරෙ නිබ්බාණං පාපුණාති, තෙන චුතතං “නිබ්බාණාධිගමාය පටිපත්තස්ස යොගිතො බහුකාරතතා පඨමං සමමාදිසි දෙසිතා”ති.

සමමාසංකප්පො පන තස්මා බහුකාරෙ, තස්මා තදනන්තරං චුතතො, යථා හි ගෙරඤ්ඤාකො ගජෙත්ත පරිවතෙත්තො පරිවතෙත්තො වක්ඛනා කභාපණං ඔලොකෙතො “අයං කුට්ඨො අයං ඡෙකොති ජානාති, එවං යොගාවචරෙපි පුබ්බභාගෙ විතකෙකන විතකෙකනො විතකෙකනො විස්සනාපඤ්ඤාය ඔලොකයමානො “ඉමෙ ධම්මා කාමාවචරං ඉමෙ රූපාවචරාදයො”ති ජානාති, යථා වා පන පුරිසෙන කොටියං ගගෙත්තො පරිවතෙත්තො පරිවතෙත්තො දිත්තං මහා රූකං තච්ඡකො වාසියා තච්ඡත්තො තච්ඡත්තො, කමෙම උපනෙති, එවං විතකෙකන විතකෙකනො විතකෙකනො දිත්තෙ ධම්මෙ යොගාවචරො පඤ්ඤාය “ඉමෙ කාමාවචරා ඉමෙ රූපාවචරා”ති ආදිතා නයෙන පරිච්ඡිද්ධො කමෙම උපනෙති, තෙන චුතතං “සමමාසංකප්පො පන තස්මා බහුකාරො, තස්මා තදනන්තරං චුතතො”ති.

සොයා ගත් සමාවාදියා එම සමාවාදියාට උපකාරකො, යථා, “පුබ්බ ඛො ගහපති විතකෙකකො විමාරෙතො පච්ඡා වාම භිද්දති”¹ නි තසම තදනනතරං සමාවාදියා වුනො; යසම පන “ඉදං උච්ඡාදනමාමා”² නි පඨමං වාමාය සංවිදහිතො ලොකෙ කමමනෙත පසොජෙනති, තසම සමාවාදියා කායකමමසං උපකාරකොති සමාවාදියා අනනතරං සමාවකමමනො වුනො, වතුබ්බං පන වවිදුච්චි රිතං තිවිධං කායදුච්චිතං පහාය උභයසුච්චිතං සුරෙතනසොච යසම ආජීවමකසිලං සුරති න ඉතරං, තසම තදනනතරං සමාවාදියා වුනො; එම විසුඛාජ්චෙන පන “පරිසුඛො මෙ ආජීවො”³ නි එතතාවතා පරිනොසං අකමා සුතනපමනෙතන විහරිතුං න සුතනං, අථ ඛො “සබ්බඉරියාපථෙසු ඉදං විරියමාරති තබ්බ”⁴ නි දසොසුං තදනනතරං සමාවාදියාමො වුනො, තතො “ආරම්භිතොති කායාදිසු වතුසු වතුසු සති සුපසිතා කාතබ්බො”⁵ නි දසොසුං තදනනතරං සමාවාදියා දෙසිතා; යසම පන එම සුපසිතා සති සමාධිසං උපකාරකොපකාරකං ධර්මානං ගතියො සමනෙතසිතො පහොති එතතතරමමනෙ විතතං සමාධිතුං තසම සමාවාදියා අනනතරං සමාවාදියා දෙසිතොති වෙදිතබ්බො.

“එතෙසං ධම්මානං සච්ඡිකිරියොසා”⁶ නි: එතෙසං සොතාපතති එලාදිතං පච්චකකිරියොසා.

“එකමිදං”⁷ නි: ඉදං තසම ආරම්භං?—අයං කිරි රාජ “රූපං අතතා”⁸ නි එම ලබ්බො තෙනසං දෙසනාය විතතං¹ නාධි මුච්චති, අථ ගහවතා තසං ලබ්බො ආවිකරණං එකං කාරණං ආග රිතුං ඉදමාරම්භං, තත්තායං සබ්බපතො, “අගං එකං සමයං සොසිතා රාමෙ විහරාමි, තත්තා තෙ වෙ පබ්බජිතා මං එම පුච්ඡංසු, අපාහං තෙසං මුඛපාදං දසොසුං තනතිධම්මං නාම කපෙනො ඉදමවොචං, “ආවුසො සමාඝමපනො නාම කුලපුතො එවරූපසං සත්ථ සාසනෙ පබ්බජිතො එම තිවිධං සිලං සුරෙතො පඨමජ්ඣානාදිති පතො සිතො “තංජීව”⁹ නි ආදිති වදෙය්, සුතනනුඛො එත මසොති?—තතො තෙති “සුතන”¹⁰ නි වුනෙත “අගං ඛො පනෙතං ආවුසො එම ජනාමි එම පසාමි, අථ ච පතාහං න වදාමි”¹¹ නි තං වාදං පටිකම්පිතො උතතරං බිණාසවං දසොසුං ඉමසං එම වතතුං න සුතනනති අවචං, තෙ මම වචනං සුතො අතතමනා අගෙසු”¹² නි.

එම වුනෙ සොපි අතතමනො අගොසි, තෙනාග:—ඉදමවොච ගහවා, අතතමනො මඬබො ලිච්ඡි ගහවතො භාසිතං අභිනිද්දති.

ඉති සුමංගලවිලාසිනියා දික්ඛිකායකපාය

මහාලිපුතනවර්ණනා

ති සි තා.

ජාලියසුත්තවණ්ණනා-7.

එවං මෙ සුතං-පසංකොසමිතිනති ජලිය සුත්තං, තත්‍රායං අපුබ්බපදවණ්ණනා...

“කොසිතා යමෙ”ති: කොසිතසෙසිනා කතෙ ආරාමෙ; පුබ්බෙ කිර අජ්ඣාරථං නාම අහොසි, තතො කොතුහලකො නාම දුට්ඨෙද්දො ඡාතකහයෙන සපුත්තදුරො අනන්තරරථං ගච්ඡන්තො පුත්තං වතිත්‍වං අසකෙකානෙනා ඡද්ධොති අගමාසි, මාතා තිවත්තිතා තං ගහෙතා ගතා, තෙ එකං ගොපාලකගාමං පටිසිංසු, ගොපාලකානව තදු බහුපායාසො පටියතො ගොති, තෙ තතො පායාසං ලභිතො භුජිංසු අපි සො පුරිසො බලවපායාසං භුතො ජිරපෙතුං අසකෙකානෙනා රත්තිභාගෙ කාලං කතා තත්ථෙව සුතබ්බා භුවජිංසමි පටිසන්ති ගහෙතා භුක්කුරෙ ජතො.

සො ගොපාලස්ස පියො ගොති, ගොපාලකො ව පච්චෙකබ්බං උපස්භගති, පච්චෙකබ්බොසි හත්තනිව්වකාලෙ භුක්කුරස්ස පිණ්ඩං දෙනි, සො පච්චෙකබ්බොසි සිතෙහං උපපාදෙතා ගොපාලකෙන සතිං පණ්ණසාලමි ගච්ඡති, ගොපාලකෙ අසන්තිතිතෙ හත්තවෙලායං සයමෙව ගන්තො කාලාරොවනත්ථං පණ්ණසාලාරෙ භුස්සති, අන්තර මගෙහි වණ්ණමිගෙ දිස්වා භුස්සිතා පලාපෙති, සො පච්චෙකබ්බොසි මුදුකෙන චිත්තෙන කාලංකතා දෙවලොකෙ තිබ්බන්ති, තත්‍රස්ස සොසකදෙවපුත්තානෙව නාමං අහොසි.

සො දෙවලොකතො වට්ඨිතා කොසමිතියං එකසමි භුලඝරෙ තිබ්බන්ති, තං අපුත්තකො සෙසි තස්ස මාතා පිතුන්තං ධනං දත්වා පුත්තං කතා ගහෙසි, අපි අත්තතො පුත්තෙ ජතෙ සත්තකබ්බත්‍වං ඝාතෙත්‍වං උපකකමි, සො පුඤ්ඤවන්තභාය සත්තසුපි යානෙසු මරණං අප්පත්වා අවසානෙ එකාය සෙසිධිතාය වෙය්‍යත්තියෙන ලබජිවිතො අපර භාගෙ පිතුඅව්වයෙන සෙසිඤානං පත්වා සොසකසෙසි නාම ජතො; අඤ්ඤෙති කොසමිතියං භුක්කුට සෙසි පාචාරිය සෙසිති වෙ සෙසි” අනි, ඉමිනා සතිං තයො අහෙසුං, -තෙන ව සමයෙන සිම්මන්තතො පචසභා තාපසා සරීර සත්තප්පත්ථං අන්තරන්තර කොසමිතියං ආගච්ඡන්ති, තෙසං තෙ තයො සෙසි අත්තතො උය්‍යානෙසු පණ්ණ ඩුට්ඨො කතා උපස්ථානං කරෙන්නති, අපේක දිවසං තෙ තාපසා සිම්ම වන්තතො ආගච්ඡන්තා මහා කන්තාරෙ තසිතා කිලන්තා එකං මහන්තං වටරුකං පත්වා තත්ථ අභිවත්ථාය දෙවතාය සත්තිකා සමිගහං පච්චාසිංසන්තා නිසීදිංසු, දෙවතා සබ්බාලිකාරවිභුසිතං ගත්ථං පසාරෙතා තෙසං පාතීයන්තානොදකාදීනි දත්වා කිලමථං පටි

විනොදෙසී, තෙ දෙවතාය ආනුභාවෙන විමතිනා පුච්ඡංසු,
 “කීනත්‍රඛො දෙවතෙ කම්මං කඛා තයා අයං සම්පත්ති ලඛා”ති?—
 දෙවතා ආහ, “ලොකෙ බ්‍රහ්මා නාම භගවා උපපන්නො, සො එතරති
 සාවච්ඡියං විහරති, අනාඨපිණ්ණිකො ගහපති නං උපසභති,
 සො උපොසඨදිවසෙසු අත්තනො භතකානං පකාතිභත්තවෙනන
 මෙව දඤ්චා උපොසඨං කාරුපෙති, අථංගං එතදිවසං මජ්ඣනිකෙ
 පාතරුසාය ආගහො කච්ඡන්තකම්මං අකරොන්තං දිස්වා “අජ්ජ
 මනුස්සා භස්මා භම්මං න කරොන්ති”ති පුච්ඡං, තස්ස මෙ තමන්ථං
 ආරොවෙසුං, අථංගං එතදවොචං, “ඉද්දති උපසිඤ්චිවසො ගතො,
 සකකා නුඛො උපසිඤ්චොසඨං කාතු”න්ති?—තතො සෙසිස්ස පටිවෙ
 දෙඤ්චා “සකකා කරොතු”ති ආහංසු, “ස්වාහං උපසිඤ්චිවසං උපොසඨං
 සමාදිසිත්වා තදගෙව භාලං කඛා ඉමං සම්පත්තිං පටිලභි”න්ති.

අථ තෙ තාපසා “බ්‍රහ්මා කීර උපපන්නො”ති සජ්ඣත පීති
 පාමොජ්ජා තතොව සාවච්ඡිං ගතතුකාමා හුත්වාපි “බහුකාරං තො
 උපසාක සෙසිනො, තෙසම්ථ ඉම මන්ථං ආරොවෙස්සාමා”ති නොසම්මිං
 ගන්ත්වා සෙසිති කතසකකාරබහුමානා තදගෙව මයං ගච්ඡාමා”ති
 ආහංසු, “කිං භන්තෙ තුරිතන්ථ?—නත්‍රතුලො පුබ්බෙ වත්තාරෙ පච්ච
 මාසෙ වසිත්වා ගච්ඡ්ථා”ති ච චුත්තා නං පච්චන්ති. ආරොවෙසුං, තෙන හි
 භන්තෙ සගෙව ගච්ඡාමාතිව චුත්තෙ “ඤ්චාම මයං, තුලො සනිකං
 ආගච්ඡ්ථා”ති සාවච්ඡිං ගන්ත්වා භගවතො සතතිකෙ පබ්බජිත්වා අර
 ගත්තං පාපුණ්ණං, තෙපි සෙසිනො පච්ඡන්ත පච්ඡන්ත සකට පරිවාරා
 සාවච්ඡිං ගන්ත්වා දුනාති දඤ්චා කොසම්මිං. ආගමනන්ථාය භගවන්තං
 යාචිත්වා පච්චාගමම භයො විහාරෙ කාරෙසුං, තෙසු කුකුඤ්ච සෙසිනා
 කහො කුකුඤ්චාරුමො නාම, පාචාරිය සෙසිනා කතො පාචාරිකම්ම
 වනං නාම, සොඨිතසෙසිනා කහො සොඨිතාරුමො නාම අගොසි.

තං සක්කියං චුත්තං නොසම්මිසං විහරති සොඨිතාරුමෙති
 “මඤ්ඤො”ති: ඉදං තස්සනාමං; “ජුලිසො”ති: ඉදම්ථ ඉතරස්ස
 නාම මෙව; යස්මා පනස්ස උපජ්ඣායො දුරුමයෙන පතෙත්ත
 පිණ්ණිය වරති,¹ තස්මා දුරුතපනතිතගෙත්තවාසිති² චුච්චති.

“එතදවොචු”න්ති: උපාරම්භාධිපපායෙන වාදං ආරොපෙතුකාමා
 හුත්වා එතං අවොචු; ඉති කීර තෙසං අගොසි, “සචෙ සම්ඤ්ඤා
 ගොතමො තං ජීවං තං සරීරන්ති වක්ඛති අථස්ස මයං එතං වාදං
 අරොපෙස්සාම, හො ගොතම” තුම්භාකං ලභියා ඉධෙව සත්තො
 භිජ්ජති, තෙන වො වාදෙ උචෙජ්ජවාදෙ හොතිති, සචෙ පන අඤ්ඤං
 ජීවං අඤ්ඤං සරීරන්ති වක්ඛති, අථස්ස එවං වාදං ආරොපෙස්සාම,
 තුම්භාකං වාදෙ රූපං භිජ්ජති, සත්තො නභිජ්ජති, තෙන වො වාදෙ
 සත්තො සස්සතො ආපජ්ජති”ති.

1. සි. II. වර්. 2. E. දුරුපනතිතගෙත්තවාසිති. 3. සි. I. II & III. ගොතම.

අථ හගවා “ඉමෙ වාදරූපනන්දාය පඤ්ඤාං පුච්ඡන්ති, මම සාසනෙ ඉමෙ වෙ අනෙත අනුපගමම මජ්ඣිමා නාම පටිපදා අත්ථි තඤ්ඤානි, හඤ්ඤානෙසං පඤ්ඤාං අවිසංසේරුකා තස්සායෙව පටිපදාය ආවිභාවන්. ධම්මං දෙසෙමි”ති විනෙතකා **තෙතාහාමුසොති** ආදිමා.

තත් “**කලලනනු වො නස්සෙතං වචනාසා**”ති: තස්සෙවං සඛාපබ්බජිතස්ස තිව්ඛිසීලං පරිපූරේකා පස්මජ්ඣානං පත්තස්ස යුත්තනනුබො එතං වචනාය, එතං වග්ගං යුත්තනනි අත්ථො; තං සුඤ්ඤා පරිබ්බාජකා “පුරුජ්ජනො නාම යස්මා තිබ්බිවිකිචේජා න හොති, තස්මා කදාපි එවං වදෙය්‍යා”ති?-මඤ්ඤමානා **කලලං නස්සෙතං වචනාසා**ති ආහංසු.

“**අථවපනාහංනවදුමි**”ති: අහං එතමෙවං ජනාමි, නොව එවං වදුමි, අථ බො කසිනපරිකමමං කකා භාවෙනත්තස්ස පඤ්ඤා බලෙන¹ උප්පන්නං මහග්ගන විත්තමෙතනනි සඤ්ඤාං ධරෙසිං.

“**නකලලං නස්සෙතං**”නනි: ඉදං තෙ පරිබ්බාජකා “යස්මා ඩිණං සචො විගතසමොහො තිණණ්ඩිවිකිචේජා තස්මා න යුත්තං තස්සෙතං වග්ග”නනි මඤ්ඤමානා වදන්ති; සෙසං සබ්බත් උත්තානත් මෙවාති.

සුමධගලවිලාසිනීසා දිසනිකාසථ කථාසං

ජුලිස සුත්තවණ්ණනා

ති සි තා.

කසයප සිහනාද සුත්තවග්ගොනා-8.

එවං මෙසුනං—පෙ—උජ්ඣාසො විහරති සිහනාදසුත්තං; තත්ත්වං අපුබ්බපද වග්ගොනා.

“**උජ්ඣාසො**” නති: උජ්ඣාසොති තස්ස රභස්සපි නගරස්සපි තදෙව නාමං, භගවා උජ්ඣාසොනගරං උපනිස්සාය විහරති; “**කණ්ණකප්ඵලෙ මිගදස්සෙ**” ති, තස්ස නගරස්ස අවිදුරෙ කණ්ණකප්ඵලං නාම එකොරමණියො භූමිභාගො අත්ථි, සො මිගානං අභයත්ථාය දින්නතතා මිගදස්සොතිපි වුවිති, තස්මිං කණ්ණකප්ඵලෙ මිගදස්සෙ.

“**අවෙලො**” ති: නග්ගපරිබ්බාජකො; “**සාස්සපො**” ති: තස්ස නාමං; “**තපස්සි**” නති: තපනිස්සිතතො; “**ලුබ්භිවි**” නති: අවෙලක ඉත්තවාචාරදිවසෙන ලුබ්බො ආජිවො අස්සාති=ලුබ්භිවි, තං ලුබ්භිවි. “**උපතෙක්ඛායති**” ති: උපපණ්ණති. “**උපවදති**” ති: හිලෙති වමෙහති. “**ධම්මස්සවානුධම්මං ව්‍යාකරෙහති**” ති: භොතා ගොතමෙන වුත්තකාරණස්ස අනුකාරණං කපෙන්නති. “**සහධම්මිකො වාදානු වාදො**” ති: පරෙහි වුත්තකාරණෙන සකාරණො සුත්වා “**තුමහානං වාදො වා අනුවාදො වා විඤ්ඤාහි ගරුහිතබ්බං**, කාරණං කොචි අප්ප මත්තකොපි න ආගච්ඡති, ඉදං වුත්තං භොති, කිං සබ්බාකාරෙන්නපි තච වාදෙ ගාරග්ගං කාරණං තත්ථි” ති. “**අනබ්බකවානුකාමා**” ති: න අභුතෙන වත්තුකාමා.

“**එකච්චං තපස්සි ලුබ්භිවි**” නති: ආදිසු ඉධෙකච්චො “**අවෙලක පබ්බජාරාදි තපනිස්සිතතො තපස්සි ලුබ්බෙන ජීවිතං කප්පෙස්සාමි**” ති තිණ්ණොමයාදිකකඛණාදීහි නානප්පකාරෙහි අත්තානං කිල මෙති, අප්පපුඤ්ඤාය ව සුඛෙන ජීවිතවුත්තමෙව නලභති, සො තිණ්ණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති.

අපරෙ තාදිසං තපනිස්සිතොපි පුඤ්ඤවා ගොති, ලභති ලාභ සක්කාරං, සො “**තදාති මයා සදිසො අත්ථි**” ති අත්තානං උච්චස්නෙ සමාචෙත්වා භියෙසාසොමත්තාය ලාභං උප්පාදෙස්සාමිති අනෙසනා වසෙන තිණ්ණි දුච්චරිතාති පුරෙත්වා නිරයෙ නිබ්බත්තති; ඉමෙ වෙ සක්ඛාය පඨම නයො වුත්තො.

අපරෙ තපනිස්සිතකො ලුබ්භිවි අප්පපුඤ්ඤො ගොති, න ලභති සුඛෙන ජීවිතවුත්තං, සො “**මග්ගං පුබ්බෙපි අකතපුඤ්ඤාය සුඛ ජීවිකා නුප්පජ්ජති**, හඤ්ඤති පුඤ්ඤති කරෙමි” ති: තිණ්ණි සුචරිතාති පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති.

අපරෙ ලුබ්භිවි පුඤ්ඤවා ගොති, ලභති සුඛෙන ජීවිතවුත්තං, සො “**මග්ගං පුබ්බෙපි කතපුඤ්ඤාය සුඛ ජීවිකා උප්පජ්ජති**” ති විනෙත්වා අනෙසනං පභාය තිණ්ණි සුචරිතාති පුරෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තති, ඉමෙ වෙ සක්ඛාය දුතියනයො වුත්තො.

එකො පන හපයයි අපාදුක්ඛවිහාරී ගොති; බාහිරකාචාර සුතොතො නාපසො වා ඡනනපරිබ්බාජකො වා අපාපුඤ්ඤාතාය ව මනාපෙ පච්චයෙ න ලහති, සො අනෙසනාවසෙන තිණ්ණි දුච්චරිතාති පුරෙතො අත්තානං සුඛෙ කන්ධා නිරයෙ තිබ්බත්තති.

අපරෙ පුඤ්ඤා වා ගොති, සො “නදුති මයා සදිසො අත්ථි”ති මානං උපාදෙඤ්ඤා අනෙසනාවසෙන ලාභසක්කාරං වා උපාදෙතො මිච්ඡාදිඝිවසෙන “සුඛො ඉමිස්සා පරිබ්බාජකාය දහරය මුදුකාය ලොමසාය බාහාය සච්ඡයො”ති ආදීති විනේතො කාමෙසු පාතව්‍යතං වා ආපජ්ජතො තිණ්ණි දුච්චරිතාති පුරෙතො නිරයෙ තිබ්බත්තති, ඉමෙ චෙ සක්ඛාය හතියනෙයො වුත්තො.

අපරෙ පන අපාදුක්ඛ විහාරී අපාපුඤ්ඤා ගොති, සො “අහං පුබ්බෙපි අකතපුඤ්ඤාතාය සුඛෙන ජීවිතං න ලහාමි”ති තිණ්ණි සුචරිතාති පුරෙතො සග්ගෙ තිබ්බත්තති.

අපරෙ පුඤ්ඤා වා ගොති, සො “පුබ්බෙ පහං කතපුඤ්ඤාතො සුඛං ලහාමි, ඉදුතිපි පුඤ්ඤානෙව කරිස්සාමි”ති තිණ්ණි සුචරිතාති පුරෙතො සග්ගෙ තිබ්බත්තති, ඉමෙ චෙ සක්ඛාය වතුත්තනෙයො වුත්තො; ඉදං තිත්ථියවසෙන ආගතං, සාසනෙපි පන ලබති.

එකච්චො හි බුත්තඛගසමාදුතවසෙන පුබ්බා ජීවී ගොති, අපාපුඤ්ඤාතාය ව සක්කලමි ගාමං වරිතො උදරපුරං න ලහති, සො “පච්චයෙ උපාදෙස්සාමි”ති චෙජ්ජකමාදිවසෙනවා අනෙසනං කන්ධා අර හත්තං වා පටිජ්ජතිතො තිණ්ණිවා කුහණවජ්ජුති පටිසෙවිතො නිරයෙ තිබ්බත්තති.

අපරෙ නාදිසොව පුඤ්ඤා වා ගොති, සො නාඥ පුඤ්ඤාසම්පත්තියා මානං ජනයිතො උප්පත්තං ලාභං ථාවරං කාතුකාමො අනෙසනා වසෙන තිණ්ණි දුච්චරිතාති පුරෙතො නිරයෙ තිබ්බත්තති.

අපරෙ සමාදින්නබුත්තඛෙයාව අපාපුඤ්ඤා ගොති, න ලහති සුඛෙන ජීවිතවුත්තං, සො “පුබ්බෙපහං අකතපුඤ්ඤාතාය කිම් න ලහාමි, සචෙ ඉදුති අනෙසනං කරිස්සාං, ආයතිමි දුලලහසුඛො හවිස්සාමි”ති තිණ්ණි සුචරිතාති පුරෙතො අරහත්තං පත්තුං අසකෙකානෙතො සග්ගෙ තිබ්බත්තති.

අපරෙ පුඤ්ඤා වා ගොති, සො “පුබ්බෙපහං කතපුඤ්ඤාතාය එතරති සුඛිතො, ඉදුතිපි පුඤ්ඤා කරිස්සාමි”ති අනෙසනං පහාඥ තිණ්ණි සුචරිතාති පුරෙතො අරහත්තං පත්තුං අසකෙකානෙතො සග්ගෙ තිබ්බත්තති.

“ආගතීං වා”ති: “අසුකස්නතො නාම ඉමෙ ආගතා”ති එවං ආගතීං ව. “ගතීං වා”ති: ඉදුති ගත්තබ්බස්නාව. “මුතීං වා”ති: තතො වචනං ව; “උප්පත්තීං වා”ති: තතො වුත්තං පුන උප්පතීං ව.

“කිං සබ්බං නාසං ගරභිස්සාමි”ති: “කෙන භාරණෙන ගරභිස්සාමි, ගරභිතබ්බමෙව මයං ගරභාම, පසංසිතබ්බං පසංසාම, ත භණ්ඩිකං කරොතො මහාරජනො වීඨ ඩොතව අධොතව එතො කරො මා”ති දසොති; ඉද්දති තමන් පසාසෙනො “සන්ති සංසප්ප ඵණෙ සමණ වුත්ථණා”ති ආදිමාහ.

“සගෙන එකවම”නති: පච්චිධසීලං, තංහි ලොකෙ ත නොවී ත සාධුති වදති, පුත “සගෙන එකවම”නති: පච්චිධ වෙරං, තං හි ත නොවී සාධුති වදති, පුත “සගෙන එකවම”නති: පච්චාරෙ අසං වරං, හෙ තීර “වකුක්කාම ත තිරුක්කිතබ්බං, වකුක්කා මනාපං රූපං දඬබ්බ”නති වදනති, එසතයො සොතාදිසු; පුත “සගෙන එකවම”නති: පච්චාරෙ සංවරං, එවං පරෙසං වාදෙන සහ අත්තනො වාදස්ස සමානාසමානතං¹ දසොති ඉද්දති අත්තනො වාදෙන සහ පරෙසං වාදස්ස සමානාසමානතං දසොතො සං මසනති ආදිමාහ; තත්වාපි පච්චිලාදිවසෙනෙව අන්තො වෙදිතබ්බො.

“සමනු සුජන”නති: සමනුසුජනතු, එත් ව ලඛිං පුච්ඡෙනො සමනුසුජනී නාම; කාරණං පුච්ඡෙනො සමනුභාසනී නාම; උභයං පුච්ඡෙනො සමනුභාසනී නාම. “සන්ධාරවා සන්ධාර”නති: සන්ධාරවා සඛිං සන්ධාරං උපසංගරිකා, “කිනෙත සන්ධා තෙ ධමමෙ සබ්බසො පභාස වත්තති, උදුහු සමණො ගොහමො”ති; දුතිය පදෙපි එසෙවතයො, ඉද්දති තමන් යොජෙති දසොතො සෙ ඉමෙසං හමනනති ආදිමාහ.

තත් “අකුසලා අකුසලසම්බානා”ති: අකුසලා වෙව අකුස ලාති ව සම්බානා ඤානා කොඨාසං වා කන්ධා ධර්මාති අන්තො; එස තයො සබ්බපදෙසු.

අපිවෙත් “සාවස්සා”ති: සදෙසා. “න අලම්බිසා”ති: නිද්දෙස සභෙන අරියා හවිතුං නාලං සමන්තං.

“සං විඤ්ඤාසමනුසුජනා”ති: යෙන විඤ්ඤා “අමෙහ ව අඤ්ඤා ව පුච්ඡෙනො එවං වදෙය්ගුං, තං යානං විජ්ජති, අත්ති තං කාරණ”නති අන්තො. “සං වා පන භොනො පරෙ ගණාවම්බි සා”ති: පරෙ පන භොනො ගණාවරියා යං වා තං වා අපපම්භතකං පභාස වත්තනති අන්තො.

“අමෙහ ව තත් සෙගුසොන සසංසෙසු”නති: ඉදං හගවා සන්ධාරා සන්ධාරං සමනුසුජනෙපි අහ, සඤ්ඤාන සම්මං සමනුසුජ නෙපි, කුසමා?—සම්මං පසංසායපි සන්තුයෙව පසංසා සිඨිතො පසිද්ධ මානාපිති බුඞ්දසම්පත්තියා සඤ්ඤා සම්මසම්පත්තියා ව බුඞ්ද පසිද්ධනති, තථාහි හගවතො සරීරනිපථනති දිස්වා ධම්මදෙසනව සුත්වා හවනති

වත්තාරො, “ලාභාවත භො සාවකානං යෙ එවරුපස්ස සඤ්ඤා සන්තිකා වචරා”නි එවං බුඬසම්පත්තියා සබ්බෙ පසීදනති, භික්ඛුනං පන ආචාර ගොචරං අතීක්කමපටික්කමාදීනි ව දිස්වා හවරාති වත්තාරො, “සන්තිකාවචරානං වත භො සාවකානං අයං උපසමගුණො සඤ්ඤා කීවරුපො හවිස්සති”නි එවං සබ්බසම්පත්තියා බුඬෙ පසීදනති, ඉතියා සඤ්ඤාපසංසා සම්බස්ස, යා සම්බස්ස පසංසා සා සඤ්ඤා සම්බපසංසායපි සඤ්ඤෙව පසංසා සිඬිතො හගවා විසුටි නයෙසු අමෙව වාඤ්ඤා භෙසාන පසංසෙසුන්ති ආහ. සමණො ගොතමො ඉමෙ ධම්මෙ අනවසෙසං පහාස වජ්ජනති, සං වා පන භොගෙනා පරෙ ගණා වජ්ජනති ආදිසු පනෙත් අයමධිපපායො.

සම්පත්තසමාදානසෙනුසාතවසෙන හි තිස්සො විරතියො, තාසු සම්පත්ත සමාදාන විරතීමත්තමෙව අඤ්ඤාසං භොති, සෙනුසාත විරති පන සබ්බෙන සබ්බං නත්ති, පච්ඤ ව තදබ්ගවිකම්මාණ සමුච්ඡේදපටිපපස්සභිතිස්සරණපහාණෙසු අභිසමාපත්තිවසෙන වෙව විපස්සනාමත්තවසෙන ව තදබ්ගවිකම්මාණපහානමත්තමෙව අඤ්ඤාසං භොති, ඉතරුති තිණි පහානාති සබ්බෙන සබ්බං නත්ති.

තථා සීලසංවරො ඛන්තිසංවරො ඤාණසංවරො සතිසංවරො විරියසංවරොති පචසංවරා, තෙසු පචසීලමත්තමෙව අධිවාසන ඛන්තිමත්තමෙව ව අඤ්ඤාසං භොති, සෙසං සබ්බෙන සබ්බං නත්ති.

පචබ්බො පතීමෙ උපොසඤ්ඤොසා, තෙසු පචසීලමත්තමෙව අඤ්ඤාසං භොති, පාතීමොක්කසංවරසීලං සබ්බෙන සබ්බං නත්ති; ඉති අකුසලපහානෙ ව කුසලසමාදානෙව තීසු විරතීසු පච්ඤ පහාණෙසු පච්ඤ සංවරෙසු පච්ඤ උද්දෙසෙසු ව “අහමෙව ව මය්හවසාවක සබ්බො ලොකෙ පඤ්ඤායති මයා හි සදිසො සත්ථා නාම මය්හව සාවකසබ්බෙන සදිසො සබ්බො නාම නත්ති”නි හගවා සීගනාදං නදති; එවං සීගනාදං නදිත්වා තස්ස සීගනාදස්ස අවිපරිතහාවාවබොධනත්ථං අත්ති කස්සප මග්ගොති ආදිමාහ.

තත්ථ “මග්ගො”ති: ලොකුත්තර මග්ගො; “පටිපද”ති: පුබ්බ භාගපටිපද; “කාලවාදි”ති: ආදිති බ්‍රහ්මචරෙ වණ්ණිතාති.

ඉදුති තං දුට්ඨමපි මග්ගව පටිපදව එකතො කත්වා දෙසෙනො අසමෙධ අවිසොති ආදිමාහ.

ඉදං පන සුත්වා අවෙලො විනොසි “සමණො ගොතමො මය්හං යෙව මග්ගො ව පටිපද ව අත්ති, අඤ්ඤාසං නත්ති මඤ්ඤාති ගජ්ජස්සාහං අමාකමපි මග්ගං කපෙමි”නි නතො අවෙලකපටිපදං කපෙමි; තෙ නාහ:—එවං මුත්තෙ අවෙලො කස්සපො හගවන්තං එනදවොච—සෙ—උදකොග්ගනානුසොගමනුසුත්තො විහරතිති.

තත්ථ “නපොපසන්නමා”ති: තපාරච්ඡා තපකමමානීති අතො; “සාමඤ්ඤසංඛිතානා”ති: සමණකමමසංඛිතානා; “බ්‍රහ්මඤ්ඤසංඛිතානා”ති: බ්‍රාහ්මණකමමසංඛිතානා; “අවෙලකො”ති: නිවෙලො නග්ගො; “මුත්තාවාගේ”ති: විසයාචාරො, උච්චාරකමොදිපු ලොකිය කුලපුත්තාවාරෙන විරහිතො ජිනකොව උච්චාරං කරොති, පසාචං කරොති බාදති භුජති; “ගස්ථාපලොකො”ති: ගතේ පිණ්ඩමහි සිතෙ ජිව්‍යාය ගත්ථං අපලිබ්‍ධි, උච්චාරං වා භාභා ගත්ථසම් යෙව දණ්ඩකසඤ්ඤි පුත්ථා ගතේන අපලිබ්‍ධි, “භික්ඛාගහණත්ථං එහි හනෙන්”ති වුපොන නළුනීති නළුනීගදනනිකො; තෙන හි තිස්ස හනෙන්ති වුපොනපි න තිස්සීති නළුනීගදනනිකො.

තදුභයථි කීර සො තසු වචනං කතං ගමිස්සතිති න කරොති, “අභිතං”නති: පුරෙතරං ගතෙත්වා ආගමිකං, “උද්දිස්ස කම”නති: “ඉමං තුමෙහ උද්දිස්ස කත”නති එවං ආරොපිතං භික්ඛං; “නිමග්ගණ”නති: අසුභං නාම කුලං වා විට්ඨං වා ගාමං වා පවිසෙය්‍යපාති එවං නිමග්ගනිකමිති න සාදියති න ගණ්හාති.

“නකුමහිමුඛා”ති: කුමහිතො උමරිත්වා දියමානං භික්ඛං න ගණ්හාති. “නකලොපිමුඛා”ති: කලොපිති උකලිප්පමිති වා, තතොපි න ගණ්හාති, කසමා?—කුමහිවලොපියො මං නිස්සාය කවච්ඡුනා පහාරං ලභතිති. “නඵලකමනතර”නති: උමාරං අනතරං කත්වා දියමානං නගණ්හාති, කසමා “අයං මං නිස්සාය අනතරකරණං ලභති”ති; දණ්ඩමුසලෙසුපි එසෙවනයො.

“මිනන”නති: මිසු භුජමානෙසු එකසම් උදාය දෙනෙත න ගණ්හාති, කසමා?—කමලනතරායො ගොතීති: “නගබ්බිනිසා”ති: ආදිපු පන ගබ්බිනියා කුමිත්ථං¹ දුරකො කිලමති; “පායනතියා දුර කසු බීරනතරායො ගොති, පුරිසනතරගතාය රතිඅනතරායො ගොති”ති: න ගණ්හාති.

“සබ්බිනනිසු”ති: සබ්බිතෙතත්වා කතහතෙතසු, “දුබ්බිකබ්බසමයෙ කීර අවෙලකසාවභා අවෙලකානං අත්ථාය හතො හතො තණ්හුලාදිති සමාදුපෙත්වා හතතං පමනති, උකකඨාවෙලකො තතො න පති ගණ්හාති.

“න සත්ථ සා”ති: යත්ථ පුත්තවො “පිණ්ඩං ලහිස්සාමි”ති උපසිතො ගොති, තත්ථ තසු අදත්වා ආගමං න ගණ්හාති. කසමා? එතසු පිණ්ඩනතරායො ගොතීති.

“නමකසිකා සණ්ඩසණ්ඩවාසිනි”ති: සමුගසමුගවාරිති, අවෙල කං දිස්වා “ඉමස්ස භික්ඛං දස්සාමාති මානුසකානි භත්තගෙහං පවිසනති, තෙසු ව පවිසනෙතසු කලොපි මුඛාදිපු නිලිනා මකඛිකා උප්පතිත්වා සණ්ඩ සණ්ඩා වරනති, තතො ආගමං භික්ඛං නගණ්හාති. කසමා? “මං නිස්සාය මකඛිකානං ගොවරනතරායො ජනො”ති.

“**ඵසොදක**”නති: සබ්බසංසාරොති කතංසුචිරකං ඵත්ථ ච සුරුපාතමෙවි සාවරුං, අයං පන සබ්බසු සාවරුසංඤ්ඤි. “**ඵකා ගාටිකො**”ති: යො ඵකසමිඤ්ඤෙව ගෙහෙ භික්ඛං ලභිතො තිවත්තති. “**ඵකාලොපිකො**”ති: ඵකෙනෙව ආලොපෙන යාපෙති; වාගාරි කාදිසුඵ ඵසෙවනයො.

“**ඵතිසාධි දත්තිසා**”ති: ඵකාය දත්තිසා, දත්ති නාම ඵකා චුද්දකපාති හොති, යත් අග්ගාහික්ඛං පක්ඛිපිතො සපෙනති: “**ඵකාති ක**”නති: ඵකදිවසන්තරකං “**අඛමාසික**”නති: අඛමාසන්තරිකං.

“**පටිසාසහත්තහොජන**”නති: වාරහත්තහොජනං, ඵකාහ වාරෙන විහවාරෙන සත්තාහවාරෙන අඛමාසවාරෙනාති ඵවං දිවස වාරෙන ආගහහත්තහොජනං.

“**සාකහකෙවා**”ති: අලලසාකහකෙවා. “**සාමාකහකෙවා**”ති: සාමාකහනුසුලහකෙවා. තිවාරාදිසු තිවාරො නාම අරඤ්ඤ සයජාතා විහිජති. “**දදුල**”නති: චම්බකාරෙහි චම්බං ලිඛිතො ඡඛ්ඛිභාසකචං, හචං චුච්චති සිලෙසොපි සෙවාලොපි “**කණ**”නති: කුණ්ඩකං. “**ආවාමො**”ති: හත්තඋක්ඛලිභාය ලග්ගො ක්කාමකඛදනො, තං ඡඛ්ඛිතඤානතො ගගෙතො බාදති, ඛදනකජයනතිපි චදනති. **පිඤ්ඤා කාදසො** පාකචාච “**පච්චත්තඵලහොජී**”ති: පතිතඵලහොජී. “**සාණා හී**”ති: සාණවාකචෙලාති, “**මසාණාහී**”ති: මිසාකචෙලාති. “**ජවදුසාහී**”ති: මහසරිරතො ඡඛ්ඛිභවත්තාති; ඵරකතිණාදිති වා ගනෙත්වා කතතිවාසනාති. “**පංසුකුලාහී**”ති: පඨවියං ඡඛ්ඛිතනන්ත කාති. “**තිරිථ කාහී**”ති: තිරිථක රුක්ඛතචචත්තාති. “**අජින**”නති: අජිනමිගචම්බං. “**අජිනකපි**”නති: තදෙව මජ්ඣෙ ඵාලිතකං. “**කුසචිර**”නති: කුසතිණාති ගන්තිතො කතවිරකං. **වාකචිරඵලක චිරෙසුපි** ඵසෙවනයො.

“**කෙසකම්බල**”නති: මනුසුකෙසෙහි කතකම්බලං. යං සන්ධාය චුත්තං: “සෙය්‍යපාපි භික්ඛවෙ යාති කාතිපි නන්තාචුත්තාති චත්තාති, කෙසකම්බලො තෙසං පතිතිභො අක්ඛායති, කෙසකම්බලො භික්ඛ වෙ සිතෙ සිතො, උණෙහ උණෙහා, දුබ්බණෙණා, දුග්ගණො, දුක්ඛසමථ සො”ති. “**චාලකම්බල**”නති: අසුචාලෙහි කතකම්බලං, “**උදුක පක්ඛික**”නති: උදුකපක්ඛපත්තාති ගන්තිතො කතතිවාසනං, “**උකකුටි කප්පානමනුසුතො**”ති: උකකුටිකවිරියමනුසුතො. ගච්ජනොපි උකකුටිකොච හුතො උප්පතිතො උප්පතිතො ගච්ජති. “**කණ්ඩකාපසාසි කො**”ති: අයකණ්ඩකෙ වා පක්ඛිකණ්ඩකෙවා භූමියං කොට්ටිතො තත්ථ චම්බං අත්ථරිතො ඤානචිකමාදිති කරොති. “**සෙස**”නති: සෙ තෙතොපි තතෙව සෙය්‍යං කපෙපති. “**ඵලකසෙස**”නති: රුක්ඛඵල කෙසෙය්‍යං. “**ඵණ්ඩිලසෙස**”නති: ඵණ්ඩිලෙ උචෙච භූමිඤානෙ සෙය්‍යං. “**ඵකපසාසිකො**”ති: ඵකපසොනෙව සයති. “**රජෙ**

ජලබ්බොති”ති: සරීරං තෙලෙන මකෙබ්බා රජ්ජානසානෙන තිස්සි,
අථස්ස සරීරෙ රජේජලං ලග්ගති, තං ධාරෙති. “සථා සන්ධි
කො”ති. ලඛං ආසනං අකොපෙනා යදෙව ලහති, තත්ථෙව නිසී
දනසිලො. “චෙකපිකො”ති: විකට්ඨාදනසිලො; විකට්ඨනි ගුථං
වුට්ඨති. “අපානිකො”ති: පටිකඛිත්තසිතුදකපානො. සාසං
නාතිසමග්ගාති සායනතිසංකං, පානො මජ්ඣන්තිකෙ සායනති දිව
සස්ස තිකබ්බත්තුං පාපං පවාගෙස්සාමිති උදකොරොහානුයොහං
අනුසුතො විහරතිති.

අථ හගවා සීලසම්පදාදිති විතා තෙසං තපොපක්කමානං නිරත්ත
කතං දස්සෙන්නො අචෙලකො චෙපි කසුප හොතිති ආදිමාග.

තත්ත “ආරකාවා”ති: දුරෙයෙව. “අමෙර”නති. දෙසවෙර
රගිතං. “අබ්බාපජ්ඣ”නති: දෙමනස්ස ව්‍යාපජ්ඣරගිතං.

“දුක්ඛාරං හො හොනමා”ති: ඉදං කස්සපො “මයං පුබ්බ
ඵත්තකම්මතං සාමඤ්ඤවබ්බහමඤ්ඤවා ති විවරුම, භූමෙහ පන අඤ්ඤං
යෙව සාමඤ්ඤවබ්බහමඤ්ඤව වදා”ති දීපෙන්නො ආග. “පනාති වො
ඵසා”ති: පකතිකථා ඵසා. “ඉමාස ව කසුප මහතාසා”ති: “කසුප
යදි ඉමිනා පමාණෙන, ඵලං පරිත්තකෙන පටිපත්තිකකමෙන
සාමඤ්ඤං වා බුහමඤ්ඤං වා දුක්ඛාරං පුද්ධකාරං නාම අභවිස්ස, තතො
තෙනං අභවිස්ස කල්ලං වට්ඨනාය, දුක්ඛාරං සාමඤ්ඤ”නති අයමෙත්ථ
පදසම්බන්ධෙන සඬිං අත්ථො, ඵතෙන නයෙන සබ්බත්ථ පදසම්බන්ධො
වෙදිතබ්බො.

“දුජ්ජානො”ති: ඉදම්පි සො “මයං පුබ්බ ඵත්තකෙන සමණො
වා බ්‍රාහ්මණො වා හොතිති විවරුම භූමෙහ පන අඤ්ඤවා වදා”ති
ඉදං සක්ඛාය ආග.

අථස්ස හගවා හං පකතිවාදං පටිකඛිපිත්තා සභාවතොව දුජ්ජාන
හාවං ආවිකරෙන්නො පුත්ථි පනාතිකොති ආදිමාග-තත්තාපි වුත්තන
යෙනෙව පදසම්බන්ධං කත්වා අත්ථො වෙදිතබ්බො.

“කතමා පන සා හොග්ගානමා”ති: කසමා පුච්ඡති, අයං කීර
පණ්ඩිතො හගවතො කථෙන්නස්සෙව කථං උග්ගගෙසී, අථ අත්තනො
පටිපත්තියා නිරත්තකතං විදිත්වා සමණො හොනමො නස්ස. වාසං
සීලසම්පද විත්තසම්පද පඤ්ඤාසම්පද අභාවිතා හොති අසවජ්ජනා
අථ වො සො ආරකාව සාමඤ්ඤති ආදිමාග. ¹

“හද්දගි නං නා සම්පතතිසො පුච්ඡාමි”ති: සීලසම්පදාදි
විජ්ජනත්තං පුච්ඡති. අථස්ස හගවා බුබ්බුපාදං දස්සෙත්වා තනතිධම්මං
කථෙන්නො හා සම්පත්තියො දස්සෙත්තුං ඉඛ කසුපාති ආදිමාග.

“ඉමාස ව කසුප සීලසම්පදාසා”ති: ඉදං අරහත්තමෙව සක්ඛාය
වුත්තං අරහත්තපරියොසානං හි හගවතො සාසනං, තස්මා අරහත්ත

ඵලසම්පයුත්තාහි සීලවිත්තපඤ්ඤසම්පදාහි අඤ්ඤ උත්තරිතර වා පණිත්තර වා සීලසම්පදදිසම්පද නත්ති ආග: එවං ව පන වතා ඉදාහි අනුත්තරං බුඞ්¹සිහනාදං නදන්තො ඝණති කසස ඵලෙ සමණොත්තරානි ආදිමාග.

තත් “අභිසං”නති: නිරුපකතිලෙසං පරමවිසුඛං. “පරම”නති: උත්තමං, පඨමීලානි හි ආදිං කතො යාවපාතිමොක්ඛ²සීලං සීලමෙව, ලොකුත්තරමයහඵලසම්පයුත්තං පන පරම³සීලං නාම. “නාගං නායා”නි: තත් සීලෙපි පරමසීලෙපි අගං අත්තනො සමසමං මම සීලසමෙන සීලෙන මයා සමං පුග්ගලං න පසාමිති අන්තො.

“අහමෙව නායා ගිසෙයා”නි: අහමෙව තසමිං සීලෙ උත්තමො. කතරසමිං “සද්දිදං අබිසීල”නති: යං එවං උත්තමං සීලනති අන්තො. ඉති ඉමං පඨමං සිහනාදං නදති.

“නපොජ්ඣව්ඡාද”නි: යෙ නපොජ්ඣව්ඡං වදන්ති; තත් නප නිති=නපො; කිලෙසසත්තාපකවිරියසෙයං නාම, තදෙව තෙ කිලෙසෙ ජ්ඣව්ඡනීති ජ්ඣව්ඡා. “අභිසං පරමා”නි: එත් නිද්දෙසත්තා අරියා අඨ ආරම්භවත්ථුවසෙනපි උප්පන්නා විපසානා විරියසංඛාතා නපොජ්ඣව්ඡා, නපොජ්ඣව්ඡාව මයහඵලසම්පයුත්තං පරමානාම. “අබිජෙඣව්ඡ”නති: ඉධ ජ්ඣව්ඡාය භාවො=ජෙඣව්ඡං; උත්තමං ජෙඣව්ඡං=අබිජෙඣව්ඡං; තසමා යදිදං අබිජෙඣව්ඡං; තත් “අහමෙව ගිසෙයා”නි: එවමෙත් අන්තො දඨබෙධො.

පඤ්ඤාධිකාරෙපි කමමසාකතාපඤ්ඤ⁴ ව විපසානාපඤ්ඤ ව පඤ්ඤ නාම. මයහඵලසම්පයුත්තං පරමා පඤ්ඤ නාම. “අධිපඤ්ඤ”නි⁵ යා අයං අධිපඤ්ඤ නාම. “අහමෙව එත් ගිසෙයා”නි: විමුත්තාධිකාරෙ තදඛනවිකම්භනවිමුත්තරියො විමුත්තරි නාම, සමුච්ඡේද පටිපසාසාධි නිසාරණවිමුත්තරියො පන පරමවිමුත්තරිති වෙදිතබ්බො.

ඉධාපි ව “සද්දිදං අබිමුත්තරි”නි: යා අයං අබිමුත්තරි, අහමෙව එත් තියෙයානි අන්තො. “සුඤ්ඤාගාරෙ”නි: සුඤ්ඤා ඝරෙ, එකකොව නිසීදිතානි අධිපරායො. “පඨසාසුචා”නි: අඨසු පරිසාසු; වුත්තමපි වෙතං:—“වත්තාරිමානි සාරිපුත්ත නථාගතසා වෙසාරජ්ජානි යෙහි වෙසාරජ්ජෙහි සමන්තාගතො නථාගතො ආසභණ්ඨානං පටිජ්ජානති පරිසාසු සිහනාදං නදති”නි සුත්තං විත්තරෙතබ්බො.

“සෙසාව නං සුච්ඡනති”නි: පණ්ඨිතා දෙව මනුසානං නං පඤ්ඤා අහිසංඛරිතා පුච්ඡන්ති. “ව්‍යාකරොති”නි: තං වණං යෙව විසාරෙත්ති. “විත්තං ආරාධෙති”නි: පඤ්ඤාවිසාර්තෙන මහාර්තසා විත්තං පරි තොසෙති යෙව.

1. ම. මහා. 2. සි. I. II & III. පාතිමොක්ඛසීලං-ම-පාතිමොක්ඛ සංවරසීලං.

3. සි. I. II & III. අරියං.

4. සි. I & III. කමමසාකපඤ්ඤ.

5. ම. අධිපඤ්ඤනති එත් ලිඛනවිපලසො වෙදිතබ්බො.

“**භො ව භො සොනබ්බං මඤ්ඤානී**”¹ති: විතතං ආරුධෙතො කපේනතස්සාපිස්ස වචනං පරෙ සොනබ්බං තමඤ්ඤානීති; එවං වෙ වදෙය්සුනති අත්ථො. “**සොනබ්බමස්ස මඤ්ඤානී**”²ති: දෙවාපි මනුස්සාපි මහනෙතනෙව උස්සාගෙන සොනබ්බං මඤ්ඤානී. “**පසිදනී**”³ති: සුපසන්නා කල්ලවිත්තා මුදුවිත්තා ගොනති. “**පසන්නාකාරං කඤ්ඤානී**”⁴ති: න මුඛපසන්නාව ගොනති. පඤ්ඤාති විවරදීති වෙචචනවිහාරාදයො ව මහාවිහාරෙ පරිච්චජනනා පසන්නාකාරං කරොනති. “**ආචන්තාසා**”⁵ති. යං සො ධම්මං දෙසෙති තථාභාවාය ධම්මානුධම්මපටිපත්තිපුරණත්ථාය පන පටිපජ්ජනීති අත්ථො. “**ආචන්තාස ව පටිපජ්ජනී**”⁶ති: තථාභාවාය පටිපජ්ජනති. තස්ස හි හගවතො ධම්මං සුත්වා කෙවි සරණෙසු කෙවි පචසු සිලෙසු පතිඝහනති.

අපරෙ නිකම්භො පබ්බජනති, පටිපෙත්තා ව ආරුධෙතීති තච පන පටිපදං පටිපන්නා න පුරෙතුං නසකෙකානති, සබ්බාකාරෙන පන පුරෙතති, පටිපත්තිපුරණෙන තස්ස භොතො ගොතමස්ස විතතං ආරුධෙතීති වතතබ්බං. ඉමස්මිං පනොකාසෙ ධ්වංසා සීගනාද සමොධානෙනාවබ්බා.

“**එකච්චං ආපසංගිං නිරසෙ නිබ්බන්තං පස්සාමි**”⁷ති: හි හගවතො එකො සීගනාදෙ; අපරං සග්ගෙ නිබ්බන්තං පස්සාමිති එකො. අකුසල්ධම්මපහානෙ අගමෙව සෙසොති එකො. කුසල් ධම්ම සමාදනෙපි අගමෙව සෙසොති එකො. අකුසල්ධම්මපහානෙ මය්ගංයෙව සාවක සංඝො සෙසොති එකො. කුසල්ධම්ම සමාදනෙපි මය්ගං යෙව සාවක සංඝො සෙසොති එකො. සිලෙන මය්ගං සදිසො නත්ථිති එකො. විරියෙන මය්ගං සදිසො නත්ථිති එකො. පඤ්ඤාය මය්ගං සදිසො නත්ථිති එකො. විමුක්තියා මය්ගං සදිසො නත්ථිති එකො. සීගනාදං නදන්තො පරිසමජේඛ නිසිදිත්වා නදමිති එකො. විසාරදෙ නුත්වා නදමිති එකො. පඤ්ඤං මං පුච්ඡනීති එකො. පඤ්ඤං පුළො විස්සජේමිති එකො. විස්සජ්ජනෙන පරස්ස විතතං ආරුධෙමිති එකො. සොනබ්බං මෙ මඤ්ඤානීති එකො. සුත්වා මෙ පසිදනීති එකො. පසන්නා පසන්නාකාරං කඤ්ඤානීති එකො. යං පටිපත්තිං දෙසෙමි, තථත්තාය පටිපජ්ජනීති එකො. පටිපන්නා⁸ ව මං ආරුධෙතීති එකො.

ඉති පුරිමානං දසනනං එකෙකස්ස පරිසාසු ව නදතීති ආදයො දස පරිවාරා, එවං තෙ දස පුරිමානං දසනනං පරිවාරවසෙන සතං පුරිමාව දසාති දසුත්තරං සීගනාදසතං ගොති. ඉතො අඤ්ඤාසමිං පන සුතෙන එතතකා සීගනාද දුල්ලභා; තෙතිදං සුත්තං මහා සීගනාදනති වුවමති.

1 ම. මුඛපසන්නා.

2 ම. පටිපත්තියා.

ඉති හඟවා “සිහනාදං වො සමණො ගොතමො නදති, නව වො සුඤ්ඤාගාතර නදති”ති: එවං වාදනං වාදං පටිසෙධිකා ඉදුති පරිසතිං නදිතපුබ්බං සිහනාදං දස්සන්තො එකමිදුගනති ආදිමාහ.

තත් “නත්‍ර මා අඤ්ඤානගේ නපබ්‍රහමවාදි”ති: නත්‍ර රාජගහේ ගිජ්ඣකුටෙ පබ්බතේ විහරන්තං මං අඤ්ඤානගේ තපබ්‍රහමවාදි නිග්‍රොධො නාම පරිබ්බාජකො. අධිජේගුවෙජ්ඣි විරියෙ න පාපජගුවජ් නාදිකාරෙ පඤ්ඤං පුච්ඡි. ඉදං යන්තං හඟවා ගිජ්ඣකුටමහාවිහාරෙ නිසින්නො උදුම්බරිකාය දෙවියා උය්‍යානෙ නිසින්නස්ස නිග්‍රොධස්ස ව පරිබ්බාජකස්ස සක්කානස්ස ව උපාසකස්ස දිබ්බාය සොතධාතුයා කථා සල්ලාපං සුත්වා ආකාශෙන ගන්ත්වා තෙසං සන්තිකෙ පඤ්ඤාතො ආසනෙ නිසීදිත්වා නිග්‍රොධෙන අධිජේගුවෙජ් පුළුපඤ්ඤං විස්සරේජ්ඣි. තං සක්කාය වුත්තං:-

“පරං විය මත්තායා”ති: පරමාය මත්තාය, අනිමගනෙතනෙව පමාණෙතාති අත්‍යො. “කො ගි හනෙත”ති: සපෙත්වා අක්කිබ්‍රං දිසිගතිකං අඤ්ඤා පණ්ණිනජ්ඣිකො “භො නාම හඟවතො ධම්මං සුත්වා න අත්තමතො අස්සා”ති වදති. “ලහෙසාහ”නති: ඉදං සො “විරං වත මෙ අතීය්‍යාණිකපකෙඛ යොජේත්වා අත්තා කීලමිතො සුක්කනදීතිරෙ නහාසිස්සාමිති සමපරිවත්තනෙත්තා විය ථුසෙ කොට්ටනෙත්තා විය න කොචි අත්‍යො නිප්පාදිතො; ගජ්‍යහං අත්තානං යොජේස්සාමි”ති විනෙත්තො ආහ.

අථ හඟවා “යො බො බක්කිකෙ තිත්ථිපරිවාසො පඤ්ඤාතො යො අඤ්ඤාතිත්ථි පුබ්බො සාමණේරභුමියං ධීතො අහං හනෙත ඉත්ථං නාමො අඤ්ඤාතිත්ථි පුබ්බො, ඉමසමි ධම්මවිනයෙ ආහංඛාමි උප සමපදං, සවාහං හනෙත සංඝං චත්තාගේ මාසෙ පරිවාසං යාමාමි”ති ආදිනා නයෙන සමාදිසිත්වා පරිවසති, හං සක්කාය කො වො කස්සප අඤ්ඤාතිත්ථි පුබ්බොති ආදිමාහ.

තත් “පබ්බජ්ජ”නති: වචන සිලිඨතාවසෙනෙව වුත්තං, අපරි වසිත්වා යෙව ගි පබ්බජ්ජං ලහති, උපසමපදජිකෙන පත න අති දිවාකාලෙ¹ න ගාමපවෙසනාදීනි අභිවහනාති පුරෙන්නෙන පරිවසි තබ්බං, “ආරබ්චිත්තා”ති: අභිවත්තපුරණෙන තුඨචිත්තා, අයමෙත්ථ සංඛෙපො, විත්ථාරතො පනෙස තිත්ථිපරිවාසො සමන්තපාසාදිකාය විනයඝකථාය පබ්බජ්ජාබක්කිකවණණතාය වුත්තනායෙනෙව වෙදි තබ්බො.

“අපිව මෙත්ථා”ති: අපිව මෙ එත්ථ. “පුග්ගලවෙමත්තනා විදි තා”ති: පුග්ගලනාතත්තං විදිතං “අයං පුග්ගලො පරිවාසාරහො, අයං න පරිවාසාරහො”ති ඉදං මග්ගං පාකවනති දස්සෙති. තතො කස්සපො විනෙත්ති “අහො අච්ඡරියං බුඛසාසනං, යත්ථ එවං ඝංසිත්වා

කොට්ටෙතො සුත්තමෙව ගණනන්ති, අසුත්තං ඡඛෙයි”න්ති තතො සුද්දුතරං පබ්බජ්ජාය සජ්ඣායාහො සචෙ ගගොනති ආදිමාන.

අථ හගවා තසු තිබ්බවජ්ඣතං විදිතො “න කසුපො පරිවාසං අරහති”ති අඤ්ඤාතරං හික්ඛුං ආමනෙතයි, “ගච්ඡ තික්ඛු කසුපං නගාපෙතො පබ්බාජෙතො ආනෙති”ති. සො තථා කතො තං පබ්බාජෙතො හගවතො සන්තිකං අගමායි. හගවා හං ගණමජ්ජෙයි තිසිදු පෙතො උපසම්පාදෙයි, තෙනවුත්තං:- “අලංචං චො අචෙලො කසුපො හගවතො සන්තිකො පබ්බජ්ජං අලංචං උපසම්පද”න්ති.

“අවිරුප සම්පනො”ති: උපසම්පනො හුතො න විරමෙව. “වුපකඨො”ති: වජ්ජුකාම කිලෙසකාමෙති කායෙන චෙව විතෙතන ව වුපකඨො. “අපමනො”ති: කම්මඨානෙ සඨං අවිජ්ජනෙතො. “ආනාපි”ති: කායිකචෙතසික සංඛාතෙන විරියාතපෙන ආනාපවා. “පභිගතො”ති: කායෙ ව ජීවිතෙ ව අනපෙක්කිතාය පෙසි තතො විසුඨ අත්තභාවො. “සසකඨාසා”ති: යසු අත්ථාය. “කුලපුත්තා”ති: ආචාරකුලපුත්තා. “සම්මදෙවා”ති: හෙතුනාව කාරණෙනෙව. “නදනුත්තර”න්ති: තං අනුත්තරං. “බ්‍රහ්මචරිස පටිසොසාන”න්ති: මග්ග බ්‍රහ්මචරියසු පරියොසානභූතං අරහත්ත ඵලං. තසු හි අත්ථාය කුලපුත්තා පබ්බජන්ති. “දිඤ්ච ඛමම”ති: ඉමසම් යෙව අත්තභාවො. “සසං අභිඤ්ඤාසවජ්ජිකඨා”ති: අත්තනො යෙව පඤ්ඤාය පච්චක්කිං කතො අපරපච්චයං කතාති අත්ථො. “උප සම්පජ්ජිතායි”ති: පාපුණ්තො සම්පාදෙතො වා විහායි. ඵවං විහරන්තො ව ඛිණිත්ති පෙ-අභ්ගඤ්ඤායි, ඵවමසු පච්චචෙක්කණගුම්. දසෙසා අරහත්තතිකුටෙනෙව දෙසනං නිසාපෙතුං අඤ්ඤාතිගේ චො පනාසමා කසුපො අරහතා අනොසීති වුත්තං.

තත්ථ “අඤ්ඤානගේ”ති: ඵසො. “අරහත”න්ති: අරහත්තානං හගවතො සාවකානං අරහත්තානං අභ්ගත්තරෙ අනොසීති අයමෙත්ථ අධිප්පායො. යං යං පන අත්තරත්තරං න වුත්තං තං තං තත්ථ තත්ථ වුත්තත්තා පාකටමෙවාති.

සුමඛගලවිලාසිනිසා දිසතිකාසඝනථාස

කසුපසීගනාදසුත්තවග්ගො

ති සී තා.

පොඨපාද සුතභවණණනා-9.

එවං.මෙසුඨං—සෙ—සාවන්ඨිසනති, පොඨපාදසුතනං; නත්තං අප්‍රබ්බපදවණණනා:-

“සාවන්ඨිසං. විහරති ජෙතවනෙ අනාඨපිණ්ඩිකස්ස ආගමෙ”ති: සාවන්ඨි උපනිස්සාය යො ජෙතස්ස කුමාරස්ස වනෙ අනාඨ පිණ්ඩිකෙන ගහපතිනා ආරාමො කාරිතො තත්ථ විහරති. “පොඨ පාදෙ පටිබ්බාජකො”ති: නාමෙන පොඨපාදො නාම ඡන්තපරිබ්බාජකො. සො කීර ගිහිකාලෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාලො කාමෙසු ආදීනවං දිස්වා වත්තාළීසංඝොටිපරිමාණං භොගභක්ඛං පහාය පබ්බජිතා නික්ඛියානං ගණාවරියො ජුතො. සමයං පවදනති එත්ථාති=සමස්ස වාදකො, තස්මිං කීර සානෙ වංඝිනාරුක්ඛපොඝ්ඤාතිපපභුතයො බ්‍රාහ්මණා නිගණ්ඨාඅවෙලපරිබ්බාජකාදයො ව පබ්බජිතා සනතිපතිතො අත්තනො අත්තනො සමයං වදනති භාටෙනති දීපෙනති; තස්මා සො ආරාමො සමස්සවාදකොති වුවවති; සෙව තිණුකාචිරසඬ්ඛාතාය තිබ්බරු රුක්ඛපනතියා පරික්ඛිත්තතනා තිණුකාචිරො.¹ යස්මා පනෙත්ථ පඨමං එභාව සාලා අහොසි, පච්ඡා මහාපුඤ්ඤං පරිබ්බාජකං නිස්සාය බහුසාලා භවා, තස්මා නාමෙව එකං සාලං උපාදය ලඬිනාම වසෙන එකසාලකොති වුවවති. මලලිකාය පන පසෙනදිරසඤ්ඤ දෙවියා උය්‍යානභුතො සො පුප්ඵලසමපනො ආරාමොති කත්වා මලලිකාය ආරාමොති සඬ්ඛං ගතො; තස්මිං සමස්සවාදකො තිණුකාචිරො එකසාලකො මලලිකාය ආගමො. “පටිබ්බති”ති: වාසථාසුතාය වසති.

අපේක දිවසං නගවා පච්චුසසමයෙ සබ්බඤ්ඤාන ඤාණං පත්ථිතො ලොකං පරිගණහතො ඤාණජලස්ස අනොගතා පරිබ්බාජකං දිස්වා “අයං පොඨපාදො මයං ඤාණජලෙ පඤ්ඤායති, කීනත්‍රඛො හවිස්සති”ති උපපරික්ඛිතො අඤ්ඤ “අහං අජ්ඣ තත්ථ ගමිස්සාමි, අථ මං පොඨපාදො නිරොධව නිරොධාවුදානව පුච්ඡස්සති, තස්සාහං සබ්බබ්බානං ඤාණෙන සංසංඤ්ඤා වාද්භයං කට්ඨෙස්සාමි, අථ සො කතිපාගස්සව්වයෙන විතතං ගජිසාරිපුත්තං ගහෙත්වා මම සනතිකං ආගමිස්සති, තෙසමහං ධම්මං දෙසෙස්සාමි, දෙසනාවසානෙ පොඨපාදො මං සරණං ගමිස්සති, විතො ගජිසාරි පුත්තො මමසනතිකො පබ්බජිතො අරහතං පාපුණ්ණිස්සති”ති.

තතොපානොව සරීරපටිජග්ගතං කත්වා සුරතතදුපට්ඨං නිවාසෙත්වා විජ්ජලතා සදිසං කායබ්බතං බක්ඛිතා යුගකිර පබ්බතං

පරික්ඛිපිතාං සීත මහාමෙඝං විය මෙඝවග්ගොං පංසුකුලං එකංසං¹ කතාං පච්චග්ගං සෙලමයං පතතං වාමංසකුටෙ ලග්ගොනාං සාවචනං පිණ්ඩාය පච්චිස්සාමි”ති සීගො විය ගිමවත්තපාද වීභාරා තික්කමි. ඉමමත්තං සන්ධාය අථ ඔවා හග්ගාති ආදිවුත්තං.

“එතදගොසි”ති: නගරවාරසමීපං ගතවා අත්තනො රුචි වසෙන සුරියං උල්ලොකෙනා අතිපපගභාවමෙව දික්වා එතං අගොසි. “සන්තුගාහ”නති: සංසය පරිදිපනො විය නිපාතො, බ්‍රවුතනව සං සයො නාම නත්ති “ඉදං කරිස්සාම ඉදං න කරිස්සාම ඉමස්ස ධම්මං දෙසෙස්සාම ඉමස්ස න දෙසෙස්සාමා”ති එවං පරිචිතකෙකාපුබ්බභාගෙ පතෙස සබ්බබ්‍රවුතනං ලබ්භති. තෙනාහ “සන්තුගාහ”නති: යදි පතා හනති අනෙතා.

“උග්ගාදිනිසා”ති: උච්චං නදමානාය, එවං නදමානාය වස්සා උඬං ගමනවසෙන උච්චො දිසාසුපත්ථවසෙන මහාසඤ්ඤා උච්චා සද්ද මහාසද්දතාය උච්චාසද්දමහාසද්දය, තෙසං ගි පරිබ්බාජකානං පාතොව උඬාය කතතබ්බං නාම චේතියවත්තං වා බොධිවත්තං වා ආවරිසුපජ්ඣායවත්තං වා යොතිසො මනසිකාරො වා නත්ති. තෙන හෙ පාතොව උඬාය බාලාතපෙ නිසින්නා “ඉමස්ස හන්තො සොහනො ඉමස්සපාදො”ති එවං අඤ්ඤමඤ්ඤස්ස හත්ථපාදදීති වා ආරබ්භ ඉත්ථි දුරිසදුරකදුරකාදිනාම වග්ගො වා අඤ්ඤං වා කාමස්සාදහවස්සාදදි වජ්ජුං ආරබ්භ” කථං පඨපෙතො අනුපුබ්බෙත රාජකථාදිං අනෙකවිධං තීරවජානකථං කථවන්නති; තෙන වුත්තං:—උග්ගාදිනිසා උච්චා සද්ද මහාසද්දස අනෙකවිධිනාං තීරවජානකථං කථවන්නිසාති.

තතො පොළොවපාදෙ පරිබ්බාජකො නෙපරිබ්බාජනෙ ඔල්ලොකෙනා “ඉමෙ පරිබ්බාජකා අතිවිය අඤ්ඤමඤ්ඤං අගාරවා, මයව සමණස්ස ගොතමස්ස පාතුභාවතො පඬාය සුරිසුග්ගමනෙ ඛජ්ජොපනකුපමා ජාතා, ලාභසක්කායොපි නො පරිභින්නො, සවෙ පන ඉමං ණානං සමණො ගොතමො වා ගොතමස්ස සාවකො වා ගිහිඋපඬාකොපි වාස්ස ආගවේත්ථය, අතිවිය ලජ්ජනියං හවිස්සාති, පරිසදෙදො බො පන පරිසරේඝකස්සෙව උපරි ආරොහති”ති ඉහො විහොව ඔල්ලොකෙනො හගවත්තං අද්දස; තෙන වුත්තං. අද්දසා ඔවා පොළොවපාදෙ පරිබ්බාජකො—පප—තුණි අනෙසුනති.

තත්ථ “අණ්ඨපෙසි”ති: සික්කාපෙසි වරජමස්සා පටිවරාදෙසි. යථා සුසණ්ඨිතා ගොති, තථා නං යපෙසි. යථා නාම පරිස මජ්ඣං පච්චි සනෙතා පුරිසො වරජපටිවර්ජනත්ථං නිවාසනං සණ්ඨපෙනි, පාරු පනං සණ්ඨපෙනි, රජොකිණ්ණථානං පුත්ති, එවමස්සා වරජ පටිවර්ජනත්ථං අපප සද්ද ගොනොති සික්කාපෙනො යථා සුසණ්ඨිතා ගොති, තථා නං යපෙසිති අනෙතා.

“අපසසද්දකාමො”ති: අපසසද්දං ඉච්ඡති. එකො නිසිදති, එකො තිසිති, න ගණසඛගණිකාය යාපෙති. “උපසංඛතමිනබ්බං මඤ්ඤායො”ති: ඉධාගන්තබ්බං මඤ්ඤායො. කසමාපතෙස ගග වතොපසඛකමනං පච්චාසිංසනීති? අත්තනො වුඨිං පත්ථයමානො. පරිබ්බාජකා කිරි බුච්චෙසු වා බුඩ්ධසාවකෙසු වා අත්තනො සන්තිකං ආගතෙසු “අර්ඡ අමහාකං සන්තිකං සමණො ගොතමො ආගතො, සාරි පුත්තො ආගතො, නමො පත තෙ යස්ස වා තස්ස වා සන්තිකං ගච්ඡන්ති, පස්සථමාකං උත්තමභාව”න්ති අත්තනො උපසාකානං සන්තිකෙ අත්තානං උක්ඛිපන්ති උච්චෙ ධානෙ ධපෙනති, හගවතොපි උපසාකෙ ගණිතුං වායමන්ති. තෙ කිරි හගවතො උපසාකෙ දිස්වා එවං වදන්ති “තුමහාකං සත්ථා හවං ගොතමොපි ගොතම සාවකාපි අමහාකං සන්තිකං ආගච්ඡන්ති, මයං අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමග්ගා, තුමෙහ පත අමෙහ අක්ඛිතිපි පසසිතුං න ඉච්ඡථ, සාමිච්ඡිකමමං න කරොථ, කිං වො අමෙහති අපරචන්ති අරෙකච්චෙ මනුස්සා බුඩ්ධාපි එතෙසං සන්තිකං ගච්ඡන්ති, කිං අමහාකන්ති තතො පසාය තෙ දිස්වා තපපමර්ඡන්ති. “කුණ්ඨිඅහෙසු”න්ති: පොඨපාදං පරිවා රෙථා නිස්සද්ද නිසිදිංසු.

“සමාගතං හතෙත”ති: සුඵ්ල ආගමනං හතෙත හගවතො, හග වතිති නො ආගතෙ ආනඤ්ඤා හොති, ගහෙ සොකොති දිපෙති. “විරස්සං චො හතෙත”ති: කසමා ආග? කිං හගවා පුබ්බෙපි තත්ථ ගත පුබ්බොති? නගතපුබ්බො. මනුස්සානං පත “කුණ්ඨං ගච්ඡන්තා කුතො ආගත්ථ. කිං මග්ගමුළුගත්ථ, විරස්සං ආගත්ථා”ති එව මාදයො පියසමුද්දවාරා හොන්ති, හස්මා එවමාග. එවච පත වත්ථා මානත්ථො හුත්වා නිසිදි. උසාය පත හගවතො පච්චුග්ගමනමකාසි. හගවන්තං හි උපගතං දිස්වා ආසනෙන අනිමන්තනො වා අපචිතිං අකරොන්තො වා දුලලහො. කසමා? උච්චාකුලිනනාය. අයමපි පරිබ්බාජකො අත්තනො නිසින්නාසනං පපොඨෙත්වා හගවන්තං ආසනෙන නිමන්තනො නිසිදතු හතෙත හගවා ඉද්දමාසනං පඤ්ඤාත්තන්ති ආග.

“අන්තර්කථා විපකථා”ති: නිසින්නානං වො ආදිතො¹ පසාය යාව මමාගමනං එතස්මිං අන්තරෙ කා නාම කථා විපකතා. මමාගමනපච්චයා කතමා කථා පරිශන්තං න ගතා. වදථ යාව නං පරිශන්තං තෙථා දෙමිති² සබ්බඤ්ඤාපචාරණං පචාරෙසි, අථ පරිබ්බාජකො “නිරන්ත කථා එසා නිස්සාරා වට්ඨසන්තිස්සිතා, න තුමහාකං පුරතො වත්තබ්බතං අරගති”ති දිපෙනො “නිසිතෙසා හතෙත”ති ආදිමාග.

තත්ථනෙසාහතෙතති , සපච හගවා සොතුකාමො හවිස්සති පච්චාපෙසා කථා න දුලලහා³ හවිස්සති, අමහාකං පච්චිමාය කථාය

අන්තො නත්ති, හගවතො පන ආගමනං ලභිත්වා මයං අඤ්ඤදෙව සුකාරණං¹ පුච්ඡාමාති දීපෙනි තතො තං පුච්ඡන්තො “පුච්ඡාමාති හගෙන”ති ආදිමාහ.

තත්ථ කුතුහලසාලායනති; කුතුහලසාලා නාම පච්චිකසාලා නත්ති. යත්ථ පන නානාතිත්ථියා සමණව්‍යාභමණා නානාවිධං කථං පවතෙන්නති, සං බ්‍රහ්මනං “අයං කිං වදති, අයං කීච්චි වදති”ති කුතුහලපවත්තිඝාතනො “කුතුහලසාලා”ති වුච්චති. “අභිසංඤ්ඤාතිගේධෙ”ති එත්ථ අභිති උපසංගමත්තං. “සංඤ්ඤාතිගේධෙ”ති: විත්ත නිරොධෙ බණ්ණික නිරොධෙ කථා උපන්නාති අන්තො.

ඉදං පන තස්සා උපපත්තිකාරණං; යද්ද කීර් හගවා ජාතකංවා කපේති, සික්කාපදං වා පඤ්ඤපෙති, තද්ද සකලජලදීපෙ හගවතො කිත්තිකොසො පත්ථරති, තිත්ථියා තං සුත්වා “හවං කීර් ගොතමො පුබ්බවර්තං කපේසි, මයං කිං න සකෙකාම භාදිසකං කිච්චි කපේතු”නති හගවතො පටිභාගකිරියං කරුණානා එකං හවන්තරසමයං කපේනති “හවං ගොතමො සික්කාපදං පඤ්ඤපෙසි, මයං කිං න සකෙකාම පඤ්ඤපෙතු”නති අගතනො සාවකානං කිච්චිදෙව සික්කාපදං පඤ්ඤපෙනති.

තද්ද පන හගවා අස්ථිධපරිසමජේඛි තිසිදිත්වා නිරුධකථං කපේසි. තිත්ථියා තං සුත්වා “හවං කීර් ගොතමො නිරුධං නාම කපේසි, මයමිදි තං කපේස්සාමා”ති සන්තිපත්ති කථංසිංසු, තෙන වුත්තං. අභිසංඤ්ඤාතිරොධෙ කථා උද්භාදිති.

“තත්‍රෙකච්චෙව”ති: තෙසු එකච්චෙව; පුරිමො චෙත්ථ යවායං බාහිරෙ තිත්ථායහනෙ පබ්බජිතො විත්තපවත්තියං දෙසං දිස්වා අවිත්තකභාචො සන්තොති සමාපත්තිං භාවෙත්වා ඉතො වුතො පච්චිකපසනාති අසංඤ්ඤිභවෙ යත්වා පුන ඉධ උපපජ්ජති තස්ස සංඤ්ඤාපරාදෙ ව නිරොධෙ ව ගෙනුං අපස්සන්තො අගෙනතු අපච්චිස්සාති ආග. දුතියො හං නිසෙධෙත්වා මිගසිඞ්ගනාප සස්ස අසංඤ්ඤකභාවං ගගෙත්වා උපෙතිපි අපෙතිපිති ආග.

මිගසිඞ්ගනාපසො කීර් අත්තන්නපො. සොර්තපො පරිමාරිති නිද්දියො² අගොසි. තස්ස සීලවෙජ්ජන සකකම්මානං උණගං අගොසි, සකෙකා දෙවරුජි “සකකඝානනුභො තාපසො පතෙති”ති අලමුසං නාම දෙවකඤ්ඤං “තාපසස්ස හපං භිද්දිත්වා එති”ති පෙසෙසි. සා තත්ථගතා; තාපසො පස්මදිවසෙ හං දිස්වා ව පලාසිත්වා පණ්ණසාලං පාවිසි. දුතියදිවසෙ කාමච්ඡන්දනිවරණෙන හගො නං හත්ථ අග්ගගෙසි. සො තෙන දිබ්බසම්මසොන ථුඝො විසංඤ්ඤි සුත්වා

1. සී. I. සකාරණං.

2. ම. පරමාසිතිනිද්දියො.

තිණ්ණං සංවච්ඡරුනං අච්චයෙන සඤ්ඤං පටිලභි තං සොපි දිඝි ගතිකො තිණ්ණං සංවච්ඡරුනං අච්චයෙන නිරොධා වුඡිනොති මඤ්ඤමානො ඵවමාහ.

තතිසො තං නිසෙධෙත්වා අථබ්බතපයොගං සක්කාය උප කබ්ඪනනිපි අපකබ්ඪනනිපිති¹ ආහ. ආථබ්බතිකා කීර අථබ්බතං පයොජෙත්වා සත්තං සිසච්ඡන්තං විය හත්ථච්ඡන්තං වියච මතං විය ච කත්වා දසෙන්නති. තස්ස පුන පාකාතිකභාවං දිසවා සො දිඝිගතිකො “නිරොධා වුඡිනො අය”නති මඤ්ඤමානො ඵවමාහ.

වතුන්දො තං නිසෙධෙත්වා යකබද්ධසීතං මදතිද්දං සක්කාය සනනිති හො දෙවනාති ආහ. යකබද්ධසියො කීර සබ්බරත්තිං දෙවතුපහාරං ඤුරුමානා නවවිත්වා ගාසිත්වා අරුණොදයෙ එකං සුරුපාතීං පිවිත්වා පරිවහනිත්වා සුපිත්වා දිවා වුච්ඡන්ති. තං දිසවා සො දිඝිගතිකො “සුත්තකාලෙ නිරොධං සමාපන්නා පබ්බතිකාලෙ නිරොධා වුඡිනා”ති මඤ්ඤමානො ඵවමාහ.

අයං පන පොඨපාදෙ පරිබ්බාජකො පණ්ණිතඡතියො, තෙනස්ස තං කථං සුත්වා විපපටිසාරො උපපජ්ජි, “ඉමෙසං කරා එලමුගකථා විය, වත්තාරෙහි ති නිරොධෙ එනෙ පඤ්ඤපෙනති, ඉමිනා ව නිරොධෙන නාම එකෙන භවිතබ්බං, න බහුතා, තෙනාපි එකෙන අඤ්ඤ නෙව භවිතබ්බං, සො පන අඤ්ඤන ඤාතුං න සකකා අඤ්ඤත්තු සබ්බඤ්ඤානා, සචෙ හගවා ඉධ අභවිස්ස අයං නිරොධො අයං න නිරොධොති දීපසහස්සං විය උජ්ජාලෙත්වා”අජ්ජ මෙ² පාකටං අකරිස්සා”ති දසබලඤ්ඤව අනුස්සරි, තයමා නස්ස මස්ස හනොති ආදිමාහ.

තත් “අහො භූතා”ති: අනුස්සරණන්දෙ නිපාතවයං, තෙන තස්ස භගවන්තං අනුස්සරන්තස්ස එතදහොසි; අහො භූත හගවා අහො භූත සුගහොති “සො ඉමෙස”නති: යො එතෙසං නිරොධ ධම්මානං සුඤ්ඤාලො සුඤ්ඤාලො නිපුණො ඡෙතකො, සො හගවා අහො භූත කථෙය්‍ය, සො සුගතො අහො භූත කථෙය්‍යාති අය මෙත් අධිප්පායො.

“පකතඤ්ඤා”ති: විණ්ණවසිතාය පකතීං සභාවං ඡන්තාතීති= පකතඤ්ඤා “කථනනුබ්බො”ති: ඉදං පරිබ්බාජකො “මයං හගවා න ඡන්තාම තුලෙහ ඡන්තාථ කථෙථ නොති ආයාචනෙතා වදති, අථ හගවා කථෙතෙතා නත්‍ර පොඨපාදාති ආදිමාහ.

තත් “නත්‍රා”ති: තෙසු සමණව්‍රාහ්මණෙසු. “ආදිනොච³ ගෙහං අපරධ”නති: තෙසං ආදිමතියෙව විරඬං, සරමජෙකියෙව පකට්ඨිතාති දීපෙති. “සහගා සප්පච්ඡසා”ති: එත්‍ර හෙතුපි පච්ච යොපි කාරණස්සෙව නාමං; සකාරණාති අන්දො. තං පන කාරණං දසෙන්නො සිත්තා එතාති ආහ.

1. සි. I. II & III. උපකකබ්ඪනනිපි අපකකබ්ඪනනිපි. 2. සි. I & III. උජ්ජලෙත්වා.

3. ම. අජ්ජමෙව.

4. සි. I. II & III. ආදිනොච.

තත් “සිකිතා එකා සකුකු උපපජ්ඣති”¹ති: සිකිතාය එකච්චා සකුකු ජයන්තිති අපේවා. “කා ච සිකිතාති හගවා අපේවා”²ති: කතමා ච සා සිකිතාති හගවා වින්දා රෙතුකමසතාපුච්ඡා වසෙන අපේවා.

අථ යසමා අභිසිලසිකිතා අභිවිතතසිකිතා අභිපසකුකුසිකිතාති නිසො: සිකිතා ගොනති, නසමා නා දසොනෙනා හගවා සකුකුස සහෙතුකං උපපාදතිරොධං දීපෙතුං බුහුපපාදභොපසභුති නන්ති ධම්මං සපෙනො: ඉධ පොළොව ද නටාගතො ලොකෙති ආදිමාන.

තත් අභිසිලසිකිතා අභිවිතතසිකිතාති චෙ එව සිකිතා සරුපෙන ආගතා; තතිසා පන “අයං දුක්ඛතිරොධගාමිනී පටිපද”³ති වො පොළොව ද මයා එකංසිකො ධම්මො දෙසිතොති එත් සම්මාදිසී සම්මා සංකප්පවසෙන පරියාපන්නතතා ආගතාති වෙදිතබ්බා.

“කාමසකුකු”⁴ති: පචකාමගුණිකරුගොපි අසමුපන්නකාම වාරොපි; තත් පචකාමගුණිකරුගො අනාගාමිමග්ගෙන සමුග්ගානං ගච්ඡති; අසමුපන්නකාමවාරො පන ඉමසම්. සානෙ වට්ටති; තසමා නසමා සා පුට්ඨා කාමසකුකුති නසමා පඨමජ්ඣානසමඛිතිනො යං පුබ්බෙ උපපන්න පුබ්බාය කාමසකුකුස සද්දසතතා පුරිමාකාමසකුකුති පටුලෙවයස, සා තිරුජ්ඣති, අනුපන්නා ව නුපපජ්ඣතිති අපේවා.

“විවෙකජපිතිසුඛසුමුමසචසකුකු”⁵ යෙව නසම්. සමසෙ ගොති”⁶ති: තසම් පඨමජ්ඣානසමයෙ විවෙකජපිතිසුඛසඛිතා සුමුමසකුකු සච්චා ගොති භූතා ගොතිති අපේවා.

අථ වා කාමච්ඡන්දිමලාරිකඛිතප්පනානවසෙන සුමුමා ව නා භූත නාය සච්චා ව සකුකුති=සුමුමසචසකුකු; විවෙකජෙති පිතිසුබෙති සමපයුතතා සුමුමසචසකුකුති=විවෙකජපිතිසුඛසුමුමසචසකුකු, සා අසා අප්පිති=විවෙකජපිතිසුඛසුමුමසචසකුකුති එව⁷මෙත් අපේවා දඨබ්බො, එසනගො සබ්බත්. “එවමිපි සිකිතා”⁸ති: එත් යසමා පඨ මජ්ඣානං සමාපජ්ඣෙනා අද්දිගනෙනා වුඨගනෙනා ව සිකිතාති, තසමා තං එවං සිකිතාබ්බතො සිකිතාති වුච්චති, තෙන සිකිතාසඛිතා තෙන පඨමජ්ඣානෙන, එවං එකා විවෙකජපිතිසුඛසුමුමසචසකුකු උපපජ්ඣති, එවං එකා කාමසකුකුපි තිරුජ්ඣතිති අපේවා.

“අයං සිකිතාති හගවා අපේවා”⁹ති: අයං නාච පඨමජ්ඣාන සඛිතා එකා සිකිතාති හගවා ආග: එතෙනුපායෙන සබ්බත් අපේවා දඨබ්බො.

යසමා පන අඨ¹⁰ සමාපතතිසා අඛිතො සම්මසනං බුඛානං යෙව ගොති, සාවසෙන සාරිපුත්තසද්දසසාපි නප්පි, කලාපතො සම්ම

1. ම. රුගොපි.

2. සි. I & II. සකුකු.

3. සි. I, II & III. අය.

4. සි. I, II & III. අඨමාද.

සනංයෙව පන සාවකානං හොති, ඉදං ඉදං සඤ්ඤා සඤ්ඤාති එවං අභිගතො සමමසනං උඛං, නසමා ආකිඤ්ඤාසයනනපරමඤ්ඤාව සඤ්ඤා දසෙය්වා පුන නදෙව සඤ්ඤාගනනති දසෙය්වා. “සනො වො පොඝ පාද භික්ඛු-සෙ-සඤ්ඤාගං පුසති”ති: ආග.

තත් “සනො වො පොඝපාද භික්ඛු”ති: යො නාම පොඝපාද භික්ඛු “ඉධ සකසඤ්ඤා හොති”ති: ඉධ සාසනෙ සකසඤ්ඤා හොති අයමෙව වා පාඝො. අතතනො පඨමජ්ඣානසඤ්ඤා සඤ්ඤාවා හොතීති අත්ථො.

“සො නනො අමුත්ත නනො අමුත්ත”ති: සො භික්ඛු තතො පඨ මජ්ඣානතො අමුත්ත දුතියජ්ඣානෙ තතොපි අමුත්ත තතිජ්ඣානෙති එවං තාය තාය ඤානසඤ්ඤා සකසඤ්ඤා සකසඤ්ඤා හුත්වා¹ අමු පුබ්බෙන සඤ්ඤාගං පුසති, සඤ්ඤාගනනති ආකිඤ්ඤාසයනනං වුවච්ඡති: කසමා? ලොකියානං කිච්චකරසමාපන්නං² අග්ගත්තා ආකිඤ්ඤාසයනන සමාපන්නියං භි ධත්වා නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤාසයන නමපි තිරොධමපි සමාපජ්ජනති, ඉති සා ලොකියානං කිච්චකර සමාපන්නං අග්ගත්තා සඤ්ඤාගනනති වුවච්ඡති, තං පුසති පාපුණාතීති අත්ථො.

ඉදති අභිසඤ්ඤාතිරොධං දසෙය්වා නාස සඤ්ඤාගෙව සිත්තාසාති ආදිමාග.

තත් “වෙගෙසං අභිසංඛරෙස”නති: පදවයෙව ඤානං සමා පජ්ජනො වෙතෙති නාම, පුනපුනං කප්පෙතීති අත්ථො. උපරි සමාපන්නිඅත්ථාය තිකනති³ කුරුමානො අභිසංඛරෙති නාම. “ඉමා ච මෙ සඤ්ඤා නිරුපේක්ඛස්”නති: ඉමා ආකිඤ්ඤාසයනනසඤ්ඤා නිරුපේක්ඛස්; “අඤ්ඤාව ඔලාරිකා”ති: අඤ්ඤාඔලාරිකාභවතිය සඤ්ඤා උපපජ්ජස්. “සො නවෙව වෙගෙති නාභිසංඛරෙති”ති: එත් කාමං වෙස වෙතෙතොව න වෙතෙති, අභිසංඛරෙතො ව නාභිසංඛරෙති, ඉමස්ස භික්ඛුනො ආකිඤ්ඤාසයනනතො වුළාය නෙව සඤ්ඤානාසඤ්ඤාසයනනං සමාපජ්ජන්වා එකවෙ විත්තවාරෙ ධස්සාමිති ආභොගො සමනනාභාරෙ නත්ථි, උපරි තිරොධසමාපගත්ථාය⁴ එව පුන ආභොගසමනනාභාරෙ අත්ථි. ස්වායමත්ථො පුත්තසරවිකව ණෙන දීපෙනබ්බො, පිතුසරමජ්ඣෙන කිර ගතවා පච්ඡාභාගෙ පුත්තස්ස සරං හොති, තතො පණිතභොජනං ආදාය ආසනසාලං ආගතං දහරං ථෙරෙ මනාපො පිණ්ඩපාතො කුතො ආභතොති පුච්ඡි, සො “අපුකස්සසරතො”ති ලඛ්ඝරමෙව ආවිකම්. යෙන පනස්ස පිතුසරමජ්ඣෙන ගතොපි තත් ආභොගොපි නත්ථි; තත් ආසනසාලා විය ආකිඤ්ඤාසයනනසමාපන්නි දඬබ්බො; පිතුගෙහං විය නෙව සඤ්ඤානාසඤ්ඤාසයනනසමාපන්නි, පුත්තගෙහං විය තිරොධ සමාපන්නි,

1. ම. සකසඤ්ඤා හුත්වා.

3. සි. I & II. තියන්ති.

2. ම. කිච්චකරසමාපන්නිනං.

4. සි. I & II. පනතිත්ථො.

ආසනසාලය යනවා පිහුණර. අමනසිකරිනා, පුතනසරවිකකණං විශ්
ආනිංවසුද්දයනනනො වුයාය නෙවසසුද්දනාසසුද්දයනනං සමා
පජ්ඣා “එකවෙ විහතවායෙ යසාමි”ති අමනසි කරිනාව උපරි
නිරෝධසමාපත්තන්යාය එවමනසිකාරො එවමෙස වෙනෙනොව න
වෙනෙති, අභිසංඛරොනො ව නාභිසංඛරොති. “නාවෙව
සසුද්ද”ති: තා ක්කානසසුද්ද නිරුජ්ඣනති. “අසුද්දවා”ති අසුද්ද ව
මුලාරිකභවමගසසුද්ද න උපපජ්ඣති. “සොභිගේධං පුසති”ති: සො
එවං පරිපනො භික්ඛු සසුද්දවෙදසිහතිරොධං පුසති විඤ්ඤති
පටිලභති.

“අනුපුබ්බාගිසසුද්දනිරොධසමාපත්තනසමාපත්ති”ති:එත් අභිති
උපසග්ගමනං; සමපජ්ඣපදං නිරොධපදෙන අනගරිතං කත්වා
වුත්තං; අනුපටිපාටියා සමපජ්ඣනසසුද්ද නිරොධසමාපත්ති අයං
පනෙත් අත්ථො.

තනුපි සමපජ්ඣනසසුද්ද නිරොධසමාපත්ති සමපජ්ඣනනායස
අනෙත සසුද්ද නිරොධසමාපත්ති සමපජ්ඣනනායස වා පණ්ඩිතසස
භික්ඛුනො සසුද්දනිරොධසමාපත්ති අයං විසෙසන්ථො, ඉදති ඉධ
යනි නිරොධසමාපත්තිකථා කප්ථෙවබ්බො, සා පනෙසා සබ්බො
කාරෙන විසුඨිමග්ගෙ පසුද්දභාවනානිසංසාධිකාරෙ කට්ඨනා; තස්මා
තත් කට්ඨනො ව ගගෙතබ්බො.

එවං භගවා පොළොවදසං පරිබ්බාජකස්ස නිරොධ කථං කප්ථෙත්වා
අථ නං තාදිසාය කථාය අසුද්දත්ථ අභාවං පටිජ්ඣනාපෙත්තුං ථං කිං
මසුද්දසිති ආදිමාහ.

පරිබ්බාජකොපි “භගවා අජ්ජ භුමනාකං කථං යපෙතො න මයා
එවරුපා කථා සුතපුබ්බාති පටිජ්ඣනනො කොහෙතං ගනෙතති
වත්වා පුත සකකළං. භගවතො කථාය උග්ගතිතභාවං දස්සෙතො
ඵලං වො අහං භනෙතති ආදිමාහ.

අථස්ස භගවා සු උග්ගතිතං තයාති අනුජ්ඣනනො එවං පොළො
වදති ආහ.

අථ පරිබ්බාජකො “භගවතා ආකිසුච්ඡසුද්දයනනං සසුද්දග්ගනති
වුත්තං “එතදෙව නුබො සසුද්දග්ගං උදුහු අවසෙසසමාපත්තිසුපි
සසුද්දග්ගං අත්ථිති විනෙතත්වා තමත්ථං පුච්ඡනො “එකසෙසුද්දව
නුබො”ති ආදිමාහ.

භගවාපිස්ස විස්සජේජසි; තත්ථ “සුපුපි”ති: බහුතිපි “සථා සථා
වො පොළොවද නිරොධං පුසති”ති: පඨවි කසිණොදිසු යෙන යෙන
කසිණෙන පඨමජ්ඣානාදිතං වා යෙන යෙන ක්කානෙන, ඉදං වුත්තං
ගොති:-සවෙ හි පඨවිකසිණෙන කරණගුත්තෙන පඨවිකසිණසමා
පත්ති. එකචාරං සමාපජ්ඣනො, පුරිමසසුද්දනිරොධං පුසති එකං.

සඤ්ඤාගතං අථ චෙ වාරෙ තයො වාරෙ වාරසතං වාරසහස්සං වාර සතසහස්සංවා සමාපජ්ජන්තො පුරිමසඤ්ඤානිරෝධං ථූසති සත සහස්සං සඤ්ඤාගතාති. එසතයො සෙසකසිණේසු ක්කානෙසුපි.

සචෙ පස්මකොනෙන කරණභූතෙන එකවාරං පුරිමසඤ්ඤා නිරෝධං ථූසති එකං සඤ්ඤාගතං, අථ චෙ වාරෙ තයො වාරෙ වාර සතං වාරසහස්සං වාරසතසහස්සං වා සමාපජ්ජන්තො පුරිමසඤ්ඤා නිරෝධං ථූසති, සතසහස්සං සඤ්ඤාගතාති. එසතයො සෙසකොන සමාපතතිසුපි, ඉති එකවාරසමාපජ්ජනවසෙන වා සබ්බමපි සජානන ලකඛණෙන සම්භග්ගෙත්වා වා එකං සඤ්ඤාගතං හොති, අපරාපරං සමා පජ්ජනවසෙන බහුති.

“සඤ්ඤානුබෝගගෙන”ති: හනෙන නිරෝධං සමාපජ්ජනකස්ස තිකඛුනො සඤ්ඤා නුබෝ පස්මං උපපජ්ජතිති පුච්ඡති, තස්ස භගවා සඤ්ඤා බෝ පොඨපාදාති ව්‍යාකාසි. තත් “සඤ්ඤා”ති: ක්කාන සඤ්ඤා, “ඤ්ණ”නති: විපස්සනාඤ්ඤාණං; අපරොනායො. “සඤ්ඤා”ති: විපස්සනා සඤ්ඤා, “ඤ්ණ”නති: මග්ගඤ්ඤාණං, අපරො නායො:- “සඤ්ඤා”ති: මග්ගසඤ්ඤා, “ඤ්ණ”නති: ඵලඤ්ඤාණං.

තිවිටකමහාසිව්‍යේරො පනාහ:-“කිං ඉමෙ තිකඛු හණන්ති? පොඨපාදො හෙථා භගවන්තං නිරෝධං පුච්ඡි, ඉදාති නිරෝධා වුඨානං පුච්ඡන්තො භගවා නිරෝධා වුඨහන්තස්ස කිං පස්මං අර හත්තඵලසඤ්ඤා උපපජ්ජති උදුහු පච්චවෙකඛණඤ්ඤාණන්ති වදති. අථස්ස භගවා යසමා ඵලසඤ්ඤා පස්මං උපපජ්ජති, පච්ඡා පච්ච වෙකඛණඤ්ඤාණං තස්මා සඤ්ඤාබෝ පොඨපාදාති ආදිමාහ:-

තත් “සඤ්ඤාපාදා”ති: අරහත්තඵල සඤ්ඤාය උපපාදා පච්ඡා අරහත්තඵලනති එවං පච්චවෙකඛණඤ්ඤාපාදො හොති. “ඉදපපච්චයා කීර මෙ”ති: ඵලසමාධිසඤ්ඤා පච්චයා කීර මෙ මග්ගා පච්චවෙකඛණ ඤ්ඤාණං උපපන්නන්ති. ඉදාති පරිබ්බාජකො යථානාම ගාමසුඛරො ගඤ්ඤාදකෙන නහාපෙත්වා ගඤ්ඤාති අනුලිමිත්වා මාලා දාමං පිලක්ඛිත්වා සිරිසයනෙ ආරොපිතොපි සුඛං නවිඤ්ඤාති; වෙගෙන ගුප්ඨානමෙව ගතත්වා සුඛං විඤ්ඤාති. එවමෙවං භගවතා සණ්ඨ සුමු මාය තිලකඛණධ්‍යානතාය දෙසනාය නහාපිත විලිත්තමණ්ඩිතොපි නිරෝධකථාසිරිසයනං ආරොපිතොපි තත් සුඛං අවිඤ්ඤානො ගුප්ඨානසදිසං අත්තනො ලභිං ගගෙත්වා තමෙව පුච්ඡන්තො සඤ්ඤා නුබෝ ගගෙන පුරිමස්ස අත්තාති ආදිමාහ.

අථස්ස අනුමතිං ගගෙත්වා ව්‍යාකාභුකාමො භගවා කා සන ඤානති ආදිමාහ. තතො සො “අරුපි අත්තාති එවං ලභිකො සමා නොපි භගවා දෙසනාය සුකුසලො සො මෙ ආදිනොව ලභිං මාචි බංසෙත්තු”ති චින්නෙත්වා අත්තනො ලභිං පරිහරන්තො බ්ලාගිකා ග්‍රොති ආදිමාහ.

අඵස්ස භගවා නත් දොසං දස්සෙතො **“ඛලාපිකො ච භිකො”** ති ආදිමාහ: නත් **“ඵචං සන්තො”** නති: එවං සන්තො, භූමමන්ථො හි එතං උපයොගච්ඡිකං, එවං සන්තං අත්තානං පච්චාගච්ඡිකො නවාති අයං චෙත් අත්තො. වසුන්තච ඛනිකං එකුප්පාදෙකතිරොධත්තො කිවාපි යා සඤ්ඤ උප්පජ්ජති, සා ච නිරුජ්ඣති. අපරාපරං උපාදාය පන අඤ්ඤ ච සඤ්ඤ උප්පජ්ජනති, අඤ්ඤච සඤ්ඤතිරුජ්ඣනතිති වුත්තං; ඉදුති අඤ්ඤං¹ උභිං දස්සෙතො **මනොමයං ඛො අහං භගෙනති** ආදීං වචා නත්වාපි දොසෙ දිනෙන් යථා නාම උමමත්තකො යාවස්ස සඤ්ඤ න පතිඨාති තාව අඤ්ඤං ගහෙත්වා අඤ්ඤං විස්සජෙත්ති, සඤ්ඤ පතිඨානභාලෙ පන වත්තඛමෙව වදති, එවමෙව අඤ්ඤං ගහෙත්වා අඤ්ඤං විස්සජෙත්වා ඉදුති අත්තනො උභිං යෙව වදනො **අරුපිං ඛොති** ආදිමාහ.

නත්වාපි යස්මා සො සඤ්ඤය උප්පාදතිරොධං ඉච්ඡති, අත්තානං පන සස්සතං මඤ්ඤති, නස්මා නාමෙවාස්ස දොසං දස්සෙතො භගවා **ඵචං සන්තො** නති ආදිමාහ.

තතො පරිබ්බාජකො මිච්ඡාදස්සනෙන අභිභූත්තො භගවතා වුච්චමානමපි තං නානත්තං අත්තනො **සන්තො පනෙතං භගෙන මොති** ආදිමාහ.

අඵස්ස භගවා යස්මා සො සඤ්ඤය උප්පාදතිරොධං පස්සෙතොපි සඤ්ඤමයං අත්තානං නිච්චමෙව මඤ්ඤති, තස්මා **දුජ්ජානං ඛොති** ආදිමාහ. තත් අයං සංකප්පෙත්වා:—“තච අඤ්ඤ දිභි අඤ්ඤ ඛන්ති අඤ්ඤරුචියො අඤ්ඤරුචියෙව තෙ දස්සනං පචත්තං, අඤ්ඤදෙව ච තෙ මමතිචෙව රුචිචිති ච අඤ්ඤත්‍රච තෙ ආයොගො, අඤ්ඤදිස්සායෙව පටිපත්තියා සුත්තපසුත්තතා, අඤ්ඤත්ච ච තෙ ආචරියකං, අඤ්ඤසමීං තිත්ථා” යතනෙ ආචරියභාවො, තෙන නයා එවං අඤ්ඤදිභිකෙන අඤ්ඤඛන්තිකෙන අඤ්ඤරුචිකෙන අඤ්ඤත්‍රයොගෙන අඤ්ඤත්‍ර ආචරියකෙන දුජ්ජානං එත” නති.

අඵ පරිබ්බාජකො “සඤ්ඤ වා පුරිසස්ස අත්තා හොතු අඤ්ඤ වා සඤ්ඤ, හං සස්සතාදිභාවමස්ස පුච්ඡිස්ස” නති පුත් **“භිං පන භගෙන”** ති ආදිමාහ.

තත් **“ලොකො”** ති: අත්තානං සන්ධාය වදති. **“න භගං පොළොව ද අත්තං භිකො”** නති: පොළොව එතං දිසිගහං න ඉධිලොක පරිලොකඅත්තියසිතං න අත්තත් පරත් තිසිතං. **“න ඛමමසං භිකො”** නති: න නවලොකුත්තර ඛමමතිසිතං. **“න ආදිබ්බමච්ඡිකො”** නති: සිකධාත්තය සිකධාගස්ස සාසනවුගමවිරියස්ස න ආදිමත්තං, අධිපිලසිකධාමත්තමපි න හොති. **“න නිබ්බදා”** ති: සංසාරවටෙ නිබ්බදනත්ථාය න සංවත්තති. **“න විශ්වාසා”** ති: වට්ටවිරාගත්ථාය න සංවත්තති. **“න නිරෝධාසා”** ති: වට්ටස්ස නිරොධකරණත්ථාය න

1. සි. I & II. අඤ්ඤං සඤ්ඤති

2. සි. II. නිච්ඡියා.

සංවත්තනි. “න උපසමාසා”ති: වට්ඨස්ස වුපසමනන්දාය න සංවත්තනි. “න අභිඤ්ඤාසා”ති: වට්ඨාභිජනනාය පච්චක්කකිරියාය න සංවත්තනි. “න සමෙබ්බාසා”ති: වට්ඨසමුප්ප්ඤ්ඤාය න සංවත්තනි. “න නිබ්බාණාසා”ති: අමතමහානිබ්බාණස්ස පච්චක්කකිරියාය න සංවත්තනි.

“ඉදං දුක්ඛ”නති: ආදිසු තණ්හං ඤපෙත්වා තෙභුමකා පචක්කකිං දුක්ඛනති, තස්සෙව දුක්ඛස්ස පභවනතො සප්පච්චයා තණ්හා දුක්ඛසමුදයොති, උභින්නං අප්පච්චනති දුක්ඛනිජරාධොති, අරියො අභිඤ්ඤා මයො දුක්ඛනිජරාධොති පටිපදාති, මයා ව්‍යාකතනති අත්ථො.

එව්වපන වත්තා භගවා ඉමස්ස පරිබ්බාජකස්ස මග්ගපාකුභාවො වා එලසච්ඡිකිරියා වා නත්ති, මග්ගව භික්ඛාචාරවෙලාති විනේනත්තා තුණ්හි අහොසි; පරිබ්බාජකොපි තං ආකාරං ඤාත්වා භගවතො ගමන කාලං ආරොචෙනො විය එවමෙගනනති ආදිමාහ.

“වාචාසනන්තොදකෙනා”ති: වචන පතොදෙන. “සංජමග්ගිං අකංසු”ති: සංහරිතං නිරන්තරං පුටං අකංසු; උපරි උපරි විජ්ඣංසුති වුත්තං හොති. “භුත”නති: සභාවතො විජ්ජමානං. “න ච්ඡං නාථ”නති: තස්සෙව වෙච්චනං. “ධම්මසිත ක”නති: නවලොකුත්තර ධම්මෙ ධීතසභාවං. “ධම්මනිසාමන”නති: ලොකුත්තරධම්මනියාම නං, බුඛානං හි වතුසච්චිවුත්තා කථානාම නත්ති තසමා සා එදිසා හොති.

“විතෙතා ව ගජ්ජාපිපුතො”ති: සො කිරි සාවත්තියං හත්ති ආවරියස්ස පුතොතා; භගවතො සනතිකෙ පබ්බජිත්වා නිඤ්ඤි පිටකානි උග්ගහෙත්වා සුමුමෙසු අත්තනාරෙසු කුසලො අහොසි. පුබ්බෙ කතපාපකමමවසෙන පන සත්තවාසෙ විබ්භම්භා ගිනිජ්ජනො, කස්සප සමමාසග්ගිඛස්ස කිරි සාසනෙ වෙ සහායකා අහෙසුං. අඤ්ඤමඤ්ඤං සමග්ගා එකතො සස්කායනති. හෙසු එකො අනභිරතො ගිනිභාවෙ චිත්තං උප්පාදෙත්වා ඉතරස්ස ආරොචෙසි. සො ගිනිභාවෙ ආදීනවං පබ්බජ්ජාය ව ආනිසංසං දස්සෙත්වා තං ඔච්චිදි. සො තං සුත්වා අභිර මිත්වා පුන එකදිවසං නාදිසෙ විනේන උප්පනේන නං එතදවොච. “මග්ගං ආවුසො එවරුපං විත්තං උප්පජ්ජති, ඉමාහං පත්තවිවරං තුග්ගං දස්සාමි”ති. සො පත්තවිවරලොභෙන තස්ස ගිනිභාවෙ ආනිසංසං දස්සෙත්වා පබ්බජ්ජාය ආදීනවං කපේසි, අථස්ස තං සුත්වා ගිනිභාවතො චිත්තං විරජ්ජිත්වා¹ පබ්බජ්ජාය මෙව අභිරමි. එවමෙස තදා සිලවන්තස්ස භික්ඛුනො ගිනිභාවෙ ආනිසංසකථාය කට්ඨිතන්තා ඉදානි ජවාසෙ විබ්භම්භා සත්තමෙ වාසෙ පබ්බජ්ජො, මහාමොග්ගලා නස්ස මහාකොසිහතේරස්ස ව අනිධම්මකථං කපේන්නානං අන්තරන්තර කථං ඔපානොසි. අථ තං මහාකොසිහතේරෙ අපසාදෙසි. සො මහාසාවකස්ස කට්ඨිතෙ පනිඨාතුං අසකෙකානොතා විබ්භම්භා

ගිහිජ්ඣො. පොළොවදසු පතායං ගිහිසභායුතො හොති, තස්මා විබහමිත්වා විහතීහව්වයෙන පොළොවදසු සනතිකං ගතො. අපි තං සො දිස්වා “සමම කිං තයා කතං; එවරුපසු නාම සද්දුසාසනා පක්කතොසි, එහි පටිපබ්බජ්තුං දුතී තෙ වට්ටති”ති තං ගහෙත්වා භගවතො සනතිකං අගමාසි තෙන වුත්තං:—“විතොනා ව හත්ථිසාරි පුත්තො පොළොවදෙ ව පරිබ්බාජකො”ති.

“අඬා”ති: පඤ්ඤවක්ඛුතො නත්තිය අඬා, තස්සෙව අභා වෙන අවක්ඛුතා. “ධම්මෙදෙව ගෙසං එකො වක්ඛුමා”ති: සුභාසිත දුඛාසිත ජනනභාවමත්තෙන පඤ්ඤවක්ඛුතා වක්ඛුමා. “එකං සිකා”ති: එකකොඨාසා. “පඤ්ඤනා”ති: යපිතා. “අගෙනංසි කා”ති: න එකකොඨාසා. එකෙනෙව කොඨාසෙන සසන්තාති වා අසසන්තාති වා න වුත්තාති අපො.

“සත්ති ඛො පොළොවද”ති: ඉදං භගවා කස්මා ආරති? බාහිර කෙති පඤ්ඤපිත නිසාය අනියසාණිකභාවදසුන්තත්තං. සබ්බෙති තිත්ථියා යථා භගවා අමතමිහාතිබ්බාණං එවං අත්තනො අත්තනො සමයෙ ලොකපුපිකාදිවසෙන නිසං පඤ්ඤපෙනති සා ව න නියසාණිකා යථාපඤ්ඤතතා හුත්වා න නියසාති න ගච්ඡති අඤ්ඤදත්තු පණ්ඩු තෙති පටික්ඛිත්තා තිවත්තති, තං දසෙයුතුං භගවා එවමාහ. තත් “එකතත්තපුචං ලොකං ජනං සංඝ”නති: පුරත්තිමය දිසාය එකත්තපුචො ලොකො, පච්ඡිමාදිතං වා අඤ්ඤතරුයාති එවං ජනනතා පසුන්තා විහරථ, දිස්සුබ්බාති වො තස්මිං ලොකෙ මනුස්සානං සරිරසණ්ඨානාදිති. “අප්පාමිගිරිකත”නති: අප්පටි ගිරිකතං පටිගරණවිරතිතං, අනියසාණිකනති වුත්තං හොති. “ජන පදනලාණි”ති: ජනපදෙ අඤ්ඤති ඉත්ති වණ්ණසණ්ඨාන විලාස කප්පාදිති අසදිසා. එවං භගවා පරෙසං නිසාය අනියසාණිකතතං දසෙයුත්වා අත්තනො නිසාය නියසාණිකභාවං දසෙයුතුං “තයො ඛො මෙ පොළොවද”ති ආදිමාහ.

තත් “අත්තපටිලාභා”ති: අත්තභාවපටිලාභො, එත් ව භගවා තිති අත්තභාවපටිලාභෙති තයො භවෙ දසෙයුසි. මුද්දාරිකඅත්තභාව පටිලාභෙන අවිචිතො පසාය පරතිමිත්තවසවත්තපරියොසානං කාම භවං දසෙයුසි, මනොමයඅත්තභාවපටිලාභෙන පසමජ්ඣානභූමිතො පසාය අකතිස්මුභවලොකපරියොසානං රූපභවං දසෙයුසි, අරූප අත්තභාවපටිලාභෙන ආකාසානවායත්තමුභවලොකතො පසාය නෙවසඤ්ඤනාසඤ්ඤයත්තමුභවලොකපරියොසානං අරූපභවං දසෙයුසි. සංකිලෙසිකා ධම්මා නාම වාදස අකුසලිත්තප්පාදි, වොද නිසා ධම්මා නාම සමථවිපසුනා “පඤ්ඤ පාටිපුරිං චෙපුලල ත්ත”නති: මග්ගපඤ්ඤ ඵලපඤ්ඤනං පාරිපුරිං වෙව විපුලභාවව, “පාමුප්ප”නති: තරුණපිති, “පිති”ති: බලවතුසි, කිං වුත්තං හොති? යං අවොවුමහ “සයං අභිඤ්ඤ සච්ඡිකත්වා උපසම්පර් චිහරති”ති

තත්ත්වය තසං එවං විහරතො පාමුජ්ජවෙව හවිසාහි පිති ව නාම කාය පසංසි ව සති ව සුපසිහා උත්තමඤ්ඤාව සුබොව විහාරො, සබ්බවිහාරෙසු ව අයමෙව විහාරො සුබොති වත්තුං යුත්තො උපසන්නො පරම මුදුරොති. තත්ත්වය පස්මජ්ජානො පාමුජ්ජාදයො ඡාපි ධම්මො ලබ්භන්ති, දුතියජ්ජානො දුබ්බලපිතිසංඛාරං. පාමුජ්ජං නිවත්තති සෙසා පච්ච ලබ්භන්ති, තතියෙ පිතිපි නිවත්තති සෙසා වත්තාරො ලබ්භන්ති, තථා වතුන්තේ. ඉමෙසු වතුසු කොන්තෙසු සම්පසාදසුත්තො සුබවිපසානා පාදකජ්ජානමෙව කට්ඨං, පාසාදිකසුත්තො වතුති මග්ගෙහි සභිං රිපසානා කට්ඨා, දසුත්තාරියසුත්තො වතුත්ත්වකානිකප්පලසමාපත්ති කට්ඨා, ඉමසමිං පොඨපාදසුත්තො පාමුජ්ජං. පිතිවෙව වත මෙව කතො දුතියජ්ජානිකසාප්පලසමාපත්ති නාම කට්ඨාති වෙදිතබ්බා.

“අසං ඩා සො”ති: එත්ථ වා සද්දො විභාවනන්තො හොති, අසං සොති එවං විභාවන්තො පකාසෙත්තො ව්‍යාකරය්‍යාම යථාපරෙ එකන්තසුඛං අත්තානං සජ්ජානාථාති ඉති පුදා නොති වදන්ති, න එවං වදන්තාති අන්තො. “සප්පාටිගරකා”ති: සප්පාටිගරණං නිය්‍යාණිකන්ති අන්තො.

“මොසො හොති”ති: තුළෙජා හොති, නත්ති සො තසමිං සමයෙහි අධිප්පායො. “සචෙට්ඨා හොති”ති: භූතො හොති, සෙව ව තසමිං සමයෙ සචෙට්ඨා හොතිති අන්තො. එත්ථ පනායං විත්තො අත්තන්තො අසබ්බඤ්ඤාතාය තයො අත්තපට්ටාහො කපෙත්තො අත්තපට්ටාහො නාම පඤ්ඤාතතිමත්තං. එතන්ති උච්චිත්තුං නාසංකි, අත්තපට්ටාහොතෙව නිය්‍යානෙයි. අථස්ස භගවා රුපාදයො වෙත්ථ ධම්මො අත්තපට්ටාහොති පන නාමමත්තමෙතං තෙසු තෙසුපි රුපාදිසු සති එවරුපා වොහාර හොන්තිති දසෙසාතුකාමො තසෙව කථං ගහෙත්තො නාමපණ්ණත්තිවසෙත නිය්‍යානන්තත්ථ. “යසමිං විත්ත සමයෙ”ති ආදි මාහ. එවච පන වත්තා පටිපුට්ඨිත්තා විත්තන්තත්ථ. පුත්ත “සචෙ පන තං විත්ත එවං පුළෙජයස්ස”ති ආදි මාහ.

තත්ත්වය “සො මෙ අහොසි අතින්තො අත්තපට්ටාහො, සෙව මෙ අත්තපට්ටාහො” නසමිං සමයෙ සචෙට්ඨා අහොසි, මොසො අනාගතො මොසො පච්චුප්පන්නො”ති: එත්ථ තාව ඉමමත්ථං දසෙසති. යසමා එතෙ අතිකධම්මා තෙ එතරහි නත්ති, අතෙසුන්ති පන සබ්බං ගතා, තසමා සොපි මෙ අත්තපට්ටාහො තසමිඤ්ඤාව සමයෙ සචෙට්ඨා අහොසි. අනාගතපච්චුප්පන්නානං පන ධම්මානං නද අභාවා තසමිං සමයෙ මොසො අනාගතො මොසො පච්චුප්පන්නාති එවං අත්තො නාම මත්තමෙව අත්පට්ටාහං පටිත්තාති, අනාගතපච්චුප්පන්නසුපි එසෙවන්තො. අථ භගවා භික්ඛු ව්‍යාකරණෙන සභිං අත්තන්තො

ව්‍යාකරණය සංසන්දනය. “එවිමෙව බො විතතා”නි ආදිය වචනා පුන ඔපමවෙතො තමන්ට සාධෙනො “සෙය්‍යථාපි විතත ගවා බිර.”නි ආදිය ව.

තත්‍ත්‍වය සංසන්දනය:-යථා ගවා බිර, බිරුදින ව දඩආදිති භවනති, තත්‍ත්‍වය සමයෙ බිර, හොති, න තත්‍ත්‍වය සමයෙ දඩිති වා නවතිතාදිසු වා අක්කුභරනති සඛං නිරුතති, නාම. වොහාරං ගව්ති. කසො? යෙ ධමමෙ උපාදය දඩිති ආදි වොහාරෙ හොති, තෙසං අභාවා, අථ බො. බිරුනෙව ව තත්‍ත්‍වය සමයෙ සඛං ගව්ති. කසො? යෙ ධමමෙ උපාදය බිරුනති සඛං නිරුතති නාම. වොහාරෙ හොති, තෙසං භාවාති. එසන්නයො සබ්බන්, “ඉමා වො විතතා”නි: ඔප්පාරිකො අත්තපට්ටාහො ඉති ව මනොමයො අත්තපට්ටාහො ඉති ව අරුපො අත්තපට්ටාහො ඉති ව ඉමා වො විතත ලොක සමක්කුසු ලොකෙ සමක්කුමත්තකාති සමනුක්තනමත්තකාති එතාති, තථා ලොකෙ නිරුතතිමත්තකාති, වචනපට්මත්තකාති වොහාරමත්තකාති නාමපණ්ණත්තිමත්තකාති එතාති. එවං හගවා හෙයා තෙසං අත්තපට්ටාහෙ කපේනා ඉදති සබ්බමෙතං වොහාරමත්තකනති වදති. කසො? යසො පරමන්තො සහෙතා නාම තත්‍ත්‍වය, සුක්කෙසු තුවෙත් එසලොකො. බුඛානං පන වෙ කථා, සමමුති කථා ව පරමන්තකථා ව. තත්‍ත්‍වය සහෙතා පොසො දෙවො බුභමාති ආදිකා සමමුති කථා නාම, අතිවං දුක්ඛමත්තතා ඛන්ධා ධාතුයො ආයතනාති සතිපඨානා සමමුත්පාදානාති ආදිකා පරමන්ත කථානාම. තත්‍ත්‍වය සමමුතිදෙසනාය සහෙතාති වා පොසොති වා දෙවොති වා බුභමාති වා වුත්තෙත තෙ ජනිතුං පටිච්ඡක්ඛිතුං නිශ්සංඝං අරහත්තජයග්ගාහං ගහෙතුං සකෙකාති, තස්ස හගවා ආදිතොව සහෙතාති වා පොසොති වා දෙවොති වා බුභමාති වා කපේති. යො පරමන්තදෙසනාය අතිවිචනති වා දුක්ඛනති වාති ආදිසු අක්කුභරං සුඛං විජනිතුං පටිබුජ්ඣිතුං නිශ්සංඝං අරහත්තජයග්ගාහං ගහෙතුං සකෙකාති, තස්ස අතිවිචනති වාති ආදිසු අක්කුභරමෙව කපේති.

තථා සමමුතිකථාය බුජ්ඣනකසත්තස්ස පන න පඨමං. පරමන්ත කථා, කපේති, සමමුතිකථාය පන බොධෙතො පඨමං පරමන්තකථා කපේති. පරමන්තකථාය බුජ්ඣනකසත්තස්සාපි භ පඨමං. සමමුති කථා කපේති, පරමන්තකථාය පන බොධෙතො පඨමං සමමුති කථා කපේති, පකතියා පන පඨමමෙව පරමන්තකථා කපේනනාය දෙසනා ලුඛාකාර හොති, තස්මා බුඛා පඨමං සමමුතිකථා කපේනා පඨමං පරමන්තකථා කපේනති. සමමුති කථා කපේනනාපි සච්චමෙව සභාව මෙව අමුසාව කපේනති, පරමන්ත කථා කපේනනාපි සච්චමෙව සභාව මෙව අමුසාව කපේනති.

“දුට්ඨෙ සච්චාති අක්කාසි සමුච්චො වදනං වරෙ,
සමමුතිං පරමන්තං තතියං නුපලබ්භති.

සංකේතවචනං සච්චං ලොකසමුත්තිකාරණං,¹
පරමත්ථවචනං සච්චං ධර්මානං භූතලක්ඛණ”නති.

“සාග්‍රි නථාගතො වොහරති අපරමස”නති:² යා හි ලොක සමුද්‍යෙහි ලොකනිරුත්ති නථාගතො තණ්හාමානදිපිපරමාසානං අභාවා අපරමසනෙතො වොහරතීති. දෙසනං විනිවර්ධනා අර හතත නිකුටෙන නිසපෙසි, සෙසං උත්තානත්ථෙවෙති.

සුමධංගලවිලාසිනියා දීඝනිකාසංකථාය පොඨපාද සුත්තවණ්ණනා

නි ඩි නා.

සුභසුත්තවණ්ණනා-10.

“ඵච මෙමසුන”නති: සුභසුත්තං, තත්‍රායං අනුත්තානපදවණ්ණනා, “අචිරපටිනිබ්බුතො”ති: අචිරං පටිනිබ්බුතො, පටිනිබ්බුතො භගවතී පරිනිබ්බාණනො උඛං මාසමන්තෙත කාලෙ. තිද්‍යවණ්ණනායං චුත්තනසෙන භගවතො පත්තච්චරං ආදය ආගන්තුකා බිරවිරෙවනං පිටිත්වා විහාරෙ තිසිත්තදිවසං සක්ඛායෙනං චුත්තං. “නොදෙස සුත්තො”ති: නොදෙස ස්වාගමණ්ණසු පුත්තො, සො කිර සාවන්තියා අචිරෙ තුදිගාමො නාමඅත්ථි, තස්ස අධිපතිත්තා නොදෙසෙතාති සබ්බං ගතො, මහබ්බො පන භොති පච්චත්තාදිසකොට්ඨිභවො, පරමමච්ඡරී දදතො භොගානං අපරිකායො නාම නත්ථි විනොත්තා කස්සචි කිචි න දෙති.

චුත්තං හි:-

“අජනානං බයං දිස්වා වම්බිකානව සචයං
මධුනව සමාහාරං පන්තිතො සරමාවසෙ”ති.

ඵචං අද්‍යනමෙව සිකිනාපෙත්වා කායස්ස හෙද්‍ය තසමිඤ්ඤව සරෙ සුත්තො හුත්වා නිබ්බන්තො, සුභො තං සුත්තං අභිවිස පියායතී, අත්තනො භුජනකහත්තං යෙව භොජෙතී, උක්ඛිපිත්වා වරසයනෙ සයාපෙති. අථ භගවා ඵකදිවසං නික්ඛන්තො මාණවෙ තං සරං පිණ්ඩාය පාවිසී, සුත්තො භගවත්තං දිස්වා භුංකාරං කරොන්තො භග

1. සී. I & II. කාරණං.

2. ම. අපරමසන්තීති.

වනො සමීපං ගතො. භතො නං භගවා අවොච:-“නොදෙය්‍ය නිං පුබ්බෙපි මං හො හොති පරිභවිනො සුභබො ජනො, ඉද්දතිපි භුඛිකා රං කනො අවිචිං ගමිස්සති”¹ති. සුභබො නං² සුභා විප්පට්ඨාරි හුඛො උඛිතනතරෙ ජාරිකාය නිපනො, මනුස්සා උඛිතිපිනො සයාපෙකුං නාසකංසු. සුභො ආගන්තුකො කෙනායං සුභබො සයනා ඔරෙ පිනොති ආග, මනුස්සා න කෙනවිති වනො නං පවතතිං ආරෙවෙසුං. මාණවො සුභා මම පිතා බ්‍රහ්මලොකෙ තිබ්බතෙතො, සමණො පන මෙ හොතමො පිතරං සුභබං කරෙති, යං කිවෙස වුචාරුලනං භාස තිති කුජ්ඣිනො භගවන්තං. මුසාවාදෙන වොදෙකුකාමො විහාරං ගන්තුං නං පවතතිං පුච්ඡි. භගවා නස්ස තථෙව වනො අවිසංවාදනන්දං³ ආග, අඤ්ච පන භො මාණව පිතර අනකොතං⁴ ධනන්ති. අඤ්ච හොගොතම සතසගස්සග්ගතිකා සුචණ්ණමාලා, සතසගස්සග්ගතිකා පාදකා සතසගස්සග්ගතිකා සුචරණ්ණපාති සතසගස්සව කහාපණා නන්ති. ගච්ඡි නං සුභබං අප්පාදකං මුද්‍රායාසං හොපෙතො සයනං ආරෙවෙසුං ඊසානං නිද්දං ඔක්කන්තකාලෙ පුච්ඡි, සබ්බං හෙ ආවිකම්මස්සති, අථ නං ජිනෙය්‍යාසි පිතා මෙ එසොති. සො තථා අකාසි, සුභබො සබ්බං දස්සෙසි. තද්ද නං පිතා මෙති ඤානො භගවති පසන්නවිතො ගන්තුං භගවන්තං චුද්දස පඤ්ඤා පුච්ඡිනො විස්සප්පන පරියොසානෙ භගවන්තං සරණං ගතො, නං සක්කාය චුතතං “සුභො මාණවො තොදෙය්‍යපුතො”ති.

“සාවඤ්ඤං පටිවසති”ති: අතතනො හොගගාමනො ආගන්තුක වසති. **“අඤ්ඤාතරං මාණවකං ආමන්තෙති”**ති: සන්ධා පරිනිබ්බුතො, ආනඤ්ඤාතරෙ කිරස්ස පත්තවිවරං ගගෙතො ආගතො මහාජනො ව තං දස්සනාය උපසම්බන්ධිති සුභා විහාරං බො පන ගන්තුං මහා ජනමජ්ඣෙති න සකකා සුබෙන පටිසන්ධාරං වා සාතුං ධම්මකථංවා සොතුං, ගෙගා ආගතං යෙව නං දිස්වා සුබෙන පටිසන්ධාරං කිරිස්සාමි, එකා ව මෙ කඤ්ඤා අඤ්ච තමපි නං පුච්ඡිස්සාමිති විනෙතො අඤ්ඤාතරං මාණවකං ආමන්තෙති. **“අසාබ්‍යාධ”**නති: ආදිපු ආබ්‍යාධොති විසභාගවෙදනා චුච්චති යා එකදෙසෙ උප්පජ්ඣො වත්තාග්‍රෙ ඉරියා පථෙ අයපට්ටෙන ආබ්‍යාධො විශ් ගණන්ති, තස්ස අභාවං පුච්ඡාති වදති. **අසාගං වොති** කිච්ඡ්චිත¹කරෙ රෙග්ගො චුච්චති, තස්සාපි අභාවං පුච්ඡාති වදති. ඕලානස්සෙව ව උචානං නාම ගරු හොති කායෙ බලං න හොති තස්මා නියොලඤ්ඤාභාවව බලව පුච්ඡි, **“එසු විහාර”**නති: ගමනායාන නිසජ්ජාසයනෙසු චතුසු ඉරියාපථෙසු සුබ විහාරං පුච්ඡාති වදති. අථස්ස පුච්ඡිතබ්බාකාරං දස්සෙතො සුභොති ආදිමාග.

“කාලව සමසව උපාදයා”ති: කාලව සමසව පඤ්ඤාය ගගෙතො, උපාධාරෙතොති අත්ථො. සවෙ අමනාකං සෙව ගමනකාලො භවිස්සති

1. මි. නං කථං. 2. සී. I. II & III. සංවදනන්දං. 3. ඔ අඤ්ඤාතරං. 4. ම. ජීවිතං.

කායෙ බලමනා වෙව එරියානි ගමනපවයා ව අඤ්ඤා අපාසු විහාරෙ න භවියානි අපේතං කාලච ගමනකාරණසම්චායසංඛාත සමයව උපධාරෙතා අපි එවනාම සෙව ආගවේෂයාමාති වුතං ගොති. “වෙනකෙන ගිකුක්කා”ති: වෙතියරඬේ ජාතතනා වෙන කොති එවං ලබනාමෙන. “සමමොදනියං කථං සාරණියං”නති: හො ආනන්ද දසබලයා කො නාම රෙගො අගොසි, කිං භගවා පරිභුජී, අපි සන්තප්පරිනිබ්බානෙන නුමනාකං සොකො උදපාදි, සන්තා නාම න කෙවලං නුමනාකං යෙව පරිනිබ්බුතො, සද්දෙවකයා ලොකයා මහා ජාති, කො ඉදාති අඤ්ඤා මරණා මුච්චියානි යත්ත සො සද්දෙවකයා ලොකයා අනුප්පායනලො පරිනිබ්බුතො, ඉදාති කිං අඤ්ඤා දිස්වා මච්චුරු ලජ්ජාසාතිනි එවමාදිනා නයෙන මරණපටිසංයුතතං සමමොදනියං කථං සාරණියං විනිසාරෙතා පේරයා භියෙසා පිත නෙසජ්ජානුරූපං ආහාරං දත්වා භත්තකිල්වාටසානෙ එකමනතං නිසීදි. “උපසාකො සනතිනාවචගේ”ති: උපසාකො හුත්වා සනති කාවචරෙ න රක්ඛගවෙසී. “සමිපවාදි”ති: ඉදං පුරිමපදයා වෙවචනං. සෙසං සො භවං ගොතමොති කයමා පුච්ඡති? තසා කීර එවං අගොසි:—යෙසු ධම්මෙසු භවං ගොතමො ඉමං ලොකං පතිඨාපෙසි, තෙ වාසා අවචයෙන නඨා නුබො ධරනති නුබො, සවෙ ධරනති ආනන්ද ජාතියානි, හන්ද නං පුච්ඡාමිති. වාසමා පුච්ඡති. අපංසු පේරෙ තිණි පිටසාති තීනි බකෙහි සංගහෙතො දසෙන්නො “තිණ්ණං බො”ති ආදිමාහ. මාණවො සංඛිතෙතන කපිතං අසලකෙන්නො විජාරතො පුච්ඡාමිති විනෙතවා “කතමෙසං තිණ්ණං”ති ආදිමාහ. තතො පේරෙන අපිසෙසා සිලකබ්බියාති තෙසු දසසිතෙසු පුත “කතමො පන සො හො ආනන්ද අරියො සිලකබ්බියො”ති එකෙකං පුච්ඡි, පේරෙපියා බුඩ්ධපාදං දසෙන්නො තනතිධම්මං දෙසෙන්නො අනුක්කමෙන භගවතා වුතනනසෙනෙව සබ්බං විසාලේසි.

තත් “අපි වෙවෙත්ථ උතතරිං කරණියං”නති: එත් භගවතො සාසනෙ න සිලමෙව සාරො, කෙවලං හෙවා පතිඨාටිතතමෙව ගොති, ඉතො උතතරිං පන අඤ්ඤාමි කතතබ්බං අපිසෙවොති දසෙති. “ඉතො බබ්බා”ති: බුඩ්ධසාසනතො බබ්බා. “කථම මාණව ගිකුක්ක ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්තමාගේ හොති”ති: ඉදංයසමා ආනන්ද “කතමො පන සො හො ආනන්ද අරියො සමාධිකබ්බියො”ති එවං සමාධිකබ්බියං පුඬොපි යෙ තෙ “සිලසම්පන්නො ඉන්ද්‍රියෙසු ගුත්ත වාරෙ සතිසම්පජ්ඤෙඤාන සමනනාගතො සනතුසො”ති එවං සිලා නත්තරං ඉන්ද්‍රියසංවරදයො සිලසමාධිනං අනතරෙ උභින්නමි උප කාරධම්මා උද්දිසා, තෙ නිද්දිසිවා සමාධිකබ්බියං දසෙන්නො ආරභී. එත් වරුපක්කානානෙව ආගතාති, න අරුපක්කානාති, ආනෙතො පන දීපෙතබ්බාති. චතුස්සකානෙතති අසංගහිතා

අරුපසමාපගතිනාම නත්ථියෙව. අත්ථිවෙවෙසං උත්තංගි” නති: එසං ව භගවතො සාසනෙ න විතොකංගතො මත්තකෙනෙව පරියොසා නපපතතිනාම අත්ථි, ඉතොපි උත්තරිං පන අඤ්ඤං කත්තබ්බං.¹ අත්ථියෙවාති දසෙයති. “නත්ථි වෙවෙසං උත්තංගිං කරංගි” නති: එසං ව භගවතො සාසනෙ ඉතො උත්තරිං කාතබ්බං නාම නත්ථියෙව, අරහත්තපරියොසානං හි භගවතො සාසනනති දසෙයති, සෙසං සබ්බස්මිං උත්තානත්ථමෙවාති.

සුමඛලවිලාසිනිසා දිසතිනාසංඝථාස

සුභසුත්තවග්ගො නා

ති සි නා.

කෙවට්ටසුත්තවග්ගො-11.

“එවං මෙ සුතං--පෙ-නාලඤ්ඤ” නති: කෙවට්ටසුත්තං, තත්ත්වං අනුත්තානපදවග්ගො:-“පාචාරිකංගමන” ති: පාචාරිකංගමන අමඛ වනෙ, “කෙවට්ටසු” ති: ඉදං තස්ස ගහපතිපුත්තංගමනං, සො කීර් වත්තාලීස කොට්ඨකො ගහපතිමහාසාලො අතිවිස සමාසමපනො අහොසි. සො සමාසකත්තංගමනං සමෙව එකො හිකුටු අසමාසන රෙන වා මාසනරෙන වා සංවච්ඡරනරෙන වා ආකාසෙ උපපතිත්වා විමිධාති පාරිභාරියාති දසෙයයස, සබ්බො ජනො අතිවිස පසිදෙයස, යනනුනාහං භගවන්තං යාතිත්වා පාරිභාරියකරණත්ථය එකං හිකුටුං අනුජිනාපෙයසනති විනොත්තං භගවන්තං උපසංකමිත්වා එවමාහ. තත් “ඉධා” ති: සමිධා, “පීනා” ති: නානාභණ්ඩඋය්ගනතං² වුච්ඡිපත්තා, “ආකිණ්ණමනුස්ස” ති: අංසකුටෙන අංසකුටං පහරිත්වා විවරනොගි විය මනුස්සොගි ආකිණ්ණො, “සමාදිසතු” ති: ආණා පෙඤ්ඤා, යානනරෙ යපෙඤ්ඤා. “උත්තංගිමනුස්සමමා” ති: උත්තරි මනුස්සානං ධම්මතො දසකුසලසංඛාතතො වා මනුස්සධම්මතො උත්තරිං. “ගිශොසා සොමචනාසා” ති: පකතියාපි පජ්ජලිතපදිපො තෙලා සෙකං ලුචිත්වා විය අතිරෙකපමාණෙන අතිපසිදිසති. “නවො අහ” නති: භගවා රුජගහසෙසිවහ්ලිසමිං සිකිකාපදං පඤ්ඤාපෙසි, තස්මා තබො අහනති ආදිමාහ. “ධංසෙමි” ති: න ගුණවිනාසන ධංසෙන ධංසෙමි, සීලහෙදං පාපෙත්වා අනුපුබ්බෙන උච්චානතො මහාරෙනො නිවසානෙ යපෙමි, අප්ඨ නො බුධිසාසනංගමනං වසිති. පච්චාසිංසනො කපෙමිති දසෙයති. “නතිසමිධි වො” ති: යාව

1. සි. 1. II & III. කාතබ්බං

2. සි. 11. සමපත්තංගමනං.

තනියං බුඩ්ධානං කථං පටිබාහිනීයං කපේතුං විසභනේනා නාම නතී,
අයමපන භගවතා හි සඬං විස්සාසිකො විස්සාසං වඩිතිනි වලලහො
හුතො අත්තකාමොයමිති තිකඛතතුං කපේසි. අථ භගවා අයං උපා
සකො මසි පටිබාහනේනපි පුනපුනං යාවති යෙව, හඤ්ඤා පාටිභා
රියකරණේ ආදිනවං දසෙසසාමිති විනේනානා “නිඤ්ඤො”ති
ආදිමාහ.

නත් “අමානං ගිකතු”නති: අමුං අගං නිකතුං. “ගඤ්ඤා”ති:
ගඤ්ඤරන නාම ඉසිනා කතා, ගඤ්ඤරරසේ වා උපපන්නා විජ්ජා.
නත් තීර බහු ඉසයො වසිංසු, නෙසු එකෙන තතවිජ්ජාති අධිප්පායො.
“අට්ඨසාමි”ති: අට්ඨො පිළිනො විය ගොමි. “හත්තසාමි”ති: ලජ්ජාමි.
“ජිගුච්ඡාමි”ති: ගුථං දිස්සා විය ජිගුච්ඡං උප්පාදෙමි. “පරසනා
න”නති: අඤ්ඤාසං සත්තානං, දුතියං තසෙව වෙච්චනං. “ආදිස
නී”ති: කපේති, “වෙතසික”නති: සොමනස්ස දෙමතස්සං අධිප්ප
නං. “එවමසු ගො මනො”ති: එවං තව මනො සොමනස්සිතො දෙම
තස්සිතො වා කාමවිතක්කාදිසමපයුතො වාති, දුතියං තසෙව වෙ
ච්චනං. “ඉතිපි ගො විතත”නති: ඉති තව විතතං, ඉමව ඉමව අත්තං
විතතයමානං පච්චතනීති අත්තො. “මඤ්ඤා නාම” විජ්ජා”ති: විතතා
මඤ්ඤී එවං ලබ්බාමා ලොකෙ එකා විජ්ජා අත්තී යාය පරෙසං විතතං
විජ්ජනනීති දීපෙති. “එවං විතකෙකථා”ති: එවං තෙකඛමවිතකකා
දයො පච්චෙතනේනා විතකෙකථා, “මා එවං විතකෙකථා”ති: එවං කාම
විතකකාදයො පච්චෙතනේනා මා විතකකථා, “එවං මතසි කඤ්ඤ
ථා”ති: එවං අතිච්ඡසඤ්ඤමෙව දුක්ඛසඤ්ඤදීපු වා අඤ්ඤාතරං මතසි
කරොථ, “මා එවං”නති: තිච්චනති ආදිනා නයෙන මා මතසාකත්තං,
ඉදනති ඉදං පච්චකාමගුණරුගං පජ්ඣථ, “ඉදං උපසමපජ්ජා”ති: ඉදං
චතුමග්ගථලප්පභෙදං ලොකුතතරධමමෙව උපසමපජ්ජ පාපුණීනි
නිප්පාදෙතො විහරථ, ඉති භගවා ඉඬිපිඨං ඉඬිපාටිභාරියනති දසෙසති,
පරස්ස විතතං ඤාතො කථනං ආදෙසනා පාටිභාරියනති, සාවකානව
බුඩ්ධානව සත්තං ධම්මදෙසනා අනුසාසනීපාටිභාරියනති. නත් ඉඬි
පාටිභාරියෙන අනුසාසනීපාටිභාරියං මහාමොග්ගලානතේරස්ස
ආචිණ්ණං, ආදෙසනාපාටිභාරියෙන අනුසාසනීපාටිභාරියං ධම්ම
සෙසනාපතියස්ස. දෙවදත්තෙ සංඝං නිඤ්ඤො පච්චිකතුසතාති ගහෙතො
ගයාසිසෙ බුඩ්ධිලිභාය තෙසං ධම්මං දෙසෙතෙත පි භගවතා පෙසි
තෙසු චිත්ත අග්ගසාවකෙසු ධම්මසෙසනාපතී තෙසං විතතාවාරං ඤාතො
ධම්මං දෙසෙසි, පේරස්ස ධම්මදෙසනං සුතො පච්චසතා භික්ඛු සොනා
පතතිථලෙ පතීසතිංසු. අථ තෙසං මහාමොග්ගලානතේරො
විකුබ්බණං දසෙසො දසෙසො” ධම්මං දෙසෙසි, තං සුතො සබ්බඛ
අරහතතථලෙ භතීදිතිංසු. අථ වෙපි මහානාගා පච්චිකතුසතාති
ගහෙතො වෙහාසමබ්බුග්ගනාති වෙච්චනමෙව ආගමිංසු. අනුසාසනී

පාටිභාරියං පන බුඛානං සත්තං ධම්මදෙසනා, තෙසු ඉභිපාටිභාරිය ආදෙසනාපාටිභාරියානී සථුපාරමිභානී සදෙසානී, අඛානං න තිස්සනී. අඛානං අතිස්සනතො න නිය්සනති, අනුසාසනී පාටිභාරියං අනුපාරමිභං නිලොසං අඛානං තිස්සති. අඛානං තිස්සනතො නිය්සානී, තඤ්ඤා භගවා ඉභිපාටිභාරියං ආදෙසනාපාටිභාරියං ගරහති, අනුසාසනීපාටිභාරියං යෙව පසංසති.

“යුගසුඛම” නති: ඉදං කායමා ආරම්භං? ඉභිපාටිභාරිය ආදෙසනා පාටිභාරියානං අනිය්සානීකභාවදස්සනත්ථං, අනුසාසනීපාටිභාරිය යෙසෙව ව නිය්සානීකභාවදස්සනත්ථං. අපිච්ඡි සබ්බබුඛානං මහාභුත පරියෙසකො නාමෙකො භික්ඛු හොති යෙව, සො මහාභුතෙ පරියෙසනෙතා යාවබුහමලොකා විවරිත්ථා විස්සජේත්තාරං.¹ අලභිත්ථා ආගමම බුඛානමෙව පුච්ඡිත්ථා තික්කඛෙඛා හොති. කායමා? බුඛානං මහත්ත භාවපකාසනත්ථං, ඉදං කාරණං පටිච්ඡන්තං, අථ නං විවටං කත්ථා දස්සෙතොපි භගවා භුතපුබ්බනති ආදිමාහ.

නත්ථ **“කසථ භුග්ගො”** ති: කිසමිං යානෙ, කිං ආගමම කිං පට්ඨාසං තෙ අනවසෙසා අපපට්ඨත්ථානි වසෙන නිරුජ්ඣන්ති, මහාභුතකථා පනෙසා සබ්බාකාරෙන විපුඤ්චයො චුත්තා, තඤ්ඤා සා නතොව ගහෙතබ්බා. **“දෙවසානියො මග්ගො”** ති: පාටියෙකෙකා දෙවලොකගමනො මග්ගො නාම නත්ථි, ඉභිවිධඤ්ඤායෙව පනෙතං අධිවචනං, තෙන ගෙස යාව බුහමලොකාපි කායෙන වසං වත්තනෙතො දෙවලොකං යාති, තඤ්ඤා තං දෙවසානියො මග්ගොති චුත්තං. **“සෙත වාතුමහා ගජිකා”** ති: සමිපෙ ඤීතමිච්ඡා භගවන්තං අපුච්ඡිත්ථා ධම්මභාය වොදිතො දෙවතා මහානුභාවානි මඤ්ඤාමානො උපසඤ්ඤාමි. **“මසමපි ඛො භික්ඛු න ඡන්තාමා”** ති: බුඛවිසයෙ පඤ්ඤා පුච්ඡිත්තා දෙවතා න ඡන්තති, තෙනෙවමාහංසු. අථ සො භික්ඛු මම ඉමං පඤ්ඤාං න ලබ්බා න කපේතුං, සිසංකපේථාති තා දෙවතා අපේක්ඛාත්ථරති, පුනපුන පුච්ඡති, තා අපේක්ඛාත්ථරති නො අයං භික්ඛු, හන්ද නං හන්තො මොවෙමාති. විනෙත්ථා “අත්ථි ඛො භික්ඛු වත්තාරො මහාරුජ” ති ආදිමාහංසු. නත්ථ **“අභික්කගගගගග”** ති: අතික්කමම කන්තවාරු. **“පඤ්ඤාගගග”** ති: වග්ගොසභාසාසනාරියාදිති උත්තමත්ථං, එතෙන තායෙන සබ්බවාරෙසු අත්ථො වෙදිතබ්බො.

අයං පන විසෙසො:-සකෙකා කිර දෙවරුජ විනෙත්ථාසි:-අයං පඤ්ඤා බුඛවිසයො, න සකකා අඤ්ඤාන විස්සජේත්ථං, අයං භික්ඛු අග්ගිං පහාය බජේත්ථාපනං ධම්මෙනො විය හෙරිං පහාය උදරං වාදෙතො විය ව ලොකෙ අග්ගපුග්ගං සමමාසමුඛිං පහාය දෙවතා පුච්ඡන්තො විවරති, පෙසෙමි නං සන්තසන්තිකන්ති. තතො පුන

1. ම. විසසජේත්ථාසං.

2. ම. මුඤ්ඤාමාති.

දෙව විනෝතසි:-සුදුරමපි ගනවා සඳුසනනිකෙව තිකකබ්බො හවියානි, අභිවේධපුග්ගලො¹ නාමෙස පොකං නාව ආභිච්ඡන්තො කිල මතු පච්ඡා ජාතියානිති තතො නං “අගමපි බො”ති ආදිමාහ.

බ්‍රහ්මයානියොපි දෙවයානියසදිසොව, දෙවයානියමග්ගොති වා බ්‍රහ්මයානියමග්ගොති වා ධම්මහෙතුති වා එකවිත්තකබ්බොකප්පනාති වා සනතිදානකවෙහනාති වා මහග්ගනවිත්තනාති වා අභිඤ්ඤ ඤාණනති වා සබ්බමෙතං ඉතිවිධිඤ්ඤාණයොව නාමං. “සුබ්බ නිමිත්ත”නති: ආගමනපුබ්බභාගෙ නිමිත්තං, සුරියස්ස උදයතො අරුණග්ගං විය, තසමා ඉදුතෙව බ්‍රහ්මා ආගමියානිති එතං මයං ජනා මාති දීපසිංසු. “පාතුරහොසි”ති: පාකවො අහොසි, අථ සො බ්‍රහ්මා තෙන භික්ඛුනා පුඨො අත්තනො අවිසයභාවං ඤාතො ස්වාහං න ජනාමිති වක්කාමි; ඉමෙ මං පරිහවියානති අථ ජාතනො විය යංකිච්ඡි කප්පෙස්සාමි අයමෙම භික්ඛු වෙය්‍යාකරණෙන අනාරඬවිනො වාදං ආරොපෙස්සති අගමසමි භික්ඛු බ්‍රහ්මාති ආදීනි පන මෙ භණ්ණතස්ස න කොචි වචනං න සද්දගියානි, යනුනාහං විකෙට්ඨං කතො ඉමං භික්ඛුං සඳුසනතිකං යෙව පෙසෙය්‍යනති විනෝතො “අගමසමි භික්ඛු බ්‍රහ්මා”ති ආදිමාහ.

“එකමනා අපනෙධා”ති: කසමා එවමකාසි? කුහකතතා. “බහිබා පටිසෙඤ්ඤි”නති:² තෙලඤ්ඤො වාලිකං නිපට්ඨිලියමානො විය යාව බ්‍රහ්මලොකා බහි³ පරියෙසනං ආපජ්ජති.

“සඤ්ඤා”නති: කාකං වා කුලලං වා. “හ ධො එසො හික්ඛු පසෙසා එවං පුච්ඡනබ්බො”ති: ඉදං හගවා යසමා පදෙසෙතෙස පසෙසා පුච්ඡනබ්බො, අයම භික්ඛු අනුපාදිනනකෙපි ගහෙතො නිප්ප දෙසතො පුච්ඡති, තසමා පටිසෙධෙති ආවිණ්ණං කිරිතං බුඩ්ධානං, පුච්ඡාමුලහස්ස ජනස්ස පුච්ඡාය දෙසං දස්සෙතො පුච්ඡං සික්ඛාපෙතො පුච්ඡාවියාජ්ජනං, කසමා? පුච්ඡතුං අජනිතො පුච්ඡනො දුබ්බිඤ්ඤ පයො හොති, පඤ්ඤං සික්ඛාපෙතො පන “කත්ථ ආපො වා”ති ආදිමාහ.

තත්ථ “නු ගාඛනී”ති: න පතිදානි, ඉමෙ වත්තාරො මහාභුතා කිං ආගමම අප්පතිදා හවනතිති අත්තො. උපාදිනනං යෙව සක්ඛිය පුච්ඡා, “දීඤ්ඤ”නති: සණ්ඨානවසෙනඋපාදරුපිං වුත්තං. “අනුං පුල”නති: බුද්ධං වා මහනතං වා, ඉමිනාපි උපාදරුපිං වණ්ණමත්ත මෙව කපිතං. “සුභාසුභ”නති: සුභව අසුභව උපාදරුපමෙව, කිං පනඋපාදරුපිං සුභං අසුභනති අත්ථි, තත්ථ ඉදානිදා රමමණං පනෙව කපිතං. “නාමචරුපවා”ති: නාමව දීඤ්ඤෙදං රුපව. “උප රුපකම්”ති: නිරුපකම්, කිං ආගමම අපෙසමෙතං නප්පවත්තතිති

1. ම. අභිවේධපුග්ගලො. 2. සි. I. II & III පරිච්ඡින්නි ම. පරිච්ඡින්නි.

3. ම. බහිබා.

එවං පුට්ඨිතබ්බං සියාති. පුට්ඨං දසෙන්නා ඉද්දති විසංජ්ජනං දසෙන්නො “තත්ථ වෙය්‍යාකරණං භවති”ති වතා, “විඤ්ඤාණ”නති: ආදිමාහ.

තත්ථ විඤ්ඤාතබ්බනති විඤ්ඤාණං, නිබ්බාණස්ස නාමං, තදෙනං නිදස්සනානාවතො අභිදස්සනං, උපපාදෙනො වා වයනො වා සීතස්ස අඤ්ඤාථතතනො¹ වා එතස්ස නත්ථි අනතතං; “සභ”නති: පත එතං කිර තිත්ඨස්ස නාමං, තංගි පිපතති එත්ථාති පපං, පකාරස්ස පත භකාඤ කතො. සබ්බතො පභමස්සාති සබ්බතොපභං, නිබ්බාණස්ස කිර යථා මහාසමුද්දස්ස යතො යතො ඔතරිත්ථුකාමා භොනති තං තදෙව තිත්ථං, අතිත්ථං නාම නත්ථි, එවමෙව අභිතිංසාය කම්මසා තෙසු යෙන යෙන මුඛෙන නිබ්බාණං ඔතරිත්ථුකාමා භොනති, තං තදෙව තිත්ථං නිබ්බාණස්ස අතිත්ථං නාම කම්මසානං නත්ථි, තෙන වුත්තං “සබ්බතො පභ”නති. “එසථ ආපොචා”ති: එත්ථ නිබ්බාණෙ, ඉදං නිබ්බාණං ආගම්ම සබ්බමෙතං ආපොති ආදිනා තයෙන වුත්තං උපාදිනනාභබ්බමඤ්ජනං නිරුජ්ඣති, අපචත්තං භොති, ඉද්දති තස්ස නිරුජ්ඣත්ථුපායං දසෙන්නො “විඤ්ඤාණස්ස නිරුද්ධෙන එත්ථෙන උපරුජ්ඣති”ති ආහ. තත්ථ “විඤ්ඤාණ”නති: වරිමවිඤ්ඤාණවපි අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණවපි, වරිමවිඤ්ඤාණස්සපිති නිරුද්ධෙන එත්ථෙන උපරුජ්ඣති විජ්ඣාතදීපසිධා විය අපණ්ණතතිකභාවං යාති. අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්සපි අනුප්පාදනිරුද්ධෙන අනුප්පාදවසෙනෙව උපරුජ්ඣති. යථාහ:—“සොතාපතතිමග්ග විඤ්ඤාණෙන අභිසංඛාරවිඤ්ඤාණස්ස නිරුද්ධෙන යපෙත්වා සත්තභවෙ අනමතග්ගසංසාරෙ උපපජ්ජෙය්‍යං, නාමව රුපව එත්ථෙන නිරුජ්ඣනති”ති. සබ්බං මහා නිද්දෙසෙ වුත්තතයෙනෙව වෙදිතබ්බං සෙසමෙත්ථ උත්තානත්ථ මෙවාති.

සුමංගලවිලාසිනිසා දිසතිකාසකපාස

කෙවට්ඨසූත්තවග්ගො

නි සී තා.

1. සී I. II. අඤ්ඤාථතතනො. III. අඤ්ඤාථතතං. අනො.

ලොභිච්ච සුතච්චණණනා-12.

එවමෙසුතං—පෙ—කොසලෙසුති ලොභිච්චසුතං, තත්තායං අනුත්තානපදවණණනා:—“සාලවතිකා”ති: තස්ස භාමස්ස තාමං, සො කීර වතියා පිය සමන්තතො සාලපනතියා පරික්ඛින්නො, තස්මා සාලවතිකාති චුච්චති. “ලොභිච්චො”ති: බ්‍රාහ්මණස්ස තාමං. “පාපක”නති: පරානුකම්පාවිරහිතතතා ලාමකං, න පන උචේදසස්ස තානං අඤ්ඤතරං. “උප්පන්නංහොති”ති: ජාතං හොති, න කෙවලච විතෙත ජාතමත්තමෙව, සො කීර තස්ස වසෙන පරිසමඤ්ඤපි එවං භාසති යෙව. “කිං කි පඤ්ඤ පරස්සා”ති: පරො යො අනුසාසියති සො තස්ස අනුසාසකස්ස කිං කරිස්සති, අත්තනා පටිලඬං කුසලධම්මං අත්තනාව සක්කන්තා ගරුකන්තා විශාතබ්බනති වදති. “හෙසිකං නිහාපිතං ආමනොසි”ති: හෙසිකාති එවං ඉතිලිඛිත වසෙන ලබ්බතාමං නිහාපිතං ආමනොසි, සො කීර භගවතො ආගමනං සුත්තං විනොසි:—විහාරං ගන්තො දදබ්බං නාම භාඤ්ඤෙහං පන ආනාපෙත්තා පසයිස්සාමිච්චෙව යථාසන්නාව ආගන්තුකභික්ඛං දස්සාමිති. තස්මා තං නිහාපිතං ආමනොසි. “පිඞ්ගො පිඞ්ගො”ති: කථාථාසුකත්ථං පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබ්බො හොති. “චිච්චෙච්චතු”ති: විමොචෙත්තු, තං දිඞ්ගතං විනොදෙත්තුති වදති. අයං කීර උපාසකො ලොභිච්ච බ්‍රාහ්මණස්ස පියසහායකො, තස්මා තස්ස අත්තකාමතාය එවමාග. “අප්පෙචනාම ඞ්ඤා”ති: එත්ථ පන පස්මච්ච නෙන භගවා ගජ්ජති, දුතියෙන අනුගජ්ජති අයං කිරෙත්ථ අභිප්පායො:—හෙසිකෙ එතදත්ථමෙව මයා චත්තාරි අසංඛෙය්‍යාති කප්පසතසහස්සච විවිධාති දුක්ඛාදති කඤ්ඤොන පාරමිසො පුරිතා, එතදත්ථං සබ්බඤ්ඤාභස්සං පටිවිඬං, න මෙ ලොභිච්චබ්‍රාහ්මණස්ස දිඞ්ගතං භික්ඛුං භාඤ්ඤාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො පස්මච්ච නෙන භගවා ගජ්ජති. කෙවලං හෙසිකෙ ලොභිච්චස්ස මමසනතිකෙ ආගමනං වා නිසජ්ජා වා අලාපසලාපො වා හොත්තු, සතෙපි ලොභිච්චසද්දිසානං සතසහස්සස්ස කංඛා හොති, පටිබලො අහං විනොදෙත්තුං. ලොභිච්චස්ස පන එකකස්ස දිඞ්ඛි විනොදනෙ මඤ්ඤං කොභාඤ්ඤාති ඉමමත්ථං දස්සෙන්නො දුතියච්චනෙන භගවා අනුගජ්ජති චිච්චෙච්චෙච්චො.

“සමුදයසජාති”ති: සමුදයස්ස සජාති හොගුප්පාදො, තතො උභිහං ධනධඤ්ඤානති අත්තො. “සෙ නං උපජීවනති”ති: යෙ ඤ්ඤාති පරිජනදුස්සකම්මකරුදයො ජනා තං නිස්සාය ජීවනති, “අත්තණ්ණකඤ්ඤ”ති: ලාභනාරයකඤ්ඤ. “නිනානුකම්පි”ති: එත්ථ හිතනති වඩ්ඪිං, අනුකම්පනති අනුකම්පි, ඉච්ඡතිති අත්තො. වඩ්ඪිං ඉච්ඡති වා නො වාති චුත්තං හොති. “නිරසං වා තිරව්ජානස්සොති වා”ති: සචෙ සා මිච්ඡාදිඞ්ඛි සම්පජ්ජති නිශ්පා හොති එකංසෙන තිරසෙ

නිබ්බන්ධනී, නො වෙ තිරච්ඡානශෝකියං නිබ්බන්ධනී අපේ. ඉද්දති යසො යථා අත්තනො ලාභනතරුයෙන සන්තාසං විජ්ජනති න තථා පරෙසං තසො සුද්දුභරං බ්‍රාහ්මණං සංවෙජ්ජතුකාමො “තං කිං මඤ්ඤ සි”ති දුතියං උපපත්තිමාහ: “සෙව්මෙ”¹ති: යෙව ඉමෙ තථාගතස්ස ධම්මදෙසනං සුචා අරියභූමිං ඔක්කමිතුං අසකතුනන්තා කුලපුත්තා, “දිබ්බා ගඛා”²ති: උපයොගතේ පච්චත්තවචනං, දිබ්බෙ ගඛෙති අපේ. “දිබ්බාගඛා”³ති: ඡන්තං දෙවලොකානමෙතං අධිවචනං, “පට්ටාපෙහනී”⁴ති: දෙවලොකගාමිනිං පටිපදං පුරයමානා දුතං දදමානා සිලං රක්කමානා ගඛිමාලාදීති පූජං කුරුමානා භාවනං භාවයමානා පාවෙනති විපාවෙනති පරිපාවෙනති පරිනාමං ගමෙන්නි. “දිබ්බානං ගඛානං අභිනිබ්බනතිසා”⁵ති: දිබ්බා භවානාම දෙව්‍යානං විමානාති, තෙසං නිබ්බන්ධනන්තරායාති අපේ. අථවා:-දිබ්බා ගඛානා දුතාදයො පුඤ්ඤවිසෙසා. “දිබ්බාගඛා”⁶ති: දෙවලොකෙ විපා කකඛතී, තෙසං නිබ්බන්ධනන්තරාය තාති පුඤ්ඤති කරුණතීති අපේ. “තෙසං අන්තරික්කතේ”⁷ති: තෙසං මග්ගසම්පත්ති ඵල සම්පත්ති දිබ්බභවිවිසෙසානං අන්තරායකරුතී ඉති ගභවා එත්තා වතා අතියාමිහෙනෙව ඔපම්මවිධිනා වචනවග්ගා උග්ගනං බ්‍රාහ්මණස්ස මානං තිජ්ඣිතා ඉද්දති වොදනාරහෙ තයො සන්තරෙ දස්සෙතුං “තයො ඛො මෙ ලොභිවො”⁸ති ආදිමාහ.

තත් “සා වොදනා”⁹ති: තෙ සන්තරෙ වොදෙනත්තස්ස සා වොදනා, “න අඤ්ඤා චිත්තං උපෙඨපෙහනී”¹⁰ති: අඤ්ඤාය ආර්භන නන්තරාය චිත්තං න උපෙඨපෙහනි. “වොදනගමො”¹¹ති: නිරන්තරං තස්ස සාසනං අකත්වා තතො උක්කමිත්වා පච්චත්තන්තීති අපේ. “ඔසක්කන්තීසා වා උස්සග්ගෙකසා”¹²ති. පටික්කමන්තියා උප ගච්ඡෙය්‍ය, අතිච්ඡන්තියා ඉච්ඡෙය්‍ය එකාය සම්පයොගං අතිච්ඡන්තියා එකො ඉච්ඡෙය්‍යාති චුත්තං ගොති. “පරමචුඛිං වා ආලිඛෙගසා”¹³ති: දුදුමපි අතිච්ඡමානං පරමචුඛිං සීනං පච්ඡන්තො ගන්තො ආලිඛෙගසා. “එචං සම්පද”¹⁴නති: ඉමස්සපි සන්ත්තො මම ඉමෙ සාවකාති සාසනා ඔක්කමව වත්තමානෙපි මොහෙන¹ අනුසාසනො ඉමං ලොභ ධම්මං එවං සම්පදමෙව ඊදිසමෙව වදාමි. ඉති සො එවරුපො තව ලොභ ධම්මො යෙන නිං ඔස්සක්කන්ති උස්සක්කන්තො විශ පරමචුඛිං ආලිඛගන්තො විශ හොසිති වොදනං අරහති. “කිං හි පරො පරස්ස කට්ඨස්සනී”²ති: යෙන ධම්මෙන පරෙ අනුසාසනී අත්තානමෙව තාව වෙත් සම්පාදෙති උජුං කරුති කිං හි පරස්ස කර්ස්සනීතිපි වොදනං අරහති. “නිබ්බාසිතබ්බ”³නති: සස්සදුසිකාති තිණාති උප්පාටෙත්වා පරිසුඛං කාතබ්බං, නතියවොදනාය “කිං හි පරො පරස්ස”⁴ති: අනුසාසනිං අසම්පට්ච්ඡනකාලතො පඨාය පරෙ අනුසාසිතබ්බො පරස්ස අනුසාසකස්ස, කිං කර්ස්සනීති නනු තත් අප්පායස්සක්කනං

1. සි II.ලොභෙන. 2. සි. I. II & III. නිව්වාසිතබ්බන්ති. සි. මු. නිදදසිතබ්බං.

ආපජ්ඣා අත්තනා පටිවිධි ධම්මං අත්තනාව මානෙතා පුජෙතා විහාතබ්බනති එවං වොදනං අරහතීති අත්තො. “න වොදනාරහො”ති: අයං හි යස්මා පඨමමෙව අත්තනානං පතිරුපෙ පතිසාපෙතා සාවකානං ධම්මං දෙසෙති සාවකාවස්ස අස්සවා හුතා යථානුසිද්ධං පටිපජ්ජනති. තාය ච පටිපත්තියා මහනතං විසෙසං අධිගච්ඡනති, තස්මා න වොදනාරහො. “නරකපපාතං¹ පපතනො”ති: මයා ගභිතාය දිසියා අහං නරකපපාතං පතනො. “උබ්බිද්ධා ථලෙ පතිසාපිතො”ති: තං දිසිං භිද්ධිතා ධම්මදෙසනාගත්තො අපායපපාතනො උබ්බිද්ධා සංගමග්ගථලෙ ධර්මතොමතීති වදති. සෙසමෙත්ථ උත්තාන මෙවාති.

**සුමඛලවිලාසිනියා දිසනිනායකභාස
ලොකිවචසුත්තවණ්ණනා
ති සි තා**

තෙවිජ්ජ සුත්තවණ්ණනා-13.

“එවමෙසුග”නති: තෙවිජ්ජසුත්තං, තත්ත්වං අනුත්තානපද වණ්ණනා:-“මනසාකම”නති: තස්ස ගාමස්ස නාමං. “උත්තරෙත මනසාකමස්සා”ති: මනසාකටතො අවිදුරෙ උත්තරපස්සො. “අමඛ වනො”ති: තරුණමරුකබසණෙනි, රමණීයො සො කීර භූමිභාගො, ගෙසා රජතපට්ඨසද්ධිසා වාලිකා විප්පකිණ්ණො උපරි මණ්ඩිතානං විශ්ඤානසාධනං අඛවනං, තස්මිං බුඛානං අනුච්ඡිකො පටිවෙකසුඛෙ අඛවනො විහරතීති අත්තො.

“අභිඤ්ඤානා අභිඤ්ඤානා”ති: කුලවාරිතනාදීසම්පත්තියා තත්ත පඤ්ඤානා. “වඩ්ඪි”ති: ආදිති තෙසං නාමානි, තත්ත වඩ්ඪි මප සාදවාසිකො, තාරුකෙතා ඉච්ඡාතඛගලවාසිකො, පොකාරසානි² උකකථවාසිකො, ජනුස්සොණී සාවඤ්චවාසිකො, නොදෙස්සො කුදි ගාමවාසිකො, “අඤ්ඤාතා”ති: අඤ්ඤා ව බහුජනා අත්තනො අත්තනො නිවාසභානෙහි ආගන්තවා මනසස්සායකරණත්ථං තත්ත පටිවසනති. මනසාකටස්ස කීර රමණීයතාය තෙ බ්‍රාහ්මණා තත්ත නදී තීරෙ ගෙහානි කාරෙතා පරික්ඛිපාපෙතා අඤ්ඤාසං බහුත්තං පවෙසනං නිවාරෙතා අත්තරන්තරං තත්ත ආගන්තවා වසනති.

“**වාසෙසභාරවාක්ඛන**”නති: වාසෙසභාරං ව පොකඛරසානිනො අනෙකවාසිකස්ස, භාරවාජස්ස ව භාරුකඛනෙකවාසිකස්ස, එතෙ කීර වෙ ජතිසම්පන්නා තිණ්ණං වෙදුනං පාරගා අග්ගස්ස. “**ජඩ්ඛා විහාර**”නති: විරතීසජ්ජාපට්ඨයා කිලමට්ඨිනොදන්තො ජංඝාවාරං, තෙ කීර දිවසං සජ්ඣායං කුච්චා සායණේහ උදාය නගානියසම්භාරං ගක්ඛමාලා ධොතවන්තී ගාභාපෙක්ඛා අත්තනො පරිජනපරිවුත්තා නගාසිකුකාමා නදීතීරං ගන්ත්වා රජනපට්ඨවණේහ වාලිකමජ්ඣේ අපරපරං වංකමිංසු. එකං වංකමන්තමිහරෙ අනුවංකමි, පුන ඉත රොති. තෙන වුත්තං “අනුවඬකමන්තානං අනුවිවරන්තාන”නති “**මග්ගාමග්ග**”ති: මග්ගෙ ව අමග්ගෙ ව, කතරන්තුවො පටිපදං පුරෙත්වා කතමෙන මග්ගෙන සක්කා සුඛං බ්‍රහ්මලොකං ගන්තුන්ති එවං මග්ගාමග්ගං ආරබ්භකථං සමුදාපෙසුන්ති අත්තො.

“**අජසාසනො**”ති. උජ්ජමග්ගස්ස වෙච්චනං, අජසා ව උජ්ජක මෙව. එතෙන අයන්ති ගච්ඡන්ති අජසාසනො. “**තිස්සාණිකො නිස්සානි**”ති: නියසායනො නියසානි, ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්ති අත්තො. කි ගච්ඡන්ති? තස්සකරස්ස බ්‍රහ්මසභව්‍යත්‍යාය, යො තං මග්ගං කරොති පටිපජ්ජති තස්ස බ්‍රහ්මණා සබ්බං සහභාවාය එකස්මිනෙ පානුභාවාය ගච්ඡන්ති අත්තො. “**සබ්බාස**”නති: යො අයං. “**අභවානො**”ති: කට්ඨො දීපිතො. “**බ්‍රාහ්මණේන සොකඛරසානිනා**”ති: අත්තනො ආචරියං අපදිසති, ඉති වාසෙසො සකමෙව ආචරියවාදං ථොමෙත්වා පග්ගණතිත්වා විවරති. භාරවාජෙපි සකමෙවති. තෙන වුත්තං “තෙව බො අසක්ඛි වාසෙසො”ති ආදි.

තතො වාසෙසො උභින්නවපි අමග්ගකං කථා අනියසාණිකාව, ඉමස්මිව ලොකෙ මග්ගකුසලොනාමි හොතා ගොතමෙන සදිසො නත්ති, භවම ගොතමො අවිදුරෙ වසති, සො නො තුලං ගගෙත්වා නිසින්නො වාණිජේ විශ කංඛං ඡිද්ධස්සතිනි වින්නත්වා තමන්දං භාරවාජස්ස ආරොචෙත්වා උභොපි ගන්ත්වා අත්තනො කථං භගවතො ආරොචෙසුං; තෙන වුත්තං “අථ බො වාසෙසො—පෙ—යවායං අක්ඛාතො බ්‍රාහ්මණෙන තාරුකෙන්නා”ති. “**එත්ථ හො ගොතමා**”ති: එහස්මිං මග්ගාමග්ගෙ. “**විග්ගහො**”ති: ආදිසු පුබ්බුප්පත්තිනො විග්ගහො අපරභාගෙ විවාදෙ, විවිධොපි සො නානා ආචරියානං වාදනො නානාවාදෙ. “**අථ කිසමිං පනි වො**”ති: කිමපි අයමෙව මග්ගොති අත්තනො ආචරියවාදමෙව පග්ගග්ගා තිස්සි, භාරවාජෙපි අත්තනො ආචරියවාදමෙව, එකස්මි එකස්මිං සංසයො නත්ති, එවං සති කිසමිං වො විග්ගහොති පුච්ඡති.

“**මග්ගාමග්ගෙ හො ගොතමා**”ති: මග්ගෙ ව හො ගොතම අමග්ගෙ ව, උජ්ජමග්ගෙ ව අනුජ්ජමග්ගෙ වාති අත්තො. එස කීර එක බ්‍රාහ්මණස්සාපි මග්ගං අමග්ගොති න වදති යථා පන අත්තනො ආචරි

යසා මගො උජ්මගො, න එවං අඤ්ඤාසං අනුභ්‍යානී, තසා තමෙවන්ථං දීපෙනො “කිවාපි හො හොතමා”ති ආදිමාහ. “සබ්බානි නානි”ති: ලිඛිතවිපල්ලාසෙන වදති, සබ්බෙ තෙති වුත්තං හොති. “බහුනි”ති: අභවා දසවා. “නානාමගානි”ති: මහත්ත අම හන්ත ජංඝමග්ගසකටමග්ගාදිවසෙන නානාචිධානි සාමන්තගාම නදිතලාක බෙත්තාදීනි ආගන්තුකා ගාමං පවිසනමග්ගාති.

“නිසන්ධනි වාසෙස වදෙසි”ති: හගවා තිකඛතතුං වච්ඡෙදං කාරෙත්වා පටිඤ්ඤං කාරාපෙසි, කසමා? තිත්ථියා හි පටිඡනිත්වා පථො නිග්ගස්සමානා අවජනනති, තථානාතුං න සකඛියානති.

“තෙ ව තෙවිජ්ජා”ති. තෙ තෙවිජ්ජා වකාගේ ආගමසක්කිමත්තං. “අභිවෙණි”ති: අභිපවෙණි එකෙන වක්ඛුමතා ගතිතයසියා කොටිං එකො අකො ගණනති නං අකං අඤ්ඤා නං අඤ්ඤාති එවං පණණාසසති අකා පටිපාටියා සපිතා අභිපවෙණිති වුවවති. “පරමපරංසංසත්තා”ති: ¹අඤ්ඤාමඤ්ඤං ලග්ගා, යසියා ගාහකෙනපි වක්ඛුමතා විරතිතාති අත්ථො. එකො කිර වුත්තො අභිගණං දිසවා අසුකසමි නාමගාමෙ බජ්ජහොජ්ජං සුලභනති උස්සාගෙත්වා තෙති “තත්ථ තො සාමිතෙති ඉදං නාම තෙ දෙමා”ති වුත්තෙ ලවං ගහෙත්වා අන්තරාමග්ගෙ මග්ගා ඔක්කමම ගන්තං ගච්ඡං අනුපරිගන්තුකා පුරිමස්ස ගත්තෙත පච්ඡිමස්ස කච්ඡං ගණනාපෙත්වා නිවිකමමං අත්ථි ගච්ඡථ තාව තුමෙහති වත්වා පල්ලාසි තෙ දිවසමපි ගන්තුකා මග්ගං අවිඤ්ඤානා කුතිං හො වක්ඛුමා කුතිං මග්ගොති පරිදෙවිත්වා මග්ගං අවිඤ්ඤානා තත්තෙව චරිංසු; තෙ සකාය වුත්තං “පරමපරංසංසත්තා”ති. “පුට්ඨොපි”ති: පුරිමෙසු දසසු බ්‍රාහ්මණෙසු එකොපි, “මුක්ඛිමොපි”ති: මජ්ඣේ ආචරියපාචරියෙසු එකොපි. “පච්ඡිමොපි”ති: ඉදනි තෙවිජ්ජෙසු එකොපි. “ගස්සකඤ්ඤවා”ති: හසිතබ්බඤ්ඤව. “නාමකඤ්ඤවා”ති: ලාමකඤ්ඤව, තදෙන අත්ථාභාවෙන් රිත්තකං, රිත්තකත්තා යෙව තුවජ්ජකං.

ඉදනි බ්‍රහ්මා තාව තිස්සා සො තෙවිජ්ජෙති න දිස්සුබ්බාව. යෙපි වන්දිමසුරියෙ තෙවිජ්ජා පස්සනති තෙසමපි සභව්‍යතාය මග්ගං දෙසෙත්තුං නප්පගොන්ති දස්සනත්ථං “තං කිං මඤ්ඤාසී”ති ආදිමාහ.

තත්ථ “සත්තො වජ්ඣමසුට්ඨො උග්ගච්ඡනති”ති: සසමිං කාලෙ උග්ගච්ඡනති “සත්ථ ව ඔග්ගච්ඡනති”ති: යසමිං කාලෙ අත්ථමෙනති, උග්ගමනකාලෙ ව අත්ථගමනකාලෙ ව පස්සනති අත්ථො. “ආසා වන්ති”ති: උදෙති හගවා වන්ද, උදෙති සුරියාති එවං ආශාවන්ති. “ථොමසනති”ති: සොමෙමා වන්දෙ පරිමච්චලො වන්දෙ සප්පහො වන්දෙති ආදීනි වදනතා පසංසනති; පෙලිසානි පග්ගතිතජ්ජිකා. “නමස්සමානා”ති: නමො ත්මොති වදමානා.

“සං පසානති”¹ති: එත් යනති නිපාතමත්තං. “කිං පන න කිත්”²ති: එත්:-ඉධ පන කිං වත්තබ්බං යත්ති තීර තෙව්ජේති බ්‍රාහ්මණෙති න බ්‍රහ්මා සකති දිසොති එවමත්තො වෙදිතබ්බො.

“සමනිතතිසා”³ති: සමහරිතා. “සාතපෙසා”⁴ති: යත්ත කත්ථි තීරෙ සිතෙන කාතෙන සකසා පානුනති කාතපෙසයා. “පාරං තඨිගුසාමො”⁵ති: නදිං අතිකකම්භා⁶ පරතීරං ගනතු⁷කාමො. “අවෙහසා”⁸ති: පකෙකාසෙය්‍ය. “එහි පාණපාර”⁹නති: අවෙහා පාර අපාරං එහි අථමං සහසාව ගහෙත්වා ගම්ඣසී අත්ථි මෙ අව්වා සිකං කමමනති අත්තො.

“සෙ ධම්මා බ්‍රාහ්මණකරණා”¹⁰ති: එත් පඤ්චසීල⁴ දසකුසල කමමපථහෙද ධම්මා බ්‍රාහ්මණකරණාති වෙදිතබ්බො. තබ්බිපරිතා අබ්‍රාහ්මණකරණා. “ඉද්ධමවහසාමා”¹¹ති: ඉද්ධං අවෙහම පකෙකාසාම, එවං බ්‍රාහ්මණානං අවහානස්ස තීරත්තකතං දස්සෙත්වා පුත්ථි හගවා අණණවකුච්ඡියං සුරියො විශ් ජලමානො පචසතගිකුළු පරිවුතො අචිරවතීතීරෙ නිසිනො අපරමි නදීඋපමං යෙව අාහරනොනා “සෙය්‍යපාපි”¹²ති ආදිමාහ.

“සාමගුණා”¹³ති: කාමසිත්තබ්බසේන කාමා, බක්ඛිනසේන ගුණා,¹⁴ “අනුජනාමි තිකබ්බෙ අහතානං වත්තානං දිගුණං සංඝාරි”¹⁵නති එත්ති පථලසො ගුණසො “අවෙවනති කාලා තරයතති රත්තියො වයො ගුණා අනුපුබ්බං ජහනති”¹⁶ති එත් රාසසො ගුණසො; “සතගුණා දකිණි පාටිකංඛිතබ්බා”¹⁷ති එත් අනිසංසසො ගුණසො, “අනතං අනතගුණං, කයිර මාලාගුණෙ බහු”¹⁸ති ව එත් බක්ඛිනසො ගුණසො, ඉධාපි එසෙව අධිපොතො; තෙන වුත්තං බක්ඛිනසේන ගුණාති. “මකුච්ඡිසෙද්දසා”¹⁹ති: මකුච්ඡිසෙද්දසොන පසිත්තබ්බා, එතෙනු පායෙන සොතවිසෙද්දසොදිසුපි අත්තො වෙදිතබ්බො. “ඉසා”²⁰ති: පරිඉසා²¹ වා හොනතු මා වා ඉසාරමමණගුතාති අත්තො. “කතතා”²²ති: කමණ්ණියා, “මනාපා”²³ති: මනවසිස්තකා, “පිසරුපා”²⁴ති: පියජතිකා, “සාමුපසංගිතා”²⁵ති: ආරමමණං කත්වා උපපජ්ජමානෙන කාමෙන උප සංගිතා, “රජනියා”²⁶ති: රජනියා, රාගුප්පත්ති කාරණගුතාති අත්තො. “ගගිතා”²⁷ති: ගෙධෙන අභිගුතා හුත්වා, “මුච්ඡිතා”²⁸ති: මුච්ඡා කාරප්පත්තාය අධිමත්තත්තණ්ණාය අභිගුතා. “අපෙකාපෙනා”²⁹ති: අධි ඔපත්තා ඔගාලකා, ඉදං සාරනති පරිනිසානප්පත්තා හුත්වා, “අනාදි නම දස්සාවිතො”³⁰ති: ආදිනවං අපස්සනතා. “අනිස්සරණෙද්දසා”³¹ති: ඉදමෙත්ති තිස්සරණනති එවං පරිජනනපඤ්ඤවිරගිතා, පච්චවෙකකත පරිභොගවිතීනාති අත්තො.

1. ම. කිං පන කිත්ති

2. ම. තදීතිරෙ අතිකකම්භා

3. සි. II. පහතු.

4. සි. II & III. දසසීල

5. සි. I. II & III. කාමගුණෙති.

6. සි. I. II & III. ගුණෙ.

7. සි. I & III. පරිසිසා.

“ආවරණ” කි: ආදිපු ආවරණීති ආවරණ, නිවාරයනනීති නිවරණ, ඔනකිනනීති ඔනහා,¹ පරියොනකිනනීති පරියොනහා,¹ කාමච්ඡද්දනං විජාරකපා විසුඛිමග්ගතො ගගෙනබ්බා. **“ආවමානිවුතා ඔපුටා පටිසොනවා”** කි: පදානි ආවරණාදීනං වසෙන වුත්තානි.

“සපටිග්ගහො” කි: ඉත්තිපටිග්ගහෙන සපටිග්ගහොති පුච්ඡති. **“අපටිග්ගහො හොගොනමා”** කි: ආදිපුපි කාමච්ඡද්දස්ස අභාවතො ඉත්තිපටිග්ගහෙන අපටිග්ගහො, ව්‍යාපාදස්ස අභාවතො කෙනවි සඬං වෙරවිතෙන අවෙරො, පීනමිඬස්ස අභාවතො චිත්තගෙලඤ්ඤසඬං තෙන ව්‍යාපජේඛන අව්‍යාපජේඛා, උඬවචකුකකුච්චාභාවතො උඬව කුකුච්චාදීති සංකිලෙසෙති. අසංකිලිඨචිත්තො සුපටිසුඬමානසො, විචිකිච්ඡාය අභාවතො චිත්තං වසෙ වතෙනති, යථා ව බ්‍රාහ්මණා චිත්තගතිකා හොනති විංඛස්ස වසෙ වත්තනති න තාදිසොති වසවතති.

“ඉධ වො පණා” කි: ඉධ බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙ, **“ආසීදිත්වා”** කි: අමග්ගමෙව මග්ගොති උපගන්ත්වා **“සංසීදනති”** කි: සමනලනති සඤ්ඤය පඬකං ඔතිණ්ණා විය අනුපවිසනති, **“සංසීදිත්වා විසාදං පාපුණනති”** කි: එවං පංකො විය නිසීදිත්වා විසාදං අඛගමඛගසමාජනං පාපුණනති, **“සුඛබ්බාරං මඤ්ඤෙ පතරනති”** කි: මරිචිකාය වම්භා² කාකපෙය්‍යානදීති සඤ්ඤය තරිස්සාමාති හතෙථි ව පාදෙති ව වායමමානා සුකබ්බාරං මඤ්ඤෙ පතරනති,³ තස්මා යථා තෙ හත්ථ පාදාදිසමාජනං පරිහජනං එවං අපායෙසු සමාජනපරිහජනං පාපුණනති, ඉධෙවච සුඛං වා සාතං වා න ලබ්භනති. **“නසමා ඉදං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණාන”** නති: තස්මා ඉදං බ්‍රහ්මසභව්‍යතාය මග්ගදීපකං තෙවිජ්ජානං පාවචනං තෙවිජ්ජානං බ්‍රාහ්මණානං, **“තෙවිජ්ජා ජපින”** නති: තෙවිජ්ජං අරඤ්ඤං, ඉරණනති⁴ අගාමකං මහාරඤ්ඤං වුවෙති. **“තෙවිජ්ජාවිපින”** නති: පුප්ඵලෙති අනුපහොග රුකෙබ්බි සංජනනං⁵ තිරුදකං අරඤ්ඤං, යත් මග්ගතො උක්කමිත්වා පරිවතති කුම්පි න සක්කා හොති, තං සක්කායාහ:—“තෙවිජ්ජාවිපිනනතිපි වුවෙති” කි. **“තෙවිජ්ජාව්‍යසන”** නති: තෙවිජ්ජානං පච්චිධව්‍යසනසදිස මෙතං, යථාති ඤාති රෙග හොග දිඬි සීලව්‍යසනපත්තස්ස සුඛං නාම නත්ති, එවං තෙවිජ්ජානං තෙවිජ්ජකං පාවචනං⁷ අගමම සුඛං නාම නත්ති දස්සෙති.

“ඡන්තවඬො” කි: ඡන්තො ච වඩ්ඪිතො ච, යොති කෙවලං තත්ථ ඡන්තොව හොති අඤ්ඤත්ථ වඩ්ඪිතො. තස්ස සමන්තා ගාමමග්ගා න

1. ම. මනාහනා.

4. ම. වමෙත්වා.

2. ම. ආදිසිත්වා.

5. ම. රිරිනනති.

3. ම. සුඛබ්බාරණං මඤ්ඤෙ තරනති.

6. සි. III. සජනනං.

7. ම. තෙවිජ්ජානං එතං පාවචනං.

සබ්බසො පච්චික්ඛා ගොනති, තසමා ජතවමොති ආහ. ජතවමොපි යො විරතීක්ඛනෙතො තස්ස න සබ්බසො පච්චික්ඛා ගොති,¹ තසමා “තාවදෙව අවසවං”ති ආහ, තං බණමෙව නික්ඛන්තනති අනේවා. “දකුණිකාන”නති අයං නුබො මග්ගො අයං න නුබොති කඛිධා වසෙන විරසිතතං. “වික්ඛාසිකාන”නති: යථා සුමුමං අත්ථකං සහසා පුච්ඡිතස්ස කස්සපි සරීරං. එබහාවං ගණ්ණාති, එවං එබදකුණාවගගණං.

“හතෙවමා”ති: ඉමිනා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤස්ස අපපටිගතභාවං දස්සෙති. තස්ස හි පුරිසස්ස මාරුවට්ටනාදීනං වසෙන සියා ඤාණස්ස පටිසාතො² තෙන සො දකුණායෙය්‍ය වා වින්දායෙය්‍යවා, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤං පන අපපටිගතං න සක්කා තස්ස තෙනවි අනන්තරයො කාතුනති දිපෙති.

“උලුඛපතු භවං ගොගමො”ති: උඛරතු භවං ගොතමො. “බ්‍රාහ්මණීං ජජ”නති: බ්‍රාහ්මණදුරකං, භවං ගොතමො මං බ්‍රාහ්මණ පුත්තං අපායමග්ගතො උඛරිත්වා බ්‍රහ්මලොකමග්ගෙ පතිඨාපෙනුති අනේවා.

අපස්ස භගවා බුබුප්පාදං දස්සෙත්වා සභිං පුබ්බභාගපටිපදස්ස මෙභාවාචිහාරදං බ්‍රහ්මලොකගාමිමග්ගං දෙසෙතුකාමො “තෙන හි වාසෙඨා”ති ආදිමාහ. තත් “ඉධ තථාගතො”ති ආදි සාමඤ්ඤඵලෙ වින්දාරිතං, “මෙත්තාසගගතො”ති ආදීසු යං වත්තබ්බං තං සබ්බං විසුඛිමග්ගෙ බ්‍රහ්මවිහාරකමමඨානකථායං වුත්තං.

“සෙය්‍යථාපි වාසෙඨ බලවා සංබධමො”ති ආදිපන ඉධ අපුබ්බං, තත් “බලවා”ති: බලසමපනෙතො. “සංබධමො”ති: සංබධමකො. “අප්පකසිරොනා”ති: අතිචේතන අදුක්ඛෙන, දුබ්බලො හි සංබධමො සංබධං ධම්මෙනොපි න සක්කොති වතස්සො දිසා සරෙන විඤ්ඤපෙත්තුං නාස්ස සංබ්බසදෙද්‍ය සබ්බතො ඵරති, බලවතො පන විපාරිකො³ ගොති. තසමා බලවාති ආදිමාහ. “මමන්තාස වෙතො විමුත්තිසා”ති: එත් මෙත්තාති වුත්තෙ උපවාදෙරපි අප්පනාපි වට්ටති, වෙතො: විමුත්තිති වුත්තෙ පන අප්පනාව වට්ටති. “සං සමාණිකානං කමම”නති: පමාණකතං කමමන්තාමකාමාවචරං. වුච්චති, අපමාණකතං කමමං නාම රූපාරූපාවචරං, තං හි පමාණං අතික්කම්ඤ්ඤා ඔදිස්සක අනොදිස්සක දිසාඵරණ්වසෙන වසෙස්ඤා කතතො අප්පමාණකතනති වුච්චති. “න නං නත්‍රාවසිස්සති න නං නත්‍රාවසිස්සති”ති: තං කාමාවචරකමමං තස්මිං රූපාවචරාරූපකමෙත ඔති යති න තිඨති. කිං වුත්තං ගොති? තං කාමාවචරකමමං තස්ස රූපාරූපාවචරකමමස්ස අනන්තරා ලග්ගිත්තුං වා ඨාත්තුං වා රූපාරූපාවචර

1. සි. I. II & III. පච්චික්ඛාගොනති.

2. සි. I & II. පටිප්පාතො.

3. සි. I & II. වින්දාරිතො.

කමමං ඵරිනාං පරියාදිසිනාං අත්තනො ඔකාසං ගහෙනාං පතිඨාතුං න සකෙකාති. අථ බො රූපාරූපාවචරකමමෙව කාමාවචරං මහොසො විශ පරිත්තං උදකං ඵරිනාං පරියාදිසිනාං අත්තනො ඔකාසං ගහෙනාං තිඨති තස්ස විපාකං පටිබාහිනාං සයමෙව බ්‍රහ්මසතව්‍යඥං උපනෙති.

“ඵචං විහාදි”ති: ඵචං මෙත්තාදිවිහාරී “ඵනො මසං ගහවග්ගං ගොනාමං සරණං”නති: ඉදමෙනෙසං දුතියං සරණංගමණං,¹ පයම මෙව ගෙනෙ මජ්ඣිමපණ්ණාසකෙ වාසිඨසුත්තං සුත්තං සරණං ගතා, ඉමං පන තෙවිජ්ජසුත්තං සුත්තං දුතියමපි සරණං ගතවා කතිපාහස්ස අවචයෙන පබ්බජිතා අග්ගඤ්ඤසුත්තෙ² උපසම්පදමෙව. අරහත්තව අලඤ්ඤං, සෙසං සබ්බත්ථ වුත්තානත්ථමෙවාති.

සුමඛගලවිලාසිනීයා දීඝනිකාසංකප්ඨාය

තෙවිජ්ජසුත්තවණ්ණනා

නි ඩි තා.

ඉති නිඪිතා ච

සිලකබ්බිවග්ගවණ්ණනා.

1. ඉ. සරණගමණං.

2. මු. පො. අග්ගප්පසාදසුත්තෙ,

සුමනලව්වසිතියා

දී ස නි කා ය ජි ක ථා ය

මහාවග්ග වණ්ණනා.

නමො තස්ස භගවතො අරහතො
සම්මාසම්බුද්ධස්ස.

මහාපදන සුතවණ්ණනා-14.

“එවමෙමසුතං—පෙ—කරෙට්ඨකුටිකාය”නති: මහාපදනසුතනං, තත්‍රායං අප්‍රබ්බපදවණ්ණනා:-“කරෙට්ඨකුටිකාය”නති: කරෙට්ඨි වරුණ රුකුබස්ස නාමං, කරෙට්ඨමණ්ඩපො තස්සා කුටිකාය වා රෙ සීතො. තස්මා කරෙට්ඨකුටිකානි වුවවති ගථා කොසඹරුකුබස්ස වා රෙ සීතතතා කොසඹකුටිකානි. අනෙතා ජෙතවනෙ කීර කරෙට්ඨකුටි කොසඹකුටි ගඤ්ඤුටි සලලෙසරනති¹ චත්තාරි මහාගෙහානි, එකෙකං සතසහස්සපරිව්වාගෙන නිප්පන්නං, තෙසු සලලෙසරං¹ රඤ්ඤු පසෙන දිනා කාරිතං, සෙසානි අනාඨපිණ්ඩකෙන ගහපඨිනා, ඉති භගවා අනාඨපිණ්ඩකෙන ගහපඨිනා ඵමානං උපරිකාරිතාය දෙවවිමාන කාප්පාය කරෙට්ඨකුටිකාය² විහරති.

“පච්ඡාභතත”නති: එකාසනික බලුපච්ඡාභතතිකානං පාතො භුත්තානං අනෙතා මජ්ඣිමනිකෙපි පච්ඡාභතතමෙව, ඉධ පන පකති භතතස්ස පච්ඡනො පච්ඡාභතතනති අධිපෙතං. “පිණ්ඩපාන පටිග්ගන්තනාන”නති: පිණ්ඩපානතො පටිකන්තනානං භතතකිවං කිඨපෙත්වා උභිතානනති අත්ථො. “කරෙට්ඨමණ්ඩලමාලෙ”ති: තස්සෙව කරෙට්ඨමණ්ඩපස්ස අවිදුරෙ කතාය තිසිදනසාලාය, සො කීර කරෙට්ඨමණ්ඩපො ගඤ්ඤුටිකාය ව සාලාය ව අනතරෙ ගොති. තස්මා ගඤ්ඤුටිපි කරෙට්ඨකුටිකානි සාලාපි කරෙට්ඨමණ්ඩලමාලොති වුවවති. “පුබ්බෙතිවාසපටිසංයුත්තා”ති: එකමි ජුතිං වෙපි ජුති යොති එවං විහතෙතන පුබ්බෙතිවුත්ථ බක්ඛසන්නාන සම්බාතෙන පුබ්බෙතිවාසෙන සංගං යොජෙත්වා පවත්තනා, “බමමි”ති බමමසංයුත්තා, “උදප දි”ති: අහො අව්චරියං දසබලස්ස පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං, පුබ්බෙ තිවාසං නාම කෙ අනුස්සරනති කෙ නානුස්සරනති, තිත්ථියා අනුස්ස

1. ම. සලලාභාරනති.

2. ම. කරෙට්ඨකුටිකාය.

රනකි, සාවකාව පවෙකබුඩාව බුඩාව අනුසාරනකි, කතරනිනියා අනුසාරනකි? යෙ අග්ගප්පතො කමමවාදිනො තෙපි වත්තාද්දිසං යෙව කප්ප අනුසාරනකි, සාවකා කප්පසතසහසං අනුසාරනකි, වෙ අග්ග සාවකා අසබ්බෙය්‍යසෙද්ව ව කප්ප සතසහසංසද්ව, පවෙකබුඩා වෙ අසබ්බෙය්‍යානි කප්පසතසහසංසව, බුඩානං පන එත්තකනනි පරිවේදෙ නනි, යාවතකං ආකඛිනනි තාවතකං අනුසාරනකි. යෙ අග්ගප්පතො කමමවාදිනො තිනියා තෙ බකිපට්ටපාටියා අනුසාරනකි, පට්ටපාටිං මුචිනා න සකෙකානනි. පට්ටපාටියා අනුසාරනතො පි අසඤ්ඤභවං පනා බකිප්පවතනිං න පසානනි ජලෙ පතිතා විය සකුණා කුණාපිය පඬුදා විය¹ ව ගොනති, තෙ තත්ථ ඵනා එත්තකමෙව ඉතො පරං නනිති දිසිං ගණනනි, ඉති තිනියානං පුබ්බෙතිවාසානුසාරණං අකානං යසි කොටගමනං විය ගොති. යථානි අකා යසිකොට්ඨාගකෙ සතියෙව ගව්න්තනි, අසති තත්ථෙව නිසිදනනි, එවමෙව තිනියා බකි පට්ටපාටියාව අනුසාරිතුං සකෙකානනි, න පට්ටපාටිං විසාපේඡා සකෙකානනි. සාවකාව බකිපට්ටපාටියාව අනුසාරනකි, අසඤ්ඤභවං පනා බකිප්පවතනිං² න පසානනි, එවං සනෙකපි තෙ වට්ට සංසරනක සත්තානං බකානං අභාවකාලො නාම නනි, අසඤ්ඤභවෙ පන පව කප්පසතානි පවත්තනනිති තත්තකං කාලං අතිකකමිනා බුබ්බෙති දිත්ත නයෙ ඵනා පරතො අනුසාරනකි, සෙය්‍යථාපි ආයසමා සොභිතො. වෙ අග්ගසාවකා පන පවෙකබුඩා ව චුතිපටිසක්ඛිං ඔලොකෙත්වා ඔලොකෙත්වා අනුසාරනකි, බුඩානං චුතිපටිසක්ඛිනිවං නනි, යං සං ණානං පසිඬුකාමාගොනනි තං තදෙව පසානනි. තිනියා ව පුබ්බෙ තිවාසං අනුසාරමානා අත්තනා දිඨ්ථුතකතමෙව අනුසාරනති තථා සාවකා, පවෙකබුඩාව බුඩා පන අත්තනා වා පරෙති වා දිඨ්ථකතසුතං සබ්බමෙව අනුසාරනති. තිනියානං පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤා බපේඡා පනකතිමිභාසසදිසං, සාවකානං පන පදිපොභාසසදිසං, අග්ගසාව කානං ඔසධිතාරකොභාසසදිසං, පවෙකබුඩානං වජ්‍රෙභාසසදිසං, බුඩානං සරද්ධුරියමණ්ඩලොභාස³ සදිසං, තස්ස එත්තකානි ජනි සතානි ජනිසහසංසානි ජනිසතසහසංසානිති වා එත්තකානි කප්ප සතානි කප්පසහසංසානි කප්පසතසහසංසානිති වා නනි යඬ්ඛිවි අනුසාරනතස්ස නෙව බලිතං න පටිසාතො ගොති. ආවජ්ජනපට්ටබ්බමෙව ආකංඛන මනසිකාර විතතුප්පාද පට්ටබ්බමෙවගොති, දුබ්බලපත්ත පුට්ටෙ වෙගකතිත්ත තත්තනාඤ්චෙව විය සිනෙරුකුටෙ විසංඝ ඉන්ද්‍ර වජ්ජරියෙ ව අසජ්ජමානමෙව ගව්න්ති, අගො මහනතං භගවතො පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤානනි එවං භගවතනං යෙව ආරබ්භ උප්පත්තා ජනා පවත්තිතානි අත්ථො. තං සබ්බමපි සංඛෙපතො දසෙත්තුං “ඉතිපි පුබ්බෙතිවාසො ඉතිපි පුබ්බෙතිවාසො”ති එත්තකමෙව පාද්‍රියං චුත්තං, තත්ථ ඉතිපිති එවමපි.

1. ම. ජලෙපතිතා කුණාපිය කුප්ප පතිතා පඬුදා විය.

2. සි. I, II & III. බකිපවතනං.

3. ම. සතසසුරියමණ්ඩලොභාස.

අසොසිඛො-පෙ-අඵභගවා අනුපසන්නොති එත්ථ යං වත්තබ්බං, තං බුභුජලවණ්ණනායං වුත්තමෙවි. අයමෙවහි විසෙසො:-තත්ථ සබ්බඤ්ඤානඤ්ඤෙන අසොසි ඉධ දිබ්බසොතෙන තත්ථ ව වණ්ණො වණ්ණකථා විපකතා ඉධ පුබ්බෙතිවාසකථා තස්මා භගවා ඉමෙ භික්ඛු මම පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණං ආරබ්භ ගුණං ථොමෙනති පුබ්බෙතිවාසඤ්ඤාණස්ස පන මෙ නිපථතතිං න ජනනති හන්ද තෙසං තස්ස නිපථතතිං කථෙත්වා දස්සාමිති ආගන්ත්වා පකතියාපි බුඩ්ධසනෙ නිසීදිත්වා ධම්මදෙසනත්මෙව සපිනෙ නං බණ්ණං යෙව භික්ඛුහි පපෙථා ටෙත්වා දිනෙන වරබුඩ්ධසනෙ නිසීදිත්වා “කායනුත්ථ භික්ඛවෙ”ති පුච්ඡාය ව “ඉධ භනෙන”ති ආදිනා පටිච්චනස්ස ව පරියොසානෙ තෙසං පුබ්බෙතිවාස පටිසංයුත්තං ධම්මකථං කථෙත්තුකාමො “ඉචේජ් යථා ථො”ති ආදිමාහ.

තත්ථ “ඉචේජ් යථා ථො”ති ඉචේජ් යථා ථො හු, අථ නං පහළ මානසා භික්ඛු යාවමානා “එතස්ස භගවා”ති ආදිමාහංසු. තත්ථ එතස්සාති එතස්ස ධම්මිකථා කරණස්ස, අථ භගවා තෙසං යාවනං ගහෙත්වා කථෙත්තුකාමො “තෙන හි භික්ඛවෙ සුණ්ඨාථා”ති තෙ සොවා වධානසාධුකමනසිකාරෙසු නියොජේත්වා අඤ්ඤාසං අසාධාරණං ඡිත්තවට්ඨමකානුස්සරණං¹ පකාසෙත්තුකාමො “ඉත්තො සො භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ.

තත්ථ “සං විපස්සි”ති යස්මිං කප්පෙ විපස්සි, අයං හි “යං”ති සද්දෙ “යං මෙ භනෙන දෙවානං නාවතීංසානං සමමුඛා සුත්තං සමමුඛා පටිග්ගතිනං ආරොචෙමෙනං භනෙන භගවතොති”ති ආදිසු පච්චත්තවචනෙ දිස්සති, “යං තං අපුච්ඡිම අභිත්තධිනො අඤ්ඤං යං උච්ඡාම තදිඝිස බුහි”ති ආදිසු උපසොගවචනෙ, “අභානමෙනං භික්ඛවෙ අනවකාසො යං එකිස්සා ලොකධාතුයා”ති ආදිසු කරණ වචනෙ, ඉධ පන භූමෙමති දළබ්බො. තෙන වුත්තං යස්මිං කප්පෙති. “උදපාදි”ති දසසහස්සිලොකධාතුං උත්තාදෙනො උපපජ්ජි, “භද්ද කප්පෙ”ති පච්චබුද්ධපාදපතිමභිත්තතා සුන්දරකප්පෙ සාරකප්පෙති, ඉති භගවා ඉධ කප්පං ථොමෙනො ඵවමාහ. යතො පඨාය කීර අමාසං භගවතා අභිනිහාරෙ කතො තස්මිං අත්තඉරෙ එකකප්පෙපි පච්චබුඩ්ධ නිබ්බත්තා නාම නජී, අමාසං භගවතො අභිනිහාරස්ස පුරණො පන තණ්හංකරො මෙධංකරො සරණංකරො දීපංකරොති චත්තාරො බුඩ්ධා එකස්මිං කප්පෙ නිබ්බත්තිංසු, තෙසං ඔරහාගෙ එකං අසංඛෙය්‍යං බුඩ්ධඤ්ඤාමෙව ආසී. අසංඛෙය්‍ය කප්පපරියොසානෙ පන කොණ්ඩඤ්ඤා නාම බුඬො එකොව එකස්මිං කප්පෙ උපපන්නො තතොපි අසංඛෙය්‍යං බුඩ්ධඤ්ඤාමෙව අහොසි අසංඛෙය්‍යකප්පපරියොසානෙ මභගලො සුමනො රෙවතො සොභිතොති චත්තාරො බුඩ්ධා එකස්මිං කප්පෙ උපපන්නා, තතොපි අසංඛෙය්‍යං බුඩ්ධඤ්ඤාමෙව

1. සි. II. ඡිත්තවට්ඨමකානුස්සරණං.

අහොසි. අසංඛෙය්‍යපරියොසානෙ පන ඉතො කප්පසහසහස්සාධි කස්ස අසංඛෙය්‍යස්ස උපරි අනොමදස්සි පදුමො නාරදෙති තයො බුඩ්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා, තතොපි අසංඛෙය්‍යං බුඩ්ධස්සද්ද මෙව අහොසි. අසංඛෙය්‍යකප්පපරියොසානෙ පන ඉතො කප්පසහ සහස්සානං උපරි පදුමුත්තරෙ භගවා එකොව එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නො, තස්ස ඔරතො ඉතො තිංසකප්පසහස්සානං උපරි සුමෙංඛා සුත්තොති වෙ බුඩ්ධා එකස්මිං කප්පෙ. උප්පන්නා තතො ඔරභාගෙ ඉතො අසාරස්සනං කප්පසහස්සානං¹ උපරි අන්දස්සි පිය දස්සි ධම්මදස්සිති තයො බුඩ්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා, අථ ඉතො වතුනවුතෙ කප්පෙ සිඛිද්ධො නාම බුඩ්ධො එකොව එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නො, ඉතො වානවුතෙ කප්පෙ තිස්සො ජුස්සොති වෙ බුඩ්ධා එකස්මිං කප්පෙ උප්පන්නා. ඉතො එකනවුතෙ කප්පෙ විපස්සි නාම භගවා උප්පන්නො. ඉතො එකතිංසෙ කප්පෙ සිඛි වෙස්සගුති වෙ බුඩ්ධා උප්පන්නා, ඉමස්මිං භද්දකප්පෙ කතුසන්ධියා කොනාගමනො කස්සපො ගොතමො අව්භාකං සමමාසම්බුද්ධොති වතුතාරො බුඩ්ධා උප්පන්නා මෙත්තෙය්‍යො උප්පජ්ජස්සති, එවමයං කප්පො පච්චුබ්බසාදපතිමණ්ඩ තත්තා සුඤ්ජකප්පො සාරකප්පොති භගවා ඉමං කප්පං ථොමෙනො එවමාහ.

කිං පනෙතං බුඩ්ධානං යෙව පාකටං ගොති, ඉමස්මිං කප්පෙ එත්තකා බුඩ්ධා උප්පන්නා වා උප්පජ්ජස්සනති වාති, උදුහු අඤ්ඤාසම්පි පාකටං ගොති. අඤ්ඤාසම්පි පාකටං ගොති. කෙසං? සුඛාවාස බ්‍රහ්මාණං, කප්පසංඝාතං. භාලස්මිං හි එකමසංඛෙය්‍යං එකඛණං හුත්වා ධීනෙ ලොකස්සනතිවාදෙ. ලොකස්ස සංස්ථානත්ථාය දෙවො වස්සිතුං ආරහති ආදිතොව අනගාරථකො හිමපාතො පිය ගොති, නතො කණ්ණිකා තසුලමත්තා මුග්ග මාස බද්දර ආමලක එළාඑක කුමභණ්ඩ අලාබ්‍රමත්තා උදකධාරා හුත්වා අනුකක්මෙන උසහ වෙ උසහ අසිඛි ගාවුන අසිඛියොජන යොජන විශොජන-පෙ-යොජනසහ යොජන සහස්ස මත්තා හුත්වා කොට්ඨකසහස්සවක්කවාලභබ්‍රහ්මනාරං යාව අක නිඝ්ඤා බ්‍රහ්මලොකා පුරෙත්වා තිස්සති. අථ නං උදකං අනුපුබ්බෙන භස්සති භස්සනො උදකෙ පකතිදෙවලොකථානෙසු දෙවලොකා සණ්ඨගතති. තෙසං සණ්ඨගතවිධානං විසුඛිමග්ගෙ පුබ්බෙතිවාසකථා යං වුත්තං, මහුස්සලොකථානං පන පනෙත උදකෙ ධම්මකරකස්ස මුඛෙ පිහිනෙ පිය වානවස්සෙත නං උදකං සනතිස්සති උදකපිඤ්ඤ උප්ප ලිනිපත්තං පිය පඨවිසණ්ඨාති. මහාබෝධිපලලභිකා විතස්සමානෙ ලොකෙ පච්ඡා විතස්සති සණ්ඨගමානෙ පඨමං සණ්ඨගති තත්ථ පුබ්බ නිමිත්තං හුත්වා එකො පදුමිතිගච්ඡති උප්පජ්ජති තස්ස සවෙ නස්මිං කප්පෙ බුඩ්ධා නිබ්බත්තනති පුස්ථං උප්පජ්ජති නොවෙ උප්පජ්ජනති න උප්පජ්ජනති උප්පජ්ජමානා ව සවෙ එකො බුද්ධානිබ්බත්තිස්සති එකං.

උප්පජ්ජති සචෙ චෙ-තයො-වත්තාරො-පච බුඛා නිබ්බත්තිස්සන්ති පච උප්පජ්ජන්ති, නාති ච බො එකස්මිං යෙව නාලෙ කණ්ණිකාබ්බාති සුත්තා සුඛවාසබ්බුභවානො ආයාම මාරිසා පුබ්බතිමිත්තං. පස්සාමාති මහා බොධිපලලභිකථානං ආගච්ඡන්ති. බුඛානං අනිබ්බත්තනාසපෙස පුප්ථං න භොති, තෙ පන අපුප්ථකං¹ ගච්ඡං දිස්සා අක්කිකාරො වහ ලොකො හවිස්සති, මහමතා සත්තා අපායෙ සුරෙස්සන්ති ඡදෙවලොකා නච බුභවලොකා සුඤ්ඤ හවිස්සන්ති අනත්තමනා භොන්ති. පුප්ථිත කාලෙ පන පුප්ථං දිස්සා සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තෙහු මාභුකුච්ඡිං ඔක්ක මනෙතෙහු නික්කමනෙතෙහු සම්පුජ්ඣිතෙතෙහු ධම්මවක්කං පචත්තනෙතෙහු යමකපාරිභාරියං කාරොනෙතෙහු දෙවොරොගණං කාරොනෙතෙහු ආයු සඛාරං විස්සජ්ජනෙතෙහු පරිනිබ්බායනෙතෙහු දසසහස්සවක්කවාල කමපනාදීතිපාරිභාරියානි දක්ඛිස්සාමාති, වත්තාරො අපායා පරිහා සිස්සන්ති ඡදෙවලොකා නචබුභවලොකා පරිපුරෙස්සන්ති ච අත්ත මනා උද්භං උද්භේත්තා අත්තනො අත්තනො බුභවලොකං ගච්ඡන්ති. ඉමස්මිං පන කපෙස පචපද්ධතී උප්පජ්ජංසු, තෙසං නිමිත්තානං ආනුභාවෙන වත්තාරො බුඛා උප්පන්නා පචමො උප්පජ්ජස්සති, සුඛවාසබ්බුභවානොපි තානි පද්ධතී දිස්සා ඉමමිත්ථං ජනිංසු. තෙන වුත්තං:-“අඤ්ඤසම්පි පාකචං භොති”ති. ඉති හගවා “ඉතො සො භික්ඛවෙ”ති ආදිනා නයෙන කප්පපරිචේඡදවසෙන පුබ්බෙතිවාසං දස්සෙත්වා ඉද්දති තෙසං බුඛානං ජාතිපරිචේඡදදිං දස්සෙත්වා “විපස්සි භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ.

තත්ථ ආයුපරිචේඡදෙ “පටිත්තං ලහුක”න්ති.² උභයමෙතං අප්ප කස්සෙච චෙච්චනං, යං හි අප්පනං නං පරිත්තචෙච ලහුච භොති. “අප්පං මා හිමස්ස”ති වස්සසතතො උපරි අප්පං අඤ්ඤං වස්සසතං අප්පත්වා විසති වා තිංසං වා වත්තාලීසංවා පණ්ණාසං වා සසිං වා වස්සාති ජීවති. එවං දිඝායුකො පන අනිදුලලභො, අසුභො කිර එවං චිරං ජීවතිති තත්ථ තත්ථ ගතත්වා දද්ධබ්බා භොති. තත්ථ විසාඛා උපාසිකා විසං වස්සසතං ජීවි, තථාපොක්කරසාදි බ්‍රාහ්මණො, බ්‍රහ්මායු බ්‍රාහ්මණො, සෙලො බ්‍රාහ්මණො, පාචාරිය³ බ්‍රාහ්මණො, ආනන්දපෙරො, මහා කස්සපපෙරොති. අනුරුඞ්ගපෙරො පන වස්සසතචෙච පණ්ණාසච වස්සාති, බකකුලපෙරො වස්ස සතචෙච සසි ව වස්සාති, අයං සබ්බ දිඝායුකො, සොපි චෙච්චස්සන්ති න ජීවි, විපස්සිආදයො පන සඤ්ඤපි බොධිසත්තා මෙත්තා පුබ්බභාගෙන සොමනස්ස සහ ගත ඤ්ඤාසමප්පන්නඅසංඛාරිකවිත්තෙන මාභුකුච්ඡිස්මිං පරිසන්ති. ගණනිංසු, තෙන විත්තෙන ගතිනාය පරිසන්තියා අසඤ්ඤියං ආයු. ඉති සබ්බබුඛා අසඤ්ඤියායුකා තෙ නාසමා අසඤ්ඤියං න අභංසු? උදුභොජනවසෙනති⁴ ආයු⁵භාගතිපි වඩ්ඪතිපි.

1. ම. අපුප්ථකං.

2. සි. I II & III. පරිත්තං ලහුසන්ති.

3. ම. බාචාරිය.

4. සි. II & III. උදුභොජනවිපක්ඛියා

5. සි. II. ආයුං.

තත් සද් රාජානෝ අධම්මිකා හොනති, තද් උපරාජ් සෙනාපති සෙසී සකලනගරං සකලරථං අධම්මිකමෙව හොති. අථ නෙසං ආරක්කකා දෙවතා තාසං දෙවතානං මිත්තා භුමිවදෙවතා භුමිතානං දෙවතානං මිත්තා ආකාසභද්දෙවතා ආකාසභද්දෙවතානං මිත්තා උණ්හවලාහකා උණ්හවලාහකානං දෙවතානං මිත්තා අභවලාහකා දෙවතා තාසං සීතවලාහකා දෙවතා තාසං වසාවලාහකා දෙවතා තාසං වායුමහාරුජ්ඣා තාසං තාවතීංසා තාසං යාමාති එවං යාව හවග්ගා යපෙතො අරියසාවනෝ සබ්බා දෙවබ්‍රහ්මපරිසාපි අධම්මිකා හොනති. තාසං අධම්මිකතාය විසමං චන්ද්‍රිමසුරියා පරිහරනති, වාතො යථා මග්ගෙන න වායති, අයථා මග්ගෙන වායනො ආකාසභද්ධිමානාති බොහෙති, විමානෙසු බ්‍රහ්මතෙසු දෙවතානං කීළ නන්දාය විත්තාති න නමනති, දෙවතානං කීළනන්දාය විත්තෙසු න නමනොසු සීඝ්‍රණ්‍යහෙදො උතුයථාකාලෙන න සම්පජ්ජති. තස්මිං අසම්පජ්ජනො න සම්මා දෙවො වසස්ති, කද්වි වසස්ති කද්වි න වසස්ති, කන්ධි වසස්ති කන්ධි න වසස්ති. වසස්නොපි වප්පකාලෙ අංකුර කාලෙ නාළකාලෙ පුප්ඵකාලෙ බිරගහණාදිකාලෙසු යථා යථා සස්සානං උපකාරො න හොති, තථා තථා වසස්ති ච විගච්ඡති ච. තෙන සස්සාති විසම්පාකාති හොනති විගහගඤ්චණ්ණරසාදිසම්පත්තිති, එකභාජනෙ පක්ඛිත්තතණ්ඤාලෙසුපි එකස්මිං පදෙසෙ භත්තං උත්තමුලං හොති, එකස්මිං අතිකීලිනං හොති, එකස්මිං සම්පාකං, තං පරිභුත්තං කුච්ඡියම්පි තිගෙව ආකාරෙහි පච්චති. තෙන සත්තා බව්‍යා බාධාවෙව හොනති අප්පායුකා ච, එවං තාව උතුභොජනවසෙන ආයු භායති.¹

යද් පන රාජානෝ අධම්මිකා හොනති, තද් උපරාජ්නොපි අධම්මිකා හොනති. පුරිමනෙයෙනෙව යාවබ්‍රහ්මලොකා සබ්බෙපි අධම්මිකා හොනති. තෙසං අධම්මිකත්තා සමං චන්ද්‍රිමසුරියා පරිහරනති යථා මග්ගෙන වාතො වායති. යථා මග්ගෙන වායනො ආකාසභද්ධිමානාති න බොහෙති, එතෙසං අසබ්බොහෙ දෙවතානං කීළනන්දාය විත්තාති නමනති, එවං කාලෙන උතුසම්පජ්ජති, දෙවො සම්මා වසස්ති, වප්පකාලෙනො පඨාය සස්සානං උපකාරං කරොනොතා කාලෙ වසස්ති කාලෙ විගච්ඡති, තෙන සස්සාති සම්පාකාති සුගතියාති සුවණ්ණාති සුරසාති ඔජ්වන්තාති හොනති. තෙහි සම්පාදිතභොජනං පරිභුත්තම්පි සම්මා පරිපාකං ගච්ඡති, තෙන සත්තා අරොගා දීඝායුකා හොනති, එවං උතුභොජනවසෙන ආයු වංච්ඡති.

තත් විපස්සී භගවා අසීතිවස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බත්තො, සිඛි² භගවා සත්තනිවස්සසහස්සායුකකාලෙති. 9෫ං අනුපුබ්බිකපරිභි නසදිසං කතං, න පන එවං පරිභිනං, වඩ්ඛිකා වඩ්ඛිකා පරිභිනනති

1 සී. III. ආයුකාති.

2 සී. I & II. සිඛිසත්තාති.

වෙදිතබ්බං. කථං ඉමස්මිං තාවකපෙස කක්කුසන්ධො භගවා චත්තාරීස වස්සසහස්සායුකකාලෙ නිබ්බන්ධො, ආයුප්පමාණං පච්ඡොදාසෙ කච්ඤා චත්තාරි යච්ඤා පච්ඡොදෙ විජ්ජමානො යෙව පරිනිබ්බන්ධො, තං ආයු පරිහායමානං දසවස්සකාලං පච්ඤා පුන වඩ්ඪමානං අසංඛෙය්‍යං හුක්ඛා තත්තො පරිහායමානං තිංසවස්සසහස්සකාලෙ ජීතං, තද්ද කොනාගම නො භගවා නිබ්බන්ධො. තස්මිම්පි තථෙව පරිනිබ්බන්ධෙ තං ආයු දස වස්සකාලං පච්ඤා පුන වඩ්ඪමානං අසංඛෙය්‍යං හුක්ඛා පරිහායමානං චිස්ඨි වස්සසහස්සකාලෙ ජීතං, තද්ද කස්සපො භගවා නිබ්බන්ධො. තස්මිම්පි තථෙව පරිනිබ්බන්ධෙ තං ආයුදසවස්සකාලං පච්ඤා පුන වඩ්ඪමානං අසංඛෙය්‍යං හුක්ඛා පරිහායමානං වස්සසහස්සකාලං පත්තං, අථ අමානං සමොසමුඛො නිබ්බන්ධො. එවං අනුපුබ්බිත අපරිහායිකා පරිහායිකා වඩ්ඪිකා වඩ්ඪිකා පරිහින්නති වෙදිතබ්බං. තත්ථ යං යං ආයු පරිමාණෙසු මුහුස්සෙසු බුධා නිබ්බත්තන්ති, තෙසම්පි තදෙව¹ ආයුපරිමාණං ගොතීති.

ආයුපරිවේෂදෙ නිසීනො.

බොධිපරිවේෂදෙ පන “පාටලියා මුලෙ”²ති: පාටලිකරුකධස්ස ගෙයා, තස්සා පන පාටලියා බන්ධො තං දිවසං පණ්ණාසරතනො හුක්ඛා අබ්බුග්ගහො සාබා පණ්ණාසරතනාති, උබ්බධෙන රත්තසතං අගොයි. තං දිවසව සා පාටලි කණ්ණිකාබ්බෙති විස පුප්ථෙති මුලතො පඨාය එකසජ්ජනා අගොයි, දිබ්බං ගතිං වායති. ත කෙව ලච තද්ද අයමෙව පුප්ථිනා, දසසහස්සවක්කවාළෙ සබ්බෙ පාටලියො පුප්ථිනා, ත කෙවලඤ්ච පාටලියො, දසසහස්සවක්කවාළෙ සබ්බ රුක්කානං බන්ධෙසු බන්ධපද්මාති සාබාසු සාබාපද්මාති ලතාසු ලතා පද්මාති ආකාසෙ³ ආකාසපද්මාති පුප්ථිනාති, පඨවිතලං භිඤ්ඤාපි මහාපද්මාති උභිතාති මහාසමුද්දෙසි පච්චණ්ණපද්මෙති නිලුප්පල රත්තප්පලෙති ව සජ්ජෙනා අගොයි. සකලදසසහස්සවක්කවාළං ධජ මාලාකුලං, තත්ථ තත්ථ නිබ්බිධ⁴ පුප්ථද්ධමිත්ථස්සයමාලාගුණවිප්පකිණ්ණං නානාවණ්ණකුසුමසමුජ්ජලං තඤ්ඤත්තං විත්තලතාවත මිස්සකචන ථාරුසකචතසදිසං අගොයි. පුරුෂිමවක්කවාළමුබවට්ටිය, උස්සිතධජ පච්චමවක්කවාළමුබවට්ටිය අභිගන්නති, පච්චිද්දකම්භුත්තරවක්ක වාලමුබවට්ටිය උස්සිතධජ දකම්භවක්කවාළමුබවට්ටිය අභිගන්නති. එවං අඤ්ඤාමඤ්ඤාසිරිසමපත්තාති වක්කවාලාති අගෙසු.

“අභිසමුඛො”⁵ති: සකලං බුබ්බුග්ගවිභවසිරිං පරිවිජ්ඣමානො චත්තාරි සච්චාති අභිසමුඛො, “සිඛි භික්ඛවෙ භගවා අරහං සමො සමුඛො පුණ්ඩරිකස්ස මුලෙ අභිසමුඛො”⁶ති ආදිසු පි ඉමිනාව තයෙන වර්ණනා වෙදිතබ්බා.

1. ම. තං තදෙව

2. සි. I & III ආකාසෙසු.

3. සි. I & II. නිබ්බ.

එක් පන “සුඛජිකො”¹ති: සෙතඹරුකො, තසාපි තදෙව පරිමාණං, තං දිවසව සොපි දිබ්බගතෙති පුපෙථති සුසජ්ඣෙනා අහොසි. න කෙවලව පුපෙථගෙව, එලෙහිපි සජ්ඣෙනා අහොසි. තසා එකතො තරුණාති එලාති එකතො මජ්ඣිමාති එකතො නාතිපක්කාති එකතො සුපක්කාති පක්ඛිත්තදිබ්බාජති විය සුර සාති ඔලඹනති. යථා සො, එවං සකලදසසහස්සවක්කවාලෙ පුපු පගරුකො පුපෙථති එළුපගරුකො එලෙහි පතිමණ්ඩිතා අහෙසුං.

“සාලො”²ති: සාලරුකො, තසාපි තදෙවපරිමාණං, තපෙච පුපථසිරි විහවො වෙදිතබ්බො. සිරිසරුකෙට්ඨි¹ එසෙවනයො, උදුඹරෙ පුපථාති නාහෙසුං, එලවිභුති පනෙත් අගේ වුත්තනයාව. තථා නිශ්‍රොධෙ, තථා අස්සත්තති. ඉති සබ්බවුඛානං එකොව පලලඹො, රුකො පන අඤ්ඤපි හොනති. තෙසු යස්ස යස්ස රුකකස්ස මුලෙ වතුමග්ගඤ්ඤසංඛිතං බොධිං වුඛා පටිච්ඡිකනති, සො සො බොධිති වුවිතීති.

අං. බොධිපටිච්ඡදෙ නාම.

සාවකයුගපටිච්ඡදෙ පන “ඛණ්ඩනිස්ස”³නති: බණ්ඩො ව තිස්සො ව, තෙසු බණ්ඩො එකපිතිකො කතිඨහානා, තිස්සො පුරොතිතපුත්තො, බණ්ඩො පඤ්ඤපාරමියා මත්තං පත්තො, තිස්සො සමාධිපාරමියා, “අග්ග”⁴නති: ධපෙත්වා විපස්සිං භගවන්තං අවසෙසෙති සඬ්ඨං අසද්ධං ගුණතාය උත්තමං, “භද්දයුග්ග”⁵නති: අග්ගපත්තත්තා යෙව භද්දයුගං.

“අභිභුසමභව”⁶නති: අභිභු ව සමාවො ව, තෙසු අභිභු පඤ්ඤ පාරමියා මත්තං පත්තො සිඛිතා භගවතා සඬ්ඨං අරුණවතීනො බුහවලොකං ගන්තො බුහවපරිසාය විවිධාති පාටිභාරියාති දස්සෙනො ධම්මං දෙසෙත්වා සහස්සිලොකධාතුං අතිකාරෙත එරිත්වා කිං ඉදන්ති සංජත සංවෙශානං ඔහාසං එරිත්වා “සබ්බෙ මේ රුපව පස්සන්තු සද්දව සුණන්තුති අධිස්භිත්වා ආරහථාති ගාථාවයං භණ්ණෙනො සද්දං සාවෙසි. සමාවො සමාධිපාරමියා මත්තං පත්තො අහොසි.

“සොණ්ණත්තර”⁷නති: සොණො ව උත්තරෙ ව, තෙසුපි සොණො පඤ්ඤ පාරමිං පත්තො, උත්තරෙ සමාධිපාරමිං පත්තො අහොසි.

“විඬුරසජ්ච”⁸නති: විඬුරෙ ව සජ්චො ව, තෙසු විඬුරෙ පඤ්ඤ පාරමිං පත්තො අහොසි. සජ්චො සමාධිපාරමිං පත්තො සමාපජ්ජන බහුලො රත්තිස්සානදිවාසාන කුටි ලෙන මණ්ඩපාදිසු සමාපත්ති බලෙ නෙව යාපෙත්තො⁹ එකදිවසං අරඤ්ඤ නිරොධං සමාපජ්ජ අප් නං

1. සි. I & II. සිරිසරුකොට්ඨි.

2. සි. II. පඤ්චකා.

3. ම. කායනෙතො.

වතකවමිකාදයො මනොති සලලකෙබ්බා කාපෙසුං; සො යථා පරිවේදෙන සමාපතතිතො වුදාය විවරති පපොථොවෙබ්බා ගාමිං පිණ්ඩාය පාවිසී, නද්‍යපාදයෙව ව නං සඤ්ඤවොති සජාතිංසු.

“භික්‍ෂොසුගතර”නති: භිග්ගොසො ව උතතරෙ ව, තෙසු භිග්ගොසො පඤ්ඤය උතතරෙ, උතතරෙ සමාධිනා උතතරො අගොයි.

“තිග්ගහාරවාජ”නති: තිග්ගො ව හාරවාජෙ ව, තෙසු තිග්ගො පඤ්ඤපාරමිංපතෙනා, හාරවාජෙ සමාධිපාරමිංපතෙනා අගොයි.

“සාරිපුත්තමොග්ගලාන”නති: සාරිපුත්තො ව මොග්ගලානො ව, තෙසු සාරිපුත්තො පඤ්ඤවිසයෙ, මොග්ගලානො සමාධි විසයෙ අගොනාති.

අසං සාවකසුභපරිවේජදෙ නාම.

සාවකසනතිපාතපරිවේජදෙ විපස්සිස්ස භගවතො පඨමසනති පාතො වතුරභිතො අගොයි. සබ්බෙ එහි භික්ඛු සබ්බෙ ඉච්ඡා නිබ්බතතපත්තවිවර සබ්බෙ අනාමනතිතාව ආගතා. තෙ ව බො පණ්ණරස් උපොසථදිවසෙ. අථ සත්ථා විජතීං ගහෙත්වා නිසින්නො උපොසථං ඔසාරෙසී, දුතියතතියෙසුපි එසෙවනයො, තථා සෙස වුදානං සබ්බසනතිපාතෙසු.

යත්ථා පන අමහාකං භගවතො පඨමබොධියාව එකො සනති පාතො අගොයි, ඉදව සුත්තං අපරභ්ගෙ චුත්තං; තත්ථා “මග්ගං භික්ඛවෙ එතරති එකො සාවකානං සනතිපාතො”ති¹ අනිසංපෙචා අගොසිති චුත්තං. තත් “අඛිඤ්ඤෙසාති භික්ඛුසතාති”ති: පුරුණ ජට්ටුනං සහස්සං චිත්තං අග්ගසාවකානං පරිවාරති අඛිඤ්ඤෙය්‍ය සතාතීති අඛිඤ්ඤෙසාති භික්ඛුසතාති, තත් චිත්තං අග්ගසාවකානං අභිනිහාරතො පදාය වන්චුං කපේත්වා පබ්බජ්ජා දීපෙතබ්බා. පබ්බ ජ්ඣානං පන තෙසං මහාමොග්ගලානො සත්තමෙ දිවසෙ අරහත්තං පතෙනා, ධම්මසෙනාපති පණ්ණරස් දිවසෙ ගිජ්ඣකුටපබ්බතමජේඛ සුකරබතලෙනවාරෙ භාගිනෙය්‍යස්ස දීඝනබස්ස පරිබොජකස්ස සජ්ජතෙ ධම්මොගෙ වෙදනාපරිග්ගහසුත්තනෙන දෙසියමානෙ දෙසකං අනුබම්මානං² ඤාණං පෙසෙත්වා සාවකපාරමිඤ්ඤං පතෙනා, භගවා ථෙරස්ස අරහත්තපතතිං ඤාත්වා වෙහාසං අබ්භුග්ගනත්වා වෙළවනෙ පතිදාසී. ථෙරො කහනනුබො භගවා ගතොති ආවජේජනෙනා වෙළවනෙ පතිසීතභාවං ඤාත්වා සගම්චි වෙහාසං

1. සි. I. II & III. එකොසනතිපාතොති.

2. සි. I. II & III. අනුබම්මානං. ම අනුබුජ්ඣමානං.

අබ්බුග්ගනනා වෙළුවනෙ යෙව පනිසාසි, අථ හගවා පාතිමොක්කං ඔසාරෙසි. තං සනතිපාතං සකාය හගවා “අබ්බුතෙදසාති භික්ඛු සතානිති ආහ.

අයං සාවක සනතිපාත පටිච්ඡෙදො නාම.

උපසාකපටිච්ඡෙදෙ පන “ආනන්දො”ති: නිබ්බුපසාකභාවං සකාය වුත්තං, හගවතො හි පඨමබොධියං නිබ්බා උපසාකා නාගෙසුං. එකදු නාගසමාලො පත්තව්වරං ගහෙතො විවරි, එකදු නාගිනො, එකදු උපවානො, එකදු සුනකකිත්තො, එකදු චුඤ්ඤෙසො, එකදු සාගතො, එකදු මෙඝියො, තත් එකදු හගවා නාගසමාලායේ රෙන සඬං අඬානමග්ග පටිපනෙතො වෙධාපථං පනෙතො. ඵෙරොමග්ගා ඔක්කමම හගවා අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමිති ආහ, අථ නං හගවා එහි භික්ඛු ඉමිනා ගච්ඡාමාති ආහ. සො හඤ්ඤ හගවා භූමනාකං පත්තව්වරං ගණහථ, අහං ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමිති වතො පත්තව්වරං ඡමයං ඤපෙභුං ආරඬො, අථ නං හගවා ආහර භික්ඛුති වතො පත්තව්වරං ගහෙතො ගතො. තස්සපි භික්ඛුනො ඉතරෙන මග්ගෙන ගච්ඡතො වොරා පත්තව්වරං වෙච හරිංසු, සිසව හිඤ්ඤ, සො හගවා වදාති මෙ පටි සරණං න අඤ්ඤාති විනෙතො ලොභිතෙන ගලුනෙතන හගවතො සනතිකං ආගමි, කිමිදං භික්ඛුති ව වුත්තෙ තං පවතති. ආරොවෙසි. අථ නං හගවා මා විනාසි භික්ඛු එතං කාරණයෙව තෙ නිවාර සිමනාති වතො සමස්සාසෙසි, එකදු පන හගවා මෙඝියයේරෙන සඬං පාවිනවංසමගදයෙ ජනතුගාමං අගමාසි, තත්තාපි මෙඝියො ජනතු ගාමෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා නදීතිරෙ පාසාදිකා අඬවතං දිසො හගවා භූමනාකං පත්තව්වරං ගණහථ අහං එතසමි අඬවතෙ සමණධමමං කරෙමිති¹ වතො හගවතා තික්කිත්තං නිවාරියමානොපි ගතො අතු සලවිතකෙකති අකාසනෙතො² පට්ඨාගනුතො තං පවතති. ආරොවෙසි, තමපි හගවා ඉදමෙව තෙ කාරණං සලලකෙතො නිවාරසිමනාති වතො අනුපුබ්බෙන සාවතං අගමාසි, තත් ගතිකුට්ඨපටිච්ඡෙණ පඤ්ඤත්තවරබුඩාසනෙ තිස්සිනො භික්ඛුසඬපටිවුත්තො භික්ඛු ආමනෙතසි: භික්කවෙ ඉදාතිමහි මහලුකො, එතෙව භික්ඛු ඉමිනා මග්ගෙන ගච්ඡාමාති වුත්තෙ අඤ්ඤාත ගච්ඡනති, එකවෙච මග්ගං පත්තව්වරං භූමියං තික්කිපනති, මග්ගං නිබ්බුපසාකං භික්ඛු ජානා ථාති. භික්ඛුතං ධම්මසංවෙගො උදපාදී, අපායසමාසාරපුත්තො උපාය හගවත්තං වඤ්ඤා අහං හනෙත භූමිහයෙව පත්ථයමානො සතසහස්සකපපාධිකං අසඬෙඬයං පාරමියො පුරෙසිං, නත්ත මාදිසො මහාපඤ්ඤා උපසාකො නාම වට්ඨති, අහං උපඨතිස්සාමිති ආහ. තං හගවා අලං සාරිපුත්ත, යස්සං දිසායං තං විහරසි, අසුඤ්ඤමෙව සා දිසා, තව ඔවාදො බුඩානං ඔවාදසදිසො, න මෙ තයා උපසාක

කිව්වං අපිති පටික්ඛිපි. එතෙනෙව උපායෙන මහාමොග්ගලානං ආදිං¹ කචා අසිති මහාසාවකා උද්භිංසු, සබ්බෙපි භගවා පටික්ඛිපි. ආනන්දතේරෙ පත තුණ්හියෙව නිසිදි. අථ නං හික්ඛු එවමාහංසු:- ආවුසො භික්ඛුසඤ්ඤා පත උපසාකඤානං යාවති, තමපි යාවාහිති සො ආහ. යාවිචා ලබ්භානං නාම ආවුසො කිදිසං හොති, කිං මං සන්ඨා න පස්සති, සවෙ රෙවෙස්සති² ආනන්දෙ මං උපසාතුති වක්ඛතිති, අථ භගවා න භික්ඛවෙ ආනන්දෙ අස්සෙසුන උස්සාහෙතබ්බො සයමෙව ජාතිචා මං උපසගිස්සතිති ආහ. තතො භික්ඛු උද්භිති ආවුසො ආනන්ද උද්භිති ආවුසො ආනන්ද දසබලං උපසාකඤානං යාවාහිති ආහංසු. ථෙරො උද්භිතිචා වත්තාරෙ පටිකෙබ්බෙ වතස්සො ව ආයාව නාති අභවරෙ යාවි.

වත්තාරෙ පටිකෙබ්බා නාම සවෙ මෙ භනෙත භගවා අත්තනා ලබං පඤ්ඤිතං විවරං න දස්සති පිණ්ඩපාතං න දස්සති එකගකුට්ඨයං.³ වසිතුං න දස්සති නිම්බනානං ගහෙචා න ගම්ස්සති එවාහං භග වත්තං උපසගිස්සාමිති වචා කිං පනෙත්ථ ආනන්ද ආදීනවං අද්දසාති වුත්තෙ සවාහං භනෙත ඉමානි වන්ති ලභිස්සාමි හවිස්සනති ව වත්තාරෙ ආනන්දෙ දසබලෙන ලබං පඤ්ඤිතං විවරං පරිභුජති පිණ්ඩ පාතං පරිභුජති එකගකුට්ඨයං වසති එකනිම්බනානං ගව්ඡති එතං ලාභං ලභනොතා තථාගතං උපසාති, කො එවං උපසගතො භාරෙති ඉමෙ වත්තාරො පටිකෙබ්බෙ යාවි.

වතස්සො ආයාවනා නාම සවෙ භනෙත භගවා මයා ගතින නිම්බනණං ගම්ස්සති, සවාහං තිරොරථා තිරොජනපද භගවත්තං දද්දං ආභතං පරිසං ආගතකකිණේ යෙව භගවත්තං දස්සෙත්තුං ලච්ඡාමි, යද මෙකඛා උපපජ්ජති තස්මි යෙව බණේ භගවත්තං උප සඤ්ඤාමිතුං ලච්ඡාමි, තථා යං භගවා මස්සං පරමුක්ඛා ධම්මං දෙසෙසි තං ආගන්වා මස්සං කාටෙස්සති, එවාහං භගවත්තං උපසගිස්සාමිති, වචා කිං පනෙත්ථ ආනන්ද ආනිසංසං පස්සාසිති වුත්තෙ ආහ. ඉධ භනෙත සඛා කුලපුත්තා භගවතො ඕකාසං අලභනතා මං එවං වදනති, සෙව භනෙත ආනන්ද භගවතා සඬං අරොහං සරෙ. භික්ඛං ගණ්හපාති, සවෙ භගවා තත්ථ න ගම්ස්සති ඉච්ඡිතකකිණේ යෙව පරිසං දස්සෙත්තුං කංඛං විනොදෙත්තුං ඕකාසං වා න ලච්ඡාමි, හවිස්සනති ව වත්තාරො කිං ආනන්දෙ දසබලං උපසාති එත්ත කම්මස්ස අනුග්ගහං භගවා න කරොතීති. භගවතො ව පරමමබා මං පුච්ඡස්සනති, අයං ආවුසො ආනන්ද ගාථා ඉදං සුත්තං ඉදං ජාතකං කත්ථ දෙසිතනති, සවාහං තං න සම්පාදයිස්සාමි, හවිස්සනති වත්තාරො එත්තකම්මි ආවුසො න ජානාසි කසමා චං ඡායාවිස භග වත්තං න විජගනො දීඝරත්තං විවරීති.⁴ තෙනාහං පරමුක්ඛා දෙසි

1. සි. III. ආදිකං.

2. මු. පො. පස්සති.

3. සි. II. එකගකුට්ඨකායං.

4. ම. විවරසිති.

තස්‍යාපි ඛමමස්ස පුත කථනං ඉච්ඡාමිති. ඉමං වතස්සො ආයාචනා යාචි. භගවාපිස්ස අද්දසි. එවං ඉමෙ අභවරෙ ගහෙනා නිබ්බු පඨාකො අහොසි, තස්සෙව ණානන්තරස්ස අන්ධාය කප්පකතසහස්සං පූරිතානං පාරමිතං එලං පාපුණ්ණිති ඉමමස්ස නිබ්බුපඨාකභාවං සක්කාය “මස්සං¹ භික්ඛවෙ එතරගි ආනන්දෙ භික්ඛු උපඨාකො අග්ගු පඨාකො”ති ආහ.

අයං උපඨාකපටිචේද්දෙ නාම.

පිනි²පටිචේද්දෙ උත්තානන්ධො සෙව.

“විහාරං පාවිසි”ති: කසමා පාවිසි? භගවා කීර එත්තකං කපේතො විනෙතසි:-න තාව මයා සත්තන්තං බුඩ්ධානං වංසො තිරන්ත රං මන්තං පාපෙතො කපිතො, අජ් මගි පන විහාරං පටිචේදෙ ඉමෙ භික්ඛු භියොසොමත්තාය පුබ්බෙ නිවාසඤ්ඤං ආරබ්භ වණ්ණං කථ සිස්සන්ති, අථාහං ආගන්තො තිරන්තරං බුඩ්ධංසං කපේතො මන්තං පාපෙතො දස්සාමිති භික්ඛුනං කථාචාරස්ස ඔක්කාසං දතො උදායාසනා විහාරං පාවිසි.

යං චෙතං භගවා තන්තිං කපේසි, තත් කප්පපටිචේද්දෙ ජාති පටිචේද්දෙ ගොත්තපටිචේද්දෙ ආයුපටිචේද්දෙ බොධිපටිචේද්දෙ සාවකායුගපටිචේද්දෙ සාවකසන්තිපාතපටිචේද්දෙ උපඨාකභික්ඛු පටිචේද්දෙ පිනිපටිචේද්දෙති³ නවෙව්චාරු ආගතො, සම්මහුලචාරෙ න ආගතො, ආනෙතො පන දීපෙතබ්බො. සබ්බබොධිසත්තානං හි එකස්මිං කුලවංසානුරූපෙ පුත්තෙ ජාතෙ නික්ඛමිතො පබ්බජිතබ්බන්ති අයමෙව්වංසො අයං පට්ඨෙණි, කසමා සබ්බඤ්ඤාබොධි සත්තානං හි මාතුකුච්ඡිං ඔක්කමන්තො පඨාය පුබ්බෙ වුත්තප්ප කාරාති අනෙකාති පාටිඨාරියාති ගොන්ති. තත්ත නෙසං යදි නෙව ජුත්තගරං න පිතා න හරියා න පුත්තො පඤ්ඤායෙය්‍ය ඉමස්ස නෙව ජුත්තගරං=පෙ=න පුත්තො පඤ්ඤායති දෙවො වා සකෙකා වා මාරෙ වා බ්‍රහ්මා වා එසමඤ්ඤා දෙව්‍යාව ඊදිසං පාටිඨාරියං න අච්ඡරියන්ති මඤ්ඤමානො ජනො නෙව සොතබ්බං න සඬාතබ්බං මඤ්ඤාය්‍ය, තතො අභිසමයො න භවෙය්‍ය, අභිසමයෙ අසති තිරන්තො බුඩ්ධපාදෙ, අනිය්‍යාණිකං සාසනං ගොති, වස්මා සබ්බ බොධිසත්තානං එකස්මිං කුලවංසානුරූපෙ පුත්තෙ ජාතෙ නික්ඛමිතො පබ්බජිතබ්බන්ති අයමෙව් වංසො අයං පට්ඨෙණි, තස්මා පුත්තාදීනං වසෙත සම්මහුලචාරෙ ආනෙතො දීපෙතබ්බොව.

තත්ත:-

“සමවත්තකබ්බො අකුලො සුප්පබුඩො ව උත්තරෙ,
සත්ථවාගො විජිතසෙතො රාහුලො භවති සත්තමො”ති.

එතෙ තාව සත්තන්තමපි බුඩ්ධානං අනුක්කමෙනෙව සත්ත පුත්තාති වෙදිතබ්බා. තත් රුහුලභද්දෙ තාව ජනෙ පණ්ණං ආහරිතො මහාපුරිසස්ස ගජෙට්ඨපසිංසු. අපස්ස තාවදෙව සකලසරිරං බොහෙතො පුත්තසිනෙහො අසාසි, සො විනෙතසි:-එකස්මිං තාව ජනෙ එවරුපො පුත්තසිනෙහො, පරෙසගස්සං කිර පුත්තා මෙ භවස්සනති, තෙසු එකෙකස්මිං ජාතෙ ඉදං සිනෙගබ්බකානා එවං වඩ්ඪන්තං වඩ්ඪන්තං දුබ්බෙහජ්ජං භවස්සති, රාහුලො ජාතො බ්බකානං ජාතනති ආග, තං දිවස මෙව රජ්ජං පහාය නික්කන්තො. එසත්තො සබ්බෙසං පුත්තුප්පනිස්සනති.

අසං සුත්තපටිචෙජ්ජෙද්දං.

“සුධතා¹ සබ්බකාමා ව සුචිත්තා අප්ථ රෙවතී,
රුවග්ගන්ති සුත්තං ව බිඞ්ඞා භවති සත්තමා”ති.

එතා තෙසං සත්තන්තමපි පුත්තමාතරෙ අහෙසුං, බිඞ්ඞා දෙවි පන රාහුලකුමාරෙ ජාතෙ රාහුලමාතාති පඤ්ඤාසිත්ථ.

අසං භජිසපටිචෙජ්ජෙද්දං.

විපස්සි කතුසකොති ඉමෙ පන වෙ බොධිසත්තා ජස්සත්තං ආජ්ඤාද රථමාරුක්ඛ මහාභිනික්කමනං නික්කමිංසු. සිඛි කොණා ගමනොති ඉමෙ වෙ ගජික්කකිවරගතා හුත්වා නික්කමිංසු. වෙස්සගු සුවණ්ණසිවිකාය නිසීදිත්වා නික්කමි; කස්සපො උපරිපාසාදෙ මහා තලෙ නිසිනෙතාව ආනාපානවතුන්ජස්සානං නිබ්බත්තො කුසානා වුළාය පාසාදෙ ගන්තො² බොධිමණ්ඩ ඔතරතුති අධිසාසි, පාසාදෙ ආකාසෙනාගන්තො බොධිමණ්ඩ ඔතරි. මහාපුරිසොපි තත්තො ඔතරිත්වා භුමියං ධත්වා පාසාදෙ යථාභාතෙ යෙව පතිසාතුති විනෙතසි, සො යථාභාතෙ පතිසාසි. මහාපුරිසොපි සත්තදිවසාති පධානමනුසුථිත්වා බොධිපල්ලංකෙ නිසීදිත්වා සබ්බඤ්ඤානං පටිච්ජකි. අඞ්ඞාකං පන බොධිසත්තො කන්ථකග්ග වරමාරුක්ඛ නික්කන්තොති.

අසං ඤානපටිචෙජ්ජෙද්දං.

විපස්සස්ස පන භගවතො යොජ්නප්පමාණෙ පදෙසෙ විහාරෙ පතිසාසි, සිඛිස්ස තිගාවුතෙ, වෙස්සගුස්ස අඛයොජ්ජෙ, කතුසකස්ස ගාවුතෙ, කොණාගමනස්ස අඛ්ඨගාවුතෙ, කස්සපස්ස විසති උසහෙ, අඞ්ඞාකං පන භගවතො පකතිමානෙත සොලසකරිසෙ රාජමානෙත අභිකරිසෙ පදෙසෙ විහාරො පතිසිතොති.

අසං විහාරපටිචෙජ්ජෙද්දං.

1. ම සුත්තා.

2. ම. කුසානා වුළාය තං කුසානං පාදකං කත්වා.

විපසසියුසා භගවතො එකරතනායාමා විදන්තිවිතාරා අසඬුල
ලබ්බො සුවණ්ණසීකා කාරෙතා චූලංසෙන ඡාදෙතා විහාරසානං
කිණිංසු, සිඛියා සුවණ්ණසීකාකපාලෙහි ඡාදෙතා කිණිංසු, වෙසා
භුසා සුවණ්ණහත්තිපාදානි කාරෙතා තෙසං චූලංසෙන ඡාදෙතා
කිණිංසු. කකුසතියා චූරතනයෙනෙව සුවණ්ණසීකාහි ඡාදෙතා
කිණිංසු, කොණාගමනයා චූරතනයෙනෙව සුවණ්ණකච්ඡපෙහි
ඡාදෙතා කිණිංසු, කසාපසා සුවණ්ණසීකාහි යෙව ඡාදෙතා කිණිංසු,
අමාකා භගවතො සලකකණානං කපාපණානං චූලංසෙනෙව
ඡාදෙතා කිණිංසුති.

අසං විහාරගුම්භණේ ධනපටිවෙජ්ඤා.

තත්ථ විපසසියුසා භගවතො තථාභුමිං කිණිංතා විහාරං කතා
දිනනලපාසකො පුත්ථබ්බසුමිතො නාම අහොසි, සිඛියා සිටි
වසිකො නාම, වෙසාභුසා සොත්ථියො නාම, කකුසතියා අවට්ඨො
නාම, කොණාගමනයා උග්ගො නාම, කසාපසා සුමනො නාම,
අමාකාං පන භගවතො සුදත්තො නාම. සබ්බෙවගෙනෙ ගහපති
මහාසාළා සෙසීනො අගෙසුන්ති.

අසං උපසාකපටිවෙජ්ඤා.

අපරාති වත්තාරි අවිජ්ඣිතසානාති නාම හොන්ති:- සබ්බබ්බානං
හි බොධිපලංකො අවිජ්ඣිතො, එකසම්ඤ්ඤාදි ධානෙ හොති. ධම්ම
වකකප්පවත්තනං ඉසිපතනෙ මිගදියෙ අවිජ්ඣිතමෙව හොති.
දෙවොරොහණකාලෙ සංකස්සනගරවාලෙ පඨමපදගණි¹ අවිජ්
ඣිතාව හොති.² ජේතවනෙ ගතකුටියා වත්තාරි මවපාදසානාති
අවිජ්ඣිතානෙව හොන්ති. විහාරො පන බුද්දකොපි මහන්තොපි
හොති, විහාරොපි න විජ්ඣති යෙව්. නගරමපනවිජ්ඣති. යද
නගරං පාවිතතො හොති. තද්ධ විහාරො පච්ඡිමතො, යද් නගරං
දකුණිණතො තද්ධ විහාරො උත්තරතො, යද් නගරං පච්ඡිමතො
තද්ධ විහාරො පාවිතතො, යද් නගරං උත්තරතො තද්ධ විහාරෙ
දකුණිණතො, ඉද්ධාති පන නගරං උත්තරතො විහාරො දකුණිණතො.
සබ්බබ්බානව ආයුචෙමත්තං පමාණවෙමත්තං කුලවෙමත්තං පධාන
වෙමත්තං රසමිවෙමත්තන්ති පච්චෙමත්තාති හොන්ති. ආයුචෙ
මත්තං නාම කෙටි දීඝායුකා හොන්ති කෙටි අප්පායුකා,³ තථා හි
දීපඛකරස්ස වස්සසහසහස්සං ආයුප්පමාණං අහොසි=පෙ=අමාකාං
භගවතො වස්සසහසහස්සං පමාණවෙමත්තං නාම කෙටි දීඝා හොන්ති කෙටි,
රස්සා. තථාහි දීපංකරෙ අසීතිහන්තො අහොසි, සුමනො නට්ඨති
හන්තො, අමාකාං පන භගවා-අසාරසහන්තො. කුලවෙමත්තං නාම

1. ම. පඨමපාදගණිකා.

2. සි. I & II. හොන්ති.

3. සි. I & II. අප්පායුකා හොන්ති.

කෙවි බතතියකුලෙ නිබ්බත්තනාති, කෙවි බ්‍රාහ්මණකුලෙ. පධානවෙ මත්තං නාම කෙසචි පධානං ඉත්තරකාලමෙව ගොතී, යථා කස්ස පස්ස භගවතො. කෙසචි අඛනියං, යථා අමහාකං භගවතො. රස්මි වෙමත්තං නාම මඛලස්ස භගවතො සරිරරස්මි දසසහසී ලොක ධාතුප්පමාණං අගොසි, අමහාකං භගවතො සමන්තා ව්‍යාමමත්තා. තත්ථ රස්මිවෙමත්තං අජ්ඣාසයපටිබ්බං, යො යත්තකං ඉච්ඡති තස්ස තත්තකං සරිරප්පහා එරති. මඛලස්ස පත නිව්වට්ඨි දසසහසී ලොකධාතුං එරතුති අජ්ඣාසයො අගොසි. පටිච්චගුණෙසු පත කස්සචි වෙමත්තං නාම නත්ථි.

අපරං අභිගාහං යෙව භගවතො සහජාතපරිචේදව නක්ඛන්ත පරිචේදව දීපෙසුං, සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තෙතන කිර සඬිං රාහුලමාතා, ආනඤ්ඤේරොජ්ජෙනා, කාන්තො, නිබ්බුමහි, මහාබොධි, කාඨදසීති, ඉමානි සත්තසහජාතානි මහාපුරිසොව උත්තරාසාලගතක්ඛන්තෙත තෙව මාතුකුච්ථි. ඔක්කමි, මහාභිනික්ඛමනං නික්කමි, ධම්මවක්කං පවත්තෙසි, යමකපාටිගාරියං අකාසි. විසාබතක්ඛන්තෙතන ජාතො ව අභිසම්බුද්ධො ව පරිනිබ්බුතො ව, මාඝනක්ඛන්තෙතන වස්ස සාවක සන්තිපාතොව අගොසි ආයුසංඛාරොස්සජ්ජනව. අස්සයුජනක්ඛන්තෙතන දෙවොරොගණන්ති එත්තකං ආහරිතො දීපෙතබ්බං.

අසං සමබහුලපටිචේදෙ නාම.

ඉද්දති “අථ ඛො තෙසං භික්ඛුන”නති ආදිසු තෙ භික්ඛු ආවුසො පුබ්බෙ නිවාසස්ස නාමායං ගතී යදිදං චුතීතො පඨාය පටිසන්ති ආරොගණං, යං පත ඉදං පටිසන්තිතො පඨාය පච්ඡාමුඛං ඤ්ඤං පෙසෙත්වා චුතීං ගන්තබ්බං ඉදං ගරුකං ආකාසෙ පදං දස්සෙතො විය භගවා කථෙතිති අතිවිමහජාතා හුත්වා “අච්ඡරියං ආවුසො”ති ආදීති වතො පුත අපරමපි කාරණං¹ දස්සෙතො “යත්‍ර හි නාම තථා ගතො”ති ආදිමාහංසු.

තත්ථ “සත්‍ර හි නාමා”ති: අච්ඡරියජෙ නිපාතො, යො නාම තථාගතොති අත්ථො. “ජිනනපපචෙ”ති: එත්ථ පපවා නාම තණ්හා මාන දිසීති ඉමෙ තයො කිලෙසා, “ජිනනවට්ඨමෙ”ති: එත්ථ ව වට්ඨ මනති කුසලා කුසලකම්මවට්ඨං වුවති, “පටිසාදිනනවට්ඨමෙ”ති: තස්සෙව වෙච්චනං, පරියාදිනනසබ්බකම්මවට්ඨෙති අත්ථො. “සබ්බ දුක්ඛවිනිවත්තො”ති: සබ්බංවිපාකවට්ඨසංඛාතං දුක්ඛං වීතිවත්තෙත, “අනුස්සයිස්සති”ති: ඉදං යත්‍රාති නිපාතවස්සෙත අනාගතවචනං, අත්ථො පනෙත්ථ අතීතවස්සෙත වෙදිතබ්බො. භගවා හි තෙ බුබ්බෙ අනුස්සරි, න ද්දති අනුස්සරියාති.

“එචං සිලා”ති: මග්ගසිලෙන එලසිලෙන ලොකීයලොකුත්තර සිලෙන එචං සිලා, “එචං ඛම්මා”ති: එත්ථ සමාධි පක්ඛා ධම්මො

අභිපෝෂණ, මග්ගසමාධිනා ඵලසමාධිනා ලොකියලොකුත්තරෙන සමාධිනා, එවං සමාධිනාති¹ අන්තො. “එවං පඤ්ඤා”ති: මග්ගපඤ්ඤා දිවසෙනෙව එවං පඤ්ඤා; “එවං විහාරි”ති: එත්ථ පන හෙය්ඨා සමාධි පක්ඛානං ධම්මානං ගතිතත්තා විහාරො ගතිතොව, පුන කස්මිං ගතිත මෙව ගණ්ණානිති වෙ? න ඉමං ගතිතමෙව, ඉදං හි නිරොධසමාපත්ති දීපනත්ථං වුත්තං. තස්මා එවං නිරොධසමාපත්තිවිහාරි තෙ² භග වන්තො අහෙසුන්ති එවමෙත්ථ අන්තො දඨබ්බො.

“එවං විමුත්තා”ති: එත්ථ වික්ඛම්භනවිමුත්ති තදඛගවිමුත්ති සමුච්චේදවිමුත්ති පටිපසංඝි³විමුත්ති නිසංරණවිමුත්ති පච්චිධා විමුත්ති, තත්ථ අඨසමාපත්තියො සයං වික්ඛම්භිතෙති නිවරණාදිති විමුත්තත්තා වික්ඛම්භනවිමුත්ති සංඛං ගච්ඡන්ති, අතිච්ඡානුපසංඝ නාදිකා සත්තඅනුපසංඝා සයං තස්ස තස්ස පච්චතිකඛගවසෙන පරිච්චන්තාහි නිවසඤ්ඤාදිති විමුත්තත්තා තදඛගවිමුත්ති සංඛං ගච්ඡන්ති, වත්තාරො අරියමග්ගා සයං සමුච්ඡින්නෙති කිලෙසෙති විමුත්තත්තා සමුච්චේදවිමුත්ති සංඛං ගච්ඡන්ති. වත්තාරි සාමඤ්ඤ ඵලාති මග්ගානුභාවෙන කිලෙසානං පටිපසංඝඛන්තො උපපන්නත්තා පටිපසංඝඛවිමුත්ති සංඛං ගච්ඡන්ති, නිබ්බාණං සබ්බකිලෙසෙති නිසංචන්තා අපගතත්තා දුරේඝිතත්තා නිසංරණවිමුත්ති සංඛං ගතං, ඉති ඉමාසං පචන්තං විමුත්තිනං වසෙන එවං විමුත්තාති එත්ථ අන්තො දඨබ්බො.

“පටිසල්ලානාමුඤ්ඤා”ති: එකිභාවා මුඤ්ඤො, “ඉදො සො භික්ඛවෙ”ති: කො අනුසන්ති? ඉදං හි සුත්තං “තථාගතස්සවෙසා භික්ඛවෙ ධම්මධාතු සුපටිච්චා”ති ව “දෙවතාපි තථාගතස්ස එත මත්ථං ආරොචෙසු”න්ති ව ඉමෙහි චිති පදෙහි ආබ්බං, තත්ථ දෙවතා රොචනපදං සුත්තන්තපරියොසානෙ දෙවචාරිකාය කොලාහලං දස්සෙන්නො විචාරෙස්සති, ධම්මධාතු පිදනුසන්තිවසෙන පන අයං දෙසනා ආරඬා.

තත්ථ “බත්තියො ජාතියා”ති ආදිති එකාදසපද්ධති නිදනකණ්ඩ උත්තනයෙනෙව වෙදිතබ්බාති.

“අඨ බො භික්ඛවෙ විපසඬි බොධිසත්තො”ති ආදිසු පන විපසඬිති තස්ස නාමං, තච බො විවිධෙ අන්තෙ පසන්නකුසලතාය ලඬං. බොධිසත්තොති පණ්ඩිතසත්තො බුද්ධිතකසත්තො, බොධි සංඛාතොසු වා වතුසු මග්ගෙසු සත්තො ආසත්තො ලග්ගමානස්සෙති බොධිසත්තො.

“සද්ධො සම්පජ්ජන්තො”ති: එත්ථ සත්තොති සතියෙව සම්පජ්ජන්තොති ඤ්ඤාණං, සතිං සුපසිතං කත්වා ඤ්ඤාණෙන පරිච්ඡිද්දිත්වා මාතුකුච්ඡං ඛක්කමිති අන්තො.

1. සී. I, II & III. සමාධිනොති. 2. සී. I & II. විහාරිනො.

3. සී. මු. පො. පටිපසංඝඛ.

“ඔක්කමි”¹ ති: ඉමිනා වග්ග මක්කන්තභාවො පාළියං දසසිතො, න ඔක්කමිනක්කමො, සො පන යසො අභිකථං ආරුළොකා, තසො එවං වෙදිතබ්බො. සබ්බබොධිසත්තා හි සමතිංසපාරමියො පුරෙකො පචමහාපරිච්චාගෙ පරිච්චජ්ඣා; ඤාතන්චරියා ලොකන්චරියා බුඞ්චරියානං² කොටිං පඤ්චා වෙග්ගන්තරසදිසෙ තතියෙ අත්තභාවෙ ඤාතා සත්තමහාදුනාති³ දන්වා සත්තක්කවත්තුං පඤ්චං කමෙහන්වා කාලං කන්වා දුතියචිත්තවාරෙ කුසිතපුරෙ තිබ්බත්තන්ති. විපස්සිබොධිසත්තොපි තථෙව කන්වා කුසිතපුරෙ තිබ්බත්තිත්වා සම්පනසහස්සාධිකා සත්ත පණ්ණාසවග්ගකොටියො තන් අභාසි.

අඤ්ඤාද පන දීඝායුකදෙවලොහෙ තිබ්බත්තා බොධිසත්තා න යාවතා යුක්තං තිථන්ති. කසමා? තන් පාරමිතං දුපුරුණියත්තා, තෙ අභිමුත්ති කාලකිරියං කන්වා මනුස්සපථයෙව තිබ්බත්තන්ති. පාරමිතං පුරෙතො පන ඤාතං⁴ ඉදුති එකෙන්තත්තාවෙන සබ්බඤ්ඤානං උපනෙතුං සකෙකාන්ති, එවං සබ්බසො පුරිත්තත්තා තදා විපස්සි බොධිසත්තො තන් යාවතායුක්තං අභාසි. දෙවතානං පන මනුස්සානං ගණනවසෙන ඉදුති සත්තාහි දිවසෙහි චුති භවිස්සතිති පචපුබ්බතිමිත්තාති උපපජ්ජන්ති, මාලාමිලායන්ති, වන්ථාති කිලිස්සන්ති, කචෙජ්ජි සෙදා මුච්චන්ති, භායෙ දුබ්බණ්ණියං ඔක්කමති, දෙවො දෙවාසනෙ න සණ්ඨාති, තන් මාලාති පටිසක්ඛි ගහනදිවසෙ පිලනි මාලා, තා කිරි සම්පතසහස්සාධිකා සත්තපණ්ණාස වග්ගකොටියො අමිලාසිත්වා තදා මිලායන්ති; වන්ථෙසුපි එසෙවනගො, එත්තකම්පන කාලං දෙවතානං න සිත්තං න උණ්ඨං ගොති, තසමිං කාලෙ සරිරා බිඤ්ඤාචසෙන සෙදා මුච්චන්ති, එත්තකම්පන කාලං තෙසං සරිරෙ බණ්ඨෙව එළිච්චාදිවසෙන විචණ්ණතා න පඤ්ඤායති¹ දෙවධිතා සොලස වායුදොසිකා විශ දෙවපුත්තා විසතිවායුදොසිකා විශ බායන්ති, මරණකාලෙ පන තෙසං කිලනතරුපො අත්තභාවො ගොති, එත්තකම්පන තෙසං කාලං දෙවලොකෙ උක්කණ්ඨිතා නාම නත්ති, මරණ කාලෙ පන නිස්සසන්ති විජ්ඣන්ති සකෙ ආසනෙ නාභිරුමන්ති, ඉමාති පන පුබ්බතිමිත්තාති යථා ලොකෙ මහාපුඤ්ඤානං රාජරාජ මහාමත්තාදීනං යෙව උක්කාපාන භූමිවාල වන්දග්ගභාදීති නිමිත්තාති පඤ්ඤායන්ති, න සබ්බෙසං. එව මෙවං මහෙසක්ඛදෙවතානං යෙව පඤ්ඤායන්ති න සබ්බෙසං; යථා ව මනුස්සෙසු පුබ්බතිමිත්තාති නක්කත්තපාඨකාදගො එව ජන්තන්ති, න සබ්බෙ, එවං තාතිපි න සබ්බෙ දෙවතා ජන්තන්ති පණ්ණිතා එව පන ජන්තන්ති. තන් යෙ මන්දෙන් කුසලකමෙමන තිබ්බත්තා දෙවපුත්තා, තෙ තෙසු උපපන්නෙසු ඉදුති කො ජන්තාති කුතිමිපි තිබ්බත්තිස්සාමාති භායන්ති.

1. සි. I, III. & මු පො ඤාතන්චරිය, ලොකන්චරිය, දුඞ්චරියානං.

2. සි. II. අත්තසත්තමහාදුනාති.

3. සි. II. පාරමිතමන්දය.

4. සි. II. හ පඤ්ඤායන්ති.

යෙ මහාපුඤ්ඤ තෙ අමෙහති දිනනද්‍යනං¹ රක්ඛිතසීලං භාවිත භාවනං. ආගමම උපරි දෙවලොකෙසු සමපතනං. අනුභවිස්සාමානි න භායනති, විපස්සි බො බොධිසත්තොපි තානි පුබ්බතිමිත්තානි දිස්වා ඉද්‍යති අනන්තරෙ අත්තභාවෙ බුඬො භවිස්සාමිති න භාසි. අපංසු තෙසු නිමිත්තෙසු පාතුභූතෙසු දසසහස්සවක්කවාද්දෙවතා සනතිපතිත්වා මාරිස භූමෙහති දසපාරමිතො පුරෙතෙහති න සක්කසමපතනං න මාර-න බ්‍රහම-න වක්කවතතිසමපතනං. පතෙතෙහති පුරිතා, ලොක නිත්ථරනත්ථාය පන බුබ්බතං පත්ථයමානෙහි පුරිතා, සො වො ඉද්‍යති කාලො මාරිස බුබ්බතාය, සමයො මාරිස බුබ්බතායාති යාවතති. අප මහාසත්තො තාසං දෙවතානං පටිඤ්ඤං අද්ද්‍යාව කාල දීප දෙස ඤාලජනෙතති ආයුපරිචේදවසෙන පමමහාවිලොකනං නාම විලොකෙසි.

තත්ථ කාලො නුබො න කාලොති පඨමං කාලං විලොකෙසි. තත්ථ වස්සසතසහස්සතො උඬං වඩ්ඪිත ආයුකාලො කාලො නාම න හොති, කසමා? තද්‍ය භි සත්තානං ජාති ජරාමරණානි න පඤ්ඤ යනති. බුඬානව ධම්මදෙසනා නාම තිලක්කණමුත්තා තත්ථි, තෙසං අනිච්චං දුක්ඛමනත්තාති කථෙන්නානං කිං නාමෙතං කථෙන්නීති නෙව සොභුං න සද්දතිභුං මඤ්ඤනති. තතො අභිසමයො න හොති. තසමිං අසති අනියසාණ්ඛිං සාසනං හොති, තසමා සො අකාලො. වස්සසතතො පන උනආයුකාලොපි කාලො න හොති, කසමා? තද්‍ය සත්තා උස්සන්නතිලෙසා හොනති උස්සන්නතිලෙසා නව දිනෙතාඔවාදෙ ඔවාදඨානෙ න තිස්සති උදකෙ දණ්ඩරජ්විය ටිප්පං විගච්ඡති. තසමා සොපි අකාලො. සතසහස්සතො පන පඨාය හෙඨා වස්සසතතො පඨාය උඬං ආයුකාලො කාලො නාම. තද්‍ය ව අසීති වස්සසහස්සායුකා මුත්තස්සා, අප මහාසත්තො නිබ්බතතිතබ්බ කාලං පස්සි.

තතො දීපං විලොකෙතො සපරිවාරෙ වත්තාරෙ දීපෙ ඔලො කෙත්වා තිසු දීපෙසු බුඬා න නිබ්බතනනති, ජම්බුදීපෙ යෙව නිබ්බතනනති දීපං පස්සි.

තතො දීපො නාම මහා, දසයොජනසහස්සපරිමාණො, කත රසමිං නුබො පදෙසෙ බුඬා නිබ්බතනනති දෙසං විලොකෙතො මජ්ඣිම දෙසං පස්සි, මජ්ඣිමදෙසො නාම පුරුත්ථිමාය දිසාය කජ්ඣග ලං නාම නිගමොති ආදිතා නයෙන විනයෙ වුත්තොව, සො ආයා මතො තිණ්ණි යොජනසතානි, විත්ථාරතො අඤ්ඤායානි, පරිකෙඛ පතො නවයොජනසතානිති. එතසමිං භි පදෙසෙ බුඬා පථෙවක බුඬා අග්ගසාවකා අසීති මහාසාවකා වක්කවතතිරුජ් අඤ්ඤ ව මහෙ සක්කා බතතියමුභග්ගගහපතිමහාසාලා උපපජ්ජනති. ඉදමෙත්ථ බණ්ඩුමති නාම නගරං තත්ථ මහා නිබ්බතතිතබ්බනති තිස්සං අගමාසි.

තතො කුලං විලෝකෙනො බුඩ්ධා නාම ලෝකසම්මතෙ කුලෙ නිබ්බත්තනති, ඉද්දති ච බ්‍යතිස්සකුලං ලෝකසම්මතං, තත්ථ නිබ්බත්ති ස්සාමි¹ බ්‍යුමා නාම මෙ රාජ පිතා හවිස්සති² කුලං පසි.

තතො මාතරං විලෝකෙනො බුඩ්ධාතා නාම ලොලා සුරා බුත්තා න ගොති, කප්පසතසගස්සං පුරිතපාරම් ජතිතො පඨාය අබණ්ඨපච සීලා ගොති. අයච බ්‍යුමති නාම දෙවී ඵදිසා, අයං මෙ මාතාහවිස්සතිති, කිත්තකං පනස්සා ආයුති ආචජේජ්ඣෙනො දසන්නං මාසානං උපරි සත්තදිවසානි පසි.

ඉති ඉමානි පචමහාවිලෝකනානි විලෝකෙත්වා කාලොමෙ මාරිසා බුඩ්ධාචායානි දෙවතානං සංගහං කරුණො පටිඤ්ඤං දත්වා ගච්ඡ භූමෙහති තා දෙවතා උය්‍යාජේත්වා භූසිතදෙවතානි පරිවාරිතො භූසිතපුරෙ නන්දනවනං පාවිසි. සබ්බදෙවලොකෙසු හි නන්දනවනං අජී ශෙව. තත්‍ර නං දෙවතා ඉතො වුතො සුගතිං ගච්ඡ, ඉතො වුතො සුගතිං ගච්ඡති පුබ්බෙ කතකුසලකමෙමාකාසං සාරයමානා විවරනති. සො ඵලං දෙවතානි කුසලං සාරයමානානි පරිවුතො තත්ථ විවරණො යෙව වටි.

ඵලං වුතො ව ච වාමීති ජනානි වුති විත්තං න ජනානි පටිසන්ධිං ගහෙත්වාපි ජනානි පටිසන්ධිවිත්තමෙව න ජනානි ඉමසමීං මෙ ඨානෙ පටිසන්ධිගතිතානි ඵලං පන ජනානි. නෙවි පන ථෙරු ආචර්ජනපරි යායො නාම ලුච්ඡං වට්ටති දුතියනතියවිත්තවාරෙ ඵලං ජනිස්සතිති වදනති, තිපිටකමහාසිවජේරෙ පන මහාසත්තානං පටිසන්ධි න අඤ්ඤාසංපටිසන්ධි සද්දිසා, කොට්ඨත්තං තෙසං සති සමපඤ්ඤං, යසමා පන තෙනෙව විත්තෙන තං විත්තං ඤාතුං න සකකාතසමා වුති විත්තං න ජනානි, වුතිකකණෙ පි වාමීති න ජනානි, පටිසන්ධිවිත්තං න ජනානි, අසුකසමීං මෙ ඨානෙ පටිසන්ධි ගතිතානි ජනානි, තසමීං කාලෙ දසසගස්සි ලෝකධාතු කම්පතිති. ඵලං සතො සමපජනො මාතුකුච්ඡං ඔක්කමනො පන ඵකුනථිසතියා පටිසන්ධිවිත්තෙසු මෙත්තාපුබ්බ භාගස්ස සොමනස්ස සහගතඤ්ඤාසමපයුත්ත අසංඛාරික කුසල විත්තස්ස සද්දිස මහාවිපාකවිත්තෙන පටිසන්ධිං ගණති. මහාසිවජේරෙ පන උපෙඛා සහගතෙනානි ආහ.

යථා ව අමහාකං හගවා ඵලං සොපි ආසාද්ධිපුණ්ණමාය උත්තරා සාද්ධනකම්මෙනෙනෙව පටිසන්ධිං අග්ගගෙසි, තද්ධ කිර පුරෙ පුණ්ණ මාය සත්තමදිවසතො පඨාය විගතසුරපානං මාලාගතාදිවිභුති සමපනනං නකම්මතනිලං අනුභවමානා බොධිසත්තමානා සත්තමෙ දිවසෙ පාතොව උදාය ගණ්ඩාදකෙන නගාසිත්වා සබ්බාලභිකාරවිභු සිතා වරහොජනං භුජිත්වා උපොසථඛිතානි අධිසාය සිරිගබ්බං පවි සිත්වා සිරිසයනෙ නිපන්නා තිද්ධං ඔක්කමමානා ඉදං සුපිතං අද්දස:-

1. සි. I & II. නිබ්බත්තිස්සාමිති 2. සි. II. බ්‍යුමාමරජ මෙපිතා හවිස්සති.

“වත්තාඳේ කීර නං. මහාරුජනෝ සයනෙනෙව සභිං උක්ඛිපිතො අනොතත්තදහං. තෙත්වා නගාපෙත්වා දිබ්බවත්ථං. නිවාසෙත්වා දිබ්බගඤ්ඤි විලිමෙත්වා දිබ්බපුප්ඵානි පිලඤ්ඤිත්වා තතො අවිදුරේ රජත පබ්බතො තස්ස අනෙත්වා කණ්කවිමානං අත්ථි තස්මිං පාවිතතො සිසං. කත්වා නිපජ්ජාපෙසුං, අථ බොධිසත්තො සෙතවරවාරණො හුත්වා තතො අවිදුරේ එකො සුවණ්ණපබ්බතො තත්ථ විවරිතො¹ තතො ඔරුය්ග රජතපබ්බතං අතිරුචිත්වා කණ්කවිමානං පවිසිතො මාතරං පදකක්ඛණං කත්වා දකක්ඛණපස්සං එළෙත්වා කුච්ඡිං පවිසසදිසො අගොසි.” අථ පබ්බතො දෙවී නං සුපිනං රඤ්ඤා ආරොවෙසි; රුජ විභාතාය රත්තියා චතුසස්මිත්තො බ්‍රාහ්මණපාමොකෙබ්බ පකෙකාසා පෙත්වා හරිතුපත්තාය ලාජදීඨි කතමඛගලසකකාරාය භූමියා මහා රහානි ආසනානි පඤ්ඤාපෙත්වා තත්ථ නිසිත්තානං බ්‍රාහ්මණානං සප්පි මධුසකඛරුචිසංඛතස්ස වරපායාසස්ස සුවණ්ණරජතපාතියො පුරෙත්වා සුවණ්ණරජතපාතීනි යෙව පටිකුජේත්වා අදුසි. අඤ්ඤාති ව අහත වත්ථ කපිලගාවිදුනාදීනි තෙ සත්තපෙසසි.

අථ නෙසං සබ්බකාම සමපටිත්තානං තං සුපිනං ආරොවෙත්වා කිං භවිස්සතීති පුච්ඡි, බ්‍රාහ්මණා ආහංසු:--“මා විත්තාසි මහාරුජ, දෙවියානෙ කුච්ඡිමහි ගබ්භො පඨිසිතො; සො ච බො මහාපුරිසගබ්භො; න ඉත්ථි ගබ්භො; පුත්තො තෙ භවිස්සතී, සො සවෙ අගාරං අජ්ඣාචසිස්සතී රුජ භවිස්සතී චක්කවචනී, සවෙ අගාරා නික්ඛමම පබ්බජ්ස්සතී බුබ්බො භවිස්සතී ලොකෙ විචත්තවජ්ඣෙති.” අයං තාව “මාතුකුච්ඡිං. ඔක්කමි”ති එත්ථ වණ්ණනාක්කමො.

“අසමේත්ථ ධම්මනා”²ති:අයං එත්ථ මාතුකුච්ඡිමක්කමතෙ ධම්මනා, අයං සභාවො අයං නියමොති චුත්තං ගොති. නියමො ච³ නාමෙස කමමතියාමො උතුතියාමො ඛිජ්ජතියාමො විත්තනියාමො ධමමතියාමොති පචචිධො. තත්ථ කුසලස්ස ඉඨවිපාකදුතං අකුසලස්ස අනිඤ්චිපාකදුතනනි අයං කමමතියාමො, තස්ස දීපනත්ථං ‘න අත්තලිකෙබ්බ’ති ගාථය වඤ්ඤි⁴ ච වත්තබ්බානි. අට්ඨව එතා කීර ඉත්ථි සාමිකෙන සභිං භණ්ණිත්වා උබ්බක්ඛිත්වා මරිතුකාමා රජ්ජපාසෙහි ගිවං පවෙසෙසි, අඤ්ඤාතඳේ පුරිසො වාසිං නිසෙන්නො තං දිස්වා රජ්ජං ඡිඤ්ඤාකාමො මා භාසි මා භාසිති තං සමස්සාසෙන්නො උපධාවි, රජ්ජ ආසිවිසො හුත්වා උපඨාසි. සො භිතො පලාසි, ඉතරු තතෙව මරි, එවමාදීනි වෙත්ථ වඤ්ඤි දස්සෙතබ්බානි. තෙසු තෙසු ජනපදෙසු⁵ තස්මිං තස්මිං කාලෙ එකපසගාරෙනෙව රුක්ඛානං පුප්ඵඵලගහණදීනි, වාතස්ස වායනං අවායනං, ආතපස්ස තික්ඛනා මන්දනා, දෙවස්ස වස්සනං අවස්සනං, පඳුමානං දිවා විකසනං රත්තං සමමිලනනනි එවමාදි උතුතියමො. යං පනෙතං සාලිඛිජතො සාලිඵලමෙව, මධුරතො මධුරරසංයෙව,

1. සි. සි. I, II & III. වරිතො. 2. ම. නියමොච. 3. බ්‍ර. පො. ගාථාවඤ්ඤි

4. සි. III. තෙසු තෙසු පන ජනපදෙසු.

5. සි. I & III. මධුරරසං.

තිත්තතො තිත්තරසං යෙව ඵලං ගොති, අයං ඛිජ්ජියාමො. “පුරිමා පුරිමා විත්තවේභසිකා ධම්මා පච්ඡිමානං පච්ඡිමානං විත්තවේභසිකානං ධම්මානං උපනිස්සයපච්චයෙන පච්චයො”ති එවං යදෙනං වක්ඛවිඤ්ඤාණාදීනං අනන්තරං සමපට්ඨන්තාදීනං නිබ්බන්තනං, අයං විත්තනියාමො. යා පනෙසා බොධිසත්තානං මාතුකුච්ඡිති ඔක්කමනා දීප්ඵ දසසහස්සලොකධාතුකමපනාදීනං පටිනති, අයං ධම්මනියාමො නාම තෙසු ඉධ ධම්මනියාමො අධිපෙපනො, තස්මා තමෙවත්ථං දස්සෙන්නො:- “ධම්මතා එසා භික්ඛවෙ”ති ආදිමාහ.

තත්ථ “කුච්ඡිං ඔක්කමති”ති: එත්ථ කුච්ඡිං ඔක්කන්නො ගොතිති අයමෙවන්තො. ඔක්කන්නො හි තස්මිං එවං ගොති, න ඔක්කමමානො. “අප්පමාණො”ති: වුට්ඨපමාණො, විපුලොති අන්තො.

“උලාරණි”ති: තස්සෙව වෙවචනං, “උලාරනි උලාරනි බාදනී යාති බාදන්ති”ති ආදීප්ඵි මධුරං උලාරන්ති වුත්තං, “උලාරය ඛඵ හවං වච්ඡායනො සමණං ගොතමං පසංසාය පසංසති”ති ආදීප්ඵ සෙසං උලාරන්ති වුත්තං, ඉධ පන විපුලං අධිපෙපනං.

“දෙවානං දෙවානුභාව”නති: එත්ථ දෙවානං අයමානුභාවො. නිවත්ථත්ථස්ස පභා වාදසයොජ්ජානාති එරති, තථා සරිරස්ස, තථා අලංකාරස්ස, තථා විමානස්ස, භං අතික්කමිත්වාති අන්තො.

“ලොකනතරිකා”ති: තිණණං තිණණං වක්කවාලානං අනන්තරං එකෙකා ලොකනතරිකා ගොති, තිණණං සකට්ඨකකානං වා තිණණං පත්තානං වා අඤ්ඤාමඤ්ඤං ආහව්ච ධජිභානං මජ්ඣේ ඔකාසො වීය. සො පන ලොකනතරිකානිරයො පරිමාණතො අභියොජ්ජසහස්සො ගොති.

“අසා”ති: නිච්චිව්චා. “අසංමුතා”ති: ගෙසාපි අප්පතිසා. “අක්කිකාර”ති: තමභූතා. “අක්කිකාරතිමසා”ති: වක්ඛවිඤ්ඤාණුප්පත්තිනිවාරණතො අක්කිභාවකරණතිමසෙන සමන්තාගතා, තත්ථ කිර වක්ඛවිඤ්ඤාණං න ජයති. “එවං මහිඨිකා”ති: වන්දිමුප්පරියා කිර එකප්පහාරෙතෙව තිසු දීපෙසු පඤ්ඤායනති, එවං මහිඨිකා; එකෙකාය දීසාය නව නව යොජ්ජනසහස්සානි අක්කිකාරං විධමිත්වා ආලොකං දස්සෙන්නි එවං මහානුභාවා. “ආහාස භානුභොගති”ති: අත්තනො පභාය නප්පභොගති,¹ තෙ කිර වක්කවාලපබ්බතස්ස වෙමජ්ඣෙන විවරන්ති වක්කවාලපබ්බතව අතික්කමව ලොකනතරිකා නිරයො, තස්මා තෙ තත්ථ ආහාය නප්පභොගති.¹ “සෙසි භාණ්ඩ සත්තා”ති: යෙපි තත්ථ ලොකනතරමහානිරයෙ සත්තා උප්පන්නා, කිං පන කමමං කත්වා තත්ථ උප්පජ්ජන්ති? භාරියං දුරුණං මාතා පිතුන්නං ධම්මකසමණවුහමණානව උපරි අපරධං අඤ්ඤං ව

1. ම. නප්පභොගති.

දිවසෙ දිවසෙ පාණ්ඩාදිසාහසිකකමං කතාං උපපජ්ජති. තමෙ පණ්ණේදීපෙ අභයවොරනාගවොරදයො විය, තෙසං අත්තභාවො තිහාටුතිකො හොති. වග්ගුලීනං විය දීඝනබා හොනති, තෙ රුකෙබ් වග්ගුලියො විය¹ නබෙති චක්කවාළපාදෙ² ලග්ගනති, යද්ද සංඝප්පනතා අඤ්ඤාමඤ්ඤාසා හන්දාසගතා හොනති, අථ හතෙබ්බා නො ලබොති මඤ්ඤාමානා තත්ථ වාචටා³ විපරිවත්තිතා ලොකසක්ඛාරක උදකෙ පතනති. වාතෙ පහරනෙවි මධුකථලානි විය ජීජ්ජිතා උදකෙ පතනති. පතිතමත්තාව අව්වන්තබ්බා රෙ උදකෙ පිඨපිණ්ඩං විය විලීයනති. “අඤ්ඤාපි කිර හො සන්ති සත්තා”ති: හො යථා මයං මහාදුක්ඛං අනුභවම ඵලං අඤ්ඤාපි කිර සත්තා ඉදං දුක්ඛමනුභව නන්දාය ඉටුපපනනාති තං දිවසං පස්සනති. අයං පන ඔභාසො ඵකං යාගුපානමත්තමපි න තිස්ති; අවජ්ජසම්ඝාත මත්තමෙව විජ්ජ ඔභාසො විය නිවජ්ජිතා කිං ඉදන්ති හණන්තානං යෙව අනතරධායති.

“සබ්බමපනී”ති: සමන්තතො කමපනී, ඉතරවයං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං; පුත “අප්පමාණො වා”ති ආදී නිගමනත්ථං වුත්තං.⁴

“වත්තාගේ නං ඉදවපුත්තා වතුදදිසං රක්ඛාස උපග චක්ඛනී”ති: ඵත්ථ වත්තාගේති වතුත්තං මහාරුජනං වසෙන වුත්තං, දසසහස්ස චක්කවාළෙසු පන වත්තාගේ වත්තාගේ කතාං වත්තාලීසසහස්සාති හොනති. තත්ථ ඉමස්මිං චක්කවාළෙ මහාරුජනො බග්ගහත්ථා බොධි සත්තස්ස ආරක්ඛන්දාය උපගන්ත්වා සිරිගබ්බං පටිච්ඡා, ඉතරෙ ගබ්භ වාරතො පඨාය අවරුඬපංසුපිසාවකාදියක්ඛගණෙ පටික්ඛමාපෙන්නා යාව චක්කවාළා ආරක්ඛං ගණන්ති. කිමන්දාය පනායං රක්ඛා, නනු පටිසන්තික්ඛණෙ කලලකාලතො පඨාය සවෙපි කොටිසත්තසහස්ස මාරු කොටිසත්තසහස්සං සිනෙරුං උක්ඛිට්ඨවා බොධිසත්තස්ස වා බොධිසත්තමාතුයා වා අනතරධායකරණත්ථං ආගවෙජ්ජස්සං සබ්බෙ අනතරව අනතරධායෙයස්සං; වුත්තමපි වෙතං හගවතා:-රුධිරුප්පාද වත්ථුස්මිං “අභානමෙතං භික්ඛවෙ අනාවකාසො යං පරුපක්කමෙන තථාගතං ජීවිතා වොරෙපෙය්‍ය, අනුපක්කමෙන භික්ඛවෙ තථාගතා පරිනිබ්බායනති ගච්ඡ්ථ භූමෙහ භික්ඛවෙ යථාච්ඡාරං, අරක්ඛියා භික්ඛවෙ තථාගතා”ති. ඵවමෙතෙන පරුපක්කමෙන න තෙසං ජීවිතනතරුයො අනපී, සන්ති බො පන අමනුස්සා විරුපා දුදුසිකා හෙරවරුතා⁵ මිගපක්කිනො යෙසං රුපං වා දිස්වා සද්දං වා සුත්වා බොධිසත්තමාතු හයං වා සන්නාසො වා උප්පජ්ජෙය්‍ය තෙසං නිවා රනන්දාය රක්ඛං. අග්ගහෙසුං.

1. සි. II. වග්ගුලීනවිය.

3. සි. I & II. ව්‍යාවචා.

2. ම. පබ්බතෙ.

4. සි. I & II නිගමනත්ථාය වුත්තං.

5. වු. පො. හෙරවරුපා.

අපිව බොධිසත්තයා පුඤ්ඤතෙජෙන සජ්ඣානගාරවා අත්තනො ගාරව්වොදිතාපි තෙ එවමකංසු, කීං පන තෙ අනෙතා ගභං පටිසිනිං ධීතා වත්තාරො මහාරාජනො බොධිසත්තමාතුයා අත්තානං දය්‍යෙනති න දය්‍යෙනති? නහානමණ්ඩනගොජනාදි සරිරකිච්ච කාලෙ න දය්‍යෙනති, සිරිගභං පටිසිනිං වරසයනෙ නිපන්නකාලෙ පන දය්‍යෙනති, තත් කිවාපි අමනුස්සදය්‍යනං නාම මනුස්සානං සප්පටි ගයං ගොති, බොධිසත්තමාතා පන අත්තනො චෙව පුත්තස්ස ච පුඤ්ඤනුභාවෙන තෙ දිස්සා න භායති, පකතිඅනෙතපුරපාලකෙසු විශ අස්සා තෙසු විතතං උප්පජ්ජති.

“පකතිසාසිලවතී”ති: සභාවෙනෙව සීලසම්පන්නා, අනුපානෙන කීර බුබ්බෙ මනුස්සා තාපසපරිබ්බාජකානං සනතිකෙ චජ්ඣිතා උක්කුටිකං නිසිදිනා සීලං ගණ්හනති, බොධිසත්තමාතාපි කාලදේවලස්ස ඉසිනො සනතිකෙ සීලං ගණ්හනති, බොධිසත්තෙත පන කුච්ඡගතෙ අඤ්ඤස්ස පාදමුලෙ නිසිදිනුං නාම න සක්කා, සමානාසනෙ නිසිදිනා ගතිනසීලමපි අවඤ්ඤ කරණමත්තං ගොති, තස්මා සයමෙව සීලං අග්ගගෙසිති වුත්තං ගොති.

“පුට්ඨෙසු”ති: බොධිසත්තපිතරං ආදිං කතා කෙච්ඡි මනුස්සෙසු පුරිසාධිප්පාය විතතං නුප්පජ්ජති, බොධිසත්තමාතුරූපං පන කුසල සිප්පිකා පොත්ඛමොදිසුපි කාතුං න සකෙකානති, තං දිස්සා පුරිසස්ස රුගො න උප්පජ්ජතිති න සක්කා වත්තුං, සචෙ පන තං රත්තවිත්තො උපසංකම්මකාමො ගොති, පාදු න වහනති දිබ්බසංඛලිකාය ඛජ්ඣති, තස්මා “අනතිකමනීයා”ති ආදි වුත්තං.

“පච්චනං කාමගුණානි”නති: පුබ්බෙ කාමගුණූපසංභිතනති ඉමිනා පුරිසාධිප්පායවසෙන චජ්ඣපටිකෙඛපො කටිනො, ඉධ ආරම්මණ පටිලාහො දසසිතො, තදු කීර දෙවියා එවරූපො පුත්තො කුච්ඡං උප්පනෙතාති සුත්තා සමන්තතො රාජනො මහග්ගආභරණතුරියාදි වසෙන පච්චාරාමමණවත්ථුභුතං පණ්ණාකාරං පෙසෙනති, බොධි සත්තස්ස ච බොධිසත්තමාතුයා ච කතකම්මස්ස උස්සන්නත්තා ලාභ සක්කාරස්ස පමාණපරිචේජ්ඣෙ නාම නජි.

“අතිලහාසාසා”ති: යථා අඤ්ඤ ඉතියො හිමගාරෙත කීල මකති හත්ථපාදු උබ්බමානකාදීති' පාපුණනති, න එවං තස්සා කොච්ඡි කීලමපො අගොසි. **“තිග්ගෙකුච්ඡගත”**නති: අනෙතා කුච්ඡගතං **“පස්සති”**ති. කලලාදිකාලං අතිකමිනි සජ්ඣාන අභිනිප්පට්ඨිත අභිනිජ්ඣග්ගාවං උපගතං යෙව පස්සති, කිමත්ථං පස්සති? සුඛ වාසත්ථං, යථෙවති මාතා පුත්තෙතන සභිං නිසින්නා වා හත්ථං වාස්ස පාදං වා ඔලම්භනතං උක්කිපිනා සණ්ඨාපෙස්සාමිති සුඛවාසත්ථං පුත්තං ඔලොකෙති. එවං බොධිසත්තස්ස මාතාපි යන්නං මාතු

උදාන ගමනපරිවහන නිසථාදිසු උණු සීන ලොණ තිත්ත කටුකාගාරඅපේකාගරණකාලෙසු ව ගණයා දුකබං උපපජ්ඣති අපි නුබො මෙ නං පුත්තාසා පිති සුබවාසත්තනි බොධිසත්තං ඔලොකය මානා පලංකං ආතුජ්ඣා නිසින්නං බොධිසත්තං පසාති, යථාති අඤ්ඤා අනෙතා කුච්ඡගතා පකාසයං අවන්රිතා ආමාසයං උකම් පිත්තං උදරපටලං පිභිතො කත්වා පිභිකණ්ඩකං නිසාය උකතුපිකං විසු මුභිසු ගණුකං යපෙත්වා දෙවෙ වසානෙන රුකබසුසිරෙ මකකවා විය නිසිදන්ති, න එවං බොධිසත්තො. බොධිසත්තො පන පිභි කණ්ඩකං පිභිතො කත්වා ධම්මාසනෙ ධම්මකපිකො විය පලංකං ආතුජ්ඣා පුරත්තිමාතිමුබො නිසිදති. පුබ්බ කතකම්මං පනසා වත්තං සොධෙති, සුඛෙ වත්තම්මි සුබ්බවජ්ඣිලකබණං නිබ්බත්තති, අථ නං කුච්ඡතතවො බොධිසත්තං පටිපජාදෙතුං න සකෙකාති, ඔලො කෙනනියා බිති ධිතො විය පඤ්ඤායති, තමත්ථං උපමාය විභා වෙනෙතො හගවා “සෙය්‍යථාපි”ති ආදිමාග. බොධිසත්තො පන අනෙතා කුච්ඡගතො මාහරං පසාති, නති අනෙතා කුච්ඡයං වකුටු විඤ්ඤාණං උපපජ්ඣති.

“කාලං කරොති”ති න විජ්ජනභාවපච්චයා ආයුපරිකල්පයෙනෙව, බොධිසත්තෙන වසිතථානං. හි වෙතියකුටිසද්දිසං හොති, අඤ්ඤාසං අපරිභොගාරහං, නව සකකා බොධිසත්තමාහරං අපනෙත්වා අඤ්ඤා අහගමගෙසිථානෙ යපෙත්වනති තත්තකං යෙව බොධිසත්තමාතු ආයුපමාණං හොති. කසවා හද කාලං කරොති, කාතරසම්මං පන වයෙ කාලං කරොති? මජ්ඣිමවයෙ, පඨමවයසම්මං හි සත්තානං අත්තභාවෙ ඡන්දරාගො බලවා හොති තෙන හද සජාතගබ්භා ඉත්ති ගබ්භං අනුරක්ඛිතුං න සකෙකාති ගබ්භා බ්භාබාධො හොති, මජ්ඣිම වයසං පන වෙකොඨාසෙ අතිශක්තම නතියෙ කොඨාසෙ වත්ත විසදං හොති, විසදෙ වත්තම්මි නිබ්බත්තා දුරතා අරොගා හොනති. තසවා බොධිසත්තමාහාපි පඨමවයෙ සම්පත්තං අනුභවිත්වා මජ්ඣිමවයසං නතියෙ කොඨාසෙ විජ්ජිත්වා කාලං කරොතිති අයමෙත්ථ ධම්මතා.

“නව වා දස වා”ති: එත්ථ වා සද්දො විකප්පවසෙන, සත්ත වා අභි වා එකාදස වා වාදසවාති එවමාදිනමපි සංගහො වෙදිතබ්බො. තත්ථ සත්තමාසජ්ජනො ජීවති, සිතුණකකම්මො පන න හොති. අභි මාසජ්ජනො න ජීවති, සෙසා ජීවනති.

“දෙවා පඨමං පතිගණනති”ති: බිණාසවා සුඛවාසබ්බහමාණො පතිගණනති, කථං පටිගණනති? සුතිවෙසං ගණිත්වාති එකෙ, තං පන පටිකම්පිත්වා ඉදං චුත්තං, හද බොධිසත්තමානා සුවණ්ණවිතං වත්තං නිවාසෙත්වා මච්ඡකම්පදිසං දුකුලපට්ටං යාව පාදනතා පාරුපිත්වා අභාසි, අථසා ස්ලලහුකං ගබ්භාප්‍රිඨානමගොසි ධම්මකරකතො උදක නිකම්මකසද්දිසං, අථ තෙ පකති බ්‍රහ්මවෙසෙනෙව උපසංකම්මිත්වා පඨමං සුවණ්ණජලෙන පටිග්ගහෙසුං, තෙසං හත්තො වත්තාදො

මහාරාජනෝ අජිතපථවෙනිසා, තතො මනුස්සා දුකුලචුචිටකෙන පටිග්ගහෙසුං, තෙන චුත්තං “දෙවා පඨමං පතිගණනති පඨතා මනුස්සා”ති.

“වග්ගාගේ නං දෙවසුත්තා”ති: වග්ගාරො මහාරාජනෝ, “පටිග්ගහෙසා”ති: අජිතපථවෙනිසා පතිගණතිථා, “මග්ගෙ සකෙඛා”ති: මහාවග්ගේ මහාගසො ලක්ඛණස්ථානො.

“විසදෙ ව නික්ඛමති”ති: යථා අඤ්ඤා සත්තා යෝනිමග්ගෙ ලග්ගන්තා සග්ගවිසග්ගා¹ නික්ඛමනති, න එවං නික්ඛමති, අලග්ගො හුඤා නික්ඛමතිති අනෙං. “උදෙදංගා”ති: උදකෙන. “කෙනචි අසුචිනා”ති: යථා අඤ්ඤාසත්තා කමමථවාතෙහි උඛපාදා අධොසිරා යෝනිමග්ගෙ පක්ඛිත්තා සත්තපොරිසං නරකපථානං පත්තන්තා විශ්වාලච්ඡේදෙන නික්ඛතිසියමානා ගජී විශ් මහාදුක්ඛං අනුභවන්තා නානාඅසුචිසම්මක්ඛිභාව නික්ඛමනති, න එවං බොධිසත්තො. බොධි සත්තං හි කමමථවාතා උඛපාදං අධොසිරං කාතුං න සකෙකානති, සො ධම්මාසනතො ඔතරන්තො ධම්මකථිකො විශ් නිසේයනිතො ඔතරන්තො පුරිසො විශ් ච චෙග්ගන්ථෙ ව පාදෙ ව පසාරෙඤා ඕතකොච මාතුකුච්ඡි සමගවෙන කෙනචි අසුචිනා අමක්ඛිතොච නික්ඛමති.

“උදක ධාග්”ති: උදකච්චියො, භාසු සිතා සුවණ්ණකරාගෙ පහති උණ්භා රජතකරාගෙ පහති පඨවිතලෙ කෙනචි අසුචිනා අසමමිස්සං තෙසං පානීයපරිභොජනීයඋදකචෙව අඤ්ඤාති අසා ධාරණං කිලා උදකච දස්සෙත්තුං චුත්තං, අඤ්ඤාසං පත සුවණ්ණරජත සථෙහි ආගරිතඋදකාසං චෙව ගංසවට්ටකාදි පොකරණිගතාසං ච උදකාසං පරිච්ඡේදෙ නත්ති.

“සමපති ඡන්තො”ති: මුහුත්තජන්තො, පාලියමපන මාතුකුච්ඡිනො නික්ඛන්තමත්තො විශ් දස්සිතො, න එවං දඨබ්බං නිබ්බන්ධමත්තං හි නං පඨමං බුග්ගාණො සුවණ්ණජලෙන පතිගණතිංසු, තෙසං ගජීතො වග්ගාරො මහාරාජනෝ අජිතපථවෙනිසා, තෙසං ගජීතො මනුස්සා දුකුලචුචිටකෙන, මනුස්සානං ගජීතො. මුච්ඡිථා පඨවිදං පතිසිතො.

“සෙතමි ඡන්තෙ අනුගිරමාගෙ”ති:² දිබ්බසෙතච්ඡන්තෙ ධාරියමාගමි, එත්ථ ඡන්තස්ස පරිවාරාති බග්ගාදිති පචරාජකකුඨ ගණකාතිපි ආගතානෙව, පාලියමපන රාජගමනෙ රාජ විශ් ඡන්ත මෙව චුත්තං, තෙසු ඡන්තමෙව පඤ්ඤාසති න ඡන්තගාගතා, තථා බග්ග තාලවණ්ටමොරගත්තචාලච්ඡිජිජිගණිසපට්ටායෙව පඤ්ඤාසනති, න තෙසං ගාගතා. සබ්බානි කීර තානි අදිස්සමාන රූපා දෙවතා ගණතිංසු.

1. සි. I & III. හග්ගමිහග්ගා.

2. ම. අසුඛාරියමාගෙ.

වුත්තමපිවෙන:-

“අනෙකසාබව සහසුමණ්ඩලං
ඡන්තං මරු ධාරසුමන්තලිකෙති,
සුවණ්ණදණ්ඩා විතීපනනති¹ වාමරා
න දිස්සරෙ වාමරඡන්තගාගකා”ති.

“සබ්බා ව දිසා”ති: ඉදං සත්තපදවිතීගාරුපරි සීතස්ස විය සබ්බ දිසානුවිලෝකනං වුත්තං, න බො පනෙතං එවං දඨබ්බං, මහාසත්තො හි මනුස්සානං හත්තො මුච්ඡා පුරුජීමං දිසං ඔලෝකෙයි අනෙකාති වක්කවාලසහස්සාති එකඛගණාති අගෙසුං, තත් දෙවමනුස්සා ගඛිමාලාදීහි පුරුජමානා මහාපුරිස ඉධ තුමොහි සදිසොපි නත්ති කුතොඋත්තරිතරොති ආගංසු, එවං වතස්සො දිසා වතස්සො අනුදිසා ගෙයා උපරිති දසපි දිසා අනුවිලෝකෙත්වා අත්තනො සදිසං අදිස්වා අයං උත්තරා දිසාති සත්තපදවිතීගාරෙන අගමායි, එවමෙත්ව අත්තො දඨබ්බො.

“ආසති”නති: උත්තමං, “අගෙගා”ති: ගුණෙහි සබ්බපඨමො, ඉත්තරාති වෙපදුති එතස්සෙව වෙවචනාති. “අසමනතිමා ඡති නත්ති දුති පුභබ්බො”ති: පදවයෙන ඉමස්මිං අත්තභාවෙ පත්තබ්බං අරහත්තං ව්‍යාකායි, එත්ව ව සමෙහි පාදෙහි පඨවියා පතීයානං චතුර්ධිපාදපටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, උත්තරාතිමුඛභාවො මහාඡන්තං අජෙක්ඛාත්ථිත්වා අභිභවිත්වා ගමනස්ස පුබ්බතිමිත්තං, සත්තපදගමනං සත්තබොඡ්ඛඛගරතනපටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, දිබ්බසෙතච්ඡත්ත ධාරණං විමුත්තච්ඡත්තපටිලාභස්ස² පුබ්බතිමිත්තං, පචරුකකුඬ භයානං පටිලාභො පචති විමුත්තති විමුච්චනස්ස පුබ්බතිමිත්තං, සබ්බ දිසාවිලෝකනං අනාවරණඤ්ඤපටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, ආසති වාචාභාසනං අපපතිවත්තිය ධම්මවක්කපපවත්තනස්ස පුබ්බතිමිත්තං, අයමනතිමා ඡතිති සීගනාදො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරි නිබ්බාණස්ස පුබ්බතිමිත්තනති වෙදිහබ්බං.

ඉමෙ වාර පාලියං ආගතා, සබ්බසුලවාරෙ පන න ආගතො, ආගරිත්වා දීපෙනබ්බො. මහාපුරිසස්ස හි ඡතදිවසෙ දසසහස්සි ලෝකධාතුකමපි, දසසහස්සිලෝකධාතුමහි දෙවතා එකවක්කවාලෙ සනතිපතීංසු, පඨමං දෙවතා පතිගණනීංසු, පච්ඡා මනුස්සා, තනති බ්බා විණා වමමබ්බා හෙරියො ව කෙනවි අවාදිතා සයමෙව වජ්ජීංසු, මනුස්සානං අඤ්ඤානාදීති බණ්ඩබණ්ඩාති ඡ්ජ්ජීංසු, සබ්බරෙගා අභිලෝක ධොතනමබ්බලෝගමයං විය විගච්ඡීංසු, ජච්චකා රුපාති පසස්සීංසු, ඡතිබධිරු සද්දං සුඤ්ඤීංසු, පිඨසප්පි ජවසමපන්නා අගෙසුං, ඡතිජලානමපි එලමුගානං සති පතීයායි, විදෙසපක්කන්නා නාවා සපට්ටනං පාපුඤ්ඤීංසු, ආකාසඨකභූමමඨකරතනාති සකතෙජෙහා

1. ම. විපතනති.

2. මු. පො. විමුත්තචරඡත්තපටිලාභස්ස.

සභාසිතානි අගෙසුං. වෙරිනො මෙත්තචිත්තං පටිලභිංසු, අච්චිමහි අග්ගි නිබ්බාසි, ලොකානන්තරෙසු ආලොකො උද්භාදි, නදීසු ජලං නපාවන්ති, මහාසමුද්දෙ මධුරසං උදනං අගොසි, වාතො න වාසි, ආකාසපබ්බතරුක්කිගතා සකුණා හසසිත්වා පඨවිගතා අගෙසුං, වජ්‍රෙ අතිවිය විරෙච්චි, සුරියො න උණො න සිතලො නිමිමලො උතු සමපනො අගොසි, දෙවතා අත්තනො අත්තනො විමානවාරෙ ධත්වා අපොඨන සෙලන වෙඨකෙඨපාදීහි¹ මහාභිලංකිත්‍රිංසු, වාතුඤ්චි පකමහාමෙසො පච්ඤ්ඤි, මහාජනං තෙව බුදු න පිපාසා පිළෙසි, වාරකවාටානි සයමෙව විවරිංසු, පුපුසුපගඵලුපගරුක්කා පුපඵඵලානි ගණිතංසු, දසසහස්සි ලොකධාතු එකධජමාලා අගොසි.

තත්‍තාපිස්ස දසසහස්සිලොකධාතුකමපා සබ්බඤ්ඤාභක්ඛණපටි ලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, දෙවානං එකවික්කවාලෙ සන්නිපානො ධම්ම වක්කපාවත්තනකාලෙ එකපසගාරෙනෙව සන්නිපතිත්වා ධම්මංපටි ග්ගණනස්ස පුබ්බතිමිත්තං, පඨමං දෙවතානං පටිග්ගහණං වතුනනං රූපාවචරජ්ඣානානං පටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, පච්ඡා මනුස්සානං පටිග්ගහණං වතුනනං අරූපජ්ඣානානං පටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, හන්තිබ්බජිණානං සං වජ්ජනං අනුපුබ්බවිහාරපටිලාභස්ස පුබ්බ තිමිත්තං, වම්බඛභෙරිතං වජ්ජනං මහතිශා ධම්මභෙරියා අනුසාව නස්ස පුබ්බතිමිත්තං, අනුබ්බානාදීනං ඡෙදෙ අසමිමානසමුවෙජ්ජස්ස පුබ්බතිමිත්තං, මහාජනස්ස රෙගවිගමො වතුසච්චපටිලාභස්ස පුබ්බ තිමිත්තං, ජවච්ඡානං රූපදස්සනං දිබ්බවක්ඛුපටිලාභස්ස පුබ්බ තිමිත්තං, බ්බිරුතං සද්දසවණං දිබ්බසොතධාතුපටිලාභස්ස පුබ්බ තිමිත්තං, පිඨසප්පිතං ජවසමපද වතුරිසිපාදපටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, ජලානං² සතිපතිසානං වතුසතිපසානපටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, විදෙසපක්කනානං නාවානං සපට්ටනසමපාපුණානං වතුපටිසමතිද්ධි ගමස්ස පුබ්බතිමිත්තං, රතනානං සකතෙත්ථාසභාසනං සං ලොකස්ස ධම්මොභාසං දස්සෙස්සති තස්ස පුබ්බතිමිත්තං, වෙරිනං මෙත්තචිත්තපටිලාභො වතුබ්බවිහාරපටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, අච්චිමහි අග්ගිනිබ්බාපනං එකාදසග්ගිනිබ්බානස්ස පුබ්බතිමිත්තං, ලොකානන්තරිකාලොකො අවිජ්ජකාරං විධම්භා ඤ්ඤාලොකදස්ස නස්ස පුබ්බතිමිත්තං, නදීසු තොයස්ස අපාවත්තනං වතුචෙසාරජ්ජ පටිලාභස්ස පුබ්බතිමිත්තං, මහාසමුද්දස්ස මධුරත්ති නිබ්බාණරසෙන එකරසභාවස්ස පුබ්බතිමිත්තං, වාතස්ස අවායනං වාසභිද්ධිගතතිදු නස්ස පුබ්බතිමිත්තං, සකුණානං පඨවිගමනං මහාජනස්ස ඔවාදං සුත්වා පාණෙහි සරණාගමනස්ස පුබ්බතිමිත්තං. වජ්ජස්ස අතිවිරෙ චනං බහුජනකත්තභාය පුබ්බතිමිත්තං, සුරියස්ස උණසිතවිචජ්ජනං උතුසුඛතාය නාසිකවෙතසිකසුබ්බපත්තියා පුබ්බතිමිත්තං, දෙවානං විමානවාරෙසු අපොඨනාදීහි කිලනං බුඞ්භාවං පඤ්ඤා උදනං උදනං

1. මු. පො. අපොඨන වෙඨකෙඨපාදීහි.

2. ම. ඵලානං.

නස්ස පුබ්බනිමිත්තං, වානුද්දිපකමහාමෙකවස්සනං මහතො ධම්ම මෙකවස්සස්ස පුබ්බනිමිත්තං, බුද්ධිලිපිකස්ස අභාවො කායගතාසති අමතපටිලාහස්ස පුබ්බනිමිත්තං, පිපාසා පිළිකස්ස අභාවො විමුත්ති සුඛෙන සුඛිතභාවස්ස පුබ්බනිමිත්තං, වාරකවාටානං සයමෙව විවරණං අභිඛිතිකමග්ගවාරවිවරණස්ස පුබ්බනිමිත්තං, රුක්ඛානං පුප්ඵ ඵලගහණං විමුත්ති පුප්ඵති පුප්ඵනස්ස ච සාමඤ්ඤඵලභාරතභරිත භාවස්ස ච පුබ්බනිමිත්තං, දසසහසා ලොකධාතුයා එකධර්මාලිතා අරියධර්මාලමාලිතාය පුබ්බනිමිත්තනනි වෙදිතබ්බං. අයං සම්මතූල වාගේ නාම.

එත්ථ පඤ්ඤා පුච්ඡන්ති:-යද මහාපුරිසො පඨවියං පතිඨතිනිං උත්තරුහිමුවො ගන්තො ආසතිං වාචං භාසී, තද නිං පඨවියා ගන්තො උදුහු ආකාසෙන, දිස්සමානො ගන්තො උදුහු අදිස්සමානො, අවෙලිකො ගන්තො උදුහු අලංකතපටියන්තො, දහරො හුනිං ගන්තො උදුහු මහලලකො, පච්ඡාපි නිං තාදිසොව අහොසි උදුහු-පුන ඛාලදුරකොති. අයං පන පඤ්ඤා හෙඨා ලොහපාසාදේ¹ තිපිටක වුලාහ යන්තේරෙ විස්සජ්ජන්තොව. ථෙරෙ කිරෙත්ථ නියතිපුබ්බෙකතමම ඉස්සරනිමමාණවාදවසෙන තං තං බහුං චනිං අවසානෙ එවං ව්‍යාකරි:-මහාපුරිසො පඨවියා ගන්තො මහාජනස්ස පන ආකාසෙන ගච්ඡන්තො විය අහොසි, දිස්සමානො ගන්තො මහාජනස්ස පන අදිස්සමානො විය අහොසි, අවෙලිකොගන්තො මහාජනස්ස පන අලංකතපටියන්තො විය උපඨාසි, දහරෙවගන්තො මහාජනස්ස පන සොළසවස්සුදොසිකො විය අහොසි, පච්ඡා පන ඛාලදුරකොව අහොසි න තාදිසොති පරිසාවස්ස බුඬෙන විය හුනිං හො ථෙරෙන පඤ්ඤා කටිතොති අත්තමිනො අහොසි.

ලොකනතරිකවාගේ වුත්තනයො-එව, ඉමා ච පන ආදිතො පඨාය කටිතා සබ්බධම්මතා සබ්බබොධිසත්තානං හොතිති වෙදිතබ්බං.

“අද්දස්ස ඛො”ති: දුකුලවුම්භටකෙ නිපජ්ජාපෙනා ආතිතං අද්දස, “මහාසුඤ්ඤස්ස”ති: ජුතිගොත්තකුලපදෙසාදිවසෙන මහනාස්ස පුරිසස්ස, “මෙ ගතිස්සො”ති: ටෙ නිඨා ටෙ නිප්ඵත්තියො, අයං හි ගතිසද්දෙ “පච්චො ඉමා සාරිපුත්ත ගතියො”ති එත්ථ නිරයාදි හෙදිය සත්තෙති ගන්තබ්බගතියා වත්තති, “ඉමෙසං ඛො අහං හික්කුතං සීලවන්තානං කල්‍යාණධම්මානං තෙව ජුනාමි අගතිං වා ගතිං වා”ති එත්ථ අර්ක්කාසයෙ වත්තති, “නිබ්බාණං අරභතො ගති”ති එත්ථ පටිසරණේ, “අපිච ත්‍යාගං බ්‍රහ්ම ගතිච පජානාමි වුතිච පජ නාම උප්පත්තිච පජනාමි එවං. මහිථියො එසො බ්‍රහ්මා”ති එත්ථ නිප්ඵත්තියා වත්තති, සවායම්ඛාපි නිප්ඵත්තියං වත්තතිති වෙදිතබ්බං. “අනිඤ්ඤා”ති: අඤ්ඤගති නිප්ඵත්ති නාම නන්ති.

“ඛමමිනො”¹ති: දසකුසලධම්මසමන්තාගතො අගතිගමනවිරතීනො, “ඛමමන්”²ති: ඉදං පුරිමපදස්සෙව වෙවචනං, ධම්මෙන වාලඛරජ්ජනනා ධම්මරුජ, “වායුරතො”³ති: පුරජ්ඣමසමුද්දානං වතුනං සමුද්දානං වසෙන වාතුරන්තාය පඨවියා ඉස්සරො, “විජිනාමි”⁴ති: විජිතසංඛාමො, ජනපදො, අසමිං ථාවරියං පිරිහාවං පනෙනාති ජනපදන්වාචරියපපතො, වංඤාසං හි රඤ්ඤා බලිදණ්ඩාදීනි ලොකං පිළයතො මනුස්සා මජ්ඣමජ්ජනපදං ඡංඤාන්තා පබ්බතසමුද්දානිදීනි නිස්සාය පච්චන්ත වාසං කප්පෙන්නති, අභිමුද්දාසං⁵ වොරසාහ සික ජනවිලෝපපිට්ඨිකා මනුස්සා පච්චන්තං පහාය ජනපදමජ්ඣෙක වාසං කප්පෙන්නති, ඉති එවරුපෙ රුජ්ඣති ජනපදො පිරිහාවං න පාපුණාති. ඉමස්මිං පන කුමාරෙ රජ්ජං කාරයමානෙ එතස්ස ජනපදො පාසාණපිඨියං ධපෙත්වා අයොපච්චෙන පරික්ඛින්නො මිය පිරොහවිස්සාතීති දස්සෙන්නො “ජනපදන්වාචරියපපතො”⁶ති ආහංසි. “සත්තරතනසමගන්තාගතො”⁷ති: එත්ථ රතීජනනඝේන රතනං, අපිච:-

“විතතිකතං මහග්ගව අතුලං දුලලහදස්සනං,

අනොමසත්තපරිභොගං රතනං තෙන පට්ඨව”⁸ති.⁹

වක්කරතනස්ස ච තිබ්බතනකාලතො¹⁰ පඨාය අඤ්ඤං දෙවඨානං නාම න හොති, සබ්බෙ ගක්ඛපුප්ථාදීනි තස්සෙව පුජ්ච අභිවාද්දීති ව කුරෙන්නති විතතිකතඝේන රතනං, වක්කරතනස්ස ච එතතනං නාම ධනං අග්ගතීති අග්ගො නත්ථි, ඉති මහග්ගඝේනාපි රතනං, වක්කරතනව අඤ්ඤාති ලොකෙ විජ්ජමාන¹¹ රතනෙති අසද්ධිසන්නි අතුලඝේනාපි රතනං, යස්මා පන යස්මිං කප්පෙ බුඩ්ධා උපපජ්ජන්ති තස්මිං යෙව වක්කවහතීනො පච්චෙකබුඩ්ධා ච, බුඩ්ධා කද්දවි කරගවි උපපජ්ජන්ති, තස්මා දුලලහදස්සනඝේනාපි රතනං. තදෙතං ජාති රූපකුලත්ථායාදීනි අනොමස්ස උදාරසත්තස්සෙව උපපජ්ජති න අඤ්ඤාස්සාති අනොමසත්තපරිභොගඝේනාපි රතනං, යථා වක්කරතනං එවං සෙසානිපිති ඉමෙති සත්තති රතනෙති පරිවාරභාවෙන වෙව පරිභොගභවකරණභාවෙන ච සමන්තාගතොති සත්තරතන සමන්තාගතො.

ඉද්දති තෙසං සරූපහො දස්සන්නං “හස්සිමාති”¹²ති ආදි වුත්තං, තත්ථ වක්කරතනනති ආදීප්ප අයං සබ්බිපාධිප්පායො:- විසඟස්සදීපපරිවාරනං වතුනං මහාදීපානං සිරිවිහවං ගගෙත්වා දාතුං සමත්ථං වක්කරතනං පාතුභවති, නථා පුරෙහත්තමෙව සාගර පරියන්තං පඨවිං අනුසංසරණසමත්ථං¹³ වෙහාසංගමං ගජිරතනං,

1. මු. පො. අභිමුද්දාසං රඤ්ඤා.

3. මු. පො. නිබ්බන්ධකාලතො.

2. ම. පුට්ඨති.

4. මු. පො & ම. විජ්ජමානෙති.

5. සි. I. 11 & III අනුසංසරණසමත්ථං.

තාදිසමෙව අසාරතනං, වහුරභ්‍යසමන්තාගතෙපි අකුකාරෙ යොජනපමාණං අකුකාරං විධමිතා ආලොකදස්සනසමන්තං මණිරතනං, ජබ්බිධදෙසවිචජ්ජනං. මනාපචාරිං ඉත්ථිරතනං, යොජනපමාණෙ අනෙතා පඨවිගතනිධිදස්සනසමන්තං¹ ගහප රතනං, අග්ගමහෙ සියා කුච්ඡිමහි නිබ්බන්ධිතා සකලරජ්ජානුසාසනසමන්තං ජේඨපුත්ත සංඛ්ඛාතං පරිනායකරතනං පානුභවති.

“පඨෙව සහස්ස”නති. අතිරෙකසහස්සං, “සුඛ”ති: අභිරුකා,² “විරභගරූපා”ති: විරාතං අභ්‍යං=විරභං, විරියස්සෙතං නාමං. විරභං රූපමෙතෙසනති විරභගරූපා, විරියභ්වතිකා විරියසභාවා විරියමයාපිය, අකිලාසුනො³ දිවසමි යුජ්ඣන්තා න කිලමන්ති චුත්තං ගොති.

“සාගරපටිසන්න”නති: වක්කවාලපබ්බතං සීමං කතා සීතා සමුදදපරියන්තං. “අදුග්ගෙඛිනා”ති: යෙ කතාපරාධෙ සතෙත සභමි සහස්සමි ගණනනති තෙ ධනදණෙඛින රජ්ජං කාරෙතති, යෙ ජේජ්ජෙජ්ජං අනුසාසනති තෙ සන්දණෙඛින, අයමන දුට්ඨමි තං දණං පහාය අදණෙඛින අජ්ඣාවසති. “අසකෙඛිනා”ති: යෙ එකතො ධාරදිනා සන්තෙත පරං විගෙසෙතති, තෙ සන්තෙත රජ්ජං කාරෙතති නාම. අයං පන සන්තෙත බුද්ධකමකිකාය පිචන මත්තමි ලොභිතං කස්සපි අනුපාදෙතා ධම්මෙනෙව, එහි බො මහා රුජ්ජති එවං පටිරුජ්ජති සමපටිච්ඡිතාගමනො, “අභිච්ඡිකා”ති: චුත්තපසකාරං පඨමං අභිච්ඡිතියා, “අජ්ඣාවසනි”ති: අභිගමිතා සාමි හුතා වසනීති අන්තො.

එවං එකං නිප්පත්තිං කපේතා දුතියං කපේතුං “සවෙ බො පනා”ති ආදි චුත්තං. හත්ථ රගදෙසමොගමානදිසිකිලෙසනණ්ණා සංඛ්ඛාතං ඡාදනං ආචරණං විචත්තං විඛස්සං විචට්ටං එතෙනාති විචත්තවජ්ජෙ, විචත්තවජ්ජෙහිපි පාසො,⁴ අයමෙව අන්තො.

එවං දුතියං නිප්පත්තිං කපේතා තාසං නිමිත්තභූතාති ලක්ඛණාති දස්සෙතුං. “අයං හි දෙව කුමාරො”ති ආදිචුත්තං, හත්ථ “සුසානිසිනපාදෙ”ති යථා අසෙද්දසං භූමියං පාදං ධ්වපන්තානං අග්ග තලං වා පණ්ණි වා පස්සං වා පඨමං පුසති, වෙමජෙඤ්ඤි වා පන ජිග්ගං ගොති, උක්ඛිපන්තානමි අග්ගතලාදිසු එකකොඨාසොව පඨමං උඨහති, න එවං අස්ස, අස්ස පන සුචණ්ණපාණිකාතලමිව⁵ එකපඨගාරෙතෙව සකලං පාදතලං භූමිං පුසති, එකපඨගාරෙතෙව භූමිතො උඨහති, තස්මා අයං සුප්පතිසිතපාදෙ.

1. සි. II. අනෙතා පඨවිගතනිධිදස්සන සමන්තං.

2. පො. අනෙතා පඨවිගතනිධිදස්සන සමන්තං.

3. සි. I. II & III. අභිරුකො.

4. මු. පො. විරියමයාඅකිලාසුනො අගෙසු.

5. සි. I. II & III. විචත්තවජ්ජෙ, විචත්තවජ්ජෙහිපිපාසො.

6. මු. පො. සුචණ්ණපාදකාතලමිව.

“වක්කානී”ති: චිත්ත පාදතලෙසු වෙ වක්කානී, තෙසං අරු ව නෙමි ව නාහි ව පාළියං වුත්තාව, **“සබ්බාකාරපටිසුඤ්ඤි”**ති: ඉමිනා පන අයං විසෙසො වෙදිතබ්බො. තෙසං කිර වක්කානං පාදතලෙසු වෙමජෙකි නාහි දිස්සති, නාහිපරිච්ඡින්නා වට්ටලෙබා දිස්සති, නාහිමුඛෙ පරිකෙබ්පට්ටො' දිස්සති, පනාළිමුඛං දිස්සති, අරු දිස්සනති, අරෙසු වට්ටරෙබා දිස්සනති, නෙමි දිස්සති, නෙමිමඤ්ඤා දිස්සනති, ඉදං තාවපාළියං ආගතමෙව, සමඛුලවායෙ පන අනාගතො, සො එවං දඬුබෙබ්බා:-සත්ති සිරිවචෙජා නඤ්ඤි සොවත්තිකො වටංසකො වක්ඛමානකං මච්ඡසුගලං හඤ්ඤිසං අඛුඤ්ඤා පාසාදෙ තොරණං සෙතච්ඡතං බග්ගො තාලවණ්ටකං මොර හත්තකො වාළුච්ඡති උණ්ඨිසං මති පතෙතා පුමනදමං නිලුප්පලං රතතුප්පලං සෙතුප්පලං පදුමං පුණ්ණිරිකං පුණ්ණස්වො පුණ්ණපාති සමුද්දෙ වක්කවාළො ගිමවා සිතොරු වජ්ඣසුරිය නක්ඛතතාදීති වත්තාරො මහාදීපා වෙ පරිත්තදීපසහස්සාති අත්තමසො වක්කවත්ති රඤ්ඤෙ පරිසං උපාදය සබ්බො වක්කලක්ඛණස්සෙව පරිවායෙ.

“ආසතපණ්ණි”ති: දිසපණ්ණි, පරිපුණ්ණපණ්ණිති අත්තො. යථාහි අඤ්ඤාසං අග්ගපාදෙ දිසො ගොති, පණ්ණිමත්තකෙ ජබ්බා පතිඨාති, පණ්ණි තචෙත්ඤා ඤාපිනා විශ ගොති, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහා පුරිසස්ස පන වතුසු කොඨාසෙසු වෙ කොඨාසා අග්ගපාදෙ ගොති, තතියෙ කොඨාසෙ ජබ්බා පතිඨාති, වතුත්තෙ කොඨාසෙ ආරග්ගෙන වට්ටෙතා ඤාපිනා විශ රත්තකමඛලගෙණ්ඩුකා සද්දිසා පණ්ණි ගොති.

“දිසඛුලී”ති: යථා අඤ්ඤාසං කාවි අඛුලියො දිසා ගොනති කාවි රස්සා, න එවං මහාපුරිසස්ස. මහාපුරිසස්ස පන මක්ඛවස්සෙව දිසා හත්තපාදඛුලියො මුලෙ ථුලා අනුපුබ්බෙන ගන්තා අග්ගෙන තනුකා නියාසතෙලෙන මද්දිත්වා වට්ඨිත හරිතාලවට්ඨිසද්දිසා ගොනති, තෙන වුත්තං **“දිසඛුලී”**ති.

“මුදුගඵණ්ණපාදො”ති: සප්පිමණ්ණි ඔසාදෙත්වා ඤාපිතං සතචාරවිගහකපාසපට්ටං විශ මුදු, යථා ව ඉද්ධි ජ්වමත්තස්ස, එවං වුඬකාලෙපි ගඵණ්ණයෙව භවිස්සනති. මුදු ගඵණ්ණ හත්තපාද එතස්සාති=මුදුගඵණ්ණහත්තපාදො.

“ජලගඵණ්ණපාදො”ති: න වමෙමන පරිනඬි' අඛුලනතරො, එදිසො හි එණ්හත්තකො පුරිසදෙසෙන උපගන්තො පබ්බජ්ජමපි න ලහති. මහාපුරිසස්ස පන වතස්සො හත්තඛුලියො පට්ඨි පාදඛුලියො එකපමාණො ගොනති, තාසං එකපමාණතාය ජල ලක්ඛණං අඤ්ඤාමඤ්ඤං පටිච්ඡිකිත්වා තිඨති, අථස්ස හත්තපාද කුසලෙන වක්ඛ කිනා යොජ්ජතජලවාතපානසද්දිසා ගොනති, තෙන වුත්තං **“ජල හත්තපාදො”**ති.

උඛං පතිට්ඨිතගොපථකතා උසාඛිං පාද අසානි=උසාඛිං පාදො, අසොකසං හි පිඨිපාදෙ ගොපථකා ගොනති, තෙන තෙසං පාද ආණ්ඩවා විය එවා ගොනති¹ න යථාසුඛං පරිවත්තනති, ගච්ඡන්තානං පාදහලාති න දිස්සනති, මහාපුරිසස්ස පන ආරො හිත්වා උපරිගොපථකා පතිඝගනති, තෙනස්ස නාතිතො පසාය උපරිමකායො² නාවාය ඍපිතසුවණ්ණපටිමා විය තිට්ඨලො ගොති, අධිරකායොව ඉජ්ඣති, සුඛෙන පාද පරිවත්තනති, පුරතොපි පච්ඡ තොපි උභයපසොසුපි ඍත්වා පස්සන්තානං පාදහලාති පඤ්ඤායනති, න ගජ්ඣිකං විය පච්ඡතොයෙව.

“එණිජ්ඣෙසා”ති: එණිමගසදිසජ්ඣෙසා, මංසුස්සදෙන පරි පුණ්ණ ජ්ඣෙසා, න එකතො බඩපිණ්ඩකමංසො, සමන්තතො සමං සිතෙන මංසෙන පරික්ඛිත්තාති සුවට්ඨිතාති³ සාලිගබ්බසදිසාති⁴ ජ්ඣෙසා හි සමන්තාගතොති අජො.

“අනොනමනො”ති: අනමනො, එතෙනස්ස අමුජ්ඣ අවා මන භාවො දිපිතො, අවසෙසා හි ජනා බුජ්ජා වා ගොනති වාමනා වා, බුජ්ජානං උපරිමකායො අපරිපුණ්ණො හොති වාමනානං. හෙසිම කායො, තෙ අපරිපුණ්ණකායතො න සකෙකානති අනොනමනො ජණ්ණකාති පරිමජ්ඣං, මහාපුරිසො පන පරිපුණ්ණඋභයකායතො සකෙකාති.

“කොසොතින වජ්ඣගුසෙසා”ති: උසගවාරණාදිකං විය සුවණ්ණ පද්මකණ්ණිකා සදිසං කොසොතිතං පටිච්ඡන්තං⁵ වජ්ඣගුසං අසානි=කොසොතින වජ්ඣගුසෙසා, වජ්ඣගුසානති වජෙත ගුති තබ්බං අභිගජ්ඣනං වුච්චති.

“සුවණ්ණවණ්ණො”ති: ජාතිභිගුලකෙන මඤ්චො දිපිදදාය සංසිත්වා⁶ ගෙරුකපරිකමමං කත්වා ඍපිතසකකතක රුපකසදිසොති අජො. එතෙනස්ස සකසිතිඛසණ්ඨසර්ථතං දසොසො ඡවිවණ්ණ දස්සනත්වා නාමනසභානිගන්තවොති වුත්තං, පුරිමස්ස වා වෙච්චන මෙව එතං.

“රජෙජල”නති: රජෙ වා මලං වා, “ග උපච්ඡති”ති: න ලග්ගති, පද්මපලාසතො උදබ්බිඤ්චිය විච්චති. හත්ථධොවනාදිති පන උතුගණ්ඨනත්වාය වෙච්ච දායකානං පුඤ්ඤඵලත්වාය ව බුඬා කරොනති, වත්තසීසෙනාපි ව කරොනති යෙව, “සෙනාසනං පටි සන්තෙතනති හික්ඛන්තා පාදෙ ධොවිත්වා පටිසිත්ඛබ්බ”නති වත්තමෙතං.

1. ම. බඩාගොනති. 2. සි. I, II & III උපරිකායො. 3. ඔ. පො. සුවඛිතාති.
4. සි. I, II & III. සාලිගබ්බසවගබ්බසදිසාති.
5. ම. සුවණ්ණපද්මකණ්ණිකසදිසොති කොසෙහි මහිතං පටිච්ඡණ්ණං. වජ්ඣගුසං.
6. සි. I. ජාතිභිගුලකෙන දිපිදදා. මජ්ඣානිකදායං සංසිත්වා.

“**උඛග්ගලොමො**”ති: අවත්තපරියොසානෙ උඛග්ගානි හුක්ඛා මුඛසොභං උලොකයමානානි විය ජිතානි ලොමානි අස්සානි උඛග්ග ලොමො.

“**බුහුමස්සගතො**”ති: බුහුමා විය උජ්ජගතො, උජ්ජමෙව උග්ග නං දීඝසරිරං හවිස්සති. යෙභුයොන හි සත්තං ඛන්ධෙ කප්පිං ජණ්ණසුති තීප්ප ධානෙසු නාමනති, තෙ කප්පිං නාමනතා පච්ඡකො නාමනති, ඉතරෙසු විජිපි ධානෙසු පුරතො, දීඝසරිරං පන එකෙන පස්සෙත වඞ්කා ගොනති, එකෙ මුඛං උත්තාමෙත්වා නක්ඛත්තානි ගණ්ඨත්තා විය වරන්ති, එකෙ අපමංසලොභිතා සුලසදිසා ගොනති, එකෙ පුරතො පඞ්භාරා ගොනති පචෙධමානා ගච්ඡන්ති, අයං පන උජ්ජකමෙව උග්ගත්වා දීඝපමාණො දෙවනගරෙ උස්සාපිතසුචණ්ණ තොරණං විය හවිස්සතිති දීපෙන්නති. යථා චෙතං, එවං යං යං ජත මත්තස්ස සබ්බසො අපරිපුණ්ණං මහාපුරිසලක්ඛණං ගොති, තං තං අයංහි තථා භාවිතං සක්ඛාය චුත්තන්ති චෙදිතබ්බං.

“**සත්තුස්සදො**”ති: චෙ හත්ථපිඨියො චෙ පාදපිඨියො චෙ අංස කුටානි ඛන්ධානි ඉමෙසු සත්තසු ධානෙසු පරිපුණ්ණො මංසුස්සදො අස්සානි=සත්තුස්සදො, අඤ්ඤාසං පන හත්ථපාදපිඨියා සිරිජලං පඤ්ඤයති, අංසකුටඛන්ධෙසු අභිකොටියො, තෙ මනුස්සා පෙතා විය බායන්ති, න තථා මහාපුරිසො, මහාපුරිසො පන සත්තසු ධානෙසු පරිපුණ්ණ මංසුස්සදත්තා නිගුලහසිරාජලෙහි හත්ථපිඨාදීනි වට්ටෙත්වා ධර්ම සුචණ්ණාලිඛිතසදිසෙන ඛන්ධෙන සිලාරූපකං විය බායති, විත්තකමම රූපකං විය ව බායති.

සිහස්ස පුබ්බං විය කායො අස්සානි=**සිහපුබ්බකායො**, සිහස්ස හි පුරත්තිමකායොව පරිපුණ්ණො ගොති, පච්ඡිමකායො අපරි පුණ්ණො, මහාපුරිසස්ස පන සිහස්ස පුබ්බකායො විය සබ්බකායො පරිපුණ්ණො, සොපි සිහස්සෙව තත්ථ තත්ථ වින්තුනත්තාදිවසෙන දුස්සණ්ඨිත විස්සණ්ඨිතො න ගොති, දීඝසුත්තයානෙ පන දීඝො, රස්ස ධුලකිසපුපුලඅනුවට්ටිතසුත්තයානෙසු ව¹ තථාවිධො ගොති, චුත්තං ගෙතං: “මනාපියෙ ව ඛො හික්ඛවෙ කාමමිපාකෙ පච්චුපඝිතෙ යෙහි අමෙගති දීඝෙහි සොහති තානි අඞ්ඞානි දීඝානි සණ්ඨගන්ති, යෙහි අමෙගති රස්සෙහි සොහති තානි අඞ්ඞානි රස්සානි සණ්ඨගන්ති, යෙහි අමෙගති ධුලෙහි සොහති තානි අඞ්ඞානි ධුලානි සණ්ඨගන්ති, යෙහි අමෙගති කිසෙහි සොහති තානි අඞ්ඞානි කිසානි සණ්ඨගන්ති, යෙහි අමෙගති පුපුලෙහි සොහති තානි අඞ්ඞානි පුපුලානි සණ්ඨගන්ති, යෙහි අමෙගති වට්ටෙහි සොහති තානි අඞ්ඞානි වට්ටානි සණ්ඨගන්ති”ති. ඉති දනවිත්තෙන පුඤ්ඤවිත්තෙන විචිත්තිතො දසති පාරමිති සඤ්ජනො මහාපුරිසස්ස අත්තභාවො, ලොකෙ සබ්බසිපපිනො වා සබ්බඉඨිමනෙතො වා පතීරූපකමපි කාතුං න සකෙතානති.

“විගනනරංසො”ති: අනතරංසං වුවවති චිත්තං කොඨාසාන මනතරං, තං චිතං පරිපුණ්ණං අනතරංසං අස්සාති¹=විගනනරංසො. අඤ්ඤාසං හි තං ඨාතං තිත්තං ගොති, චෙ පිඨිකොඨාසා පාටි යෙක්කා² පඤ්ඤායනති, මහාපුරිසස්ස පන කටිතො පඨාය මංසපට්ටං යාව ඛනා උග්ගමම. සමුස්සිතසුවණ්ණඵලකං විය පිඨිං ඡාදෙතා පතිසිතං.

“නිත්‍රොධපට්ඨිණ්ඩලො”ති: නිත්‍රොධො විය පරිමණ්ඩලො, යථා පණ්ණාසහස්තාය වා සතහස්තාය වා සමඛනිසාධො නිත්‍රොධො දීඝතොපි විජාරතොපි එකපමාණොව ගොති, එවං කායතොපි ව්‍යාමතොපි එකපමාණො. යථා අඤ්ඤාසං කායො වා දීඝො ගොති ව්‍යාමො වා, න එවං විසමපමාණොති අන්තො. තෙනෙව “යාවතකස්ස කායොති ආදිවුත්තං, තත්ථයාවතකො අස්සාති යාව තකස්ස.”

“සමච්ඡානනිකො”ති: සමච්චිතඛනො, යථා එකෙ කොවා විය ඛකා විය වරාහකා³ විය ව ගොනති, දීඝගලා වඛිකගලා පුඵ්ලගලා වා ගොනති, කථනකාලෙ සිරුරුලං පඤ්ඤායති, මඤ්ඤායෙ තික්කමති, න එවං මහාපුරිසස්ස, මහාපුරිසස්ස පන සුවච්චිතසුවණ්ණාලිඛිතසදිසො ඛනො ගොති, කථනකාලෙ සිරුරුලං න පඤ්ඤායති, මෙසස්ස විය ගජ්ජතො සරෙ මහා ගොති.

“රසග්ගසග්ගි”ති: එත්ථ රසං ගසනතිති=රසග්ගසා,⁴ රස ගරණීනමෙතං අධිවචනං. තා අග්ගා=අස්සාති රසග්ගසග්ගි, මහා පුරිසස්ස කිරසතරසගරණී සතාති⁵ උඛග්ගාති හුත්වා ගිවායමෙව පටිමුක්කාති, තිලඵලමනෙතොපි ආහාරෙ ජීව්‍යාය ංපිතො සබ්බං කායමනුප්ඵරති. තෙනෙව මහාපඨානං පදහනත්තං එකතණ්ඩුලා දීගිපි කලායස්සපසතොපි කායස්ස යාපනං අගොසි, අඤ්ඤාසං පන තථා අභාවා න සකලකායං ඔජ්ජරති, තෙන තෙ ඛවායාබාධා ගොනති.

සිහස්සෙව හනු අස්සාති=සීහහනු, තත්ථ සිහස්ස ගෙහිමහනුමෙව පරිපුණ්ණං ගොති න උපරිමං, මහාපුරිසස්ස පන සිහස්ස ගෙහිමං විය චෙපි පරිපුණ්ණොති වාදසියා පක්කස්ස වඤ්ඤාසාති ගොනති.

අථ නෙමිත්තකා හනුකපරියනතං ඔලොකෙනතාව ඉමෙසු හනු කෙසු ගෙහිමෙ වීසති උපරිමෙ වීසතිති වත්තාලීසදනතා සමා අවිචර පතිභිතිස්සනතිති සලලකෙඛනා “අයං හි දෙව කුමාරෙ මත්තාලීස දෙනතා”ති ආදිමාහංසු. නත්‍රායමන්තො:-

1. සි. I. II & III. තං චිතං පරිපුණ්ණමසාති.
2. සි. I. II & III. පාටියෙක්කා.
3. සි. I. II & III. වරහා.
4. ම. රසංගසනතිගරනති රසග්ගසා
5. සි. I. II. III & ම. සහස්සාති.

අඤ්ඤාසං හි පරිපුර්ණදන්තානම්ච චතතිංසදන්තානි ගොනති,
ඉමස්ස පන චතතාත්‍රීසං භවිස්සනති.

අඤ්ඤාසව කෙවිදන්තා උච්චා කෙවි නිවාති විසමා ගොනති,
ඉමස්ස පන අයොපත්තච්ඡින්නා¹ සංඛපටලං විය සමා භවිස්සනති.

අඤ්ඤාසං කුමභිලානං විය දන්තා විරලා ගොනති, මච්ඡමංසානි
බාදන්තානං දන්තනතරං පුරති, ඉමස්ස පන කන්තකලතායං සමුස්සිත
ච්ඡරපන්ති විය අභිචරති තුලිකාය දසසිතපරිචේද, විය දන්තා
භවිස්සනති.

අඤ්ඤාසව පුතිදන්තා උච්චගනති, තෙන කාවි දයා කාලාපි
විවණ්ණාපි ගොනති, අයං පන සුචුසුක්කදයො, ඔසධිතාරකම්චි
අතික්කමච විරොචමානාය පභාය සමන්තාගතදයො භවිස්සති.

“පභුතථිවෙහා”ති: පුථුලථිවෙහා, අඤ්ඤාසං ජ්වහා ථුලාපි
ගොති, කිසාපි රසාපි ඵඩාපි විසමාපි, මහාපුරිසස්ස පන ජ්වහා
මුද්දිකා පුථුලා වණ්ණසමපන්නා ගොති. සො තං ලක්ඛණං පරියෙ
සිත්තං ආගතානං කඛ්ඛාපිනොදන්තං මුද්දකන්තා තං ජ්වහං කසිතසුචිං
විය වට්ටෙත්වා උභොනාසිකා සොතානි පරිමසති, දීඝතතා උභො
කණ්ණසොතානි පරිමසති, පුථුලතතා කෙසන්තපරියොසානං කෙව
ලම්චි නලාටං පරිච්ඡාදෙති, එවංතස්ස මුද්දිකපුථුලතාවං පකා
සෙනො තෙසං කඛ්ඛං විනොදෙති, එවං තිලක්ඛණසමපන්නං ජ්වහං
සකායං “පභුතථිවෙහා”ති වුත්තං.

“බ්‍රහ්මසංගේ”ති: අඤ්ඤා ජිත්තස්සරාපි භිත්තස්සරාපි කාන්තස්ස
රාපි ගොනති, අයං පන මහාබ්‍රහ්මනො සරසදිසෙන සරෙන සමන්තා
ගතො භවිස්සති. මහාබ්‍රහ්මනොහි පිත්තසෙවෙහති අපලිබ්ඛිතතා සරො
විසුඛො ගොති,² මහාපුරිසෙනාපි කන්තමමං තස්ස වද්දුං සොධෙති,
වද්දුනො සුඛතතා නාහිනො පඨාය සමුච්චගන්තො සරො විසුඛො
අභිඛගසමන්තාගතොව සමුච්චාති. තරවිකො විය හණතිති=තරවික
නාණි, මත්තකරවිකරාතමජ්ඣෙසොසොති අත්තො.

“අභිතිලනෙත්තො”ති: න සකලතිලනෙත්තො, නිලසුත්තඨා
නෙ පතස්ස උමාපුප්ඵසදිසෙන අතිවිසුඛෙත නිලවණ්ණෙන සමන්තා
ගතානි නෙත්තානි ගොනති. පිත්තසුත්තඨානෙ කණ්ණිකාරපුප්ඵසදි
සෙන පිත්තවණ්ණෙන, ලොහිත්තසුත්තඨානෙ බ්‍රහ්මචිතපුප්ඵසදිසෙන
ලොහිත්තවණ්ණෙන, සෙත්තසුත්තඨානෙ ඔසධිතාරකසදිසෙන සෙන
වණ්ණෙන, ඝාලසුත්තඨානෙ අද්දරිඨකසදිසෙන කාලවණ්ණෙන
සමන්තාගතානි සුවණ්ණවිමානෙ උග්ගාවිතමණ්ඩිතපරිසදිසානි
බායනති.

1. ම. අයපට්ටසෙනජිත්තසංඛපටලංවිය.

2. ම. විසදෙගොති.

“ගොපමුමො”ති: එත් පමුමනති සකලවකඩුගණං.¹ අධිපො තං, තං කාලවච්ඡකස්ස බහලධාතුකං ගොති රත්තවච්ඡකස්ස විප්ප සන්නං, තං මුහුත්තඡතනරුණරත්තවච්ඡකසදිසවකඩුගණොති² අත්ථො. අඤ්ඤාසං හි අකඛිගණො³ අපරිපුණ්ණො ගොනති, හත්ථි මුසික කාකාදීනං අකඛිසදිසෙහි විනිශ්ශනෙහිපි ගමනිරෙහිපි අකඛිහි සමන්තාගතො ගොනති, මහාපුරිසස්ස පන ඛොවිතො මජ්ඣනිකා ධර්මාදිකානි විය මුදුසිතිඛිතිලසුමුපමුමාචිතාති අකඛිති.

“උණ්ණා”ති: උණ්ණාලොමං, **“හමුක්කනතරෙ”**ති: විතනං හමු කානං වෙමජෙකි නාසිකාමත්ථකෙ යෙව ඡතා, උග්ගන්තො පන නලාටමජෙකි ඡතා. **“බද්දනා”**ති: පරිසුඛා ඔසධිතාරකසමවණ්ණො, **“මුදු”**ති: සපටිමණෙකි ඔසාදෙත්වා⁴ ධර්මසත්තවාරවිගතකප්පාසපටල සදිසා, **“තුලසහතිනා”**ති: සිමබලීතුල ලතාතුලසමානා, අයමස්සා ඔදුත්තාය උපමා. සා පනෙසා කොට්ඨං ගගෙත්වා ආකඛියමානා උපඛිස්සාහුප්පමාණා ගොති, විස්සථා දකඛිණ්ණවත්තවසෙන ආවත්තත්වා උඛග්ගා සුත්වා සන්නිථති, සුවණ්ණඵලකමජෙකි ධර්මරජතමුබ්බුලකං විය සුවණ්ණසට්ඨො නිකඛමමානා බීරධාරි විය අරුණප්පහාරජ්ඣෙ ගගනදෙසෙ⁵ ඔසධිතාරකා විය ච අතිමනොගරය සිරියා විරෙවති.

“උණ්ඨිසසිසො”ති: ඉදං පරිපුණ්ණනලාටතව පරිපුණ්ණසිස තචාති වෙ අත්ථවසෙ පටිච්ච වුත්තං, මහාපුරිසස්ස හි දකඛිණකණ්ණ මුලිකතො පඨාය මංසපටලං උභතිත්වා සකලනලාටං ඡාදයමානං පුරයමානං ගන්තො වාමකණ්ණමුලිකාය පතිසිතං, රක්ඛදා බඬ උණ්ඨිසපට්ටො විය විරෙවති. මහාපුරිසස්ස කීර ඉමං ලක්ඛණං දිස්වා රාජුත්තං උණ්ඨිසපට්ටං අකංසු, අයං තාව ඵකො අත්ථො. අඤ්ඤා පන ඡතා අපරිපුණ්ණසිසා ගොනති, කෙචි කප්පසිසා කෙචි ඵලසිසා කෙචි අසිසිසා කෙචි කුම්භසිසා⁶ කෙචි පබ්භාරසිසා, මහාපුරි සස්ස පන ආරග්ගෙන වට්ටෙත්වා ධර්මං විය සුපරිපුණ්ණං උදකමුබ්බු ලසදිසං සිසං ගොති. තත්ථ දුර්මනසෙන උණ්ඨිසවෙසිතසිසො වියාති උණ්ඨිසසිසො, දුතියනසෙන උණ්ඨිසං විය සබ්බත්ථ පරිමණුල සිසොති උණ්ඨිසසිසො.

“සබ්බකාමෙහි”ති: ඉදං ලක්ඛණානි පඨිගණනාපෙත්වා පච්ඡා කතං විය වුත්තං, න පනෙවං දඨබ්බං. පඨමං හි නෙමිත්තකෙ සන්නපෙපත්වා පච්ඡා ලක්ඛණපඨිගණනං කතනති වෙදිතබ්බං, තස්ස විත්ථාරො ගබ්භොක්කනතියං වුත්තොයෙව.

“පාසෙහති”ති: ඵඤ්ඤං පාසෙහති, තස්ස කීර නිද්දෙසෙන මධුරෙන බීරෙන සමන්තාගතො සපිධාතියො උපඨාපෙසි, තථා තථා

1. ම. සකලවකඩුගණං.
2. ම. වකඩුගණොති.
3. ම. අකඛිගණො.
4. ම. ඔසාදෙත්වා.
5. ම. මු. පො. ගගණප්පදෙසෙ.
6. සි. I & III. කුම්භමහසිසා.

සෙසාපි තෙසු තෙසු කමෙමසු කුසලා සසී සසීයෙව, නාසං පෙසන කාරකෙ සසීපුරිසෙ, තස්ස තස්ස කතාකතභ්‍යවසල්ලකතකෙ සසී අමච්චෙව උපඨපෙයි. එවං වර්ණාභ්‍යො සසීසො ඉත්තං, චෙ සසීයො පුරිසානනති ජසසීයො උපඨාකාතං යෙව අහෙසුං.

“සෙසාවජනන” නති: දිබ්බසේතවජ්ජනං කුලදත්තියං පත සිරි ගබ්භායෙව තිසති, “ඛානං සිතං වා” ති: ආදිය මා අභිභවීති අත්ථො චෙදිහබෙබ්බො.

“සොසුද” නති: සො සුදං,¹ “අමෙකතෙව අඛික” නති: අඤ්ඤාසාධුඤ්ඤාසාධුඤ්ඤාසාධු අඤ්ඤාසාධු අංසකුටෙනෙව අඤ්ඤාසාධු අංසකුටං, “පටිගජිසති” ති: නියසාති, සථාපිතතිති අත්ථො.

“මඤ්ඤාසාධු” ති: අබරසාධු, “වග්ගාසාධු” ති: ඡේතනපුණ්ණසාධු, “මධුරසාධු” ති: සාතස්සරො, “පෙමනිසාධු” ති: පෙමජනකස්සරො, තච්ඡිදං කරවිකානං මධුරසාරායං- කරවික සකුණේ කිරි මධුරසං අමපකකං කුණ්ඩකෙන පගරිත්වා පග්ගරිත රසං පිච්චිත්වා පකෙඛන තාලං දත්වා විකුජ්මානෙ වකුප්පදාති මතතාති විශ ලලිතං ආරභනති. ගොවරපසුතාපි වකුප්පද මුඛගතාති තිණාති ජඤ්ඤිත්වා තං සද්දං සුණනති, වාලමිගා බුද්ධමිගෙ අනුබක්ඛමානා උක්ඛිතතපාදං අතික්ඛිත්වා තිඨනති, අනුබක්ඛමිගා ච මරණභයං හිත්වා තිඨනති, ආකාසෙ පකටනතපකටනොපි පකෙඛ පසාරෙත්වා තිඨනති, උදකෙ මච්ඡාපි කණ්ණපටලං අපොඤ්ඤානා තං සද්දං සුණමානාව තිඨනති, එවං මධුරසාරා කරවිකා. අසනිමිත්තාපි ධම්මාසොකස්ස දෙවි අත්ථිත්තුවො භනෙන බුඬසද්දෙන සද්දිසො කස්සපි සද්දෙති සඬ්ඝං පුච්ඡි, අත්ථි කරවිකසකුණස්සාති. කුභිං භනෙන තෙ සකුණාති, හිමවඤ්ඤාති. සා රුජ්ඣං ආග, දෙව කරවිකසකුණං පසයිතුකාමමිති. රුජ් ඉමසමිං පජරෙ නිසිදිත්වා කරවිකො ආගවජ්ඣති සුවණ්ණපජරං විස්සජෙසි, පජරෙ ගතත්වා ආකස්ස කරවිකස්ස පුරතො අඬාසි. සො රුජ්ඣාය ආගත්වා පජරෙ, න සකකා න ගතතුනති නත් නිසිදි. පජරෙ ආගතත්වා රඤ්ඤා පුරතොව අඬාසි. කරවිකං සද්දං කාරාපෙච්ඡං න සකෙකානති, අථ රුජ් කථං භණෙ ඉමෙ සද්දං කරෙන්නීති ආග. ඤ්ඤාකෙ දිස්වා දෙවාති, අථ තං රුජ් ආදසෙති පරික්ඛිපාපෙසි, සො අත්තනෙ ව ඡායං දිස්වා ඤ්ඤාකා මෙ ආගතාති මඤ්ඤාමානො පකෙඛන තාලං දත්වා මධුරසාරෙන ඡිණ්ඩංසං ධම්මාභො විශ වීරවි. සකලනගරෙ මනුස්සා මතතා විශ අහෙසුං,² අසනිමිත්තා විනෙතසි:-ඉමස්ස තාව තිරිච්ඡානගතස්ස එවං මධුරො සද්දෙ, කිදිසො නුවො සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාසිරිං පත්තස්ස භගවතො අගොසීති පිති. උප්පාදෙත්වා තං පිති. අවිජ්ජිත්වා

1. මු. පො. හො අසුදං.

2. සි. I. II & 111. පලමි-සු.

සඤ්ඤානි ජබ්බසංඝෙහි සංඝිං සොනාපතතිඵලෙ පතිඨාසි. එවං මධුරෙ කර්මිකසද්දෙ¹ තතො පන සතභාගෙන සහස්සභාගෙන ච මධුර තරො විපසයිස්සා කුමාරස්ස සද්දෙ අගොසිති.

“කමමිපාකජ”නති: න භාවනාමයං, කමමිපාකවසෙන පන දෙවතානං වක්ඛුසද්ධිසමෙව මංසවක්ඛු අගොසි. යෙන නිමිත්තං කඛා තිලවාගෙ පක්ඛිත්තං එකතිලමි අයං සොති උඛරිතා දුතුං සකෙකාති.

“විපසයි”ති: එත් අයං වචනංථො:- අනතරන්තරං නිමෙසජති තකකාර² විරහෙන විසුඛං පස්සති, විචටෙති ච අකඛිති පස්සතිති විපසයි, දුතියවාගෙ විවේච්ඡා පස්සතිති විපසයි, විචිණ්ඨා පස්සතිති අත්ථො. තත් “පනාසනී”ති ජනාති පස්සති නායති වා පවතෙන තිති අත්ථො. එකදිවසං³ කිර විතිච්ඡයඨානෙ තිසිද්ධිං අත්ථෙ අනුසාසනාස්ස රඤ්ඤෙ අලභිකතපටියත්තං මහාපුරිසං ආනෙතා⁴ ගත්ථෙ ඨපටිංසු, තස්ස තං අමෙක කඛා උපලාදයමානස්සෙව අථෙව, සාමිකං අස්සාමිකං⁵ අකංසු. බොධිසත්තො අනත්තමනසද්දං නිච්ඡරෙසි, රුජ කිමෙතං කිමෙතං උපධාරෙථාති ආග. උපධාරයමානා අඤ්ඤං අදිස්වා අත්ථස්ස දුඛිතිච්ඡිතත්තා එවං කතං භවිස්සතිති පුන සාමිකං යෙව සාමිකං කඛා ඤ්ඤා නුබො කුමාරො: එවං කරොතිති විමංසනා පුන සාමිකං අසාමිකමකංසු, පුනපි බොධිසත්තො තථෙව සද්දං නිච්ඡරෙසි. අථ රුජ ජනාති මහාපුරිසොති තතො පඨාය අපමනෙතා අගොසි, ඉදං සක්ඛාය වුත්තං “විවේච්ඡා විවේච්ඡා කුමාරො අත්ථෙ පනායති”ති.

“වසයික”නති: ආදිසු යත් සුඛං හොති වස්සකාලෙ වසිතුං අයං වසයිකො, ඉතරෙසුපි එසෙවනායො. අයං පනෙත්ථ වචනංථො:- වස්සො⁶ වාසො වස්සො වස්සං අරගතිති=වසයිකො, ඉතරෙසුපි එසෙවනායො. තත්ථ වසයිකො පාසාදෙ නාති උචෙවා හොති නාතිනිවො, වාරවාත පානාතිපියස්ස නාතිබහුති නාතිතහුති, භූමත්ථරණපච්චත්ථරණබජ්ඣ භොජ්ජාතිපෙත්ථ මිස්සකානෙව වට්ටනති. ගෙමනතිකෙ ථමාපි භිත්තියොපි නිවා හොනති, වාරවාතපානාති තවුකාති සුමුච්ඡිද්දති, උණ්හපච්චෙසකත්ථාය භිත්තතිස්සහාති ගරියනති. භූමත්ථරණ පච්චත්ථරණතිවාසකපාරුපනාති පනෙත්ථ උණ්හවිරියාති⁷ කමලා දිති වට්ටනති, බජ්ඣ භොජ්ජං සිතිඛං කවුකසන්තිස්සිතව. භිමිකෙ ථමාපි භිත්තියොපි උචවා හොනති, වාරවාතපානාති පනෙත්ථ බහුති විපුලජලාති⁸ හොනති, භූමත්ථරණාදිති දුකුලමයාති වට්ටනති, බජ්ඣ භොජ්ජාති මධුරරසසීත⁹ විරියාති, වාතපානසමීපෙසු වෙත්ථ

1. සි. III & මු. පො. කර්මිකසද්දෙති

5. සි. I. II & III. අසාමිකං.

2. ම. නිමිතජනිතකකාර.

6. මු. පො. වස්සා.

3. සි. III & මු. පො. තත්ථ එකදිවසං.

7. මු. පො. & ම. උණ්හතරිතාති.

4. සි. I. II & III. ආතරිතා.

8. සි. I & III. විපුලජනාති.

9. මු. පො. & ම. මධුරරසසකිසිත.

තවචාවියො ධපෙතො උදකස්ස පුරෙතො නිලුප්පලාදීති සඡාදෙනති,
තෙසු තෙසු පදෙසෙසු උදකස්සනාති කරෙනති යෙති දෙවෙ
වස්සනෙන විය උදකධාරා නිකම්මනති.

“තිපුප්පිසෙති”ති: පුරිසවිරිතීතෙති, න කෙවලවෙත්තුරියා
තෙව නිපුරිසාති, සබ්බස්ස නාතිපි නිපුරිසානෙව. දෙවාරිකාපි
ඉත්ථියොව, නභාපනාදිපරිකම්මකරාපි ඉත්ථියොව. රාජ කීර තථා
රූපං ඉස්සරියසම්පත්තං අනුභවමානස්ස පුරිසං දිස්වා පරිසඤ්ඤා¹
උපපජ්ජති, සා මෙ පුත්තස්ස මා අගොසිති සබ්බත්ථෙවසු ඉත්ථියොව
ස්පාපෙසි.

පඨමකභාණ්ඩාරවග්ගොනා

ති සි තා.

දුතියභාණ්ඩාරෙ **“ගොපානසිවංක”**නති: ගොපානසිං විය²
වඬිකං, **“ගොගග”**නති: බන්ධන කට්ඨං ජුග්ගසුති තිපු ධානෙසු
ආභග්ගවඬිකං, **“දණ්ඩපරිසර”**නති: දණ්ඩගතිකං දණ්ඩපරිසර
ණං, **“ආතුර”**නති: ජරාතුරං, **“ගතසොබ්බත”**නති: අතික්කන්ත
යොබ්බතං, පච්ඡිමවයෙ සීතං, **“දිස්වා”**ති: අභියෝජන යෝජනප්ප
මාණෙන බලකායෙන පරිවුතො සුසංවිහිතාරකොපි ගච්ඡන්තො
යදු රථො පුරතො ගොති පච්ඡා බලකායො, තාදිසෙ ඕකාසෙ සුඛා
වාසඤ්ඤාසම්මුතෙති අත්තතො ආනුභාවෙන රථස්ස පුරතොව
දස්සිතං තං පුරිසං පස්සිත්වා, සුඛවාසා කීර මහාපුරිසො පඤ්ඤ
ගජේ විය පච්ඡ කාමගුණෙසු ලග්ගො සතිමස්ස උපපාදෙස්සාමාති
තං දස්සෙසුං. එවං දස්සිතං ව තං බොධිසත්තො වෙව පස්සති සාරපි
ව, බ්‍රහ්මානොපි හි බොධිසත්තස්ස අප්පමාදත්ථං සාරවිස්ස ව කථා
සල්ලාපත්ථං තං දස්සෙසුං. **“කිං පනෙය්‍යො”**ති: එසො ජණේණාති
කිං චුත්තං ගොති, නාහං ඉතො පුබ්බෙ එවරූපං අඥාසති පුච්ඡති.
“නෙතගි”ති: යදි මග්ගමපි එවරූපෙති කොසෙති එවරූපෙන ව
කායෙන භවිතබ්බං, **“නෙතගි සමම සාරපි අලං දුගජ්ජ උය්‍යාන
ගුමිසා”**ති: අජ්ජ යං උය්‍යානගුමිං පස්සිස්සාමාති ගච්ඡාම. අලං තාය
උය්‍යානගුමියාති සංවිග්ගහදයො සංවෙගානුරූපං ආග. **“අනෙත
පුරගතො”**ති: ඉත්ථිජනං විස්සජේත්වා සිරිගබ්බෙ එකකොව
තිසිත්තො, **“සත්‍ර ගි නාමා”**ති: යාය ජාතියා සති ජරා පඤ්ඤායති
සා ජාති, **“ධිරක්ඛ”**ති ධික්කතවා අක්ඛ, ජගුච්ඡාමෙතං ජාතීනති ජාතියා
මූලං බණ්ණෙනා තිසිදි පඨමෙන සල්ලෙන හදයෙ විබො විය.

“සාරපිං ආමන්තාපෙත්වා”ති: රාජ කීර නෙමිත්තකෙති කථිත
කාලතො පඨාය ඕතිතසොනොව වරති, සො කුමාරො උය්‍යානං
ගච්ඡන්තො අන්තරාමග්ගෙ නිවත්තොති සුත්වා සාරපිං ආමන්තා
පෙසි.

1. සි. II. පුරිසසංඝ්‍යා.

2. සි. I & මු. පො. ගොපානසිවිය.

“මා හෙව මො”¹ති: ආදිසු රජු මා නකාරෙතු² මා පබ්බජතු බ්‍රහ්මණානං වචනං මා සචංචං හොතුති එවං විනේනසිති අන්තො.

“අද්දසා මො”³ති: පුබ්බෙ වුත්තනසෙතෙව සුඛාචාසෙති දසසි තං අද්දස, “ආබාධික”⁴නති: ඉරියාපථහජ්ඣෙත විසභාගාබාධෙන ආබාධිකං, “දුක්ඛින”⁵නති: රොගදුක්ඛෙන දුක්ඛිතං, “බාලහගිලාන”⁶නති: අධිමත්තගිලානං, “පමුපනන”⁷නති: නිවුඤ්ඤං, “ජර පඤ්ඤාසිංහනි, ව්‍යාධි පඤ්ඤාසිංහනි”⁸ති: ඉධාපි යාය ජාතියා සති ඉදං වයං පඤ්ඤාසනි ධිරත්තු⁹ තං ජාතියං, අජාතං ඛෙමනති ජාතියා මුලං බණ්ණෙනා නිසිදි දුතියෙන සලලෙන විමො විය.

“විලාන”¹⁰නති: සිවිකං, “පෙත”¹¹නති: ඉතො පටිගතං, “කාල කන”¹²නති: කතකාලං, යත්තකං තෙන කාලං ජීවිතබ්බං තං සබ්බං කත්වා නිඤ්ඤාසනං මත්තනති අන්තො ඉමමපිස්ස පුරිමනසෙතෙව බ්‍රහ්මානො දසෙස්සං, “යතු ගි නාමා”¹³ති: ඉධාපි යාය ජාතියා සති ඉදං තයං¹⁴ පඤ්ඤාසනි, ධිරත්තු තං ජාතියං, අජාතං ඛෙමනති ජාතියා මුලං බණ්ණෙනා නිසිදි තතියෙන සලලෙන විමො විය.

“හණ්ඤ”¹⁵නති: මුණ්ඤං, ඉමමපිස්ස පුරිමනසෙතෙව බ්‍රහ්මානො දසෙස්සං, “සාධු ඛමමච්ඤ”¹⁶ති: ආදිසු අයං දෙවධම්මවරණභාවො සාධුති පබ්බජිතොති එවං ඵකමෙකස්ස පදස්ස යොජනා වෙදිතබ්බා, සබ්බාති වෙතාති දසකුසලවෙච්චනානෙව,¹⁷ අවසානෙ පන “අමි ගිංසා”¹⁸ති: කරුණාය පුබ්බ භාගො, “අනුකම්පා”¹⁹ති: මෙත්තාය පුබ්බ භාගො, “තෙනගි”²⁰ති: උයෙසාජනන්තෙ නිපාතො, පබ්බජිතං හිස්ස දිස්වාච විත්තං පබ්බජ්ජාය නිත්තං ජාතා, අථ තෙන සභිං කපේතු කාමො හුත්වා සාරථිං උයෙසාජෙනො “තෙනගි”²¹ති ආදිමාහ.²²

“අඨ මො ගිනඛවෙ”²³ති: පබ්බජිතස්ස සාධුධම්මවරියාති ආදිති ව අඤ්ඤව බහුං මහාබලකායෙන²⁴ රක්ඛියමානස්ස පුත්තදුරසම්බාධෙ සරෙ වසතො ආදිනවපටිසංසුත්තනවෙව මිහභුතෙන වෙතසා යථා සුඛං වතෙ වසතො පබ්බජිතස්ස විවෙකාදිපටිසංසුත්තනව²⁵ ඛමමකථං.²⁶ හුත්වා පබ්බජිතුකාමො හුත්වා අථමො ගිනඛවෙ විපස්සිකුමාරො සාරථිං ආමනේනසි. ඉමාති ව චත්තාරි දිස්වා පබ්බජිතබ්බං නාම සබ්බබොධිසත්තානං වංසොව තත්තියෙව පවෙණි යෙව, අඤ්ඤාපි ව බොධිසත්තා යථා අයං²⁷ විපස්සි කුමාරො එවං චිරස්සං චිරස්සං පස්සනති. අමාකං පන බොධිසත්තො චත්තාරිපි එකදිවසං යෙව

1. මු. පො. & ම. රජු. පනකාරෙතු.

2. මු. පො. සිකකතං.

3. සි. මු. පො. ඉදං හයං.

4. සි. I. III & මු. පො. & ම. සිතං ජාතියං.

5. මු. පො. & ම. දසකුසලකම්මපථ චෙච්චනානෙව.

6. සි. I. II & III. ආහ.

7. ම. මහා ජනකායෙන.

8. මු. පො. විවෙකානිසංස පටිසංසුත්තනං ව.

9. මු. පො. බම්මි. කථං.

10. සි. I. II & III. යථාතං.

දිස්වා මහාතිතිකම්මණං නිකම්මිතො අනොමානදිතීරෙ පබ්බජිතො,
තෙනෙව රාජගහං පඤ්ඤා තත්ථ රක්ඛෙයිති සාරෙත නිමිත්තං පණ්ඩිත
පබ්බජිතොසීති පුඤ්ඤා ආහ:-

“ජණ්ණෙව දිස්වා උච්චතම වසාධිතං

මතම දිස්වා ගතමාසුසංඝයං,

කාසායවත්තං පබ්බජිතම දිස්වා

තස්මා අහං පබ්බජිතොමිති රාජ”ති.

“සුඤ්ඤාන භෙස”නති: භෙසං වතුරාසීතියා පාණ්ඩගස්සානං
සුඤ්ඤා එතද්ධොසි, “ඔරස්සො”ති: උභයකො ලාමකො.

“අනුපබ්බජිංසු”ති: අනුපබ්බජිතාති, තස්මා පනෙත්ථ යථා
පරතො බණ්ඩාතිස්සානං අනුපබ්බජ්ජාය බක්ඛුමතියා රාජධානියා
නිකම්මිතොති වුත්තං, එවං න වුත්තනති? නිකම්මිතො සුභතතා,
එතෙ කීර සබ්බෙසි විපසසිස්ස කුමාරස්ස උපසානපරිසාව. තෙ
පාතොව උපසානං ආගන්ත්වා කුමාරං දිස්වා¹ පාතරාසත්ථාය ගන්ත්වා
භුත්තපාතරාසා ආගමම කුභිං කුමාරොති පුච්ඡිතො උය්‍යානභූමිං
ගන්ත්වා සුඤ්ඤා තතෙව නං දක්ඛස්සාමාති නිකම්මිතො² නිවත්තමානං
සාරථිං දිස්වා කුමාරො පබ්බජිතොති වස්ස වචනං සුඤ්ඤා සුභසානෙ
යෙව සබ්බාභරණාති ඔවුච්ඡිතො අනතරාපනතො කසායපීතාති
වත්තාති ආහරාපෙතො කෙසමස්සුං ඔහාරෙතො පබ්බජිංසු, ඉති
නගරතො නිකම්මිතො බහිනගරෙ සුභතතා ඉධි³ “බක්ඛුමතියා රාජ
ධානියා නිකම්මිතො”ති: න වුත්තං.

“වාපිකං වරති”ති: ගතගතසානෙ මහාමණ්ඩපං කතො දානං
සරේත්වා ආගමම ස්වාභානාය නිමන්තයතො ජනස්ස ආයාචිතභික්ඛා
මෙව පතිගණනනො වත්තාරො මාසෙ වාරිකං වරති.⁴

“ආකිණ්ණො”ති: ඉමිනා ගණෙන පරිවුත්තො, අයං පන
විතකෙකා බොධිසත්තස්ස කද උප්පන්නොති? සෙව විසාබ්‍රණණමා
භවිස්සතිති වාතුද්ධි දිවසෙ, නද කීර සො යථෙව මං ඉමෙ. පුබ්බෙ
භිතිභුතං පරිවාරෙතො වරනති, ඉදුනිපි තථෙව. කිං ඉමිනා ගණෙන
තාති ගණසංඛණ්ණිකාය උක්කණ්ණිතො අපේච ගච්ඡාමිති විනෙතතො
පුන අප්ප අවෙලා සචෙ ඉදුනි ගමිස්සාමි සබ්බෙසිමෙ ජනිස්සනති
සෙව ගමිස්සාමිති විනෙතසි. තං දිවසම උරුවෙලගාමසදිසෙ ගාමෙ
ගාමවාසිනො ස්වාභානාය නිමන්තසිංසු, තෙ වතුරාසීතිසගස්සානමපි
තෙසං පබ්බජිතානං මහාපුරිසස්ස ව පායාසමෙව පටියාදසිංසු. අථ
මහාපුරිසො පුන දිවසෙ තස්මිං ගාමෙ තෙති පබ්බජිතෙති සසිං
ගත්තතිච්චං කතො වසනසානමෙව⁵ අගමාසි, තත්ථ තෙ පබ්බජිතා මහා

1. සි. III. බ.ක.

2. බු. පො. අදිස්වා.

3. බු. පො. නිකම්මනා.

4. ම. එත්.

5. ම. වරි.

6. බු. පො. වසනසානං.

පුරිසසංඝ වහනං දසෙසානාං අත්තනො අත්තනො රත්තිසාන දිවාසානාති පවිසා, බොධිසත්තොපි පණ්ණසාලං පවිසිතො නිසින්නො:-

“සීතෙ මජ්ඣන්තිකෙ කාලෙ සන්තිසින්නෙසු පසතිසු,
සණ්තෙව¹ බ්‍රහ්මරක්ඛං තං භයං පටිභාති ම”නති.

එවරුපෙ පවිච්චකාරාමානං² භයකාලෙ සබ්බසත්තානං සදරථ කාලො යෙව අයං කාලොති නිකම්භිතා පණ්ණසාලාය වාරං පිදතිතා බොධිමණ්ඩාභිමුඛො පායාසී, අඤ්ඤදුපි එතස්මිං සානෙ විවරනො බොධිමණ්ඩං පසාති, නිසීදිතුං පනස්ස විතතං න නතපුබ්බං,³ හං දිවසං පනස්ස ඤාණං පරිපාකං ගතං, තස්මා අලඛිකතං බොධිමණ්ඩං දිස්වා ආරොහණත්ථාය විහතං උපපන්නං, සො දක්ඛිණදිසාභාගෙන උපගම්ම පදක්ඛිණං කතා පුරුෂිමදිසාභාගෙ⁴ චුග්ගසත්ථං පලඛිකං පඤ්ඤපෙතා වහුරඛගපිරිසං අධිස්භිතා යාව බුඬො න ගොමි න තාව ඉතො වුස්භාමිති පටිඤ්ඤං කරිතා නිසීදි, ඉමමස්ස වුපකාසං සකාය “එකො ගණමො” වුපකසො විභාසී”ති වුත්තං.

“අඤ්ඤනෙව භානී”ති: තෙ කීර සායං බොධිසත්තස්ස උපසානං ආගන්ත්වා පණ්ණසාලං පරිවාරෙතා නිසින්නා අභිචිකාලො ජාතො උපධාරෙථාති වතා පණ්ණසාලං විවරිතා තං අපස්සන්තාපි කුහිං ගතො කුහිං ගතොති නානුබ්‍රාහ්මී, ගණවාසෙ නිබ්බින්නො එකො විහරිතුකාමො මඤ්ඤ මහාපුරිසො බුබුදුතං යෙව නං පසසිස්සාමාති⁵ අනො ජම්බුදීපාභිමුඛා වාරිකං පකකන්තා.

“වාසුපගන්තං” 3: බොධිමණ්ඩ එකරත්තිවාසං උපගතස්ස, “රහොගන්තං”ති: රාසි ගතස්ස, “පතිසලලිනස්ස”ති: එකිභාව වසෙන නිලිතස්ස, “නිච්ඡ”නති: දුක්ඛං, “වචනිව උපපෙජනි වා”ති: ඉදං වයං පන⁶ අපරාපරං වුතිපටිසක්ඛිං සකාය වුත්තං, “ජරාමරණස්ස”ති: එත්ථ යස්මා පබ්බජනො⁷ ජණ්ණව්‍යාධිමතෙ යෙව දිස්වා පබ්බජිතො, තස්මාස්ස ජරාමරණ මෙව උපසාති. තෙන ආහ:-ජරාමරණස්සාති. ඉති ජරාමරණං මූලං කතා අභිනිවිස්සං භවගතො⁸ ඔහරන්තස්ස විය.

අථ බො භික්ඛවෙ විපසසිස්ස බොධිසත්තස්ස එතදහොසි. “සො නිසො මහසිකාණ”ති: උපායමනසිකාරා පථමනසිකාරා, අනිච්චාදීනි හි අනිච්චාදිතොව මනසිකරෙතො යොනිසොමනසිකාරෙ නාම ගොති, අයව කිසමිං නුබො සති ජාති ආදීනි ගොනති කිසමිං අසති න ගොනතිති උදයබ්බයානුපස්සනාවසෙන පච්චන්තන්තා තෙසං අඤ්ඤතරො, තස්මාස්ස ඉතො යොනිසොමනසිකාරා ඉමිනා උපා

1. බ්‍ර. පො. සරත්තෙව...

2. සි. II. අවිච්චකරමාන.

3. ම. තභුතපුබ්බං.

4. සි. I. II & III. පුරුෂිමභාගෙ.

5. සි. I. II & III. ගණමො.

6. බ්‍ර. පො. පසසිස්සාමාති වතා.

7. බ්‍ර. පො. පුත.

8. බ්‍ර. පො. පබ්බජිත.

9. ම. භගවතො.

සෙන මනසිකාරෙන අහු පඤ්ඤාය අභිසමයො, බොධිසත්තස්ස පඤ්ඤාය යසම්මි සති ජරාමරණං ගොති තෙන ජරාමරණකාරණෙන සම්මි සමාගමො අගොසි. කිවපන තං ති? ජති, තෙනාහ: “**ජනිසා බො සති ජරාමරණං ගොති**”¹ති. යාවජරාමරණස්ස කාරණපට්ඨොතිකා පඤ්ඤා තාය සම්මි බොධිසත්තස්ස සමාගමො අගොසිති අය මෙත්ථ අත්ථො. එතෙහුපායෙන සබ්බපද්ධති වේදිතබ්බාති.

“**නාමරූපෙ ටො සති විඤ්ඤාණ**”²නති: එත්ථ පන සබ්බාරෙසු සති විඤ්ඤාණනාතිව අවිජ්ජාය සති සබ්බාරාතිව වත්තබ්බං භවෙය්‍ය, තදුභයමපි න ගතිතං. තසමා³ අවිජ්ජාසංඛාරාති අතීතො භවො, තෙති සම්මි අයං විපස්සනා න සට්ඨති, මහාපුරිකොති පච්චුප්පනත වසෙන අතිනිවිඤ්ඤා,⁴ නනුව අවිජ්ජාසංඛාරෙති අද්දිසෙති නසක්කා බුඬෙන භවිතුනති, සච්චං, තසක්කා. ඉමිනා පන තෙ භවඋපාදන තණ්හාවසෙනෙව දිස්සති ඉමස්මිං යානෙ විත්ථාරතො පටිච්චසමුප්පාද කථා කපේතබ්බො, සා පනෙසා විසුඬිමග්ගෙ කට්ඨාව.

“**පච්චුද්ධමනති**”⁵ති: පටිනිවත්තති, කතමං පනෙත්ථ විඤ්ඤාණං පච්චුද්ධමනතිති. පටිසංඝි විඤ්ඤාණමපි විපස්සනා විඤ්ඤාණමපි,⁶ තත්ථ පටිසංඝි විඤ්ඤාණං පච්චයතො පටිනිවත්තති, විපස්සනා විඤ්ඤාණං.⁷ ආරම්භණෙන, උභයමපි නාමරූපං නාතික්කමති, නාමරූපතො පරං නගමන්ති, එත්තාවතා ජයෙථවාති ආදිසු විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පච්චයෙ ගොනෙත නාමරූපෙව⁸ විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ හොනෙත විසුඬි අඤ්ඤාමඤ්ඤාපච්චයෙසු⁹ ගොනෙතසු එත්තකෙන ජයෙථ වා උප්පජේත්ථ වා ඉතොති පරං අඤ්ඤා කිං ජයෙය්‍ය වා උප්පජේය්‍ය වා, නනු එතදෙව ජයති ව උප්පජේති වාති. එවං සම්මි⁷ අපරාපරං චුති පටිසංඝිති පච්චද්ධති දස්සෙත්වා පුන තං එත්තාවතාති චුත්තමත්ථං නිය්‍යා තෙනො⁸ යදිදං නාමරූපපච්චයා විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණපච්චයා නාම රූපනති වත්වා තතොපරං අනුලොමපච්චයාකාරවසෙන විඤ්ඤාණ පච්චයා නාමරූපමුලකං ආයතිමපි ජරාමරණං දස්සෙත්වා නාමරූප පච්චයා සලායහනනති ආදිමාහ; තත්ථ ‘කෙවලස්ස දුක්ඛඤ්ඤාස්ස සමුදයො ගොති’ති සකලස්ස ජනිජරාමරණසොකපට්ටෙවදුක්ඛදෙම නස්සු පායාසාදි හෙදස්ස දුක්ඛරාසිස්ස නිබ්බතති ඉතාතිති. ඉති මහා පුරිසො සකලස්ස වට්ටදුක්ඛස්ස නිබ්බතතිං අද්දස.

“**සමුදයො සමුදයොති ටො**”⁹ති නිබ්බතති නිබ්බතතිති බො, “**අනුක්කමෙසු**”¹⁰ති: න අනුක්කමෙසු අස්සුතපුබ්බෙසු, වතභුං උදපා දිති ආදිසු උදයදස්සනපඤ්ඤාවෙසා, දස්සනසේන වකභු, ඤ්ඤාකර ණසේන ඤ්ඤා, පජනනසේන පඤ්ඤා, නිබ්බිජ්ඣිත්වා පටිවිජ්ඣිත්වා

1. මු. පො. යසමි.

2. මු. පො. අතිනිවිඤ්ඤා.

3. මු. පො. ඤ්ඤාණමපි.

4. මු. පො. ඤ්ඤාණං.

5. සි. I. II & III. නාමරූපෙ.

6. මු. පො. & සි. I. අඤ්ඤාමඤ්ඤාපච්චයෙසු.

7. සි. II & මු. පො. සක්ඛිං.

8. සි. I. II & III. නිය්‍යාදෙකතො.

උපපන්නයෙන විජ්ජා, ඔහාසයෙන ආලෝකෝතිව වුත්තා, යථාහ:-
චක්ඛුං උදපාදිති, දස්සනසේන, ඤාණං උදපාදිති ඤාණසේන, පඤ්ඤා
උදපාදිති පජ්ජනනසේන, විජ්ජාඋදපාදිති පටිවෙධසේන,¹ ආලෝකෝ
උදපාදිති ඔහාසසේන, චක්ඛුං ධම්මො දස්සනසේන අත්ථො, ඤාණං
ධම්මො ඤාණසේන අත්ථො, පඤ්ඤා ධම්මො පජ්ජනනසේන අත්ථො, විජ්ජා
ධම්මො පටිවෙධසේන අත්ථො, ආලෝකෝ ධම්මො ඔහාසසේන අත්ථොති.
එත්තකොති පදෙති කිං භාවිතනති ඉමයම් භි සති ඉදං හොතිති
පච්චයසජ්ජානනමත්තං භවිතං, අථවා විපිට්ඨපනතා තරුණවිපස්සනා
භවිතාති.

“අධිග්ගො චො මාස”නති: අධිගහො බො මෙ අයං.
“මග්ගො”ති: විපස්සනා මග්ගො, “බොධාසා”ති: චතුසළව බුඡ්ඤා
නත්ථාය නිබ්බානවුඡ්ඤානත්ථාය එවවා, අට්ඨ බුඡ්ඤාතිති බොධි,² අරිය
මග්ගස්සෙතං නාමං. තදත්ථායාතිටි වුත්තං හොති. විපස්සනාමග්ග
මූලකො භි අරියමග්ගොති ඉදුති නං මග්ගං නියතානෙත්තො යදිදං
නාමරුපතිරොධාති ආදිමාහ. එත්ථ විඤ්ඤාණතිරොධොති ආදිති
පච්චත්තපදෙති නිබ්බානමෙව භවිතං, ඉති මහාපුරිසො සකලස්ස
වට්ඨකඛස්ස අතිබ්බත්තිතිරොධං අදාස.

“නිශේධො නිශේධොති චො”ති: අතිබ්බත්ති අතිබ්බත්තිති
බො, “චක්ඛු”නති: ආදිති වුත්තත්ථානෙව, ඉධ පන සබ්බෙහෙව
එත්තෙති පදෙති ඉමයම් අසති ඉදං නහොතිති නිරොධසජ්ජානනමත්ත
මෙව භවිතං. අථවා උදානගාමිනිබලවිපස්සනා භවිතාති.³

“අපරේන සප්පෙ නා”ති: එවං පච්චයව පච්චයතිරොධව
විදිත්වා තතො අපරං ග. “උපාදනක්ඛිනෙසු”ති: උපාදනස්ස
පච්චයභුතෙසු බන්ධෙසු. “උදයබ්බසානුපයසි”ති: නාමෙව පස්මං දිස්මං
උදයව වයව අනුපස්සමානො. “විහාසි”ති: සිධාපපත්තං උදාන
ගාමිතිං විපස්සනං වඩෙස්සෙනො⁴ විහරති. ඉදං කස්මා වුත්තං? සබ්බෙ
යෙව භි පුරිත පාරමිනො බොධිසත්තා පච්ඡමහෙව පුත්තාස්ස ජන
දිවසෙ මහාභිතික්ඛමණං⁵ නික්ඛමිත්වා පබ්බජිත්වා පධානමනුසුජිත්වා
බොධිපලභිකා ආරුහන් මාරබලං විධමිත්වා පස්මයාමෙ පුබ්බෙතිවාසං
අනුස්සරන්ති, දුතියයාමෙ දිබ්බවක්ඛුං විසොධෙත්ති, තතියයාමෙ
පච්චයාකාරං සමමසිත්වා ආනාපාන චතුත්ථකානහො වුදාය පච්ඡ
බන්ධෙසු අභිතිවිසිත්වා උදයබ්බයවසෙන සමපඤ්ඤාසලකණාති
දිස්වා යාව ගොත්‍රභුඤ්ඤාණං විපස්සනං වඩෙස්සිත්වා අරියමග්ගෙන සකල
බුද්ධිගුණෙ පටිවිජ්ඣන්ති, අයමපිව මහාපුරිසො පුරිතපාරමියො සො⁶
යථා වුත්තං සබ්බං අනුක්කමං භත්වා පච්ඡමයාමෙ ආනාපාන
චතුත්ථකානා වුදාය පච්ඡ බන්ධෙසු අභිතිවිසිත්වා වුත්තපසාකාරං
උදයවයවිපස්සනං ආරභී, නං දස්සෙත්තං ඉදං වුත්තං.

1. සි. III. පටිවෙධනසේන.

2. සි. I II & III බොධො.

3. මු.පො. විපස්සනාති කපිතාති.

4. සි. I II & III. වාගෙත්තො.

5. මු. පො. නික්ඛමං.

6. සි. I & III. පුරිතපාරමියො සි. II. පාරමියො

තත් “ඉති රූප”නති: ඉදං රූපං එතතතං රූපං ඉතො උඛං රූපං නත්ති රූපනසභාවා වෙව භුත්ථාදයහෙදම ආදිං කත්වා ලක්ඛණරසපවුපසානපදසානවසෙන අනවසෙසරූපපරිග්ගහො වුත්තො.

“ඉති රූපස්ස සමුදයො”ති: ඉමිනා එවං පරිග්ගතිහස්ස රූපස්ස සමුදයවිපස්සනා වුත්තො, තත් “ඉති”ති: එවං සමුදයො හොතිති අත්ථො. හස්ස විත්ථාරො අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයො නණ්ණාසමුදයා රූපසමුදයො කමමසමුදයා රූපසමුදයො ආහාරසමුදයා රූපසමුදයො නිබ්බන්ධිලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපකතකස්ස උදයං පස්සතිති එවං වෙදිතබ්බො අත්ථගමෙපි අවිජ්ජා නිරොධා රූපනිරොධො-පෙ-විපරිනාමලක්ඛණං පස්සන්තොපි රූපකතකස්ස නිරොධං පස්සතිති අයං විත්ථාරො.

“ඉති වෙදනා”ති:¹ ආදිසු අයං වෙදනා එතතිනා වෙදනා ඉතො උඛං වෙදනා නත්ති, අයං සඤ්ඤා ඉමෙ සඞ්ඛාරා ඉදං විඤ්ඤාණං එතතතං විඤ්ඤාණං ඉතො උඛං විඤ්ඤාණං නත්ති වෙදසිතසජ්ජානන අභිසංඛරණ විජනනසභාවවෙව සුඛාදිරූපසඤ්ඤාදි එස්සාදි චක්ඛු විඤ්ඤාණාදිහෙදම ආදිං කත්වා ලක්ඛණරසපවුපසානපදසානවසෙන අනවසෙසවෙදනාසඤ්ඤාසංඛාරවිඤ්ඤාණපරිග්ගහො වුත්තො.

“ඉති වෙදනා සමුදයො”ති: ආදිති පන එවං පරිග්ගතිනානං වෙදනානං සඤ්ඤාසඞ්ඛාරවිඤ්ඤාණානං සමුදයදස්සනං වුත්තං, තත්වාපි “ඉති”ති එවං සමුදයො හොතිති අත්ථො. තෙසමපි විත්ථාරො අවිජ්ජා සමුදයා වෙදනාසමුදයොති රූපෙ වුත්තනගෙනෙව වෙදිතබ්බො. අයමපන විසෙසො:-නිසු ඛකේසු ආහාරසමුදයාති අවත්වා එස්සසමුදයාති වහතබ්බං, විඤ්ඤාණකතකේ නාමරූපසමුදයාති අත්ථගමපදමෙපි තෙසං යෙව චසෙන යොජ්ජතබ්බං. අයමෙත්ථ සබ්බෙපො. විත්ථාරතො පන උදයවයවිතිච්ඡයො සබ්බාකාර පරිසුරො විසුඛිමග්ගෙ වුත්තො.

“නස්ස පඤ්චසාදානක්ඛකේසු උදයමසානු පසංගො විහරතො”ති: නස්ස විපසංගො බොධිසත්තස්ස ඉමෙසු රූපාදිසු පච්ඡපාදනකකේසු සමපඤ්ඤාසලක්ඛණවසෙන උදයවයානුපසංගො විහරතො යථානුක්කමෙන වඩ්ඪිතො විපස්සනාඤ්ඤාණෙ අනුපපාදනිරොධෙන නිරුජ්ඣිමානෙහි ආසවසංඛාතෙහි කිලෙසෙහි අනුපාදය අගගන්තාව විතතං විමුච්චි. තදෙතං මග්ගකතණෙ විමුච්චති නාම, එලක්ඛණෙ විමුත්තං නාම, මග්ගකතණෙ වා විමුත්තමෙව, විමුච්චති එ ඵලක්ඛණෙ විමුත්තමෙව. එතතාවතා ව මහාපුරිසො සබ්බඛකින විපට්ඨුත්තො සුරියරත්ථසමුප්පයමිව පදුමං සුවිකසිත විතතසන්නානො වතනාරිමග්ගඤ්ඤාණාති වතනාරිඵලඤ්ඤාණාති වතසංයො

1. මු. පො. ඉතිවෙදනාසුති.

පටි සමඟිද, වතුයෝනිපරිවේදකඤ්ඤාණං පවගතිපරිවේදකඤ්ඤාණං ඡ අභාධාරණඤ්ඤාණානි සකලෙ ව බ්‍රහ්මගුණේ ගත්තෙනෙ කතා පරි පුණ්ණ සංකප්පො බොධිපලලභික නිසිනෙතාව:-

“අනෙකඡතිසංසාරං සක්ඛාවිසංගං අනිබ්බිසං,
ගහකාරකං ගවෙසනෙතා දුක්ඛා ඡති පුනපපුනං.

ගහකාරකදිඝොසි පුනගෙහං න කාහසි,
සබ්බාතෙ එංසුතා ගග්ගා ගහකුටං විසං ඛිනං,
විසංඛාරගතං විතතං තණ්හානං බයමඡ්ඤගා.

අයොසනගතසංඝොව ජලතො ඡතවේදයො,
අනුපුබ්බුපසන්නස්ස යථා න ඤයතෙ ගති.

එවං සමමා විමුත්තානං කාමබ්‍රහ්මාසතාරිතං,
පඤ්ඤපෙත්තුං ගති නචී පත්තානං අවලං සුඛ”න්ති.

එවං මනසිකරොනෙතා සරදසුරියො විය පුණ්ණව්‍යෙදො විය ව විරොචිත්ථාති.

ද්‍රවිශක භාණ්ඩාරකථා

නි ඝි තා.

තතියක භාණ්ඩාරෙ “සනිකුතාහං ධම්මං දෙසෙසා”න්ති: යදි පතාහං ධම්මං දෙසෙසාං, අයං පන විතකෙතා කද උපපන්නොති? බ්‍රහ්මගුණස්ස අභමේ සත්තාහෙ, සො කීර බ්‍රහ්මා හුතා සත්තාහං බොධි පලලභික නිසිදි, තතො උදාය සත්තාහං බොධිපලලභිකං ඔලො කෙනෙතා අභාසි, සත්තාහං රතනවඛිකමේ වඛිකම්, සත්තාහං රතන ගබ්බෙ ධම්මං විචිණ්ණෙනා නිසිදි, සත්තාහං අජපාලනිත්‍රොධෙ නිසිදි, සත්තාහං මුවලිකෙද නිසිදි, සත්තාහං රුජයතනෙ නිසිදි, තතො උදාය අභමේ සත්තාහෙ පුන ආගන්ත්වා අජපාලනිත්‍රොධෙ නිසිනා මත්තසංඝොව සබ්බබ්‍රහ්මානං ආචිණ්ණසමාවිණ්ණො අයමේව ඉතො අනන්තරෙ ව විතකෙතා උපපන්නො.

තත්ථ “අධිගන්තො”ති: පටිවිච්චො, “ධම්මො”ති: වතුසච්ච ධම්මො, “ගම්භිගේ”ති: උත්තානභාවපටිකෙට්ඨවත්තමෙතං, “දුද්ද සො”ති: ගම්භිරත්තාව දුද්දසො, දුකෙතන දඨබෙබ්බා න සකකා සුබෙත දඬුං, දුද්දසත්තාව දුරකුබොධො, දුකෙතන අවබුජ්ඣිතබෙබ්බා න සකකා සුබෙත අවබුජ්ඣිත්තුං, “සන්තො”ති: නිබ්බුතො, “පණි ගො”ති: අතපකො, ඉදං වයං ලොකුත්තරමේව සක්ඛාය වුත්තං. “අග්ගකාවචගේ”ති: තකෙකන අවචරිතබෙබ්බා ඔගාභිතබෙබ්බා න ගොති ඤ්ඤෙනෙව අවචරිතබෙබ්බා, “නිපුණො”ති: සණ්ඨො, “පණ්ණිකවේදනියො”ති: සමමාපටිපදං පටිපන්නති පඨිතෙති වේදිතබෙබ්බා.

“ආලසෙමා”ති: සත්තා පච්ඡු කාමගුණෙසු අලභීයනති, තස්මා තෙ ආලයාති වුච්චනති, අභිසත්තං තණ්හාවිචරිතාති ආලයනති තස්මා ආලයාති වුච්චනති. තෙහි ආලයෙහි රමනීයභාවාදි ආලයරාමා, ආලයෙසු රතාති **ආලසරතා** ආලයෙසු සුචුච්ඡිදිතාති **ආලසමච්ඡිදිතා** යථාහි සුසජ්ජිත පුප්ඵලගරිතරුක්කාදිසම්පන්නං උය්‍යානං පවිඨො රාජ්‍යාය තාය සම්පන්නියා රමති සමච්ඡිදිතො සුමොදිතපමොදිතො හොති න උක්කණ්ඨති සායම්පි න නික්කම්භුං ඉච්ඡති එවම්මෙහිපි කාමාලය තණ්හා ලයෙහි සත්තා රමනති සංසාරවට්ටෙසමච්ඡිදිතා අනුක්කණ්ඨිතා වසනති තෙන තෙසං භගවා දුට්ඨම්පි ආලයං උය්‍යානභූමිං විශ දස්සෙතො ආලයරාමාති ආදිමාග. **“සද්දි”**නති: නිපාතො, තස්ස යානං සක්කාය යං ඉදන්ති පටිච්ච සමුප්පාදං සක්කාය යො අයන්ති එව මන්තො දඬබෙබො.

“ඉදප්පච්චසතා. පටිච්චසමුප්පාදො”ති: ඉමෙසං පටිච්චයා ඉදප්පච්චයා, ඉදප්පච්චයා එව ඉදප්පච්චයතා. ඉදප්පච්චයතා ව සා පටිච්ච සමුප්පාදොවාති ඉදප්පච්චයතා පටිච්ච සමුප්පාදො, සංඛාරාදි පටිච්චයානං අවිජ්ජාදිතං එතං අධිවචනං.

“සබ්බසංඛාරසමපො”ති: ආදිසබ්බං නිබ්බාණමෙව, යස්මා හි තං ආගමම සබ්බසංඛාරවිපජ්ජිතාති සමමනති වුපසමමනති, තස්මා සබ්බසංඛාරසමපොති වුච්චති. යස්මා ච තං ආගමම සබ්බා උපධයො පටිතිස්සථා හොනති සබ්බාතණ්හා ඛියනති සබ්බෙ කිලෙසරාගා විරජ්ජනති සබ්බං දුක්ඛං නිරුජ්ඣති, තස්මා **“සබ්බපටිපටි නිස්සංගො තණ්හාකයො විරාගො නිරොධො”**ති වුච්චති.

සා පනෙසා තණ්හා භවෙන භවං ඵලෙන වා සබ්බං කම්මං විනති සංඛිබ්බතිති කතී වානනති වුච්චති, තහො වානතො නික්කන්තංති නිබ්බාණං.

“සො මමස්ස කිලමපො”ති: යා අජ්ඣන්තානං දෙසනා නාම සො මම කිලමපො අස්ස සා මම විගෙසාඅස්සාති අන්තො. කායකිල මපො වෙව කායවිගෙසා ව අස්සාති වුත්තං හොති. විතෙත පන උභ යමෙපතං බුඬානං තත්ථි. **“අපිසෙසු”**ති: අනුමුඛතන්තෙ නිපාතො, සො න කෙවලං එතදහොසි ඉමාපි ගාථා පටිගංසුති දීපෙති.

“විපසං”නති: ආදිසු විපසංසං භගවතො අරහතො සමමා සමුච්චස්සාති අන්තො. **“අනච්ඡිකා”**ති: අනුඅච්ඡිතියා, **“පටිභං සු”**ති: පටිභාණසංඛාරානස්ස ඤාණස්ස ගොචරා අගෙසුං, පටිවිතක්ක ධිතබ්බතං පාපුණ්ණං.

“කිච්ඡනා”ති: දුක්ඛෙන න දුක්ඛාපටිපදාය, බුඬානං හි වත්තා රොපි මග්ගා සුඛාපටිපදා ව හොනති, පාරමී පුරණකාලෙ පන සරාග සද්දෙස සමොභගස්සෙව සත්තො ආගතානං යාවකානං අලංකිතපටි

යතනං සීසං ඡිඤ්ඤා¹ ගලලොහිතං නිගරිතා සුඤ්ඤානි අකඛිති
 උපපාටෙතා කුලවංසපදීපං පුතනං මනාපචාරිතිං හරියනති එව
 මාදීනී දෙනතස්ස අඤ්ඤාති ව බනතිවාදසදිසෙසු අත්තභාවෙසු ඡෙජ්ජ
 හෙජ්ජාදීනි පාපුණන්තස්ස ආගමනියපටිපදං සංකායෙනං වුතනං.
 “හල”නති: එත්භකාරො නිපාතමත්තො, අලනති අත්තො. “පකාසි
 කු”නති: දෙසිකුං, එවං කිවෙත්ත අධිගතස්ස ධම්මස්ස අලං දෙසිකුං
 පරියත්තං දෙසිකුං කො අත්තො දෙසිත්තොති වුතනං හොති.
 “ශ්වගදෙසපරත්තොති”නි: රුගදෙසපුද්දෙති, රුගදෙසානුගතෙති වා,
 “පටිසොනගාමි”නති: නිව්වාදිතං පටිසොතං අතිවං දුක්ඛ
 මතත්තා අසුභනති එවං ගතං චතුස්චධම්මං. “ශ්වගත්තා”නි:
 කාමරුගෙන භවරුගෙන දිසිරාගෙන ව රත්තා, “න දුක්ඛිනති”නි:
 අතිවං දුක්ඛමතත්තා අසුභනති ඉමිනා සභාවෙන න පසිසස්සනති
 තෙ අපස්සන්තො කො සකඛස්සති එවං ගාභාපෙතුං, “නමොක්ඛකොන
 ආධිමා”නි: අවිජ්ජාරාසිනා අජ්ජොත්ථා.

“අපෙසාසුභගායා”නි: නිරුසස්සකභාවෙන අදෙසෙතු කාම
 තායාති අත්තො. කසො පනස්ස එවං විතනං නම්, නනු එසමුත්තො
 මොවෙය්‍යාමි තිණේණා තාරෙය්‍යාමි,

කිමෙම අඤ්ඤාවෙසෙන ධම්මං සච්ඡිකතෙනධ,
 සබ්බඤ්ඤාතං පාපුණ්ඤා තාරෙය්‍යං සදෙවකෙති,²

පත්තං කතා පාරමිසො පුරෙතා සබ්බඤ්ඤාතං පත්තොති.
 සච්චමෙනං, පච්චවෙකඛණානුභාවෙන පනස්ස එවං විතනං නම්.
 තස්ස හි සබ්බඤ්ඤාතං පත්තා සත්තානං කිලෙසගහණතං, ධම්මස්ස ව
 ගමගිරිතං පච්චවෙකඛනත්තස්ස සත්තානං කිලෙසගහණතා ව ධම්ම
 ගමගිරිතා ව සබ්බාකාරෙන පාකවා ජායා. අපස්ස ඉමෙ සත්තා
 කාල්යාණපුණ්ණලාබ්‍ය විශ්‍ය තක්කභරිතවාපි විශ්‍ය වසානෙලපිතපිලොතිකා
 විශ්‍ය අජ්නමක්ඛිත්තභත්තො විශ්‍ය කිලෙසභරිතා අතිසංකිලිඨා රාග
 රත්තා දෙසදුඨා මොහමුලභා, හෙ කිං නාම පටිවිජ්ඣස්සනතිති
 විතතයත්තො කිලෙස ගහණපච්චවෙකඛණානුභාවෙනාපි එවං විතනං
 නම්. අයම ධම්මො පඨවිසංකාරක උදකකඛකො විශ්‍ය ගමගිරො
 පබ්බතෙන පටිවජ්ජාදෙත්තො ධම්මො විශ්³ දුද්දසො සත්ථා
 භිත්තස්ස වාළස්ස කොටි විශ් අනු,⁴ නනුමයා හි ඉමං ධම්මං පටිවිජ්ඣි
 තුං වායමත්තෙන අදිත්තං දුතං නාම නත්ති, අරකඛිතං සීලං නාම
 නත්ති, අපරිපුරිතා කාචි පාරමි නාම නත්ති, තස්ස මෙ නිරුසස්සං
 විශ්‍ය මාරලලං විධිමත්තස්සාපි පඨවි න කම්පිත්ථ පඨමයාමෙ පුබ්බ
 නිවාසං අනුස්සරත්තස්සාපි න කම්පිත්ථ, මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බචක්ඛුං
 විසොධෙත්තස්සාපි න කම්පිත්ථ පච්ඡිමයාමෙ පන පටිච්චසමුපපාදං පටි

1. සී. III. කතතිථා. 2. ම. සත්තාරෙස්සං සදෙවකෙ 3. ම. ධම්මතස්ස පො විශ්.

4. ම. සත්ථාභිත්තස්ස වාලස්ස කොටියා කොටි- පටිපදුතං විශ්‍ය දුරණ්‍යොධො.

විජිකින්නාස්මෙ දසසහසාසී ලොකධාතු කම්පිත්ථ, ඉති මාදිසෙනාපි තිකිකියුණෙන තිවෙත්තෙවායං ධම්මො පටිවිඛො, තං ලොකියමහා ජනා කථං පටිවිජිකියානතිති ධම්මගම්ථිත්තා පච්චවෙකකිණානු භාවෙන එවං විතතං නමිති වෙදිතබ්බං. අපිට්ඨමුහුත්තා ආයාපිතෙ දෙසෙකුකාමතාය පියං එවං විතතං නමි, ජනාති හි හගවා මම අපෙපායසුක්කතාය විතෙන නමමානෙ මං මහාබ්‍රහ්මා ධම්මදෙසනාය යාවිස්සති, ඉමෙ ව සත්තා බ්‍රහ්මගරුකා, තතො තෙ සත්ථා කීර ධම්මං න දෙසෙකුකාමො අගොසී, අථනං මහාබ්‍රහ්මා යාවිත්වා දෙසාපෙසී, සත්තො වත සො ධම්මො පණිතො වතයොති මඤ්ඤමානා සුයසු සියස්සනතිති ඉමපියස්ස කාරණං පටිච්ච “අපෙපායසුක්කතාය විතතං නමි, නො ධම්මදෙසනායා”ති වෙදිතබ්බං.

“අඤ්ඤාභාරස්සා”ති: එත්ථ කිවාපි අඤ්ඤාතරෙති වුත්තං, අථ බො ඉමස්මිං වක්කවාළෙ ජෙඨමහාබ්‍රහ්මා එසොති වෙදිතබ්බො. “නස්සතිවනහො”ති: සො කීර ඉමං සද්ධං තථා තිව්ඡාරෙසි යථා දසසහසාසීලොකධාතු බ්‍රහ්මානො සුත්ථා සබ්බෙ සන්තිපතිංසු. “සත්‍රු හි නාමා”ති: යස්මිං නාමලොකෙ, “පුරතො පාතුරහොසී”ති: තෙති දසති බ්‍රහ්මසහස්සෙති සථිං පාතුරහොසී.

“අපාරජකම්පිතිකා”ති: පඤ්ඤමයෙ අකම්පිති අපටං පටිත්තං රුගදසමොගරජං එතෙසං එවං සභාවාති අපාරජකම්පිතිකා, “අස්සවනතාති” අස්සවනතාය, “හමිස්සනති”ති: පුරිමබ්‍රුචෙසු දසපුඤ්ඤකිරිය¹ වසෙන කතාධිකාර, පරිපාකගතපද්මාති විය පුරිගරසම්පම්පස්සං ධම්මදෙසනං යෙව ආකඛිමානා වතුපදික ගාථාවසානෙ අරියභුමිං ඔක්කමන්තාරගා න එකො න වෙ අනෙකසත සහස්සා ධම්මස්ස අඤ්ඤාතරෙ හවිස්සනතිති දස්සෙති. “අපේක්ඛික න”ති: එවං තිකිකිත්තං යාවනං, “බුබ්බකුත්තා”ති: ඉන්ද්‍රියපරෙප පරියඤ්ඤෙන² ව ආසයානුසයඤ්ඤෙන ව, ඉමෙසං විතතං ඤානානං බුච්චකුත්ති නාමං, සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤාස්ස සමන්තවක්කුති, තිණ්ණං මග්ගඤ්ඤානං ධම්මවක්කුති.

“අපාරජකම්පිතිකා”ති: ආදිසු යෙසං වුත්තනයෙනෙව පඤ්ඤ වක්කුම්භිගරුදරජං අපටං තෙ අපාරජකම්පිතිකා, යෙසං තං මහන්තං තෙ මහාරජකම්පිතිකා, යෙසං සඛාදීති ඉන්ද්‍රියාති තිකිකාති තෙ තිකිකිපදිසා, යෙසං තාති මුද්දති තෙ මුද්දපදිසා, යෙසං තෙ යෙව සඛා දයො ආකාර සුඤ්ඤා තෙ ස්වාභාවි, යෙ කට්ඨිතං කාරණං සලලකෙඛනති සුබෙන සක්කාගොනති විඤ්ඤාපෙචුං තෙ සුචිඤ්ඤා පසා, යෙ පරලොකවෙච වජ්ජව භයතො පස්සනති තෙ පරලොක වජ්ජගසදස්සාවිනො නාම. අයං පනෙත්ථ පාලි:- සඛො පුග්ගලො අපාරජකම්පිතිකා, අස්සබ්බො පුග්ගලො මහාරජකම්පිතිකා, ආරම්භිවිට්ඨො-

1. සී III. පුඤ්ඤකිරියවජු.

2. ම. ඉන්ද්‍රියපරෙපරිගත ඤාණෙන ව

කුසිතො- උපසිතසනි- මුළුසසනි-සමානිතො-අසමානිතො-පඤ්ඤවා-
දුපපඤ්ඤා පුග්ගලො මහාරජ්ඣො. තථා සඬො පුග්ගලො
තික්ඛිත්ථිසො=පෙ=පඤ්ඤවා පුග්ගලො පරලොකවර්ජ්ඣයදස්සාපි,
දුපපඤ්ඤා පුග්ගලො න පරලොකවර්ජ්ඣයදස්සාපි.

“ලොකො”නි: ව බ්‍රහ්මලොකො ධාතුලොකො ආයතන
ලොකො සම්පත්තිභවලොකො ¹ විපත්තිභවලොකො සම්පත්ති
සම්භවලොකො විපත්තිසම්භවලොකො එකො ලොකො සබ්බ
සත්තා ආහාරභිනිකා වෙ ලොකා නාමච රූපච තයො ලොකා
තිස්සො වෙදනා වත්තාරො ලොකා වත්තාරො ආහාරා පචලොකා පචු
පාද්‍යනකකිං ඡලොකා ඡ අජ්ඣන්තිකානි ආයතනානි සත්තලොකා
සත්තවිඤ්ඤාණසිතියො අභිලොකා අභිලොකධම්මා නවලොකා
නවසත්තවාසා දසලොකා දසායතනානි වාදසලොකා වාදසායන
නානි අභාරසලොකා අභාරසධාතුයො.

“වජ්ජ”නි: සබ්බ කිලෙසා වර්ජා සබ්බ දුච්චරිතා වර්ජා
සබ්බ අභිසංඛාරා වර්ජා සබ්බ භවගාමිකම්මා වර්ජා ඉති ඉම්සම්ම
ලොකෙ ඉති ඉම්සම්ම වර්ජේ තිබ්බා භයසඤ්ඤා පච්චුපසිතා හොති
සෙය්‍යථාපි උක්ඛිතතාසිකෙ වධකෙ, ඉමෙ හි පඤ්ඤාසාය ආකාරෙහි
ඉමානි පථිත්ථිසානි ඡානානි පස්සති අඤ්ඤාති පටිවිජ්ඣති ඉදං තථාග
තස්ස ඉත්ථිපරෙ පරියත්තඤ්ඤානි.

“උපප්ප්‍රිය”නි: උපප්ප්‍රියො, ඉතරෙසුපි එසෙවනයො.
“අනෙතා නිමුග්ගපොසිනී”නි: යාති යාති අඤ්ඤාතිපිපදුමාති
අනෙතා නිමුග්ගානෙව පොසියනති, “උදකං අවුග්ගමම තිස්සනී”නි:
උදකං අතික්කමිත්තා තිස්සනී. තත්ථ යාති අවුග්ගමම සීතාති තාති
සුරියරත්නමචස්සං ආගමයමානාති සීතාති අරු පුප්ඵනකාති, යාති
සමොදකං සීතාති තාති සෙව පුප්ඵනකාති, යාති උදකං අනුග්ග
තාති අනෙතා නිමුග්ගපොසිනී² තාති තතියදිවසෙ පුප්ඵනකාති,
උදකා පන අනුග්ගතාති අඤ්ඤාතිපි සරෙග්³ උපප්ප්‍රියාදීති නාම අති
යාති නෙව පුප්ඵසනති මච්ඡ කච්ඡපහකකානෙව භවිස්සනති, තාති
පාප්‍රියා නාරුලානාති, ආහරිත්තා දීපෙනබ්බාතිති දීපිතාති.

යපෙවති තාති වතුබ්බිධාති පුප්ඵාති, එවමෙව. උග්ගපිතඤ්ඤා
විපටිතඤ්ඤා ඤෙය්‍යො පදපරමොති වත්තාරො පුග්ගලා. තත්ථ යස්ස
පුග්ගලස්ස සහ උද්ගභවෙලාය ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුවචති
පුග්ගලො උග්ගපිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස සබ්බිතෙත්තන භාසිතස්ස
විත්ථාරෙන අත්ථ විහර්ජ්‍යමානෙ ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුවචති
පුග්ගලො විපටිතඤ්ඤා. යස්ස පුග්ගලස්ස උද්දිසතො පරිපුච්ඡතො
යොතිසො මහසි කරොතො කල්‍යාණමිත්තෙ සෙවතො භජතො
පසිරුපාසතො අනුපුබ්බෙත ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුවචති

පුග්ගලො ඤෙය්‍යො.¹ යස්ස පුග්ගලස්ස බහුමි පුණ්ණො බහුමි හණ්ණො බහුමි ගණ්ණො බහුමි ධාරය්‍යො බහුමි වාචය්‍යො න තාය ඡන්දියා ධම්මාභිසමයො හොති, අයං වුච්චති පුග්ගලො පදපරමො. තත්ථ හගවා උපපලවනාදිසද්දිසං දසසහස්සිලොකධාතුං ඕලො කෙනොතො අජ්ජ පුප්ථනකාති විය උග්ගචිතඤ්ඤා, ඤෙ පුප්ථනකාති විය විපචිතඤ්ඤා, තතියදිවසෙ පුප්ථනකාති විය ඤෙය්‍යො,² මච්ඡ කච්ඡපහකාති පුප්ථාති විය පදපරමොති අද්දස. පස්සනොතො ච එතතකා අපපරජකා, එතතකා මහාරජකා, තත්තාපි එතතකා උග්ගචිතඤ්ඤාති එවං සබ්බාකාරොතො අද්දස. තත්ථ තිණ්ණං පුග්ගලා නං ඉමිසමිඤ්ඤෙව අත්තහාවෙ හගවතො ධම්මදෙසනා අරහත්තං සාධෙති, පදපරමානං අනාගතත්ථය වාසනා හොති, අථ හගවා ඉමෙසං චතුර්නමි පුග්ගලානං අත්ථාවහං ධම්මදෙසනං විදිත්වා දෙසෙතුකමස්තං උපපාදෙත්වා පුත සබ්බෙපි තීප්ප හවෙසු සත්තො හබ්බාහබ්බවසෙන චෙ කොසාසෙ අකාසි, යෙ සත්ථාය වුත්තං. “යෙ තෙ සත්තා කම්මාවරණෙන සමන්තාගතා විපාකාවරණෙන සමන්තාගතා කිලෙසාවරණෙන සමන්තාගතා අස්සඛා අච්ඡදිතා දුපසඤ්ඤා අහබ්බා තියාමං ඔක්කමිඤ්ඤං කුසලෙසු ධම්මෙසු සම්මතං ඉමෙ තෙ සත්තා අහබ්බා, කාහමෙ සත්තා හබ්බා යෙ තෙ සත්තා න කම්මාවරණෙන=පෙ=ඉමෙ තෙ සත්තා හබ්බා”ති. තත්ථ සබ්බෙපි අහබ්බ පුග්ගලෙ පහාය හබ්බපුග්ගලෙ යෙව ඤෙණෙන පරිග්ගහෙත්වා එතතකා එත් රාගවරිතා එතතකා දෙසමොහ-විතක්ක-සඛා-බුද්ධිවරිතාති ඡ කොසාසෙ අකාසි, එවංකත්වා ධම්මං දෙසිස්සාමිති විනොතසි, බ්‍රහ්මා තං ඤාත්වා සොමනස්ස ඡතො හගවන්තං ගාථාති අජ්ඣකාසි. ඉදං සත්ථාය “අථ ඛො සො භික්ඛවෙ බ්‍රහ්මා”ති ආදි වුත්තං. තත්ථ “අජ්ඣකාසාමි”ති අභි අහාසි අභිතිච්ච ආරබ්හ අහාසීති අත්ථො.

“සෙලෙ යථා පබ්බතමුඛනිසීතො”ති: සෙලමයෙ එකසතෙ පබ්බත මුඛනි යථාසීතොව, නති තත්ථ සීතස්ස දස්සනත්ථං ගිවුක්ඛිපන පසාරණාදිතිච්චං අත්ථි. “නුපුමෙ”නති තපපටිභාගං සෙලපබ්බ තුපමං, අයං පනෙත්ථ සංඛෙපත්ථො:-යථා සෙලෙ පබ්බතමුඛනි යථා සීතොව වක්ඛුමා පුරිසො සමන්තතො ජනතං පස්සෙය්‍ය තථා තමපි සුමෙධ සුඤ්ජරපඤ්ඤා සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤෙන සමන්තතුවක්ඛු හගවා ධම්ම මයං පඤ්ඤාමයං පාසාදමරුග්ග සයං අපෙතසොකො සොකාව තිණ්ණං ඡන්දිරුහිභුතං ජනතං අවෙක්ඛස්සු උපධාරය උපපරික්ඛා, අයං පනෙත්ථ අභිප්පායො:- යථාපි පබ්බතපාදෙ සමන්තා මහන්තං ඛෙත්තං කත්වා තත්ථ කෙදුරපාළිසු කුටිකායො කරිත්වා රත්තං අග්ගිං ඡලෙය්‍යං චතුරභ්ගසමන්තාගතව අකිකාරං අස්ස, අථස්ස පබ්බතස්ස මත්තෙක ධත්වා වක්ඛුමිතො පුරිසස්ස භුමිං ඕලොකයතො නෙව ඛෙත්තං න කෙදුරපාළියො න කුටිඤො න තත්ථ සසිතමනුස්සාපි

පඤ්ඤාපෙයස්සං, කුටිකාසු පන අග්ගිභ්ලමත්තමෙව පඤ්ඤායෙය්‍ය, එවං ධම්මපාසාදමාරුක්ඛ සත්තකායං ඔලොකයෙනො තථාගතස්ස යෙ තෙ අකතකල්‍යාණං සත්තා තෙ එකවිභාරෙ දක්ඛිණභ්‍රාමස්ස නිසින්නාපි බුඬවකබ්බස්ස ආපාථං කාගච්ඡන්ති රතති ඛිත්තසරං විය ගොනති. යෙ පන කතකල්‍යාණං විනෙය්‍යපුග්ගලා, තෙ තස්ස දුරෙපි සීතා ආපාථං ආගච්ඡන්ති තෙ අග්ගි විය¹ හිමවත්ත පබ්බතො විය ව. වුත්තමපි වෙතං:-

දුරෙ සනෙතා පකාසෙනති හිමවනෙතාව පබ්බතො,
අසනෙතස්ස න දිස්සන්ති රතති ඛිත්තා යථා සරාති.

“උසෙග්ගි”ති: හගවතො ධම්මදෙසනත්තං වාරිකං වරණං යාවනෙතා හණති. “විග්ග”ති: ආදිසු හගවා විරියවත්තතාය විරෝ, දෙවපුත්ත මවුපු කිලෙසමාරුණං විජ්‍යත්තා විජ්‍යසම්මාමො, ඡාති කන්තාරුදි තිත්ථරණත්තාය වෙනෙය්‍ය සත්ථවාග්ගා සමත්ථතාය සත්ථ වාගො, කාමච්ඡද්‍ය ඉණස්ස අභාවතො අණනොති වෙදිතබ්බො.

“අපාරුතා”ති: විවධා, “අමනස්ස මාග්” ති: අරියමය්‍යො, යො හි අමත සංඛාතස්ස නිබ්බාණස්ස වාරං, සො මයා විවරිත්තා ස්ථි තොති දස්සෙති. “පමුච්ඡතු සබ්බ”න්ති: සබ්බෙ අත්තනො සබ්බං මුච්ඡතු විස්සරේන්තතු, පච්ඡිමපදවයෙ අයමත්තො:-අභං හි අත්තනො පගුණං සුප්පවත්තිමපි ඉමං පණ්ණිතං උත්තමධම්මං කායවාචාකිලිමථ සඤ්ඤාදි හුත්වා න භාසිං, ඉද්දති පන සබ්බො ජනො සම්මානර්ථං උප නෙතු, පුරෙස්සාමි නෙසං සම්මප්පන්ති. “බොධිරුක්ඛමුලෙ”ති: බොධිරුක්ඛස්ස අවිදුරෙ අප්පාල නිග්‍රොධෙ, අන්තර්ගිතොති අත්තො. “බෙමෙ මිගද්දෙ”ති: ඉසිපත්තං තෙන සමයෙන බෙමං නාම උය්‍යානං ගොති මිගානං පන අභය වාසත්තාය දින්නත්තා මිගද්දෙ යොති වුවචති. නං සක්කාය වුත්තං “බෙමෙමිගද්දෙති”ති. යථා ව විපසංගි හගවා, එවං අඤ්ඤාපි බුඬා පස්මං ධම්මදෙසනත්තාය ගච්ඡන්තා ආකාසෙන ගන්තා තත්ථව ඔත්ථන්ති, අමනාකං පන හගවා උපකස්ස ආජීවකස්ස උපනිස්සයං දිස්වා උපකො ඉමං අමනං පටිපනො සො මං දිස්වා සලලපිත්තා ගම්මස්සති අථ පුත්ත නිබ්බිණ්ණො ආගමම අරහත්තං සච්ඡිකරිස්සන්ති ඤාත්වා අසාරස්සොප්පත්තමය්‍යං පදසාව අගමාසි. “දුස්සාලං ආමනෙතස්සි”ති: දිස්වා ව පුත්තපුත්ත ඔලොකෙත්වා අයෙසා නො හනෙත ආගතොති ඤාත්වා උපගතං ආමනෙතස්සි.

“ආනුසුඛි කථ”න්ති: දුකානන්තරං සීලං සීලානන්තරං සඤ්ඤා සඤ්ඤානන්තරං මඤ්ඤාති එවං අනුපටිපාටිකථං, තත්ථ “දුක්ඛකථ”න්ති: ඉදං දුකං නාම සුඛානං නිදානං සමපත්තිනං මූලං භොගානං පතිදා විසම ගතස්ස තාණං ලෙණං ගති පරයානං ඉධ ලොකපරලොකෙසු

දානසද්ධියො අවග්ගයො පතියා ආලම්භණං තාණං ලෙණං ගති පරායනං නත්ති, ඉදං හි අවග්ගයසේන රතනමයසිභාසනසද්ධියං පතියා තසේන මහාපඨවිසද්ධියං ආලම්භණසේන ආලම්භණරජ්ජුසද්ධියං ඉදං හි දුක්ඛනිත්ථරණසේන නාවා සමග්ගාසනසේන සමගාමසුරො හය පරිත්තාණසේන සුසංඛතනගරං මචෙජ්රලොදිති අනුපලිත්තසේන පදුමං තෙසං නිගුහනසේන අග්ගි දුරාසද්ධසේන අසිවිසො අසන්නා සනසේන සිහො බලවන්තසේන හත්ති අභිමඛිලසමවතසේන සෙත උසහො මෙමන්තභූමිසමාපනසේන වලාහකො අසාරාදු “දානංහි ලොකෙ සක්කසමපතතිං දෙති මාරසමපතතිං බ්‍රහ්මසමපතතිං චක්ක වතති සමපතතිං සාවක පාරමිඤ්ඤණං පචෙට්ඨකබොධිඤ්ඤණං අභිසමොධි ඤ්ඤණං දෙති”ති එවමාදිනා දානපරිසංයුත්තං කථං.

යසමා පන දානං දදන්තො සීලං සමාදායං සකෙකාති, තසමා තදනන්තරං සීලකථං කපේති. “සීලකථ”නති: සීලං නාමෙතං අවග්ගයො පතියා ආලම්භණං¹ තාණං ලෙණං ගති පරායනං ඉධ ලොකපරලොක සමපතතිනං හි සීලසද්ධියො අවග්ගයො සීලසද්ධියා පතියා ආලම්භණං තාණං ලෙණං ගති පරායනං නත්ති, සීලසද්ධියො අලභිකාරො නත්ති,² නත්ති සීලපුප්ඵසද්ධියං පුප්ඵං සීලගතිසද්ධියො ගතිං නත්ති සීලාලභිකාරෙත හි අලභිතං සීලකුසුමපිලනීතං සීලගතිනානුලිප්තං සදෙවකො ලොකො ඔලොකෙත්තො තිත්තිං න ගච්ඡතිති එවමාදිසීලගුණපරිසංයුත්තං කථං.

ඉදං පන සීලං නිසංයාය අයං සග්ගො ලබ්භතිති දසෙය්‍යං සීලා නන්තරං සග්ගකථං කපේසි. “සග්ගකථ”නති: අයං සග්ගො නාම ඉසො කන්තො මනාපො නිව්චමෙත්ති කීළා නිව්චං සමපතතියො ලබ්භනති වාතුමමහාරාජිකා දෙවා නවුත්තිවග්ගසතසග්ගසානි දිබ්බසුඛං දිබ්බසමපතතිං පරිලභන්ති නාවතියං නිසංයා ව වග්ගකොටියො සභි ව වග්ගසතසග්ගසානීති එවමාදිසග්ගගුණපරිසංයුත්තං කථං, සග්ග සමපතතිං කථයන්තානං හි බුඩ්ධානං මුඛං නප්පගොති. වුත්තමපි වෙතං: “අනෙකපරියායෙත ඛො අහං භික්ඛවෙ සග්ගකථං කපේ ය්‍ය”නති ආදී. එවං සග්ගකථාය පලොභෙත්වා පුන හත්තිං අලං කරිත්වා තස්ස සොණං ජිජුන්තො විය අගමපි සග්ගො අනිවේවා අබ්බුවො න එත්ථ ජිජුරුගො කාතබ්බොති දසන්නත්ථං “අපාසාදා කාමා බහුදුක්ඛා බහුපායාසා ආදීනවො එත්ථ භියොතා”ති ආදිනා තයෙත කාමානං ආදීනවං ඔකාරං සඛිතිලෙසං කපේසි.

තත්ථ “ආදීනවො”ති: දෙසො, “බකාගේ”ති: අවකාරෙ ලාමකභාවො, “සඛිතිලෙසො”ති: තෙති සත්තානං සංසාරෙ කිලිස්සනං, යථාහ: “කිලිස්සනති වත ගො සත්තා”ති එවං කාමාදීන

1. සී. III. ආරම්භණ.

2. ම. සීලපුප්ඵසද්ධියං පුප්ඵං නකි.

වෙන තර්ජනයා නෙකකමෙම ආනිසංසං පකාසෙසි, පබ්බජ්ජාය ගුණං පකාසෙසිති අන්තො. සෙසං අමච්ඡන්තවණ්ණනාය වුත්ත නයමෙව, උත්තානත්ව

“අලඤ්ඤ”නති: කථං අලඤ්ඤං? එහි භික්ඛුභාවෙන, භගවා කීර තෙසං ඉභිමයපත්තච්චරස්ස උපනිස්සයං ඔලොකෙනෙතො අනෙකාසු ජාතිසු චිවරදානාදීනි දිස්වා “එථ භික්ඛවො”ති ආදිමාහ. තෙ තාව දෙව භණ්ඩුකාසායවසනා අළුති භික්ඛුපරිකාරෙහි සරිතෙර පටි මුකෙකගෙව වස්සසතිකපෙරු විය භගවත්තං. නමස්සමානාව තිසිදිංසු.

“සද්දසෙසසි”ති: ආදිසු ඉධ ලොකපරලොකත්වං දසෙසසි, ඉධ ලොකත්වං දසෙසනෙතො අතිව්වනති දසෙසසි, දුක්ඛනති දසෙසසි, අනත්තාති දසෙසසි, බන්ධෙ දසෙසසි, ධාතුයො දසෙසසි, ආයතනාති දසෙසසි, පටිච්චසමුප්පාදං දසෙසසි, රූපකකුසලාදියං දසෙසනෙතො පචලකකණාති දසෙසසි, තථා වෙදනාකකුසලාදීනං තථා වයං දසෙසනෙතොති උදයවයවසෙන පඤ්ඤාසලකකාති දසෙසසි. පරලොකත්වං දසෙසනෙතො තීරයං දසෙසසි තීරව්ජානගොතිං පෙත්තිවිසයං අසුරකායං, තිණ්ණං කුසලානං විපාකං ඡන්තං දෙවලොකානං නවත්තං. බ්‍රහ්මලොකානං සම්පන්නං දසෙසසි. “සමාදපෙසි”ති: චතුපාරිසුඛිසිලතෙරසබ්බතඤ්ඤසකථාවන්ති ආදිභො කල්‍යාණධර්මෙම ගණනාපෙසි, “සමුත්තනපෙසි”ති: සුඵල උත්තෙරෙසි අභිභුක්කාගෙසි, ඉධ ලොකත්වං පරලොකත්වං තාපෙත්වා¹ නාපෙත්වා¹ අධගතං විය කත්වා කපෙසි. බන්ධංසකම්මකරණ පච්චිසතිමහාභයප්පහෙදං හි ඉධලොකත්වං බ්‍රහ්ම භගවති තාපෙත්වා තාපෙත්වා¹ කථයනෙත පච්ජා බාහං ගාලිතං බන්ධනං බන්ධිත්වා චතුමහාපපේ පහාරසතෙත තාපෙත්වා දක්ඛිණවාතෙරන නියමානො විය ආසාතනගණකාය ස්විතසිසො විය සුලෙ උත්තාසිතො විය මහත්තනා මග්ගිමානො විය ව සතොතො ගොති. පරලොකත්වං කථයනෙත තීරයාදිසු නිබ්බතො විය දෙවලොකසම්පත්තිං අනුභවමානො විය ව ගොති. “සම්පහං ණෙසසි”ති: පටිලභගුණෙන මොදෙසි, මහානිසංසං කත්වා කපෙසිති අන්තො.

“සබ්බාශ්වානං ආදිත්ථ”නති: හෙළා පඨමමග්ගාධිගමත්වං කාමා නං ආදිත්ථං කපෙසි, ඉධ පන උපරි මග්ගාධිගමත්වං “අනිව්වා භික්ඛවෙ සබ්බාශ්වානං අබ්බවා අනස්සාසිකා යාවච්චිදං භික්ඛවෙ අලමෙව සබ්බසබ්බාතෙරසු නිබ්බිජ්ඣං අලං විරජ්ඣං අලං විමුච්චිතු”නති ආදිනා නයෙන සබ්බාශ්වානං ආදිත්ථං ලාමකභාවව තප්පවයව කිල මථං පකාසෙසි. යථා ව තත්වං නෙකකමෙම, එවිමධ “සත්තමිදං භික්ඛවෙ නිබ්බාණං නාම පණ්ණිතං තාණං ලෙණ”නති ආදිනා නයෙන නිබ්බාණෙ ආනිසංසං පකාසෙසි.

“මහාජනනාසො”ති: තෙසං යෙව චිත්තං කුමාරකං උපස්සාන ජනනාසො, “භගවන්තං සරණං ගච්ඡාමි ඛම්මමා”ති: සබ්බස්ස අපරිපුණ්ණත්වා චෙවාචිකමෙව සරණං අගමංසු, “අලඤ්ඤ”න්ති: පුබ්බෙ වුත්තනායෙනෙව එහි භික්ඛුභාවෙනෙව අලඤ්ඤං, ඉතො අනන්තරෙ පබ්බජිතවායෙපි එසෙවනායො.

“පටිවිද්‍යානෙසා උදපාදි”ති: කද උදපාදි, සලොධිතො සත්තං සංවජ්ජරුති සත්තමාසෙ සත්ත ව දිවසෙ අතීක්කමිත්වා උදපාදි. භගවා කීර්පිතු සංග්ගං කරුණො විහාසි, රුජ විනොසසි මග්ගං ජෙඨ පුත්තො නික්කමිත්වා බුඬො ජාතො දුතියපුත්තො මෙ නික්කමිත්වා අග්ගසාවකො ජාතො පුරුහිතපුත්තො දුතියසාවකො ඉමෙ ව අව සෙසා භික්ඛු ගිහිකාලෙපි මග්ගං පුත්තමෙව පරිවායෙත්වා විවරිංසු, ඉමෙහි පුබ්බෙපි ඉදුතිපි මග්ගං යෙව භාරු අභමෙව නෙ වතුහි පච්ච යෙති උපස්ඨිස්සාමි අසෙසුසං මහාසං න දස්සාමිති විහාරවාර කොඨකතො පස්ස යාවරුජගෙහවාරු උභතො ඛද්දිරපාකාරං කාරෙත්වා කීලජෙති ඡාදපෙත්වා වන්චෙහි පටිච්ඡාදෙත්වා උපරි ඡාද පෙත්වා සුවණ්ණභාරකවිචිත්තං සමොලම්භිත තාලකඛනිමහන විවිධ පුප්ඵදුමවිතානං කාරෙත්වා ගෙඨා භූමිං විචිත්‍රත්රණෙහි සන්ධර පෙත්වා අනෙත්වා උභොසු පග්ගෙසු මාලාසමිතෙ පුණ්ණසවෙ සකල මග්ගං වාසන්තිය ව ගතින්තරෙ ගතෙව ච ස්පාපෙත්වා භගවතො කාලං ආරොවාපෙසි භගවා භික්ඛුසබ්බපරිවුත්තො අනෙත්වා සානියාව රුජ ගෙහං ගන්ත්වා භතතකිච්චං කත්වා විහාරං පච්චාගච්ඡති අසෙසුසොපි දදුළුපි න ලහති කුතො පන භික්කං වා දදුං පුජං වා කාතුං, ඛම්මං වා සොතුං, නාගරු විනොසසු:-අජ්ජ සදුළු ලොකෙ උපපන්නස්ස සත්ත මාසාධිකාති සත්තසංවජ්ජරුති, මයව දදුළුපි න ලහාම පගෙව භික්කං වා දදුං පුජං වා කාතුං ඛම්මං වා සොතුං, රුජ මග්ගං යෙව බුඬො මග්ගං ඛම්මො මග්ගං සබ්බස්සාති මමාසිත්වා සයමෙව උපස්ඨහති සන්ධා ව උපපජ්ජමානො සදෙවකස්ස ලොකස්ස අන්තය උපපන්නො නතිරසෙසුසුච නරකො උණ්ණො අසෙසුසං නිලුපාලවන සදිසො තස්මා රාජකං වදුම සවෙ නො සන්ධාරං දෙති ඉවෙච්ඡං කුසලං නොවෙ දෙති රසෙසු සඬං යුජ්ඣිත්වාපි සබ්බං ගතෙත්වා දුතා දීති පුසෙසුසුති කරොමාති, න සක්කා බො පන “යුඬං නාගරෙහෙව කාතුං, එකං ජෙඨකපුරිසමපි ගණ්හාමාති. නෙ සෙනාපතී උපසබ්බ මිත්වා තග්ගෙහමන්තං ආරොවෙත්වා සාමි කිං අමහාකං පනෙතා ගොසි උදුහු රසෙසුසුති ආගංසු. සො අහං තුමහාකං පනෙතා ගොමි අපි ව බොපන පස්මදිවසො මග්ගං දුතබ්බොති, නෙ සමපට්ඨිංසු, සො රුජකං උපසමික්කමිත්වා නාගරු දෙව තුමහාකං කුපිතාති ආහ, කිමන්තං තාතාති, සන්ධාරං කීර තුමෙහ යෙව උපස්ඨප් අමෙහ න ලහාමාති සවෙ ඉදුතිපි ලහන්ති න කුපපන්ති අලහන්තා තුමෙහි සඬං යුජ්ඣිතු කාමා දෙවාති, යුජ්ඣිස්සාමි තාත න භික්ඛුසබ්බං දෙමිති, දෙව

තුමොකං දුසා තුමොති සඬිං. යුජ්ඣිස්සාමාති වදනති තුමො කං. ගගෙතො යුජ්ඣිස්සාමාති, නනු තිං සෙනාපතීති, නාගරෙති විනා න සමන්තො අහං දෙවොති. තතො රාජ ඛලවනො නාගරං සෙනාපතීපි තෙසං යෙව පකෙබාති ඤාතො අඤ්ඤාතිපි සත්තමාසාධිකාති සත්තසංචල්ලරාති මයං භික්ඛුසඬ්ඝං දදන්තුති ආහ, නාගරං න සමපට්ඨංසු, රාජ ඡවස්සාති පච වස්සාතීති ගාපෙතො ගාපෙනොපි න සමපට්ඨංසු, අඤ්ඤා සත්තදිවසෙ යාපි, නාගරා අතීකකඛලං දුති රඤ්ඤා සඬිං කාතුං න වට්ටනීති අනුජාතීංසු, රාජසත්තමාසාධිකාතං සත්තනතංසංචල්ලරාතං සජ්ජතං දුනමුඛං සත්තනතමෙව දිවසාතං සජ්ජෙතො ඡ දිවසං කෙසචි අපස්සන්තාතං යෙව දුතං දතො සත්තමෙ දිවසෙ නාගරෙ පකෙබාසාපෙතො සක්ඛිස්සාමාතාතා ඵලරාජං දුතං දුතුනති ආහ, තෙපි නනු අලොකයෙව නිස්සාය තං දෙවස්ස උප්පත්තනති වතො සක්ඛිස්සාමාති ආහංසු, රාජ පිඨගන්තො අය්සුති පුජමානො භගවන්තං වන්දිතො භනෙත අහං අභිසම්භික්ඛුසත්තසඬ්ඝං අඤ්ඤාසංභාරං අකාතො යාවජ්චෙව වතුති පච්චයෙති උපසඨිස්සාමිති විනොධං. නාගරං දුති මෙ අනුඤ්ඤාතා නාගරා හි මයං දුතං දුතුං න ලභාමාති කුප්පනති සෙවපසාය තෙසං අනුග්ගහං කරොමාති ආහ. අථ දුතියදිවසෙ සෙනාපති මහාදුතං සජ්ජෙතො අජ්ජ යථා අඤ්ඤා කොපි එක භික්ඛම්පි න දෙනි ඵලං රක්ඛමාති සමන්තා පුරිසෙ යපෙසි, තං දිවසම සෙසිහරියා රොදමානා ධිතරං ආහ, සචෙ අමම තව පිතා ජීවෙය්ස අජාතං පඨමතරං දසඛලං භොජෙය්සනති, සා තං ආහ අමම මා වින්තාසි අහං තථා කරිස්සාමි යථා බුඬපමුඛො භික්ඛුසඬ්ඝො අමොකං පඨමං භික්ඛං භුජ්ස්සනීති, තතො සත්තසඬ්ඝානිකාය කංසපාතියා නිරුද්දකපායාසං පුරෙතො සප්පිමබ්බසක්ඛරාති අභිසංඛරිතො තං අඤ්ඤාසංසාපාතියා පටිකුජ්ජිතො තං සුමනමාලාගුණෙති පරික්ඛිපිතො මාලාගුල සදිසං කතො භගවතො ගාමං පවිසන්තවෙලාය සයමෙව උක්ඛිපිතො ධාතිගණපරිවුතා සරා නික්ඛම් අන්තරාමයො සෙනාපතීනො උපසාකා අමම මා ඉතො අගමාති වදනති, මහාපුඤ්ඤා නාම මනාපකථා ගොනති, නව තෙසං පුත්තපුත්තං භණන්තාතං කථා පරික්ඛිපිතුං සක්කා ගොනති, සා වුලලපිතා මහාපිතා මාතුලා කිස්ස තුමො ගතතුං න දෙවොති ආහ, සෙනාපතීනා න අඤ්ඤාසංසා කස්සචි බාදනීයං භොජනීයං දුතුං මා දෙවොති ධම්මගත අමොති. කිංපන මෙ ගන්තො බාදනීයං භොජනීයං පස්සමාති, මලාගුලං පස්සාමාති, කිං තුමොකං සෙනාපති මාලාපුජම්පි කාතුං න දෙනීති, දෙනි අමොති. තෙනති අපෙමාති භගවන්තං උපසඬ්ඛමිතො මාලාගුලං ගණ්ඨථ භගවාති ආහ. භගවා එකං සෙනාපතීස්ස උපසාකං ඔලොකෙතො මාලාගුලං ගණ්ඨාපෙසි, සා භගවන්තං වන්දිතො භගවා භවාගවෙ¹ නිබ්බන්ධියං මෙ සති පරිත්තස්සන්ජීවිතං නාම මා ගොතු අයං සුමනමාලා විස

නිබ්බන්ධනිබ්බන්ධනානෙ පියා ව ගොමි නාමෙන ව සුමනායෙවාති පත්තං. කච්ඡා සත්ථාරා සුඛිනි ගොතීති වුත්තා වදිත්වා පදක්ඛණං කච්ඡා පක්ඛාමි.

භගවාපි සෙනාපතියං ගෙනං ගන්ත්වා පඤ්ඤාපතාසනෙ නිසීදි, සෙනාපති යාගංගභෙවා¹. උපගජි, සත්ථා පත්තං දිද්ඨි, නිසින්නො භනෙත භික්ඛුසංඝෙසාති, අපි නො එකො අත්තරාමග්ගෙ පිණ්ඩ පාතො ලඛොති, මාලාගුළං අපනෙත්වා පිණ්ඩපාතං අඤ්ඤා, චූළ පඨාකො ආග සාමි මාලාති මං වත්වා මාතුගාමො වචෙසීති, පායාසො භගවන්තං ආදිං කච්ඡා සබ්බෙසංභික්ඛුතං පගොසි, සෙනාපතීපි අත්තනො දෙය්‍යධම්මං අද්දසි සත්ථා භත්තකිච්චං කච්ඡා මඛගලං වත්වා පක්ඛාමි, සෙනාපති කා නාම සා පිණ්ඩපාතං අද්දසීති පුච්ඡි, සෙසී ධිතා සාමිති, සපඤ්ඤා ඉපජි එවරුපාය සරෙ වසන්තියා පුරිසස්ස සග්ගසම්පත්ති නාම න දුලලහාති තං ආනෙත්වා ජෙද්ධකඨානෙ ඤාපෙසි, පුන දිවසෙ නාගරා දුතමදංසු පුන දිවසෙ රාජති එව. එකත්තරිකාය දුතුං ආරභිංසු. රාජපි වරපුරිසෙ ඤාපෙත්වා නාග රෙහි දිත්තදුතතො අතිරෙකත්තරං දෙති, නාගරාපි තපෙව කච්ඡා රඤ්ඤා දිත්තදුතතො අතිරෙකත්තරං. රාජගෙහෙ නාටකිජචියො දගර සාමණෙරෙ වදන්ති:-ගණභට් තාතා න භගපතීකානං භත්ථං, වත්ථා දීසු² පුජිත්වා බාලදුරකානං බෙළෙසිඛ්ඤාණීකාදි ධොව න භත්ථෙහි කතං සුචිං පණීතං කත්තති. පුන දිවසෙ නාගරාදි දදමානා වදන්ති ගණභට් තාතා න ගාමතිගමාදීසු සංකඛ්ඛිත තණ්හුල බිර දඬි සපපි ආදීති න අඤ්ඤාසං ජබ්බ සීස සිසී ආදීති භජිත්වා ආගරාපි තෙහි කතං ජතිසපපි බිරුදිගෙව කත්තති. එවං සත්තදිවසා ගතා, අප් භගවතො අයං විතකෙකා උදපාදි. හෙන වුත්තං සමෙධාධිතො සත්තසංවච්ඡරුති සත්තමාසෙ සත්තදිවසාති අතික්කම්භවා උදපාදීති.

“අඤ්ඤාගාගෙ මහාබ්‍රහ්මා”ති: ධම්මදෙසනං ආයාචිතබ්‍රහ්මාව, “වගුරුසීතිසා ආවාසසහස්සාති”ති: වතුරාසීති විහාරසහස්සාති, තෙ සබ්බෙපි වාදසහස්සගණනකා මහාවිහාරං³ අභයධිරි වෙතිය පබ්බත විත්තල පබ්බතමහාවිහාරසද්ධිසාව අගෙසුං.

“බන්ධි පරමං තපො”ති: අධිවාසනවන්ති නාම පරමං තපො, “නීතික්ඛා”ති: බන්ධියා එව වෙච්චනං, තීතික්ඛා සබ්බාතා අධිවාසන වන්ති උච්චතමං තපොති අත්ථො. “නිබ්බාණං පරමං”ති: සබ්බා කාරෙත පන නිබ්බාණං පරමන්ති වදන්ති බ්‍රහ්මා. “නග්ගි පබ්බජිතො පරුප්පකාති”ති: යො අධිවාසනවන්තිරගිත්තතා පරං ඝාතෙති උප ඝාතෙති බාධෙති විහිංසති, සො පබ්බජිතො නාම න ගොති. වතුරුපාදො පන තස්සෙව වෙච්චනං. “න ග්ගි පබ්බජිතො”ති: එතස්ස ගි න සමණො ගොතීති වෙච්චනං, “පරුප්පකාති”ති: එතස්ස

1. වු යාගුතෙත්ථා

2. ම. ගත්තවත්ථාදීසු.

3. ම. වාදසහස්සගණන නිකමුගණනකා මහාවිහාරං.

පරං විගෙශයනෙතාති වෙවචනං, අථවා “පරුපසාති”ති: සිලුපසාති, සිලං හි උත්තමයෙන පරනති වුවචති. යො ව සමණො පරං යඛතිච සත්තං විගෙශයනෙතා පරුපසාති ගොති අත්තනො සිල විනාසකො, සො පබ්බජිතො නාම න ගොතීති අනෙථා. අථවා යො අභිවාසනාඛනතියා අභාවා පරුපසාති ගොති පරං අත්තමසො ඛංස මකසච්චි ජිවිතා වොරුපෙති සො නති පබ්බජිතො, කිං කාරණං? මලස්ස අපබ්බාජිතත්තා, “පබ්බාජයත්තනො මලං තස්මා පබ්බජිතොති වුවචති”ති ඉදං හි පබ්බජිතලක්කණං. යො පි නගෙව බො උපසාතෙති න මාරෙති, අපිව දණ්ඩාදිහි විගෙශෙති සොපි පරං විගෙශයනෙතා සමණො න ගොති, කිං කාරණං? විගෙසාය අසම් තත්තා, “පාපානං සම්මත්තා සමණොති පවුවචති”ති ඉදං සමණ ලක්කණං.

දුතියගාථාය “සබ්බපාපස්සා”ති: සබ්බාකුසලස්ස, “අකරණ”නති: අනුපපාදං, “කුසලස්සා”ති: වතුභූමකකුසලස්ස, “උපසම්පද”ති: පටිලාභො, “සවිග්ගපටිසොදපන”නති: අත්තනො විත්තජෙත්තනං, තං පන අරහත්තෙන ගොති. ඉති සිලසංවරෙන සබ්බපාපං පහාය සමථවිපස්සනාහි කුසලං සම්පාදෙත්වා අරහත්ත ඵලෙන විත්තං පරියොදපෙතබ්බනති ඵතං බුඩ්ධානසාසනං, ඔවාදෙ අනුසිඝීති.

තතියගාථාය “අනුපවාදෙ”ති: වාචාය කස්සචි අනුපවදනං, “අනුපසාතො”ති: කායෙන උපසාතස්ස අකරණං, “පාතිමොකෙති”ති: යං තං අතිමොකං අතිපමොකං උත්තමසිලං පාති වා සුගතිභයෙති¹ මොකෙති දුග්ගතිභයෙති යො වා තං පාති තා මොකෙතිති පාතිමොකනති වුවචති, තස්මිං පාතිමොකෙති ව සංවරෙ. “මත්තඤ්ඤායා”ති: පටිග්ගහණ පරිභොගවසෙන පමාණඤ්ඤායා, “පණ්ඩ සසනාසන”නති: සයනාසනව සංසඨවිරති තනති අනෙථා,² එත්ථ ව විති යෙව පච්චයෙති වතුපච්චයසනෙතාසො දිපිතොති වෙදිතබ්බො. “ඵනං බුඩ්ධානසාසන”නති: ඵවං පරස්ස අනුපවදනං අනුපසාතනං පාතිමොකෙති සංවරෙ පටිග්ගහණපරිභොගෙසු මත්තඤ්ඤායා අසම්පමාපනති වසීභාවාය විවිත්තසෙනාසනසෙව නව බුඩ්ධානං සාසනං ඔවාදෙ අනුසිඝීති ඉමා පන සබ්බබුඩ්ධානං පාතිමොකබ්බුද්ධෙසගාථා ගොනතීති වෙදිතබ්බො.

එත්තාවතා ව ඉමිනා විපස්සිස්ස භගවතො අපදනානුස්සරණ විත්ථාරකථනෙන “තථාගතස්සෙව සා භික්ඛවෙ ධම්මධාතු සුපටි විඩ්ධා”ති එවං වුත්තාය ධම්මධාතුයා සුපටිවිච්ඡාවං පකාසෙත්වා ඉද්දති “දෙවතාපි තථාගතස්ස එතමත්ථං ආරොවෙසු”නති වුත්තං, දෙවතාරොවනං පකාසෙත්වා “එකමිද්ද”නති ආදිමාග. තත්ථ “සුභගවතෙ”ති: එවත්තාමකෙ වතෙ, “සාලග්ජවුලෙ”ති: වතස්සපති

පෙළකයා මුල, “කාමච්ඡදං විග්ගේහො”¹ති: අනාගාමිමග්ගොන මුලසමුග්ගානවසෙන විරුපේනා, යථා ච විපස්සියා එවං සෙසබ්බා නමපි සාසනෙ වුත්ත බ්‍රහ්මචරියං දෙවතා අරොවසිංසු, පාලියං පන විපස්සියා වෙව අභිසංකම්භගවතො වසෙන ආගතා, තත්ථ අත්තනො සම්පත්තියා න භායනති න විභායනතිති අවිභා, න කම් සත්තං තපෙනතිති අතප්පා, සුඤ්ජයනා අභිරුපා පාසාදිකාති සුදස්සනා, සුසු පස්සනති සුඤ්ජමෙතෙසං දස්සනනති සුදස්සි, සබ්බෙහෙව ච සගුණෙහි ච භවසම්පත්තියා ච පෙළා නන්තත්ථ කාතියාති අකතියා, ඉධ ස්වො භාණ්ඩාරා සමොධානෙතබ්බො.

ඉමසම්හි සුත්තෙ විපස්සියොව භගවතො අපදානවසෙන තයො භාණ්ඩාරා වුත්තා, යථා ච විපස්සියා එවං සිඛිආදීනමපි අපදාන වසෙන වුත්තාව. පාලියං පන සබ්බත්තා. ඉති සත්තනනං බ්‍රහ්මානං වසෙන අභිසංකං භගවතා එකවිසතිභාණ්ඩාරා කපිතා, තථා අවි ගෙහි, තථා අතප්පෙහි, තථා සුදස්සෙහි, තථා සුදස්සිහි, තථා අන නිපේතිති, සබ්බමපි ඡබ්බිසභාණ්ඩාරසත්තං හොති, තං තෙපිට්තෙ බ්‍රහ්මචරිනෙ අඤ්ඤං සුත්තං ඡබ්බිසභාණ්ඩාරසත්තපරිමාණං නාම නත්ති, සුත්තනන්තරාඡ නාම අයං සුත්තනෙතො වෙදිතබ්බො, ඉතො පරං අනුසන්ධියමපි නිශ්සාදෙනො “ඉති චො ගිඤ්ඤමෙ”²ති ආදිමාන, තං සබ්බං උත්තානන්තමෙවාති.

සුමඛගලවිලාසනිසා දිසතිකාසඬකථාස

මහාපදානසුත්තවග්ගොනා

නි සි තා.

මහානිදාන සුත්තවග්ගො-15.

“එවං මෙ සුතං-පෙ-කුරුසු”³ති මහානිදානං, තත්‍රායං අනුත්තා කපද වග්ගොනා:-“කුරුසුමිහරති”⁴ති: කුරුනාමඡනපදිකො රාඡ කුමාරා, තෙසං නිවාසො එකො පි ජනපදෙ රුළුකිසඤ්ඤා කුරුසුති වුවෙහි, තත්මං කුරුසු ජනපදෙසු. අඬකථාවරියා පනානු: මකාතු කාලෙ තිසු දීපෙසු මනුස්සා ජමුදීපො නාම බ්‍රහ්මචරිකබ්බමභා සාවකවකකවන්තිපභුතීනං උත්තමපුරිසානං උප්පත්තිභුමි උත්තම දීපො අතිරමණීයොති සුත්තා රඤ්ඤ මකාතු වකකවන්තිනා වකක රත්තං පුරකකත්වා වත්තාරො දීපෙ අනුසංසරන්තො¹ සඬං ආග මංසු, තතො රාඡ පරිනායකරත්තං පුළුච්ඡි අපචි නුඛො මනුස්ස ලොකතො රමණීයතරං යානනති. කසමා දෙව එවං භණ්ඨි කිං න පස්සසි වජ්ජිමසුරියානං ආනුභාවං, නනු එතෙසං යානං ඉතො රම ඣණීයතරනති. රාඡ වකකරත්තං පුරකකත්වා තත්ථ අගමාසි.

1. ම. අනුපරිසංයායනෙත්ත, සි. III. අනුසං සංයනෙත්ත.

වතතාරො මහාරාජනො මනාභු මහාරාජ ආගතොති සුභාව මහිඞ්කො මහානුභාවො රාජ න සක්කා සුමන පටිබාහිදුනති සකං රජං නියසාතෙසුං, සො තං ගගෙඛා පුන පුච්ඡි අභි නුඛො ඉතො රමණීයතරං ණනනති. අථස්ස තාවතීංසභවනං කථංසිංසු, තාවතීංස භවනං දෙවරමණීයං තත්ථ සක්කස්ස දෙවරඤ්ඤා ඉමෙ වතතාරෙ මහාරාජනො පටිවාරකා දෙවාරිකභූමියං තිස්සනති සකෙකා දෙව රාජ මහිඞ්කො මහානුභාවො තස්සිමාති උපගොගභානාති යොජන සහස්සඛෙබ්බො වෙජයන්ත පාසාදෙ පචයොජනසදුඛෙබ්බො සුධම්මො දෙවසභා දියඞ්ඤයොජනසතිකො වෙජයන්තරථො තථා ඵරාවණො ගජී දිබ්බරුක්ඛසහස්සපතීමණ්ඩනං නන්දභවනං විතතලතාවනං ඵාරුසකවනං මිස්සකවනං යොජනසදුඛෙබ්බො පාරිච්ඡිත්තකකොපි ලාරො තස්ස ගෙභා සභියොජනයතා පඤ්ඤසයොජනවිත්ථාරා පච දසයොජනුඛෙබ්බො ජයසුමනපුප්ඵවණණං පණ්ඩුකමලලිපිලා, යස්සා මුද්දතාය සක්කස්ස නිසිදතො උපඞ්ඤායො අනුපටිසති, තං සුභා රාජ තත්ථ ගනතුකාමො වක්කරතනං අබ්බුකකිරි, තං ආකාසෙ උඨති¹ සඞ්චතුරඞ්ගිනියා සෙනාය. අථ මිනනං දෙවලොකානං වෙමජ්ඣිතො වක්කරතනං ඔහරිඛා පඨවියං පතිඨාසි සඞ්චරිනාය කරහනපමුඛාය චතුරඞ්ගිනියා සෙනාය. රාජ එකකොව තාවතීංස භවනං අගමාසි, සකෙකා මනාභා ආගතොති සුභාව තස්ස පටිවුග්ග මනං කඛා ස්වාගතං තෙ මහාරාජ සකන්තෙ මහාරාජ අනුසාස මහාරාජති වඛා සඞ්චනාවකෙති රජං. වෙ භාගෙ කඛා එකං භාග මදුසි, රඤ්ඤා තාවතීංසභවනෙ පතිඞ්ගිතමත්තස්සෙව මනුස්සභාවො විගච්ඡි දෙවභාවො පාතුරගොසි තස්ස කිරි සකෙකන සඞ්ච පණ්ඩු කමලලිපිලායං නිසිත්තස්ස අකඞ්චිමෙසනමත්තෙන නානත්තං පඤ්ඤායති තං අසලලකෙන්නා දෙවා සක්කස්ස ච තස්ස ච නානත්තෙ මුග්ගනති. සො තත්ථ දිබ්බසම්පත්තීං අනුභවිමානො යාව ඡතතීංස සක්කා උපපජ්ඣා චූතා තාව සක්කරජ්ජං කාරෙඛා අතිත්තොව කාමෙති තතො වචිඛා අත්තතො උයසාතෙ පතිතො වාතාවපෙන පුසිතගත්තො කාලමකාසි, වක්කරතනෙ පුන පඨවියං පතිඞ්ගිතෙ පරිනායකරතනං සුවණ්ණපට්ටෙ මනාභු උපාගතං ලිඛාපෙඛා ඉදං මනාභුරජ්ජනති රජ්ජමනුසාසි තෙපි තිති දීපෙති ආගතමනුස්සා පුන ගනතුං අසකෙකාන්තා පරිනායකරතනං උපසංකමිඛා දෙව මයං රඤ්ඤා ආනුභාවෙන අ ගතා ඉදුති ගනතුං න සකෙකාම වසතඨානං නො දෙතිති යාචිංසු, සො තෙසං එකමෙකං ජනපදමදුසි, තත්ථ පුබ්බවිදෙහතො ආගතමනුස්සෙති ආවසිතපාදෙසො තායෙව පුරිම සඤ්ඤාය විදෙහ රඨනති නාමං ලභී, අපරගොයානතො ආගත මනුස්සෙති ආවසිතපාදෙසො අපරන්ත ජනපදෙති නාමං ලභී, උත්තරකුරුතො ආගතමනුස්සෙති ආවසිතපාදෙසො කුරුරඨනති නාමං ලභී, බහුකෙ පන ගාමනිගමාදයො උපාදාය බහුවිවත්ත

වොගරියාති, තෙන වුත්තං:—“කුරුසු විහරති කම්මාසාධමං නාම කුරුතං නිගමො”ති. කම්මාසාධමන්ති එත්තෙවි ධකාරස්ස දසාරෙන අත්ථං වණ්ණයන්ති, කම්මාසො එත්ත දම්මොති කම්මාසාධමං.¹ කම්මාසොති කම්මාසපාදො පොරිසාදො වුව්චති, භස්ස කිර පාදො බාහුකෙන විච්චානෙවිච්චො රුහනොනා විත්තදුරුඤ්ඤො හුත්වා රුහි, තස්මා කම්මාසපාදොති පඤ්ඤාසිත්ථ, සොච තස්මිං මහාසෙදම්මො පොරිසාදොවතො පටිසෙධිතො, කෙන. මහාසත්තෙන, කතරස්මිං ජතකෙති? මහාසුත්තසොමජතකෙති එකෙ, කෙවි පත ථෙරු ජයද්දිසජතකෙති වදන්ති. තද හි මහාසත්තෙන කම්මාසපාදො දම්මො, යථාන:-

“පුත්තො යද්ද හොමි ජයද්දිසස්ස පචාලරසාධිපතිස්ස අත්තජේ

වජ්ඣ පාණං පිතරං අමොචිං කම්මාසපාදො වහං පසාදෙයි”න්ති.

කෙවි පත ධකාරෙනෙව අත්ථං වණ්ණයන්ති, කුරුරුච්චාසිතං කිර කුරුරුච්චතධම්මො තස්මිං කම්මාසජ්ඣො තස්මා තං ආනං කම්මාසො එත්ත ධම්මෙ ජ්ඣොති කම්මාසධම්මන්ති වුව්චති, තත්ත නිවිච්චනිග මස්සාපි එතදෙවනාමං, භුමිවච්චනෙන තස්මා න වුත්තන්ති? අවසනො කාසනො, හගවතො කිර භස්මිං නිගමෙ වසනොකාසො කොවි විහාරෙ නාහොසි, නිගමතො පත අපකකම්ම අඤ්ඤාතරස්මිං උදක සම්පනෙන රමණීයෙ භුමිහාගෙ මහාවනසණ්ඩො අහොසි, තත්ත හගවා විහාසි තං නිගමං ගොචරගාමං කත්වා, තස්මා එවමෙත්ත අත්තො වෙදිතබ්බො, කුරුසු විහරති කම්මාසාධමං නාම කුරුතං නිගමො තං ගොචරගාමං නත්වාති. “ආසංඝො”ති: පියවළුතමෙතං ගරුවච්චනමෙතං, “ආනිකො”ති: තස්ස ථෙරස්ස නාමං, “එක මන්ත”න්ති: භාවනපුංසකතිද්දෙසො, “විසමං වජ්ඣමසුරියා පරිහරන්ති”ති ආදිසු විශ. තස්මා යථා නිසින්නො එකමනෙත නිසින්නො හොති තථා නිසිදිති එවමෙත්ත අත්තො දඨබ්බොති. භුමිමත්තෙ වා එතං උපයොගවචනං, “නිසිදි”ති: උපාවිසි, පණ්ණිතා හි ගරුඤාතිශං උපසම්බන්ධො ආසනකුසලතාය එකමනෙත නිසිදන්ති, අයව තෙසං අඤ්ඤාතරෙ, තස්මා එකමන්තං නිසිදි, කථං නිසින්නො ගොති පත එකමනෙත නිසින්නො හොති? ජනිසජ්ජදෙසෙ විචජ්ජන්තො, සෙය්ස පිදං? අතිදුරං අවවාසන්තං උපරිවාතං උත්තභප්පදෙසං අතිසම්මුඛං අතිපච්ඡාති. අතිදුරෙ නිසින්නො හි සවෙ කප්පෙකාමො හොති උවවාසද්දෙන කප්පෙනබ්බං හොති, අවවාසනෙත නිසින්නො සංඝට්ඨනං කරොති, උපරිවාතෙ නිසින්නො සරීරගණ්ඨකා බාධති, උත්තභප්පදෙසෙ නිසින්නො අගාරවං පකාසෙති, අතිසම්මුඛෙ නිසින්නො සවෙ දඬුකාමො හොති, වක්ඛනා වක්ඛුං ආගච්ච දඨබ්බං හොති, අතිපච්ඡා නිසින්නො සවෙ දඬුකාමො හොති, ගීවං පසාරෙත්තො දඨබ්බං හොති, තස්මා අයමි තික්කනත්තං හගවන්තං පදකම්ණං

කඩා සකකවම. වැදිනි එනෙ ජ නිසර්දෙසෙ වරේනෙතා දකිණි ජනුමණ්ඩලස්ස අභිමුඛස්සානෙ ජබ්බණ්ණානං. බුබරසමිනං අනෙතා පවිසිනා පසන්නලාබරසං විගාහනෙතා විය සුවණ්ණපටං.¹ පාරුපනෙතා විය රත්තපාලමාලාවිතානමජ්ඣං. පවිසනෙතා විය ධම්මභණ්ඩාගාරිකො ආයසමා ආනඤ්ඤ නිසීදි, තෙන වුත්තං එක මනනං නිසීදිති.

කාය පන වෙලාය කෙන කාරණෙන අයං ආයසමා හගවන්තං උපසඬකනෙතාති? සායණ්ණවෙලායං පච්චයාකාරපඤ්ඤං පුච්ඡන කාරණෙන, තං දිවසං කීර්යමායසමා කුලසඬගන්ධාය සරවාරෙ සර වාරෙ සහස්සභණ්ඩකං නිකම්පනෙතා විය කමමාස්සධම්මං.² පිණ්ඩාය වරිනා පිණ්ඩපාතපටිකකනෙතා සන්ථුවන්තං දසෙස්සා සන්ථරි ගති කුටිං පවිසෙ සන්ථරං වැදිනි අන්තනො දිවාස්සානං ගන්තා අනෙත වාසිකෙසු වන්තං දසෙස්සා පටිකකනෙතස්ස දිවාස්සානං පටිසම්මජ්ජනා වම්මඛණ්ඩං. පඤ්ඤපෙත්වා උදකතුම්මතො උදකෙන ගන්ධපාදෙ සීතලෙ කඩා පලලඬකං ආභුජ්ඣා නිසිනෙතා සොනාපතතිඵලසමා පතති. සමාපජ්ජනා අථ පරිච්ඡින්නකාලවසෙන සමාපතතිනො වුස්සාය පච්චයාකාරෙ ඤ්ණං ඔතාරෙසි, සො “අවිජ්ජාපච්චයා සංඛාර”ති ආදිතො පස්සා අන්තං අන්තතො පස්සා ආදිං උභයන්තතො පස්සා මජ්ඣං. මජ්ඣතො පස්සා උභො අනෙත පාපෙනෙතා නිකඛන්තා වාදසපදං පච්චයාකාරං සම්මසී. තස්සෙවං සම්මසන්නස්ස පච්චයා කාරෙ විභුතො හුත්වා උත්තානකුන්තානකො විය උපස්සාසි, තතො විනෙතයි:- අයං පච්චයාකාරො සබ්බවුචෙති ගම්හිරො වෙව ගම්හිරව භාසො වාති කටිතො, මඤ්ඤං බො පන පදෙසඤ්ඤෙ සීතස්ස සාව කස්ස සතො උත්තානො විභුතො පාකටො හුත්වා උපස්සාති, මඤ්ඤං යෙව හුබො එස උත්තානකුන්තානකො හුත්වා උපස්සාති උදහු අඤ්ඤාසම්පීති. අථස්ස එතදගොසී:-ගන්තුං ඉමං පඤ්ඤං ගගෙත්වා හගවන්තං පුච්ඡාමි, අධා මෙ හගවා ඉමං අදුප්පත්තිං කඩා සාමුද්දං සිතෙරුං උකම්පනෙතා විය එකං සුත්තන්තකථං.³ කපේත්වා දසෙස්සති. බුබ්බානං හි විතපණ්ණත්තිං භුමන්තරං පච්චයාකාරං සම්මන්ත රන්ති ඉමාති වන්තාරි ස්ථානාති පඤා ගජ්ජනං. මහන්තං ගොති ඤ්ණං අනුපවිසති බුබ්බඤ්ණස්ස මහන්තභාවො පඤ්ඤායති දෙසනා ගම්හිර ගොති තිලකඛණාගතා සුඤ්ඤානා පටිසංසුත්තාති, සො කිවාපි පකතියා ව එකදිවසෙන සන්තවාරම්පි සහස්සවාරම්පි හගවන්තං උප සඬකමනෙතා අගෙතු අකාරණෙන න උපසංකමති, තං දිවසං පන ඉමං පඤ්ඤං ගගෙත්වා බුබ්බකිගන්ති. ආපජ්ජ⁴ ඤ්ණකොමනාදං බුබ්බසීහං. ආපජ්ජ⁴ ඤ්ණසීහනාදං සොස්සාමි බුබ්බසීනිවං. ආපජ්ජ⁴ ඤ්ණපදවිකකමං. පසස්සස්සාමිති විනෙතත්වා දිවාස්සානා උස්සාය වම්ම

1. සී. III පටං.

3. සී. I. II & III. බසං.

2. ම. කමමස්සදම්මායං.

4. සී. ආසජ්ජ.

බණ්ඩං පපෙඨාවෙත්වා ආදිය සායණකසමයෙ හගවත්තං උපසඬකම්, තෙන චුත්තං: “සායණහවෙලායං පඨවියාකාරපඤ්ඤං පුච්ඡනකාරණෙන උපසඬකනෙතා”ති.

“සාධගමගිණේ”ති: එත්ථ යාව සඳෙ පමාණාතික්කමෙ, අතික්කමෙ පමාණං ගමගිරෙ, අතිගමගිරෙති අත්ථො. “ගමගිණවහාසො”ති: ගමගිරෙව හුත්වා අවහාසති දිස්සතිති අත්ථො. එකං හි උත්තානමෙව ගමගිරවහාසං හොති පුච්ඡණ්ණාදිවසෙන¹ කාලවණ්ණං පුරණඋදකං විය, තං හි ඡණ්ණපාමාණමපි සතපොරිසං විය දිස්සති. එකං ගමගිරං උත්තානාවහාසං හොති මණ්ඩගඛාය විපසන්නඋදකං විය, තං හි සතපොරිසමපි ඡණ්ණපාමාණං විය බායති. එකං උත්තානං උත්තානාවහාසං හොති වාපිආදිස² උදකං විය, එකං ගමගිරං ගමගිරාවහාසං හොති සිනෙරුපාදකමහාසමුද්දෙ උදකං විය, එවං උදකමෙව වත්තාරි නාමාති ලභති. පටිඨසමුප්පාදෙ පනෙතං නච්චි, අයං හි ගමගිරෙ වෙව ගමගිරවහාසො වාති එකමෙව නාමං ලභති. එවරුපො සමානොපි අප්ච පන මෙ උත්තානකුඨ්ඨානකො විය බායති, තදිදං අවජ්ජියං හනෙන අබ්බුතං හනෙතති එවං අත්තනො විමායං පකාසෙනො පඤ්ඤං පුච්ඡි, පඤ්ඤං පුච්ඡත්වා තුණ්හිභුතො තිසිදි. හගවා තස්ස වචනං සුත්වා ආනඤ්ඤ භවග්ග ගහණය හත්ථං පසාරෙන්නො විය සිනෙරුං ඡිඤ්ඤා මිජ්ඣගරිතුං.³ වායමමානො විය විනා නාවාය මහාසමුද්දං තරිතුකාමො විය පඨවිං පරිවත්තෙත්වා පඨවොජං ගහෙතුං වායමමානො විය බුබුච්ඡයං පඤ්ඤං අත්තනො උත්තානනති වදති, හන්දස්ස ගමගිරභාවො ආවිකක්ඛ්‍යා මති⁴ විනෙතත්වා “මාගෙව”නති ආදිමාහ.

තත්ථ “මාගෙව”නති: හකාරෙ නිපාතමත්තං, එවං මා ගණිති අත්ථො. මාගෙවනති ව ඉදං වචනං හි හගවා ආයසමත්තං ආනන්දං උස්සාදෙනොපි හණති අපසාදෙනොපි, තත්ථ උස්සාදෙනො ආනන්ද තිං මහාපඤ්ඤා විසදඤ්ඤො, තෙන තෙ ගමගිරෙපි පටිඨව සමුප්පාදෙ උත්තානකො විය බායති අඤ්ඤාසං පනෙස උත්තානකොති න සලකෙඛතබ්බො, ගමගිරෙ යෙව ව ගමගිරාවහාසො ව. තත්ථ වතස්සො උපමා වදනති, ඡමාසෙ සුභොජනරසපුළුස්ස කිර කතයොගස්ස මහාමලාස්ස සමජ්ජසමයෙ කතමලාතෙ පුඤ්ඤස්ස⁵ සුඛභුමිං ගච්ඡන්තස්ස අන්තරා මලපාසාණං දස්සෙසුං. සො කිං. එතනති ආහ, මලපාසාණොති. ආහරථ තනති, උක්ඛිපිතුං න සකෙකාමාති චුතො සයං ගතත්වා කුහිං ඉමස්ස භාරියඨානනති වත්වා විහි හත්ථෙහි වෙ පාසාණෙ උක්ඛිපිත්වා කීලා ගුලෙ විය බිපිත්වා ව අගමාසි. තත්ථ මලාස්ස මලපාසාණො ලභු

1. සි. I. II. පුච්ඡණ්ණසරවසෙන. 3. සි. මු. පො සිනෙරුං ඡිඤ්ඤා මිජ්ඣගරිතුං.

2. සි. I. II & III. පාතිආදිසු.

4. සි. I. II & III. ආවිකක්ඛිති.

5. ම. කතමලපාසාණපරිවයස්ස.

කොපි න අඤ්ඤාසං ලුහුකොති වතතබ්බො. ඡමාසෙසු හොජන රසප්පථො මල්ලො විශ ගි කප්පසතසගස්සං. අභිනිහාරසමපනෙතො ආයසමා ආනඤ්ඤා, යථා මල්ලස්ස මහාබලතාය මල්ලපාසාණො ලුහුකො එවං පේරස්ස මහාපඤ්ඤාතාය පටිවසමුප්පාදෙ උත්තානො, සො අඤ්ඤාසං උත්තානොති න වතතබ්බො. මහාසමුද්දෙ ව තිමි නාම මචේතා විශෝජනසතිකො, තිමිඛතලො තියෝජනසතිකො, තිමිපිඛතලො වතුයෝජනසතිකො, තිමිරපිඛතලො පවයෝජන සතිකො, ආනඤ්ඤා තිමිඤ්ඤා අජ්ඣාරොගො මහාතිමිති ඉමෙ වත්තාරෙ යෝජනසගස්සිකා, තත් තිමිරපිඛතලෙනෙව දිපෙනති. තස්ස කීර දකඛණ්ණකණ්ණං. වාලෙන්තස්ස පවයෝජනසතෙ පදෙසෙ උදකං චලති, තථා වාමකණ්ණං. තථා නඛගුඨං. තථා සීසං. වෙ පන කණ්ණං වාලෙන්තා නඛගුඨෙන පගරිත්වා සීසං අපරාපරං. කමෙපත්වා කිලිකුං ආරඬ්ඪස්ස සත්තයෝජනසතෙ ණානෙ භාජනෙ පකච්චිත්වා උඬ්ඪෙන ආරොපිතං. විශ උදකං පකකථං තියෝජනසතමනෙත පදෙසෙ උදකං පිඨං ඡාදෙතුං න සකෙකාති, සො එවං වදෙය්‍ය අයං මහා සමුද්දෙ ගමතිරො ගමතිරොති වදනති කුතස්ස ගමතිරතා, මයං පිඨිමත්තච්ඡාදනමත්තමපි උදකං න ලභාමාති. තත් කායුපපනනස්ස තිමිරපිඛතලස්ස මහාසමුද්දෙ උත්තානොති අඤ්ඤාසං. මුද්ද කමච්ඡානං උත්තානොති න වතතබ්බො. එවමෙවං ඤ්ඤාපපනනස්ස පේරස්ස පටිවසමුප්පාදෙ උත්තානොති අඤ්ඤාසමපි උත්තානොති න වතතබ්බො සුපණ්ණරුජ ව දිශංසියෝජනසතිකො, තස්ස දකඛණ්ණ පකෙකා පඤ්ඤාසයෝජනිකො හොති තථා වාමපකෙකාපි පිජවට්ඨි සසියෝජනිකා ගිවං¹ නිංසයෝජනිකා මුඛං නවයෝජනං පාද වාදස යෝජනිකා, තස්මිං සුපණ්ණෙ වානං දසෙස්සතුං ආරඬ්ඪි සත්තථයෝජන සතං ණානං නප්පගොති, සො එවං වදෙය්‍ය අයං ආකාසො අනනෙතා අනනෙතාති වදනති කුත්තස්ස අනනතතා, මයං පකච්චාතපගරිණො කාසමපි න ලභාමාති. තත් කායුපපනනස්ස සුපණ්ණරඤ්ඤා ආකාසො පරිත්තොති අඤ්ඤාසං. මුද්දකපකච්ඡානං පරිත්තොති න වතතබ්බො. එවමෙවං ඤ්ඤාපපනනස්ස පේරස්ස පටිවසමුප්පාදෙ උත්තානොති අඤ්ඤාසමපි උත්තානොති න වතතබ්බො. රාහු අසුරිඤ්ඤා පන පාදනතතො යාව කෙසත්තා යෝජනානං වතතාරි සගස්සාති අඬ්ඪ ව යෝජනසතාති හොති² තස්ස මිත්තං බාහානං අනතරං වාදසයෝජනසතිකං බහලතෙත්ත ඡයෝජනසතිකං හත් පාදතලාති තියෝජනසතිකාති, තථා මුඛං. එකෙකං අඛ්‍යුලිපබ්බං පඤ්ඤාසයෝජනං. තථා භමුකානතරං නලාටං තියෝජනසතිකං සීසං නවයෝජනසතිකං, තස්ස මහාසමුද්දං. මතිණ්ණස්ස යෝජනසගස්ස මනෙත ණානෙ ගමතිරොදකං ඡුඤ්ඤාපමාණං හොති, සො එවං වදෙය්‍ය අයං මහාසමුද්දෙ ගමතිරො ගමතිරොති වදනති කුතස්ස ගමතිරතා, මයං ඡුඤ්ඤාපටිච්ඡාදනමත්තමපි උදකං න ලභාමාති. තත් කායුප

1. ම. ගිවං.

2. ම. අඬ්ඪ ව සකාති.

පනතාසං රාහුතො මහාසමුද්දෙ උත්තානොති අඤ්ඤාසං උත්තානොති න වත්තබ්බො. එවමෙවං ඤ්ඤාසුපපනතාසං ථෙරස්සං පටිච්ච සමුප්පාදෙ උත්තානොති අඤ්ඤාසමපි උත්තානොති න වත්තබ්බො. එතමත්ථං සක්ඛියං භගවා:-“මාගෙවං ආනන්ද අවච මාගෙවං ආනන්ද අවච.”¹ති ආග. ථෙරස්සං ති චතුති කාරණෙති ගමි්රොපි පටිච්ච සමුප්පාදෙ උත්තානොති උපදාසි. කතමෙති වතුති. පුබ්බපතියාසං සම්පත්තියා, තිත්ථවාසෙන,² සොනාපනතතාය, බුදුසුභාගාවෙනාති. ඉතො කීර් සත්ඝගසිමෙ කපෙප පදුමුත්තරො නාම සත්ථා ලොකෙ උපපජ්ඣි, තස්ස භංගවතී නාම නගරං අගොසි. ආනන්ද නාම රාජ පිතා. සුමෙධා නාම දෙවි මාතා. බොධිසත්තො උත්තරකුමාරො නාම අගොසි. සො පුත්තස්ස ජනදිවසෙ මහාගිනිකම්මනං නිකම්ම පබ්බජ්ඣා පට්ඨානමනුසුත්තො³ අනුක්කමෙන සබ්බඤ්ඤාතං පඨා අනෙකාජ්ඣිසංසාරනති උදානං උදනෙත්වා සත්තාහං බොධිපලලඝෙක විහිතාමෙත්වා පදවියං ධර්මස්සාමිති පාදං අභිනිගරි. අථ⁴ පදවිං ගිජ්ඣා මහනතං පදුමං උදාසි. තස්ස ධුරපත්තාති නවුතිහත්ථාති, කෙසරං තිංසගත්ථං, කණ්ණිකා වාදසගත්ථං, නවසව්වපමාණො රෙණු අගොසි. සත්ථා පන උබ්බධතො අභිපඤ්ඤාසගත්ථො අගොසි. තස්ස උභින්නං බාගානමනාරං අභාරසගත්ථං. තලාටං පචගත්ථං. ගත්ථාපදා එකාදස ගත්ථා. තස්ස එකාදසගත්ථා පාදෙන වාදස ගත්ථාය කණ්ණිකාය අක්කන්තමත්තාය නවසව්වපමාණො රෙණු උදාය අභිපඤ්ඤාසගත්ථපදෙසං උග්ගන්ත්වා ඔකිණ්ණමනොසිලා චුණ්ණං විග්ග පච්චාතිණ්ණො, තදුපාදාය භගවා පදුමුත්තරොත්ථෙව පඤ්ඤාසිත්ථ. තස්ස දෙවලො ව සුජ්ඣො ව චෙ අග්ගසාවකා අගෙසුං. අමිතා ව අසමාව චෙ අග්ගසාවිකා. සුමනො නාම උපදානො. පදුමුත්තරො භගවා පිතුසමග්ගං කුරුමානො භික්ඛුසත්ඝගස්සපරි වාරො භංගවතියා රාජධානියා පටිවසති. කතිදහානා පනස්ස සුමනකුමාරො කාම. තස්ස රාජ ගංගවතීනො විසංයොජනසතෙ⁴ දානෙ භොගගාමං අදාසි. සො කදවි කදවි ආගන්ත්වා පිතරං ව සත්ථාරං ව පස්සති, අපේකදිවසං පච්චන්තො කුපිතො රඤ්ඤා පෙසෙසි. රාජ තිං. මයා තත්ථ කසවා ධර්මිනොති පටිපේසෙසි, සො වොරෙ වූපසමෙත්වා උපයන්තො දෙව ජනපදෙති රඤ්ඤා පෙසෙසි. රාජ කුසො සීසං මම් පුත්තො ආගච්ඡතුති ආග. තස්ස සගස්සමත්තො අමච්චා ගොතති, සො තෙගි සඤ්ඤා අනතරුමග්ගෙ මනෙතසි, මග්ගං පිතා කුසො සචෙ මෙ වරං දෙනි තිං. ගණ්ණාමිති. අථ නං එකච්ච ගත්ථං. ගණ්ණථ අස්සං ගණ්ණථ ජනපදං ගණ්ණථ සත්තරත්තාති ගණ්ණථාති ආගංසු. අපරෙ කුලෙහි පුත්ථිස්සරස්ස පුත්තා, න කුමානං ධනං දුලලං, ලභිමි පෙතං සබ්බං පහාය ගම්

1. සි. III. චිත්තවාසෙන.

2. සි. II. පට්ඨානමනුසුත්තො.

3. සි. II. අභස්සං.

4. සි. I & II. විසංයොජනසතෙ,

III. විසංයොජනසතෙ භොගං.

නියං, පුඤ්ඤංව එකං ආදය ගමනීයං, තසමා දෙවෙ වරං දදමානෙ තෙමාසං පදුමුත්තරං හගවන්තං උපසාදා වරං ගණ්ණපාති. සො භූමෙහ මයං කල්‍යාණමිත්තා නාම, න මෙ තං විත්තං අත්ථි, භූමෙහති පන උපපාදිතං, එවං කරිස්සාමිති ගන්තවා පිතරං චන්දිනා පිතරා ආලිඛිනා මන්තෙ චුඞ්චිනා වරං තෙ පුත්ත දෙමිති වුත්තො ඉච්ඡා මහං මහාරාජ හගවන්තං තෙමාසං චතුති පච්චයෙති උපසභනො ජීවිතං අවංකං කාතුං, ඉමං මෙ වරං දෙහිති ආහ. න සකතා තාත අඤ්ඤං වරෙහිති¹ ඛත්තියානං නාම වෙ කපා නත්ථි එතමෙව මෙ දෙති න මමඤ්ඤාන අත්ථෙහි. තාත බුඛානං විත්තං නාම දුජ්ජානං, සවෙ හගවා න ඉච්ඡිස්සාති මයා දින්නෙපි කිං හවිස්සාතිති. සාධු දෙව අහං හගවන්තො විත්තං ජනිස්සාමිති විහාරං ගතො. තෙන ව සමයෙන හත්තකිච්චං නිදපෙතො හගවා ගඤ්ඤාපිං පවිඤ්ඤා ගොති, සො මණ්ඩලමාලෙ සන්තිසිත්තානං හික්ඛුතං සන්තිකං අගමාසි. තෙ නං ආහංසු. රාජපුත්ත කසමා ආගතොසිති. හගවන්තං දස්සනාය, දස්සෙථ මෙ හගවන්තන්ති. න මයං රාජපුත්ත ඉච්ඡිතිච්ඡිතකකිණේ සත්ථාරං දද්දං ලභාමාති. කො පන හන්තෙ ලභාතිති. සුමනස්ථෙරෙ නාම රාජපුත්තාති, සො කුහිං හන්තෙ ථෙරොති ථෙරස්ස නිසිත්තදා නං පුච්ඡිතො ගන්තවා චන්දිනා ඉච්ඡාමහං හන්තෙ හගවන්තං පසිතුං, දස්සෙථ මෙති ආහ. ථෙරො එහි රාජපුත්තාති තං ගහෙතො ගඤ්ඤාපිං පරිවෙණේ ධපෙතො ගඤ්ඤාපිං අභිරුහි. අථ නං හගවා සුමන කසමා ආගතොසිති ආහ. රාජපුත්තො හන්තෙ හගවන්තං දස්සනාය ආගතොති. තෙනති හික්ඛු ආසනං පඤ්ඤාපෙතිති, ථෙරො ආසනං පඤ්ඤාපෙති. නිසිදි හගවා පඤ්ඤාතො ආයතො, රාජ පුත්තො හගවන්තං චන්දිනා පවිසත්ථාරං අකාසි. කද ආගතොසි රාජපුත්තාති, හන්තෙ භූමෙහස්ස ගඤ්ඤාපිං පවිඤ්ඤා, හික්ඛු පන න මයං ඉච්ඡිතිච්ඡිතකකිණේ හගවන්තං දද්දං ලභාමාති මං ථෙරස්ස සන්තිකං පාගෙස්සං, ථෙරො පන එකච්චනෙනෙව දස්සෙසි. ථෙරො හන්තෙ තුඛාසං සාසනෙ වලලභො මඤ්ඤාති, ආම රාජකුමාර වලලභො එස හික්ඛු මයං සාසනෙති. හන්තෙ බුඛානං සාසනෙ කිං කතො වලලභො ගොන්තිති, දානං දනා සීලං සමාදිසිතො උපොසථ කමිං කතො කුමාරාති. හගවා අහං ථෙරො විය බුඛසාසනෙ වලලභො ගොතු කාමො, තෙමාසං මෙ වස්සාවාසං අභිවාසෙථාති. හගවා අත්ථි නුබො තත්ථ ගතො අත්ථෙහි ඔලොකෙතො අත්ථිති දිස්වා සුඤ්ඤාගාරෙ බො රාජකුමාර තථාගතො අභිරමන්තිති ආහ. කුමාරො අඤ්ඤානං හගවා අඤ්ඤානං සුගතාති වනා අහං හන්තෙ පුරිමන්තරං ගන්තවා විහාරං කාරෙමි, මයා පෙසිතෙ හික්ඛුසන සහස්සෙත සසිං ආගච්ඡ්ථාති පටිඤ්ඤං ගහෙතො පිතුසන්තිකං ගන්තො දිත්තා මෙ දෙව හගවතා පටිඤ්ඤා, මයා පතිතෙ හගවන්තං පෙසෙය්‍ය ථාති පිතරං චන්දිනා නික්ඛමිනා යොජනෙ යොජනෙ විහාරං

කාරෙතො¹ විසංයෝජනසතං අධානං ගතං අතතො නගරෙ
විහාරයානං විවිතනොතො සොහස්ස නාම කුටුඛිකස්ස උය්‍යානං දිස්වා
සතසහස්සෙන කිණ්ඨො සතසහස්සං විස්සජේත්වා විහාරං කාරෙසි.
තත්ථ භගවතො ගක්ඛාවුං සෙසභික්ඛුනච රහතිඨානදිව්‍යඨානන්දාය
කුටිලෙන මණ්ඩපෙ කාරුපෙත්වා පාකාරපටිකෙඛපෙ කාරුපෙත්වා
වාරකොඨකච නිඨපෙත්වා පිතුසනතිතං පෙසෙසි:-නිසිතං මග්ගං
කිච්චං, සත්ථාරං පභිණ්ඨාති. රුජ භගවන්තං භොජෙත්වා භගවා
සුමනස්ස කිච්චං නිසිතං, භුමගානං ගමනං පච්චාසිංසතිති අංග.
භගවා සතසහස්සභික්ඛුපටිවාරො යෝජනෙ යෝජනෙ විහාරෙසු
වසමානො අගමාසි. කුමාරො සත්ථා ආගච්ඡතිති සුත්වා යෝජනං
පච්චුග්ගන්ත්වා ගක්ඛිමාලාදීති පූජයමානො විහාරං පච්චෙසෙත්වා:-

“සතසහස්සෙන මෙ කීඨං සතසහස්සෙන මාපිතං,
සොහනං නාම උය්‍යානං පභිගණ්හ මහාමුනී”ති

විහාරං නිග්‍යාදෙසි, සො වස්සපනාසිකදිවසෙ දූතං දත්වා අතතො
පුත්තදුරෙ ව අමච්චෙව ව පකෙක්ඛාසාපෙත්වා අංග:-අයං සත්ථා අමිහානං
සනතිතං දුරතො ආගතො, බුඩ්ධා ව නාම ධම්මගරුතො, න ආමිස
ගරුකා, තස්මා අහං ඉමං තෙමාසං චෙසාටකෙ නිවාසෙත්වා දස
සීලාති සමාදිසිත්වා ඉධෙව වසිස්සාමි, භුමෙහ ඛිණ්ඨසවසතසහස්සස්ස
ඉමිතාච නිගාරෙන තෙමාසං දූතං දදෙය්‍යාමාමි. සො සුමනතේ
රස්ස වසනඨානසභාගෙ යෙව ඨාතෙ වසනො යං ථෙරෙ භගවතො
වන්තං කරෙති, තං සබ්බං දිස්වා ඉමස්මිං ඨාතෙ එකන්තවල්ලභො
එස ථෙරෙ, එතස්සෙව මෙ ඨානන්තරං පඤ්චං වට්ඨතිති
විනොතො වුපකඨාය පවාරණාය ගාමං පටිසිත්වා සත්තාහං මහාදූතං
දත්වා සචතමේ දිවසෙ භික්ඛුසතසහස්සස්ස පාදමුලෙ තිච්චිරං
ඌපෙත්වා භගවන්තං වැදිත්වා භනෙන යදෙතං මයා මග්ගෙ යෝජ
න්තන්තරිකං යෝජනන්තරිකං විහාරං කාරුපනතො පඨාය පුඤ්ඤං
කතං, තං තෙව සකකසම්පත්තිං න මාරසම්පත්තිං න බ්‍රහ්මසම්පත්තිං
පත්ථයනොති, බුඩ්ධස්ස පන උපඨාකභාවං පත්ථයනොති කතං,
තස්මා අගමපි භගවා අනාගතෙ සුමනතේරෙ විඨ බුඩ්ධස්ස උපඨාකො
භවෙය්‍යන්ති පච්චතිසිනෙන නිපතීත්වා වන්දි. භග්ගවා මහන්තං කුල
පුත්තස්ස විතං, ඉජ්ඣස්සති තුඛො තොති ඔලොකෙනොතො අතා
ගතෙ ඉතො සතසහස්සමෙ කපෙප ගොතමො නාම, බුඩ්ධො
උපපජ්ජස්සති තස්සෙව උපඨාකො භවිස්සතිති ඤාත්වා:-

“ඉච්ඡිතං පඤ්චතං භුග්ගං සබ්බමෙව සම්ප්පාදිතු,
සබ්බෙ පුරේනතු සඛිකප්පා වන්දෙ පණ්ණරස්සෙ යථා”ති-අංග.

කුමාරෙ තං සුත්වා බුඩ්ධා නාම අචෙජ්ඣිකථා භොන්තිති දුතිය
දිවසෙ යෙව තස්ස භගවතො පතතච්චිරං ගගෙත්වා පිසිතො පිසිතො

ගව්න්තො විය අහොසි, සො තයම් චුබුපාදෙ වස්සසතසගස්සං දුතං දන්තං සග්ගෙ නිබ්බත්තිනා කස්සපබ්බකාලෙපි පිණ්ඩාය වරතො¹ ථෙරස්ස පත්තගහනන්තං උත්තරසංචකං² දන්තං පුජමකාසි, පුත්ත සග්ගෙ නිබ්බත්තිනා තතො වුතො බාරාණසී රුජ හුන්තා අභන්තං පච්චකබ්බානං පණ්ණසාලායො කාරන්තා මණ්ණිආධාරකො උපඨ පෙත්වා චතුභි පච්චයෙති දසවස්සසගස්සාති උපඨානං අකාසි, එතාති පාකට්ඨානාති. කප්පසතසගස්සං පන දුතං දදමානොව අමාකං බොධිසත්තෙන සභි: නුසිතපුරෙ නිබ්බත්තිනා තතො වුතො අමිහො දුතසකකස්ස ගෙගෙ පටිසන්ධිං ගගෙත්වා අනුපුබ්බක කතාතිතිකම් මනො සමාසග්ගොධිං පන්තා පඨමගමනෙන කපිලවත්ථුං ආගන්ත්වා තතො තිකම්මනෙන භගවති. භගවතො පරිවාරන්තං රාජකුමාරෙසු පබ්බජනෙනාසු³ හද්දොදීති සභිං තිකම්මිත්වා භගවතො සන්තිකෙ පබ්බජිත්වා න විරස්සෙව ආයස්මතො පුණ්ණස්ස මන්තාතිපුත්තස්ස සන්තිකෙ ධම්මකථං සුත්වා සොතාපත්තිථලෙ පතිස්සති, ථවමෙස ආයස්මා පුබ්බුපතිස්සයස්මපනො, තස්සිමාය පුබ්බුපතිස්සය සමපත්තියා ගමිතරොපි පටිච්චසමුප්පාදෙ උත්තානකො විය උපඨාසි, තිත්ථාසොති පුත්තපුත්තං ගරුතං සන්තිකෙ උග්ගහණසවනපරි පුච්ඡනධාරණාති වුච්චනති, සො ථෙරස්ස අතිවිය පරිසුඛො, තෙනා පිස්සායං ගමිතරොපි පටිච්චසමුප්පාදෙ උත්තානකො විය හුන්තා උපඨාති⁴ සොතාපන්නානව නාම පච්චයාකාරො උත්තානකො විය හුන්තා⁵ උපඨාති, අයව ආයස්මා සොතාපනො බහුසුත්තානව චතු ගන්තො ඔවරකෙ පදීපෙ ජලමානෙ මචපිඨං විය නාමරූපපරිචේද පාකට්ඨා හොනති, අයව ආයස්මා බහුසුත්තානං අග්ගො හොති. බාහු සච්චානුභාවෙනාපිස්ස ගමිතරොපි පච්චයාකාරො උත්තානකො විය හුන්තා උපඨාති, තත්ථ අත්ථ ගමිතරතාය ධම්මගමිතරතාය දෙසනා ගමිතරතාය පටිවෙධගමිතරතායාති වදාහාකාරෙති පටිච්චසමුප්පාදෙ ගමිතරො නාම. තත්ථ ජරාමරණස්ස ජාතිපච්චයසමුත්තසමුදගතථො ගමිතරො, =පෙ=සඛිධාරනං අවිජ්ජාපච්චයසමුත්තසමුදගතථො ගමිතරොති අයං අත්ථගමිතරො. අවිජ්ජාය සඛිධාරනං පච්චයථො ගමිතරො, =පෙ=ජාතියා ජරාමරණස්ස පච්චයථො ගමිතරොති අයං ධම්මගමිතරො. කත්ථි සුත්තෙ පටිච්චසමුප්පාදෙ අනුලොමතො දෙසියති, කත්ථි පටිලොමතො, කත්ථි අනුලොමපටිලොමතො⁶ කත්ථි මජ්ඣනො පඨාය අනුලොමතොවා පටිලොමතොවා අනුලොමපටිලොමතොවා කත්ථි තිසක්ඛිවදාසංබෙපො, කත්ථි විසක්ඛිතිසංබෙපො, කත්ථි එක සක්ඛි විසංබෙපොති අයං දෙසනාගමිතරො. අවිජ්ජාය පන අඤ්ඤාණ අදස්සනසච්චාසමුපිවෙධථො⁷ ගමිතරො, සංඛාරානං අතිසංඛරණ

1. ම. වරතො.

2. ම. උත්තරිසංචක

3. ම. පබ්බජිතෙසු.

4. ම. උත්තානකොවිය උපඨාසි.

5. ම. උත්තානකොව හුන්තා.

6. ම. පටිලොමතොදෙසියති

7. ම. සච්චාසමුපිවෙධතො.

ආයුහනපභවනිදානසො, විඤ්ඤාණං සුඤ්ඤාතා අවතාරාදසං
 කතති පටිසන්තිපානුභාවසො, නාමරූපං ඵකුපාදවිනිබ්බොගා
 විනිබ්බොගනමනරූපනසො, සලායතනං අධිපතිලොකවාර
 බෙත්තවිසයිභාවසො, එසංසං පුසනසම්ඝට්ඨනසම්භවිසන්තිපා
 නසො, වෙදනාය ආරම්භණරසානුභවනසුබ්දකම්පකිත්තභාවනිජ්ජි
 වවෙදසිතසො, තණ්හාය අභිනන්ති අපේක්ඛාසානසමොසරිතතා¹
 තණ්හානදී තණ්හා සමුද්දුප්පුරණසො, උපාදානං ආදාන ගහණාති
 නිවෙසපරාමාසදුරතියකමසො, භවං ආයුහනාතිසංඛරණයොති
 ගතිසිතිතිවංසෙසු ඛිපනසො, ජනියා ජනි සජ්ජාති ඔක්කනනි නිබ්බතති
 පානුභාවසො, ජරාමරණං ඛයවයහෙදවිපරිනාමසො ගමිතරො.
 එවං යො යො අවිජ්ජාදීනං සභාවො යෙන පටිවෙධෙන අවිජ්ජා
 දයො ඛම්මො සරසලකම්භෙනො පටිවිධා ගොනති, සො ගමිතරොති
 අයං පටිවෙධගමිතරොති වෙදිතබ්බො. සා සබ්බාපි ථෙරංසං උත්තා
 නකො විය උපසාසි, තෙන ගඟවා ආයසමන්තං ආනන්දං උසො
 දෙනො “මාගෙව” නති ආදිමාග, අයං වෙත්ථ අධිපායො:- ආනන්ද
 නිං මහාපඤ්ඤා විසද්දසුඤ්ඤා තෙන තෙ ගමිතරොපි පටිච්ච
 සමුප්පාදෙ උත්තානකො විය බායති, තස්මා මයංගමෙව නුබො එස
 උත්තානකොව නුචා උපසාති උදුහු අඤ්ඤාසම්ප්පි මා එවං අවච.²
 යමෙව පුත්තං අපසාදෙනොති නත්ථ අයමධිපායො:- ආනන්ද
 අථව පන මෙ උත්තානකුත්තානකො විය බායති මාගෙවං නිං
 අවච³ යදිති තෙ එස උත්තානකුත්තානකො විය බායති, කයං නිං
 අත්තනො ඛම්මායා සොතාපනො නාගොසි මයා දිනෙන නයෙ⁴
 යනිං සොතාපනමයං පටිච්ජිති, ආනන්ද ඉමං නිබ්බාණමෙව
 ගමිතරං පච්චයාකාරො පන තච උත්තානකො ජනො, අථ කස්මා
 ඔලාරිකං කාමරාගසංයොජනං පටිසංයොජනං ඔලාරිකං කාම
 රාගානුසයං පටිසානුසයනති ඉමෙ චත්තාරො කිලෙසෙ සමුග්ගා
 තෙනා සකදාගමඵලං න සච්ඡිකරොසි, තෙ යෙව අනුසගගෙන
 චත්තාරො කිලෙසෙ සමුග්ගාතෙනා අනාගමඵලං න සච්ඡිකරොසි
 රූපරාගාදීනි පච්ඤායොජනාති මානානුසයං භවරාගානුසයං
 අවිජ්ජානුසයනති ඉමෙ අභිකිලෙසෙ සමුග්ගාතෙනා අරහත්තං න
 සච්ඡිකරොසි, කයංව සත්තසංසකපාධිකං එකමසංඛෙයං පුරිත
 පාරමිතො සාරිපුත්තමොග්ගලානා විය සාවකපාරිමිඤ්ඤං න පටි
 විජ්ඣසි සත්තසංසකපාධිකාති වෙ අසභේධයාති පුරිතපාරමිතො
 පච්චෙකානුචා විය ව පච්චෙකබොධිඤ්ඤං න පටිච්ජිකසි, යදිවා තෙ
 සබ්බාපි එස උත්තානකො නුචා උපසාති, අථ කස්මා සත්තසංසක
 කපාධිකාති චත්තාර අභ සොලස වා අසංඛෙයාති පුරිතපාරමිතො
 සමොසමුඛා⁵ විය සබ්බඤ්ඤාඤ්ඤං න සච්ඡිකරොසි, නිං අනන්ද
 කොසි එතෙති විසෙසාධිගමෙති, පසං යාවච තෙ අපරමං නිං
 නාම සාවකො පදෙසඤ්ඤාසිතො අතිගමිතරං පච්චයාකාරං උත්තා
 නකො මෙ උපසාතීති වදෙසි, තස්ස තෙ ඉමං⁶ වචනං බුඩානං

1. සි. III. ංරිකා. 2. ම. මාගෙව අවච. 3. ම. තයෙව. 4. ම. බුඩා. 5. ම. ඉදං.

කථාය පව්වනිකං ගොති, තාදිසෙන නාම තිකුක්කා බුඩානං කථාය පව්වනිකං කපේතබ්බනති යුත්තමෙනං නනු මග්ගං ආනන්ද ඉදං පව්වයාකාරං පටිවිජ්ඣිතුං වායමනනසෙව සතසහස්සකප්පාධි කාති වත්තාරි අසංඛෙය්‍යාති අතික්කන්තාති පව්වයාකාර පටිවිජ්ඣ නන්දාය ව පන මෙ අදින්නං දුතං නාම නත්ති අපුරිතපාරමිතා නාම¹ නත්ති පව්වයාකාරං පටිවිජ්ඣස්සාමිති² ව පන මෙ නිරුක්ඛාහං විය මාරබලං විධමෙනනස්ස අයං මහාපඨවි වගුලමත්තමපි නාකමපිත්ථ,³ තථා පඨමයාමෙ පුබ්බතිවාසං මජ්ඣිමයාමෙ දිබ්බවකුක්කං විසො ධෙනනස්ස.⁴ පච්ඡිමයාමෙ පන බලවපව්වසසමයෙ අවිජ්ජාසංඛාරානං නවති ආකාරෙති පව්වයො ගොතිති දිඨ්ඨතෙතව දසසහස්සිලොකා ධාතු අයද්ධෙත⁵ ආකොට්ඨානං සථාලොවිය⁶ විරුවසතං⁷ විරව⁸ සහස්සං කුරුමානා වානාගහෙ පදුමිතිපණ්ණෙ උදබ්බිඤ්ඤ විය පකමපිත්ථ, එවං ගමිතීරෙවායං ආනන්ද පටිව්වසමුප්පාදෙ ගමිතීරාව භාසොව. “එතස්ස ආනන්ද ධම්මස්ස අනනුබොධාං=පෙ=නාතිවත්ත ති”ති “එතස්ස ධම්මස්සා”ති: එතස්ස පව්වයධම්මස්ස. “අනනුබො ධා”ති: ඤාතපරිඤ්ඤාවසෙන අනනුබුජ්ඣිතා. “අප්පමිවෙධා”ති: තීරණපහාණපරිඤ්ඤාවසෙන අප්පටිවිජ්ඣිතා, “ගහතාකුලකථ නා”ති: තත්තං විය ආකුලඡතා. යථා නාම දුන්නතික්කිත්තං මුඛි කච්ඡිතං පෙසකාරානං තත්තං තතිං තතිං ආකුලං ගොති ඉදං අග්ගං ඉදං මූලනති අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙනාං දුක්කාරං ගොති, එවමෙවං සත්තා ඉමස්මිං පව්වයාකාරෙ බලිතා ආකුලවිසාකුලා ගොනති න සහෙකානති තං පව්වයාකාරං උජ්ජං කාතුං තත්ථ තත්තං පව්වතනපුරිසකාරෙ ඤාතා සසකාපි භවෙය්‍ය උජ්ජං කාතුං. ඤාතො පන වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤා සත්තා අත්තනො ධම්මතාය පව්වයාකාරං උජ්ජං කාතුං සමඡා නාම නත්ති. යථා පන ආකුලං තත්තං කථිකං දඬා කොච්ඡනපහවං තත්ථ තත්ථ ගුලික ඡතං ගොති ගණ්ඨිබ්බං, එවමිමෙ සත්තා පව්වයෙසු පකබලිතා පව්වයෙ උජ්ජං කාතුං අසහෙකානතා වාසසිද්ධිගතවසෙන ගුලික ඡතා⁹ ගොනති, ගණ්ඨිබ්බා යෙ හි කෙවි දිසියො තිස්සිතා¹⁰ සබ්බෙ පව්වයාකාරං උජ්ජං කාතුං අසහෙකානතා යෙව “ගුලාගණ්ඨිකථ නා”ති: ගුලාගණ්ඨිකං වුව්වති පෙසකාරානං කථිසයුත්තං, කුලා නාම සකුණිකා නස්සාකුලාවකොතිපි එකෙ, යථාති තදුහයමපි ආකුලං අග්ගෙනවා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙනාං දුක්කාරනති පුරිමිතයෙනෙව යොජේතබ්බං. “මුජ්ඣබ්බජ්ජනා”ති: මුජ්ඣිකං විය බබ්බජ්ජිතං වියව භූතා තාදිසි ඡතා යථා තාති තිණාති¹¹ කොට්ටචා කතරජ්ජං ජිණ්ණකාලෙ කත්ථි පතිතං ගහෙඬා නෙසං

1. ම. පාරමිතාම.

2. ම. පටිවිජ්ඣස්සාමාති.

3. ම. නාකමපි.

4. ම. ගමිතාදෙනස්ස.

5. ම. අයද්ධෙතෙන.

6. ම. කංසථාලිංවිය.

7. ම. විරව.

8. ම. ආකුලකථනා.

9. ම. දිසිගතතිස්සිතා.

10. ම. තිණං වියව භූතාති තිණාති.

කිණානං ඉදං අග්ගං ඉදං මූලනති අග්ගෙන වා අග්ගං මූලෙන වා මූලං සමානෙනාං දුක්ඛාරං, තච්චි පච්චත්තපුරිසකාරෙ ධ්වං සකකා හවෙය්‍ය උජ්‍රං කාතුං, ධ්වං පන වෙ බොධිසත්තෙ අඤ්ඤා සත්තා අත්තනො ධම්මතාය පච්චයාකාරං උජ්‍රං කාතුං සමජ්ඣා නාම නජ්ඣ ඵලමයං පඤ්ඤා පච්චයාකාරෙ උජ්‍රං කාතුං අසකෙකානති දිසිගත වසෙන ගණිතකතා හුත්වා අපායං දුග්ගතිං විනිපාතං සංසාරං නාති වත්තති. තත්ථ “අසාසො”ති: නිරයතිරච්ඡානගොතිපෙත්තිවිසය අසුරකායා, සබ්බෙපිති තෙ වධිසිසබ්බාතං අග්ගං අභාවතො අපායාති’ චුළුනති, තථා දුක්ඛං ගතිභාවතො දුග්ගති, සුඛසමුග්ගං යතෙ විනිපතිත්තතා විනිපාතො. ඉත්තරො පන:-

“බකුතං” පටිපාටි ධාතුආයතනානව,

අබ්බොච්ඡින්නං වත්තමානං සංසාරොති පචුළුනති”ති.

තං සබ්බෙපිති නාතිවත්තති නාතිකකමති, අභ්බො චුළුනො පටි සකුං පටිසකුනො චුළුනති ඵලං. පුත්තපුත්ත චුළුපටිසකුනො ගණිතනා නිසු හවෙසු වතුසුයොතිසු පච්ඤා ගතිසු සත්තසු විඤ්ඤා ඤාතිසු නවසු සත්තාවාසෙසු මහාසමුද්දෙ වාතකම්භතනාවා විශ්¹ යතෙන සුත්තගොණො විශ්ච පරිබ්බතියෙව. ඉති සබ්බමෙතං හගවා ආයසමනං ආනන්දං අපසාදෙනො ආහාති වෙදිතබ්බං. ඉදුති යසො ඉදං සුත්තං “ගමිතරොවායං ආනන්ද පටිච්චසමුපපාදෙ”ති ච “නත්තාකුලකඤ්ඤා”තිව විනිශ්චය පදෙහි ආබ්බං,² තසො ගමිතරොවායං ආනන්ද පටිච්චසමුපපාදෙති ඉමිනා තාව අනුසකිනා පච්චයාකාරං ගමිතරොවාදයානන්දං දෙසනං ආරහනො “අජ්ඣ ඉදපපච්චයා ජරාමරණං”ති ආදිමාග, තත්තායමන්තො:-ඉමං ජරාමරණං පච්චයො ඉදපපච්චයො, තසො ඉදපපච්චයා අජ්ඣ ජරාමරණං අජ්ඣ නුබො ජරාමරණං පච්චයො, යච්ඤා පච්චයා ජරාමරණං හවෙය්‍යාති ඵලං. පුඤ්ඤා සත්තා ආනන්ද පඤ්ඤා පුග්ගලෙන යථා තං ජිවං තං සරීරනති චුත්තෙ ධ්වංගිත්තතා පඤ්ඤා තුණ්හිහවිතබ්බං ගොති අව්‍යාකත මෙතං³ තථාගතෙතාති වා වත්තබ්බං ගොති, ඵලං අපට්ඨපජ්ජිතා යථා වක්ඛු සංගතං අසංගතනති චුත්තෙ. අසංගතනති එකතෙතෙව වත්තබ්බං ගොති, ඵලං එකංගතෙතෙව අජ්ඣ තියං වචනියං. පුත්ත කිං පච්චයා ජරාමරණං.. කො නාම සො පච්චයො යතො ජරාමරණං ගොතිති චුත්තෙ ඤාතිපච්චයා ජරාමරණනති ඉච්චයං වචනියං, ඵලං වත්තබ්බං හවෙය්‍යාති අත්තො. එස තයො සබ්බපදෙසු. “නාමරූපපච්චයා එසො”ති: ඉදං පන යසො සලායතනපච්චයාති චුත්තෙ වක්ඛුසමපසාදිතං ජනනං විපාක ඵසානං යෙව ගහණං ගොති, ඉධ ච සලායතනපච්චයාති ඉමිනා

1. ම. අපායෙති.

3. ම. වාතුකම්භතනාවාසිග.

2. ම. බකුතං.ව.

4. ම. ආබ්බං.

5. ම. ඵලං ව්‍යාකතමෙතං.

පදෙන ගතිතමයි අගතිතමයි පච්චස්සප්පනනවිසෙසං එසෙසා ව සලා
 යතනතො අතිරිතං අඤ්ඤාමයි විසෙසපච්චයං දසෙසානුකාමො,
 තස්මා වුත්තනති වෙදිතබ්බං. ඉමිනා පන වාරෙන භගවතා කිං
 කපිතනති? පච්චයානං නිදානං කපිතං, ඉදංගි සුත්තං පච්චයෙ
 නිජ්ජවෙ නිගුණෙකු කුචා කපිතතතා මහානිදානනති වුච්චති. ඉදානි
 තෙසං තෙසං පච්චයානං තථං අවිතථං අනඤ්ඤාථං පච්චයභාවං
 දසෙසානු. “ජාතිපච්චයා ජරාමරණනති ඉති බො පනෙතං වුත්තං”ති
 ආදිමාග. තත් **“පටිසාසෙනා”**ති: කාරණෙන, **“සබ්බෙහි සබ්බං
 සබ්බථා සබ්බං”**නති: නිපාතවයමෙතං, තස්සන්ධො:-සබ්බාකාරෙන
 සබ්බා සබ්බෙක සභාවෙන ව සබ්බා ජාතිනාම යදි න භවෙය්‍යාති,
 භවාදිසුපි ඉමිනාව නයෙන අන්ධො වෙදිතබ්බො. **“කස්ස චි”**ති: අති
 යමච්චතමෙතං, දෙවාදිසු යස්ස කස්සචි. **“කිමචි”**ති: ඉදමපි අති
 යමච්චතමෙව, කාමභවාදිසු නවසු භවෙසු යත්තත්චි. **“සෙසානු
 ද”**නති: අයමිධ නික්ඛිතතස්ස අත්ථ විහජනන්ධො¹ නිපාතො, තස්ස
 අන්ධො:- යං වුත්තං කස්සචි කිමචිචිති, තස්ස තෙ අත්ථං විහජස්සා
 මිති අථ තං විහජනො “දෙවානං වා දෙවතනායා”ති ආදිමාග.
 තත් **“දෙවානං වා දෙවතනායා”**ති: යා අයං දෙවානං දෙවතාවාය
 බකිජති, යාය බකිජතියා දෙවා දෙවති වුච්චනති. සවෙගි ජාති
 සබ්බෙක සබ්බං නාභවිස්සාති ඉමිනා නයෙන සබ්බපදෙසු අන්ධො
 වෙදිතබ්බො. එත්ථ ව **“දෙවා”**ති: උප්පත්තිදෙවා, **“ගකිබ්බා”**ති:
 මුලබකිදිසු අභිවත්ථා දෙවතා, **“සකඛා”**ති: අමනුස්සා, **“යුතා”**ති:
 යෙකෙචි නිබ්බතතසත්තා, **“පකඛිනො”**ති: යෙකෙචි අසිප්පකා වා
 වමමප්පකා වා ලොමප්පකා වා, **“ධුට්ඨංසා”**ති,² යෙකෙචි භූමියං
 සරනතා ගච්ඡනති, **“නෙසංනෙසං”**නති: තෙසං තෙසං දෙවගකිබ්බා
 දිනං, **“නාථනායා”**ති: දෙවගකිබ්බාදිභාවාය, **“ජාතිනිගේධා”**ති:
 ජාති විගමා ජාති අභාවාති අන්ධො. **“නෙඤ්ඤා”**ති: ආදිති සබ්බාති
 කාරණ වෙච්චතානොව, කාරණං ගි යස්මා අත්තනො පලන්ධාය
 ගිතොති පච්චතති තස්මා හෙතුති වුච්චති. යස්මා තං පලං නිදෙනි
 ඉදං ගණනථ නනති අප්පෙති විය, තස්මා නිදානං. යස්මා පලං තනො
 සමුදෙනි උප්පජ්ජති. තච පටිච්ච එති පච්චතති, තස්මා සමුදයොති
 ව පච්චයොති ව වුච්චති. එසත්තො සබ්බත්ථ. අපිච:- **“සද්දං
 ජාති”**ති: එත්ථ යදිදනති නිපාතො, තස්ස සබ්බපදෙසු ලිභානු
 රූපතො අන්ධො වෙදිතබ්බො. ඉධ පන යා එසා ජාතීති අයමෙත්ථ
 අන්ධො. ජරාමරණස්ස ගි ජාති උප්පතිස්සය කොටියා පච්චයො හොති,
 භවපදෙ කිමිතිචිති ඉමිනා ඔකාසපරිග්‍රහනො කතො. තත් ගෙයා
 අවිච්චරියනතං කතා උපරි පරතිමිතවසවතති දෙවෙ අනොතා
 කරතා කාමභවොති වෙදිතබ්බො, අයං නයො උප්පත්ති භවෙ. ඉධ
 පන කාමභවෙ³ යුජ්ජති. සො ගි ජාතියා උප්පතිස්සයකොටියාව

1. ම. නික්ඛිතත අත්ථ විහජන්ධො.

2. ම. සිරිසපාති.

පච්චයො හොති, උපාදානපදාදිසුපි කිමතිවිති ඉමිනා ඔකාසපරික්ඛානො කතොති වෙදිතබ්බො. “**උපාදානපච්චයා භවො**”ති: එත්ත කාමුපාදානං තිණ්ණං කම්මභවානං තිණ්ණම උපපතතිභවානං පච්චයො,¹ තථා සෙසානිපිති. උපාදානපච්චයා චතුච්ඡිසතිභවා වෙදිතබ්බො, තිපපරියායෙනත්ත වාදසකම්මභවා ලබ්භනති. තෙසං උපාදානානං සහස්තකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි පච්චයො. “**රූපතණ්හා**”ති රූපාරම්මණෙ තණ්හා, එසනායො සදදනණ්හාදිසු. සා පනෙසා තණ්හා උපාදානස්ස සහස්තකොටියාපි උපනිස්සයකොටියාපි පච්චයො හොති, එසනායො තණ්හායපි.² “**සදිදං වෙදනා**”ති: එත්ත විපාකවෙදනා තණ්හාය උපනිස්සය කොටියා පච්චයො හොති, අඤ්ඤා අඤ්ඤාපාපි. එතතාවතා පන භගවා චට්ඨමුලභූතං පුරිම තණ්හං දසොක්ඛා ඉදාති දෙසනං පිඨියං පහරිතො කෙසෙසු ගහෙතො විරවනතං විරවනතං මග්ගතො උක්කමාපෙතො³ විය නවති පදෙති සමුද්ධාරතණ්හං දසොක්ඛො “ඉතිබො ආනඤ්ඤා” වෙදනං පටිච්ච තණ්හා”ති ආදිමාහ.

තත්ත “**තණ්හා**”ති: චෙ තණ්හා, එසනතණ්හා ච එසිතතණ්හා ච. යාය තණ්හාය අප්පට්ඨසංකප්පාදිති පටිපජ්ඣො හොගෙ එසති ගවෙසති අයං එසනතණ්හා නාම, යා තෙසු එසිතෙසු ගවෙසිතෙසු පටිලබ්භෙසු තණ්හා අයං එසිතතණ්හානාම. තදුභයමපි සමුද්ධාර තණ්හාය එව අධිවචනං තසමාදුට්ඨාපෙසා වෙදනං පටිච්ච තණ්හා නාම. **පටිසෙසනා**නාම රූපාදිආරම්මණපරියෙසනා, සා හි තණ්හාය සති හොති.

“**ලාහො**”ති: රූපාදිආරම්මණපටිලාහො, සොගි පරියෙසනාය සති හොති. විනිව්ඡයො පන ඤාණ තණ්හා දිඨි විතක්කවසෙන චතුර්ඛිබ්බො, තත්ත “සුඛවිනිව්ඡයං ජඤ්ඤා සුඛවිනිව්ඡයං යුක්ඛා අජ්ඣතතං සුඛමනුසර්ථෙයා”ති අයං ඤාණ විනිව්ඡයො. “විනිව්ඡයොති චෙ විනිව්ඡයා තණ්හාවිනිව්ඡයො ච දිඨි විනිව්ඡයොවා”ති එවං ආගතාති අභිසත තණ්හාවිවරිතාති තණ්හාවිනිව්ඡයො, වාසඨි දිඨියො දිඨිවිනිව්ඡයො, “ජඤ්ඤා බො දෙවානම්ඤ්ඤා විතක්කනිදානො”ති ඉමසං පන සුතො ඉධ විනිව්ඡයොති චුත්ත විතක්කො යෙව ආගතො, ලාභං ලභිත්වා හි ඉඤානිඤං සුඤ්ජාරාසුඤ්ජරම විතක්කනෙව විනිව්ඡනනති. එතතකං චෙ රූපාරම්මණත්ථාය භවිස්සති එතතකං සදාදිආරම්මණත්ථාය එතතකං මග්ගං භවිස්සති එතතකං පරස්ස එතතකං පරිභුජස්සාමි එතතකං නිදහිස්සාමිති. තෙන චුත්තං “ලාභං පටිච්ච විනිව්ඡයො”ති. “**ජඤ්ඤා**”ති: එවං අකුසල විතක්කන විතක්කිතෙ චජ්ඣසම්. දුඛලොභො ච බලවර්ගො ච උපපජ්ජති, ඉදං හි ඉධ තණ්හා. “**ජඤ්ඤා**”ති: දුඛලොභස්සාධි

1. ම කාමුපාදානං තිණ්ණං ව උපපතතිභවානං පච්චයො.

3. ම. උක්කමෙතො.

2. ම & ඩි. මු. එසපච්චයො තණ්හාය.

4. ම. ඉතිබො පනෙත ආනඤ්ඤා.

වචන, “අපේක්ෂාසාන” නැති: අහං මම නැති බලව සනතිසානං, “පටිගතහො” නි: තණ්හාදිසිවසෙන පරිග්‍රහකරණං, “මච්ඡිකි” නැති: පරෙති සාධාරණභාවස්ස අසහනතා, තෙනෙවස්ස පොරණං එවං වචනන්තං වදනැති:—ඉදං අච්ඡරියං මය්‍යමෙව ගොතු මා අඤ්ඤාසං අච්ඡරියං ගොතුති පවත්තත්තා මච්ඡරියනති වුච්චතිති.

“ආරක්කවා” නි: වාරපිදහන මජ්ඣිමනිකායාදිවසෙන සුචුරකකණං, අධිකරොතිති අධිකරණං, කාරණස්සෙනං නාමං. “ආරක්කවාසිකරණං” නි: භාවනාපුංසකං, ආරක්කගෙනුති අන්තො. දණ්ඩාදානාදිසු පරතීසෙධනන්තං දණ්ඩස්ස ආදානං දණ්ඩාදානං, එකතොධාරදිනො සන්ධස්ස ආදානං සන්ධාදානං, “කලහො” නි: කායකලහොපි වාචාකලහොපි, පුරිමො පුරිමො විරොධො විගතහො, පච්ඡිමො පච්ඡිමො විවාදො, “තුචං තුචං” නැති: අගාරවච්චනං තුචං තුචං, ඉදුති පටිලොමනගෙනාපි තං සමුදාලාරතණං දස්සෙතුං පුන ආරක්කාසිකරණනති ආරහනෙතා දෙසනං නිවතෙනති.

තත්ථ “කාමගණ්ණා” නි: පවකාමගුණිකරාගවසෙන උපානතා රුපාදිතණ්ණා, “භවගණ්ණා” නි: සස්සතදිසිසහගතො රාගො, “විභවගණ්ණා” නි: උචේදදිසිසහගතො රාගො, “ඉමෙ මෙ ධම්මා” නි: වට්ඨමුලතණ්ණා ව සමුදාලාරතණ්ණා වාති ඉමෙ වෙ ධම්මා, “මසෙනා” නි: තණ්හාලකකණෙන එකභාව: ගතාපි වට්ඨමුල සමුදාලාරවසෙන චිති කොසාසෙති වෙදනාය එකසමොසරණං භවනති, වෙදනාපච්චයෙන එකපච්චයාති අන්තො.

තිවිධං හි සමො සරණං:—ඔසරණසමොසරණං. සහන්තසමො සරණං, පච්චයසමොසරණං. තත්ථ “අථ ඛො සබ්බාති තාති සමොසරණාති භවනති” නි ඉදං ඔසරණසමොසරණං නාම, “ඡන්දමුලකා ආවුසො එතෙ ධම්මා එස්ස සමුදයා වෙදනා සමොසරණා” නි ඉදං සහන්තසමොසරණං නාම, “වයෙන වෙදනාය එකසමොසරණා” නි ඉදං පන පච්චයසමොසරණනති වෙදිතබ්බං.

“වක්ඛුසමිථස්සො” නි ආදයො සබ්බෙපි විපාකථස්සායෙව, තෙ ධපෙත්වා වත්තාරෙ ලොකුත්තරවිපාකථස්සෙ අවසෙසා ඛත්තිංස ථස්සා ගොනති, “යදිදං එස්සොති එත්ථ පන එස්සො බහුධා වෙදනාය පච්චයො ගොති.

යෙති ආනන්ද ආකාරෙහිති ආදීසු ආකාරා වුච්චනති වෙදනාදිනං අඤ්ඤාමඤ්ඤං අසද්ධිස සභාවා, තෙ යෙව සාධුකං දසසියමානා තං තං ලිතමන්තං ගමෙනති ලිඛිතාති, තස්ස තස්ස සජ්ඣානනගෙන තුනො නිමිත්තාති, තථා තථා උද්දිසිතබ්බතො උද්දෙසා, තස්මා අය මෙත්ථ අන්තො:—ආනන්ද යෙති ආකාරෙහි:—පෙ:—යෙති උද්දෙසෙති නාමකායස්ස නාමසමුගස්ස පඤ්ඤානති ගොති, යා එසා ව වෙදනාය වෙදසිතාකාරෙ වෙදසිතලිඛිත වෙදසිතනිමිත්තෙ වෙදනාති

උදෙසෙසති, සඤ්ඤා සංජනනාකාරෙ සංජනනලිඛිත සංජනන නිමිත්තෙහ සඤ්ඤාති උදෙසෙ සති, සඬාරානං වෙතනාකාරෙ වෙතනා ලිඛිත වෙතනා නිමිත්තෙ වෙතනාති උදෙසෙ සති, විඤ්ඤාණස්ස විජනනාකාරෙ විජනනලිඛිත විජනනනිමිත්තෙ විඤ්ඤාණනති උදෙසෙ සති අයං නාමකායොති නාමකායස්ස පඤ්ඤාතති හොති, තෙසු නාමකායපඤ්ඤාතතිගෙතුසු වෙදිතාදි ආකාරාදිසු අසති අපිනුබො රූපකායෙ අභිවචනසම්ප්පෙය්සා පඤ්ඤායෙථ, යවායං වත්තාරො ඛිනෙඤ්ඤා වත්තං කත්වා මනොවායෙ අභිවචනසම්ප්පෙය්සෙව වචනො මනො සම්ප්පෙය්සො උපපජ්ජති, අපිනුබො සො රූපකායෙ පඤ්ඤායෙථ, පච්චසාදෙ වත්තං කත්වා උපපජ්ජෙය්සති.

අපා යස්මා ආනන්දෙ අමරුකෙහි අසති ජමුරුකඛ්ඛතො අම පක්කස්ස උපපතති. විය රූපකායතො තස්ස උපපතති. අසම්පට්ඨන්තො “නොගෙතං හන්තෙ”ති ආදිමාග. දුතියපඤ්ඤා රූප නාකාර රූපනලිඛිත රූපනනිමිත්තවසෙන රූපනති උදෙසෙ වසෙන ව ආකාරාදීනං අන්තො වෙදිතබ්බො. “පටිසංසම්ප්පෙය්සා”¹ ති: සප්පට්ඨං රූපකඛ්ඛිං වත්තං කත්වා උපපජ්ජනකම්පෙය්සා, ඉධාපි ථෙරො ජමුරුකෙහි අසති අමරුකඛ්ඛතො ජමුරුකකස්ස උපපතති. විය නාමකායතො තස්ස උපපතති. අසම්පට්ඨන්තො “නොගෙ තම්හන්තෙ”ති ආදිමාග. තතියපඤ්ඤා උභයවසෙනෙව වුත්තො තත්ථ ථෙරො ආකාසෙ අමජමුරුකකානං උපපතති. විය නාමරූපා භාවෙ වින්තම්පි ථස්සානං උපපතති. අසම්පට්ඨන්තො “නොගෙතං හන්තෙ”ති ආග. එවං වින්තං ථස්සානං විසුං විසුං පච්චයං දස්සෙත්වා ඉදති වින්තම්පි තෙසං අවිසෙසතො නාමරූපපච්චයනං දස්සෙත්වා “යෙහි ආනන්ද ආකාරෙහි”ති වතුන්තපඤ්ඤාං ආරභී. “සද්දං නාම රූප”² තති: යං ඉදං නාමරූපං, යං ඉදං ඡස්ස වාරෙසුපි නාමරූපං එසෙවගෙතුථසෙව පච්චයොති අන්තො. වක්ඛු වාරාදිසුහි වක්ඛාදීති වෙච රූපාරම්භොදීති ව රූපං, සම්පසුත්තකඛ්ඛිනා¹ නාමනති. එවං පටිවිධොපි සො නාමරූපපච්චයාව ථස්සො මනොවායෙපි ගදයවත්තං වෙච යවරූපං ආරම්භං හොති ඉදං රූපං සම්පසුත්තධම්මො වෙච යව අරූපං ආරම්භං හොති ඉදං අරූපනති එවං මනො සම්ප්පෙය්සාපි නාමරූපපච්චයා ථස්සොති වෙදිතබ්බො නාමරූපං පක්කස්ස බහුධා පච්චයො හොති “න ඔක්කම්පෙය්සා”³ ති: පටිසිත්වා පච්චතමානං විය පටිසංසිවසෙන නප්පවත්තස්සථ, “සමුච්චිකම්පෙය්සා”⁴ ති: පටිසංසිවසෙය්සෙ අසති අපිනුබො සුඬං අවසෙසං නාමරූපං අන්තො මාතුකුච්ඡස්මි කලුලාදිභාවෙන සමුච්චිතං මය්හිභුතං⁵ හුත්වා පච්චත්තස්සථ, “ඔක්කම්පෙය්සා මොක්කම්පෙය්සා”⁶ ති: පටිසංසිවසෙන වුත්තං ඔක්කන්තං වුත්තිවසෙන වොක්කම්පෙය්සථ නිරුජ්ඣස්සාපාති අන්තො. සො පක්කස්ස නිරෝධො නත්තස්සෙව වින්තස්ස නිරෝධෙන, න තතො

1. ම. අමපසුත්තකාඛ්ඛිනා.

2. ම. මිත්තකභුතං.

ද්‍රවිශ්‍යතනියානං වා නිරුධෙත ගොති. පරිසනි විතෙතන හි සඬිං සමුඝිතාති සමතිං සු¹කමමජරුපාති නිබ්බතතනති, තෙසු පන ජිතෙසු යෙව සොළසභවබ්බවිතතාති උපපජ්ඣා නිරුජ්ඣනති, එතස්මිං අනතරෙ ගතිතපරිසනිකස්ස දුරකස්ස වා මානුශා වා පනස්ස අනතරායො නජී, අයං හි අනොකාසො නාම. සවෙපන පරිසනි විතෙතන සඬිං සමුඝිතරුපාති සත්තරසමස්ස භවබ්බස්ස පච්චයං දානුං සකෙකානති පචතති පචතතති පචෙණ්ණිසරියති, සවෙ පන න සකෙකානති පචතති තපපචතතති පචෙණ්ණි න සරියති, වොක්කමතං නාම ගොති. තං සකියාය “ඔක්කමිතො වොක්කමිස්සො”ති වුතතං, “ඉසථතාසා”ති: ඉසථං භාවාය, එවං පරිපුණ්ණපචක්කකිභාවායාති අත්තො. “දගරයෙසව සතො”ති: මඤ්ඤා බාලස්සෙව සත්තාස්ස, “වොච්ජජ්ඣස්සො”ති: උපච්ජජ්ඣස්සො, “චුඬිං විරුලිං චෙපුලං”නති: විඤ්ඤාණෙ උපච්ජනො සුඬං නාමරූපමෙව උසතිතො පඨමවයවසෙන චුඬිං මජ්ඣිමවයවසෙන විරුලිං. පච්ජමවයවසෙන චෙපුලං අපිනුබො ආපජ්ජස්සොති. දසවස්සවිසමිවස්සසත්තවස්ස සහස්සසම්පාපනෙන වා අපිනුබො චුඬිං විරුලිං චෙපුලං ආපජ්ජස්සොති අත්තො.

“නාමාතිභානද්‍ය”ති: යයමා මානුකුච්ඡියං පරිසනිගහණෙපි කුච්ඡවාසෙපි කුච්ඡනො නික්කමණෙපි පචතතියං දසවස්සාදිකාලෙපි විඤ්ඤාණමෙවස්ස පච්චයො, නාමා එසෙවගෙතු එසපච්චයො නාම රූපස්ස යදිදං විඤ්ඤාණං සොති රාජ අත්තනො පරිසං නිගහණානො එවං වදෙය්‍ය තිං උපරාජ තිං සෙනාපතීති කෙන කතො නනු මයා කතො සවෙති මයි අකරොනෙන තිං අත්තනො ධම්මතාය උපරාජ වා සෙනාපතී වා භවෙය්‍යාසි ජනෙය්‍යාම වො බලනති.

එවමෙව විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස පච්චයො ගොති. අත්තො එවං නාමරූපං වදති විය තිං නාමං තිං රූපං තිං නාමරූපං නාමාති කෙන කතං නනු මයා කතං සවෙති මයි පුරෙ වාරිකෙ හුචා මානුකුච්ඡියමිං පරිසනිං අගණ්ඨනෙන තිං නාමං වා රූපං වා නාමරූපං වා භවෙය්‍යාසි ජනෙය්‍යාම වො බලනති. තං පනෙනං විඤ්ඤාණං නාමරූපස්ස බහුධා පච්චයො ගොති.

“දුක්ඛසමුදයසමග්ගමො”ති: දුක්ඛරාසිසමග්ගවො, “සදිදං නාම රූප”නති: යං ඉදං නාමරූපං එසෙව ගෙතු එසපච්චයො, යොති රාජපරිසා රාජතං නිගහණානො එවං වදෙය්‍යං තිං රාජති කෙන කතො නනු මයා කතො සවෙති මයි උපරාජස්සානෙ මයි සෙනාපතීස්සානෙ අතිස්සානෙ තිං එකකොව රාජ භවෙය්‍යාසි, පසෙය්‍යාම තෙ රාජභාවනති එවමෙව නාමරූපමි අත්තො එවං විඤ්ඤාණං වදති විය තිං පරිසනිවිඤ්ඤාණනති කෙන කතං, නනු අවෙගති

කතං සවෙහි තිං තයො ඛනෙකි හදය වජ්ඣව අනිස්සාය පටිසන්ති විඤ්ඤාණං නාම භවෙය්‍යාසි, පසෙය්‍යාසාම තො පටිසන්තිවිඤ්ඤාණ භාවනති. තච පනෙතං නාමරූපං විඤ්ඤාණස්ස බහුධා පච්චයො හොති, “එතගාවගා ඉධා”ති: විඤ්ඤාණෙ නාමරූපස්ස පච්චයෙ හොනෙත නාමරූපෙ විඤ්ඤාණස්ස පච්චයෙ හොනෙත චිත්ත අඤ්ඤ මඤ්ඤ පච්චයවසෙන පවනෙතසු එතතකෙන ජයෙථ වා උපපජෙථ වා ජනිතාදයො වා පඤ්ඤායෙය්‍යං අපරපරං වා චුතිපටිසන්තියොති. “අඛිට්ඨනපථො”ති: සිරිවඩ්ඪකො ධනවඩ්ඪකොති ආදිකස්ස අත්ථං අදිස්වා වචනමතතමෙව අධිකිච්ච පවතතස්ස වොහාරස්ස පථො, “තිරුතනිපථො”ති: සරතීති සතො, සමප්පනාතීති සමප්පනොති ආදිකස්ස කාරණාපදෙස වසෙන පවතතස්ස වොහාරස්ස පථො, “පඤ්ඤානිපථො”ති: පණ්ඩිතො ව්‍යතෙතො මෙධාවී නිපුණො කත පරපථවාදෙති ආදිකස්ස නානප්පකාරතො ඤ්ඤපතවසෙන පවතතස්ස වොහාරස්ස පථො. ඉති තිහිපි ඉමෙහි¹ අඛිට්ඨනාදීනං වජ්ඣභූතා බන්ධාව කපිතා. “පඤ්ඤාචර්”නති: පඤ්ඤාය අචරිතබ්බං ජනිතබ්බං, “චචං චචති”ති: සංසාරච්චං චචති, “ඉත්ථතා”නති: ඉත්ථං භාවො, ඛනිපවසස්සෙතං නාමං.

“පඤ්ඤාපනාසා”ති: නාමපඤ්ඤාතතත්ථාය වෙදනාසඤ්ඤාති ආදිතා නාමපඤ්ඤාතතත්ථාය ඛනිපවකමපි එතතාවතා පඤ්ඤායතීති අත්ථො. “සද්දං භාමරූපං සහවිඤ්ඤාණොනා”ති: යං ඉදං නාම රූපං සහ විඤ්ඤාණෙන අඤ්ඤමඤ්ඤ පච්චයතාය පවතති, එතතා වතාති චුතතං හොති. ඉදං හෙත් නිය්‍යාතනවචනං², ඉති භගවා “ගමිරොවායං ආනන්ද පටිච්චසමුප්පාදෙ ගමිරිඳ්වතාසොවා”ති පදස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙත්වා ඉදති “නන්තාකුලකජතා”ති පදස්ස අනුසන්ධිං දස්සෙතො “කිත්තාවගාවා”ති ආදිකං දෙසනං ආරම්භි, තත්ථ “රූපිං වා හි ආනන්ද පරිත්තං අත්තානං”ති ආදිසු යො අවබ්බිතං කසිණතිමිත්තං අත්තාති ගණ්ඨාති සො රූපිං පරිත්තං පඤ්ඤ පෙති යො පන නානා කසිණලාභී හොති සො නං කද්චි නිලො කද්චි පිතකොති පඤ්ඤපෙති යො වඩ්ඪිතං කසිණතිමිත්තං අත්තාති ගණ්ඨාති සො රූපිං අනත්තනති පඤ්ඤපෙති යොවා පන අවබ්බිතං කසිණතිමිත්තං උග්ගාටෙත්වා නිමිත්ත ජුට්ඨොකාසං වා තත්ථ පවනෙත වතොරො ඛනෙ වා තෙසු විඤ්ඤාණමතතමෙව වා අත්තාති ගණ්ඨාති සො අරූපිං පරිත්තං පඤ්ඤපෙති, යො වඩ්ඪිතං නිමිත්තං උග්ගාටෙත්වා නිමිත්තජුට්ඨොකාසං වා තත්ථ පවනෙත වතොරො ඛනෙ වා තෙසු විඤ්ඤාණමතතමෙව වා අත්තාති ගණ්ඨාති සො අරූපිං අනත්තං පඤ්ඤපෙති.

1. ම. ඉතිතිපිපදෙති.

2. ම. නිය්‍යාතිතවචනං.

“නත්‍රානතු” කි: එත් තත්‍රාති තෙසු චතුසු දිසිගතිකෙසු, **“එත රති වා”** කි: ඉදතෙව, න ඉතො පරං. උචේදවසෙනෙනං වුත්තං, තත් **“භාවිං වා”** කි: තත්ථා පරලොකෙ භාවිං, සස්සතවසෙනෙනං වුත්තං, **“අනථං වා පන සනන”** නති: අතථසභාවං සමානං, **“තථනාසා”** කි: තථභාවාය. **“උපකපෙසසාමි”** කි: සථාදෙසසාමි ඉමිනා විවාදං දසෙය්ති උචේදවාදීහි සස්සතවාදිනො අත්තානං අතථං අනුචේදසභාවමපි සමානං තථත්තාය උචේදභාවාය උපකපෙසසාමි සස්සතවාදව ඡිනාපෙත්වා උචේදවාදමෙව නං ගාභාපෙසසාමිති විනේතසි. සස්සතවාදිපි උචේදවාදිනො අත්තානං අතථං අසස්සතභාවමපි සමානං තථත්තාය සස්සතභාවාය උපකපෙසසාමි උචේදවාදං ව නං ඡිනාපෙත්වා සස්සතවාදමෙව නං ගාභාපෙසසාමිති විනේතසි, **“එවං සනං බො”** කි: එවං සමානං රුපිං පරිත්තං අත්තානං පඤ්ඤපෙනතිති අත්ථො. **“රුපි”** නති: රුපකසිණලාභිං, **“පටිත්තනනානුදිසි අනුසෙති”** ති පරිත්තො අත්තාති අයං දිසි අනුසෙති සා පන නවලලී විය ව ලතා වියව අනුසෙති, අපසභිනසෙ අනුසෙතිති වෙදිතබ්බං.

“ඉච්චාලං චචනාසා” කි: තං පුග්ගලං එවරුපා දිසි අනුසෙතිති චත්තුං සුත්තං එසත්තයො සබ්බත්ථ. **“අරුපි”** නති: එත් පන අරුපකසිණලාභිං අරුපකකිකිගොවරං වානි එවමත්ථො දඬබෙබ්බා. එත්තා චතා ලාභීනො චත්තාරො තෙසං අනේතවාසිකා චත්තාරෙ තකකිකා චත්තාරො තෙසං අනේතවාසිකා චත්තාරොති. අත්ථො සොළස දිසිගතිකා දයසිතා ගොනති, එවං යෙ අත්තානං පඤ්ඤපෙනති තෙ දසෙය්ත්වා ඉද්දති යෙ න පඤ්ඤපෙනති තෙ දසෙය්තුං. **“කිත්තාවතා ව ආනතු”** ති ආදිමාග. කෙ පන න පඤ්ඤපෙනති, සබ්බ නාව අරියපුග්ගලා න පඤ්ඤපෙනති, යෙ ව බහුයුතා නිපිටකධරා විපිටකධරා එකපිටකධර අත්තමසො එකතිකායමපි සාධුකං විනිවේතිත්වා උග්ගතිනබ්බකපිකොපි ආරබ්විපසාකොපි පුග්ගලො න පඤ්ඤපෙනියෙව එතෙසං හි පටිභාගකසිණෙ පටිභාගකසිණමිච්චව ඤ්ඤණං ගොති අරුපකකිකෙසුච අරුපකකිකා ඉච්චව. එවං යෙ න පඤ්ඤපෙනති තෙ දසෙය්ත්වා ඉද්දති යෙ තෙ පඤ්ඤපෙනති තෙ යසමා දිසිවසෙන සමනුපසසිත්වා පඤ්ඤපෙනති සාති ව තෙසං සමනුපසසනා විසතිච්ඡුකාය සකකායදිසියා අපසභිනත්තා ගොති, තසමා තං විසතිච්ඡුකං සකකායදිසියා දසෙය්තුං පුන **“කිත්තාවතා ව ආනතු”** ති ආදිමාග. තත් **“වෙදනං වා හි”** කි: ඉමිනා වෙදනාකකිච්ඡුකා සකකායදිසි වුත්තා, **“අපටිසංවෙදිනොති මෙ අත්තා”** කි: ඉමිනා රුපකකිකිච්ඡුකා, අත්තා මෙ වෙදියති වෙදනා බමො හි මෙ අත්තාති ඉමිනා සඤ්ඤසංඛාරවිඤ්ඤණකකිච්ඡුකා, ඉදං ගි බකිත්තයං. වෙදනාසම්පයුත්තත්තා වෙදියති එත්තස්ස ව වෙදනාබමො අවිපසුත්තසභාවො, ඉද්දති තත් දෙසං දසෙය්නො

“තත්තානන්ද” ති ආදිමාග. තත් “නත්තා” ති: තෙසු නිසු දිසිගති කෙසු, “සසමිං ආනන්ද සමසෙ” ති: ආදි සො යො යං යං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සති, තස්ස තස්ස අත්තනො කදවි හාවං කදවි අහා වනති¹ එවමාදිදෙසදස්සනත්තං වුත්තං.

අතිවිමාදිසු හුත්වා අහාවතො අතිවිමා තෙති තෙති කාරණෙති සංගමම සමාගමම කතාති සංඛතා, තං තං පච්චයං පච්චිව සමමා කාරණෙනෙව උප්පන්නාති පච්චිවසමුප්පන්නා, ඔසොති ආදිසබ්බං හඛ්ඨස්ස වෙච්චනං, යංගි භිජ්ජති තං බියතිපි වයතිපි විරජ්ජතිපි නිරුජ්ඣතිපි තස්මා බයධම්මාති ආදිවුත්තං. “මාග්ගා මෙ” ති: වි අග්ගාති වාග්ගා විගතො නිරුඬො මෙ අත්තාති අත්තො. කිං පන එකස්සෙව නිසුපි කාලෙසු එසො මෙ අත්තාති ගොතීති කිං පන න හවිස්සති දිසිගතිකස්ස ගි ථුසරාසිමති නිබාතමාණ්ණකස්සෙව නිවච්චනා නාම තත්ථි වනාමකකචනො විය අඤ්ඤං ගණ්ණාති අඤ්ඤං මුචති, “අතිවිමං සුඛං දුක්ඛං චොක්ඛණ්ණ” තති: විසෙසෙන තං තං වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සනො අතිවිමෙව සුඛව දුක්ඛව අත්තානං සමනුපස්සති, අවිසෙසෙනෙව වෙදනං අත්තාති සමනුපස්සනො වොක්ඛණ්ණං උප්පාදවයධම්මං අත්තානං සමනුපස්සති, වෙදනාති තිවිධාවෙච්ච උප්පාදවයධම්මා ච, තං වෙස අත්තාති සමනුපස්සති, ඉච්චස්ස අතිවිමා වෙච්ච අත්තා ආපජ්ජති, එකකචණෙ ච බහුත්තං වෙදනානං උප්පාදෙ න බො පනෙස අතිවිමං අත්තානං අනුජිනාමීති, නඑකකචණෙ බහුත්තං වෙදනානං උප්පත්ති අත්ථි ඉමමත්තං සක්ඛාය “තඤ්ඤාතිහානන්ද එතෙනපෙනං තකමති වෙදනා මෙ අත්තාති සමනුපස්සිතුං” ති වුත්තං, “සත්ථ පනාප්පිසො” ති: යත්තං සුඛරූපකචණෙ සබ්බස්සෙ වෙදසිතං තත්ථි, “අපිනුඬො නන්දා” ති: අපිනුඬො තස්මිං වෙදනාවිරහිනෙ තාලවණෙච්චා වාතපාතෙචා අග්ගිති එවං අහංකාරෙ උප්පජ්ජය්‍යාති අත්තො. “නාගමාතිහානන්ද” ති: යස්මා සුඛරූපකචණො උසාය අගමග්ගිති න වදති තස්මා එතෙනපි එතං තකමතිති අත්තො.

“අපිනුඬො නන්ද අගමග්ගස්මිති සිසා” ති: අපිනුඬො තෙසු වෙදනාධම්මෙසු නිසු බිඤ්ඤා එකධම්මොපි අයං නාම අගමග්ගිති එවං වත්තබ්බො සියා අථවා වෙදනාතිරෙධා සහෙව වෙදනාය නිරුඬෙසු තෙසු නිසු බිඤ්ඤා අපිනුඬො අගමග්ගස්මිති වා අභිමග්ගිති වා උප්පජ්ජය්‍යාති අත්තො. අථායස්මා ආනන්දෙ සසම්පාණස්ස තිබ්බණ්ඩාවං විය තං අසමපට්ඨන්තො “නොගෙනං හන්තන” ති ආග, එත්තාවතාකිං කපිතං ගොතී? වච්චකථා කපිතා ගොතී, හගවා ගි වච්චකථං කපෙන්නො කත්ථි අවිජ්ජාසිසෙන කපෙති, කත්ථි තණ්හා සිසෙන කපෙති, කත්ථි දිසිසිසෙන කපෙති, තත්ථ “පුරිමා භික්ඛවෙ

කොටි න පඤ්ඤායති අවිජ්ජාය ඉතො පුබ්බෙ අවිජ්ජා නාහොසි අප් පච්ඡා සමගච්ඡි එවමිදං භික්ඛවෙ වුවවති, අප් ව පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා අවිජ්ජාති. එවං අවිජ්ජාසිසෙක කථිතා “පුරිමා භික්ඛවෙ කොටි න පඤ්ඤායති හවතණ්ණාය ඉතො පුබ්බෙ හවතණ්ණා නාහොසි අප් පච්ඡා සමගච්ඡි එවමිදං භික්ඛවෙ වුවවති. අප් ව පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා හවතණ්ණාති එවං තණ්හාසිසෙක කථිතා පුරිමා භික්ඛවෙ කොටි න පඤ්ඤායති හවදිසියා ඉතො පුබ්බෙ හවදිසි නාහොසි අප් පච්ඡා සමගච්ඡි එවමිදං භික්ඛවෙ වුවවති අප් ව පන පඤ්ඤායති ඉදප්පච්චයා හවදිසි”ති එවං දිසිසිසෙක කථිතා ඉධාපි දිසිසිසෙනෙව කථිතා, දිසිගතිකොති සුඛාදිවෙදනං අත්තාති ගහෙත්වා අහංකාරමමංකාරපරාමාසවසෙන සබ්බහවයොතිගති විඤ්ඤාණසීති සත්තාචාසෙසු තතො තතො චචිත්වා තත් තත් උප්පජ්ජන්තො මහාසමුදෙද්වානුකම්පනනාචා විය සත්තං.¹ සමිතං පරිබ්භමති, වට්ටතො සීසං උක්ඛිපිතුං යෙව න සකෙකාති, ඉති හගවා පච්චයා කාරමුල්ලසංයු දිසිගතිකාසං එත්තකෙන කාපාමයෙන වට්ටං කපේත්වා ඉද්දති විවට්ටං කපේන්තො “යතො ඛොපනාතඤ්ඤ භික්ඛු”ති ආදිමාග, තච පන විවට්ටකාපං හගවා දෙසනාසු කුසලත්තා විසුඤ්ඤාමමයානං නවකමාදිවසෙන වික්ඛින්න පුග්ගලං අනාමසිත්වා කාරකසංසතිපඤ්ඤා විහාරිතො පුග්ගලසං වසෙන ආරහන්තො “නෙව වෙදනං අත්තාතං සමනුපසයි”ති ආදිමාග, එවරුපො හි භික්ඛු යංකිමිරුපං අතිතා නාගතපච්චුපත්තං අජ්ඣන්තං වා බහිඨා වා ඔලාරිකං වා සුමුමං වා හීනං වා පණ්ණිකං වා යං දුරෙ සන්තිකෙ වා සබ්බං රුපං අතිවචනො වචන්පෙති එකංසමමසනං, දුක්ඛතො වචන්පෙති එකංසමමසනං, අත්තතො වචන්පෙති එකංසමමසනනති ආදිතා නයෙන චුත්තසංස සමමසනඤ්ඤාණසං වසෙන සබ්බධමෙමසු පචත්තත්තා නෙව වෙදනං අත්තාති සමනුපසයි, න අඤ්ඤං ධම්මං, “සො එවං අසමනු පසංගො න කිංචි ලොකෙ උපාදිසති”ති: බහිලොකාදිනෙදෙ ලොකෙ රුපාදිසු ධම්මෙසු කිංචි එකධම්මෙපි අත්තාති වා අත්ත නිශන්ති වා න උපාදිසති, “අනුපාදිසං න පටිනස්සති”ති: අනුපාදි යන්තො තණ්හා දිසිමානපරිතස්සනායපි න පරිතස්සති, “අපටි නස්ස”නති: අපරිතස්සමානො “පච්චත්තංසෙව පටිතිබ්බාසති”ති: අත්තනාච කිලෙසපරිතිබ්බාසෙන පරිතිබ්බායාති, එවං පරිතිබ්බු තස්ස පතස්ස පච්චවෙක්ඛනා පචත්තිදස්සනත්තං “කිණාජනී”ති ආදි චුත්තං. “ඉති සා දිසිති”ති: යා තථා විමුත්තස්ස අරහතො දිසි සා එවං දිසි, ඉතිස්ස දිසිතිපි පාඨො යො තථා විමුත්තො අරහා එවං අස්ස දිසිති අත්තො. “නදනල”නති: තං න යුත්තං කස්සා එවං හි සති අරහා න කිංචි ජනාතීති චුත්තං හවෙය්ස එවං ඤාත්වා විමුත්තං ව අරහත්තං න කිම් ජනාතීති වතතුං න යුත්තං, තෙනෙව වතුනතමපි නයානං අවසානෙ තං කිස්ස හෙත්ති ආදිමාග. තත් “සාමනා

අඛිවචන” නැති: යතතකො අඛිවචනසංඛාතො වොහාරො අත්ථි,
 “සාවතා අඛිවචන පඨො” ති: යතතකො අඛිවචනස්ස පඨො, ඛතා
 ආයතනාති ධාතුයො වා අත්ථි, එසන යො සබ්බත්ථ. “පඤ්ඤාචච
 ර” නැති: පඤ්ඤාය අචචරිතබ්බං ඛතාපචකං. “නදගිඤ්ඤ” ති: තං
 අභිජනිතො, එතතකෙන හගවතා කිං දසසිතං? තනතාකුලක
 පදස්සෙව අනුසක්ඛිදස්සිතො, ඉද්දති යොසො න පඤ්ඤාපෙතිති වුතොතා
 සො යසමා ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො උභතොභාගවිමුතොතො නාම
 හොති, යොව නසමනුපස්සතිති වුතොතා සො යසමා ගච්ඡන්තො
 ගච්ඡන්තො පඤ්ඤාවිමුතොතො නාම හොති තස්මා තෙසං හෙය්වා වුතොතා
 නං චිත්තං භික්ඛුනං නිග්ගමනං ව¹ නාමං ව දස්සෙතුං “සත්තබො
 ඉමානන්ද විඤ්ඤාණසීතියො” ති ආදිමාග. තත්ථ “සත්තා” ති: පටි
 සක්ඛිවසෙන වුතොතා, ආරමමණවසෙන සබ්බිතිසුතොත වතස්සො
 ආගම්ස්ස නැති, විඤ්ඤානං තිස්සති එත්ථාති=විඤ්ඤාණසීති, විඤ්ඤාණ
 පතිස්සානස්සෙතං අඛිවචනං, “වෙච ආසනනාති” ති: වෙතිවාසස්සා
 නාති, තිවාසස්සානං හි ඉධායතනනාති අඛිපෙතං, තෙනෙව වකඛති
 “අසඤ්ඤසත්තායතනං නෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායතනමෙව දුතියං” ති.
 කසමා පනෙතං සබ්බං ගතිතන්ති? වට්ඨපරියාදනත්ථ, වට්ඨං හි න
 සුඛවිඤ්ඤාණසීති වසෙන වා සුඛායතනවසෙන වා පරියාදනං ගච්ඡති,
 හවයොතිගතිසත්තවාසවසෙන පන ගච්ඡති, තස්මා සබ්බමෙතං
 ගතිතං, ඉද්දති අනුකකමෙන තමත්ථං විහජන්තො “කතමා සත්තා” ති
 ආදිමාග. තත්ථ “සෙසාපාපි” ති: නිදස්සනත්ථ නිපාතො, යථා
 මනුස්සාති අත්ථො. අපරිමාණෙසු හි වකඛවාලෙසු අපරිමාණානං
 මනුස්සානං වණණසණ්ඨානාදිවසෙන වෙච එකසද්දසා නත්ථි, යෙපිහි
 නත්ථි යමකභාතාරො වණණෙනවා සණ්ඨානෙනවා එකසද්දසා
 හොනති, තෙසමපි ආලොකිතවිලොකිතකට්ඨගසිතගමනස්සානාදිහි
 විසෙසො හොතියෙව, තස්මා නානත්තකායාති වුතොතා. පටිසක්ඛි
 සඤ්ඤා පන තෙසං තිගෙතුකාපි විගෙතුකාපි අගෙතුකාපි හොති,
 තස්මා නානත්තසඤ්ඤාදිතොති වුතොතා, “එකවෙච ව දෙවා” ති:
 ඡකාමාවචරදෙවා, තෙසු හි තෙසමි කායො නිලො හොති තෙසමි
 පිතකාදිවණණො, සඤ්ඤා පන තෙසං විගෙතුකාපි තිගෙතුකාපි
 හොති අගෙතුකා නත්ථි, “එකවෙච විනිපාතිනා” ති: වතුඅපාය
 විනිමුතො උත්තරමාතා යකඛිති පියංකරමාතා පුතබ්බසුමිතො”
 ධම්මගොතකාති එවමාදිකා අඤ්ඤාව වෙමාතිත්තං පෙතා, එතෙසං හි
 පිතමද්වකාලමභුරුච්ඡිසාමවණණාදිවසෙන වෙච කිසුල්ලරස්සදිස
 වසෙන මි කායො නානා හොති, මනුස්සානං විය විගෙතුකතිගෙතුක
 අගෙතුකවිසෙසන සඤ්ඤාපි, තෙ පන දෙවා විය න මගෙසකං කපණ
 මනුස්සා විය අපෙසකං, දුලලහසාසච්ඡාදනා දුකංපිලිතා විග
 රනති, එකවෙච කාලපකෙඛ දුකඛිතා, ජුණ්ණපකෙඛ සුඛිතා හොනති,

තභමා සුඛසමුස්සයනො විනිපතිතතතා විනිපාතිකාති වුත්තා, යෙ පනෙත්තිගෙතුකා තෙසං ධම්මාභිසමයොපි ගොති, පියඛකරමානා හි යක්කිනී පච්චසසමයෙ අනුරුඬිතේරස්ස ධම්මං සජ්ඣායනො සුත්වා:-

“මා සද්දංකරී පියඛකර භික්ඛු ධම්මපදාති භාසති,
අපිච ධම්මපදං විජනිය පටිපජ්ජෙම හිතාය නො සියා.

පාණෙසු ව සඤ්ඤාමාමසෙ සමපජනමුසා න භණ්මසෙ,
සිකෙඛම සුසීලාමත්තනො අපිමුචෙමම පිසාවයොතියා”ති.

එවං පුත්තකං සඤ්ඤාපෙඤා තං දිවසං සොතාපතතිඵලං පත්තා උත්තරමානා පන භගවතො ධම්මං සුත්වාච සොතාපත්තා ජනා, “බ්‍රහ්මණාසිකා”ති: බ්‍රහ්මපාරිසර්ප්වබ්‍රහ්මපුරොගිතමහාබ්‍රහ්මානො, “පඨමාගිනිබ්බත්තා”ති: තෙ සබ්බෙපි පඨමෙන කුමාරෙන අභිනිබ්බත්තා, තෙසු බ්‍රහ්මපාරිසර්ප්ව පන පරිතෙත්තන අභිනිබ්බත්තා තෙසං කපපස්ස තතියො භාගො ආයුප්පමාණං, බ්‍රහ්මපුරොගිතා මජ්ඣිමෙන, තෙසං උපබ්බිකපෙසා ආයුප්පමාණං, කායො ච නෙසං විපජාරිකත්තරො ච ගොති, මහාබ්‍රහ්මානො පණීතෙන, තෙසං කපෙසා ආයුප්පමාණං, කායො පන තෙසං අතිවිජාරි කොච ගොති. ඉතිතෙ කායස්ස නානත්තා පඨමජ්ඣානවසෙන සඤ්ඤාය එකත්තා නානත්ත කායා, එකත්තසඤ්ඤාදිනොති චෙදිතබ්බා. යථාච තෙ එවං චතුසු අපායෙසු සත්තා තීරයෙසු හි කෙසංචි ගාමුත්තං කෙසංචි අබ්බියොජනං කෙසංචි යොජනං අත්තභාවො ගොති, දෙවදත්තස්ස පන යොජන සතිකො ජනො, තීරච්ඡානෙසුපි කෙචි බුද්ධකා කෙචි මහත්තා, පෙත්තිවිසයෙසුපි කෙචි සභීයත්තං කෙචි සත්තති හත්තං කෙචි අසීතිහත්තං ගොනති කෙචි සුවණ්ණො කෙචි දුබ්බණ්ණො ගොනති, තථා කාලකර්ම¹ අසුරා. අපිචෙත්ථ දීඝපිඨිකපෙතා නාම සභී යොජනිකාපි ගොනති සඤ්ඤා පන සබ්බෙසමපි අකුසලවිපාක අභෙතුකාච ගොති, ඉතිආපාසිකාපි නානත්තකායා එකත්තසඤ්ඤාදි නොකෙචි සංඛං ගච්ඡන්ති, “ආභස්සරා”ති: දඬුකකාය අච්චිවිය එතෙසං සරීරතො ආභා ජීජ්ජාමි ජීජ්ජාමි පතන්ති විය සරති විසරතිති ආභස්සරා, තෙසු පච්ඡන්තයෙන දුතිය තතියජ්ඣාන වයං පරිත්තං භාවෙත්වා උප්පත්තා පරිත්තභා නාම ගොනති, තෙසං චෙකප්පා ආයුප්පමාණං, මජ්ඣිමං භාවෙත්වා උප්පත්තා අප්පමාණා නාම ගොනති තෙසං චත්තාරෙ කප්පා ආයුප්පමාණං, පණීතං භාවෙත්වා උප්පත්තා ආභස්සරා නාම ගොනති, තෙසං අභිකප්පා ආයුප්පමාණං, ඉධ පන උක්කඨපරිචේදවසෙන සබ්බෙපි තෙ ගතිනා, සබ්බෙසං හි තෙසං කායො එකවිපජාරෙච ගොති, සඤ්ඤා පන අවි තක්කවිචාරමත්තා වා අවිතක්කඅවිචාර වාති නානා. “සුභ

කිංඤ්ඤා”ති:¹ සුභෙන ඔකින්නා විකිණ්ණො සුභෙන සරිරප්පහා වණ්ණෙන එකසනාති අත්ථො. එතෙසං හි න ආභස්සරුතං විය ජිජ්ජාඤා ජිජ්ජාඤා පහා ගච්ඡති, පටිකතයෙ පන පරිත්ත මජ්ඣම පණ්ණාසකං වතුන්ථස්සානස්ස වසෙන සොළස වතනිංස වතුසභිකප්පා යුක්තා පරිත්තසුභ අප්පමාණසුභ සුභකිණ්ණා නාම හුත්වා නිබ්බත්තනති, ඉති සබ්බෙපි තෙ එකත්තකායාවෙව වතුන්ථස්සානසංඝද්දය එකත්ත සංඝද්දිනොවාති වෙදිභබ්බො. වෙගපථලාපි වතුන්ථවිඤ්ඤාණසීතිමෙව භජනති, අසංඝද්දසත්තා විඤ්ඤාණොභාවා එත්ථසංගහං න ගච්ඡනති, සත්තාවාසෙසු ගච්ඡනති, සුඛාවාසාපි විචට්ටපකං ධීතා න සබ්බ කාලිකා කප්පසතසගස්සමපි අසංවෙය්‍යමපි බුඞ්දසංඝද්ද ලොකො න උපපජ්ජනති, සොළසකප්පසගස්සබ්බත්තරෙ බුඞ්දසු උපපජ්ජනොසු යෙව උපපජ්ජනති, ධම්මවික්කප්පවත්තස්ස භගවතො ඛක්ඛාවාරුතාන සද්දිසා භොනති, තස්මා තෙව විඤ්ඤාණසීතිං න සත්තාවාසං භජනති, මහාසීවත්ථෙරො පන “නබ්බො පන සො සාරිපුත්ත සත්තාවාසො සුලභරුපො යො මයා අනාවුන්ථපුබ්බො ඉමිනා දීඝෙන අඩුනා අඤ්ඤත්‍ර සුඛාවාසෙති දෙවෙහි”ති. ඉමිනා සුත්තෙන සුඛාවාසාපි වතුන්ථ විඤ්ඤාණසීතිං වතුන්ථසත්තාවාසං යෙව භජනතිච්චදති, තං අප්පරිබාහියත්තා සුත්තස්ස අනුඤ්ඤාහං, “සබ්බසො රූපසංඝද්දා න”නති: ආදිනං අත්ථො විසුඛිමයෙන වුද්ධො. තෙවසංඝද්දනාසංඝද්ද යතනං පන යථෙව සංඝද්දය, එවං විඤ්ඤාණස්සාපි සුබ්බමත්තා තෙව විඤ්ඤාණං නාවිඤ්ඤාණං, තස්මා විඤ්ඤාණසීතිසු අවත්වා ආයතනෙසු වුද්ධො, “නත්‍රා”ති: තාසු විඤ්ඤාණසීතිසු, “නච පජ්ජාති”ති: නච විඤ්ඤාණසීතිං පජ්ජනාති, “නස්සාව සමුදය”නති: අවිජ්ජාසමුදයා රූපසමුදයොති ආදිනා නයෙන තස්සා සමුදයං ව පජ්ජනාති, “නස්සා ව අත්ථමම”නති: අවිජ්ජා නිරොධා රූපනිරොධොති ආදිනා නයෙන තස්සා අත්ථමං ව පජ්ජනාති, “අස්සාද”නති: රූපං පටිච්ච=පෙ=යං විඤ්ඤාණං පටිච්ච උපපජ්ජති සුඛං සොමනස්සං අයං විඤ්ඤාණස්ස අස්සාදෙති. එවං නස්ස අස්සාදා ව පජ්ජනාති, “ආදිනම”නති: යං රූපං=පෙ=යං විඤ්ඤාණං අනිච්චං දුක්ඛං විපරිනාමධම්මං අයං විඤ්ඤාණස්ස ආදිනවොති එවං තස්සා ආදිනමං ව පජ්ජනාති, “නිස්සර ණ”නති: යො රූපසම්ම=පෙ=යො විඤ්ඤාණෙ ඡන්දරගච්ඡින යො ඡන්ද රගප්පහානං, ඉදං විඤ්ඤාණස්මා නිස්සරණනති එවං තස්සා නිස්සරණං ව පජ්ජනාති, “කල්ලංකු ගෙනා”ති: යුත්තනල්ල තෙන භික්ඛුනා හං විඤ්ඤාණසීතිං තණ්හාමානදිභිනං වසෙන අගනති වා මමනන වා අභි නන්දිභුනති, එතෙත්‍රපායෙන සබ්බන්ථ අත්ථො වෙදිභබ්බො. යන්ථ පන රූපං නත්ථි තන්ථ වතුන්තං ඛක්ඛානං වසෙන, යන්ථ විඤ්ඤාණං නත්ථි තන්ථ එකස්ස ඛක්ඛස්ස වසෙන සමුදයාදයො වෙදිතබ්බො. ආහාරසමුදයා ආහාරනිරොධාති ඉදං වෙත්ථ පදං න යොජේතබ්බො. “සත්තො වො ආනද භික්ඛු”ති: යද්ධො ආනද භික්ඛු අනුපාදා විමුත්තොති

1. සුභකිණ්ණාති. පොත්තෙසු ආගතපාඨො.

වතුහි උපාදානෙහි අගගෙනා විමුතෙනා, “පඤ්ඤා විමුතෙනා”¹හි: පඤ්ඤා විමුතෙනා, අභිවිමොකෙහි අභවිකතා පඤ්ඤාබලෙන ව නාමකායසංඝ ව රූපකායසංඝ ව අපචතා. කතා විමුතෙනාහි අන්‍යෝ, සො සුඛබ්බිපසංඝකොව පඨමජ්ඣානාදිසු අඤ්ඤානරභිමං ධතො අරහත්තං පතෙනාමාති පච්චිධො ගොති. චුත්තමපි වෙනං: “කත මොව පුග්ගලො පඤ්ඤා විමුතෙනා? ඉධෙකච්චො පුග්ගලො නගෙව බො අභිවිමොකෙහි කායෙන සුසංඝිතො විහරති පඤ්ඤාය වසං දිස්වා ආසවා පරික්ඛිණං ගොනති අයං. චුච්චති පුග්ගලො පඤ්ඤා විමුතෙනා”²හි එවං එකසං භික්ඛුනො නිග්ගමනං ව නාමං ව දසෙස්සා ඉතරස්ස දසෙස්සා “අභිබ්බො ඉමෙ”³හි ආදිමාග, තත්ථ විමොකෙධාති⁴ කෙනාදෙන විමොකෙධාති අධිමුච්චනාදෙන බො පනායං අධිමුච්ච නාදො නාම පච්චතිකාධමෙහි ව සුසුමුච්චනාදො ආරම්භෙත්තව අභිරතිවසෙන සුසුමුච්චනාදො පිතු අංකෙ විසංඝමගපච්චමගසං දුර කසං සයනං විය අතිග්ගතිතභාවෙන නිරුක්ඛනාය ආරම්භෙත්තවත්තතිති චුත්තං ගොති, අයං පනන්‍යො පච්චිමෙ විමොකෙහි තත්ථ පුරිමෙසු සබ්බෙසු අත්ථි, “රූපිරූපානි පසංඝති”⁵හි: එත්ථ අජ්ඣාතං කෙසාදිසු නීලකසිනාදිසු නීලකසිනාදි වසෙන උපාදිතං රූපජ්ඣානං රූපං තදස්ස අත්ථිති රූපි; “ඛණ්ඩාරූපානි පසංඝති”⁶හි: ඛණ්ඩාපි නීලකසිණාදිති රූපානි කුඤ්ඤාතා පසංඝති ඉමිනා අජ්ඣාතා ඛණ්ඩාවන්තූකෙසු කසිණෙසු උපාදිතජ්ඣානසං පුග්ගලසං වත්තාරි රූපාවචරජ්ඣානානි දසසිතානි, “අජ්ඣාතං අරූපපඤ්ඤා”⁷හි: අජ්ඣාතං නරූපපඤ්ඤා අත්තනො කෙසාදිසු අනුපාදිතරූපාවච රජ්ඣානෙසුති අන්‍යෝ, ඉමිනා ඛණ්ඩා පරික්ඛමං නතො ඛණ්ඩාව උපාදිතජ්ඣානසං පුග්ගලසං රූපාවචරජ්ඣානානි දසසිතානි, “සුභනෙත්ථ අධිමුතෙනා ගොති”⁸හි: ඉමිනා ‘සුචිත්තෙසු නිලාදිසු වණ්ණකසිණෙසු කුඤ්ඤානානි දසසිතානි, තත්ථ නිවාපි. අනෙතො අප්ප නායං සුභනාති ආභොගො තත්ථ යො පන සුචිත්තං සුභං කසිණං ආරම්භං කතො විහරති සො යස්මා සුභනාති අධිමුතෙනා ගොතිති වත්තබ්බතං ආපජ්ජති, තස්මා එවං දෙසනා කතා, පච්චිමෙද මග්ගෙ පන කථං සුභනෙත්ථ අධිමුතෙනා ගොතිති විමොකෙධා “ඉධ භික්ඛු මෙත්තාසභගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති, මෙත්තාය භාවිතත්තා සත්තා අප්පටිකකුලා ගොනති, කරුණං-මුදිතා-උපෙචා සභගතෙන වෙනසා එකං දිසං ඵරිත්වා විහරති උපෙකාය භාවි තත්තාසත්තා අප්පටිකකුලා ගොනති එවං සුභනෙත්ථ අධිමුතෙනා ගොනති”⁹හි විමොකෙධාති චුත්තං, “සබ්බසො රූපපඤ්ඤාන”¹⁰හි: ආදිසු යං වත්තබ්බං තං සබ්බං විසුඛිමග්ග චුත්තමෙව, “අයං අභිමො විමොකෙධා”¹¹හි: අයං වතුනං බක්ඛානං සබ්බසො විසුඛිත්තා”¹² විමුත්තත්තා අභිමො උත්තමො විමොකෙධා නාම, “අනුලොම”¹³හි: ආදිතො පඨාය යාව පරියොසානා, “පටිලොම”¹⁴හි: පරියොසා

තතො පඨාය යාච අදිතො, “අනුලොම පටිලොම”නති: ඉදං අතිපගුණතො සමාපත්තිනං අභිචාච ඉතොවිතො ච සවරණ වසෙන වුත්තං, “සද්ධිච්ඡක්ක”නති: ඔකාසදිපනං, යත් යත් ඔකාසෙ ඉවත්ති, “සද්ධිච්ඡක්ක”නති: සමාපත්තිදිපනං, යං යං සමාපත්තිං ඉවත්ති. “යාචතිච්ඡක්ක”නති: අභානපරිවේදදිපනං, යාවතකං අභානං ඉවත්ති. “සමාපජ්ජති”ති: තං තං සමාපත්තිං පටිසති, “චුළාති”ති: තතො වුළාය තිස්සති, “උභයොභාගවිමුත්තො”ති: විනිභාගෙගිවිමුත්තො, අරුපසමාපත්තියා රූපකායතො විමුත්තො, මග්ගෙන නාමකායතො විමුත්තොති. වුත්තමපි වෙනං:-

“අවි යථා වාතවෙනෙක ඛිත්තො (උපසිචාති භගවා)

අත්ථං ඵලෙති න උපෙති සබ්බසං,

ඵචං මුතී නාමකායං විමුත්තො

අත්ථං ඵලෙති න උපෙති සබ්බසං”ති.

සො පනෙස උභතො භාගවිමුත්තො ආකාසානවායනනාදිසු අඤ්ඤාතරතො වුළාය අරහත්තං පනෙතො ච අනාභාමී හුළා නිරෝධා වුළාය අරහත්තං පනෙතො වාති පච්චිධො භොති. කෙච්ච පන සමා රූපාවචරවතුත්ථකානමපි දුච්ඡිකං උපෙක්කාසභගතං අරුපාවච රථකානමපි තාදිසමෙව, තසමා රූපාවචරවතුත්ථකානතො වුළාය අරහත්තං පනෙතොපි උභතො භාගවිමුත්තොති. අයමපන උභතො භාගවිමුත්තපඤ්ඤා ගෙඨා ලොහපාසාදෙ සමුද්දතිත්වා තෙපිටක වුලුසුමතතෙරස්ස වග්ගොනං නිස්සාය විරෙන විනිවුත්තං පනෙතො, කිරිවිහාරෙ කිර පේරස්ස අනෙතවාසිකො ඵකස්ස පිණ්ඩපාතිකස්ස මුඛතොච තං පඤ්ඤං සුළා ආග, ආවුසො ගෙඨා ලොහපාසාදෙ අච්ඡාකං ආචරියස්ස ධම්මං වග්ගොයතො න කෙනචි සුතපුබ්බනති, කිං පන භනෙන පේරෙ අවචාති. රූපාවචරවතුත්ථකානං කිවාපි දුච්ඡිකං උපෙක්කාසභගතං කිලෙසෙ ව වික්කමෙනති කිලෙසානං පන ආසත්තපනෙව විරුහනසානෙ සමුදාවරති. ඉමෙ හි කිලෙසා නාම පච්චොකාරහවෙ නිලාදිසු අඤ්ඤාතරං ආරම්භං උපනිස්සාය සමුදාවරනති. රූපාවචරථකානං ච තං ආරම්භං න සමතික්කමති තස්මා සබ්බසො රූපං නිවත්තෙත්වා අරුපථකානවසෙන කිලෙසෙ වික්කමෙනත්වා අරහත්තං පනෙතො උභතොභාගවිමුත්තො ඉදං ආවුසො පේරෙ අවච. ඉදං ච පන වත්වා ඉදං සුත්තමාගරි:- “කතමො ච පුග්ගලො උභතොභාගවිමුත්තො? ඉධෙකවෙචා පුග්ගලො අභවිමොනෙක කායෙති පුසසිත්වා විහරති, පඤ්ඤය වස්ස දිත්වා ආසවා පරික්ඛිණා භොනති අයං චුවචති පුග්ගලො උභතොභාග විමුත්තො”ති. “ඉමාස ම ආනඤ උභයොභාගවිමුත්තානිසා”ති: ආනඤ ඉතො උභතො භාගවිමුත්තතො, සෙසං සබ්බත්ථ උත්තාන මෙවාති.

මහානිදානසුත්තවග්ගොනා

ති සි තා.

මහාපරිනිබ්බාණ සුත්තවණ්ණනා- 6.

එවං මෙ සුත්තනි මහාපරිනිබ්බාණසුත්තං, තත්ත්වායං අනුපුබ්බපද වණ්ණනා, “ගිජ්ඣකුටෙ”ති: ගිජ්ඣා වා තස්ස කුටෙසු වසිංසු ගිජ්ඣ සද්දිසං වා තස්ස කුටං අජිජි ගිජ්ඣකුටො, තස්මිං ගිජ්ඣකුටෙ. “අභි සායුකාමො”ති: අභිභවනන්දාය යාතුකාමො. “වජ්ජී”ති: වජ්ජ රුජ්ඣනො. “එවං මග්ගිකෙ”ති: එවං මග්ගියා රාජ්ඣියා සමන්තා ගතෙ, එහෙත නෙසං සමග්ගභාවං කපේසි. “එවං මහානුභා ටෙ”ති: එවං මහනෙතන ආනුභාවෙන සමන්තාගතෙ, එතෙන නෙසං ගජ්ජිප්පාදීසු කතසික්ඛතං කපේසි. යං සන්ධියා වුත්තං. “සික්ඛිතා වතීමෙ ලිච්ඡිකුමාරකා සුසික්ඛිතා වතීමෙ ලිච්ඡිකුමාරකා යත්තති නාම සුමුමෙන තාලවර්ගගලෙන අසනං අභිපාතසිංසානති පොඬිබානුපොඬිබං අවිරුධිතං”ති. “උච්ඡජ්ජාමි”ති:¹ උච්ඡජ්ජිසාමි. “විනාසෙසාමි”ති: නාසෙසාමි, අදසානං නසිසාමි. “අනිස වාසක”නති: එත්ථ න අයොති අනගො, අවසිසියා එතං නාම. ගිතා: ව සුඛං ව විගස්සති වික්ඛිපතීති වාසකං, ඤාති පාරිජ්ඣඤාදීනං එතං නාමං. “ආපාදෙසාමි”ති: පාපසිසාමි. ඉති කිර සොඨාන නිසර්ජාදීසු ඉදං සුඛිකප්පනමෙව කපේති. ගමනසර්ජා හොථාති එවං බලකායං ආණාපෙසි. කසමා? ගමනායං කිර එකං පට්ටනගාමං නිසායං අබයොජනං අජ්ජනසත්තනො ආණා, අබයොජනං ලිච්ඡි නං, එත්ථ පන ආණාපට්ටනිසානං හොතීති අත්ථො. තත්ත්වාපි ච පබ්බතපාදතො මහගස්ස ගනුභණ්ඩං ඔතරති තං සුත්තා අජ්ජ යාමි සෙවයාමිති අජ්ජනසත්තනො සංවිදගන්තස්සෙව ලිච්ඡිවිනො සමග්ගා සමමොදමානා පුරෙතරං ගන්තො සබ්බං ගණ්ණනාති අජ්ජනසත්ත පච්ඡා ආගන්තො තං පට්ටනිං ඤාති කුජ්ඣිති: ගච්ඡති තෙ පුන සංවච්ඡ රෙපි තපේව කරෙන්නති අථ සො බලවාසාතච්ඡතො තද්ද එවමකාසි තතො විනෙතසි ගණේන සබ්බං සුඛං නාම භාරියං එකොපි මොඝ පහාරෙ නාම තත්ථි එකෙ න බො පන පණ්ණිතෙන සබ්බං මනෙතන්තො කාරොන්තො නිපපරාබො හොති. පණ්ණිතො ච සන්ධාර සද්දිසො නාම තත්ථි සන්ධා ච අවිදුරෙ ධුරවිහාරෙ වසති ගන්තුං පෙසෙති: පුච්ඡාමි සවෙ මෙ ගතෙන කොපි අත්ථො හවිස්සති සන්ධා තුණ්හි හවිස්සති අනත්ථො පන සති කිං රඤ්ඤා තත්ථ ගමනෙතාති වක්ඛ තීති සො වස්සකාරං බ්‍රාහ්මණං පෙසෙසි. බ්‍රාහ්මණො ගන්තො හග වතො තමත්ථං ආරෙවෙසි තෙන වුත්තං. “අථ බො රුජ්ජ=පෙ=ආපා දෙසාමි වජ්ජ”ති. “හගවන්තං විජ්ජාමාණො”ති: ටෙරෙ වත්තසි සෙන ධන්තො හගවන්තං විජ්ජති. හගවතො පන සීතං වා උණං වා තත්ථි හගවා බ්‍රාහ්මණස්ස වට්ඨනං සුත්තා තෙන සබ්බං අමනෙතන්තො

පෙරෙන සථිං මනෙතතුතාමො “**කිංගි නෙ ආනඤ්ඤා**”න්ති ආදි මාහ. “අභිණං සංගිපානා”ති: දිවසස්ස තික්ඛිතතුං සන්ති පතනාපි අනාරතාර සන්තිපතනාපි අභිණසන්තිපානා නාම. “**සංගිපානබ්බලා**”ති, හිසොපි සන්තිපතිතමා පුරිම දිවසමපි සන්තිපතිතමා පුත අජ් කිමඤ්ඤං සන්තිපතිතා හොමාති වොසානං අනාපජ්ජනා සන්තිපාතබ්බලා නාම හොනති. “**සාව කිවචා**”ති: යත්තකං කාලං, “**වුඞ්ඤෙව ආනඤ චජ්ජිතං පාටිකඛ්ඛා නො පටිඝානී**”ති: අභිණං අසන්තිපතනා හි දිසාවිදිසාසු ආගතං සාසනං න සුණන්ති තතො අසුකගාමසීමා වා නිගමසීමා වා ආකුලා අසු කඨානෙ වොර පරිසුඝිතාති න ජනන්ති, වොරපි පමත්තා රාජ නොති ඤාතා ගාමනිගමාදීනි පහරනා ජනපදං නාසෙනති, එවං රාජ්ජනං පරිහානි හොති, අභිණං සන්තිපතනා පන තං තං පවත්තිං සුණන්ති, තතො බලං පෙසෙත්වා අමිත්තමද්දනං කරොන්ති, වොරපි අපාමත්තා රාජනො න සක්ඛා අමෙග්ගි වග්ගබ්බිතෙග්ගි විවරිතුන්ති හිජ්ජිතා පලායන්ති එවං රාජ්ජනං වුඞ්ඤි හොති තෙන වුත්තං:-**වුඞ්ඤෙව ආනඤ චජ්ජිතං පාටිකඛ්ඛා නො පටිඝානීති**, තත්ථ “**පාටිකඛ්ඛා**”ති: ඉච්ඡිතබ්බං. අවස්සං හවිස්සතිති එවං දඨබ්බාති අත්ථො. “**සමග්ගා**”ති: ආදිසු සන්තිපාතභෙරිගා නියග්ග තාය අජ් මෙ කිවචං අත්ථි මඛගලං අත්ථිති නික්ඛෙපං කරෙන්නා න සමග්ගා සන්තිපතන්ති නාම භෙරිසද්දං පන සුත්ථාව භුජමානාපි අලං කුරුමානාපි වත්ථාති නිවාසෙනාපි අභිසංඝාතා ව අභිසංඝාතා ව වත්ථං නිවාසගමනාව සන්තිපතනා සමග්ගා සන්තිපතන්ති නාම සන්තිපතිතාව පන විනෙත්වා මනෙත්වා කත්තබ්බං කත්වා එක තොව අවුඨගන්තා න සමග්ගා වුඨගන්ති නාම, එවං වුඞ්ඤෙසු හි යෙ පඨමං ගච්ඡන්ති තෙසං එවං හොති අමෙග්ගි බාහිරකථාව සුතා න ඉද්දති විනිව්ජ්ජකථා හවිස්සතිති එකතොවුඨගන්තා පන සමග්ගා වුඨගන්ති නාම අපිච අසුකඨානෙසු ගාමසීමා වා නිගමසීමා වා ආකුලා වොරා වා පරිසුඝිතාති සුත්වා කො ගන්තා ඉමං අමිත්ත මද්දනං කරිස්සතිති වුත්තෙ අගං පඨමං අගං පඨමන්ති වත්ථා ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වුඨගන්ති නාම එකස්ස පන කමමනෙත ඕඨිද මානෙ සෙසා රාජනො පුත්තභාතරො පෙසෙත්වා තස්ස කමමනතං උපත්ථගගමනාපි ආගතතුකරාජනං අසුකස්ස ගෙගං ගච්ඡතු අසු කස්ස ගෙගං ගච්ඡතුති අවත්වා සබ්බෙ එකත්වා සංගණනනාපි එකස්ස මඛගලෙ වා රොගෙ වා අඤ්ඤාසමිං වා පන තාදිසෙ සුඛ දුක්ඛෙ උප්පනෙත සබ්බෙ තත්ථ සභායභාවං ගච්ඡන්තාපි සමග්ගා වජ්ජිකරණීයාති කරොන්ති නාම. “**අප්පඤ්ඤා**”න්ති: ආදිසු පුබ්බෙ අකතසුංකං වා බලිං වා දණ්ඩං වා ආහරාපෙනා අප්පඤ්ඤාතො පඤ්ඤපෙනති නාම පොරාණකපවෙණීයා ආගතමෙව පන අනාහරා පෙනතා පඤ්ඤාතං සමුච්ඡන්ති නාම, වොරොති ගහෙත්වා දස්සිතෙ අවිනිව්ජ්ජිතාව ඡෙජ්ඣෙජ්ජං අනුසාසනා පොරාණං

වජ්ජබමමං සමාදාය න වත්තනාති නාම, තෙසං අපඤ්ඤාත්තං පඤ්ඤා පෙනානානං අභිතච සුංකාදීහි පිළිගා මනුස්සා අතිඋපදානචානා නො ඉමෙසං විජ්ජනෙ වසිස්සාතිති පච්චන්තං. පවිසිත්වා චොරාචා චොර සභායා වා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති පඤ්ඤාත්තං. සමුච්ඡිද්දන්තානං පච්චෙණ්ණි ආගතාති සුඛකාදීති අගණ්හතං. කොසො පරිභායති තනො හත්තිඅස්සබලකායමරොධාදයො යථා තිබ්බං වට්ටං. අලහමානා ථාමෙන බලෙන පරිභායන්ති නෙ තෙව සුඛකමා ගොන්ති න පාරි වරියකමා, පොරාණං වජ්ජබමමං සමාදාය අවත්තනානං විජ්ජනෙ මනුස්සා අචානං පුත්තං පිතරං භාතරං අචොරං යෙව චොරොති කත්වා ජිද්දංසු භිද්දංසුති කුර්ඤ්ඤා පච්චන්තං. පවිසිත්වා චොරා වා චොරසභායාචා හුත්වා ජනපදං පහරන්ති, එවං රාජ්ජනං පරිභාති ගොති අපඤ්ඤාත්තං න පඤ්ඤාපෙනානං. පන පච්චෙණ්ණි ආගතමෙව රාජනො කරොන්ති මනුස්සා හඬකුඨා කසිවණ්ණිජාදිකෙ කමමනො සමපාදෙනති. පඤ්ඤාත්තං අසමුච්ඡිද්දන්තානං පච්චෙණ්ණි ආගතාති සුඛකාදීති අගණ්හතං. කොසො වසිති. තනො හත්තිඅස්සබලකාය මරොධාදයො යථා තිබ්බං වට්ටං. අලහමානා ථාමබලසමපන්නා සුඛකම මාචෙව පාරිවරියකමා ව ගොන්ති. “පොරාණං වජ්ජබමම”නති: එත්ථ පුබ්බෙ කිර වජ්ජරාජනො අයං චොරොති ආනෙත්වා දාසියෙන ගණ්හථ තං. චොරන්ති අවත්වා විනිවජ්ජයමගාමනානං දෙනති නෙ විනිවජ්ජිත්වා සචෙ අචොරො ගොති විස්සාජෙත්ති. සචෙ චොරො ගොති අත්තනා කිම් අවත්වා චොරාජිකානං දෙනති තෙපි විනිවජ්ජි තිත්වා අචොරො චෙ විස්සාජෙත්ති. චොරො චෙ සුත්තධරු¹ නාම ගොන්ති නෙසං දෙනති තෙපි විනිවජ්ජිත්වා අචොරො චෙ විස්සාජෙත්ති. චොරො චෙ අඬකුලිකානං දෙනති තෙපි තථෙව කත්වා සෙතාපතිස්ස, සෙතාපති උපරාජස්ස උපරාජ රඤ්ඤා රාජ විනිවජ්ජි තිත්වා අචොරො චෙ විස්සාජෙත්ති සචෙ පන චොරො ගොති පච්චෙණ්ණි පොත්ථකං වාචාපෙති තත්ථ යෙන ඉදං නාම කතං තස්ස අයං නාම දුණ්ඤාති ලිඛිතං, රාජ තස්ස කිරියං තෙන සමානෙත්වා තදනුච්ඡ විකං දණ්ඨං කරොති ඉති එවං. පොරාණං වජ්ජබමමං සමාදාය වත්තනානං මනුස්සා න උක්ඛායන්ති රාජනො පොරාණකපච්චෙණ්ණියා කමමං කරොන්ති එතෙසං දෙසො නත්ති අචානං යෙව දෙසොති අපමත්තා කමමනො කරොන්ති. එවං රාජ්ජනං වුච්ඡි ගොති. තෙන වුත්තං:—“වුච්ඡි යෙව ආනන්ද වජ්ජනං පාරිකංඛා නො පරිභාතිති.

“සභ්භගණෙන”ති: යඬ්ඛිති තෙ සභ්භකාරං කරොන්තා සුදුර මෙව කරොන්ති. “ගරුකගණෙන”ති: ගරුභාවං පච්චිපඬ්ඨපෙත්වාච කරොන්ති. “මානෙගණෙන”ති: මනෙත පියායන්ති. “පුජෙගණෙන”ති: නිපච්චාභාරං දස්සන්ති. “සොදානං මඤ්ඤාගණෙන”ති: දිවසස්ස චෙ තයො වාගර උපඝාතං ගන්ත්වා තෙසං කථං සොභබ්බං සමානබ්බං

මඤ්ඤානති, තත්ථ සෙ එවං මහලලකානං රංජුතං සකකාරාදිති න කරොනති ඔවාදන්තාය ව නෙසං උපසානං න ගව්ඡනති තෙ තෙති විසංඝා අනෙ වදිගමානා කිළාපසුතා රජ්ජනො පරිභායනති. සෙ පන තථා පටිපජ්ජනති තෙසං මහලලකරාජනො ඉදං කාතබ්බං ඉදං න කාතබ්බනති පොරාණං පවෙණිං ආවිකකනති සඛ්භාමං පත්වාපි එවං පටිසිත්තබ්බං එවං නිවත්තිත්තබ්බනති¹ උපායං දසෙය්‍යනති තෙ තෙති ඔවදිගමානා යථා ඔවාදං පටිපජ්ජන්තා සකෙකානති රජ්ජපවෙණිං සන්තානෙත්තුං, තෙන වුත්තං:-“වුඞ්ඞි සෙව ආනන්ද වජ්ජනං පාටිකඛ්ඛා නො පරිභානී”ති.

“ඤාලිජථිසො”ති: ඤාලසරණියො “ඤාලඤාමාජිසො”ති: අති විඩා තාසං ධිතරො, “බග්ගායසපසසඤා”ති: එත්ථ ඔක්කසායාති වා පසසායාති වා පසසායාකාරසෙය්‍යවෙතං නාමං, උක්කසායාතිපි පඨනති. තත්ථ “බග්ගායසා”ති: අවකසිත්වා² ආකඛිසිත්වා, “පසසඤා”ති: අභි ගවිත්වා අපේක්කාත්ථරිත්වාති අයං වචනත්ථො. එවං හි කරොන්තානං විජ්ජෙ මනුස්සා අමහාසං ගෙගෙ පුත්තමානරොපි බෙළසිංසාණි කාදිති මුලෙන අපනෙත්වා සංවඛිසිත්තධිතරොපි ඉමෙරාජනො බලකකාරෙන ගගෙත්වා අත්තනො සරෙ වාසෙන්නිති කුපිතා පච්චන්තං පටිසිත්වා වොරු වා වොරසභායා වා හුත්වා ජනපදං පහ රනති. එවං අකරොන්තානං පන විජ්ජෙ මනුස්සා අපොසස්සකකා සකාති කමමාති කරොන්තා රාජකොසං වඩෙස්නති එවමෙත්ථ වුඞ්ඞිතා නියො වෙදිතබ්බා. “වජ්ජනං වජ්ජිවෙතිසානී”ති: වජ්ජරාජුතං වජ්ජරථෙ විතතිනාතථෙන වෙතිසානිති ලඛිතාමාති යක්කඝාතාති. “අබ්බගහන්ති”ති: අනෙතා නගරෙ ධීතාති. “බාග්ගති”ති: බහි නගරෙ ධීතාති. “දිත්තිපුබ්බ”නති: පුබ්බෙ දිත්තං. “කන්ත පුබ්බ”නති: පුබ්බෙ කතං. “නො පටිභාපෙය්‍යන්ති”ති: අපරිභා පෙත්වා යථාපචන්තමෙව කරිස්සන්ති ධම්මිකං බලිං පරිභාපෙන්නානං හි දෙවතා ආරක්ඛං සුසංවිහිතං න කරෙන්නති අනුප්පන්නං දුක්ඛං ජනෙත්තුං අසකෙකාන්තාපි උප්පන්නං කාසසිසරොගාදිං වඩෙස්නති සඛ්භාමෙ පතෙත සභායා න ගොනති අපරිභාපෙන්නානං පන ආරක්ඛං සුසංවිහිතං කරොනති; අනුප්පන්නං සුඛං උප්පාදෙත්තුං අසකෙකාන්තාපි උප්පන්නං කාසසිසරොගාදිං හරනති. සඛ්භාම සිසෙ සභායා ගොනති එවමෙත්ථ වුඞ්ඞිතානියො ථෙවදිතබ්බා. “බමම්ඝං රක්ඛාමරණගුහනී”නති: එත්ථ රක්ඛා එව යථා අතිවිජ්ජනං නාගව්ඡති එවං ආවරණතො ආවරණං, යථා ඉව්ඡිතං න විනස්සති එවං ගොපායනතො ගුහති, තත්ථ බලකායෙන පරිවාරෙත්වා රක්ඛණං පබ්බජිත්තානං ධම්මිකාරක්ඛාමරණගුහනිනාම න ගොති. යථා පන විහාරස්ස උපවනෙ රුක්කෙ න ජිකුහනි වාජිකා වජ්ජං න කරෙන්නති, පොකුරණිස්ස මචෙත්ථ න ගණනනති එවං කරණං ධම්මිකාරක්ඛාමරණ

1. ම. නිග්ගමිතබ්බනති.

2. ම. අවකසෙත්ථා.

ගුණි නාම, “කීනති අනාගතාවා”¹ති: ඉමිනා පන තෙසං එවං පච්චුපසිත විතතසන්නානොති² විතතපච්චන්ති. පුච්ඡති. තත්ථ යෙ අනාගතානං අරහන්තානං ආගමනං න ඉච්ඡන්ති, ශ්‍රෙ අස්සඛා හොනති, අප්පසන්නා. පබ්බජිතෙ සම්පන්නෙ පච්චුග්ගමනං න කඤ්ඤති ගන්තවා න පස්සන්ති පටිසංචාරං න කඤ්ඤති පඤ්ඤං න පුච්ඡන්ති ධම්මං න සුඤ්ඤති දුක්ඛං න දෙනති අනුමොදනං න සුඤ්ඤති නිවාසනස්ථානං න සංවිදගන්ති, අප් නෙසං අවශේෂො අබ්බුග්ගච්ඡති. අසුකො නාම රුජ අස්සඛො අප්පසන්නො පබ්බජිතෙ සම්පන්නෙ පච්චුග්ගමනං න කඤ්ඤති=පෙ=නිවාසනස්ථානං න සංවිදගතිති තං සුත්වා පබ්බජිතා තස්ස නගරවාරෙන නගච්ඡන්ති, ගච්ඡන්තාපි නගරං න පටිසන්ති එවං අනාගතානං අරහන්තානං අනාගතමෙව හොති ආගතානම්පි එංසුචිභාරෙ අසති යෙපි අඤ්ඤති ආගතා තෙ වසිස්සාමාති තාව විනේනවා ආගතම්භා ඉමෙසං පන රුජ්ඣං ඉමිනා නිභාරෙන කො වසිස්සාතිති නිකම්භිතා ගච්ඡන්ති, එවං අනාගතෙසු අනාගච්ඡන්තෙසු ආගතෙසු දුක්ඛං විහරන්තෙසු සො දෙසො පබ්බජිතානං අනාවාසො හොති තතො දෙවතාරක්ඛා නහොති, දෙවතාරක්ඛාය අසති අමනුස්සා ඕකාසං ලහන්ති අමනුස්සා උස්සන්තා අනුප්පන්නං ව්‍යාධිං උප්පාදෙනති සීලවන්තානං දස්සන් පඤ්ඤපුච්ඡනාදිවඤ්ඤකස්ස පුඤ්ඤස්ස අනාගමො හොති විපරියායෙන පන යථාචුත්තතණ්ණපක්ඛවිපරිතස්ස සුක්ඛපක්ඛස්ස සම්භවො හොතිති එවමෙත්ථ චුච්චිභාතියො වෙදිතබ්බා.

“එකමිදුහ”නති: ඉදං භගවා පුබ්බෙ වර්ජනං ඉමස්ස වර්ජසන්න කස්ස දෙසිතභාවප්පකාසනත්ථමාහ. තත්ථ “සාරඤ්ඤදෙවති ඔය”ති:³ එවං නාමකෙ විභාරෙ, අනුප්පන්නෙ කීර් වුබ්බෙ තත්ථ සාරඤ්දස්ස යක්ඛස්ස නිවාසනස්ථානං චෙතියං අහොසි, අපේත්ථ භගවතො විහාරං කාරුපෙසුං සො සාරඤ්දදෙවතියෙ² කතන්තා සාරඤ්ද³ චෙතියනෙව්ව සම්භං ගතො. “අකරණියා”ති: අකතන්තබ්බා අග භෙත්තබ්බාති අත්ථො. “ඤ්දං”ති: නිපාතමත්තා, “සුඛස්සා”ති: කරණත්ථෙ සාම්ච්චනං අභිමුඛසුඛෙන ගහෙතුං න සක්ඛාති අත්ථො. “අඤ්ඤානු උප්පාපනායා”ති: ඔපෙත්වා උප්පාපනං උප්පාපනා නාම අලං විවාදෙන ඉදුනි සම්භවා හොමාති හත්ථිඅස්සර්ථතිරඤ්ඤා සුවණ්ණොදිති පෙසෙත්වා සම්භහකරණං, එවං හි සම්භහං කත්වා කෙවලං විස්සාසෙත සක්ඛාගණනිදානති අත්ථො. “අඤ්ඤානු මිට්ඨ හෙදුයා”ති: ඔපෙත්වා මිට්ඨහෙදං, ඉමිනා අඤ්ඤාමඤ්ඤාහෙදං කත්වාපි සක්ඛා එතෙ ගහෙතුනති දස්සෙති. ඉදං බ්‍රාහ්මණො භගවතො කථාය නයං ලභිත්වා ආහ කිං පන භගවා බ්‍රාහ්මණස්ස ඉමාය කථාය නයලාභං ජනාතීති ආම ජනාති ජනන්තො කසමා කපේසි අනු කම්පාය, එවං කීර්ස්ස අහොසි මයා අකට්ඨෙනපි කතිපාභෙන ගන්තවා

1. ම. අවිත්තසන්නානොති.

2. ම. සාරන්තරෙ චෙතියෙ.

3. සාරන්තර.

සබ්බෙ භණ්ඩස්සති. කවිතො පන සමග්ගෙ භිද්දන්තො තිඨි සංවච්ඡ රෙඨි ගණ්ඩස්සති එතනකච්චි ජීවිතමෙව චරං එතනකං හි ජීවන්තො අත්තන්තො අභවන්තො පඨිඨාභූතං පුඤ්ඤං කාරිස්සන්ති.

“අභිනන්දියා”¹හි: විතො න නන්දියා. “අනුමොදියා”²හි: යාවසුතාසිතමිදං හොවා ගොතමෙනාති වාචාය අනුමොදියා, “පක්කාමි”³හි: රඤ්ඤ සන්තිකං ගතො. තතො නං රුජ් කිං ආචරිය භගවා අච්චාති පුච්ඡි සො යථා හො සමණස්ස ගොතමස්ස චචනං න සක්කා චජ්ඣ කෙනවි ගහෙතුං, අපිච උපලාපතාය වා මිථුහෙදෙන වා සක්කාති ආග. තතො නං රුජ් උපලාපතාය අමහාකං හත්ථි අස්සාදයො නස්සන්ති හෙදෙනෙව තෙ ගහෙස්සාම කිං කරොමාති පුච්ඡි, තෙනති මහාරුජ් තුලෙහ වජ්ඣ ආරබ්භ පරිසතිං කථං සමුච්ඡා පෙථ තතො අහං කිං තෙ මහාරුජ් තෙහි අත්තන්තො සන්තකෙහි කසිවණ්ණජාදීති කතො ජීවන්ත ඵනෙ රාජන්තොති චතො පක්ක මිස්සාමි, තතො තුලෙහ කිනත්තො ඵස බ්‍රාහ්මණො වජ්ඣ ආරබ්භ පචන්තං කථං පටිබාහතිති වදෙය්‍යාථ. දිවසභාගෙ වාහං තෙසං පණණොභාරං පෙසෙස්සාමි තමපි ගාභාපෙචා තුලෙහපි මම දෙසං ආරොපෙචා බක්කිනාලුනාදීති අකතොව කෙවලං බුරමුණ්ඩං මං කතො තගරු නිහාරාපෙථ, අථාහං මයා තෙ තගරෙ පාකාරෙ ව පරිබා ව කාරිතා, අහං කීර දුබ්බලඨානං ව උත්තානගමිභර්ඨාන ව භනාමි න චිරස්සෙවද්දති උජ්ජං කාරිස්සාමිති චක්කාමි. නං සුචා තුලෙහ ගච්ඡන්ති වදෙය්‍යාථාති. රාජ් සබ්බං අකාසි. ලිච්ඡවි තස්ස නික්කමනං සුචා සඬො බ්‍රාහ්මණො මාස්ස ගම්භං උත්තරිතුං අදන්තාති ආහංසු තතො එකච්චෙහි අමෙහ ආරබ්භ කපිත්තන්තා කීර සො ඵචං කරොතිති¹ චුතො තෙන හි භණ්ණ ඵතුති භණ්ණංසු. සො ගන්තො ලිච්ඡවි දිස්වා කිං ආගතස්වාති පුච්ඡන්තො තං පචන්තං. ආරොචෙසි, ලිච්ඡවිනො අපපමන්තකෙන නාම ඵචං ගරුං දණ්ඩං කාතුං න යුත්තන්ති චතො කිං හෙ තත්‍ර ඨානන්තරන්ති පුච්ඡංසු විනිව්ඡයා මල්ලොගස්මිති තදෙව තෙ ඨානන්තරං ගොතුති භණ්ණංසු. සො සුචු විනිව්ඡයං කරොති රාජකුමාරා තස්ස සන්තිකෙ සිපපං උග්ගණ්ණන්ති සො පත්තිහගුණො හුචා එකදිවසං එකං ලිච්ඡවිං ගහෙත්වා එක මන්තං ගතත්වා කෙදුරං කසන්තිති² පුච්ඡි ආමකසන්ති චෙ ගොණෙ යොජෙත්වාති ආම චෙ ගොණෙ යොජෙත්වාති, එතනකං චතො නිවත්තො. තතො තමඤ්ඤ කිං ආචරියො ආහාති පුච්ඡන්තො තෙන චුත්තං:-අසද්දහන්තො න් මෙ එස යථාභූතං කපෙතිති තෙන සසිං හිජ්ඣ. බ්‍රාහ්මණො අඤ්ඤමපි දිවසං එකං ලිච්ඡවිං එකමන්තං තෙත්වා කෙත බ්‍යජ්ඣනෙ භූතොසිති පුච්ඡන්තො නිවත්තො තමපි අඤ්ඤ පුච්ඡන්තො අසද්දහන්තො තපෙථ හිජ්ඣ. බ්‍රාහ්මණො අපරමපි දිවසං එකං ලිච්ඡවිං එකමන්තං තෙත්වා අතිදුග්ගතොසි කීරති පුච්ඡි. තො එවමාහාති, අසුකො නාම ලිච්ඡවිති. අපරමපි එකමන්තං තෙත්වා

1. ම. කතොතිති.

2. ම. ගන්තොදුරකාකසන්තිති.

තුමා කිරිඳිකන්ති කොති පුළුල්, කොළවමාගාති, අසුකො නාම ලිවන්විති. එවං අඤ්ඤාන අකට්ඨෙව අඤ්ඤාසා කප්පෙනා තිඨි සංවච්ඡරෙති තෙ රාජකො අඤ්ඤාමඤ්ඤාං භික්ෂුකා යථා වෙ එක මඤ්ඤාන න ගව්න්තති තථා කතා සනතිපාත හෙරි. වරාපෙසි, ලිව් ව්නො ඉසාරා සනතිපතනතුති වතා න සනතිපතිංසු. සො බ්‍රාහ්මණො අයං දුති කාලො සිසං ආගව්න්තුති රඤ්ඤා සාසනං පෙසෙසි. රාජ සුතා බලහෙරි. වරාපෙතා තික්කමි, වෙසාලිකා සුතා රඤ්ඤා ගඛං ඔතරිතුං න දසාමාති හෙරි. වරාපෙසුං තමපි සුතා ගව්න්තතු සුරරාජකොති ආදිති වතා න සනතිපතිංසු නග රපවෙසනං න දසාම මාරුති පිදගිතා ස්සාමාති හෙරි. වරදෙසුං එකොපි න සනතිපති, යථාච්චට්ටෙගෙව වාරෙති පවිසිතා සබ්බෙ අභා යව්‍යසනං පාපෙතා ගතො.

“අඨමො ගගවා අවිරපනකතො”ති: ආදිමති “සහතිපා නොති”ති: දුරවිහාරෙසු ඉතිමනො පෙසෙතා සනතිකවිහාරෙසු සයං ගතවා සනතිපතථ අයසමනො ගගවා වො සනතිපාතං ඉච්ඡ තිති සනතිපාතෙතා. “අපට්ඨානිකො”ති: අපට්ඨානිකරෙ වුඨි ගෙතුභුතෙති අත්තො. “බමෙම දෙසෙසාමි”ති: වතුසගසාං සුරිය සගසාං උපාපෙනො විය වතුසුඛිකෙ ගෙගෙ දීපසගසාං උපාල යනො විය පාකට්ටෙ කතා කප්පිසාමිති. තත් “අභිණං සහති පානා”ති: ඉදං වජ්ජසතතකො¹ වුත්තසදිසමෙව. ඉවාපි ව අභිණං අසනතිපතනො දිසාසු ආගතසාසනං නසුණන්ති තතො අසුක විහාරසීමා ආකුලා උපොසථපවාරණාසිතා අසුකසීමං සානෙ භික්ඛු වෙජ්ජකමමුත්තකමාදිති කරොන්ති විඤ්ඤානඛක්ඛලා පුප්ථදාදිති ජිවිකං කපෙනතිති ආදිති න ජනන්ති පාපොකුපි පමනෙතා භික්ඛු සංඝොතිඤ්ඤා රාසිභුතා සාසනං ඔසකකාපෙනති. අභිණං සනති පතනො පන තං තං පවතති. සුණන්ති. තතො භික්ඛුසඛ්‍යං පෙසෙතා සීමං උජ්ජං කාරෙන්නති, උපොසථපවාරණාදයො පවතනා පෙනති, මිච්ඡාජිවංතං උසානතාසානෙ අරියවංසිකෙ පෙසෙතා අරිය වංසං කථාපෙනති, පාපභික්ඛුතං විතයබරෙති නිග්ගහං කාරාපෙනති, පාපභික්ඛුපි අපමනෙතා සංඝො න සකකා අමොගි වග්ගබ්බිකෙන විවරිතුන්ති භිජ්ජතා පලායන්ති. එවං වෙත්ථ ගාතිවුඨියො වෙදි තබ්බො. “සමග්ගා”ති: ආදිසු චෙතියපට්ඨිකතත්ථං වා බොධි ගෙග උපොසථාගාරජාදතත්ථං වා කතිකවතනං වා ස්වෙදාකාමතාය ඔවාදං වා දාතුකාමතාය සංඝො සනතිපතතුති හෙරියා වා සඤ්ඤායා වා ආකොට්ඨාය මග්ගං විවරකමමං අත්ථි මග්ගං පතො පවිතබ්බො මග්ගං නවකමමං අත්ථිති විකෙබ් පංකරොන්තා න සමග්ගා සනතිපතන්ති නාම. සබ්බං පන තං කමමං ස්වෙදාය අභං පුරිමතරං අභං පුරිමතරං එකපථගාරෙනෙව සනතිපතනො

සමග්ගා සන්තිපතනාති නාම. සන්තිපතීතා පනු විනොතො මනොතො කතතබ්බං කතො එකතොව අවුසගනාං න සමග්ගා වුසගනාති. එවං වුසිතෙසු හි යෙ පඨමං ගවුන්තති තෙසං එවං ගොතී:-අමෙහති බාහිර කථාව සුතා ඉදුති විනිවුර්ගකථා භවිස්සතීති. අහං පඨමං අහං පඨමනාති එකපාඨාරොකෙව වුසගනාං පන සමග්ගා වුසගනාති නාම. අපිව අසු කඨානෙ විහාරසීමා ආකුලා උපොසථපචාරණා සීතා අසුකඨානෙ වෙරුකමොදිකාරකා පාපභිකුලු උස්සනනාති සුභා කො ගතො තෙසං නිගගහං කරිස්සතීති වුතෙන අහං පඨමං අහං පඨමනාති වතො ගවුන්තාපි සමග්ගා වුසගනාති නාම. ආගනතුකං පන දිස්සා ඉමං පරි වෙණං යාති එතං පරිවෙණං යාති මයං කොති¹ අවතො සබ්බෙ වතනං කරොනාපි ජිණ්ණපතතවිවරකං දිස්සා තස්ස භික්ඛාචාරවතොන පතතවිවරං පරියෙසමානාපි ගිලානස්ස ගිලානභෙසරං පරියෙස මානාපි ගිලානමෙව අනාථං අසුකපරිවෙණං යාති අසුකපරිවෙණං යාතිති අවතො අතතනො අතතනො පරිවෙණෙ පච්ඡිකානාපි එකො ඔතිශමානකො ගතො ගොති පඤ්ඤවනනං භික්ඛුං සඛගණනිතො තෙන තං ගතො උක්ඛිපාපෙන්නාපි සමග්ගා සඛකරණී යාති කරෙන්නාති නාම. “අපපඤ්ඤතන”² නති ආදිපු නවං අබමික කතිකවතනං වා සික්ඛාපදං වා බඞ්ඩනනා අපපඤ්ඤතනං පඤ්ඤපෙන්නා නාම පුරුණසන්ත වත්ථුස්මිං සාවත්ථියං භික්ඛු විය, උබ්බමං උබ්බිතයං සාසනං දීපෙනා පඤ්ඤතනං සමුවුත්තනාති නාම වස්සසතපරි නිබ්බුතෙ භගවති වෙසාලිකා වරුපුත්තකා විය, බුදුනුබුදුකා පන ආපනති යො සවිච්ච විනික්ඛමනනා යථාපඤ්ඤතොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය න වතනනාති නාම අස්සජ්ජුතබ්බසුකාවිය, නවං පන කතිකවතනං වා සික්ඛ පදං වා අබඞ්ඩනනා ධම්මතො විතයතො සාසනං දීපෙනා බුදුනුබුදුකමපි ව සික්ඛාපදං අසමුගනනනා අපපඤ්ඤතනං න පඤ්ඤපෙන්නා පඤ්ඤතනං න සමුවුත්තනාති යථා පඤ්ඤතොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වතනනාති නාම ආයස්මා උප සෙනො විය ආයස්මා යසො කාකණ්ඩපුතො වියව. “සුණාතු මෙ ආවුසො සබ්බො සන්තමහාකං සික්ඛාපදාති ගිහිගතාති ගිහිනොපි නො ජනනති ඉදං වො සමණානං සක්ඛ පුත්ථියානං කපපති ඉදං වො න කපපතීති සවෙ හි මයං බුදුනුබුදුකාති සික්ඛාපදාති සමුග නිස්සාම භවිස්සනති වතනාරෙ බුමිකාලිකං”³ සමණෙන ගොතමෙන සාවහානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤතනං යාවිමෙසං⁴ සන්තා අසාසි තාවිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛිංසු යතො⁴ ඉමෙසං සන්තා පරිනිබ්බුතො න ඉදුති සික්ඛාපදෙසු සික්ඛනතීති යදි සංඝස්ස පතතකලං සංඝො අපඤ්ඤතනං න පඤ්ඤපෙය්ස පඤ්ඤතනං න සමුවුත්තෙය්ස යථා පඤ්ඤතොසු සික්ඛාපදෙසු සමාදාය වතනෙය්ස”⁵ති ඉමං තනති. ධප

1. බු. සි. අයංකොති.

3. යාවතෙසං (සබ්බත්)

2. බු. සි. II & III. බුමිකාලිකං.

4. යදි (සබ්බත්)

යනොතා ආයසමා මහාකස්සපො විය ව. “**චුඛියෙවා**”ති සිලාදීති
 ගුණෙති චුඛියෙව නො පරිහානි. “**ථෙඨණ්**”ති: පිරිහාවපතතා ථෙර
 කාරකෙති ගුණෙති සමන්තාගතා. බහු රතතියො ජනතතීති
 රතතාඤ්ඤා. විරං පබ්බජිතානං ඵනෙසනති **විරපබ්බජිතා**, සංඝස්ස
 පිතීඨානෙ සිතාති **සබ්බසිතාණං**. පිතීඨානෙ සිතතතා සබ්බං පරි
 ණෙතති පුබ්බභගමා හුත්වා තිස්ස සික්ඛාපදෙස්ස පච්ඤෙනානති **සබ්බපඤ්ඤා**.
 යෙ තෙසං සක්කාරාදීති න කරොනති ඔවාදන්තිය වෙ
 තයො වාරෙ උපඨානං න ගච්ඡන්ති නෙපි තෙසං ඔවාදං න දෙනති
 පච්ඤේකථං න කථෙන්නි සාරභූතං ධම්මපරියායං න සික්ඛාපෙනති
 තෙ තෙති විසංඝඨා සිලාදීති ධම්මකඛ්ඤෙති සත්තති ව අරියධනෙ
 තීති ඵවමාදීති ගුණෙති පරිහායනති, යෙ පන තෙසං සක්කාරාදීති
 කරොනති උපඨානං ගච්ඡන්ති නෙපි තෙසං ඔවාදං දෙනති ඵවනො
 අතික්කම්මතබ්බං ඵවනො පටිගක්කම්මතබ්බං ඵවං තෙ ආලොකෙතබ්බං.¹
 ඵවං තෙ විලොකෙතබ්බං.¹ ඵවං තෙ සමච්ඡින්නබ්බං. ඵවං තෙ පසාරි
 තබ්බං. ඵවං තෙ සංඝාටිපත්තවිවරං ධාරෙතබ්බනති පච්ඤේකථං
 කථෙන්නි සාරභූතං ධම්මපරියායං සික්ඛාපෙනති තෙරසති ධුතඤ්ඤති
 දසති කථාවඤ්ඤති අනුසාසනති තෙව තෙසං ඔවාදෙ ඨත්වා සිලාදීති
 ගුණෙති වසිස්මානා සාමඤ්ඤත්ථං අනුපාපුණන්ති. ඵවමෙත්ථ භානි
 චුඛියො වෙදිතබ්බා.

පුනබ්බවදුතං පුනබ්බවො පුනබ්බවො සිලමස්සාති පොනො
 භවිකා, පුනබ්බවදුසිකාති අත්ථො, තස්සා **පොනොභවිකාසං**.² “**න
 චසං ගච්ඡති**”ති: ඵත්ථ යෙ වතුන්නං පච්චයානං කාරණං උපඨා
 කානං පද්ධතපදිකා හුත්වා ගාමනො ගාමං විවරනති තෙ තස්සා
 තණ්හාය වසං ගච්ඡන්ති නාම, ඉතරෙ න ගච්ඡන්ති නාම. තත්ථ භානි
 චුඛියො පාකවා යෙව. “**ආරඤ්ඤකෙසු**”ති: පච්චනුසතිකපච්ඡි
 මෙස්ස “**සාපෙවා**”ති: සතණ්හා සාලයා, ගාමන්තසෙනාසනෙස්ස ති
 ක්ඛානං අපෙපඤ්ඤා තතො චුඛිතමතොව ඉත්තිපුරිසදුරිකාදි සද්දං
 සුණාති තෙනස්ස අභිගතවිසෙසාපි හායනතියෙව අරඤ්ඤ පන
 නිද්දසිත්වා පටිබ්බමතොනා සීහව්‍යාඤ්ඤොරාදීතං සද්දං සුණාති යෙන
 ආරඤ්ඤකො³ පිති. පටිලභිත්වා තමෙව සමමසනො අශ්‍යඵලෙ
 පතිඨාති. ඉති භගවා ගාමන්තසෙනාසනෙ ක්ඛානං අපෙපඤ්ඤා නිසින්න
 තිකුක්කො අරඤ්ඤ නිද්දසමානමෙව පසංඝති. තස්මා තමෙව අත්ථ
 වසං පටිච්ච “**ආරඤ්ඤකෙසු සෙනාසනෙස්ස සාපෙවා භවිස්සන්ති**”ති
 ආග. “**පච්චත්තංයෙව සතිං උපඨපෙස්සන්ති**”ති: අත්තනො
 අත්තනො අබ්බන්තරෙ සතිං උපඨපෙස්සන්ති “**පෙසලා**”ති: පියසිලා.
 ඉධාපි සමුග්ගවාරිතං ආගමනං අතිච්ඡන්තා තෙවාසිකා අස්සඨා
 භොනති අපසසන්තා සමපත්තතිකුක්කුතං පච්චුග්ගමනපත්තවිවරපටිග්ග
 භනආසනපඤ්ඤපත්තාලවණ්ටගහණාදීති න කරොනති, අථ

1. චු. සි. විලොකිතබ්බා. 2. ම. පොනොභවිකාසං. 3. චු. සි. යථා අරඤ්ඤකො.

තෙසං අවණේණො උග්ගච්ඡති අසුකවිහාරවාසිනො භික්ඛු අස්සඛා අපපසකතා විහාරං පවිඨානං වත්තපට්ටිත්තං න කරොන්ති තං සුත්වා පබ්බජිතා විහාරවාසරත ගච්ඡන්තාපි විහාරං න පටිසන්ති එවං අනාගතානං අනාගමනමෙව හොති ආගතානං පන එසු විහාරෙ අසති යෙපි අජනිත්වා ආගතා තෙ වසිස්සාමාති තාව විනොත්තවා ආග තඬො ඉමෙසං පන නෙවාසිකානං ඉමිනා නිහාරෙන කො වසිස්ස තිති නිකම්භිතො ගච්ඡන්ති. එවං සො විහාරො අඤ්ඤාසං භික්ඛුනං අනාවාසො හොති. තතො නෙවාසිකා සීලවන්තානං දස්සනං අල භන්තා කඛ්ඛාවිනොදකං වා ආචාරසික්ඛාපනකං වා මධුර ධම්මසව ණං වා න ලභන්ති. තෙසං නෙව අගතිතධම්මගහණං, න ගතිතසජ්ඣාය කරණං හොති. ඉති තෙසං හානියෙව ඥාති න වුම්භි. යෙ පන සමුග්ගවාරිතං ආගමනං ඉච්ඡන්ති තෙ සඛා හොති පසකතා ආගතා ගතානං සමුග්ගවාරිතං පට්ටුග්ගමනාදීති කතා සෙනාසනං පඤ්ඤ පෙත්වා දෙනති තෙ ගගෙතො භික්ඛවාචාරං පටිසන්ති කම්බං විනො දෙනති මධුර ධම්මසවණං ලභන්ති, අප් තෙසං කිත්තිසද්දෙ උග්ගච්ඡති අසුකවිහාරෙ භික්ඛු එවං සඛා පසකතා වත්තසමපන්නා සංගාහකාති. තං සුත්වා භික්ඛු දුරතොපි එනති තෙසං නෙවාසිකා වත්තං කරොන්ති සම්පං ආගන්තො බුඩ්ධතරං ආගන්තුකං වැදිත්වා නිසීදපෙනති නවකං තරස්ස සන්තිකෙ ආසනං ගගෙත්වා නිසීදන්ති නිසීදිත්වා ඉමෙසං විහාරෙ වසිස්සප් ගම්ඤ්ජාති පුච්ඡන්ති ගම්ඤ්ජාමිති වුණෙන සප්පායං සෙනාසනං සුලභා භික්ඛාති ආදීති වත්තං ගන්තුං න දෙනති විනශ ධරෙ වෙ හොති තස්ස සන්තිකෙ විනශං සජ්ඣායනති සුත්තන්තාදි ධරෙ වෙ තස්ස සන්තිකෙ තං තං ධම්මං සජ්ඣායනති ආගන්තුකානං ථෙරුනං ඔවාදෙ ඤාති සහපටිසම්භිද්දති අරහත්තං පාපුණන්ති ආගන්තුකා එක වෙ දිවසාති වසිස්සාමාති ආගතාමග ඉමෙසං පන සුඛසංවාසතාය දස වාදස වස්සාති වසිස්සාමාති වත්තාරෙ හොති එව මෙත්ථ හාතිවුඤ්ජො වෙදිතබ්බො.

දුතියසත්තනෙ කම්මං ආරාමො එතෙසන්ති කම්මාණමා. කමෙම රතාති කම්මරතා. “කම්මාණමතං අනුසුත්තා”ති: සුත්තා, පසුත්තා අනුසුත්තා. තත්ථ “කම්ම”නති කාතබ්බං කමම වුච්චති. සෙය්‍ය පිදං? විවරවිවාරණං විවරකරණං උපස්ථානං¹ සුචිසරං පත්තත්ථ විතං අංසවට්ඨනං කායබ්බන්තං ධම්මකරකං² ආධාරකං පාදකථලිකං සමමජ්ජති ආදීනං කරණන්ති. එකවෙමාති එතාති කරෙතොනා සකල දිවසං එතානෙව කරෙති, තං සක්ඛායෙස පටිකෙඛපො. යො පන එතෙසං කරණවෙලායමෙව එතාති කරෙති, උද්දෙසවෙලායං උද්දෙසං ගණන්ති, සජ්ඣායවෙලායං සජ්ඣායන්ති, වෙතියඛණවත්තවෙලායං වෙතියඛණ වත්තං කරෙති, මනසිකාරවෙලායං මනසිකාරං කරෙති, න සො කම්මාරුමො නාම. “හි භාස්සාණමා”ති: එත්ථ යො ඉත්ථි

1. ම. ධම්මකරණං.

2. ම. ආලාපසලාපකරෙතොනා.

වණණපුරිසවණණාදිවසෙන අලාපසලාපං කරුනෙතා¹ යෙව දිවසං රතනිං. ච විනිතාමෙති එවරුපො හසෙස පරියන්තකාරි නහොති, අයං හසාරාමො නාම. අහසාරාමොනාම යො පන රතනිමිදි දිවසමිදි ධම්මං. කපෙති පසුභං. විසුරේර්ති අයං අපහසෙසාව හසෙස පරියන්තකාරි යෙව. කසමා? “සන්තිපතිතානං වො භික්ඛවෙ වයං කරණියං. ධම්මි වා කපා අරියො වා භුණ්හිභාවො”ති වුත්තත්තා. “න නිද්දුශ්මා”ති එත් යො ගච්ඡන්තොපි නිසින්නොපි නිපන්නොපි පිනම්ඛාති භුතො නිද්දුශති යෙව, අයං නිද්දුරුමො නාම. යසං පන කරජකාය ගෙලඤ්ඤාන විතතං භවමෙක ඔතරති නායං නිද්දුරුමො. තෙනෙ වාහ “අභිජනාමි බො පනාහං අභිවෙසාන හිමානං. පච්ඡමෙමාසෙ පච්ඡාහතතං. පිණ්ඩපාතපටික්කන්තො වතුගුණං සඛසාටිං. පඤ්ඤාපෙච්චා දකුණිණෙන පසෙසන සතො සමප්පනො නිද්දං ඔක්කම්නා”ති “න සඛගණිනාශ්මා”ති: එත් යො එකසං ද්‍රුතියො විනානං තතියො තිණණං වතුන්දොති එවං සංසඤ්චෙව විහරති එක්කො අසාරාදං න ලහති අයං සඛගණිකාරුමො, යො පන වතුසු ඉරියා පථෙසු එක්කොව අසාරාදං ලහති නායං සඛගණිකාරුමොති වෙදි තබෙමා. “න පාපිච්ඡා”ති: එත් අසන්තසමාවනාය ඉච්ඡාය¹ සමන්තාගතා දුසිලා පාපිච්ඡා නාම. පාපමිත්තාදිසු පාපා මිත්තා එතෙසනති පාපමිත්තා. වතුසු ඉරියාපථෙසු සහ අයන්තො පාපා සහායා එතෙසනති පාපසහායා. නන්තින්තතප්පොණතප්පඛාරතාය පාපෙසු සමවඛකාති පාපසමවඛකා. “ඛරමන්තකොනා”ති: අවර මන්තකොන අපමන්තකොන, “අන්තශ්”ති: අරහතං අපච්චාව එත්න්තරො, “වොසාන”නති: පරිනිඝිතභාවං, අලමෙත්තාවතාති ඔසකකතං ධිතතිවචනං. ඉදං වුත්තං හොති:-යාව සීලපාරිසුඛි මත්තෙත වා විපසානාමත්තෙත වා ක්කිනමත්තෙත වා සොතාපනන භාව²මත්තෙතවා සකදගාමිභාවමත්තෙත වා අනාගාමිභාවමත්තෙත වා ඔසානං න ආපජ්ජසානති, තාව වුචියෙව භික්ඛුනං පාටිකඛිධානො පරිභානීති.

තතියසත්තකෙ “සඛා”ති: සඛාසමපනනා, තත් අගමනීයසඛා අභිගමසඛා පසාදසඛා ඔක්කප්පනසඛාති වතුබ්බිධා සඛා. තත් අගමනීයසඛා සබ්බඤ්ඤාබොධිසත්තානං හොති, අභිගමසඛා අරියපුග්ගලානං, බුඬො ධම්මො සබ්බොති වුත්තෙත පන පසාදෙ පසාදසඛා, ඔක්කපෙච්චා පක්කපෙච්චා පන සද්දගතං³ ඔක්කප්පන සඛා. සා දුට්ඨාපි ඉධාධිපෙත්තා. නාය හි සඛාය සමන්තාගතො සඛාධිවුත්තො වක්ඛි ලිත්තෙරසදිසො. හොති තසං හි වෙනියඛගණ්ඛොධියඛගණ්ඛවත්තං කතමෙව හොති. උපජ්ඣායවත්තආවරියවත්තාදීති සබ්බවත්තාති පුරෙති. “ගිතිමනා”ති: පාපජ්ඣච්ඡන්තලක්ඛණය හිරියා යුත්ත විත්තා, “ඔත්තාපිහො”ති: පාපතො භායනලක්ඛණෙන ඔත්තපෙත්ත

1. සි. I, II & III. අසන්තසමාවන ඉච්ඡාය. 2. වු. සි. සොතාපනභාව.

3. සි. I, II & III. ඔක්කපනං.

සමොඡ්ඤ්ඤා, ඵරණලක්ඛණො පිතිසමොඡ්ඤ්ඤා, උපසම
ලක්ඛණො පස්සඤ්ඤා, අවිකේටලක්ඛණො සමාධි
සමොඡ්ඤ්ඤා, පටිසම්භවනලක්ඛණො උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤා. “භා
වෙස්සන්ති”¹ති: සතිසමොඡ්ඤ්ඤා වතුති කාරණෙති සමුදාපෙනා,
ඡති කාරණෙති ධම්මවිවයසමොඡ්ඤ්ඤා සමුදාපෙනා, නවති කාර
ණෙති විරියසමොඡ්ඤ්ඤා සමුදාපෙනා, දසති කාරණෙති පිති
සමොඡ්ඤ්ඤා සමුදාපෙනා, සත්තති කාරණෙති පස්සඤ්
සමොඡ්ඤ්ඤා සමුදාපෙනා, දසති කාරණෙති සමාධිසමොඡ්ඤ්ඤා
සමුදාපෙනා, පවති කාරණෙති උපෙඛාසමොඡ්ඤ්ඤා සමුදා
පෙනා වධෙස්සන්තිති අත්ථො. ඉමිනා විපස්සනාමයනඵලසමප
සුත්තෙක ලොකීයලොකුත්තරමිස්සකෙ බොඡ්ඤ්ඤා කපේසි.

පචමසත්තකෙ “අනිච්චසංඤ්ඤා”නති: අනිච්චානුපස්සනාය සම්.
උප්පන්නං සංඤ්ඤං, අනත්තසංඤ්ඤදීපුපි එසෙව නයො. ඉමා සත්ත
ලොකීයවිපස්සනාපි ගොනති, “එතං සත්තං එතං පඤ්ඤං යදිදං
සබ්බසම්භාරසමුප්පො විරාගො තිරොධො”ති ආගතවසෙනෙත්ථ චෙ
ලොකුත්තරාපි ගොනතිති වෙදිතබ්බා.

ඡතෙක “මේත්තං කායකම්ම”නති මේත්තවිත්තෙන කත්තබ්බං
කායකම්මං, වචිකම්මෙනොකම්මෙසුපි එසෙව නයො. ඉමාති පන
භික්ඛුනං වසෙන ආගතාති, ගිහිපුපි ලබ්භනති. භික්ඛුනං හි මේත්ත
විත්තෙන ආභිසම්චාරිකධම්මපුරණං මේත්තං කායකම්මං නාම,
ගිහිනං වේනියව්‍යුත්තාය බොධිව්‍යුත්තාය සම්ඝනිමත්තනත්තාය
ගමනං, ගාමං පිණ්ඩාය පටිඝේ භික්ඛු දිස්වා පච්චුග්ගමනං, පත්තපටිග්ග
හණං, ආසනපඤ්ඤාපනං, අනුගමනනති එවමාදිකං මේත්තං කාය
කම්මං නාම. භික්ඛුනං මේත්තවිත්තෙන ආචාරපඤ්ඤාත්ති සික්ඛාපනං
කම්මසානකථනං ධම්මදෙසන තෙපිටකම්මි බුඬවචනං මේත්තං වචි
කම්මං නාම. ගිහිනං වේනියව්‍යුත්තාය ගච්ඡාම බොධිව්‍යුත්තාය
ගච්ඡාම ධම්මසවණං කාරෙස්සාම දීපමාලපුප්පජ්ජං කරිස්සාම¹ තිණ්ණි
සුවරිතාති සමාදාය වත්තිස්සාම සලාකහත්තාදීති දස්සාම වස්සා
වාසිකං දස්සාම අජ්ජසම්ඝස්ස වත්තාරෙ පච්චයෙ දස්සාම සම්ඝං
නිමත්තෙත්වා බාදනීයාදීති සංවිදගථ ආසනාති පඤ්ඤාපෙථ පානීයං
උපසාපෙථ සම්ඝං පච්චුග්ගත්වා ආනෙථ පඤ්ඤාත්තාසනෙ නිසිදු
පෙථ ඡන්දජනා උස්සාගජනා වෙය්‍යාවචමං කරොථාති ආදිකථන
කාලෙ මේත්තං වචිකම්මං නාම. භික්ඛුනං පාතොව උසාය සරිපටි
ජග්ගනං කත්වා² වේනියග්ගණං ගන්ත්වා වත්තාදීති කත්වා විවිධකසෙනා
සනෙ තිසිදිත්වා ඉමස්මිං විහාරේ භික්ඛු සුඛිනා ගොනතු අවෙරා අබ්‍යා
පඡ්ඤාති වින්තනං මේත්තං මනොකම්මං නාම. ගිහිනං අය්‍යා සුඛි
ගොනතු අවෙරා අව්‍යාපඡ්ඤාති වින්තනං මේත්තං මනොකම්මං නාම.
“ආපි චෙච රණොවා”³ති: සම්මුඛා ව පරමමුඛා ව, තත්ථ නවකානං

1. සි. I. II & III. කාරෙස්සාම.

2. ම. “කථා” ඉතිනදිස්සති.

විවරකමොදීසු සභායභාවගමනං සමමුඛා මෙතනං කායකමමං නාම; පෙරාතං පන පාදධොවන වන්දන විජ්ජාදිහෙදං සබ්බං සාමිච්ඡිකමමං සමමුඛා මෙතනං කායකමමං නාම. උභයෙතිපි දුනතික්ඛිතතානං දුරුභණ්ඩාදීනං තෙසු අවඤ්ඤං අකත්වා අත්තනා දුනතික්ඛිතතානං විශ පටි සාමනං පරමමුඛා¹ මෙතනං කායකමමං නාම, දෙවතේරො තිස්සතේරොති එවං පගග්ගා වචනං සමමුඛා මෙතනං වචිකමමං නාම, විහාරෙ අසත්තං පන පටිපුච්ඡන්තස්ස කුභිං අවහාකං දෙවතේරො තිස්සතේරො කද්දු නුඛො ආගමිස්සතිති එවං මමායතවචනං පරමමුඛා මෙතනං වචිකමමං නාම, මෙතනසිතෙහසිතිධාති පන නයනාති උමමිලේනා පසන්නෙත මුඛෙන ඔලොකනං සමමුඛා මෙතනං මනොකමමං නාම. දෙවතේරො තිස්සතේරො අරොගො හොතු අප්පාඛාධොති සමන්තාගරණං පරමමුඛා මෙතනං මනොකමමං නාම. “ලාභා”ති: විවරාදයො ලඛිප්පව්වයා, “ඛමමිකා”ති: කුභනාදිහෙදං මිච්ඡාජිවං වජේරුකා ධම්මෙන සමෙන භික්ඛාචාර²වනෙතන උප්පන්නා, “අත්තමසො පත්තපටිසාපනනමත්තමපි”ති: පච්ඡිම කොටියා පතෙන පරියාපන්නං පත්තස්ස අනෙතාගතං වතතිකවච්ඡු භික්ඛාමත්තමපි, “අසංඛිච්ඡිගත්තභොගී”³ති: එත්ථ වෙ පටිච්ඡිගත්තාති නාම ආමිසපටිච්ඡිගතනං පුග්ගලපටිච්ඡිගතනං ව තත්ථ එත්තකං දස්සාමි එත්තකං න දස්සාමිති එවං විතෙතන විහර්තං ආමිසපටිච්ඡිගතති⁴ නාම. අසුකස්ස දස්සාමි අසුකස්ස න දස්සාමිති එවං විතෙතන විහර්තං පන පුග්ගලපටිච්ඡිගතති⁴ නාම තදුභයමපි අකත්වා යො අප්පටිච්ඡිගතනං භුජ්ඣි අයං අප්පටිච්ඡිගතනභොගී³ නාම. “සීලවන්තොති සමුඛම චාරිති සාධාරණභොගී”ති: එත්ථ සාධාරණභොගීනො ඉදං ලක්ඛණං, යං යං පඤ්ඤිතං ලඛ්ඛති නං නං තෙව ලාභෙන ලාභං තිජ්ඣිංසනතා මුඛෙන ගිහිනං දෙනි අත්තනා සරිහජ්ඣි පතිගණනෙනා ව සඤ්ඤන සාධාරණං හොතුති ගහෙත්වා සණ්ඨං පහරිත්වා පරිභුජ්ඣාබ්බං සඤ්ඤනකං විශ පස්සති. ඉදං පන සාරාණීයධම්මං කො පුරෙති කො නපුරෙතිති දුස්සිලො තාව න පුරෙති නති තස්ස සත්තකං සීලවන්තා ගණන්නති, පරිපුඛසීලො පන වත්තං අඛණ්ඩනෙනා පුරෙති. තත්ථිදං වත්තං:-යොගි ඔදිස්සකං කත්වා මාතු වා පිතු වා ආචරිපුප්පස්සායාදීනං වා දෙනි සො දුතබ්බං දෙනි සාරාණීයධම්මො පනස්ස න භොගි පලිබොධජග්ගනං නාම භොගි, “සාරාණීයධම්මොගි මුත්තපලිබොධස්සෙව වට්ටති තෙන පන ඔදිස්සකං දෙනෙතන ගීලානගීලානුපස්සාකආගන්තුකගමිකානං වෙව නවපබ්බජ්ජස්ස ව සඤ්ඤාපිපත්තගහණං අජ්ඣන්තස්ස දුතබ්බං, එනෙසං දත්වා අවසෙසං පෙරාසනතො පස්සාය පොකං පොකං අදත්වා යො යත්තකං ගණන්ති තස්ස තත්තකං දුතබ්බං අවසිඤ්ඤ අසති පුන පිණ්ඩාය වරිත්වා පෙරාසනතො පස්සාය යං යං පඤ්ඤිතං නං නං දත්වා සෙසං භුජ්ඣත්තං “සීල

1. සි. I. II & III. අසමුඛා.

3. සි. I. II & III. භොජ්.

2. සි. I. II & III. භික්ඛාචරිය.

4. ම විහතං.

වනෙනති”¹ ති වචනනො දුස්සීලස්ස අදානුපි වට්ඨති, අයං පන සාරාණීයධම්මො සුසිකත්තාය පරිසාය සුපුරො හොති නො අසිකත්තාය පරිසාය. සුසිකත්තාය හි පරිසාය යො අඤ්ඤානො ලහති සො න ගණ්හති. අඤ්ඤානො අලහනෙතාපි පමාණසුත්තමෙව ගණ්හති න අතිරෙකං. අයං පන සාරාණීයධම්මො එවං පුනපුන පිණ්ඩාය වරිත්වා ලඛං ලඛං දෙනතස්සාපි වාදසති වස්සෙති පුරති න තතො ඔරං, සවෙති වාදසමෙ වස්සෙ සාරාණීයධම්මපුරතො පිණ්ඩපාතපුරං පත්තං. ආසනසාලාය ඔපෙත්වා නහාසිතුං ගව්ඡති සඛ්ඤ්ඤෙරො ව කස්සෙසො පුණ්ණපනෙතාති සාරාණීයධම්මපුරකස්සාති වුත්තෙ ආහරථ නන්ති සබ්බං පිණ්ඩපාතං විවාරෙත්වා භුජ්ඤා ව රිත්තපත්තං. ඔපෙති අථ සො භික්ඛු රිත්තපත්තං දිස්වා මය්හං අනවසෙසෙත්වා පරිභුජ්ඤති දොමනස්සං උපපාදෙති සාරාණීයධම්මො භිජ්ජති. පුන වාදසවස්සාති පුරෙතබ්බො හොති තිත්ථිපරිවාසසදිසො ගෙස, සක්ඛිං බණ්ඩෙ ඡන්තෙ පුන පුරෙතබ්බොව. යො පන ලාභා වත මෙ සුලඛං වත මෙ යස්ස මෙ පත්තගතං. අනාපුච්ඡාව සමුග්ගවාරි පරිභුජ්ජනීති සොමනස්සං ජනෙති තස්ස පුණ්ණං නාම හොති. එවං පුරිතසාරාණීයධම්මස්ස පන නෙව ඉස්සා න මච්ඡරියං හොති මනුස්සා නං පියො හොති සුලභපච්චයො ව පත්තගතමස්ස දීයමානමපි න බීයති භාජනියභණ්ඩානො අග්ගභණ්ඩං ලහති හයෙ වා ජාතකෙ වා සමපතො දෙවතා උසසුක්ඛං ආපජ්ජනති. තත්ථිමාති වජ්ජති:-

ලොගිරිවාසී තිස්සන්තෙරො කිර මහාගිරිගාමං¹ උපතිස්සාය වසති; පඤ්ඤසම්භාපෙරා නාගදීපං වෙතියව්ඤ්ඤත්තාය ගව්ඡන්තා ගිරිගාමෙ² පිණ්ඩාය වරිත්වා කිචි අලඛා තිකඛමිංසු² තිස්සන්තෙරෙ පච්ඡි සනෙතො තෙ දිස්වා පුච්ඡි ලඛං භනෙතති වරිමහා ආවුසොති. සො අලඛභාවං ඤ්ඤා ආග භනෙත යාවාහං ආගච්ඡාමි තාව ඉධෙව හොථාති. මයං ආවුසො පඤ්ඤසජ්ජා පත්තතෙමනමත්තමපි න ලභිමහාති. භනෙත නෙවාසිකා නාම පටිබලා හොනති අලහන්තාපි භික්ඛාවාරමග්ගසභාගං ඡන්තනීති. පෙරා ආගමිංසු පෙරෙ ගාමං පාවිසි. ධුරගෙහෙයෙව මහාඋපාසිකා බිරහත්තං සරෙත්වා පෙරං ඔලොකකමානා සීතා පෙරස්ස වාරං සමපත්තස්සෙව පත්තං පුරෙත්වා අදාසි. සො නං අදාය පෙරානං සන්තිකං ගන්ත්වා ගණ්හථ භනෙතති සඛ්ඤ්ඤෙරං ආහ. පෙරො අමොගි එත්තකෙති කිචි න ලඛං අයං සීසමෙව ගහෙත්වා ආගතො කිනත්ථුබොති සෙසානං මුඛං ඔලොකෙසි. පෙරො ඔලොකනාකාරෙනෙව ඤ්ඤා භනෙත ධම්මෙත සමෙත ලඛො පිණ්ඩපානො නික්ඛන්තුවො ගණ්හථාති ආදිතො පඨාය සබ්බෙසං යාවදත්ථං දත්වා අත්තනාපි යාවදත්ථං භුජ්. අථ නං භත්තකිච්චාවසානෙ පෙරා පුච්ඡිංසු කද ආවුසො ලොකුත්තර ධම්මං පටිච්ඡකිති? නත්ථි මෙ භනෙත ලොකුත්තරධම්මොති. ක්කාන

1. සි. I. II & III. බිරගාමං.

2. සි. I. II & III. තික්ඛන්තා.

ලාභීයි ආවුසොති? එතමයි මෙ හනෙන නත්ති. නනු ආවුසො පාටිහාරි යනති සාරණීයධම්මො මෙ හනෙන පුරිතො, තස්ස මෙ පුරිත කාලතො පසාය සවෙපි භික්ඛුසත්ථසංඝං ගොති පත්තගතං න බීයතීති තෙ සුත්ථා සාධු සාධු සපුරිස අනුච්ඡිකම්දං නුග්ගනති¹ ඉදං තාව පත්තගතං න බීයතීති එත්ථ වද්දු.

අයමෙව පන ථෙරො චෙතිසපබ්බතෙ ඤීර්ගණිමහාපුත්ථය දුතථානං ගන්ත්වා ඉමස්මිං දුතෙ² කිං වර්ගණිනති පුච්ඡි. චෙ සාටකා හනෙනති, එතෙ මග්ගං පාපුණ්ණිකත්ති, තං සුත්ථා අමචෙවා රඤ්ඤා ආරොවෙපි එකො දහරො එවං වදතීති, දහරස්ස එවං විතතං මහාථෙරානං පන සුමුමසාටකා වට්ටනතීති වත්ථා මහාථෙරානං දස්සාමිති ඔපෙසි. තස්ස භික්ඛුසංඝෙස පටිපාටියා ඤීතෙ දෙනතස්ස මත්තෙ ඔපිතාපි තෙ සාටකා හත්ථං නාරොහනති අඤ්ඤාදව ආරො හනති දහරස්ස දුතකාලෙ පන හත්ථං ආරුලහා සො තස්ස හත්ථ ඔපෙත්වා අමචවස්ස මුඛං ඔලොකෙත්වා දහරං නිසීදුපෙත්වා දුතං දත්වා සඛස්ස විස්සජේත්වා දහරස්ස සන්තිකෙ නිසීදිත්වා හනෙන ඉමං ධම්මං කදු පටිච්ඡිකීත්ථාති ආහ. සො පරියායෙනාපි අසන්තං අව දනෙනා නත්ති මග්ගං මහාරාජ ලොකුත්තරධම්මොති ආහ. නනු හනෙන පුබ්බෙව අවචුත්ථාති, අම මහාරාජ සාරණීයධම්මපුරකො අහං, තස්ස මෙ ධම්මස්ස පුරිතකාලතො පසාය භාජනීයථානෙ අග්ග හණ්ඨං පාපුණ්ණිකා, සාධු සාධු හනෙන අනුච්ඡිකම්දං නුමාකනති චන්දිත්වා පක්කාමි. ඉදං භාජනීයථානෙ අග්ගහණ්ඨං පාපුණ්ණිකාති එත්ථ වද්දු.

බ්‍රාහ්මණතියස්සහසෙ³ පන භාතරගාමවාසිනො නාගත්ථෙරියා අනා රොවෙත්වා පලාසිංසු. ථෙරී පච්චසසමයෙ අතිවිය අප්පතියෙසො ගාමො උපධාරෙථතාචාති⁴ දහරභික්ඛුසංඝො ආහ. තා ගන්ත්වා සබ්බෙසං ගතභාවං ඤාත්වා ආගම මෙරියා ආරොවෙසුං. සා සුත්ථා මා නුමෙහ තෙසං ගතභාවං විනතසීත්ථ අත්තනො උදෙදසපරිපුච්ඡා යොනිසො මනසිකාරෙසු යෙව යොගං කරොථාති වත්ථා භික්ඛාචාරථෙවලායං පාරුපිත්වා අත්තවාදසමා ගාමවාසෙ නිග්‍රොධරුකඛමුලෙ අසාසි. රුකෙක අඛිවත්ථා දෙවතා වාදසන්තමපි භික්ඛුතීන්. පිණ්ඩපාතං දත්වා අයෙස අඤ්ඤාත්ථ මා ගච්ඡ්ථ නිව්චං ඉධෙව එථාති ආහ. ථෙරීසා පන භතීඝභාතා නාගත්ථෙරෙ නාම අජී, සො මහන්තං හයං න සක්කා යාපෙතුං පරතීරං ගමිස්සාමිති අත්තවාදසමොව අත්තනො වස තථානා තික්කමනෙනා ථෙරී. දිස්වා ගමිස්සාමිති භාතරගාමං ආගන්තො, ථෙරී ථෙරා ආගතාති සුත්ථා තෙසං සන්තිකං ගන්ත්වා කිං අග්ගාති පුච්ඡි. සො තං පචතතිං ආවික්ඛි, සා අජ්ජ එකදිවසං විහා රෙයෙව වසිත්වා සෙව ගමිස්සාථාති ආහ. ථෙරා විහාරං අගමංසු.

1. ම. නුග්ගනති ආහ.සු.

2. ම. ථානෙ.

3. සි. I. II & III. බ්‍රාහ්මණතියහසෙ.

4. මු. උපධාරෙථාති.

පේරි පුත දිවසෙ රුකකමුලෙ පිණ්ඩය වරිතො පේරං. උපසඛකමිනි,
 ඉදං පිණ්ඩපාතං පරිභුජ්ජාති ආහ. පේරො වට්ටිස්සති පේරිති වතො
 කුණ්ඨි අභාසි. ධම්මිකො තාත පිණ්ඩපාතො කුකකුචං අකතො පරි
 භුජ්ජාති. වට්ටිස්සති පේරිති? සා පතතං ගහෙතො ආකාසෙ බිපි
 පතොතො ආකාසෙ අභාසි. පේරො සත්තතාලමතො සිතව්වි භික්ඛුනී
 පතතමෙව පේරිති වතො භයං නාම සබ්බකාලං ත හොති භයෙ වූප
 සනොත අරියවංසං කථයමානො හො පිණ්ඩපාතික තිං භික්ඛුනීභතතං.
 භුජ්ජාති විනිනාමසිත්තාති විතොතෙනව අනුවදියමානො සත්ථෙතො. ත
 සකම්මාසම් අප්පමත්තො හොථ පේරියොති මහං ආරුහි. රුකක
 දෙවතාපි සචෙ පේරෙ පේරියා ගත්තො පිණ්ඩපාතං පරිභුජ්ජාති
 ත නං නිවතොතස්සාම් සචෙ ත පරිභුජ්ජාති නිවතොතස්සාමිති
 විතතයමානා ණො පේරස්ස ගමනං දිස්සා රුකකා ඔරුස්ස පතතං
 භනොත දෙථාති පතතං ගහෙතො පේරං රුකකමුලෙඤ්ඤව ආනෙතො
 ආසනං පඤ්ඤපෙතො පිණ්ඩපාතං දතො කතභතතතිචං පටිඤ්ඤං
 කාරෙතො වාදසභික්ඛුනියො වාදස ව භික්ඛු සත්තවස්සාති උපසති,
 ඉදං දෙවතා උස්සකකං ආපජ්ජනාති එත්ථ වත්ථු. තත්ත භි පේරි සාර
 ණීයධම්මපුරිකා අහොසි.

“අඛණ්ඩානි”ති ආදිපු යස්ස සත්තපු ආපගතිකකිකෙපු ආදිමති
 වා අනෙත වා සිකාපදං භින්නං හොති තස්ස සීලං පරියනො ජින්න
 සාටකොවිය බ්බං නාම, යස්ස පන වෙමජ්ඣෙති භින්නං තස්ස මජ්ඣෙ
 ජිද්දසාටකො විය ජිද්දං නාම හොති, යස්ස පන පටිපාටියා වෙ තිණ්
 භින්නාති තස්ස පිඨියං වා කුච්ඡියං වා උභින්නෙ විසභාගවණ්ණන
 කාලරත්තාදීනං අඤ්ඤතරුවණ්ණා ගාඪී විය සබ්බලං නාම හොති, යස්ස
 පන අනතරන්තර භින්නාති තස්ස අනතරන්තර විසභාගවිඤ්චිත්තා
 ගාඪී විය කම්මාසං නාම හොති. යස්ස පන සබ්බෙත සබ්බං අභින්නාති
 තස්ස තාති සීලාති අඛණ්ඩානි අවජිද්දානි අසබ්බානි අකම්මාසානි
 නාම හොතති. තාති පනෙතාති තණ්හාදුසව්‍යතො මොවෙතො
 භුජ්ජාතාචකරණතො භුජ්ජාතානි බ්බාදිති විඤ්ඤාති පසත්තතො
 විඤ්ඤාපසසත්තානි, තණ්හාදිති අපරමස්තතා ඉදං නාම තිං ආපනන
 පුබ්බොති කෙතවි පරාමස්තං අසකකුණෙය්‍යතො ව අසත්ථෙතානි, උප
 චාරසමාධිං අප්පණාසමාධිං වා සංවත්තයනති සමාධිසංවත්තනිකා
 නිති වුච්චතති. “සීලසාමඤ්ඤගතා විහරිස්සනති”ති: තෙපු තෙපු
 දිසාභාගෙපු විහරනෙති භික්ඛුති සබ්බං සමානභාවුපගතසීලා විහ
 රිස්සනති සොතාපනතාදීනං හි සීලං සමුද්දත්තරෙපි දෙවලොකෙපි
 වසත්තානං අඤ්ඤාසං සොභාපනතාදීනං සීලෙන සමානමෙව
 හොති. නත්ථි මහසීලෙ: නානත්තං, නං සකායෙතං වුත්තං.
 “සායං දිසී”ති: මහසම්පසුත්තා සම්මාදිසී, “අභිසා”ති: නිද්දසා
 “නිසානි”ති: නිය්‍යාණිකා, “නානතරස්සා”ති: යො තථාකාරි

හොති, “සබ්බදුක්ඛකඛ්ඛාසා”ති: සබ්බදුක්ඛකඛ්ඛාසං, “ද්විසං මඤ්ඤගතා”ති: සමානද්විසං උපගතා හුතො විහරිස්සනති “මුඛි සෙවො”ති: එවං විහරන්තානං මුඛිසෙව භික්ඛවෙ භික්ඛුනං පාටිකඛ්ඛා නො පරිහානීති.

“එනදෙවබ්බල”නති: ආසන්නපරිනිබ්බාණතො භික්ඛු ඔව දනො: පුත්තපුත්ත එතං සෙව බම්මිකථං කරොති. “ඉතිසිල”නති: එවං සිලං එතතකං සිලං, එත්ථ වතුපාරිසුඛිසිලං සිලං, විතෙත කග්ගතා සමාධි,¹ විපස්සනාපඤ්ඤ පඤ්ඤාති වෙදිතබ්බො. “සිලපටිගා විගො”ති: ආදිපු යස්මිං සිලෙ ධ්වංව මග්ගසමාධිං ඵලසමාධිං නිබ්බතොනනති එසො² තෙන සිලෙන පරිභාවිතො මහපථලො හොති මහාතිසංසො. යමහි සමාධිමහි ධ්වං මග්ගපඤ්ඤං ඵලපඤ්ඤං නිබ්බතොනනති සා තෙන සමාධිතා පරිභාවිතා මහපථලා හොති මහාතිසංසා, යා³ පඤ්ඤාය ධ්වං මග්ගවිතනං ඵලවිතනං නිබ්බතොනනති තං තාය පරිභාවිතං සමවදෙව ආසවෙති විමුවවති.

“සඨාහිරන්ත”නති: බුඩ්ධානං අනභිරති පරිත්තස්සනා නාම නත්ථි යථාරුචි යථාඝ්ඛාසයනති පන වුත්තං හොති. “ආසාමා”ති: එහි යාම, අයාමාතිපි පාසො, ගච්ඡාමාති අත්ථො. “ආනිඤ්ඤ”ති: භගවා සනතිකාවචරන්තො ථෙරං ආලපති, ථෙරෙපන ගණ්ඨථාටුසො පත්ත විචරති භගවා අසුකඝානං ගන්තුකාමොති භික්ඛුනං ආරෙවෙති, අභිලඝිකාගමනං උත්තානමෙව.

“අථ ඔවා ආසසො සාටිපුත්තො”ති: ආදි සමපසාදනියෙ විත්ථා රිතං. පාටලිගාමගමනෙ “ආමසථාගාර”නති: ආගන්තුකානං ආව සථගෙහං,⁴ පාටලිගාමෙ කීර නිව්චකාලං චිත්තං රුජ්ජනං සභායකා ආගන්ත්වා කුලානි ගෙගතො නීහරිත්වා මාසමපි අඛමාසමපි වසනති. තෙ මනුස්සා නිව්චුපද්ධතා එතෙසං ආගන්තකාලෙ වසනඝානං භවිස්ස තීති නගරමජ්ඣෙඛි මහතිං සාලං කාරෙත්වා තස්සා එකස්මිං පදෙසෙ භණ්ඩපටිසාමනඝානං එකස්මිං පදෙසෙ නිවාසනඝානං අකංසු. තෙ භගවා ආගතොති සුත්වා ආලෙහති ගන්ත්වාපි භගවා ආනෙතබ්බො සියා, සො සයමෙව අමුතාකං වසනඝානං සමපතො අජ්ජ භගවන්තං ආවසථමඛිගලං වදාපෙස්සාමාති එතදත්ථමෙව උපසඛික්ඛන්තා⁵ තස්මිං එවමාගංසු “යෙනාවසථාගාර”නති තෙ කීර බුඩ්ධා නාම අරඤ්ඤාඝ්ඛාසයා අරඤ්ඤාරාමා අනෙතා ගාමෙ වසීතුං ඉච්ඡෙත්ථස්සං වා නො වාති භගවතො මනං අජ්ජන්තා ආවසථාගාරං අපටිජ්ගහිත්වා ආගමංසු. ඉදුති භගවතො මනං ඤාත්වා පුරෙත්තරං ගන්ත්වා පටි ජ්ගහිස්සාමාති යෙනාවසථාගාරං තෙනුපසඛිකමිංසු. “සබ්බසංසු ඤ”නති: යථා සබ්බං සන්තං හොති එවං සන්තරි.

1. සි. I. II & III. විතෙතකග්ගතා සමාධි සමාධි.

2. සි. I. II & III. සො

4. සි. I. II & III. ආවාසගෙහං.

3. සි. I. II & III මු. යමහි. ම. යමෙයා. 5. මු. උපසඛිකමන්තා.

“දුසිලො”¹ති: අසිලො නිසිලො, “සිලවිසෙනො”²ති: විපත්ත සිලො භිත්තසංවරො. “පමාදුසිකරණ”³නති: පමාදකාරණා, ඉදං ච සුත්තං ගහස්ථානං වසෙන ආගතං, පබ්බජිතානම්පි පන ලබ්භ තෙව. ගහස්ථො හි යෙන යෙන සිප්පස්ථානෙන ජීවිකං කපොති යදි කසියා යදි වණිජ්ජාය පාණාතිපාතාදිවසෙන පමත්තො තං තං යථා කාලෙ සම්පාදෙත්තුං න සකෙකාති අථස්ස මූලං⁴ විනස්සති, මාසාත කාලෙ පාණාතිපාතං පන අදින්නාදුනාදීති ච කරොන්නො දණ්ඨ වසෙන මහතිං භොගජ්ජිතිං නිගවජ්ජිති, පබ්බජිතො දුසිලො පමාද කාරණා සිලතො බුඛවචනතො ක්ඛානතො සත්තඥයධනතො ච ජ්ජිතිං නිගවජ්ජිති, ගහස්ථස්ස අසුකො නාම අසුකකුලෙ ජතො දුසිලො පාපධම්මො පරිච්චත්ත”⁵ ඉධිලොකපරලොකත්ථො සලාකහත්ත මත්තම්පි න දෙනති චතුපරිසමජෙකි පාපකො කිත්තිසද්දෙ අබ්භුග්ගවජ්ජිති, පබ්බජිතස්ස⁶ අසුකො නාම නාසකි සිලං රක්ඛිත්තුං න බුඛවචනං උග්ගහෙත්තුං⁷ චෙජ්ජකම්මාදිති ජීවති ජති අභාරවෙති සමත්තාගතොති එවං අබ්භුග්ගවජ්ජිති. “අභිසාරද්දෙ”⁸ති: ගහස්ථො තාච අවස්සං බහුත්තං සන්තිපාතස්ථානෙ කෙවි මම කම්මං ජ්ජිත්තානති අථ මං නිග්ගණ්ණිස්සන්තිති වා රාජකුලස්ස වා දස්සෙන්නති සහස්සො උපසංඝමති මබ්භුගුතො පත්තකඛකො අධොමුඛො අබ්භුග්ගකො⁹ භූමිං කසන්නො නිසිදති විසාරද්දෙ හුත්වා කපේත්තුං න සකෙකාති, පබ්බජිතොපි බහු භික්ඛු සන්තිපතිතා අවස්සං කෙවි මම කම්මං ජ්ජිත්තානති අථ මෙ උපොසථම්පි පචාරණම්පි ංපෙත්වා සාමඤ්ඤතො වාචෙත්වා නික්කට්ඨිස්සන්තිති සහස්සො උපසංඝමති,¹⁰ විසාරද්දෙ හුත්වා කපේත්තුං න සකෙකාති. එකච්චො පන දුසිලොපි දප්පිතො¹¹ විය විවරති සොපි අජ්ඣාසයෙන මංකු භොති යෙව. “සම්මුලෙහා කාලං කණෙති”¹²ති: තස්සාති මරණම්මෙව නිපත්තස්ස දුසිලකම්මෙව සමාදාය පවත්තිතං සානං¹³ ආපාථං ආගවජ්ජිති සො උම්මිලෙත්වා ඉධි ලොකං පස්සති නිම්මිලෙත්වා පරලොකං, තස්ස වත්තාරො අපායා උපස්ථානති සත්තිසත්තෙ සිසෙ පහරියමානො විය භොති සො වාරෙථ වාරෙ ථාති විරවන්නො මරති තෙන වුත්තං “සම්මුලෙහා කාලං කරොති”¹⁴ති. පචම්පදං උත්තානම්මෙව, ආතිසංසකථා වුත්තවිපරියායෙන චෙදි තබ්බො.

“බහුදෙවරත්තිං බම්මිසා කථාසා”¹⁵ති: අඤ්ඤායපි පාලිමුත්ත නාය බම්මිකථාය චෙව ආවසථානුමොදනාය ච ආකාසගම්හං ඔත්ත රෙන්නො විය යොජ්ජත්තමාණං මහාමට්ඨං පිලෙත්වා මට්ඨපානං පායෙන්නො විය බහුදෙව රත්තිං සන්දස්සෙත්වා සම්පහංසෙත්වා උයෙත්ත රෙසි. “අතික්කන්තා”¹⁶ති: අතික්කන්තා ඛිණං බයං වයං ගතා

1. මු. මූලම්පි.

2. මු. පරිච්චත්තො.

3. ම. පබ්බජිතස්ස වා.

4. සි. I. II & III. ගහෙත්තුං.

5. මු. අබ්භුලිකෙන.

6. සි. I. II & III. උපසංඝමස්සති.

7. මු. දබ්බිකො.

8. ම. පචත්තිස්ථානං.

උපෙතා. “සුඤ්ඤාගාර” නැති. පාවිසෙකකං සුඤ්ඤාගාරං නාම තප්ථි තතේව පන එකපසෙසං සාතිපාකාරෙන පරික්ඛිපිත්වා ඉධ සන්තා විස්සමිස්සානීති මවකං පඤ්ඤාපෙසුං, හගවා වතුනිපි ඉරියාපටෙති පරි භුත්තං එතෙසං මගපථලං හවිස්සානීති තත් සිහසෙය්‍යං කපොසි. තං සක්ඛාය වුත්තං “සුඤ්ඤාගාරං පාවිසි”ති. “සුඛිධවස්සකාර” ති: සුඛිධොව වස්සකාරො ව වෙ වුභග්ගො. “මගධමහාමත්තා” ති: මගධරඤ්ඤා මහාමත්තා මහාඅමච්චා, මගධරඤ්ඤා වා මහාමත්තා, මහතියා ඉස්සරියමත්තාය සමන්තාගතාති මගධමහාමත්තා. “පාටලි ගාමෙ නගර” ති: පාටලිගාමං නගරං කතො මාපෙනති. “වජ්ජි නං පටිබාහාසා” ති: වජ්ජරජකුලානං අගමුඛපථිජ්ජනන්තං, “සහස්සසහස්සෙව” ති: එකෙකවග්ගවසෙන සහස්සං සහස්සං හුත්වා, “වජ්ජිති” ති: සරවජ්ජති “විත්තාති නමනති නිවෙසනාති මාපෙ භු” ති: රඤ්ඤාව රජමහාමත්තානව භිවෙසනාති මාපෙභුං වජ්ජි විජ්ජාපාඨකානං විහතාති නමනති, තෙ කීර අත්තනො සිප්පානු භාවෙන හෙසා පඨවියං තිංස හත්ථමත්තෙ සානෙ ඉධ නාගත්තාහො ඉධ යකඛග්ගහො ඉධ භුතග්ගහො පාසාණො වා බාණුකො වා අප්පිති පස්සනති, තෙ තද්ධ සිප්පං ජපොත්තො දෙවතාති සඬ්ඛිං මනත්තමානා විය මාපෙනති, අප්චා තෙසං සරීරෙ දෙවතා අභිමුච්චිත්වා තත් තත් නිවෙසනාති මාපෙභුං විත්තං නාමෙනති තා වතුසු කොණෙසු බාණුකෙ කොට්ටත්තො වජ්ජමති ගතිතමත්තෙ පටිවිගච්ඡන්ති සඬා කුලානං සඬා දෙවතාව තථා කරොනති, අස්සමිකුලානං අස්සමා දෙව තාව. කිංකාරණා? සඬානං හි එවං ගොති ඉධ මනුස්සා නිවෙසනාති මාපෙත්තො පඨමං භික්ඛු සඬ්ඛං නිසීද්ධපෙත්තො මධුලං වධිකාපෙස්සනති,¹ අප්ච මයං සීලවත්තානං දස්සනං ධම්මකථං පඤ්ඤාවිස්සාජ්ජනං අනුමො දනංව සොභුං ලභිස්සාම මනුස්සා දුතං දත්වා අමහාකං පතතිං දස්සන්ති “නාවතිංසෙති” ති: යථාති එකසමිං කුලෙ එකං පණ්ඩිතමනුස්සං එකසමිං විහාරෙ එකං බහුස්සුතං භික්ඛුං උපාදය අසුකකුලෙ මනුස්සා පණ්ඩිතා අසුකවිහාරෙ භික්ඛු බහුස්සුතාති සඤ්ඤ අභිභුග්ගච්ඡති, එවමෙව සක්කං දෙවරජනං විස්සකමමං ව දෙවපුත්තං උපාදය තාවතිංසා පණ්ඩිතාති සඤ්ඤ අභිභුග්ගත්තො. තෙනාහ “නාව තිංසෙති” ති තාවතිංසෙති සඬ්ඛිං මනෙත්තො විය මාපෙනති අදො. “සාවනා අවිසං ආසනන” ති: යත්තකං අරියමනුස්සානං මසර තඬානං නාම අත්ථි. “සාවනා චණ්ඩපාපො” ති: යත්තකං වාණිජනං ආගවහණ්ඩස්ස රාසිවසෙන වා කයවික්කයසානං නාම වාණිජනං වසනසානං වා අත්ථි. “ඉදං අග්ගනගර” ති: තෙසං අරියයත්ත වණ්ඨපථානං ඉදං අග්ගනගරං ජෙඨකං පාමොක්ඛං හවිස්සානීති. “සුමසෙදන” ති: හණ්ඩපුටහෙදනසානං, හණ්ඩහණ්ඩිකානං මොව තසානනති වුත්තං ගොති-සකලජමුදිපෙ අලභිහණ්ඩමිති ඉදෙව

ලභියානානි අඤ්ඤාත් විකක්කයෙන අගච්ඡන්තමපි ඉධෙව ගච්ඡියාති කඝමා ඉධෙව පුටං භිද්දියානානිනි අන්තො. වතුසුති වාරෙසු වත්තාරි සභායං එකනති එවං දිවසෙ දිවසෙ පචසතසභයානි උඨතිසානානි¹ දසොති, “අග්ගිනො වා”ති ආදිසු වතාරන්තො වා සද්දො, අග්ගිනා ව උදකෙන ව මිථුභෙදෙන ව නසියියානිති අන්තො. එකකොඨාසො අග්ගි නා ව නසියියානි නිබ්බාපෙතුමපි න සක්කියානති එකං ගඛො ගගෙතො ගමියාති එකො ඉමිනා අකට්ඨං අමුසා, අමුනා අකට්ඨං ඉමියාති වදන්තානං පිසුතවාචානං වසෙන භින්නානං මනුසානං අඤ්ඤ මඤ්ඤභෙදෙනෙව නසියියානිති අන්තො. ඉති වතො හගවා පචමුස කාලෙ ගඛොය තීරං” ගන්තො කතමුඛධොවනො භික්ඛාචාරවෙලං ආගමයමානො නිසීදි. සුනිධවසාකාරංපි අමාකං රුක් සමණසා ගොතමසා උපඨාකො සො අමො පුච්ඡියාති සන්තා කීර පාටලියමං අගමාසි. තසා සනතිකං උර සඛකමිත්ථ න උපසඛකමිත්ථාති උපසඛක මිමානාති ව චුතො නිමන්තයිත්ථ න නිමන්තයිත්ථාති පුච්ඡියාති න නිමන්තයිමානාති ව චුතො අමාකං දෙසං ආරොපෙතො නිගග්ගියාති ඉදවාපි මයං අකට්ඨානෙ² නගරං මාපෙම, සමණසා ඛො පන ගොතමසා ගතගතඨානෙ³ කාලකණ්ණේ සත්තං පටික්ක මනති තං මයං නගරමඛලං වාචාපෙසාමාති විනොතො සන්තාරං උපසඛකමිත්ථා නිමන්තයිසු, තස්මා “අථ ඛො සුනිධවසාකාරං”ති ආදි චුතං. “පුබ්බණ්ණසමස”නති: පුබ්බණ්ණකාලෙ. “නිවා සෙඤ්ඤා”ති: ශාමං පටිසන්තිශාරෙන නිවාසනං නිවාසෙතො කාය බ්බන්තං බ්බන්තො, “පන්තවිවරං ආදාසා”ති: පත්තං ව විවරං ව ආදි යිත්වා, කායපටිබ්බං කතො.

“සීලවනොත්ථා”ති: සීලවනොත්ථා එත්ථ, “සඤ්ඤානෙ”ති: කාය වාචාමනෙති සඤ්ඤානෙ, “නාසං දුක්ඛණිමාදිසෙ”ති: සඛසසා දිනෙන වත්තාරො පච්චයෙ තාසං කිරදෙවතානං අපදිසෙය්‍ය⁴ පත්තං දදෙය්‍ය, “පුජිතා පුජිතානි”ති: ඉමෙ මනුසා අමාකං ඤාතකාපි න ගොනති එවමපි නො පත්තං දෙනතිති ආරකං සුසංවිභිතං කරො ථාති සුඤ්ඤ ආරකං කරොනති, “මානිතා මානසානි”ති: කාලානු කාලං බලිකමමකර්ණෙන මානිතා එතෙ මනුසා අමාකං ඤාතකාපි න ගොනති වතුමාසජමාසන්තරෙව නො බලිකමමං කරොනතිති මානෙනති උපන්නං⁵ පරිසායං ගරන්ති. “නනො න”නති: තතො නං පණ්ණිතත්තිකං මනුසං, “බරස”නති: උරෙ ධපෙතො සංවඛිතිතං, යථා මාතා මරසං පුත්තං අනුකමපති උපන්න පරිසාය ගරණත්ථමෙවසා වායමති එවං අනුකමපන්ති අන්තො. “ගද්දාති සෙය්‍යාති”ති: සුද්දරාති පසානි: “උථමප”නති: පාරං ගමන්තොය

1. මු. උපටඨතිසානානිති.

2. සී. I. II & III. ගඛොතීරං.

3. මු. ආගතවිතොනෙ,

4. සී. I. II & III. ගතවිතොනෙ.

5. ම. ආදිසෙය්‍ය.

6. මු. මානෙතො උපන්නං.

ආනියො කොට්ටො කතං, “කුලල” නති: වලලිආදීති බක්ඛිකා කතං, “සෙ තරහති අණ්ණං” නති: ගාථාය අණ්ණංවනති සබ්බන්තිමෙන පරිචේදදෙන යොජනමත්තං ගමිතරියං ව පුපුලියං ව උදකඝානසෙය්‍යතං අබ්බවතං, “සර” නති: ඉධ නදී අබ්බෙය්‍යතා, ඉදං වුත්තං ගොති යෙ ගමිතරං විත්තං තණ්හාසරං තරනති තෙ අරියමග්ගසංඛාරං සෙත්තුං කත්වා, “විසජ්ජ පලලොති” ති: අනා මසිත්වා ව උදකඝරිතාති නිත්තඝාතාති, අයං පත ඉදං අපමත්තකං උදකං තරිතුකාමොපි:-

“කුලලං හි ජනො පබ්බතී බුඛා ව බුඛසාවකා ව,
විනායෙව කුලලෙන තිණ්ණො මෙධාවිනො ජනා” ති.

සමමනගාණ්ඩාර වණ්ණනා
ති හි තා.

“කොට්ඨාමො” ති: මහාපතාදස්ස පාසාදස්ස කොට්ඨං කතො ගාමො, “අජිසසව්වාන” නති: අරියභාවකරානං සව්වානං, “අනුක්ඛොධා” ති: අබුජ්ඣනෙන අජනනෙන¹ “අසමච්චො” ති: අප්පටි විජ්ඣනෙන, “සංඛාවින” නති: භවතො භවං ගමනාවසෙන සංඛාමිතං, “සංසරිත” නති: පුනරපුන ගමනාගමනාවසෙන සංසරිතං, “මම වෙව තුමහාකමා” ති: මයා ව තුමෙහති ව, අථවා “සංඛාවිතං සංසරිත” නති: සංඛාවතං සංසරණං, මම වෙව තුමහාකං ව අහො සිති ඵලමෙප්පත් අත්ථො වෙදිතබ්බො. “භව භොගති සමුගතා” ති: භවතො භවං තයතසමත්ථා තණ්හාරජ්ජ සුදු ගතා ජිත්තා අප්ප වතතිකතා.

“නාදිකා” ති:² එකං තලුකං නිස්සාය විත්තං වුලලපිතු මහා පිතු පුත්තානං වෙ ගාමා, “නාදිකො” ති:³ එකසමිං සුදුතිගාමකො. “භිජ්ජාචසප්ථ” ති: ඉඨකාමයෙ ආවසප්ථ, “ඛරමගාගිකාන” නති: ගෙඨාභාගියානං, කාමභවෙයෙව පටිසංඝිගාභාපකානනති අත්ථො. ඔරනති ලඛනාමෙති වා තිති මග්ගෙති පහානබ්බාතීතිපි ඔරං භාගියාති. තත්ථ කාමච්ඡන්දෙ ව්‍යාපාදෙති ඉමාති වෙ සමාපත්තියා වා අවිකල්පිතාති මග්ගෙන වා අසමුච්ඡින්නාති නිබ්බත්තවසෙන උඬං භාගං රූපභවං වා අරූපභවං වා ගතත්තුං න දේනති සකකායදිඝි ආදීති තිණ්හි තත්ථ නිබ්බත්තමපි ආනෙත්වා පුන ඉධෙව නිබ්බත්තා පෙතනීති සබ්බාතිපි ඔරමභාගියානෙව, “අනාවහතිධමමා” ති: පටි සංඝිවසෙන අනාගමනසභාවා, “ධග්ගෙසමොහානං ගාත්තනා” ති: එත්ථ කදවි³ උප්පත්තියා ව පරිසුද්ධානමඤ්ජනාය වාති වෙධාපි තනුභාවො වෙදිතබ්බො. සකදගාමියො හි පුපුල්පතානං විය අභිණ්ණං රහතාදයො න උප්පජ්ජනති කදවි කරගමි උප්පජ්ජනති

1. ම. අජනනෙතත.

2. ම. තාතිකාති.

3. මු. කදවි කරගමි.

උපපජ්ජානා ව පුප්පජ්ජානාං විය බහලබහලා න උපපජ්ජානා
මච්ඡිකපතං විය තනුකතනුකා උපපජ්ජානති. දීඝභාණක තිපිචක
මහාසිවතේරෙ පතාගා:-යසමා සකදගාමිස්ස පුත්තධිතරො හොනති
ඔරොධා ව හොනති¹ තසමා බහලාව කිලෙසා, ඉදං පන භවතනුක
විසේන කපිතනති. තං අභිකථාය සොතාපත්තස්ස සත්තභවෙ
ථපෙතො අභිමෙ භවෙ භවතනුකං නත්ති සකදගාමිස්ස වෙ ගවෙ
ථපෙතො පච්ඡ භවෙසු භවතනුකං නත්ති අනාගාමිස්ස රුපාරුපභවං.
ථපෙතො කාමභවෙ භවතනුකං නත්ති බිණ්ණසවස්ස කිසමිපි භවෙ භව
තනුකං නත්ති වුත්තත්තාං පටිකඛිත්තං හොති. “**ඉමං ලොක**”නති:
ඉදං කාමාවචරලොකං සක්කාය වුත්තං, අයං ගෙණ්ඨ අධිප්පායො:-සවෙ
ති මනුස්සෙසු සකදගාමිථලං පතොතො දෙවෙසු නිබ්බතතිනා අර
භත්තං සච්ඡිකරොති ඉච්චතං කුසලං, අසකෙකානොතො පන අවස්සං.
මනුස්සලොකං ආගන්තො සච්ඡිකරොති දෙවෙසු සකදගාමිථලං
පතොතාපි සවෙ මනුස්සෙසු නිබ්බතතිනා අරභත්තං සච්ඡිකරොති
ඉච්චතං කුසලං, අසකෙකානොතො පන අවස්සං දෙවලොකං ගන්තො
සච්ඡිකරොතිති. “**අවිනිපාතධම්මො**”නි: එත චිතිපතනං විනි
පානො නාස්ස විනිපානො ධම්මොති අවිනිපාතධම්මො, චතුසු අපා
යෙසු අවිනිපතනසභාවොති අත්තො. “**තිසො**”නි: ධම්මනිග
මෙන නිගො, “**සම්මොධිපර්යණො**”නි: උපරිමග්ගත්තයසඛිංතා
සම්මොධි පරං අයනං අස්ස ගති පටිසරණං අවස්සං පත්තබ්බාති
සම්මොධිපර්යණො. “**විගෙසා වෙසා**”නි: තෙසං තෙසං ඤාණගතිං
ඤාණුපපතතිං ඤාණාතිසම්පරායං ඔලොකෙනත්තස්ස කායනිලමථොච
එස ආනන්ද තථාගතස්සාති දීපෙනි. විත්තවිගෙසා පන බුඩ්ධානං
නත්ති. “**ධම්මාදය**”නති: ධම්මයං ආදයං, “**සො**”නි: යෙන
ධම්මාදයෙන සමන්තාගතො, “**බිණ්ණපාසදුගගතිවිනිපාතො**”නි:
ඉදං නිරයාදීනං යෙව වෙච්චනවසේන වුත්තං, නිරයාදයොති වඩ්ඪි
සඛිංතොතො අයතො අපෙත්තතා අපායා. දුක්ඛස්ස ගති පටිසර
ණාති දුග්ගතියො, දුක්ඛතකාරිනො එත විවිසා නිපතනතිති
විනිපාතා, “**අපච්චවස්සාදො**”නි: බුඩ්ධානං යථාභූතො
ඤාත්තො අචලෙන අච්චුතෙන පසාදෙන, උපරි පදවයෙපි එසෙව
නයො. “**ඉතිපි සො හගවා**”නි: ආදීනං පන විත්තාරො විසුඞ්ඨි
මග්ගෙ වුත්තො. “**අරිසකගෙනති**”නි: අරියානං කතෙතති පියෙති
මනාපෙති, පච්ඡිලාතිති අරියසාවකානං කතතාති හොනති භවත්ත
රෙපි අවිජ්ජිතබ්බතො, තාති සක්කායෙන වුත්තං. සබ්බොපි පතෙත්ත
සංවරො ලබ්භති යෙව. “**සොතාපගොතාමභිමි**”නි: ඉදං දෙසනා
සිසමෙව, සකදගාමිආදයොපි පන සකදගාමිභමිමිති ආදීනා
තයෙන ව්‍යාකරොනති යෙවාති, සබ්බසම්මි සික්ඛාපදවිරොධෙන
සුත්තභානෙ ව්‍යාකරණං අනුඤ්ඤානමෙව හොති.

“වෙසාලියං විහරති”¹ති එත් “තෙන ඛො පන සමයෙන වෙසාලී ඉඬා වෙව හොති පිතා වා”²ති ආදිනා ඛකිකො වුත්තනසෙන වෙසාලියා සමපනනභාවො වෙදිතබ්බො. “අඛිපාලිවගො”³ති: අඛිපාලියා ගණිකාය උය්‍යානගුතො අඛිවනෙ. “සනො හික්ඛිමෙ”⁴ති හගවා අඛිපාලිදස්සනෙ⁵ සති පච්චුපඨාපනත්. විසෙ සතො ඉඬ සතිපඨානදෙසනං ආරති. තත් සරතීති සනො, සමපනනාතීති සමසන්තො, සතියා ව සමපජ්ඣෙය්‍යක ව සමනනාගතො සුත්වා විහරෙය්‍යාති අන්තො “කාසෙ කාසානුපසිං”⁶ති ආදිසු යං වත්තබ්බං. හං මහාසතිපඨානෙ වක්ඛාම, “නිලා”⁷ති ඉදං සබ්බ සඬහාතිකං. “නිලවණ්ණා”⁸ති ආදී තස්සෙව විභාගදස්සනා, තත් න වෙසං පකතිවණ්ණො නිලො, නිලවිලෙපනවිලිත්තත්තො පනෙනං වුත්තං. “නිලවණ්ණ”⁹ති: පච්චිදුකුලකොසෙය්‍යාදීනිපි තෙසං නිලා නෙව ගොතති. “නිලාලඛනාති”¹⁰ති: නිලමණිති නිලපුපෙති අලඛනා, රථාපි තෙසං නිලමණිවිතා නිලවත්පරික්ඛිතා නිලඞ්ඤ නිලවමවමමතෙති නිලාභරණෙති නිල අස්සෙති¹¹ යුත්තා පතොද යසියොපි නිලා යෙවංති ඉමිනා තයෙන සබ්බපදෙසු අන්තො වෙදි තබ්බො. “පතිවට්ඨෙසි”¹²ති: පහරි. “කිං ජෙ අඛිපාලී”¹³ති: ජෙති ආලපනං,¹⁴ හොති අඛිපාලි කිං කාරණාති වුත්තං හොති. කිවෙ නිපි පාඨො, අයමෙවන්තො. “සාභාර”¹⁵නති: සජනපදං. “අඛිගුලිං ජොසෙසු”¹⁶නති: අඛිගුලිං වාලෙසු. “අඛිකාසා”¹⁷ති: ඉපිකාය. “සෙස”¹⁸නති: කරණන්තෙ සාම්ච්චනං, යෙති අදිඨාති වුත්තං හොති. “ඛලොකෙථා”¹⁹ති: පස්සථ. “අඛලොකෙථා”²⁰ති: පුත්තපුත්ත පස්සථ. “උපසංහරථා”²¹ති: උපනෙථ ඉමං ලිච්ඡිපරිසං නුමාකං විතොන තාවතිංසපරිසං²² උපසංහරථ උපනෙථ අලලියාපෙථ, යපෙච හි තාවතිංසා අභිරුපා පාසාදිකා නිලාදිනාතාවණ්ණො ඵම්මමෙ ලිච්ඡි රුජනොපිති තාවතිංසෙති සමකො කත්වා පස්සථාති අන්තො. කසවා පන හගවා තෙකසතෙති සුතෙති වක්ඛාදිතං රුපාදිසු නිමිත්ත ගාහං පටිසෙධෙත්වා ඉඬ මහනෙත්ත උස්සාගෙන නිමිත්තගාහෙ නියොජෙතීති?²³ හිත්තාමතාය, තත් කිර එකවෙව හික්ඛු ඔසන්න විරියා තෙසං සමපත්තියා පලොභෙනෙතො අපමාදෙන සමණධම්මං කරොන්නාතං ඵවරුපා ඉස්සරියසමපත්ති සුලභාති සමණධම්මෙ උස්සාහජනනත්. ආහ. අනිච්චලකනිච්චාචත්ථාපි ඵම්මාහ. නවිරස්සෙවති සබ්බෙපිමෙ අජනසත්තුස්ස වසෙත විනාසං පාපුණ්ණිකාති අථ නෙසං රජ්ජිරිසමපත්ති. දිස්වා ඕනතික්ඛු තථාරුපා යපි නාම සිරිසමපත්තියා විනාසො පඤ්ඤාසිස්සතීති අනිච්චලකනිච්චාගෙත්වා සහපටිසම්මද්දති අරහත්තං පාපුණ්ණිකාති අනිච්චලකනිච්ච

1. වු. අඛිපාලිදස්සනෙන.
2. ම. පච්චුකුල.
3. සි. I, II & III. අස්සෙති.

4. වු. ආලපනවචනං.
5. ම. සදිසං.
6. ම. උය්‍යාගෙතිති.

විභාවනන්දං ආග. “අධිවාසෙකා”ති: අඛපාලියා නිමනනිකභාවං සදානාපි කසමා නිමනෙතනනාති? අසද්දගනතාය වෙව වත්තසිසෙත ව, සාහි බුත්තා ඉති අනිමනෙතනාපි නිමනෙතසිනති¹ වදෙය්සාති තෙසං විතං² අහොසි, ධම්මං සුත්තං ගමනකාලෙ ව නිමනෙතනා ගමනං නාම මනුස්සානං වත්තමෙව.

“බෙඵවගාමකො”ති: වෙසාලියා සම්පෙ පාදගාමො.³ “සථා මිත්ත”නති ආදිසු මිත්තා මිත්තාව. “සපදිසා”ති: තත් තත් සබ්බමම දිස්මත්තා නාතිදලහමිත්තා. “සමිත්තනා”ති: සුසුභත්තා සිතෙත වනෙතා දලහමිත්තා, යෙසං යෙසං යත් යත් එවරුපා භික්ඛු අත්ති තෙ තෙ තත් තත් වස්සං උපෙථාති අත්තො. කසමා එවමාග? තෙසං ථාසුචිභාරන්දාය තෙසං හි බෙඵවගාමකො සෙතාසනං. නප්පහොති භික්කාපි මඤ්ඤ සමනතා වෙසලියා පන බහුති සෙතාසනාති භික්කාපි සුලභා, තසමා එවමාග. අථ කසමා යථාසුඛං ගච්ඡ්ථාති න විස්සජේසි, තෙසං අනුකම්පාය, එවං කිරස්ස අහොසි, අහං දසමාසමත්තං ධම්මා පරිනිබ්බාසිස්සාමි සවෙ ඉමෙ දුරං ගච්ඡිස්සන්ති මං⁴ පරිනිබ්බාණ කාලෙ දඬුං න සකඛිස්සන්ති, අථ තෙසං සන්දා පරිනිබ්බායනෙතා අමානං සනිමත්තමි න අදාසි සවෙ ජනෙය්සාම න එවං දුරෙ වසිස්සාමාති⁵ විප්පට්ඨාරො භවෙය්ස, වෙසාලියා සාමනතා පන වසන්තා මාසස්ස අභවාරෙ ආගන්තා ධම්මං සුඤ්ඤානති සුගතො වාදං ලභිස්සන්ති න විස්සජේසි.

“බග්ගෙ”ති: එරුසො. “ආබාධො”ති: විසභාගරොගො, “බාලනා”ති: බලවතියො. “මාරණන්තිකා”ති: මරණසන්තිකං පාපනසමන්දා. “සත්තො සමපජ්ජනො අධිවාසෙසි”ති: සතිං සුපසිතං කත්වා සද්දෙත පරිච්ඡිද්ධා අධිවාසෙසි. “අවිහසද්දමානො”ති: වෙදනානුවත්තනවසෙත අපරාපරං පරිවත්තනං අකරොනෙතා අපි ශ්‍රියමානො අදුක්ඛියමානොව අධිවාසෙසි. “අනාමනෙතනා”ති: අනවෙතනා.⁷ “අනපලොකෙතනා”ති: අත්තාපෙතනා⁸ ඔවාදානු සාසනං අදත්තාති චුත්තං හොති. “විජ්ජෙතා”ති: පුබ්බභාගවිර යෙන වෙව ඵලසමාපත්තිවිරියෙන ව. “පටිසසඤ්ඤාමෙතනා”ති: විකබ්බෙතනා. “ජීවිතසබ්බාර”නති: එත් ජීවිතමි ජීවිතසබ්බාරො, යෙන ජීවිතං සබ්බරියති ජීජ්ජමානං සටෙතා ධම්මසි සො ඵලසමා පත්තිධම්මොපි ජීවිතසබ්බාරො සො ඉධ අධිපෙතනො. “අධිසාසා”ති: අධිතිසිත්ති පවත්තෙතනා ජීවිතසපනසමන්දං ඵලසමාපත්තිං සමා පජේය්සන්ති අයමෙත්ථ සංඛෙපත්තො. කිං පන භගවා ඉතො පුබ්බෙ ඵලසමාපත්තිං න සමාපජ්ජතිති? සමාපජ්ජති සා පන බඤ්ඤාසමා

1. ම. හිමනෙතමිති.

2. සි. I, II & III තෙසං අ හාසි.

3. මු. පාටලිගාමො.

4. මු. මම.

5. මු. වසෙය්සාමාති.

6. ම. මරණන්තිකාති.

7. මු. සි. I, II & III. අත්තාපෙතනා.

8. මු. න අපලොකෙතනා.

පතති, බණ්ඩකසමාපතති ව අනෙතා සමාපතති යං යෙව වෙදකං වික්ඛම්භති සමාපතතිනො චුඝිතමත්තස්ස කඨපානෙන වා කඨලපානෙන වා ණිත්තසෙවාලො වීය උදකං පුත සරීරං වෙදකා අපේක්ඛාත්ථ රතී යං පත රූපසත්තකං අරූපසත්තකං ව නිගුම්බං නිජ්ජවං කතො මහාවිපස්සනාවසෙන සමාපන්නා සමාපතති සා සුදු ව්ඛම්භෙති යථා නාම පුරිසෙන පොකකරණීං ඔගාගෙතො ගජෙති ව පාදෙති ව සුදු අපබ්බුලෙතා සෙවාලො විරෙන උදකං ඔත්ථරති එවමෙව තතො චුඝිතස්ස විරෙන වෙදකා උපපජ්ජති. ඉති ගගවා තං දිවසං මහා බොධිපල්ලඛෙක අතීනවිපස්සනං පඨපෙනො¹ වීය රූපසත්තකං අරූපසත්තකං නිගුම්බං නිජ්ජවං කතො චුදුසහාකාරෙති සනෙනත්තො² මහාවිපස්සනාය වෙදකං වික්ඛම්භෙතො දසමාසෙ මා උපපජ්ජන්තො සමාපතති. සමාපජ්ජි සමාපතතිවික්ඛම්භිතා වෙදකා දසමාසෙ න උපපජ්ජියෙව

“ගිලානා චුඝිතො”ති: ගිලානො හුත්වා පුත චුඝිතො, “මධුරාණ ණ්තො විශා”ති: සංඤ්ඤාගරුභාවො සංඤ්ඤාචරිතාවො සුලෙ උත්තාසිත සද්ධිසො.³ “න පක්ඛාසනති”ති: න පක්ඛාසනති නානාකාරණතො න උපඨගතති. “බම්මාපි මං නප්පට්ඨනති”ති: සතිසංඝාතධම්මා මග්ගං පාකවා න ගොනතීති දීපෙති තනතිධම්මා පන පේරස්ස සුප්පගුණා. “උදුහරති”ති: පච්ඡිමං ඔවාදං න දෙතිති සන්ධාය වදති. “අනන්තරං අබාහිර”නති ධම්මවසෙන වා පුග්ගලවසෙන වා උභයං අකත්වා එතත්තං ධම්මං පරස්ස න දෙසිස්සාමිති විනෙතනෙතා ධම්මං අනන්තරං අබහන්තරං කරොති නාම, එතත්තං පරස්ස දෙසිස්සාමිති විනෙතනෙතා ධම්මං බාහිරං කරෙති නාම, ඉමස්ස පුග්ගලස්ස දෙසිස්සාමිති විනෙතනෙතා පන පුග්ගලං අබහන්තරං කරෙති නාම, ඉමස්ස න දෙසිස්සාමිති විනෙතනෙතා පුග්ගලං බාහිරං කරෙති නාම, එවං අකත්වා දෙසිතොති අත්ථො. “ආවර්ණමුඝී”ති: යථා බාහිරකානං ආවරිග්ගුඝී නාම ගොති දුහරකාලෙ කස්සපි අකපේත්වා පච්ඡිමකාලෙ මරණමෙව නිපන්නා පියමනාපස්ස අනෙතවාසිකස්ස කපේනති එවං තථාගතස්ස ඉදං මහලුකකාලෙ පච්ඡිමදානෙ කපේස්සාමිති මුඝීං කතො පරිහරිත්වා ථපිතං කිචි තත්ථිති දස්සෙති. “අහං භික්ඛුසංඝං”නති: අගමෙව භික්ඛුසංඝං පරිහරිස්සාමිති වා, “මමුද්දෙසිකො”ති: අහං උද්දිසිතබ්බසෙන උද්දෙසො අස්සාති මමුද්දෙසිකො, මං යෙව උද්දිස්ස මං පච්චාසිංසමානො භික්ඛුසංඝො ගොතු මමච්චයෙන මා වා අගෙසුං යං වා තං වා ගොතුති ඉති වා පනස්ස⁴ අස්සාති අත්ථො. “න එවං ගොති”ති: බොධිපල්ලඛෙක යෙව ඉස්සාමච්ඡරුතං විහතත්තා⁵ එවං න ගොති. “සක්ඛි”නති: සො කිං, “ආසිතිකො”ති: අසිතිසංචච්ඡරිකො, ඉදං පච්ඡිමවයං

1. මු. ධිපෙනොවීය.

2. සි. I. & II. සනෙනත්තො.

3. මු. පුරිසොවීය.

4. මු. යස්ස.

5. සි. I. II. & III. විගතත්තා.

අනුපාතයන් වදින්නන් වූහ. “වෙබ්මියසකෙන”¹ කි: බාහලකින වකකබ්බිනාදිනා පටිසම්බරණෙන වෙබ්මියසකෙන,¹ “මඤ්ඤ” කි: ජරසකට.² විය වෙබ්මියසකෙන¹ මඤ්ඤ යාපෙති අරහත්තඵල වෙබ්මියන³ වතුඉරියාපට්ඨාපනං නවාගතස්ස හොතිති දස්සෙති. ඉද්දති නමත්ථං පකාසෙනො “යස්මිං ආනන්ද සමයෙ” ති ආදිමාග. තත්ථ “සබ්බතිමිත්තාන” නති: රූපතිමිත්තාදිනං, “ඵකච්චානං වෙදනාන” නති: ලොකියානං වෙදනානං, “ගස්මා නිග අනන්ද” කි: යස්මා ඉමිනා ඵලසමාපත්තිවිහාරෙන ඵාසු හොති, තස්මා නුඤ්ඤෙති තදත්ථාය ඵලං විහර්ථාති දස්සෙති. “අත්තදිපා” කි: මහාසමුද්දගතං දිපං විය අත්තානං දිපං පතිං කතො විහර්ථ, “අත්තසරණා” කි: අත්ත ගතිකාව හොථ මා අඤ්ඤගතිකා, ධම්මදිපධම්මසරණපදෙසුපි ඵසෙ වනයො. “ගමගගෙහ” කි: තමඅගෙහ, මජ්ඣෙ තකාරෙ පදසති වසෙන වුත්තො. ඉදං වුත්තං හොති:-ඉමෙ අග්ගතමා අග්ගතමාති ඵලං සබ්බං තමයොගං ඡිද්දිතො අතිවිය අගෙහ උත්තමභාවෙ තෙ ආනන්ද මමං භික්ඛු භවිස්සන්ති තෙසං අතිඅගෙහ භවිස්සන්ති යෙ කෙවි සික්ඛා කාමා සබ්බෙසංපි තෙ වතුසතිපඨානගොචරව භික්ඛු අගෙහ භවිස්සන්තිති අරහත්තනිකුටෙන දෙසනං සබ්බණ්ණාති.

ද්වියසකහාණ්ඩාරවණ්ණනා

නි සි තා.

“වෙසාලියං පිණ්ඩස පාවිසි” ති කද පාවිසි? උක්ඛවෙලතො නික්ඛමිතො වෙසාලියං ගතකාලෙ, හගවා කිර වුත්ථවස්සො බෙඵව ගාමකා නික්ඛමිතො සාවත්ථිං ගමිස්සාමිති ආගතමග්ගෙනෙව පටිති වත්තනොනො අනුපුබ්බෙන සාවත්ථිං පත්ථා ජේතවතං පාවිසි, ධම්ම සෙනාපති හගවතො වත්තං දස්සෙත්වා දිවාඨානං ගතො තත්ථ අනෙතවාසිකෙසු වත්තං දස්සෙත්වා පටික්ඛනෙනෙසු දිවාඨානං සමමජ්ඣො වමමභණ්ඩං පඤ්ඤපෙත්වා පාදෙ පක්ඛාලෙත්වා පලලඛනං ආභුජ්ඣො ඵලසමාපත්තිං පාවිසි, අථස්ස යථා පරිවෙජ්ඣෙන තතො වුසිතස්ස අයං පරිවිතකෙකා උදපාදි:-බුඩා නුබො පඨමං පරිනිබ්බා යන්ති, අග්ගසාවකා නුබොති. තතො අග්ගසාවකා පඨමන්ති ඤ්ඤා අත්තනො ආයුසඛාරං මලොකෙසි සො සත්තාගමෙව මෙ ආයුසං බාරෙ පවචන්තිති⁴ ඤ්ඤා කත්ථ පරිනිබ්බාසිස්සාමිති. විනෙතසි. තතො රුහුලො ධාවතිංසෙසු පරිනිබ්බුතො අඤ්ඤකොණ්ඩඤ්ඤ තේරෙ ඡද්දන්තදහෙ, අහං කත්ථ පරිනිබ්බාසිස්සාමිති පුත්⁵ විනෙතනොනො මාතරං ආරබ්භ සතිං උපපාදෙසි:-මග්ගං මාතා සත්තනනං අරහන්තානං මාතානුත්වාපි බුඩධම්මසබ්බෙසු අපසසන්තා,

1. සි. I. II. & III. වෙසමියසකෙන. 3. සි. I. II. & III. වෙසකෙන.

2. ම. ජිත්තසකටංගිස.

4. සි. I. II. & III. ආයුසඛාරං පවත්තිස්සන්තිති.

5. මු. පුත්ථපුත්තං.

අපි නුබො තස්සා උපනිස්සයො, නපි නුබොති ආවජේති සොනා පනතිමග්ගස්ස උපනිස්සයං දිඤ්ඤා කස්ස දෙසනාය අභිසමයො භවිස්ස තිති ඔලොකෙනොනො මමෙව ධම්මදෙසනාය භවිස්සති න අඤ්ඤාස්ස, සචෙ බො පනාහං අපෙඨාස්සුකෙතො භවෙය්‍යං භවිස්සනති මෙ වතතාරො:-සාරිපුත්තතෙරො අවසෙසජ්ජනානමපි අවස්සයො හොති, තථාහිස්ස සමචිත්තසුත්තනතදෙසනාදිවසෙ කොට්ඨිකසහස්සදෙවතා අරහත්තං පත්තා, තයො මග්ගෙ පටිච්චදෙවතානං ගණනා නපි, අඤ්ඤාස්ස ව ථානෙස්ස අනෙකා අභිසමයා දිස්සනති පේරෙව විතතං පසාදෙති සග්ගෙ නිබ්බතනානෙව අසිතිකුලසහස්සාති, සොදුති මාතු මිථ්ථාදස්සනමපි¹ ගරිත්තුං නාසකතිති. තස්මා මාතරං මිථ්ථා දස්සනං මොචෙති ජනොවරකෙ යෙව පරිනිබ්බාසිස්සාමිති සන්තිථානං කත්වා අජේච භගවත්තං අනුජනාපෙති නිකම්භිස්සා මිති වුඤ්ඤොරො ආමනෙතසි:-ආවුසො² වුඤ්ඤ අම්බාකං පචසනාය භික්ඛුපරිසාය සඤ්ඤා දෙති ගණනාටාවුසො පත්තවිරාති, ධම්මසෙනා පති නාළකගාමං ගතතුකාමොති. පේරො තථා අකාසිතෙ භික්ඛු සෙනාසනං සංසාමෙති පත්තවිරමාදුය පේරස්ස සන්තිකං අගමංසු. පේරො සෙනාසනං සංසාමෙති දිවාථානං සමපජ්ජිති දිවාථාන වාරෙ ථති දිවාථානං³ ඔලොකෙති ඉදං දුති පච්ඡමදස්සනං පුන ආගමනං නපිති පචසනභික්ඛුපරිවුත්තො භගවත්තං උපසම්භවිතො වජ්ජිති භගවත්තං එතදවොච:-

“ජිනො දුති භවිස්සාමි ලොකනාටා මහාමුති
ගමනාගමනං නපි පච්ඡමා වුඤ්ඤා අයං.

ජිවිතං අප්පකං මග්ගං ඉතො සත්තාගමවග්ගෙ
තික්ඛිපෙය්‍යාමහං දෙහං භාරවොරොජනං යථා,

අනුජනාතු මෙ භනෙත භගවා අනුජනාතු සුගතො
පරිනිබ්බාණකාලො මෙ ඔස්සථො ආයුසංඛාරො”ති.

බුඬා පන යස්මා පරිනිබ්බාසිති වුත්තෙ මරණසංවණ්ණනං සංවණ්ණනාති නාම, මා පරිනිබ්බාසිති වුත්තෙ වට්ඨස්ස ගුණං කපෙනති නාම, මිථ්ථාදිසිතා දෙසං ආරෙපෙනති, තස්මා තදු භගවො න වදන්ති. තෙන නං භගවා කත්ව පරිනිබ්බාසිස්සාසි සාරි පුත්තාති. වති අපි භනෙත මගධෙස්ස නාළකගාමෙ ජනොවරකො, තත්ථාහං පරිනිබ්බාසිස්සාමිති වුත්තෙ යස්ස දුති තිං සාරිපුත්ත කාලං මඤ්ඤාසි. ඉදං පන තෙ ජේඨකතිථිභාතිකානං නාදිසස්ස භික්ඛුනො දස්සනං දුලලහං භවිස්සති, දෙසෙති තෙසං ධම්මනති ආහ. පේරෙ සත්ථා මග්ගං ඉතිච්ඡාබ්බනසුබ්බවගමං ධම්මදෙසනං පච්චාසිංසතිති ඤාති භගවත්තං වජ්ජිති නාලප්පමාණං අභිබුග්ගනත්වා පුන ඔරුස්ස

1. මු. සකමාතු මිථ්ථාදස්සනමග්ගමපි.

2. මු. අයාමාවුසො.

3. මු. සංසාමෙති දිවාට්ඨානං ඔලොකෙනොනො.

හඟවනනං වඤ්ඤා සත්තතාලපමාණේ අනතලිකෙව්‍යං ධිතො
 ඉභිවිකුබ්බනං දසෙසා ධම්මං දෙසෙසි, සකලතගරං සන්තිපති.
 ථෙරො ඔරුක්ක හඟවනනං වඤ්ඤා ගමනකාලො මෙ හන්තෙති ආහ.
 හඟවා ධම්මසෙනාපතිං පටිපාදෙස්සාමිති ධම්මාසනා උපාය ගතිකුටි
 අභිමුඛො ගන්තො මණ්ඩලලෙඛක අභාසි. ථෙරො තිකඛතකුං පදකම්ණං
 කඤ්ඤා වතුසු ඤානෙසු වඤ්ඤා හඟවා ඉතො කප්පසතසහස්සාධිකස්ස
 අසබ්බසාසනං උපරි අනොමදස්සි සම්මාසම්මුඛස්ස පාදමුලෙ නිප
 තිඤ්ඤා කුමහාකං දස්සනං පඤ්ඤං, සා මෙ පඤ්ඤා සම්මා,¹ දිඤ්ඤා කුමහා,
 තං පඤ්ඤං දස්සනං ඉදං පඤ්ඤං දස්සනං, පුත්‍ර කුමහාකං දස්සනං
 නත්ති වඤ්ඤා දසනවසමොධානසමුප්පලං අප්පලං පශ්‍යස්ස යාව දස්සන
 විසයො නාව අභිමුඛොව පටිකක්ඛිඤ්ඤා ඉතො පඤ්ඤා චුට්ඨපටිසක්ඛි
 වසෙන කිසම්චි ඤානෙ ගමනාගමනං නත්ති වඤ්ඤා පකාමි
 උදකපරිත්තනං කඤ්ඤා මහාභුමිවාලො අහොසි, හඟවා පරිවා
 රෙඤ්ඤා ධිතෙතිකු ආහ:-අනුගමිථ භික්ඛවෙ කුමහාකං ජෙඤ්ඤාති
 කන්ති. භික්ඛු යාව වාරකොඤ්ඤා අගමංසු, ථෙරො තිඤ්ඤා කුමහා
 ආවුසො අප්පමත්තා හොථාති නිවත්තෙඤ්ඤා අත්තනො පරිසායෙව
 සම්මං පකාමි. මනුස්සා පුබ්බෙ අයොසා පච්චාගමනවාරිකං වරති,
 ඉදං දති ගමනං න පුත්‍ර පච්චා ගමනායාති පරිදෙවත්තා. අනුබන්ධංසු.
 තෙපි අප්පමත්තා හොථ ආවුසො, එවං භාවිතො නාම සබ්බාදර්ශි
 නිවත්තෙසි. අථ බො ආයස්සා සාරිපුත්තො අනන්තරමයෙහ සත්තා
 හං මනුස්සානං අනුග්ගහං කරෙන්නො සායං නාලකහාමං පඤ්ඤා
 වාරෙ නිත්‍රොධරුකඛමුලෙ අභාසි. අථ උපරෙවතො නාම ථෙරස්ස
 භාගිනෙයොසා බහිගාමං ගමන්තො ථෙරං දිස්වා උපසඛිකම්ඤ්ඤා
 වඤ්ඤා අභාසි, ථෙරො තං ආහ:-අත්ති ගෙහෙ තෙ අයසකාති. ආම
 හන්තෙති. ගමි අමහාකං ඉධාගතහාවං ආරොචෙති, කස්සා ආග
 තොති ව චුත්තෙ අප්පකිරි එකදිවසං අත්තොගාමෙ හවිස්සති, ජනො
 වරකං පටිප්පකං, පච්චනං කිරි භික්ඛුසත්තානං වසනඤ්ඤා² ජනාථාති.
 සො ගන්තො අයසකෙ මය්‍යං මාතුලො ආගතොති ආහ. ඉදති
 කුතිනති? ගාමවාරෙති. එකකොව අක්කෙසුපි කොචි අත්ති? අත්ති
 පච්චනා භික්ඛුති. කිං කාරණං ආගතොති? සො තං පච්චනං
 ආරොචෙසි, බ්‍රාහ්මණී කීනත්‍රබො එත්තකානං වසනඤ්ඤා පටිප්පකා
 පෙති, දහරකාලෙ පබ්බජිඤ්ඤා මහලුකකාලෙ ගිහි හොතු කාමොති
 වින්තෙත්ති ජනොව රකං පටිප්පකාපෙඤ්ඤා පච්චනානං භික්ඛුනං
 වසනඤ්ඤා කාරෙඤ්ඤා දණ්ඩදිපිකායො ජලෙඤ්ඤා ථෙරස්ස පාහෙසි.
 ථෙරො භික්ඛුති සම්මං පාසාදං ආරුක්ක³ ජනොවරකං පටිප්පකා
 නිසිදි. නිසර්ප්ප කුමහාකං වසනඤ්ඤා ගමන්තො භික්ඛු උයොසා
 ජෙසි. තෙසු ගතමත්තෙසු යෙව ථෙරස්ස බරො ආබාධො
 උපපජ්ජි ලොභිතපකඤ්ඤා මාරණන්තිකා වෙදනා වත්තන්ති, එකං

1. මු. සිඛා.

2. මු. නිවාසනථානං.

3. මු. අභිරුක්ක, අභිරුක්කා ව.

භාජනං පටිසති එකං නිකඛමති බ්‍රාහ්මණී මම පුත්තංසං පවතති මග්ගං න රුච්චතීති අත්තනො වසනගබ්භවාරං නිසංසං අසාසි. වත්තාරො මහාරාජනො ධම්මසෙනාපති කුහිං විහරතීති ඔලො කෙනනා නාලුකගාමෙ ජුතොවරකෙ පරිනිබ්බාණමවෙ නිපන්නො පච්ඡිමදස්සනං ගමිස්සාමාති ආගමම වජ්ඣිකා අසංසු. ථෙරො කෙ භුමෙහති, මහාරාජනො හත්තෙති. කසමා ආගතන්ධාති, ගිලානු පඨාකා හවිස්සාමාති. හොචු, අත්ති ගිලානුපඨාකො ගච්ඡ්ථ භුමෙහති උය්‍යාපෙසි. තෙසං ගතාවසානෙ තෙනෙති නයෙන සකෙකා දෙවනම්ඤ්ඤ, තස්මිං ගතෙ සුයාමාදයො මහාබ්‍රහ්මා ව ආගමිංසු, තෙපි තථෙව ථෙරො උය්‍යාපෙසි. බ්‍රාහ්මණී දෙවතානං ආගමනව ගමනව දිස්වා කෙ නුබො එතෙ මම පුත්තං වජ්ඣිකා වජ්ඣිකා ගච්ඡන්ති ථෙරස්සං ගබ්භවාරං ගතත්වා තාත චුඤ්ඤ කා පවත්තීති පුච්ඡි. සො භං පවත්ති. ආවිහ්ඨිතා මහාඋපාසිකා හත්තෙත ආගතාති ආහ. ථෙරො කසමා අවෙලාය ආගතන්ධාති පුච්ඡි, සා භුමිහාකං¹ තාභ දස්සනන්ධාති වත්වා තාත පඨමං කෙ ආගතාති පුච්ඡි, වත්තාරො මහාරාජනො උපාසිකෙති. තාත ත්වං වතුහි මහාරාජෙති. මහත්තතරොති. ආරා මිකසදිසා එතෙ උපාසිකෙ, අමහාකං සඤ්ඤ පටිසකිංගහණතො පඨාය ගග්ගහත්වා හුත්වා ආරකං අකංසුති. තෙසං තාත ගතාව සානෙ තො ආගතොති, සකෙකා දෙවනම්ඤ්ඤති. දෙවරාජතොපි ත්වං තාත මහත්තතරොති. හණ්ඩගාහක සාමණේර සදිසො එස උපාසිකෙ, අමහාකං සඤ්ඤො තාවතීංසතො ඔතරණකාලෙ පත්ත විවරං ගගෙතීං ඔතිණ්ණොති. තස්ස තාත ගතාවසානෙ ජේතමානො විය තො ආගතොති, උපාසිකෙ භුය්‍යං හගවා ව සන්ධා ව මහාබ්‍රහ්මා නාම එසොති. මග්ගං හගවතො මහාබ්‍රහ්මතොපි ත්වං තාත මහත්ත තරොති. ආම උපාසිකෙ, එසො නාම කීං, අමහාකං සඤ්ඤ ජුත දිවසෙ වත්තාරො මහාබ්‍රහ්මතො මහාපුරිසං සුවණ්ණජලෙන පතිගණ්හිංසුති. අප්ථ බ්‍රාහ්මණීයා පුත්තංසං තාව මෙ අයං ආනු භාවො, කීදිසො වත මග්ගං පුත්තංසං හගවතො සඤ්ඤ ආනුභාවො හවිස්සතිති විත්තගන්තියා සහසා පච්චණ්ණා පිති උපපජ්ඣිතා සකල සරිරං එරි. ථෙරො උපපන්නං මෙ මාචු පිතිසොමනස්සං,² අයං දති කාලො ධම්මදෙසනායාති විනෙතන්ධා කීං විනෙත්ති මහාඋපාසිකෙති ආහ සා පුත්තංසං මෙ තාව අයං ගුණො, සඤ්ඤ පතස්ස කීදිසො ගුණො හවිස්සතිති ඉදං තාත විනෙතමීති ආහ මහාඋපාසිකෙ මග්ගං සඤ්ඤ ජුතකධණේ මහාභිනිකඛමණේ සංඝොධියං ධම්මවිකකපච්චත්තෙන ව දසසහස්සිලොකධාතු කම්පිත්ථ, සීලෙන සමාධිතා පඤ්ඤාය විමුත්තියා විමුත්තිඤ්ඤදස්සනෙන සමො නාම නත්ති, ඉතිපි සො හගවාති විත්ථාරෙත්වා බ්‍රහ්මණ්‍යපටිසංසුත්තං ධම්මදෙසනං කපෙසි, බ්‍රාහ්මණී පියපුත්තංසං ධම්මදෙසනාය පරියොසානෙ සොනා

1. බ්‍ර. භුය්‍යං.

2. සී. I. II. & III. සොමනස්සං.

පතතිඵලෙ පතිසාය පුතනං ආහ:-“තාන උපතිස්ස කඛො ඵචමිකාසි,
ඵචරුපං නාම අමතං මග්ගං ඵත්තකං කාලං න අද්දසි”ති. ථෙරො
දිත්තං දුති මෙ මාතු රුපසාරියා බ්‍රාහ්මණියා පොසාවතිකමුලං, ඵත්ත
කෙන වට්ටිස්සනීති විනෝතො ගච්ඡ මහාඋපාසිකෙති බ්‍රාහ්මණී.
උග්ගොජේතො චුඤ්ඤ කා වෙලාති ආහ. බලවපච්චුසකාලො හනෝතති.
තෙන හි භික්ඛුසඛ්ඛං සනතිපාතෙහීති. සනතිපතිතො හනෝත
සඛෙසාති. මං උක්ඛිපිතො නිසීද්ධපෙති චුඤ්ඤති. උක්ඛිපිතො නිසීද්ධ
පෙසී, ථෙරෙ භික්ඛු ආමනෝතසි:-ආවුසො වතුචත්තාසුසං වො
වස්සාති මයං. සඛිං විචරන්තානං යං මෙ කාරිකං වා වාචසිකං වා න
රෙවෙථ, බමථ තං ආවුසොති. ඵත්තකං හනෝත අවහාකං ඡායා විශ
තුමෙහ අමුචිතො විචරන්තානං අරුච්චතකං නාම නො නන්ති, තුමෙහ
පන අවහාකං බමථාති. අථ ථෙරෙ අරුණසිබාය පඤ්ඤායමානාය
මහාපඨවිං උන්තාදෙනො අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරි
නිබ්බාසි. බහු දෙවමනුස්සා ථෙරස්ස පරිනිබ්බාණෙ සක්කාරං කරිංසු.
ආයස්මා චුඤ්ඤ ථෙරස්ස පත්තවිචරව ධාතුපරිස්සාවනව ගහෙතො
ජේතවනං ගතො ආනඤ්ඤෙරං ගහෙතො හගවන්තං උපසඛිකම්,
හගවා ධාතුපරිස්සාවනං ගහෙතො පච්චි ගාථාසතෙති ථෙරස්ස ගුණං
කථෙතො ධාතුවෙතියං කාරුපෙතො රුජගහ ගමනන්දාය ආනඤ්ඤෙ
රස්ස සඤ්ඤං අද්දසි. ථෙරො භික්ඛුනං ආරොවෙසි, හගවා මහා
භික්ඛුසඛ්ඛපරිවුතො රුජගහං අගමාසි. තත්ථ ගතකාලෙ මහා
මොග්ගලානන්දෙරෙ පරිනිබ්බාසි. හගවා තස්ස ධාතුයො ගහෙතො
වෙතියං කාරුපෙතො රුජගහතො නික්ඛම්මො අනුපුබ්බෙත ගඛිනාහි
මුබ්බො ගතො උක්ඛිකවෙලං අගමාසි. තත්ථ ගඛිනාහිරෙ භික්ඛුසඛ්ඛ
පරිවුතො නිසීද්ධො තත්ථ සාරිපුත්තමොග්ගලානානං පරිනිබ්බාණ
පටිසංයුත්තං සුත්තං දෙසෙතො උක්ඛිකවෙලතො නික්ඛම්මො වෙසාලිං.
අගමාසි: ඵචං ගතො “අථ ඛො හගවා පුබ්බණ්ඩසමයං නිවාසෙතො
පත්තවිචරමාදාය වෙසාලිං පිණ්ඩාය පාටිසි”ති අයමෙත්ථ ආනු
පුබ්බිකථා.

“හිසිද්ධ”නති: ඵත්¹ වමබණ්ඩං අධිපෙතනං, “උදෙහ වෙති
ස”නති: උදෙතයකඛස්ස වෙතියසානෙ “කතවිහාරෙ වුවවති,
ගොතමකාදිසුපි ඵසෙව නයො “භාවිනා”ති: වඬසිතා, “බහුඋ
සනා”ති: පුතපුතකතා, “කානිකනා”ති: සුත්තයානං විශ කතා,
“චක්ඛුකථා”ති: පතිසංඝෙත වක්ඛු විශ කතා, “අනුසිනා”ති: අධිතිසිතා,
“පටිවිනා”ති: සමන්තතො විතා සුවඬසිතා, “සුසමාරඛා”ති: සුළු
සමාරඛා, ඉති අතීයමෙත කථෙතො පුත නියාමෙතො දස්සෙතො
“තථාගතස්ස බො”ති ආදිමාහ. ඵත්ථ ව “කප්ප”නති: ආයුකප්පං,
තස්මිං තස්මිං කාලෙ යං මනුස්සානං ආයුප්පමාණං හොති තං පරි
පුණ්ණං කරොන්තො තිස්සෙය්, “කප්පාචසෙසං වා”ති: “අපං වා

තිශ්‍යො”¹ තී වුත්තවග්ගසත්තො අතිරෙකං වා. මහාසිවණේරො පනාහ:-බුඩානං අසානෙ ගජ්ජනං නාම නපි, යථෙව හි බෙළුවහා මනෙ උපානාං මාරණනතිකං වෙදනං දසමාසෙ වික්කමොසි එවං පුත්තපුත්තං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්ති දසමාසෙ වික්කමොහන්තො ඉමං හද්දකපමෙව තිශේය්‍ය. කාමො පන න සීතොති? උපාදින්නක සරීරං නාම බණ්ඩිවොදිති අභිභුය්‍යති, බුඩා ව බණ්ඩිවොදිතාවං අප්පඤ්චාපමෙ ආයුකොඨාසෙ බහුජනස්ස පියමනාපකාලෙ යෙව පරිනිබ්බායනති. බුඩානුබුද්ධෙසු ව මහාසාවකෙසු පරිනිබ්බුතෙසු එක කෙතෙව බාහුකෙත විය ඨාතබ්බං හොති, දහරසාමණේරපරිවා රෙත² වා ජනො අහො බුඩානං පරිසාති භීලෙතබ්බතං වා ආප ජේය්‍ය, තස්මා න සීතොති. එවං වුත්තෙව යො³ පන රුවුවති, ආයු කප්පොති ඉදමෙව අභිකපායං නියාමිතං, “සථා නං මාරෙත පජි සුභිගාමිතො”⁴ තී: එත්තනති නිපාතමත්තං, යථා මාරෙත පරිසුභිත විතො අජේඛාත්ථවිතො අඤ්ඤාපි කොචි පුට්ඨජ්ජනො පටි විජ්ඣතුං න සතකුතොය්‍ය, එවමෙවං නාසකඛි පටිවිජ්ඣතුනති අන්තො. මාරෙ හි⁵ යස්ස සබ්බෙත සබ්බං වාදසවිපල්ලාසා අප්ප භිනා, තස්ස විතතං පරිසුභාති. ථේරස්ස වාත්තාරෙ විපල්ලාසා අප්ප භිනා, තෙනස්ස මාරෙ විතතං පරිසුභාසි, සො පන විතතපරිසුභානං කරෙන්නො කිං කරෙතිති? හෙරවං රූපාරමණං වා දස්සෙති, සද්ද, රමණං වා සාවෙති, තතො සත්තා තං දිස්වා වා සුත්වා වා සති. විස්සජේජ්ඣා විච්චමුඛා හොනති, තෙසං මුඛෙත හත්ථං පච්චෙසෙත්වා හදං මද්දති, තතො විසඤ්ඤාව හුත්වා තිඨනති. ථේරස්ස පනෙස මුඛෙත හත්ථං පච්චෙසෙතුං කිං සකඛිය්‍යති, හෙරවාරමණං පන දස්සෙසි, තං දිස්වා ථේරෙ නිමිත්තොභාසං න පටිවිජ්ඣති. හගවා ජනනො යෙව කිමත්ථං යාව තතියං ආමනෙතසි? පරතො, “තිඨතු හනෙත හගවා”⁶ තී යාවිතෙ “තුයොවෙතං දුක්ඛතං තුයො වෙතං අපරමං”⁷ තී දෙසාරෙපණෙන සොකතනුකරණත්ථං, “මාණෙ පාපිමා”⁸ තී: එත්ත සතෙත අනන්තෙ තිශොජේනො මාරෙ තීති=මාරෙ, පාපිමාති තස්සෙව වෙච්චනං, සො හි පාපධම්ම සමන්තාගතතතා පාපිමාති වුවති. කණො අනතකො නමුචි පමත්තබ්බුතිපි තස්සෙව නාමාති. “භාසිනා බො පණ්ණා”⁹ තී: අයං හි හගවිතො සමොධිපාතතියා අඨමෙ සත්තාගෙ බොධිමණෙ යෙව ආගන්වා “හගවා යදත්ථං තුමෙහි පාරමිසො පුරිතා, සො වො අන්තො අනුප්පන්නො, පටිවිචං සබ්බඤ්ඤාතඤ්ඤං කිං වො ලොක විචාරණො”¹⁰ තී වින්වා යථා අජ්ජ එවමෙවං “පරිනිබ්බාතු දාති හනෙත හගවා”¹¹ තී යාවි, හගවා වස්ස “න තාවාහං”¹² තී ආදීති වන්තො පටිකඛිපි. තං සකාය “භාසිනා බො පනෙසා හනෙත”¹³ තී ආදිවාහ. තත්ථ “විසත්තා”¹⁴ තී: මග්ගවසෙත විගතො, තථෙව විනිතා තථා විසාරද,

1. මු. පරිවාරිතෙන.

2. මු. සො.

3. මු. කීං කාරණං? මාරෙති.

“**බහුසුනා**” නි: තෙපිටකවසෙන බහුසුනතමෙනසනති බහුසුනා, තමෙව ධම්මං ධාරෙනතිති ධම්මධරු, අථවා:-පරියතති බහුසුනා වෙව පටිවෙධබහුසුනා ව, පරියතති පටිවෙධධම්මානං යෙව ධාරණතො ධම්මධරුති එවමෙත්ථ අන්තො දසබ්බො. “**ධම්මානුධම්මපටිපනා**” නි: අරියස්ස ධම්මස්ස අනුධම්මභූතං විපස්සනාධම්මං පටිපනනා, “**සාමිපිපටිපනා**” නි: අනුච්ඡිකපටිපදං පටිපනනා, “**අනුධම්මවාදිනො**” නි: අනුධම්මවරණසීලා, “**සකං ආවජිසක**” නි: අත්තනො ආවරියවාදං, ආවිහතිස්සනතිති ආදිති සබ්බාති අඤ්ඤාදඤ්ඤස්ස වෙවචනාති, “**සහධමමනා**” නි: සහෙතුකෙන සකාරණෙන වචනෙන, “**සප්පාපිහාසික**” නි: යාව නියාණෙන කතා ධම්මං දෙසෙස්සනති, “**බ්‍රහ්මවජිස**” නි: සිකිනාත්තය සමගතිතං සකලං සාසනවුගවරියං “**ඉඛ**” නි: සම්ඛං ක්කානස්සාදවසෙන, “**ඵ්ඵා**” නි: වුඞ්ථපනනං සබ්බාලිථුල්ලං විය අභිඤ්ඤා සමපතතිවසෙන, “**විත්ථාසික**” නි: විත්ථං තසම් තසම් දිසාහාගෙ පතිසිතවසෙන, “**බාහුච්ඤ්ඤ**” නි: බහුච්ඤෙන¹ ඤ්ඤං පටිවිඛං, මහාච්ඤාතිසම්යවසෙන, “**සුථුභූත**” නි: සබ්බාකාරවසෙන සුථුල්ලභාවප්පත්තං, කථං? “**සාව දෙව මනුස්සති සුප්පකාසින**” නි: යත්තනා විඤ්ඤාඤ්ඤාතිකා දෙවා වෙව මනුස්සා ව අත්ති සබ්බෙති සුථුප්පකාසිනනති අන්තො. “**අප්පොසුතො**” නි: නිරුලයො, ත්ඨං හි පාපිම අභිමසත්තාහතො පඨාය “පරිතිබ්බාතු දුති හතොත හගවා පරිතිබ්බාතු සුගතො” ති විරවනොතො ආභිණ්ඨත්, අජ්ඣ දුති පඨාය විගතස්සාහො හොති මා මය්හං පරිතිබ්බාණන්තං වායාමං කරුණිති වදති. “**සනො සමපන්නො ආයුසඛාරං ඔස්සජ්ඣ**” නි, සතිං සුප්පිතං කතා ඤ්ඤෙන පරිච්ඡිද්ධා ආයුසඛාරං විස්සජ්ජ පජ්ඣි, තත්ථ න හගවා හන්තො ලොඛ්ඛුං විය ආයුසඛාරං ඔස්සජ්ජ, තොමාසමත්තමෙව පන සමාපතතිං සමාපජ්ජතා නතො පරං න සමාපජ්ජස්සාමිති විත්තං උප්පාදෙසි. තං සන්ධාය වුත්තං ඔස්සජ්ඣති, උස්සජ්ජතිපි පාඨො, “**මහාභූමිවාලො**” නි: මහතොතො පඨවිකමෙපා, තද්ධ කිර දසසහස්සී ලොකධාතු කමපිත්ථ. “**හිංසනකො**” නි: හයජනකො, “**දෙවදුද්ධිකො ව ඵලිංසු**” නි: දෙවගෙරියො ඵලිංසු දෙවො සුකගච්ඡන්තං ගජ්ජ අකාලවිජ්ජුතා² තිච්ඡරිංසු, ඛණිකවස්සං වස්සිති වුත්තං හොති. “**උදහං උදහෙසි**” නි: කසමා උදහෙසි? කොචි නාම වදෙය්ස හගවා පච්ඡතො පච්ඡතො අනුබ්බන්ති පරිතිබ්බායථ හතොත පරිතිබ්බායථ හතොතති උපද්දතො හයෙන ආයුසඛාරං විස්සරෙජ්ජිති, තස්සොකාසො මා හොතු භිතස්ස උදහං නාම නත්ති එතස්ස දිපනත්ථං පිතිවෙගවිස්සඨං උදහං උදහෙසි.

තත්ථ සබ්බෙසං සොණසිහාලාදීනං පච්චකඛ්භාවතො තුලිතං පරිච්ඡන්තනති තුලං, කිං තං? කාමාවචරකමමං න තුලං, න වා අස්සතුලං සදිසමස්ස අඤ්ඤං ලොකීයං කමමං අත්ති අතුලං, කිං තං? මහග්ගතං

කමමං. අථවා: කාමාවචරං රූපාවචරං ච භූලං, අරූපාවචරං අභූලං, අපථපිපාකං වා භූලං, ඛනුපිපාකං අභූලං. “සමභමි”නති: සමභවස්ස භෙදාභූතං පිණ්ඩකාරකං රුසිකාරකනති¹ අනො. “භවසංඛාර”නති: පුනඛවසංඛාරණකං. “අවස්සජී”ති: විස්සරෙජ්ජි. “මුඤ්ඤි”ති: බුඬමුඤ්ඤි. “අප්ඤානරතො”ති: නියතඤ්ඤානරතො. “සමාහිතො”ති: උපවාරප්පනාසමාධිවසෙන සමාහිතො. “අභිඤ්ඤි කමචමිවා”ති: කචචං විය භිඤ්ඤි. “අප්පසමභමි”නති: අත්තනි සජාතං කිලෙසං, ඉදං චුත්තං හොති:-සපිපාකසෙන සමභවං භවාතිසංඛාරණසෙන භවසංඛාරනති ච ලඛනාමං. භූලාභූලසංඛාතං ලොකියකමච ඔස්සජ්, සංඛාමසිසෙ මහායොධොකචචං විය අත්තසමභවං කිලෙසව අප්ඤානරතො සමාහිතො හුත්වා අභිඤ්ඤි. අථවා:-“භූල”නති භූලෙතො නිරෙනො, “අභූලච සමභමි”නති නිබ්බාණවෙච භවච² “භවසංඛාර”නති භවගාමිකමච, “අවස්සජී මුඤ්ඤි”ති: පචකඤ්ඤා අතිච්චා පචනනං ඛනිකං. නිරොධො නිබ්බාණං නිවචනති ආදිනා කයෙන භූලයෙනා බුඬමුඤ්ඤි භවෙ ආදිනවං නිබ්බාණෙ ව ආතිසංසං දිත්ථා තං ඛනිකං මූලභූතං භවසංඛාරං කමමං කමමකයාය සංවත්තනිති එවං චුත්තෙන කමමකයකරෙන අරියමග්ගෙන අවස්සජ්, කථං? අප්ඤානරතො සමාහිතො අභිඤ්ඤි කචචමිව අත්තනි සමභවං, සො හි විපස්සනාවසෙන අප්ඤානරතො සමච්චසෙන සමාහිතොති එවං පුබ්බභාගතො පඨාය සමච්චිපස්සනාබලෙන කචචමිව අත්තභාවං පරියොනක්ඛිත්වා සීතං අත්තනි සමභවතො³ අත්තසමභවනති ලඛනාමං සංඛං කිලෙසජ්ජලං අභිඤ්ඤි කිලෙසාභාවෙනෙව කමමං අපථපිසක්කතො අවස්සජ් නාම හොතිති එවං කිලෙසපථභානෙන කමමං පජ්ඣි, පඤ්ඤාකිලෙසස්ස ව භයං නාම තජ්ජි තස්මා අභිතොව ආයුසංඛාරං ඔස්සජ්, අභිතභාවඤ්ඤපනත්ථ උද්දනං උද්දනෙසිති වෙදිතබ්බො.

“සං මහාමානා”ති: යෙන සමයෙන යස්මිං වා සමයෙ මහාවාතා වායනති; මහා වාතා වායනතා උපකෙඨපකවාතා නාම උච්චනති, තෙ වායනතා සසිසහස්සාධික නවයොජ්ජන සතසහස්ස බහලං උදක සක්කාරකං වාතං උපච්ඡිද්දනති, තතො ආකාසෙ උදකං හස්සති, තස්මිං හස්සනෙත පඨවි හස්සති. පුන වාතො අත්තතො බලෙන අනෙතො ධම්මකරකෙ විශ් උදකං ආබක්ඛිත්වා ගණහති, තතො උදකං උග්ගච්ඡති, තස්මිං උග්ගච්ඡනෙත පඨවි උග්ගච්ඡති, එවං උදකං කමිප්පනං පඨවිං කමෙපති, එතච කමිපනං යාව අජ්ජකාලංපි හොති යෙව, බහලභාවෙන ත⁴ ඔග්ගච්ඡනුග්ගච්ඡනං පඤ්ඤායති “මඤ්ඤිතො මහා භුත්තො”ති: ඉප්ඤාතස්ස මහත්තතාය මඤ්ඤිතො, අනුභවිතබ්බස්ස මහත්තතාය මහානුභාවො. “පඤ්ඤා”ති: උබ්බලා, “අප්පමාණා”ති:

1. මු. පිණ්ඩකාරකං රුසිකාරකනති.

3. සි. I II & III. සමභවතො.

2. මු. සමභවස්ස.

4. මු. බහුලභාවෙනපන

බලවා. “සො ඉමං පඨවිං කමෙපනී”¹ නි: සො ඉධිං නිබ්බන්ධනානාං සංවෙජ්ජනේතාවා මහාමොග්ගලානො විශ විමංසනේතා වා මහා නාගන්ධරසාන භාගිනෙයොහා සඛ්ඝරක්ඛිතසාමණේරෙ විශ පඨවිං කමෙපනි. සො කිරියසමා චුරග්ගෙයෙව අරහත්තං පඤ්ඤා විනේනසි අත්ති නු බො කොපි භික්ඛු යෙන පබ්බජිතදිවසෙ යෙව අරහත්තං පඤ්ඤා වෙජ්ජනපාසාදෙ කම්පිතපුබ්බොති. තතො තත්ති කොවිති ඤාතො අහං කමෙපසාමිති අභිඤ්ඤාබලෙන වෙජ්ජනමත්තකෙසංඤා පාදෙන පහරිතො කමෙපතුං නාසකං. අප්ඨ නං සකකස්ස නාට කිත්තියො² ආගංසු:—පුත්ත සඛ්ඝරක්ඛිත තං පුතිගකේතෙව සිසෙක වෙජ්ජනං කමෙපතුං ඉච්ඡති, සුප්පතිසිතො තාත පාසාදෙ, කප්ඨ කමෙපතුං සකකස්සසිති. සාමණේරෙ ඉමා දෙවතා මයා සඬං කෙළිං කරුනති, අහං බො පන ආවරියං නාලත්ථං, කහනනු බො මෙ ආවරියො සාමුද්දිකමහානාගන්ධරෙති ආවජ්ජනේතා මහාසමුද්දෙ උදක³ ලෙණං මාපෙතො දිවාපිහාරං නිසිනේනාති ඤාතො තත්ත ගතො පෙරං වන්දිතො අසාසි. තතො නං පෙරෙ නිං තාත සඛ්ඝරක්ඛිත අසිකතිතොව යුඬං පවිසොසිති වතො නාසකං තාත වෙජ්ජනං කමෙපතුනති පුච්ඡි. ආවරියං භන්තෙ නාලත්තති. අප්ඨ නං පෙරෙ තාත තුලිහාදිසෙ අකමෙපනේත කො අඤ්ඤා කමෙපසාමිති, දිසපුබ්බං තො තාත උදකපිසෙ ගොමයබණ්ඩං පිලවන්තනතිවතො තාත කපලල පුඬං පවන්තො අන්තන්තෙත පරිච්ඡිත්තති, ඉමිනා ඔපමෙත ජනාතිති ආහ. සො වට්ටස්සති භන්තෙ එත්තකෙනාති වතො පාසාදෙන පතිසි තොකාසං උදකං භොතුති අබ්බාය වෙජ්ජනාතිමුබො අගමාසි. දෙවසිතරෙ නං දිසො එකවාරං ලජ්ජිතො ගතො පුත්ති සාමණේරෙ එති පුත්ති එතිති වදිංසු. සකෙකා දෙවරජ මා මයං පුත්තෙත සඬං කප්පිත්ථ ඉදුති තෙන ආවරියො ලඬො බණ්ණ පාසාදං කමෙපසා නිති ආහ. සාමණේරෙ පාදබ්බුද්ධෙත පාසාදපුප්පිකං පහරි, පාසාදෙ චතුතිපි දිසාති ඔණමති, දෙවතා පතිසාතුං දෙති තාත පාසාදස්ස පතිසාතුං දෙති තාත පාසාදස්සාති විරචිංසු, සාමණේරෙ පාසාදං යථාසානෙ යපෙතො පාසාදමත්තකෙසංඤා උදනං උදනෙසි:—

“අජේජ්ජවාහං පබ්බජිතො අජ්ජ පඤ්ඤාසවකයං,³

අජ්ජ කමෙපමි පාසාදං අගො බුබ්බසුලාරතා;

අගො බම්බසුලාරතා—අගො සඛ්ඝසුලාරතා”⁴ති.

ඉතො පරෙසු ඡස්ස පඨවිකමෙපසු යං වත්තබ්බං තං මහාපදුනෙ චුත්තමෙව. ඉති ඉමෙසු අස්ස පඨවිකමෙපසු පඨමො ධාතුකෙධාහෙන⁴ ද්විතියො ඉධානුභාවෙන, තතියවතුත්ථා පුඤ්ඤාතෙජෙන, පචමො ඤාණතෙජෙන, ඡසො සාධුකාරදනවසෙන, සත්තමො කාරුඤ්ඤා සහාචෙන, අස්මො ආරෙදනෙන. මාතුකුච්ඡං ඔක්කමනෙත ව තතො

1. සි. I. II. & III සකකාංවකියො:”

3. මු. පත්තාසවකයං.

2. ම. සි. I. & III. උදකෙලෙණං.

4. සි. I. II. & III. ධාතුකෙපෙන.

නික්කමනෙත ව මහාසතෙත තස්ස පුඤ්ඤතෙජෙන පඨවී අකමපිත්ථ, අභිසම්මොධියං ඤාණතෙජෙන අභිභූතා¹ හුන්වා අකමපිත්ථ, ධම්ම වක්කපථවතතෙන සංඛ්ඤාකාරභාවසංකීර්ණා සංඛ්ඤාකාරං දදමානා අකමපිත්ථ, ආයුසංඛ්ඤාමාර්ගස්ස පතො කාරුඤ්ඤාභාවසංකීර්ණා විතත සංකීර්ණාං අසංගමානා අකමපිත්ථ, පරිනිබ්බාණෙ ආරොදනාවෙග භූතතා හුන්වා අකමපිත්ථ. අයං පනන්තො පඨවීදෙවතාය වසෙන වෙදි තබ්බො, මහාභූතපඨවියා පනෙනං තත්ථි අවෙතනතතාති. “**ඉමෙ වො ආනන්ද අඨ භෙගු**”ති: එත්ථ “ඉමෙ”ති නිද්දිඨතිදස්සනං, එතතා වතා ව පනායස්මා ආනන්දෙ අධා අජ්ජ භගවතා ආයුසංඛාරො ඔස්සථොති සලලකෙධසි, භගවා පන සලලකඛිතභාවං ජනනොපි ඔක්කාසං අදත්ථාව අඤ්ඤාතිපි අඨකාති සමපිණ්ඩනොතා “අඨ ඛො ඉමා”ති ආදිමාග. තත්ථ “**අනෙකස්සං ඛතනිසප්පිසං**”තති: ඛිම්සාර සමාගමඤ්ඤතිසමාගම ලිඨ්ථිසමාගමාදිසද්ධිසං, අඤ්ඤාසු වක්කවාලෙ සුපි ලාභති යෙව. “**සලලපිතපුබ්බං**”තති: අලලාපසලලාපො කත පුබ්බො. “**සාකච්ඡා**”ති: ධම්මසාකච්ඡාපි සමාපජ්ජිතපුබ්බො. “**සාදි සකො ගොසං චණ්ණො**”ති: තෙ ඔද්දතාපි ගොනති කාලාපි මභිභූ රච්ඡිපි, සත්ථා සුවණ්ණවණ්ණොව, ඉදං පන සංඝානං පටිඨ්ථි කපිතං, සංඝානමපි ව කෙවලං තෙසං පඤ්ඤායති යෙව, න පන භගවා මලකඛසද්ධිසො ගොති තපි ආමුත්තමණ්ණිකුණ්ඩලො බුඬවෙසෙ තෙව නිසීදති තෙ පන අත්තනො සමානසන්තානමෙව පස්සනති. “**සාදිසකො ඵගෙසං සගේ**”ති: තෙ ජිත්තස්සරාපි ගොනති භග්ගස්සරාපි² කාකස්සරාපි, බරස්සරාපි බණ්ඩස්සරාපි සත්ථා ගොති බුඬමස්සරොව, ඉදං පන භාසනාරං සංකිය කපිතං, සවෙපි හි සත්ථා³ රුජ්ඣනෙ නිසින්නො කපෙති. අජ්ජ රුජ් මබ්බරෙන සරෙන කපෙතිති තෙසං ගොති, කපෙත්වා පක්කනෙත පන භගවති පුත රුජ්ඣනං ආගතං දිස්වා කො භු ඛො අයනති චිමංසා උපාජ්ජති. තත්ථ “**කො භු ඛො අස**”තති: ඉමස්මිං ණෙන ඉදන්තෙව මගධභාසාය සීගලභාසාය මබ්බරෙනාකාරෙනකපෙන්නො කපෙන්නො කො භු ඛො අයං අත්තරතිතො කිං දෙවො උදහු මහුස්සොති එවං චිමංසනාපි න ජනනතිති අන්තො. කිමත්ථං පනෙවං අජ්ඣනනානං ධම්මං දෙසෙතිති? වාසනත්ථාය, එවං සුන්තොපිති ධම්මො අනාගතෙ පථවියො ගොති යෙවාති අනාගතං පටිඨ්ථි දෙසෙති. “**අනෙකස්සං බ්‍රාහ්මණප්පිසං**”තති: ආදිතං සොණදණ්ඩ කුට්ඨනත සමාගමාදි වසෙන වෙව අඤ්ඤාවක්කවාලවසෙන ව සමභවො වෙදිතබ්බො. ඉමා පන අඨපරිසා භගවා කිමත්ථං ආහරි? අභිභවාවදස්සනත්මෙව, ඉමා කිර ආහරිත්වා එවමාග:-ආනන්ද ඉමාපි අඨපරිසා උපසඞ්කම්මිතා ධම්මං දෙසෙනත්තස්ස තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා තත්ථි මාරං

1. සි. I II. & III. ඤාණතෙජ්ජනතා.

2. මු. ගග්ගරසසරාපි.

3. සි., I. II. & III. තත්ථ.

පන එකකං දිස්වා තථාගතො භාගෙය්‍යානි කො එවං සඤ්ඤං උප්පාදෙතුමරහති, අභිනො ආනන්ද තථාගතො අවජ්චති සතො සම්පන්නො ආයුසංඛාරං ඔක්‍යාජීති.

“අභිනාසනනානි”ති: අභිභවනකාරණානි, කිං අභිභවනති? පච්චතිකධම්මෙපි ආරම්භණානිපි, තානි හි පටිපක්ඛභාවෙන පච්චතිකධම්මෙ අභිභවනති, පුග්ගලස්ස ඤාණුත්තරියතාය ආරම්භණානි.

“අජ්ඣතනං රූපසඤ්ඤා”ති: ආදිපු පන අජ්ඣතනරූපෙ පරිකම්මවසෙන අජ්ඣතනං රූපසඤ්ඤා කාම භොති. අජ්ඣතනං හි නිලපරිකම්මං කරුණෙනා කෙසෙ වා පිත්තෙ වා අකඛිතාරකාය වා කරුති. පිතපරිකම්මං කරුණෙනා මෙදෙ වා ජ්වියා වා හත්තලපාදනලෙසු¹ වා අකඛිතං පිතඝානෙ වා කරොති, ලොහිතපරිකම්මං කරුණෙනා මංසෙ වා ලොහිතෙ වා ජිවහාය වා අකඛිතං රත්තඝානෙ වා කරොති, ඔදනපරිකම්මං කරුණෙනා අසිමිති වා දන්තෙ වා නබෙ වා අකඛිතං සෙතඝානෙ වා කරොති, තං පන සුනිලකං සුපිතකං සුලොහිතකං සුඔදනකං න භොති අවිසුඛමෙව භොති. “එකො බහිඛාරූපානි සංඝනි”ති: යස්සෙවං පරිකම්මං අජ්ඣතනං උප්පන්නං භොති. නිමිත්තා පන බහිඛා, සො එවං අජ්ඣතනං පරිකම්මස්ස බහිඛා ව අප්පනාය වසෙන අජ්ඣතනං රූපසඤ්ඤා, එකො බහිඛා රූපානි සංඝනිති වුවවති. “සජිනානි”ති: අවබ්බිතානි. “සුවණ්ණද්ධබණ්ණානි”ති: සුවණ්ණානි වා භොනතු ද්ධබණ්ණානි වා පරිත්තවසෙනෙව, ඉදමභිභායනනං වුත්තනති චෙදිතබ්බං. “නානි අභිභුසා”ති: යථා නාම සම්පනනගහණිකො කවචපුම්භතං භතතං ලභිත්වා කිං එත්තු භුජිතබ්බං අත්ති සබ්බබ්බිත්වා එකකබලමෙව කරොති, එවමෙව ඤාණුත්තරිකො පුග්ගලො විසද්දසුණො කිං එත්තු පරිත්තකෙ ආරම්භණෙ සමාපජ්ජිතබ්බං අත්ති, නායං මම භාරොති තානි රූපානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්තු අප්පණං පාපෙතිති අත්තො. “ක්කාමි සංඝාමි”ති: ඉමිනා පනස්ස ආභොගො කට්ඨො, සො ව බො සමාපත්තීතො වුභිතස්ස, න අන්තොසමාපත්තියං. “එවං සඤ්ඤා භොති”ති: ආභොගසඤ්ඤායපි ක්කානසඤ්ඤායපි එවං සඤ්ඤා භොති අභිභවනසඤ්ඤාහිස්ස අන්තො සමාපත්තියමපි අත්ති, ආභොගසඤ්ඤා පන සමාපත්තීතො වුභිතස්සෙව. “අසමාණානි”ති: වබ්බිතපමාණානි, මහන්නානිති අත්තො. “අභිභුසා”ති: එත්තු පන යථා මහගහසො පුරිසො එකං භත්තවබ්බිතිකං ලභිත්වා අඤ්ඤාමපි භොතු අඤ්ඤාමපි භොතු කිං එසා මස්ස කරිස්සතිති තං න මහන්නතො පස්සති, එවමෙව ඤාණුත්තරො පුග්ගලො විසද්දසුණො කිං එත්තු සමාපජ්ජිතබ්බං නයිදං අප්පමාණංති න මස්ස විත්තකායනාකරණො² භාරො අත්ති තානි අභිභවිත්වා සමාපජ්ජති, සහ නිමිත්තුප්පාදෙනෙවෙත්තු අප්පණං පාපෙතිති අත්තො. “අජ්ඣතනං අරූපසඤ්ඤා”ති:

අලාභිකාය වා අනඤ්ඤාය වා අජ්ඣාතරුපෙ පරිකමමසක්ඛසු විරහිතො. “එකො බහිඛා රූපානි පස්සති”ති: යස්ස පරිකමමපි නිමිත්තමපි බහිඛාව උපපන්නං, සො එවං බහිඛා පරිකමමස්ස වෙව අපපණාය ව වසෙන අජ්ඣාතං අරූපසක්ඛසුදි එකො බහිඛා රූපානි පස්සතිති වුවවති, සෙසමෙත්ථ චතුස්සාහිභායතනෙ වුත්තනායමෙව ඉමෙසු පන චතුසු පරිත්තං විතක්කවරිතවසෙන ආගතං, අපපමාණං මොහවරිතවසෙන සුවණ්ණං දෙසවරිතවසෙන, දුබ්බණ්ණං රාග වරිතවසෙන, එතෙසං හි එතානි සප්පායානි සා ව නෙසං සප්පායතා විජාරතො විසුඛිමග්ගෙ වරිතනිදෙදසෙ වුත්තා. පමමඅභිභායතනා දිසු “නිලානි”ති: සබ්බසබ්බාහිකවසෙන වුත්තා. “නිලවණ්ණානි”ති: වණ්ණවසෙන. “නිලනිදස්සනානි”ති: දස්සනවසෙන, අපක්ඛසුයමානවිවරානි අසමතිත්තවණ්ණානි එනනිලානෙව හුත්වා දිස්සනතිති වුත්තං හොති. “නිලනිභාසානි”ති: ඉදං පන ඔහාස වසෙන වුත්තං, නිලොභාසානි නිලපපහාසුත්තානිති අත්ථො, එතෙන නෙසං සුවිසුඛිතං දස්සෙති, විසුඛිවණ්ණවසෙනෙව හි ඉමානි වත්තාරි අභිභායතනානි වුත්තානි. “උමමා පුපථ”නති: එතං හි පුපථං සිනිඛං මුදු දිස්සමානමපි නිලමෙව හොති, ගිරිකණ්ණිකපුපථාදීනි පන දිස්ස මානානි සෙතධාතුකානි හොනති නසමා ඉදමෙව ගතිතං න තාති. “බාග්ගිසෙසාන”නති: බාරාණසිසමාවං, තත්ථ කිර කප්පාසොපි මුදු සුත්තකනතිකායොපි නන්තවායාපි ඡෙකා උදකමපි සුවි සිනිඛං, තස්මා තං වත්ථං උගතො භාගවිමසිං හොති, විසුඛි පස්සෙසු මසිං මුදු සිනිඛං බාගති. “පිගානි”ති: ආදිසුපි ඉමිනාව නායෙන අත්ථො වෙදිතබ්බො, “නිලකසිණං උග්ගණ්ණනෙතො නිලසමිං නිමිත්තං ගණ්හානි පුපථසමිං වා වත්ථසමිං වා වණ්ණධාතුයා වා”ති ආදිකං පනෙත්ථ කසිණකරණව පරිකමමව අපපණාපිධානව සබ්බං විසුඛි මග්ගෙ විජාරතො වුත්තමෙව. ඉමානිපි අභි අභිභායතනානි අභිත භාවදස්සනත්ථමෙව ආනිතානි, ඉමානිපි කිර වත්ථො එවමාහ:-ආනඤ එව රූපාපි සමාපතතියො සමාපජ්ජන්තස්ස ච වුච්ඡන්තස්ස ච තථා ගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථි, මාරං පන එකකං දිස්වා තථා ගතො භායෙය්‍යානි කො එවං සක්ඛං උපපාදෙතුමරහති, අභිතො ආනඤ තථාගතො අජමහි සතො සමපජ්ජතො ආයුසඛාරං ඔස්සජ්ජති.

විමොක්ඛකථා උත්තානත්ථායෙව, ඉමෙපි අභිවිමොක්ඛා අභිත භාව දස්සනත්ථමෙව ආනිතා. ඉමෙපි කිර වත්ථො එවමාහ:-ආනඤ එතාපි සමාපතතියො සමාපජ්ජන්තස්ස ච වුච්ඡන්තස්ස ච තථාගතස්ස භයං වා සාරජ්ජං වා නත්ථි-පෙ-ඔස්සජ්ජති.

ඉදනිපි භගවා ආනඤ්ඤෙරස්ස ඔකාසං අදච්චා ව “එකමිදුහං”ති ආදිනා නායෙන අපරමපි දෙසනං ආරහි, තත්ථ “පඨමාහිසමුක්ඛො”ති: අභිසමුක්ඛො හුත්වා පඨමමෙව අභිමෙ සත්තාගෙ. “බුද්ධස්ස”ති:

විසායානෝ පරිච්ඡේදනා, එවං කීර් වන්තා තේනායං දසසහස්සි
ලොකධාතු කම්පිත්තාති ආහ. “අල”නති: පටිපකේඛපවචනමේතං.
“බොධි”නති: වතුමග්ගඤ්ඤපටිවේධං. “සද්දහසි ඤ”නති: එවං
වුත්තභාවං තථාගතස්ස සද්දහසීති වදති. “නසමාතිභානද්ද”ති:
යස්මා ඉදං වචනං සද්දහසී, තස්මා තුයේගවේතං දුක්ඛවන්ති දස්සෙති.
“එකමිදුහ”නති: ඉදං භගවා න කේවලං අහං ඉධෙව තං ආමනේතසි
අඤ්ඤද්දපි ආමනේතන්තා ඔළාරිකං නිමිත්තං අකාසිං තම්පි තයා න
පටිවිඛං කවේවායං අපරාධොති එවං සොකවිනෝදනත්තාය නානප්ප
කාරණෝ ථේරස්සෙව දෙසාරොපනත්තං ආරති. “පියෙසි මනාපෙ
ති”ති: මාතා පිතා භාතා භගිනීති ආදිකෙති, ජනියා නානාභාවෝ,
මරණේන විනාභාවෝ, භවෙන අඤ්ඤථා භාවෝ. “නං කුතෙඤ්ඤ
ලබ්බා”ති: තනති තස්මා, යස්මා සබ්බෙහෙව පියෙසි මනාපෙති නානා
භාවෝ තස්මා දසපාරමිතෝ පුරේන්ධාපි සබ්බොධිං පන්ධාපි ධම්මවක්කං
පවනේතන්තාපි යමිකපාටිභාරියං දස්සෙත්තාපි දෙවොරොහණං කන්ධාපි
යං තං ජතං භූතං සඤ්ඤිතං පලොකධම්මං තං වත තථාගතස්සාපි
සරීරං මා පලුජ්ජිති තේතං ආනං විජ්ජති රොදනේතනාපි
කඤ්ඤේතනාපි න සක්කා තං කාරණං ලබ්බති. “පුන පච්ඡාවම්සා
ති”ති: යං වත්තං වන්තං තං වත පුන පටිබාදිස්සතිති අත්තො.
“සථසිද්ධං බ්‍රහ්මචරියං”නති: යථා ඉදං සික්ඛාත්තයසඤ්ඤා සාසන
බ්‍රහ්මචරියං. “අබ්බික”නති: අබ්බානක්ඛමං. “විරසීතික”නති: විරප
වත්තිවසෙන විරසීතිකං. “වත්තාගේ සතිපඤ්ඤා”ති: ආදිසබ්බං
ලොකීයලොකුත්තරවසෙනෙව කපිතං, එතෙසං පන බොධිපක්ඛිය
ධම්මානං විනිවර්ජයො සබ්බාකාරොන විසුඤ්ඤිතෙහ ඤ්ඤාදස්සන විසුඤ්ඤි
තිද්දෙසෙ වුත්තො, සෙසමෙඤ්ඤ උත්තානමේවාති.

නතිසක භාණ්ඩාරවණ්ණනා ති සි තා.

“නාශාපලොකින”නති: යථා හි මහාජනස්ස අසීති කොටියා
කොටිං ආහව්ව සීතාති, පවේකබුඬානං අබ්බසුලග්ගාති විය, න එවං
බුඬානං, බුඬානං පන සබ්බලිකාති විය එකාබ්බාති හුන්තා සීතාති, තස්මා
පච්ඡේතො අපලොකනකාලෙ න සක්කා හොති ගීවං පරිවනේතතුං.
යථා පන භත්තිනාගො පච්ඡාභාගං අපලොකේතුකාමො සකල
සරීරෙනෙව පරිවත්තති, එවං පරිවත්තිතබ්බං හොති. භගවතො පන
තගරවායෙර ආත්මා වෙසාලිං අපලොකේස්සාමීති විනේත උප්පත්තා
මනේත භගවා අනේකාති කප්පකොටිසහස්සාති පාරමිතෝ
පුරේනේතති තුලේහති න ගීවං පරිවනේතන්තා අපලොකනකම්මං
කත්තති අයං පථවී කුලාලවක්කං විය පරිවනේතන්තා භගවත්තං
වෙසාලිතගරාතිමුඛං අකාසී, තං සන්ධියෙනං වුත්තං. නනුව නකේවලං.¹

වෙසාලියාව සාවච්ඡී රාජගහ නාලන්දා පාටලියාම කොටියාම නාදික ගාමකෙසුපි තතො තතො නිකඛන්තකාලො තං තං¹ පච්ඡිද්දස්සන්ත මෙව, තත් තත් කස්මා නාගාපලොකීතං නාපලොකෙසීති? අනච්ඡ රියත්තා, තත් තත් හි නිවන්තිත්වා අපලොකෙන්නාස්සෙතං න අච්ඡ රියං ගොතී තස්මා නාපලොකෙසී. අපිච්ච වෙසාලිරාජතො ආසන්න විනාසා තිණණං වස්සානං උපරි විනස්සිස්සන්ති, තෙ තං නගරවාසෙර නාගාපලොකීතං නාම වෙතියං කත්වා ගතොලාදීති පුජෙස්සන්ති, තං තෙසං දීඝරත්තං ගිතාය සුඛාය හවිස්සන්ති තෙසං අනුකම්පාය අපලොකෙසී. “දුක්ඛස්සන්තකං”ති: වට්ඨදුක්ඛස්ස අන්තකරො. “චක්ඛුමා”ති: පච්චි චක්ඛුති චක්ඛුමා. “පටිභිබ්බුගො”ති: කිලෙසපටිනිබ්බාණෙන පරිනිබ්බුතො.

“මහාපදෙසෙ”ති: මහාමකාසෙ, මහාඅපදෙසෙ වා, බුඩ්ධදයො මහතො මහතො අපදිසිත්වා චුත්තාති මහාකාරණාතීති අන්තො. “තෙච්ච අභිනාදිත්ඛම”නති: හස්තුසේති සාධුකාරං දත්වා පුබ්බෙව න සොත්ඛමං, එවං කතෙ හි පච්ඡා ඉදං න සමෙතීති වුච්චමානොපි කිං පුබ්බෙව අයං ධම්මො ඉදං න ධම්මොති වත්වා ලභීං න විස්සරෙජ්ජති. “හ පටිසංකාසිත්ඛම”නති: කිං එසබාලො වදන්ති එවං පුබ්බෙව න් වත්තමං, එවං චුත්තෙ හි වත්තං සුත්තමිති න වක්ඛති. තෙනාගා:- “අනභිනාදිත්වා අපටිකෙකාසිත්වා”ති. “පදබ්බාජනාති”ති: පදසම්බා නාති බාජනාති. “සාධුකං උග්ගහෙත්වා”ති: ඉමස්මිං ණානෙ පාළි චුත්තා ඉමස්මිං ණානෙ අන්තො චුත්තා ඉමස්මිං ණානෙ අනුසන්ති කපිතා ඉමස්මිං ණානෙ පුබ්බාපරං කපිතන්ති සුඤ්ඤාගහෙත්වා. “සුත්තෙ ඛතාරෙත්ඛමාති”ති: සුත්තෙ ඛතාරෙත්ඛමාති. “විග්ගෙ සංඥස්සන්තමාති”ති: විනයෙ සංඥෙත්ඛමාති. එත්ථ ව “සුත්තං”ති විනයො, යථාහ. “කත්ථ පටික්ඛිත්තං? සාවච්ඡියං සුත්තවිග්ගෙහ”ති; විනයොති ඛතො, යථාහ:- “කොසම්බියා විනයාති සාරෙ”ති; එවං විනයපිටකමිති න පරියාදියති. උභතො විග්ගො: පන සුත්තං ඛතකපරිවාරා විනයොති එවං විනයපිටකං පරියාදියති. අථවා සුත්තපිටකං² සුත්තං විනයපිටකං විනයොති එවං වෙ. යෙව පිට කාති පරියාදියන්ති. සුත්තන්තාතිධම්මපිටකාති වා සුත්තං විනය පිටකං විනයොති එවමිති තිණ්ණි පිටකාති න. තාව පරියාදියන්ති. අසුත්තනාමකං හි බුඬවචනං නාම අත්ථි සෙය්‍යපීදං? ජතකං පටි සම්මිද්ද නිද්දෙස්සෙ සුත්තනිපාතො ධම්මපදං උද්ගං ඉතිචුත්තකං විමානවත්ථු පෙත්තවත්ථු ථෙරගාථා ථෙරිගාථා අපදානන්ති. සුදින්න තෙරො පන අසුත්තනාමකං බුඬවචනං නාම න අත්ථි තං සබ්බං පටික්ඛිපිත්වා තිණ්ණි පිටකාති සුත්තං විනයො පන කාරණන්ති ආහ. තතො තං කාරණං දස්සෙන්නො ඉදං සුත්තමාහරි:- “යෙ ඛො තෙ ගොතමි ධම්මෙ ජනෙය්‍යාසි ඉමෙ ධම්මා සරාගාය සංවත්තන්ති නො

1. මු. තං සබ්බං.

2. මු. විග්ගො.

3. මු. සුත්තනපිටකං.

විරාගාය සංයෝගාය සංවච්ඡානනි නො විසංයෝගාය සඋපාද්‍යාය සංවත්තනනි නො අනුපාද්‍යාය මභිච්ඡ්‍යාය සංවත්තනනි නො අපට්ඨ්‍යාය අසනතුසීයා සංවත්තනනි නො සනතුසීයා කොසල්යාය සංවත්තනනි නො විරියාරමභාය සංවත්තනනි නො පච්චෙකාය ආවයාය සංවත්තනනි නො අපවයාය, එකංසෙන ගොතමි ජිනෙය්‍යාසි නෙසො ධම්මො නෙසො විනයො නෙතං සංචු සාසනනනි; යෙ ච ඛො තෙ ගොතමි ධම්මො ජිනෙය්‍යාසි ඉමෙ ධම්මො විරාගාය සංවච්ඡානනි නො සරාගාය විසංයෝගාය සංවත්තනනි නො සංයෝගාය අනුපාද්‍යාය සංවත්තනනි නො සඋපාද්‍යාය අපට්ඨ්‍යාය සංවත්තනනි නො මභිච්ඡ්‍යාය සනතුසීයා සංවත්තනනි නො අසනතුසීයා විරියාරමභාය සංවත්තනනි නො කොසල්යාය පච්චෙකාය සංවත්තනනි නො සංවත්තනනි නො අපවයාය සංවත්තනනි නො ආවයාය, එකංසෙන ගොතමි ජිනෙය්‍යාසි එසො ධම්මො එසො විනයො එතං සංචුසාසන”නනි. තයමා සුතෙනාති තෙපිටකෙ බුඬ චචනෙ ඔතාරෙතබ්බාති, විනාසෙති එතයමි. රුගාදිවිනයකාරණෙ සංසද්දෙතබ්බාතිති අයමෙත්ථ අත්ථො. “න චෙව සුතෙන බත රනනි”ති: සුතතපපිපාටියා’ කත්ථි අනාගතත්ථො ජලලිං උදාපෙත්ථො ගුලහවෙස්සනතර ගුලහඋමමයා ගුලහවිනය වෙදලලපිටකානං අසද්ද තරතො ආගතාති පසද්දයනනිති අත්ථො. එවං ආගතාති හි රුගාදි විනයෙ ච න පසද්දයමානාති ජබ්බෙතබ්බාති හොනනි, තෙන චුතතො: “ඉති හෙතං භික්ඛවෙ ජබ්බෙය්‍යාපා:”ති. එතෙනුපායෙන සබ්බත්ථ අත්ථො වෙදිතබ්බො. “ඉදං භික්ඛවෙ චතුස්ථං මහාපදෙසං ධාරෙය්‍යාපා”ති: ඉමං චතුස්ථං ධම්මස්ස පතිදානොකාසං ධාරෙය්‍යාපං, ඉමස්මිං පන දානෙ ඉදං පතිණ්ණකං වෙදිතබ්බො:—සුතෙන වත්තාරෙ මහාපදෙසා බ්බුකෙ වත්තාරෙ මහාපදෙසා වත්තාරි පසද්දබ්බාතර ණාති සුතතං සුතතානුලොමිං ආචරියවාදෙ අදානනොමති තිස්සො සබ්බිතියොති. තත්ථ අයං ධම්මො අයං විනයොති ධම්මවිනිච්ඡයෙ පතෙන ඉමෙ වදානාරෙ මහාපදෙසා පමාණං, යං එත්ථ සමෙති තදෙව ච ගහෙතබ්බං ඉතරං විරවනත්තස්සපි න ගහෙතබ්බං. ඉදං කප්පති ඉදං න කප්පතිති කප්පියාකප්පියවිනිච්ඡයෙ පතෙන “යං භික්ඛවෙ මයා ඉදං න කප්පතිති අපට්ඨකිත්තං. තචෙ අකප්පියං අනුලොමෙති කප්පියං පට්ඨාගති තං වො න කප්පතිති ආදිනා නයෙන බ්බුකෙ චුතතා වත්තාරෙ මහාපදෙසා පමාණං, තෙසං විනිච්ඡයකපා සමන්ත පාසාදිකාය චුතතා, තත්ථ චුතතනයෙන යං කප්පියං අනුලොමෙති තදෙව කප්පියං ඉතරං අකප්පියනනි එවං සන්තිදානං කාතබ්බං. එකං සවාසකරණීයො පසෙද්දා විහල්ව්‍යාසකරණීයො පසෙද්දා පටිපුච්ඡා ව්‍යාසකරණීයො පසෙද්දා ඥානීයො පසෙද්දාති ඉමාති පන වත්තාරි පසද්දව්‍යාසකරණාති නාම. තත්ථ චක්ඛුං අතිවචනනි පුදෙත ආම අතිවචනනි එකංසෙනෙව ව්‍යාකාතබ්බං එසනෙයො සොතාදිසු අයං

එකංසව්‍යාකරණීයො පඤ්ඤා. අනිච්චං නාම චක්ඛුනති පුඤ්ඤා පන න චක්ඛුමෙව සොතමපි අනිච්චං. ඤාණමපි අනිච්චනති එවං විහජ්ඣා ව්‍යාකාතබ්බං අයං විභජ්ජව්‍යාකරණීයො පඤ්ඤා. යථා චක්ඛු නථා සොතං යථා සොතං තථා චක්ඛුනති පුඤ්ඤා තෙනසේන පුච්ඡති පටිපුච්ඡති දස්සනසේන පුච්ඡමිති වුත්තෙ නතීති ව්‍යාකාතබ්බං. අනිච්චසේන පුච්ඡමිති වුත්තෙ ආමාති ව්‍යාකාතබ්බං. අයං පටිපුච්ඡා ව්‍යාකරණීයො පඤ්ඤා. තං ජීවං හං සරීරනති ආදීති පුඤ්ඤා පන අව්‍යාකතමෙතං භගවතාති යපෙනබ්බං එස පඤ්ඤා න ව්‍යාකා තබ්බං, අයං යපනීයො පඤ්ඤා. ඉති තෙන තෙනාකාරෙන පඤ්ඤා සමපතෙන ඉමාති වතතාරි පඤ්ඤව්‍යාකරණාති පමාණං; ඉමෙසං වසෙන සො පඤ්ඤා ව්‍යාකාතබ්බං. සුත්තාදීසු පන සුත්තං නාම තීස්සො සඛිතීයො ආරුලුතාති තිණී පිටිකාති, සුත්තානුලොමං නාම අනුලොමකප්පියං, ආචරියවාදෙ නාම අභිකථා, අත්තනොමතී නාම නයග්ගාගෙන අනුබ්බියා¹ අත්තනො පටිභාණං, තත්ථ සුත්තං අපපච්චාගියං තං පටිබාගනෙත්තං බුඬොව පටිබාගිතො ගොති, අනුලොමකප්පියං පන සුත්තෙන සමෙත්තමෙව ගගෙනබ්බං න ඉතරං, ආචරියවාදෙපි සුත්තෙන සමෙත්තොයෙව ගගෙනබ්බං න ඉතරෙ, අත්තනොමති පන සබ්බදුබ්බලා සාපි සුත්තෙන සමෙත්තා යෙව ගගෙනබ්බං න ඉතරං, පමසනිකා සත්තසනිකා සාහසනිකාති ඉමා පන තීස්සො සඛිතීයො. සුත්තමපි තාසු ආගතමෙව පමාණං, න ඉතරං ගාරග්ගසුත්තං ගගෙනබ්බං. තත්ථ ඔත්තරනනාතිපි හි පද බ්‍යාජනාති නවෙව සුත්තෙ ඔත්තරනති න ව විතයෙ සඤ්ඤානතීති වෙදිතබ්බාති.

“කම්මාරසුත්තස්ස”ති: සුවණ්ණකාරසුත්තස්ස, සො කිර අබ්බො මහාකුට්ඨිකො භගවතො පඨමදස්සනෙනෙව සොතාපනො හුත්වා අත්තනො අඔවනෙ විහාරං කාරෙත්වා නියාතෙසි හං සක්ඛාය වුත්තං “අඔවනෙ”ති. “සුකරමද්දම”නති: නාතිතරුණස්ස නාති ජණ්ණස්ස එකජෙස්සසුභරස්ස පටිත්තමංසං හං කිර මුදුවෙව සිතීඬො ව ගොති තං පටියාදුපෙත්වා සාධුකං පවාපෙත්වාති අත්තො. (එනෙ භණ්නති සුකරමද්දමං පන මුදුමද්දනස්ස පමගොරස්ස සුසපා වතවිධානස්ස නාමපෙතං තී යථා ගවපානං නාම පානනාමං, කෙවි භණ්නති සුකරමද්දමං නාම රසායනවිසි හං පන රසායනසත්ථෙ ආගච්ඡති, තං වුඤ්ඤෙන භගවතො පරිනිබ්බාණං න ගවෙය්‍යාති රසා යනං පටියත්තනති)² තත්ථ පන විසගස්ස දීපපරිවාරෙසු වතුසු මහා දීපෙසු දෙවතා ඔජං පක්ඛිපිංසු. “නාහං න”නති: ඉමං සීගනාදං කිමත්ථං නදති? පරුපවාදමොචනත්ථං අත්තනා පරිභුත්තාවසෙසං තෙව භික්ඛුනං න මනුස්සානං දතුං අදුසි ආවාටෙ තිබණාපෙත්වා විනාසෙසීති හි වතතුකාමානං ඉදං සුත්තං විවතොකාසො න භවිස්ස තීති පරෙසං උපවාදමොචනත්ථං සීගනාදං නදතීති.

1. සි. I.II. & III. නයග්ගාගෙන යා. 2. (—) සි. I.II. & III. ඉදං කදිස්සතෙ

“භුත්තස්ස ච සුතරමදුවෙනා”¹ති: භුත්තස්ස උදපාදි, න පන භුත්තපච්චයෙන,² යදි හි අභුත්තස්ස උපපජ්ජාමි අතිබරෙ අභවිස්ස සිනිඛං ගොජනං භුත්තත්තා පන³ නනු වෙදනා අගොසි, තෙනෙව පදසා ගතතුං අසකඛි. “විජිවම්මානො”⁴ති: අභිණ්ණං පච්චත්තලො හිතවිරොවනොව සමානො. “අවොචා”⁵ති: අත්තනා පත්තිතොනෙ පරිනිබ්බාණ්ණාය ඵලමාහ. ඉමා පන ධම්මසංඛ්‍යාගතෙත්තෙරෙහි ස්පිතා ගාථාති වෙදිතබ්බා.

“ඉඛ්ඤා”⁶ති: වොදනත්තෙ නිපානො, “අච්ඤාදිකා”⁷ති: පසනෙනා දකා, “සානොදිකා”⁸ති: මධුරෙදකා, “සිනොදිකා”⁹ති: තනු සිතල සලිලා, “සෙහාකා”¹⁰ති: නිකකදමා, “සුපතිත්තා”¹¹ති: සුඤ්ජනිත්තා.

“සුකඤ්ඤො”¹²ති: තස්ස නාම, “මලපුත්තො”¹³ති: මලලරුපුත්තො, මලා කිර වාරෙන රජං කාරෙනති යාව තෙසං වාරෙ න පාපුණාති තාව වාණිජං කරෙන්නති අයමි වාණිජමෙව කරෙන්නො පවසකට සතාති යොජ්ජෙත්වා ධුරවානෙ වායනෙන පුරතො ගච්ඡති පච්ඡා වානෙ වායනෙන සත්ථවාහං¹⁴ පුරතො පෙසෙත්වා සයං පච්ඡා ගච්ඡති තද්ද පන පච්ඡාවානො වාසි තස්මා ඵසසත්ථවාහං පුරතො පෙසෙත්වා සබ්බරත්තයානෙ නිසීදිත්වා කුසිනාරුතො නිකම්භිත්වා පාඨං ගමිස්සා මිති මග්ගං පටිපජ්ජි. තෙන වුත්තං: “කුසිනාරුය පාඨං අඛාන මග්ගපටිපනො ගොති”¹⁵ති. “ආලාගේ”¹⁶ති: තස්ස නාම, දීඝපිඛලො කිරෙස්සො තෙනස්ස ආලාගෙති නාම අගොසි. “කාලාමො”¹⁷ති: ගොතනං. “සත්‍ර හි නාමා”¹⁸ති: යො නාම, “නෙව දක්ඛිස්සති”¹⁹ති: න අදදස, යත්‍ර සදදසුත්තත්තා පනෙතං අනාගතවසෙන වුත්තං ඵච රූපං හි ඊදිසෙසු යානෙසු සදදලක්කණං. “නිච්ජරනතිසු”²⁰ති: විචරනතිසු. “අසනිසා ඵලනතිසා”²¹ති: නවවිධාය අසනියා හිජ්ජමානාය විශ මහාරවං රචනතියා. නවවිධා හි අසනියො: අසඤ්ඤා විචක්කා සතෙර ගගගර කපිසීසා මච්ඡවිලොලිකා කුකුචකා දණ්ඩමණිකා සුක්කාසනිති තත් අසඤ්ඤා අසඤ්ඤා කරෙති, විචක්කා ඵක වක්කං කරෙති, සතෙර සතෙරසදිසා²² හුත්වා පතති, ගගගර ගගගරයමානා පතති, කපිසීසා හමුකං උක්කිපනො මක්කවො විශ ගොති, මච්ඡවිලොලිකා විලුලිතමච්ඡා විශ ගොති, කුකුචකා කුකුචසදිසා හුත්වා පතති, දණ්ඩමණිකා නඛගල සදිසා හුත්වා පතති, සුක්කාසනි පතිතයානං සමුග්ගාටෙති. “ඤ්ඤෙ ධස්සනෙත”²³ති: සුක්ක ගජ්ජනං ගජ්ජනා අනතරනතර වස්සනෙත. “ආතුමාස”²⁴නති: ආතුමං නිස්සාය විහරාමි. “භුසාගාරෙ”²⁵ති: බලසාලායං. “ඵඤ්ඤො”²⁶ති: ඵතස්මිං කාරණෙ ඵසො මහාරත්තකායො සනතිපතිතො. “ඤ්ඤො”²⁷ති: කුභිං අගොසි. “සො හං හනෙත”²⁸ති: සො තිං හනෙත. “සිඛිති චණ්ණ”²⁹නති: සිඛිතිසු වණ්ණවණ්ණං. “සුගං මඤ්ඤං”³⁰නති: මඤ්ඤගං සණ්ණ

1. මු. භුත්තපච්චයා. 2. මු. පත්තස්ස. 3. සි. I, II & III සත්ථවානෙ.

4. මු. දක්ඛිනිති.

5. මු. සමකාරසදිසා.

සාවකසුගළනති අනේ. “බාරණිං” නති: අනතරතතර මයා බාරෙ තබ්බං, පරිද්ගිතබ්බනති අනේ. නං කීර සො තථා රුපෙ ඡණ දිවසෙ යෙව බාරෙතා සෙසකාලෙ නික්ඛිපති, එවං උත්තමං මහල වත්සුගං සක්ඛායාහ. “අනුකම්පං උපාදයා” ති: මසි අනුකම්පං පටිච්ච. “අච්ඡාදෙති” ති: උපවාරවචනමෙතං, එකං මයං දෙති එකං ආනන්දස්සාති අනේ. කිං පන ථෙරෙ තං ගණති? ආම ගණති, කක්ඛා? මත්තපපතනකිච්චතතා, කිච්චාපි, ගෙස එවරුපං ලාභං පටික්ඛිපිතා උපසාකසාතං පටිපනෙනා, තං පතස්ස උපසාකකිච්චං මත්තං පතනං තඤ්ඤා අගගෙසි. යෙවාපි එවං වදෙය්‍යං අනාරා ධකො මඤ්ඤා ආනන්දෙ, පච්චිසතිවස්සාති උපසගනෙන න කිචි ගගවතො සනතිකා තෙන ලඛ්‍යබ්බනති තෙසං වචනොකාසවෙජ් දන්තථපි අගගෙසි. අපි ච ත්‍යාති ගගවා ආනන්දෙ ගගෙතාපි අතතතා න බාරෙස්සති මයං යෙව පුජං කරිස්සති, මලලුප්පෙනන පන ආනන්දං පුජේනෙනන සබ්බෙසාපි පුජිතො භවිස්සති, එවමස්ස මහාපුස්සඤ්ඤාරාසි භවිස්සති ථෙරස්ස එකං දූපෙසී. ථෙරොපි තෙනෙව කාරණෙන අනුගෙසිති. “ඛමමිසා කප්පාසා” ති: වත්තානු මොදනකපාය. “ගගවතො කාසං උපනාමින” ති: නිවාසනපාරු පනවසෙන අලලියාපිතං, ගගවාපි තතො එකං නිවාසෙසි එකං පාරුපි. “චිත්තච්චිකං චිතා” ති: යථා චිත්තච්චිකො අභිභාරො අතතනෙන තෙව ඡේතති බ්ගි පතස්ස පහා නත්ති, එවං බ්ගි පච්චිනනපහං හුත්වා බායතිති අනේ. “ඉමෙසු බො ආනන්ද චිත්තං කාලෙසු” ති කස්මා ඉමෙසු චිත්ත කාලෙසු එවං ගොති? ආහාරවිසෙසෙන වෙව බලව සොමනස්සෙන ව; එතෙසු හි චිත්ත කාලෙසු සකලවක්කවාලෙ දෙවතා ආහාරෙ ඔජං පක්ඛිපනති, තං පණිතභොජනං කුච්ඡං පටිසිත්වා පසන්නරුපං සමුදාපෙති, ආහාරසමුදාපනරුපස්ස පසන්නතතා මනව්ඡ්ඡාති ඉන්ද්‍රියාති අතිවිය විරොචනති. සබ්බොදිවසෙ වස්ස අනෙකකපපකොට්ඨසනසගස්සසවිතො වත මෙ කිලෙසරාසි අජ්ජ පතිනොති ආවජ්ජන්තස්ස බලවසොමනස්සං උපපජ්ජති චිත්තං පසිද්ධති විතෙන පසනෙන ලොභිතං පසිද්ධති ලොභිතෙ පසනෙන මනව්ඡ්ඡාති ඉන්ද්‍රියාති අතිවිය විරොචනති. පරිනිබ්බාණදිවසෙපි අජ්ජදානාහං අනෙකෙහි බුබ්බසනසගස්සෙහි පටිඨං අමතමහාතිබ්බාණං නාම නගරං පටිසිස්සාමිති ආවජ්ජන්තස්ස බලවසොමනස්සං උපපජ්ජති චිත්තං පසිද්ධති විතෙන පසනෙන ලොභිතං පසිද්ධති ලොභිතෙ පසනෙන මනව්ඡ්ඡාති ඉන්ද්‍රියාති අතිවිය විරොචනති. ඉති ආහාරවිසෙසෙන වෙව බලවසොමනස්සෙන ව ඉමෙසු චිත්ත කාලෙසු එවං ගොතිති වෙදිතබ්බං.

“උපවත්තනෙ” ති: පාචිතතො නිවත්තනසාලවතෙ. “අග්ග රෙණ සමකසාලාන” ති: යමකසාලරුකකානං වෙමජෙකි, සිංහි චණ්ණනති ගාථා සබ්බිතිකාලෙ ඤාපිතා, “නහාඤ්ඤා ව පිටිඤ්ඤා” ති

එන් තද කීර හඟවති කතායනෙන අනෙතානදියං මච්ඡකච්ඡපා
 ච උභතො තිරෙසු වනසණො ව සබ්බං සුවණ්ණවණ්ණමෙව අහොසි.
 “අඛචන”නති: තස්සායෙව නදියා තිරෙ අඛචනං. “ආසංඝනනං
 චුඤ්ඤ”නති: තස්මිං කීර බණේ ආනන්දන්තො උදකසාවිකං
 පිළෙනො ඔතිසි. චුඤ්ඤන්තො සම්පෙ අහොසි. තං හඟවා
 ආමනෙතසි. “ගන්තාන බුඬො නදියං කකුත්ථං”ති ඉමාපි ගාථා
 සබ්බිතිකාලෙ යෙව ථපිතා. තන් “පචනනා හඟවා ඉධ ධම්මො”ති:
 හඟවා ඉධ සාසනෙ ධම්මෙ පචනනා වතුරාසිති ධම්මකතිසහස්සාති
 පචනනාතිති අන්තො. “පමුඬෙ හිසිදි”ති: සඤ්ඤ පුරතොව තිසිදි.
 එතතාවතා ව පෙරො අනුපපතො. එවං අනුපපතං “අථ ඛො
 හඟවා ආයසමනං ආනන්දං ආමනෙතසි. “නෙ අලාභා”ති: යෙ
 අඤ්ඤසං දුකාතිසංසංඛාතා ලාභා හොනති තෙ අලාභා.
 “දුලලං”නති: පුඤ්ඤවිසෙසෙනලබ්ධි මනුස්සතං දුලලං. “සංසං
 නො”ති: යස්ස තව උත්තණ්ඩුලං වා අතිකිලිනං වා කොවා ජනාති
 කිදිසම්පි පච්ඡමං පිණ්ඩපාතං පරිභුජ්ඣා තථාගතො පරිනිබ්බතො,
 අඛා තෙන යං වා තං වා දිනං හවිස්සාතිති, “ලාභා”ති: දිශධම්මික
 සම්පරාධිකදුකාතිසංසංඛාතා ලාභා.¹ “සුලබං”නති: තුස්සං
 මනුස්සතං සුලබං. “සම සමඵලා”ති: සබ්බාකාරෙන සමසමඵලා.
 නනු ව යං සුජතාය දිනං පිණ්ඩපාතං භුජ්ඣා තථාගතො අභි
 සම්බුඬො, සො සරාගසද්දෙසමොහකාලෙ පරිභුජෙතො, අයං පන
 චුඤ්ඤ දිනො චිතරාග චිතද්දෙස චිතමොහකාලෙ පරිභුජෙතො,
 කායමා එතෙ සමසමඵලාති? පරිනිබ්බාණසමතාය සමාපත්තිසමතාය
 අනුස්සරණසමතාය ව. හඟවා හි සුජතාය දිනං පිණ්ඩපාතං
 පරිභුජ්ඣා සඋපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බතො, චුඤ්ඤ
 දිනං පරිභුජ්ඣා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බතොති
 එවං පරිනිබ්බාණසමතායපි සමඵලා. අභිසම්බුද්ධිකදිවසෙ ව වතු
 චිසති කොට්ඨතසහස්සසබ්බායා සමාපත්තියො සමාපජ්ජි, පරිනිබ්බාණ
 දිවසෙපි සබ්බා තා සමාපජ්ජති එවං සමාපත්තිසමතායපි සමඵලා.
 සුජතාපි අපරභාගෙ අස්සොසි න කීර සා රුකඛදෙවතා, බොධි
 සතො කීර සො නං දිවසං පිණ්ඩපාතං පරිභුජ්ඣා අනුත්තරං සමමා
 සංඛොධිං අභිසම්බුඬො, සත්තසත්තාහං කීරස්ස තෙන යාපනං අහො
 සිති තස්සා ඉදං සුඤ්ඤා ලාභා වත මෙති අනුස්සරන්තියා බලවපිති
 සොමතස්සං උදපාදි, චුඤ්ඤාපි අපරභාගෙ අවසානපිණ්ඩපාතො
 කීර මයා දිනො ධම්මජිසං කීර මෙ ගතිතං මයං කීර පිණ්ඩපාතං
 පරිභුජ්ඣා සත්ථා අනුපාදිසෙසාය නිබ්බාණධාතුයා පරිනිබ්බතොති
 සුඤ්ඤා ලාභා වත මෙති අනුස්සරතො බලවසොමතස්සං උදපාදිති
 එවං අනුස්සරණසමතායපි සමඵලාති වේදිතබ්බා. “සංසංචගතති
 ඤ”නති: පරිවාරසංවතනතිකං. “ආධිපජ්ජනාසංවතනතින”නති:
 රෙඨකතාවසංවතනතිකං. “සංසමනො”ති: සිලසංගමෙන සංය

1. සී. I. II & III. දුකාතිසංසලාභා.

මනාසා, සංවරනාසායා¹ අනෙ. “වෙරං න විසති”²ති: පච්චිධ වෙරං න වර්ධති. “කුසලො ජහාති පාපක”³නති: කුසලො පන සදුණසම්පන්නො අරියමග්ගොන අනවසෙසං පාපකං ලාමකං අකුසලං ජහාති. “ශ්‍රීගද්‍යුසමොහතඛයා සතිබ්බුතො”⁴ති: සො එවං පාපකං ජහිත්වා රාගාදීනං ඛයා කිලෙසතිබ්බාණෙන නිබ්බුතොති. ඉති චුද්දස්ස ව දක්ඛිණං අත්තනො ව දක්ඛිණෙය්‍යසම්පත්තිං පසංස මානො උද්දනං උද්දනෙසිති.

වතු පඨගාණ්ඩාරවර්ණනා ති සි තා.

“මහගා හිත්ථුසංඛ්‍යාන සඬ්ඛි”¹නති: ඉධ හිත්ථුනං ගණනපරිච්ඡේදෙ නත්ථි, බෙඵචගාමෙ වෙදනා වික්ඛම්භනතො පඨාය හි න විරේන ගභවා පරිනිබ්බාසිස්සතිති සුත්වා තතො තතො ආගතෙසු හිත්ථුසු එකතිත්ථුපි පක්කන්නො නාම නත්ථි හස්මා ගණනවිතිවතො සංඛ්‍යා අගොසි. “උපවත්තනං මල්ලානං සාලපන”²නති: යථෙව හි කලඛනදීර්ඪරතො රාජමාකුචිභාරවාරෙන පුපාරාමං ගන්තබ්බං ගොති එවං හිරිඤ්ඤවතියා පාරිමිතීරතො සාලවනුස්සානං, යථා අනු රාධිපුරස්ස පුපාරාමො එවං තං කුසිනාරායං ගොති, යථා පුපාරා මතො දක්ඛිණවාරෙන නගරං පවිසතමග්ගො පාවිනම්බො ගන්ත්වා උත්තරෙන තිවත්තති³ එවං උය්‍යානතො සාලපනති⁴ පාවිනම්බො ගන්ත්වා උත්තරෙන තිවත්තා, තස්මා තං උපවත්තනනති චුච්චි. “අත්තරෙන සමකසාලානං උග්ගරසිසක”⁵නති: තස්ස කීර මචකස්ස එකා සාලපනති සීසභාගෙ ගොති එකා පාදභාගෙ, තත්‍රාපි එකො තරුණසාලො සීසභාගස්ස ආසන්නො ගොති එකො පාදභාගස්ස, අපිච යමකසාලා නාම මූලධනුවිටපපතෙති අඤ්ඤමඤ්ඤං සං සිබ්බිත්වා සීතසාලාතිපි වුත්තං. “මුච්ඤං පඤ්ඤපෙති”⁶ති: තස්මිං කීර උය්‍යානෙ රාජකුලස්ස සයනමවො අත්ථි තං සක්ඛාය පඤ්ඤපෙතිති ආහ. පෙරොපි තං යෙව පඤ්ඤපෙත්වා අදසි. “කීලනොග්ගි ආහිඤ්ඤ නිපජ්ජිස්සාමි”⁷ති: තථාගතස්ස හි:-

ගොවරි කලමොව ගමෙගයෙය්‍යා පිඨගල්ලො පබ්බතෙය්‍යකො
තෙමචතො ව තමොඛො ව මඤ්ඤතිති⁸ උපොසථො
ජ්ඤානො යෙව දසමො එතෙ නාගානම්බුත්තමාති.

එත්ථ ව යං දසනනං ගොවරිසංඛිතානං පකාතිගජීනං බලං තං එකස්ස කලමස්සාති එවං දසගුණවර්ධිතාය ගණනාය පකාතිගජීනං කොට්ඨගස්ස බලපමාණං බලං තං සබ්බමප්ච චුද්දස්ස පිණ්ඩපාතං පරිභූත්ත කාලතො පඨාය වර්ධනවාරෙ පකාතිගත උද්දනං විස පරික්ඛයං.

1. මු. ගංවරෙ හිත්තස්සාති.

2. මු. නිවත්තො.

3. මු. සාලවනං.

4. මු. මඤ්ඤි.

ගතං, පාවානගරතො තිණි භාවුතාති කුසිනාරාගරං, එතඤ්ඤානරෙ පවච්ඡිසති යා ණානෙසු තිසිද්ධිං මහතා උසාංගෙන ආගච්ඡන්තොපි සුරියස්ස අත්ථිතවෙලායං සඤ්ඤාසමයෙ ගභවා සාලවතං පවිශො. එවං රොගො සබ්බං ආරොග්ගං මග්ගන්තො ආගච්ඡති, එතමත්ථං දස්සොන්තො විය සබ්බලොකස්ස සංවෙගනරං. වාවං භාසන්තො “කිලන්තොස්මි ආනඤ්ඤාතිපජ්ජස්සාමිති”ති ආහ. කස්මා පන ගභවා එවං මහනෙතන උසාංගෙන ඉධාගතො? කිං අඤ්ඤත්ථ න සක්කා පරිනිබ්බාසිතුනති? පරිනිබ්බාසිතුං නාම න කත්ථිත සක්කා, තීති පන කාරණෙහි ඉධාගතො. ඉදං හි ගභවා පස්සති:-මධි අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බාසනෙන මහාසුදස්සනස්ස තත්ත්වං අනුප්පත්ති න හවිස්සති කුසිනාරායං පන පරිනිබ්බාසනෙන යමහං දෙවලොකෙ අනුභවිතබ්බං සමපත්ති. මනුස්සලොකෙ යෙව අනුභවිතං. වීති භාණවාලෙහි මණ්ඩලා දෙසිස්සාමි තං මෙ සුඤ්ඤා ඛුද්ධා කුසලං කාතබ්බං මඤ්ඤිස්සන්ති. අපරමපි පස්සති:-මං අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බාසනං සුභද්දෙ න පස්සිස්සති සො ච බුඩ්ධවෙනෙය්‍යා න සාවකවෙනෙය්‍යා න තං සාවකා විනෙතුං සකෙකානති කුසිනාරායං පරිනිබ්බාසනං පන මං සො උපසංකම්භිතො පඤ්ඤා පුච්ඡස්සති, පඤ්ඤාපිස්සජ්ජනපරියොසානෙ ච සරණෙසු පතිඨාය මම සන්තිකෙ පබ්බජ්ජව උපසම්පදව ලභිතො කම්මදානං ගහෙතො මධි ධර්මානෙ යෙව අරහත්තං පත්වා පච්ඡිමසාවකො නාම භවිස්සති. අපරමපි පස්සති:-මධි අඤ්ඤත්ථ පරිනිබ්බාසනෙන ධාතුභාජ්ජියෙ මහාකලභො භවිස්සති ලොකිතං නදී විය සඤ්ඤාති කුසිනාරායං පන පරිනිබ්බුතෙ ද්‍රෙණො බ්‍රාහ්මණො තං විවාදං වුපසමෙත්වා ධාතුයො විභජ්ජිතා දස්සතිති ඉමෙහි තීති කාරණෙහි ගභවා එවං මහනෙතන උසාංගෙන ඉධාගතොති වෙදිතබ්බො. “සීහසෙය්‍ය”නති: එත්ථ කාමභොගීසෙය්‍යා පෙතසෙය්‍යා සීහසෙය්‍යා තථාගතසෙය්‍යාති ව්‍යාසො සෙය්‍යා තත්ථ “යෙභ්බුයෙය්‍යන භික්ඛවෙ කාමභොගී සත්තා වාමෙන පස්සෙන සෙය්‍යන”ති අයං කාමභොගීසෙය්‍යා, තෙසු හි¹ යෙභ්බුයෙය්‍යන දක්ඛිණ පස්සෙන සයත්තා නාම නත්ති. “යෙභ්බුයෙය්‍යන භික්ඛවෙ පෙතා උත්තානා සෙය්‍යන”ති අයං පෙතසෙය්‍යා, අපමංසලොගිත්තත්තා හි පෙතා අභිසංකාපජිත්තා එකෙන පස්සෙන සධිතුං න සකෙකානති උත්තානාව සෙය්‍යන. “සීහො භික්ඛවෙ මිගරුන් දක්ඛිණෙන පස්සෙන සෙය්‍යං තපොති-පෙ-අත්තමනො ගොති”ති අයං සීහසෙය්‍යා, තෙජ්ජස්සදත්තා හි සීහො මිගරුන් වෙ පුරිමපාදෙ එකස්මිං ණානෙ පච්ඡිමපාදෙ එකස්මිං ණානෙ ධපෙත්වා තඛ්ඛුදං අත්තරස්සජිමහි පක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදපච්ඡිමපාදනඛ්ඛුදානං සීතොකාසං සලලකෙත්වා පිත්තං පුරිමපාදානං. මත්ථකෙ සීසං ධපෙත්වා සත්තදිවසංපි සධිත්වා පබ්බජ්ජිමානො න උත්තරෙණ පබ්බජ්ජිමා සීසං පන උක්ඛිපිත්වා පුරිමපාදදීනං සීතොකාසං සලලකෙත්වා සවෙ කිම්ඨානං විජගිත්වා

සීතං හොති නයිදං තුග්ගං ජනියා සුරතාවග්ගං ව¹ අනුරූපනති අනන්තමනො හුච්චා තතෙව සයති න ගොවරුය පක්කමති, අවිජ්ඣිච්ඡා සීතෙ පන තුග්ගං ජනියා ව සුරතාවග්ගං ව අනුරූපමිදනති හඬතුඬො උදාය සීහවිජමතිතං විජමිභිච්ඡා කෙසරහාරං විබුද්ධිච්ඡා තික්කිත්තුං සීහනාදං නදිච්ඡා ගොවරුය පක්කමති. වතුත්ඤ්ඤාන සෙය්‍යා පන තථාගත සෙය්‍යාති වුච්චති. ආසු ඉධ සීහසෙය්‍යා ආගතා; අයං හි තෙජ්ජස්සදඹුරියාපථතතා උත්තමසෙය්‍යා නාම. **“පාදෙ පාද”**නති: දක්ඛිණපාදෙ වාමපාදං, **“අවමාධාසා”**ති: අති ආධාය ඊසකං අතික්කමම ධපෙච්ඡා; ගොප්ථකෙනති ගොප්ථකෙ² ජණ්ණනා වා ජණ්ණමි සම්ඝට්ඨියමානෙ අභිණ්ණං වෙදනා උපපජ්ජති විතතං එකග්ගං න හොති සෙය්‍යා අථාසුනා හොති, යථා පන න සම්ඝට්ඨති එවං අතික්කමම ධපිතෙ වෙදනා නුපපජ්ජති³ විතතං එකග්ගං හොති සෙය්‍යා ථාසු හොති, තයමා එවං නිපජ්ජ. අනුඤ්ඤාන සෙය්‍යං උපගතතතා පනෙත්ථ උදානසඤ්ඤං මහසිකරිඤ්ඤාති න වුත්තං. කායවසෙන වෙත්ථ අනුඤ්ඤානං වෙදිතබ්බං. නිදාවසෙන පන තං රතති. හගවතො හවඛගස්ස ඕකාසොයෙව නාහොසි. පඨම යාමසමි. හි මල්ලානං ධම්මදෙසනා අහොසි, මජ්ඣිමයාමෙ සුභද්දස්ස, පච්ඡමයාමෙ භික්ඛු⁴ ඔවදි, බලව පච්චුසෙ පරිනිබ්බාසි. **“සබ්බ ථාලි පුල්ලා”**ති: සබ්බෙ සමන්තතො පුප්ඵිතා, මුලතො පඨාය යාව අග්ගා එකච්ඡන්තා අහෙසුං. න කෙවලම යමකසාලායෙව, සබ්බෙපි රුක්ඛා සබ්බථාලිපුල්ලාව අහෙසුං, න කෙවලං ව තස්මිං යෙව උය්‍යා නෙ, සකලෙපි දසසහස්සවක්කවාලෙ පුප්ඵ්ඵපගරුක්කා පුප්ඵං ගණිනිංසු ඵලුපගරුක්කා ඵලං ගණිනිංසු, සබ්බරුක්කානං බන්ධෙසු බන්ධපදමාති සාධාසු සාධාපදමාති වලච්ඡි පුල්ලපදමාති ආකාසෙසු උල්ලාකපද මාති⁵ පඨවිතලං භිඤ්චිච්ඡා දණ්ඩකපදමාති පුප්ඵංසු. සබ්බො මහාසමුද්දො පච්චණ්ණපදමසඡන්තො අහොසි, තියොජනසහස්සවිත්තො හිමවා ඝනබ්බමොරපිජ්ජකලාපො විශ් නිරන්තරං මාලාදුමගවච්ඡිකො විශ් සුචු පිළෙච්ඡා ආබ්බපුප්ඵවටංසකො විශ් සුපුරිතපුප්ඵවඬොවකං විශ් ව අතිරමණියො අහොසි. **“ගෙ තථාගතයා සරීරං බහි රනති”**ති: තෙ යමකසාලා භුමමදෙවතාති සමාලිතබ්බසාධාවිවපා තථාගතස්ස සරීරං අවකිරන්ති, සරීරස්ස උපරි පුප්ඵාති විකිරන්ති අතො. **“අපෙක්ඛාකිරනති”**ති: අපෙක්ඛාත්ථරන්තා විශ් කිරන්ති. **“අභිසංකිරනති”**ති: අභිණ්ණං පුනපුනං පකිරන්තියෙව. **“දිබ්බා ති”**ති: දෙවලොකෙ නන්දපොක්කරණී සම්මවාති, තාති හොනති සුවණ්ණවණ්ණාති පණ්ණවිජ්ජනපමාණපත්තාති⁶ මහාතුඹමත්තං රෙණුං ගණන්තති. න කෙවලම මන්දරවපුප්ඵානෙව, අඤ්ඤාතිපි දිබ්බාති පාරිච්ජන්තක කොපිළාරපුප්ඵාදීති සුවණ්ණවඬොවකාති

1. සී. I. II. & III. න සුරතාවග්ගං. 4. මු. භික්ඛුසමසං.
2. මු. ගොප්ථකමති. 5. මු. ආකාසපදමාති.
3. මු. තෙව වෙදනා උපපජ්ජති. 6. සී. I. II. & III පණ්ණාති.

රජතවබ්බොටකාති ච පුරෙතො පුරෙතො චක්කවාලමුඛවට්ඨියමපි තිදසපුරෙපි බ්‍රහ්මලොකෙපි ඕතාති දෙවතාති පටිඝාති අන්ත ලික්ඛා පපතනති. “නථාගතස්ස සරීර”නති: අන්තරා අවිප්ප කිණ්ණානෙව ආගන්තුා ආගන්තුා පත්තකිජ්ඣකරෙණුචුණ්ණති තථාගතස්ස සරීරමෙව ඔකිරනති. “දිබ්බානිපි වඤ්ඤානුභවනාති”නි: දෙවතානං උපකප්පන වඤ්ඤානුභවනාති. න කෙවලව දෙවතානං යෙව, නාගසුප්පණ්ණමත්‍රස්සානමපි උපකප්පනවඤ්ඤානුභවනාති. න කෙවලව වඤ්ඤානුභවනානෙව, කාලානුසාරිතගරලොභිත වඤ්ඤාදිසබ්බදිබ්බගක්ඛිප්පානුභවනාති හරිතාල අජන සුවණ්ණ රජතවුණ්ණාති සබ්බදිබ්බගක්ඛිප්පානුභවනාතියො සුවණ්ණරජතාදි සමුග්ගො පුරෙතො පුරෙතො චක්කවාලමුඛවට්ඨිආදිසු ඕතාති දෙවතාති පටිඝාති අන්තරා අවිප්පකිරිතො තථාගතස්සෙව සරීරං ඔකිරනති. “දිබ්බානිපි තුට්ඨානි”නි: දෙවතානං උපකප්පන තුට්ඨානි. න කෙවලව තාති යෙව, සබ්බානිපි තන්තිබ්බවමමපරියොතඛිසනසුසිර හෙදති දසසහස්සචක්කවාලෙ දෙව¹ නාගසුප්පණ්ණමත්‍රස්සානං තුට්ඨානි ඵකචක්කවාලෙ සන්තිපතිතො අන්තලික්ඛෙව ජ්ඣන්ති වෙදිතබ්බාති. “දිබ්බානිපි සබ්බිතානි”නි: වර්වාරණදෙවතා² කිර නාමෙකා දීඝායුතා දෙවතා මහාපුරිසො මත්‍රස්සපථෙ තිබ්බත්තිතො බ්‍රහ්මො හවිස්සතිති සුත්වා පටිසන්ඛිග්ගහණදිවසෙ³ නං ගහෙතො ගම්ඤ්ඤා මාති මාලං ගන්තුං ආරභිංසු. තා ගන්මානාව මහාපුරිසො මාතු කුච්ඡියං තිබ්බත්තො තුලෙන කස්ස ගන්මාති චුත්තො න තාව තිඝාති කුච්ඡිතො තික්කමන දිවසෙ ගණ්තිතො ගම්ඤ්ඤාමාති ආහංසු. පුත තික්කන්තොති සුත්වා මහාතිතික්කමනදිවසෙ ගම්ඤ්ඤාමාති, ඵකු නතිංසවස්සාති සරෙ වසිත්වා අජ්ජමහාතිතික්කමනං තික්කන්තොතිපි සුත්වා අභිසම්බ්‍රහ්මාතිපි සුත්වා ධම්මචක්කප්පචුත්තනදිවසෙ ගම්ඤ්ඤාමාති සත්තසත්තාහාති බොධිමණ්ඩ විතිනාමෙතො ඉසිපතනං ගන්තුා ධම්මචක්කං පචුත්තතිතිපි සුත්වා යමකපාටිහාරිය දිවසෙ ගම්ඤ්ඤා මාති, අජ්ජ යමකපාටිහාරියං කර්තිපි සුත්වා දෙවොරොගණ් දිවසෙ ගම්ඤ්ඤාමාති, අජ්ජ දෙවොරොගණ් කර්තිපි සුත්වා ආයුසබ්බා රෙස්සජ්ජනෙ ගම්ඤ්ඤාමාති, අජ්ජ ආයුසබ්බාරං ඔස්සජ්ජිපි සුත්වා න තාව තිඝාති පරිතිබ්බාණ්දිවසෙ ගම්ඤ්ඤාමාති, අජ්ජ හගවා යමක සාලානමන්තරෙ දකඛිණෙන පස්සොන සත්තො සමප්පත්තො සිග්ගසෙය්‍යං උපගතො බලවපච්චුසසමයෙ පරිතිබ්බාසිස්සති තුලෙන කස්ස ගන්මාති සුත්වා පුත කිං නාමෙනං අජ්ජෙව මාතුකුච්ඡියං පටිසන්ඛි ගණ්ති, අජ්ජෙව මාතුකුච්ඡිතො තික්කම, අජ්ජෙව මහාතිතික්කමනං තික්කම, අජ්ජෙව බ්‍රහ්මො අහොසි, අජ්ජෙව ධම්මචක්කං පචුත්තති, අජ්ජෙව යමක පාටිහාරියං අකාසි, අජ්ජෙව දෙවලොකා ඔතිණ්ණො, අජ්ජෙව ආයු

1. බ්‍ර. දෙවතානං.

2. බ්‍ර. වර්ණවාරණදෙවතා.

3. සි. I. II. & III. පටිසන්ඛිදිවසෙ.

සඬ්ඛාරං. ඔසුන්, අපේරව කිර පරිනිබ්බාසියාති.¹ නනු නාම දුතිය දිවසෙ යාගුපානකාලමතතමි ආහබ්බං අසුං, දසපාරමියො පුරෙකා බුඬත්තං පතතස්ස නාම අනනුච්ඡේදිකමෙතනති අපරිනිබ්බාසා මාලායො ගගෙකා ආගමම අනෙතා චක්කවාලෙ ඔකාසං අලභමානා චක්කවාලෙමුඛවට්ටියං ලභිතා චක්කවාලෙමුඛවට්ටියාව ආධාවනතියො හන්තෙත හන්තං ගිවාය ගිවං ගගෙකා තිණ්ණි රතනාති ආරබ්භ චතති. සමහාපුරිසලක්ඛණාති ඡබ්බණ්ණරසමියො දසපාරමියො අඛ ච්ඡදාති² ඡතකසභාති වුද්දස බුඬ්ඤ්ඤාති ආරබ්භ ගාසිතා තස්ස තස්ස අවසානෙ මහායසො මහායසොති³ වදන්ති. ඉදමෙතං පටිච්ච චුත්තං:-“දිබ්බානිපි සඬ්ඛිතාති අනනුක්රිකෙව චජ්ජනති තථාගතස්ස පුජයා”ති.

භගවා පන යමකසාලානං අන්ධාර දක්ඛිණේන පසෙසන තිපනෙතායෙව පඨවිතලතො යාව චක්කවාලෙමුඛවට්ටියා චක්කවාලෙමුඛ වට්ටිතො ච යාව බ්‍රහ්මලොකා සනතිපතිතාය පරිසාය මහන්තං උස්සවං දිසා ආයසමතො ආනන්දස්ස ආරොචෙසි. තෙන චුත්තං:-“අථ ඛො භගවා ආයසමන්තං ආනන්දං-පෙ-තථාගතස්ස පුජයා”ති.

එවං මහාසකකාරං දසෙසනා තෙනාපි අත්තනො අසකකතභාව මෙව දසෙසනො. නමො ආහන්ද එත්තාචාරාති ආදිමාග. ඉදං චුත්තං ගොති:-ආනන්ද මයා දීපඬ්ඤාරපාදමුලෙ තිපනෙනන අභිධමෙව සමොධානෙතා අභිනිහාරං කරෙන්නෙන න මාලාගක්ඛානුරියසඬ්ඛි තානං අන්තං අභිනිහාරො කතො, න එතදන්තං පාරමියො පුරිතා, තසමා න ඛො අහං එතාය පුජය පුජිතො නාම ගොමිති. කසමා පන භගවා අඤ්ඤාන් එකං උමමාපුප්ඵමත්තමි ගගෙකා බුඬගුණේ ආචරේන්තා කතාය පුජය බුඬ්ඤ්ඤාති අපරිච්ඡින්නං විපාකං චණ්ණෙතා ඉධ එවං මහති. පුජං පටිකම්පනීති? පරිසානුග්ග ගෙන වෙව සාසනස්ස ච විරසිතිකාමතාය, සවෙ ගි භගවා එවං න පටිකම්පෙය්‍ය, අනාගතෙ සීලස්ස අගතථානෙ සීලං න පරිපු රෙස්සනති, සමාධිස්ස ආගතථානෙ සමාධිං න පරිපුරෙස්සනති, විපස්ස නාය ආගතථානෙ විපස්සනං ගබ්භං න ගාභාපෙස්සනති,⁴ උපථානෙ සමාදපෙතා පුජං යෙව කාරෙනතා විවරිස්සනති. ආමිසපුජ ව නාමෙසා සාසනං එකදිවසමි එකයාගුපානකාලමතතමි සන්ධාරෙතුං න සකෙකාති. මහාචාරසද්දසං ගි විහාරසහස්සං මහාවේනියසද්දි සව වෙතියසහස්සමි සාසනං ධාරෙතුං න සකෙකාති යෙන කතං තස්සෙව ගොති. සමමාපටිපතති පන තථාගතස්ස අනුච්ඡේදිකා පුජ සා ගි තෙන පනිතා වෙව සකෙකාති සාසනව සන්ධාරෙතුං, තසමා තං දසෙසනො. නමො ආහන්දති ආදිමාග. තන්ත “ධම්මානු ධම්මපටිපනෙතා”ති: තවවිධ ලොකුත්තරධම්මස්ස අනුධම්මං පුබ්බ

1. මු. ම. පරිනිබ්බාසති, සි. I. II. & III. පරිනිබ්බුතො. 2. මු. අඛච්ඡදාති

3. සි. I. II & III. සතායසෙ සතායසෙති. 4. සි. I. II & III. ගණාපෙස්සනති.

භාගපට්ඨදං පටිපනේනා, සා යෙව පන පටිපද අනුච්ඡිකතා සාමී
 විනි වුවෙති තං සාමිචිං පටිපනේනාති=සාමිචිපටිපනේනා, තමෙව
 පුබ්බභාගපට්ඨදසඛාතං අනුබමං වරති පුරේතීති අනුබමවාරි.
 පුබ්බභාගපට්ඨදාති ව සීලං ආචාරපඤ්ඤාතී¹ බ්‍රහ්මභසමාදනෙන යාව
 ගොත්‍රභූතො සමා පටිපදාති වෙදිතබ්බා. තසමා යො භික්ඛු ඡත්‍ර අභාර
 වෙත්‍ර පතිසාය පඤ්ඤාතනං අතිකමති, අනෙසනාය ජීවිකං කපෙපති,
 අයං න ධම්මානුබමපටිපදං පටිපනේනා. යො පන සබ්බං අත්තනො
 පඤ්ඤාතන සික්ඛාපදං ජිනවෙලං ජිනමරියාදං ජිනකාලසුත්තං අණු
 මත්තමපි න විනිකමති, අයං ධම්මානුබමපටිපනේනා නාම භික්ඛු
 නියාපි එසෙවනයො. යො උපාසකො පව්වෙරති දසඅකුසලකමම
 පථෙ සමාදාය වත්තති අයං න ධම්මානුබමපටිපනේනා. යො ජන
 තීසු සරණේසු පවසු සීලෙසු දසසු සීලෙසු පරිපූරකාරිභොති,
 මාසස්ස අභ උපොසථෙ කරෙති, දානං දෙති, ගඤ්ඤාතං මාලාපූරං
 කරොති, මාතරං උපසාති, පිතරං උපසාති, ධවම්බෙක සමණවුහමණේ
 උපසාති, අයං ධම්මානුබමපටිපනේනා නාම, උපාසිකායපි එසෙ
 වනයො “පරමාස පුජාසා”ති: උත්තමාය පුජාය, අයං හි නිර්මිසපුජා
 නාම සකෙකාති මම සාසනං සක්කාරෙත්‍රං. යාව හි ඉමා වතස්සො
 පරිසා මං ඉමාය පුජාය පුජෙස්සන්ති, තාව මම සාසනං මජ්ඣේ
 නභස්ස පුණ්ණවන්තො, විශ විරොචිස්සන්ති දස්සෙති.

“අපසාදෙසී”ති: අපනෙසී, “අපෙහී”ති: අපගව්ඡ, ථෙරෙ එක
 වචනෙනෙව තාලවණං නිකඛිපිත්වා එකමත්තං අසාසී. උපසා
 කොති ආදි පඨමබොධියං අතිබ්බුපසානභාවං සන්ධායාහ, “අයං
 භතෙන ආයස්මා උපවාණො”ති එවං ථෙරෙන වුත්තෙන ආනන්දෙ උප
 වාණස්ස සදෙසභාවං සලලකෙති, හන්දස්ස නිදෙසභාවං කපේස්සා
 මිති භගවා “යෙභුයෙයන අනන්ද”ති ආදිමාහ. තත්ථ භෙගුසෙය
 නාති ඉදං අසඤ්ඤසත්තානවෙව අරුපදෙවතානව ඔතිනභාවං
 සන්ධාය වුත්තං. “අපමුච්ඡො”ති: අසමුච්ඡො අහරිතො වා; භගවතො
 කීර ආසන්නපදෙසෙ වාලග්ගමත්තෙ ඔකාසෙ සුමුච්ඡන්තභාවං
 මාපෙත්වා දසදස මහෙසකකා දෙවතා අභංසු. තාසං පරතො විසතිවි
 සති, තාසං පරතො තිංසති තිංසති,² තාසං පරතො වත්තාරිසං වත්තා
 රිසං, තාසං පරතො පඤ්ඤාසං පඤ්ඤාසං, තාසං පරතො සසී සසී
 දෙවතා අභංසු. තා අඤ්ඤමඤ්ඤං ගන්තො වා පාදෙන වා වන්තො
 වා නව්සාබාධෙනති, අපෙහි මා සපෙට්ඨිති වත්තබ්බාකාරණං නාම
 නඡී, තා බො පන සාරිපුත්ත දෙවතායො දසපි හුත්වා විසතිමපි හුත්වා
 තිංසමපි හුත්වා වත්තාරිසමපි හුත්වා පඤ්ඤාසමපි හුත්වා සසීමපි හුත්වා
 ආරග්ගකොට්ඨිත්තුදනමත්තෙපි තිස්සති න ව අඤ්ඤමඤ්ඤං ව්‍යාබා
 අධ්‍යාතීති වුත්තසද්ධිභාව අගෙසු. “ඛවාරෙග්ගො”ති: ආචාරෙග්ගො.
 ථෙරෙ කීර පකතියාපි මහාසරීරෙ ගඡ්චිපොතකසද්ධිසො පංසුකුල

1. ඔ. II පණ්ණසති. 2. ඔ. I & II. ති.ස. ති.ස.

විවරං පාරුපිතො අතිමහා වීය අහොසි. “නාමාගතං දස්සනාසා”ති: හගවතො මුඛං දද්දුං අලභමානා ඵලං උජ්ඣාසිංසු. කිං පන තා පේරං විනිවිජ්ඣ පසසිතුං න සකෙකානතීති? ආම න සකෙකානති; දෙවතාහි පුථුජ්ජනෙ විනිවිජ්ඣ පසසිතුං සකෙකානති, න බිණ්ඤ්චෙ. පේරස්ස ච මහෙසකකතාය තෙජ්ස්සදතාය උපගතතුමි න සකෙකානති. කසමා පන පේරොව තෙජ්ස්සදො, න අඤ්ඤා අර හනොති? යසමා කස්සපබ්බසං වෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා අහොසි. විපසසි සමමාසමුබ්බෙ කිර පරිනිබ්බතො එකසනසුවණ්ණකකඤ්ඤි සද්ධිසස්ස ධාතුසරීරස්ස එකමෙව වෙතියං අකංසු. දිසායුකබ්බානං හි එකමෙව වෙතියං හොති. තං මනුස්සා රතනායාමාහි විදජ්චිත්ථ ත හි වතුරඛතුලබහලාහි සුවණ්ණසීකාහි හරිතාලෙන ච මනොසි ලාය ච මත්තිකාකිච්චං. තිලතෙලෙ න ච උදකකිච්චං සාධෙතො යොජනපමාණං උඨපෙසුං. තතො භූමමදෙවතා යොජනපමාණං, තතො ආකාසඤ්ඤෙවතා, තතො උණ්හවලාහකදෙවතා, තතො අබ්භවලාහකදෙවතා, තතො වාතුමමහාරුජ්ජකදෙවතා, තතො තාවතිසදෙවතා යොජනපමාණං උඨපෙසුනති ඵලං සත්ත යොජනිකං වෙතියං අහොසි. මනුස්සෙසු මාලාගඤ්චත්ථාදීති ගහෙතො ආගතෙසු ආරක්ඛදෙවතා ගහෙතො තෙසං තෙසං පස්සන්තානං යෙව වෙතියං පුජෙන්නි. තද අයං පේරෙ බ්‍රාහ්මණමහාසාළො හුත්වා ඵකං පිතකවත්ථං ආදය ගතො. දෙවතා තස්ස හත්තො වත්ථං ගහෙතො වෙතියං පුජෙසුං. බ්‍රාහ්මණො තං දිසා පසන්තාවිතො අහමි අනාගතෙ ඵවරුපස්ස බ්බසං වෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා හොමිති පත්තං කතො තතො චුතො දෙවලොකෙ තිබ්බන්ති. තස්ස දෙවලොකෙ ච මනුස්සලොකෙ ච සංසරන්තස්සෙව කස්සපො හගවා ලොකෙ උප්පජ්ජිතො පරිනිබ්බාසි. තස්සාපි එකමෙව¹ ධාතු සරීරං අහොසි. තං ගහෙතො යොජනිකං වෙතියං කාරෙසුං. සො තත්ථ ආරක්ඛදෙවතා හුත්වා සාසනෙ අන්තර්ගිතෙ සග්ගෙ තිබ්බන්තිතො අමානං හගවතො කාලෙ තතො චුතො මහාකුලෙ පටිසන්ති ගහෙතො තිකම්ම පබ්බජ්ජිතො අරහත්තං පත්තො; ඉති වෙතියෙ ආරක්ඛදෙවතා හුත්වා ආගතත්තා පේරෙ තෙජ්ස්සදොති ඔවදිතබ්බො. “දෙවතා ආනද උජ්ඣාසනති”ති: ඉති ආනද දෙවතා උජ්ඣාසනති, න මග්ගං පුත්තස්ස අඤ්ඤා කොචි ද්වෙසො අජීති දස්සෙති. කථං භූතා පන හගෙහති කස්මා ආහ? හගවා තුමෙහ දෙවතා උජ්ඣාසනති වදථ, කථං භූතා පන තා තුමෙහ මනසිකරොථ කිං තුමානං පරිනිබ්බාණං අභිවාසෙනති පුච්ඡති. අථ හගවා නාහං අභිවාසනකාරණං වදාමි තාසං අනභිවාසනභාවං දස්සෙතො සග්ගානදොති ආදිමාහ. තත්ථ “පඨවිසඤ්ඤිතිග්ගො”ති: ආකාසෙ පඨවිං මාපෙතො තත්ථ පඨවිසඤ්ඤිතිග්ගො, “නද නති”ති: රොදනති,

“**ජිනනපපාතං පපනනනී**”¹ති: මජ්ඣේක ජිනනා විශ හුනා යතො වා තතො වා පනනනී “**ආවට්ඨනනී**”²ති: වට්ටනනියො පතිතඝාන මෙව ආගච්ඡන්ති. “**විවට්ඨනනී**”³ති: පතිතඝානතො පරභාගං වට්ට මානා ගච්ඡන්ති. අපිච්ච වෙ පාදෙ පසාරෙතා සකිං පුරතො සකිං පච්ඡතො සකිං වාමතො සකිං දකිණිතො සමපරිච්ඡතමානාපි ආවට්ටනනී විවට්ටනනීති වුවවති. “**සනතානඤ්ඤෙවනා පඨවියං පඨ විසඤ්ඤෙතිසො**”⁴ති: පකාති පඨවී කිර දෙවතා ධාරෙතුං න සකෙකාති, තත්ථ හත්ථකො බ්‍රහ්මා විශ දෙවතා ඔසීදන්ති. තෙනාහ භගවා:—“ඔද්දාරිකං හත්ථක අත්තභාවං අභිනීමමිනාහී”⁵ති. තස්මා යා දෙවතා පඨ විශං පඨවිං මාපෙසුං, තං සකායං වුත්තං “පඨවියං පඨවිසඤ්ඤෙතිසො”⁶ති. “**විනශ්ශා**”⁷ති: පතිනදෙමනස්සා සිලාත්ථමාසදිසා දතා ගාමී ඛිණ්ණසවදෙවතා, “**වයං චුත්ථා**”⁸ති: බ්‍රහ්මකාලෙ කිර විසු කාලෙසු භික්ඛු සනතිපනනනී උපකඝාය ව වස්සුපනායිකාය කමමඝාන ගහනත්ථං, චුත්ථවස්සා ව ගතිතකමමඝානානුයොගෙන නිබ්බත්තිත විසෙසාරොවනත්ථං, යථා ව බ්‍රහ්මකාලෙ එවං තඛිපණ්ණිදීපෙපි අපර ගඛගාය භික්ඛු ලොහපාසාදෙ සනතිපතිංසු, පරගඛගාය භික්ඛු තිස්ස මහාවිහාරෙ. තෙසු අපරගඛගාය භික්ඛු සඛාරජබ්බකසමචර නියො ගහෙතා මහාවිහාරෙ සනතිපතිතා වෙතිසෙ සුධා කමම. කතා චුත්ථවස්සා ආගන්ත්වා ලොහපාසාදෙ සනතිපතථාති වත්තං කතා ථාසුකඝානෙසු වසිතා චුත්ථවස්සා ආගන්ත්වා ලොහ පාසාදෙ පච්චිකායමණ්ඩලෙ යෙසං පාලි පගුණා තෙ පාලිං සජ්ඣායනති යෙසං අභිකථා පගුණා තෙ අභිකථං සජ්ඣායනති යො පාලිං වා අභිකථං වා විරුධෙති, තං කස්ස සනතිකෙ තයා ගතිනනති විවා රෙතා¹ උජ්ජං කතා ගාහාපෙනති. පරගඛගාවාසිනොපි තිස්සමහා විහාරෙ එවමෙව කරෙන්නති. එවං විසුපි කාලෙසු පනතිපතිතෙසු භික්ඛුසු යෙ පුරෙ වස්සුපනායිකාය කමමඝානං ගහෙතා ගතා විසෙසා රොවනත්ථං ආගච්ඡන්ති. එවරුපෙ සකාය “පුබ්බෙ භනෙත වස්සං චුත්ථා”²ති ආදිමාහ. “**මනොභාවනියෙ**”³ති: මනසා භාවිතෙ සමාහා විතෙ; යෙ වා නො මනං භාවෙතති වසේනනති රාගරජ්ඣනී පවාහෙතති එවරුපෙති අත්ථො. ථෙරො කිර වත්තසමපනෙතා මහලලකං භික්ඛුං දිස්වා ථබ්බො හුතා න නිසීදති, පච්චුග්ගමනං කතා හත්ථතො ජග්ගව පත්තවිවරව ගහෙතා පිඨං පපොථොවෙතා දෙති, තත්ථ නිසිත්තස්ස වත්තං කතා සෙනාසනං පටිප්ඨතිතා දෙති, නවකං භික්ඛුං දිස්වා තුණ්හිභුතො න නිසීදති, සමිපෙ ධ්වං වත්තං කාරෙති, සො තාය වත්තපටිපත්තියා අපරිහානිං පත්ථයමානො එවමාහ අථ භගවා ආනඤ්ඤ මනොභාවනීයානං දස්සනං න ලභිස්සාමිති විනෙතති, හඤ්ඤ මනොභාවනීයානං දස්සනඝානං ආවිකිස්සාමි⁴ යත්ථ වසනෙතා ඉතොවිතො ව අනාගිණිකාව ලච්ඡති මනොභාවනියෙ

1. සී. I. II. & III. නිවාරෙතො.

2. සී. I. II. & III. ආවිකාමි.

හිකුළු දසසනායාහි විනේතවා. **වත්තාපිමාහි**ති ආදිමාග. තත් **“සබ්බසා”**ති: බ්‍රහ්මදීපු පසන්නවිත්තස්ස වත්තසමන්තස්ස යස්ස පාතො පඨාය වෙතියඛගණවත්තාදීති සබ්බවත්තාති කතානෙව පඤ්ඤා යනති. **“දසසනිසාහි”**ති: දසසනාරහාති දසසනත්ථාය ගන්තබ්බාති. **“සංවෛජ්ජිසාහි”**ති: සංවෛගජ්ජනකාති. **“ඨානාහි”**ති: කාරණාති. පදෙසඨානානෙව වා. **“සෙසංගි සෙසම්”**ති: ඉදං වෙතියවාරිකාය සාත්ථක භාවදසසනත්ථං වුත්තං. තත් **“වෛතිසවාපිකං ආභිණ්ඩුත්තා”**ති: සෙ ව තාව තත් තත් වෙතියඛගණං සමමජ්ජන්තා ආසනාති ධොවන්තා බොධිවති උදකං ආසිවන්තා ආභිණ්ඩනති, තෙසු වත්තබ්බමෙව න ති. අසුකම්මාරො වෙතියං වජ්ඣස්සාමාහි නිකම්මිත්වා පසන්නවිත්තා අන්තරු කාලං කරොන්තාපි අන්තරායෙන සග්ගෙ පතිස්ඨස්සන්ති සෙවාති දසෙසති.

“අදසසනං ආනන්ද”ති: යදෙතං මාතුගාමස්ස අදසසනං, අය මෙව උත්තමා පටිපත්තිති දසෙසති. වාරං පිදතිත්වා සෙනාසනෙ නිසිනේතා හි හිකුළු ආගන්තවා වාරෙ ධීතවපි මාතුගාමං යාව න පස්සති තාවස්ස එකංසෙනෙව න ලොහො උපපජ්ජති, න විත්තං වලති; දසසනෙ පන සතියෙව තදුභයමපි අස්ස. තෙනාහ **“අදසසනං ආනන්ද”**ති. **“දසසනෙ හගවා සති කථ”**නති: හිකබ්බං හගෙත්වා උප ගතභානාදීපු දසසනෙ සති කථං පටිපජ්ජන්තිනති පුච්ඡති. අථ හගවා යස්මා ඛගං ගගෙත්වා සවෙ මයා සඬ්ඨං ආලපසි එතේව තෙ සිසං පාතෙමිති ධීතපුරිසෙන වා, සවෙ මයා සඬ්ඨං ආලපසි එතේව තෙ මංසං පටිපටාපෙත්වා¹ බාදමිති² ධීතයක්කිතියා වා ආලපිතුං වරං, එකස්සෙව හි අත්තභාවස්ස හප්පච්චයා විනාසො හොති, න අපායෙසු අපරිච්ඡින්නාදුක්ඛානුභවනං. මාතුගාමෙන පන අලූපො³ සති විස්සාසො හොති, විස්සාසෙ සති ඕතාරො හොති, ඕතිණ්ණ විනේතා⁴ සිලව්‍යසනං පත්වා අපායපුරකො හොති, තස්මා **“අනාලාපො”**ති ආග. වුත්තමපි වෙනං:-

**“සලලපෙ අසිහන්තෙ පිසාවෙනපි සලලපෙ,
ආසිවිසමපි ආසිදෙ යෙන දසො න ජීවති,
තත්තෙව එකො එකාය⁵ මාතුගාමෙන සලලපෙ”**ති.

“ආලපනෙහි පන”ති: සවෙ මාතුගාමො දිවසං වා පුච්ඡති, සිලං වා යාවති, ධම්මං වා සොතුකාමො හොති, පඤ්ඤා වා පුච්ඡති, තථාරූපං වා පනස්ස පබ්බජිතෙහි කම්මං හොති, එවරූපෙ කාලෙ අනාලපනං මුග්ගො අයං බධිරො අයං භුත්වා භුත්වා ථම්මබො නිසිදතිති වදන්ති. තස්මා අවස්සං ආලපිතබ්බං හොති. එවං ආල පනෙත්ත පන කථං පටිපජ්ජන්තිනති පුච්ඡති. අථ හගවා **“එථ**

1. V. ම. බුරුබුරුපෙත්වා.

2. මු. බාදස්සාමිති.

3. මු. අලාපසලාපෙ.

4. සි. II. ඕතිණ්ණ විනේතා.

5. මු. එකෙන.

තුමෙහි හිතවෙ මාතුමනනිසු මාතුචිත්තං උපඵපෙථ, හගිනිමහනිසු හගිනිචිත්තං උපඵපෙථ, ධිතුමනනිසු ධිතුචිත්තං උපඵපෙථා”ති ඉමං ඔවාද සකාය සති ආනාද උපඵපෙතබ්බාති ආහ. “අව්‍යාච්චා”ති: අතනතිබ්බා නිරුප්පකකා හොථ. “සද්දෙස ඝට්ඨා”ති: උත්තමජෝ අරහතෙන ඝට්ඨ. “අනුසුඡට්ඨා”ති: තදධිගමාය අනුයොගං කුරෙථ. “අප්පමනා”ති: තත් අවිපවුත්ඝති. විරියාතාපයොගෙන ආනා පිනො. කායෙ ච ජිවිතෙ ච නිරපෙක්ඛතාය පනිගනා පෙසිත විත්තා විහරෙ

“කථං පන ගනෙත”ති: තෙහි බහුතරයපණ්ණිතාදීති කථං පටි පඤ්ඤාබ්බං, අඛා මං තෙ පටිපුච්ඡස්සන්ති:-කථං ගනෙත ආනන්ද තථා ගතස්ස සරීරෙ පටිපඤ්ඤාබ්බන්ති; තෙසාහං කථං පටිවචනං දෙමිති පුච්ඡති. “අගනෙත ව්‍යෙඤ්ඤා”ති: නවෙන කාසිකවජෙන, “විහ ගෙන කාසාසෙන”ති: සුපොඨිතෙන කප්පාසෙන, කාසිකවජං හි සුමුමත්තා තෙලං න ගණ්හාති. කප්පාසො පන ගණ්හාති, “තස්මා විහතෙන කප්පාසෙන”ති ආහ. “ආයසාසා”ති: සොවණ්ණං, සොවණ්ණං හි ඉධ ආයසන්ති අධිපෙත්තං. “ශ්‍රත් වක්ඛවහනි”ති: එත් කසමා හඟවා අශාරමජේඛ වසිත්වා කාලකතස්ස රඤ්ඤාදු පුපාරහතං¹ අනුජ්ඣති, න සීලවතො පුපුර්ජනස්ස භික්ඛුස්සාති? අනච්ඡරියත්තා. පුපුර්ජනභික්ඛුතං හි පුපෙ අනුඤ්ඤායමානෙ තඬ්ඬපණ්ණිදීපෙ තාව පුපාරං ඔකාසොව න භවෙය්‍ය, තථා අඤ්ඤාසු ආනෙසු, තස්මා අනච්ඡරියා තෙ භවිස්සන්තීති නානුජ්ඣති; රාජ වක්ඛවහනී එකොව තිබ්බන්ති, තෙනස්ස පුපො අච්ඡරියො හොති. පුපුර්ජන සීලවතො පන පරිනිබ්බන්තික්ඛුතො විය මහනන්මපි සක්කාරං කාතුං වට්ටති යෙව.

“විහාර”න්ති: ඉධ මණ්ඩලමාලො විහාරොති අධිපෙත්තො, තං පටිසිත්වා. “කපිසිස”න්ති: මාරබාහකොටියං සීතං අග්ගලුරුක්ඛං, “ග්‍රෙදමානො අභාසි”ති: සො කීරුයස්මා විනෙතසි:-සන්ධාරා මම සංවෙගජනකං වසන්ධාරා කපිතං, වෙතියමාරිකාය සාන්තහාවො කපිතො, මාතුයාමෙ පටිපඤ්ඤාබ්බපඤ්ඤා විස්සජ්ජෙනො, අත්තනො සරීරෙ පටිපත්ති අක්කාහා, වත්තාරො පුපාරහා කපිතා, ධ්‍රැවං අජ්ඣඟවා පරිනිබ්බාසිස්සන්තීති තස්සෙවං විනායෙනො බලවදෙමනස්සං උපපජ්ජි. අථස්ස එතදහොසි:-භගවතො සන්තිකෙ රොදනං නාම අථාසුකං, එකමනං ගන්ත්වා සොකං නන්තං කට්ඨස්සාමිති; සො තථා අකාසි. තෙන වුත්තං “රොදමානො අභාසි”ති. “අහම ඔනමි”ති: අහං ව චත අමිති, අහං චතමිතිපි පාඨො. “යො මම අනුකම්පකො”ති: යො මං අනුකම්පති අනුසාසති, යෙව දනි පඨාය කස්ස ඉබ්බොවනං දස්සාමි කස්ස පාදෙ ධොවිස්සාමි කස්ස සෙනා සනං පටිජග්ගිස්සාමි කස්ස පත්තවිවරං ගහෙත්වා විවරිස්සාමිති බහුං විලපි.

“ආමනොසි”¹ති: භික්ඛුසංඝස්ස ආනතරෙ ථෙරං අදිත්ථා ආමනොසි, “මෙතෙනන කායකමෙමනා”²ති: මෙතනවිත්තවසෙන පවත්තිනෙන මුඛධොවනදානාදිනා කායකමෙමන, “භිතොනා”³ති: භිතබ්බියං කතෙන, “සුඛවා”⁴ති: සුඛසොමනස්සවසෙන කතෙන, න දුක්ඛිනා දුමමනෙන හුත්වාති අපේථා. “අවසොනා”⁵ති: වෙ කොඨාසෙ කත්වා අකතෙන. යථා එකො සමමුඛාව කරොති න පරමමුඛා, එකො පරමමුඛාව කරොති න සමමුඛා, එවං විනාශං අකත්වා කතෙනාති වුත්තං හොති. “අපමාණොනා”⁶ති: පමාණවිර තිනෙන, වක්ඛවාලමි හි අතිසංඛාධං භවග්ගමි අතිනිවං, තයා කත කායකමමෙව බහුනති දසෙසති. “මෙතෙනන වට්ඨකමෙමනා”⁷ති: මෙතනවිත්තවසෙන පවත්තිනෙන මුඛධොවනකාලාරොචනාදිනා¹ වට්ඨකමෙමන, අපිච ඔවාදං සුත්වා සාධු භනෙනාති වචනමත්තමි මෙතං වට්ඨකමමෙව “මෙතෙනන මනොකමෙමනා”²ති: කාලසෙව සරීර පටිපට්ඨනං කත්වා විවිත්තාසනෙ නිසිදිත්වා සත්ථා අරොගො ගොතු අබ්බාපජේඛා සුඛිති එවං පවත්තිනෙන මනොකමෙමන, “කත සුඤ්ඤාසි”³ති: භාපසනසංඝස්ස අභිනිශාරසමපනෙනාසිති⁴ දසෙසති, “කතසුඤ්ඤමි”⁵ති ව එතතාවතා ව මා විස්සන්ථො පමාදමාපජ්ජ,⁶ අථ බො පටානමනුසුජ්. එවං හි අනුසුතෙනා ඛිපපං ගොතිසි අනාසවො, ධම්මසංඝිතිකාලෙ අරහත්තං පාපුණ්ණස්සි. නති මාදිසස්ස කතපාරි වරියා නිපථලා නාම හොතිති දසෙසති.

එවච පන වත්ථා මහාපඨවිං පඤ්ඤනො විය ආකාසං විත්ථා රෙනො විය වක්ඛවාලගිරිං උප්පාටෙනො¹ විය සිතෙරුං උක්ඛි පනො විය මහාජලිං බන්ධි ගහෙනවා වාලෙනො විය ආයසමතො ආනන්දස්ස ගුණකථං ආරම්භෙනා අථ බො භගවා භික්ඛු ආමනොසි; තත් “යෙසි තෙ භික්ඛවෙ එතරති”²ති කසො න වුත්තං? අඤ්ඤස්ස බුඬස්ස නත්ථිභාය, එතෙනෙව වෙතං වෙදි තබ්බං; යථා වක්ඛවාලනතරෙපි අඤ්ඤ බුඬො නත්ථිති. “පණ්ඩි තො”³ති: බ්‍රහ්මෙනා, “මෙධාමි”⁴ති: බන්ධිධාතුආයතනාදීසු කුසලො, “භික්ඛුපජිසා ආනන්දං දස්සනාසා”⁵ති: යෙ භගවන්තං පඤ්ඤාකාමා ථෙරං උපසඬ්ඛමන්ති, යෙ ව ආයසමා කිරුනන්දෙ සමන්තපාසාදිකො අභිරුපො දස්සනියො බහුසුත්තො සංඝඥොභනොති ථෙරස්ස ගුණෙ සුත්වා ආගච්ඡන්ති, තෙ සක්ඛාය “භික්ඛුපරිසා ආනන්දං දස්ස නාය උපසඬ්ඛමන්ති”⁶ති වුත්තං; එසනගො ජබ්බත්. “අත්තමනා”⁷ති: සවනෙන නො දස්සනා, “සමෙති”⁸ති: සකමනා තුළුවිත්තා, “බමම”⁹න්ති: කච්චි ආවුසො බමනියං කච්චි යාපනියං, කච්චි ගොතිසො මනසිකාරෙ කමමං කරොථ ආවරිසුපජ්ඣායෙ වත්තං සුරෙථාති එවරුපං පටිසන්ථාරධම්මං. තත් භික්ඛුනිසු කච්චි භගි

1. සි. III. මුඛධොවනකාලාරොචනාදි.

3. සි. I. II & III පමාදමාපජ්ජ.

2. සි. 1. II. & III. අභිනිශාරසමපනෙනාති 4. මු. පො. මහාරෙනො.

නියො අභිගරුධමෙම සමාදය වත්තථාති ඉදමපි නානාකරණං
 හොති. උපාසකෙසු සවාගතං උපාසකා න තෙ කිචි සීසං වා
 අභිං වා රුජති, අරෙහා තෙ පුත්තභාතරෙති න එවං පටි
 සන්ධාරං කරෙති. එවං පන කරෙති, කථං උපාසකා තිණි සර
 ණාති පටි සීලාති රක්ඛට්ඨ, මාසස්ස අභි උපොසපෙ කරෙට්ඨ, මාතා
 පිතුතං උපස්ඨානවත්තං පුරෙට්ඨ, ධම්මකෙ සමණවුභමණෙ පටිජග්ග
 ථාති. උපාසිකාසුපි එසෙව නයො.

ඉදති ආනන්දකේරසස්ස වක්ඛවත්තිනා සසිං උපමං කරෙනොනා
 “වත්තාරෙමෙ තිකඛවෙ”ති ආදිමාහ. තත් “**බතනිසා**”ති: අභිසිත්තා
 වා අනභිසිත්තා වා බතනියජතිකා, තෙ කීර රුජා වක්ඛවත්ති නාම
 අභිරුපො දස්සනීයො පාසාදිකො ආකාසෙන විවරෙනො රජු.
 අනුසාසති ධම්මකො ධම්මරුජති තස්ස ගුණකථං සුත්වා සවනෙන දස්ස
 නමපි හි සමෙනො අත්තමනා හොනති. “**සාසනී**”ති: කථං තාතා
 රුජධම්මං පුරෙට්ඨ පටෙවණිං රක්ඛථාති පටිසන්ධාරං කරෙති, බ්‍රාහ්ම
 ණෙසු පන කථං ආවරියා මනෙත වාචෙට්ඨ, කථං අනෙතවාසිකා
 මනෙත ගණ්හනති, දක්ඛිණං වා වත්ථාති වා කපිලං වා ලහථාති එවං
 පටිසන්ධාරං කරෙති, ගහපතිසු කථං තාතා න වො රුජකුලනො
 දණ්ඨ න වා බලිතා වා පිලා අසී, සමො දෙවො ධාරං අනුප්ප
 වෙච්ඡති¹ සස්සාති සමපජ්ජනති එවං පටිසන්ධාරං කරෙති, සම
 ණෙසු කථං හනෙත, කච්චි පබ්බජිතපරික්ඛාර සුලභා, සමණධම්මෙ
 තපපමජ්ජථාති එවං පටිසන්ධාරං කරෙති.

“**කුබ්බගගරකෙ**”ති:² නගරපතිරුපකෙ සමාධෙව බුදුක
 නගරකෙ, “**උජජගගලගගරකෙ**”ති: විසමනගරකෙ, “**සාඛානගර
 කෙ**”ති: යථාරුක්ඛානං සාඛා නාම බුදුකා හොනති එවමෙව
 අඤ්ඤාසං මහානගරානං සාඛාසදිසබුදුකනගරෙ. “**බතනිස
 මහාසාලා**”ති: බතනියමහාසාරපත්තා මහාබතනියා, එසනයො
 සබ්බත්. තෙසු බතනියමහාසාලා නාම යෙසං කොට්ඨතමපි කොටි
 සහස්සමපි ධනං නිබ්බන්ධා ඔපිතං දිවසපරිබ්බයාය එකං කභාපණස
 කටං නිගව්ඡති; සායං වෙ පටිසන්ති, බ්‍රාහ්මණමහාසාලා නාම යෙසං
 අසීතිකොට්ඨනං නිගිතං හොති, දිවසපරිබ්බයො එකො කභාපණ
 කුමො නිගව්ඡති, සායං එකසකටං පටිසති, ගහපතිමහාසාලා නාම
 යෙසං වත්තාප්පිකොට්ඨනං නිගිතං හොති දිවසපරිබ්බයාය පට
 කභාපණමමණාති නිගව්ඡනති, සායං කුමො පටිසති.

“**මාගෙවං ආනන්ද අවමා**”ති: ආනන්ද මා එවං අවම, න ඉදං
 කුබ්බනගරනති වත්තබ්බං. අහං හි ඉමස්සෙව නගරස්ස සමපත්තිං
 කපෙතුං අනෙකවාරං තිස්සං නිසීදං මහනෙතන උස්සාගෙන
 මහනෙතන පරක්කමෙන ඉධිගතොති වත්තා **ගුහපුබ්බං**ති ආදි

මාහ. “සුභික්ඛා”¹ති: ඛජ්ඣොජ්ඣසම්පන්නා, “භජ්ඣසද්දො”²ති: එකසම්ම භජ්ඣිමි සද්දං කරොතෙත චතුරස්සිති භජ්ඣසහස්සාති සද්දං කරොනති, ඉති භජ්ඣසද්දො අවිචිත්තා හොති, තථා අස්සසද්දොන. පුඤ්ඤවනෙතො පනෙත්ථ සත්තා චතුරස්සිමිසුතොති රථෙති අඤ්ඤ මඤ්ඤං අනුබ්බමානා අනතරවිටිසු විවරනති, ඉති රථසද්දොන අවිචිත්තා හොති, තිච්චපයොජ්ඣතාවෙ පනෙත්ථ හෙර් අදිති තුරි යාති ඉති හෙරිසද්දිති අවිචිත්තාව හොති. තත්ථ “සම්මසද්දො”³ති: කංසතාලසද්දො, “නාලසද්දො”⁴ති: පාණිතාල චතුරස්සර අමණ නාලසද්දො, කුට්ඨෙරිසද්දොති පි වදනති. “අසනාථ පිච්ච බාදො”⁵ති: අස්සාදෙථ⁶ පිච්ච බාදො, අගං පනෙත්ථ සමෙධිපො:-තුර්ථ හොති ඉමිනා දසමෙත සද්දොන අවිචිත්තා හොති අනුපච්ඡින්නසද්දො, යථා පන අඤ්ඤසු නගරෙසු කච්චරං ඡ්ඤෙඛිථ කුද්දලං ගණ්හථ පච්ඡං ගණ්හථ පච්චං ගම්ස්සාම නණ්ඩුලපුටං ගණ්හථ භත්තපුටං ගණ්හථ එලකාසු බාදිති සර්ජාති කරොථාති එවරුපා සද්දො හොනති, තස්මි එවං අහො සිති දයොසිති. “දසමෙත සද්දොනා”⁷ති ව චත්වා “කුසාවතී ආනන්ද රුජ්ඣාති සත්තති පාක රෙති පරික්ඛිත්තා අහොසි”⁸ති සබ්බං මහා සුදස්සනසුත්තං නිශාපෙත්වා “ගච්ඡ කං ආනන්ද”⁹ති ආදිමාහ. තත්ථ “අභික්ඛමො”¹⁰ති: අභිමුඛා කමථ,¹¹ අගච්ඡොති අත්ථො. නිං පන තෙ භගවතො ආගතභාවං න ඡන්තති? ඡන්තති, බුඛානං ගතථානෙ නාම මහත්තං කොලාහලං හොති, කෙනවි පන කරණී යෙන නිසික්ඛත්තා න ආගතා, තෙ ආගතවා භික්ඛුසංඝස්ස ථාන නිසර්ජාකාසං සංවිදතිත්වා දස්සන්ති තෙසං සන්තිකෙ අවෙලා යමි භගවා පෙසෙසි. “අමහාකම හො”¹²ති: එත්ථ නොකායෙ නිපාතමත්තං, “අසාවිහො”¹³ති: උප්පන්නාදුක්ඛා, “දුමමො”¹⁴ති: අනත්තමනා, “මෙහොදුක්ඛසමපටිනා”¹⁵ති: දෙමනස්සසමපටිනා, “කුලපටිවත්තසො කුලපටිවත්තසො ධපෙඤ්ඤා”¹⁶ති: එකෙකං කුල පරිවත්තං කුලසමෙධිපං විටිසහාගෙන වෙච්ච රච්ජාසහාගෙන ච විසුං විසුං ධපෙත්වා.

“සුභගදො නාම පටිබ්බාජකො”¹⁷ති: උදිච්චමුඛමණමහාසාල කුලා පබ්බජිතො ඡන්තපටිබ්බාජකො, “කබ්බාධමො”¹⁸ති: විමති ධමො, කයමා පනස්ස අජ්ජ එවං අහොසිති? තථා විධිඋපතිස්ස යත්තා, පුබ්බෙ තීර පුඤ්ඤකරණකාලෙ වෙ භානරෙ අහෙසුං, තෙ එකතොව සස්සං අකංසු, තත්ථ ජෙඨකස්ස එකසම්ම සස්සෙ නච්චාරෙ අහසස්සදුනං මයා දුතබ්බන්ති අහොසි, සො වප්පකාලෙ ඛිජ්ඣං නාම දත්වා ගබ්භකාලෙ කතිඨෙත සම්මං මනෙත්ථ, කතිඨො ගබ්භ කාලෙ ගබ්භං ථාලෙත්වා දස්සාමාති තරුණසස්සං නාසෙතුකාමොසිති ආහ. ජෙඨො කතිඨස්ස අනනුචිත්තනභාවං ඤාත්වා ඛෙත්තං විහ ජිත්වා අත්තනො කොඨාසනො ගබ්භං ථාලෙත්වා ඛීරං නිගරිත්වා

1. මු. පො. අසනාථ

2. ම. ගමථ.

සප්පිඵාණිතෙන යොජෙතා අදසි, පුට්ඨකකාලෙ පුට්ඨකං කාරෙතා අදසි, ලායනො,¹ ලායනග්ගං, වෙණිකරණෙ වෙණග්ගං කලාපාදිසු කලාපග්ගං බලග්ගං බලභණ්ඩග්ගං කොඨග්ගනති එවං එකසංස්කරා වාපරෙ අග්ගදුතං අදසි. කතිඨො පන උඛරිතා අදසි. තෙසු ජෙඨො අඤ්ඤාකොණ්ඩඤ්ඤාදෙවරො ජනො, භගවා කස්ස නුඛො අහං පඨමං ධම්මං දෙසෙය්‍යනති ඔලොකෙනො අඤ්ඤා කොණ්ඩඤ්ඤා එකස්මිං සංස්කරා වා අග්ගදුතානි අදසි, ඉමං අග්ග ධම්මං තස්ස දෙසිස්සාමිති සබ්බ පඨමං ධම්මං දෙසෙසි. සො අදාරසති චුභමකොට්ඨි සම්මං සොතාපනතිඑලෙ පතිඨාසි. කතිඨො පන ඔති සිත්වා² පච්ඡාදනස්ස දීනතතාය සත්ථ පරිඛොණකාලෙ³ එවං විනොතො සත්ථාරං දදුකාමො අගොසි. “මා භගවනනං විහෙසෙ සි”ති: පෙරො කිර එතෙ අඤ්ඤාතිත්ථියා නාම අතතනො ගභණ මෙව ගණහනති තස්ස විස්සජ්ජනත්ථාය භගවතො බහුං භාසමා තස්ස කායවාචාවිගෙසා භවිස්සති, පකතියාපි ච කිලනොතො යෙව භගවාති මඤ්ඤාමානො එවමාහ. පරිඛොජකො න මෙ අයං භික්ඛු ඕකාසං කායෙති අත්තිකෙන පන අනුවඤ්ඤාතා කාරෙතබ්බොති පෙරං අනුවතනනො දුතියමපි තතියමපි ආහ.⁴ “අස්සොසි ටො”ති: සාණිවා රෙසිතස්ස භාසනො පකතිසොතෙනෙව අස්සොසි. සුත්වා ච පන සුභද්දස්සෙව අත්ථාය මහතා උස්සාගෙන ආගතත්තා “අලං ආනන්ද”ති ආදිමාහ. තත් “අල”නති: පටිකෙට්ඨෙ නිපාතො. “අඤ්ඤා පෙටොවා”ති: ඤ්ඤාකාමො ච හුත්වා, “අබ්බඤ්ඤාසු”ති: යථා තෙසං පටිඤ්ඤා තපෙව ජාතිංසුති, ඉදං චුත්තං ගොති: සචෙ තෙසං සං පටිඤ්ඤා නිග්ගානිකා සබ්බෙ අබ්බඤ්ඤාසු නොචෙ න අබ්බඤ්ඤාසු, තස්මා කිං තෙසං පටිඤ්ඤා නිග්ගානිකා න නිග්ගානිකාති අයමෙව තස්ස පඤ්ඤාය අත්ථො. අප් භගවා තෙසං අනිග්ගානිකාචකාපනෙන අත්ථාභාවතො චෙව ඕකාසාභාවතො ච අලනති පටිකපිත්ථා ධම්මමෙව දෙසෙසි. පඨමයාමස්මිං හි මල්ලානං ධම්මං දෙසෙතා මජ්ඣිමයාමෙ සුභද්දස්ස පච්ඡමයාමෙ භික්ඛුසඛිකං⁵ ඔවදිත්වා බලවපච්චුසෙ පරිඛොණසංස්කරාමිචෙව භගවා ආගතො, “සමණොපි තත්ථ හ උපලබ්භති”ති: පඨමො සොතාපනතසමණොපි තත්ථ තත්ථ, දුතියො සකද්දගාමි සමණොපි,⁶ තතියො අනාගාමි සමණොපි.⁷ චතුත්ථො අරහත්තසමණොපි තත්ථ තත්ථිති අත්ථො. ඉමස්මිං ටොති පුරිමදෙසතාය අතියමතො වත්ථා ඉදුති අතතනො සාසනං නිය මෙනො ආහ. “සුඤ්ඤා පරප්පවාදු සමණොපි”ති: චතුත්තං මග්ගානං අත්ථාය ආරම්භිපස්සකෙති චතුති, මග්ගඨෙති චතුති, එලඨෙති චතුතිති වාදසතිපි සමණෙති සුඤ්ඤා පරප්පවාදු භූච්ඡා රිත්තකා.

1. සි. I. II. & III. දුග්ගෙ. 4. ම. I. ඉ. පො. දුතියමපි තතියමපිති ආදිමාහ
2. සි. I. II. & III. ඔලිසිඤා. 5. සි. I. II. & III. සඛිකං.
3. සි. I. II. & III. පරිඛොණකාලෙ. 6. සි. I. II. & III. දුතියො සකද්දගාමි
7. සි. I. II. & III. තතියො අනාගාමි.

“ඉමෙ ව සුභඥ”ති: ඉමෙ වාදස හික්ඛු, “සමමා විහරෙය්‍ය”නති: එත්ථ සොතාපනො අත්තනා අබ්ගතථානං අඤ්ඤාසු කපේඤා තං සොතාපනං කරෙන්නො සමමා විහරති නාම, එසතයො සකදා ගාමි ආදිසු. සොතාපනම්ගග්ගො අඤ්ඤාපි සොතාපනම්ගග්ගං කරෙන්නො සමමා විහරති නාම, එසතයො සෙසම්ගග්ගෙසු. සොතා පනම්ගග්ගන්ධං ආරම්භිපස්සකො අත්තනො පගුණං ඤාමිථානං කපේඤා අඤ්ඤාපි සොතාපනම්ගග්ගන්ධං ආරම්භිපස්සකං කරෙන්නො සමමා විහරති නාම, එසතයො සෙසම්ගග්ගන්ධං ආරම්භිපස්සකෙසු; ඉදං සක්ඛායාග “සමමා විහරෙය්‍යං”ති. “අසුඤ්ඤා ලොකො අරහත්තෙහි අස්සා”ති: න වනං සරවනං විශ නිරන්තරෙ අස්ස, “එකුනාතිංසො වස්සා”ති: වයෙන එකුන තිංසවස්සො හුඤා, “සං පබ්බජි”නති: එත්ථ යනති නිපාත මතං, “කිං කුසලානුඵ්ඛි”ති: කිං කුසලනති අනුඵසන්නො පරියෙසන්නො, තත්ථ “කිං කුසල”නති: සබ්බඤ්ඤානස්සුණං අබ්පෙත තං, තං ගවෙසන්නොති අත්ථො. “සන්තො”නති: යතො පඨාය අගං පබ්බජතො, එත්ථන්තරෙ සමග්ගිකාති පඤ්ඤාසවස්සාති ගොතති දිස්සෙති. “ඤ්ඤාසං ඛම්මස්සා”ති: අරියම්ගග්ගවස්සා, “පදෙසවනති”ති: පදෙසෙ විපස්සනාමනෙතපි වත්තන්නො,¹ “ඉන්තො බග්ගිඛා”ති: මම සාසනතො බග්ගිඛා, “සමග්ගොපි නිපජි”ති: පදෙසවනති විපස්සකොපි නත්ති, පඨමසමණො සොතාපනොපි නත්ති චුත්තං භොති. “සෙ එත්ථා”ති: යෙ එත්ථ තුලෙහ සසනෙ සත්ථාරා සමුඛා අනෙත්වාසි අභිසෙකෙන අභිසිත්තො, තෙසං වො සුලාභා, තෙසා ඵො සුලඛනති. බාහිරසමයෙ කීර යං අනෙත්වාසිකං ආවරියො ඉමං පබ්බාජෙති ඉමං ඔවද ඉමං අනුසාසාති වදති, සො තෙන අත්තනො ඤානෙ යපිතො භොති, තස්මො තස්ස ඉමං පබ්බා ජෙති ඉමං ඔවද ඉමං අනුසාසාති වදති, ඉමෙ ලාභා ගොතති. ථෙරෙපි සුභඥ තමෙව බාහිරසමයං ගගෙඤා එවමාග. “අලක්ඛො”ති: කථං අලක්ඛං? ථෙරෙ කීර නං එකමන්තං නෙඤා උදක තුලෙතො² පානියෙන සිසං තෙමෙඤා තවපවකකමථානං කපේඤා කෙසම්ගසු. ඔහාරෙඤා කාසායාති වන්තාති අවජාදෙඤා සරණාති දඤා භගවතො සනතිකං ආනෙසි, භගවා උපසම්පාදෙඤා කම්මථා නං ආවිකම්, සො තං ගගෙඤා උය්‍යානස්ස එකමනෙත වඛකමං අබ්භාය සචෙන්නො වායමනො මාරං නිසෙධෙන්නො³ සහපටි සමතිද්දති අරහත්තං පඤා ආගම භගවතං වන්තො නිසීදි, තං සක්ඛාය “අචිරුපසම්පන්නො බො පනා”ති ආදි චුත්තං. “සො ව භගවතො පච්ඡිමො සකඛි සාවනො අභොසි”ති සඛිතිකාරානං වචනං, තත්ථ සො භගවති ධරමානෙ පබ්බජිඤා අපරභාගෙ උප සම්පදං ලභිඤා කම්මථානං ගගෙඤා අරහත්තං පාපුණාති, උපසම්ප

1. මු. පො. විපස්සනාමග්ගපටිත්තෙන්නො.

2. ම. උදකතුමෙතො.

3. මු. පො. විපස්සනං වචෙඨෙන්නො.

දමපි ව ධර්මානෙයෙව ලගති අපරභාගෙ කමමසානං ගහෙතා
අරභතතං පාපුණාති, කමමසානමපි වා ධර්මානෙ යෙව ගහෙතා
අපරභාගෙ අරභතතමෙව පාපුණාති, සබ්බොපි සො පච්ඡිමො සක්ඛි
සාවකො, අයං පන ධර්මානෙයෙව හගවති පබ්බජ්ඣො ව උප
සම්පන්නො ව කමමසානව ගහෙතා අරභතතං පනෙතාති.

පච්ඡ මාණවාරවණණා නි සි තා.

ඉද්දති භික්ඛුසංඝස්ස ඔවාදං ආරති, තං දස්සෙතුං “අථ බො
හගවා”ති ආදි වුතතං. “දෙසිතො පඤ්ඤානො”ති: ධම්මොපි
දෙසිතො වෙව පඤ්ඤානො ව, විනයොපි දෙසිතො වෙව
පඤ්ඤානො ව, පඤ්ඤානො නාම සිපිතො පසිපිතොති අනේ.
“සො වො මම්මවසෙණා”ති: සො ධම්මවිනයො කුමාකං මම්මව
යෙන සන්ථා, මයා හි වො සීතෙනෙව ඉදං ලුහුකං ඉදං ගරුකං ඉදං
සතෙතිච්ඡං ඉදං අතෙතිච්ඡං ඉදං ලොකච්ඡං ඉදං පණණතච්ඡං
අයං ආපතති පුග්ගලස්ස සනතිකෙ වුදාති, අයං ආපතති ගණස්ස
සනතිකෙ වුදාති,¹ අයං සංඝස්ස සනතිකෙ වුදාතිති සත්තා
පතතිකකිකිවසෙන ඔතිණ්ණෙ වජ්ඣම් සබ්බකපරිවාරො උභතො
විභච්ඡො මයා විනයො නාම දෙසිතො, තං සකලමපි විනයපිටකං
මයි පරිනිබ්බුතෙ කුමාකං සන්ථිකිච්චං සාධෙස්සති. සීතෙනෙව ව
මයා ඉමෙ වත්තාරෙ සතිපදානා වත්තාරො සම්මප්පධානා වත්තා
රෙ ඉභිපාද පච්ඡිකාති පච්චලාති සත්තබොජ්ඣානා අරියො
අභිච්ඡිකො මග්ගොති තෙන තෙනාකාරෙන ඉමෙ ධම්මෙ විභජ්ඣා
විභජ්ඣා සුත්තනනපිටකං දෙසිතං, තං සකලමපි සුත්තනනපිටකං
මයි පරිනිබ්බුතෙ කුමාකං සන්ථිකිච්චං සාධෙස්සති; සීතෙනෙව මයා
ඉමෙ පච්චකකිකි වාදසායනනාති අභාරස්ථානුයො වත්තාරිකව්චාති
බාචිසතිච්ඡිකාති නවගෙනු වත්තාරෙ ආහාර සත්තඵස්සා සත්ත
වෙදනා සත්තසංඤ්ඤා සත්තවෙනනා² සත්තවිත්තාති තත්ත්ව ප්‍රත්‍යක්ෂා
ධම්මා³ කාමාවචර ඵත්තකා රූපාවචරා ඵත්තකා අරූපාවචරා
ඵත්තකා පරියාපන්නා ඵත්තකා අපරියාපන්නා ඵත්තකා ලොකීයා
ඵත්තකා ලොකුත්තරාති ඉමෙ ධම්මෙ විභජ්ඣා වතුච්ඡිකාති
සමන්තපදානං අනන්තනයමහාපදානපතිමණ්ඩිතං අභිධම්මපිටකං
දෙසිතං, තං සකලමපි අභිධම්මපිටකං මයි පරිනිබ්බුතෙ කුමාකං
සන්ථිකිච්චං සාධෙස්සති, ඉති සබ්බලෙපතං අභිසම්බොධිතො යාව පරි
නිබ්බාණං පච්චත්තාලීස වස්සාති භාසිතං ලුපිතං තිණ්ණි පිටකාති පච
තිකායා නවමහාති වතුරාසීතිධම්මකකිකිසහස්සාතිති ඵලං මහප්ප
හෙදං ගොති, ඉති ඉමාති වතුරාසීති ධම්මකකිකිසහස්සාති තිදන්ති,

1. සි. I. II. & III. අයංගණස්ස. 2. මු. පො. සත්තසමෙතනා.

3. මු. පො. ඵත්තකා.

අහං එකොව පරිනිබ්බායාමි, අගච බො පන දුති¹ එකොව ඔවදුම අනුසාසාමි, මයි පරිනිබ්බුතො ඉමානි චතුරාසීති බුඛසහස්සානි තුලෙහ ඔවදිස්සන්ති අනුසාසිස්සන්ති² එවං භගවා බහුති කාරණානි දස්සෙන්නො “සො වො මමච්චයෙන සන්තා”ති ඔවදිත්වා පුන අනාගතො වාරිත්තං දස්සෙන්නො “යථා බොපනා”ති ආදිමාහ. තත්ථ “සමුදවරන්ති”ති කපේන්ති වොහරන්ති, “නාමෙත වා ගොතෙතන වා”ති නවකොති අවත්වා තිස්ස නාගාති එවං නාමෙන වා කස්සප ගොතමාති එවං ගොතෙතන වා ආවුසො තිස්ස ආවුසො කස්සපාති එවං ආවුසො වාදෙන වා සමුදවරිතබ්බො, “ගතෙතති වා ආසස්මාති වා”ති භනෙන තිස්ස ආසස්මා තිස්සාති එවං සමුදවරිතබ්බො. “සමුගතං”ති ආකඛමානො සමුගතං, යදි ඉච්ඡති සමුගතෙය්‍යාති අත්තො. කායමා පන සමුගතං එකංසෙතෙව අවත්වා විකප්පව්වතෙතෙව ධපෙසිති? මහාකස්සපස්ස ව බලං දිස්ථතා, පස්සති හි භගවා සමුගතං වා පුතොපි සංඛිතිකාලෙ කස්සපො න සමුගතිස්සති; තාස්ම විකප්පෙතෙව ධපෙසි. තත්ථ එකලෙච ථෙරං එවමා හංසු: චතතාරි පාරජ්කාති ධපෙත්වා අවසෙසාති බුද්ධානුබුද්ධකාතිති ආදිනා නයෙන පච්ඡතිකසංඛිතිස්සං බුද්ධානුබුද්ධකාති ආගතාව, විනිච්ඡයො පනෙන සමන්තපාසාදිකායං විනිශ්චිතං වුත්තො. තෙවි පනාහු භනෙන නාගසෙන කතමං බුද්ධං කතමං අනුබුද්ධකාති මිලිඤ්ඤ රඤ්ඤ පුච්ඡතො දුක්ඛං මහාරජ බුද්ධං දුබ්බාසිත්තං අනුබුද්ධකාති වුත්තතො නාගසෙනත්තෙරො බුද්ධානුබුද්ධ කන්ති³ මහාකස්සපත්තෙරො පන තං අජනනො සුණංසු මෙ ආවුසො සංඝො සන්තච්ඡාතං සික්ඛාපදාති ගිහිගතාති ගිහිනොපි ජනනති ඉදං වො සමණානං සකාසපුත්තියානං කප්පති ඉදං වො න කප්පතිති සවෙ මයං බුද්ධානුබුද්ධකාති සික්ඛාපදාති සමුගතිස්සාම භවිස්සන්ති චත්තාරො, බුද්ධානුබුද්ධකාති සමණෙන ගොතමෙන සාවකානං සික්ඛාපදං පඤ්ඤාතං යාව තෙසං සන්තා අසාසි තාවිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛංසු, යදි ඉමෙසං සන්තා පරිනිබ්බුතො නදුතිමෙ සික්ඛාපදෙසු සික්ඛන්තිති යදි සංඛිස්ස පනතකාලං සංඝො අපඤ්ඤාතං න පඤ්ඤාපෙය්‍ය පඤ්ඤාතං න සමුච්ඡිද්ධෙය්‍ය, යථා පඤ්ඤාතොසු සික්ඛා පදෙසු සමාදාය චත්තෙය්‍ය එසා ඤාත්ති කම්මවාචං සාවෙසිති. න තං එවං ගගගබ්බො, නාගසෙනත්තෙරො හි පරවාදිනො ඕකාසො මා අගොසීති එවමාහ, මහාකස්සපත්තෙරො බුද්ධානුබුද්ධකාපත්ති න සමුගතිස්සාමිති කම්මවාචං සාවෙසි.

බ්‍රහ්මදණ්ඩකාපි සංඛිතිස්සං ආගතතො,⁴ සමන්තපාසාදිකායං විනිච්ඡතො. “කඛ්ඛා”ති: වෙලුකං, “විමනි”ති: විනිච්ඡතං අසමන්තා බුඬො නුබො න බුඬො නුබො, ධම්මො නුබො න ධම්මො නුබො,

1. සි. I. II. & III. අහං-චපති. නි.

2. බු. පො. ධම්මකඛ්ඛිකෙය්‍යාති.

3. බු. පො. ජනාති.

4. සි. I. & II. ආගතො.

සමෙකා නුබො න සමෙකා නුබො, මගෙනා නුබො න මගෙනා නුබො, පටිපදා නුබො න පටිපදා නුබොති යස්ස සංසයො උප්පජ්ජෙය්‍ය; තං වො වදාමි පුච්ඡං භික්ඛුවෙති අයමෙත්ථ සබ්බපජ්ජො. “සත්ථුභාර වෙතාපි න සුචෙත්සයාථා”ති: මයං සත්ථු සනතිනෙ පබ්බජිතම්, වතතාරො පච්චයාපි නො සත්ථුසන්තකාව, තෙ මයං එත්තකං කාලං කඛිං අකත්වා න අරහාම අජ්ජ පච්ඡිමකාලෙ කඛිං කාතුනති සවෙ එවං සත්ථුගාරවෙන න පුච්ඡං. “සභාසකොපි භික්ඛුවෙ සභාසකස්ස ආර්ථෙවතු”ති: තුමහාකං යො යස්ස භික්ඛුනො සන්දිසො සම්මතො සො තස්ස ආරොවෙතු අහං එකස්ස භික්ඛුස්ස කප්පෙස්සාමි තස්ස කථං සුථං සබ්බෙතිකකඛිං හච්චාති දස්සෙති. “එවං පසන්නො”ති: එවං සද්දහාමි අහනති අත්ථො. “ඤ්ඤාමෙ වා”ති: නිකකඛිභාවපච්චතුකකරං ඤ්ඤං යෙව එත්ථ තථාගතස්ස න සමාමතනනති අත්ථො. “ඉමෙසං භි ආනඤ්ඤ”ති: ඉමෙසං අනෙතාසාණියා නිසිත්තානං පචත්තං භික්ඛුසත්තානං, “යො පච්ඡිම කො”ති: යො ගුණවසෙන පච්ඡිමකො, ආනන්දත්ථෙරං යෙව සක්ඛායාහ.

“අප්පමාදෙන සමපාදෙථා”ති: සතිඅවිප්පවාසෙන සබ්බතිව්වාති සමපාදෙථ,¹ ඉති හගවා පරිනිබ්බාණමවෙ නිපන්නො පච්චත්තො ශ්‍රීසමස්සාති දින්නං ඔවාදං සබ්බං එකස්මිං අප්පමාදපදෙ යෙව පක්ඛි පිත්ථා අදසි. “අයං තථාගතස්ස පච්ඡිමා වාචා”ති ඉදං පන සබ්බති කාරුතං වචනං.

ඉතො පරං යං පරිනිබ්බාණපරිකම්මං කත්වා හගවා පරිනිබ්බුතො, තං දස්සෙතුං “අථ බො හගවා පඨමඤ්ඤානං”ති ආදි වු. ෪. තත්ථ “පටිනිබ්බුතො හගගත”ති: නිරුධං සමාපන්නස්ස හගවතො අස්සාසපස්සාසානං අභාවං දිස්වා පුච්ඡි. “න ආවුසො”ති: කථං ජනාති පෙරෙ? පෙරෙ කීර් සත්ථාරු සසිං යෙව තං තං සමාපත්තිං සමාපජ්ජන්නො යාව තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායත්තා වුඨානං තාව ගනත්වා ඉදාති හගවා නිරුධං සමාපන්නො අනෙතා නිරුධෙ ව කාලකිරියා නාම නත්ති ජනාති.

“අථ බො හගවා සඤ්ඤාවෙදසිනානිත්ථසමාපත්තියා වුඨ භිත්වා තෙවසඤ්ඤානාසඤ්ඤායත්තං සමාපජ්ජි-පෙ-නානිසර්ඛානා වුඨතිත්වා වතුත්ථකානං සමාපජ්ජි”ති: එත්ථ හගවා වතුච්ඡිසතියා ණානෙසු පඨමඤ්ඤානං සමාපජ්ජි, තෙරසසු ණානෙසු ද්විතියකානං, තථා තතියඤ්ඤානං, තථාපණණරසසු ණානෙසු වතුත්ථකානං සමා පජ්ජි, කථං? දසසු අසුභෙසු, වත්තිංසාකාරෙ, අභසු කසිණෙසු, මෙත්තා කරුණා මුදිතාසු, ආනාපානෙ, පරිවෙදකාසෙති ඉමෙසු තාව වතුච්ඡිසතියා ණානෙසු පඨමඤ්ඤානං සමාපජ්ජි, ණපෙත්වා පන

වතනි.සාකාරව දස අසුභාති. ව සෙසෙසු තෙරසසු දුතියජ්ඣානං, තෙසු යෙව ව තතියජ්ඣානං සමාපජ්ජි, අභසු පන කසිණෙසු, උපෙක්ඛාමුභවිභාරෙ, ආනාපානෙ, පරිවේදදුකාසෙ, වතුසු ආරුපෙප සුති ඉමෙසු පණණරසසු ඡානෙසු වතුන්ජ්ඣානං සමාපජ්ජි. අයමපි ව සඤ්චපකථාව, තිබ්බාණපුරං පවිසනෙතා පන භගවා ධම්මස්සාමි සබ්බාපි වතුච්ඡිසතිකොට්ඨසහස්සසංඛාතා¹ සමාපත්තියො පවිසිත්වා විදෙසං ගව්ජනෙතා ඤාතිජනං ආලිඛිත්වා විය සබ්බං සමාපත්තිසුඛං අනුභවිත්වා පවිසො.

“වතුන්ජ්ඣානා වුච්ඡිත්වා සමනන්තරං” භගවා පටිභිබ්බාසී”ති: එන් ඤානසමනන්තරං පච්චවේක්ඛනාසමනන්තරන්ති චෙ සමනන්තරුති, තන් ඤානා වුච්ඡාය භවංගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බාණං ඤාන සමනන්තරං නාම; ඤානා වුච්ඡිත්වා පුන ඤානඛාති පච්චවේක්ඛිත්වා භවංගං ඔතිණ්ණස්ස තත්ථෙව පරිනිබ්බාණං පච්චවේක්ඛන සමනන්තරං නාම; ඉමාතිපි චෙ සමනන්තරුනෙව, භගවා පන ඤානං සමාපජ්ජිත්වා ඤානා වුච්ඡාය ඤානඛාති පච්චවේක්ඛිත්වා භවංගවිතෙතන අඛ්‍යාතතෙතන දුක්ඛසචේතන පරිනිබ්බාසි. යෙති කේචි බුඛා වා පච්චෙකබුඛා වා අරියසාවකා වා අනන්තමසො කුන්ථ කිපිලලිකං උපාදය සඤ්ච භවංගවිතෙතනෙව අඛ්‍යාතතෙතන දුක්ඛ සචේතන කාලං කරොන්ති. මහාභුමිවාලාදීති වුත්තනතයානෙව.

“යුතා”ති: සත්තා, “අප්පට්ඨගගලො”ති: පටිභාගපුග්ගල විරහිතො, “බලප්පනො”ති: දසවිධඤ්ඤාබලං පනො.

“උප්පාදවසධම්මිනො”ති: උප්පාදවයසභාවා, “නොසං චූප සමො”ති: තෙසං සංඛාරානං චූපසමො අසංඛාරං නිබ්බාණමෙව සුචන්ති අත්ථො.

“නාහු අස්සාසපස්සාසො”ති: න ජුතො අස්සාසපස්සාසො, “අනෙකේ”ති: තණ්හාසංඛාරාය එජය අභාවෙන අනෙකේ, “සන්ති මාරිකා”ති: අනුපාදිසෙසං නිබ්බාණං “ආරබ්භ” පටිච්ච සක්ඛාය, “සං කාලමකරී”ති: යො කාලං අකරි, ඉදං වුත්තං හොති:-ආවුසො යො මම සන්ථා බුච්ඡුති සන්තිං ගම්ඤ්ජාමිති සන්තිමාරබ්භ කාල මකරි, තස්ස සිත්තතස්ස තාදිනො ඉදංති” අස්සාසපස්සාසො න ජුතො තස්සි තප්පවන්ති. “අසලලිතො”ති: අලිතො අසංඛ්‍යාති තෙත සුචිකසිතෙතෙව විතෙතන, “වෙදනං අජ්ඣවාසසී”ති: වෙදනං අධිවාසෙසි, න වෙදනානුවත්ති හුත්වා ඉතො විතො ව සමපරි වත්ති. “විමොක්ඛා”ති: කෙනවි ධම්මෙන අනාවරණවිමොක්ඛො, සබ්බසො අපඤ්ඤාත්තිභාවුපගමො පඤ්ජාතනිබ්බාතසදිසො ජුතො.

“නදසී”ති: සහ පරිනිබ්බාණං, “මහාභුමිවාලො”ති එවං හෙයා වුත්ත භුමිවාලමෙව සක්ඛායාහ, නං හි ලොමහංසනච භිංසනකච ආසි. “සබ්බාකාරවරුපෙනො”ති: සබ්බවරකාරණුපෙනො.

“අවිනශ්‍යා”ති: පුපුරුණා වෙව සොතාජ්‍යනසකදශාමිනො ව. තෙසං හි දොමනස්සං අප්පතිනං තස්මා තෙපි බාහා පශ්‍යන්ත කන්දන්ති. උහොපි ගතේ සීසෙ ධපෙතො රෙදන්ති සබ්බං පුරිමි තයෙනෙව වෙදිතබ්බං.

“උජ්ඣායනනි”ති: අය්‍යා අත්තනාපි අධිවාසෙතුං න සකෙකානති සෙසප්පතං කථං සමස්සාසෙස්සනනීති වදන්ති යො උජ්ඣායනනි. **“කථං භූතා පන භගෙන ආශස්මා අනුරුධො සලලකෙති”**ති: දෙවතා භනෙන කථං භූතා, ආයස්මා අනුරුධො සලලකෙති කිං තා සන්තප්පතිතිබ්බාණං අධිවාසනනීති. අථ තාසං පවතති දස්සනන්තං ඵෙරෙ “සන්තාප්පිසොති” ආදිමාහ, තං වුත්තන්තමෙව.

“රත්නාවසෙස”නති: බලවපවවුසෙ පරිනිබ්බුතත්තා රත්තියා අවසෙසං වුලලකඛානං, **“ධම්මිසා කථාසා”**ති: අඤ්ඤා පාරිශෙකකා ධම්මකථා නාම නන්ති, ආවුසො සදෙවකෙ නාම ලොකෙ අප්පටි පුශ්‍යලස්ස සන්තො අයං මච්චුරාජ්‍ය න ලජ්ජී කිමංග පන ලොකීය මහාජනස්ස ලජ්ජස්සනීති ඵවරුපාය පන මරණපටිසංසුත්තාය කථාය වීතිනාමෙසුං; තෙසං හි තං කථං කථෙන්නානං මුත්තනෙත නෙව අරුණං උග්ගච්ඡි.

“අථවො”ති: අරුණ්ණගමං දිස්වාච ථෙරො ථෙරං ඵතදවොච. **“තෙනෙව කරුණිසෙතා”**ති: කිදිසෙන තුඛො පරිනිබ්බාණසානෙ මාලාගකොදිසකකාරෙන භවිතබ්බං කිදිසෙන හික්කුසඞ්ඝස්ස නිසප්ප්ඨා තෙන භවිතබ්බං කිදිසෙන බාදනීයෙන භොජනීයෙන භවිතබ්බන්ති ඵවං යං භගවතො පරිනිබ්බුතභාවං සුත්වා කත්තබ්බං තෙනෙව කරුණි යෙන, **“සබ්බං ච නාලාවචර”**නති: සබ්බං භූරියභණ්ඩං, **“සගති පානෙථා”**ති: හෙරිං වරාපෙතො සමාහරථ, තෙ තථෙව අකංසු. **“මණ්ඩලමාලෙ”**ති: දුස්සමණ්ඩලමාලෙ, **“පට්ඨාදෙනතා”**ති: සජ්ජන්තා, **“දක්ඛිණේන දක්ඛිණ”**නති: නගරස්ස දක්ඛිණදිසා භාගෙනෙව දක්ඛිණදිසාභාගං, **“බාහිරෙන බාහිර”**නති: අනෙතා නගරං අප්පවෙසෙතො බාහිරෙනෙව නගරස්ස බාහිරපස්සං ගරිතො, **“දක්ඛිණෙනා නගරස්සා”**ති: අනුරාධපුරස්ස දක්ඛිණවාරසදිසෙ ධානෙ ධපෙතො සකකාරසමානං කත්වා ජේතවතසදිසෙ ධානෙ කොපෙස්සාමාති අත්තො. **“අභිමලපාමොක්ඛා”**ති: මජ්ඣිමවයා ථාමසමපන්නා අභිමලරාජනො, **“සීසං නහාතා”**ති: සීසං ධොවිතො නහාතා, **“ආශස්මන්තං අනුරුධං”**නති: ථෙරො දිබ්බවකුක්කොති පාකටො, තස්මා තෙ සනෙතසුපි අඤ්ඤාසු මහාථෙරෙසු අයං තො පාකටො කත්වා කථෙස්සනීති ථෙරං පුච්ඡිංසු, **“කථං පන භගෙන දෙවතානං අධිප්පාසො”**ති: භුනෙත අමනාකං තාව අධිප්පායං ජනාම දෙවතානං කථං අධිප්පායොති පුච්ඡිංසු. ථෙරො පඨමං තෙසං අධිප්පායං දස්සෙන්නො “භූමනාකං ඛො”ති ආදිමාහ. **“මකුච බකිනං නාම මලලානං වෙතිස්”**නති: මලලාජුනං පසාධතමංගල

සාලාය එතං නාමං, විතතිකතසේන පනෙසා වෙතියනති වුවවති.
 “සාව සණ්ඨසමලසබ්බමිති”ති: එත්ථ සන්ති නාමසරසන්තිසමලං නාම
 ඉථ නිබ්බත පනාප්පි, සබ්බපිරං නාම සබ්බාරථානං, “දිබ්බමිති ම
 මනුස්සකෙහි ම හවෙමිති”ති: උපරි දෙවතානං නව්වාති ගොනති,
 ගෙසා මනුස්සානං, එසතයො හිතාදීසු. අපිච්ඡ දෙවතානං අනතරෙ
 මනුස්සා මනුස්සානං අනතරෙ දෙවතාති එවමපි සක්කරොත්තා
 පුජේත්තා අගමංසු. “මජ්ඣිමනිකා මජ්ඣං නගරස්ස හපිත්වා”ති:
 එවං හරියමානෙ හගවතො සරිරෙ බිඤ්ඤමලසෙනාපති හරියා
 මලලිකා නාම හගවතො සරිරං ආහරන්තීති සුත්වා අනතතො සාමි
 කස්ස කාලකිරියතො පඨාය අපරිභුජිත්වා ධපිතං විසාඛාය පසාධන
 සද්ධිං මහාලතාපසාධනං නීහරාපෙත්වා ඉමිනා සන්ධාරං පුජේස්සා
 මිති තං මජ්ජාපෙත්වා ගඤ්ඤාදකෙන ධොවිත්වා වාරෙ සීතා, තං කිර
 පසාධනං තාසව චිත්තං ඉත්ථිතං දෙවදුතියවොරස්ස ව ගෙගෙති නිසු
 යෙව ආනෙසු අගොසි. සා ව සත්ථුසරිරෙ වාරං සමපන්නෙ ඔතාරෙථ
 තාතා සත්ථුසරිරනති වත්වා තං පසාධනං සත්ථුසරිරෙ පටිමුච්චි, තං
 සීසතො පඨාය පටිමුක්කං යාව පාදතලා ගතං, සුවණ්ණවණ්ණං හග
 වතො සරිරං සත්තරතතමයෙන මහාපසාධනෙන පසාධිතං අතිවිය
 විරොචිත්ථ. තං සා දිස්වා පසන්නවිත්තාපත්තං අකාසි, හගවා යාව
 වට්ටෙ සංසරිස්සාමි තාව මෙ පාරියෙක්කං පසාධනකිව්වං මා ගොතු
 තිච්චං පටිමුක්කපසාධනසද්ධිසමෙව සරිරං ගොතුති. අථ හගවත්තං
 සත්තරතතමයෙන මහාපසාධනෙන උක්ඛිපිත්වා පුරුස්මෙන වාරෙන
 නීහරිත්වා පුරුස්මෙන තගරස්ස මකුටබ්බිතං මලානං වෙතියං, එත්ථ
 හගවතො සරිරං නික්ඛිපිංසු.

“පාඨාස කුසිනාගස්”නති: පාඨානගරෙ පිණ්ඩාය වරිත්වා කුසි
 නාරං ගමිස්සාමිති අඛානමග්ගපටිපනෙතා ගොති, “රුක්ඛමුලෙ නිසි
 දි”ති: එත්ථ කසමා දිවා විහාරනති න වුත්තං? දිවා විහාරත්ථාය අති
 සිත්තත්තා, පේරස්ස හි පරිවාර භික්ඛු සබ්බෙ සුඛසංවහිතා මහා
 පුඤ්ඤ, තෙ මජ්ඣන්තිකසමයෙ තත්තපාසාණසද්ධිසාය භුමියා පදසා
 ගච්ඡන්තා කිලමංසු පේරෙ තෙ දිස්වා භික්ඛු කිලමනති ගන්තබ්බසා
 නව දුරං පොතං විස්සමිත්වා දරථං පටිපජ්ජස්මොත්වා සායණන
 සමයෙ කුසිනාරං ගන්ත්වා දසබලං පසංසිස්සාමිති මග්ගා ඔක්කමම
 අඤ්ඤාතරස්මි රුක්ඛමුලෙ සබ්බාපිං පඤ්ඤපෙත්වා උදකතුමිත්වා
 උදකෙන හත්ථපාදෙ සීතලෙ කත්වා නිසීදි, පරිවාරභික්ඛුපිස්ස රුක්ඛ
 මුලෙ නිසීදිත්වා යොනිසොමනසිකාරෙ කමමං කුරුමානා තිණ්ණං
 රත්තානං වණ්ණං හණමානා නිසීදිංසු, ඉති ආතපවිනොදනත්ථාය
 නිසිත්තත්තා දිවා විහාරනති න වුත්තං.

“මඤ්ජරවසුප්ථං ගගෙත්වා”ති: මහාපාතිපමාණං පුප්ථං
 ආගන්තුකදණ්ඩකෙ ධපෙත්වා ඡත්තං විය ගගෙත්වා. “අද්දසාගො”ති:
 ආගච්ඡන්තං දුරතොව අද්දස දිස්වාච පන වින්තෙසි එතං ආජිවකස්ස

හතෝ මහරුවපුඵං පඤ්ඤායති, එතච න සබ්බද මනුස්සපථේ පඤ්ඤායති, යද් පන කොපි ඉභිමා ඉභිං විකුබ්බති තද, සබ්බඤ්ඤා බොධිසත්තස්ස ච මාභුකුච්ඡි මකකමනාදිසු හොති, නබො පන අජ්ජ කෙනචි ඉභිවිකුබ්බනං කතං, න මෙ සත්ථා මාභුකුච්ඡිං මකකනේන, න කුච්ඡිනො තිකබ්බනො, නාපිස්ස අජ්ජ අභිසම්මොධි, න ධම්ම චකකපච්චතතනං, න යමකපාටිගාරියං, න දෙවොරොහණං, න ආයු සබ්බාදරුස්සජ්ජනං, මහලකො පන මෙ සත්ථා ධූවං පරිනිබ්බුතො හවිස්සතීති. තතො පුච්ඡාමි නන්ති චිත්තං උපපාදෙත්වා සචෙ බො පන නිසිත්තකොච පුච්ඡස්සාමි, සත්ථරි අගාරවො කතො හවිස්සතීති උභිතිත්වා සීතඤානතො අපකකමම ඡද්දනො නාගරු මණ්ඩවමම. විය දසඛලදත්තියං මෙසවණණං පංසුකුලවිවරං පාරුපිත්වා දසනඛ සමොධානසමුජ්ජලං අජ්ජිං සිරසමිං පතිඨපෙත්වා සත්ථරි කතෙත ගාරවෙන ආජ්චකස්ස අභිමුඛො හුත්වා අපාට්ඨසො අවිහාකං සත්ථරං ජනාසීති ආහ. කිං පන සත්ථු පරිනිබ්බාණං ජනනො පුච්ඡි, අජනනොති. ආචජ්ජනපටිබ්බං බීණසවානං ජනනං. අනා චජ්ජතත්තා පනෙස අජනනො පුච්ඡති එකෙ. ථෙරෙ සමාපතති බහුලො. රතතිඤානදිවාඤානලෙණමණ්ඩපාදිසු නිච්චං සමාපතති බලෙනෙච යාපෙති. කුලසනතිකමපි ගාමං පවිසිත්වා වාරෙ සමා පතති. සමාපජ්ජත්වා සමාපතතිතො චුභිතොච භික්ඛං ගණන්ති. ථෙරෙ කීර ඉමිනා පච්ඡමෙන අත්තභාවෙන මහාජනානුශාසනං කරස්සාමි යෙ මයං භික්ඛං වා දෙනති, ගකුමාලාදීති වා සකකාරං කරෙන්නි, තෙසං තං මහපථලං ගොතුති එවං කරෙති. තස්මා සමා පතතිබහුලතාය න ජනාති. ඉති අජනනොච පුච්ඡති වදන්ති, තං න ගහෙතබ්බං. නහෙත්ථ අජනනකාරණං අත්ථි. අභිලක්ඛිතං සත්ථු පරිනිබ්බාණං අහොසී දසසහසසිලොකධාතුකමපනාදිති නිමිත්තෙනහි, ථෙරස්ස පන පරිසාය කෙහිවි භික්ඛුහි හගවා දිඨපුබ්බො, කෙහිවි න දිඨපුබ්බො. තත්ථ යෙහිපි දිඨපුබ්බො, තෙපි පසසිතු කාමාව, යෙහිපි අදිඨපුබ්බො, තෙපි පසසිතුකාමාව. තත්ථ යෙහි න දිඨපුබ්බො, තෙ අතිදස්සනකාමතාය ගතත්වා කුභිං හගවාති පුච්ඡන්තා පරිනිබ්බුතොති සුත්වා සකුරෙතුං නාසකඛිස්සන්ති. විවරච පත්තච ඡඤ්චත්වා එකතිවත්ථා වා දුන්නිවත්ථා වා උරුති පටිපිංසන්නා පරෙ දිස්සන්ති. තත්ථ මනුස්සා මහාකස්සපතෝරෙන සඬිං ආගතා පංසු කුලිකා සයමපි ඉත්ථියො විය පරෙදන්ති, තෙ කිං අමෙහ සමස්සා සෙස්සන්තීති මයං දෙසං දස්සෙන්නති, ඉදං පන සුඤ්ඤං මහාඅරඤ්ඤං ඉධ යථා තථා රෙදනෙනසු දෙසො නත්ථි. පුරිමතරං සුත්වා නාම සොකොපි තනුකො ගොතිති භික්ඛුනං සතුපපාදනත්ථාය ජනනොච පුච්ඡි. “අජ්ජ සත්තාහපජිතිබ්බුතො සමණො ගොත මො”ති: අජ්ජ සමණො ගොතමො සත්තාහපරිනිබ්බුතො. “නගො මෙ ඉද”න්ති: තතො සමණස්ස ගොතමස්ස පරිනිබ්බුතඤානතො.

“සුභද්දෙනාම වුඤ්ඤාපට්ඨනො”¹ති: සුභද්දෙති තස්ස නාමං, වුඤ්ඤාලෙ පන පබ්බජිතත්තා වුඤ්ඤාපට්ඨනොති වුවවති. කසමා පන සො එවමාහ? හගවති ආසානෙන, අයං කිරෙසො බ්බකෙ ආගතෙ ආතුමා වජ්ඣසමීං නභාපිතපුබ්බකො වුඤ්ඤාපට්ඨනො හග වති කුසිතාරතො නික්ඛමිත්වා අඤ්ඤාලසෙති භික්ඛුසතෙති සමීං ආතුමං ගව්ඡන්තෙ හගවා ආගව්ඡනීති සුත්වා ආගතකාලෙ යාගු දුතං කරිසාමිති සාමණේරභුමියං සීතෙ වෙ පුත්තෙ එතදවොච හගවා කිර තාත ආතුමං ආගව්ඡති මහතා භික්ඛුසඤ්ඤාන සමීං අඤ්ඤාලසෙති භික්ඛුසතෙති, ගව්ඡප් තුමෙහ තාතා වුරහණිං ආදාය නාළියාවාපකෙන² අනුසරකං ආභිණ්ඨප්, ලොණමපි තෙලමපි තණ්ඤු ලමපි බාදනීයමපි සංගරථ හගවතො ආගතස්ස යාගුදුතං කරිසාමිති, තෙ තථා අනංසු. මනුස්සා තෙ දුරතො මජ්ඣිකෙ පටිභානෙය්‍යකෙ දිස්වා කාරෙතුකාමාපි අකාරෙතුකාමාපි කාරෙනති යෙව. කත කාලෙ ච කිං ගණිතස්සප් තාතාති පුව්ඡනති. තෙ වදනති ත අමාකං අඤ්ඤාන කෙනවි අනේවා. පිතා පන තො හගවතො ආගතකාලෙ යාගුදුතං දුතුකාමොති. තං සුත්වා මනුස්සා අපරිගණේත්වාච යං තෙ සකෙකානති හරිතුං,³ සබ්බං දෙනති, යමපි න සකෙකානති, මනුස්සෙහි පෙසෙනති. අප් හගවති ආතුමං ආගතත්වා භුසාගාරකං පවිඤ්ඤාසුභද්ද සායණිකසමයං ගාමමාරං ගතත්වා මනුස්ස ආමනෙතස්ස උපාසකා නාහං කුමාකං සනතිකා අඤ්ඤං කිවි පඬවාසිසාමි, මයං දුරතෙති ආභතතෙලාදීති යෙව සබ්බස්ස පහොනති, හත්තමමත්තං මෙ දෙථාති. ඉදමිදම ගණ්හථාති සබ්බුපකරණාති ගහාපෙත්වා විහාරෙ උඛතාති කාරෙත්වා එකං කාලකං කාසාවං නිවාසෙත්වා තාදිසමෙව පාරුපිත්වා ඉදං කරොප් ඉදං කරොථාති සබ්බරත්ති. විවා රෙනතො සතසහස්සං විස්සජ්ජත්වා භොජ්ජසාගුච මධුගොළකච පටියාදිපෙසි. භොජ්ජසාගුනාම භුජ්ජ්වා පාතබ්බයාගු; තත්ථ සපපි මධුපාණිතමව්ඡමංසපුප්ථප්ඵලසාදි යං කිවි බාදනීයං නාම සබ්බං පකම්පති,³ කිසිතුකාමානං සිසමකනිතයොග්ගා හොති සුගුඤ්ඤානං. අප් හගවා කාලස්සෙව සරිපට්ඨග්ගනං කත්වා භික්ඛුසබ්බපරිවුත්තො පිණ්ඩාය වරිතුං ආතුමානගරහිමුබො පායාසි. මනුස්සා තස්ස ආරො වෙසුං හගවා පිණ්ඩාය ගාමං පටිසති, තයා කස්ස යාගු පටියාදිතාති. සො යථාතිවත්පාරුතෙහෙව තෙති කාලකාසාවෙහි එකෙන හතේන දබ්බිච කටවජ්ඣව ගහෙත්වා බ්‍රමහා විශ දකම්ණං ජණ්ණමණ්ඩලං භුමියං පතිඨපෙත්වා වජ්ඣත්වා පටිග්ගණ්නතු මෙ හතෙන හගවා යාගුනති ආහ. තතො ජනනතාපි තථාගතා පුව්ඡනති බ්බකෙ ආගතෙනතයෙන හගවා පුව්ඡත්වා ව සුත්වා ව තං වුඤ්ඤාපට්ඨතං විග රහිත්වා තස්මිං වජ්ඣසමීං අකපටියසමාදුතසික්ඛාපදම වුරහණිපරි හරණසික්ඛාපදවාති වෙ සික්ඛාපදාති පඤ්ඤාපෙත්වා භික්ඛවෙ අනෙක

1. මු. ආපාපකෙන.

2. මු. අගරිතුං.

3. සි. I, II, & III, පමසති.

කප්පකොටියො හොඡනං පරියෙසනෙනහෙව චිතීනාමිතා, ඉදං පත
 කුමාකං අකපමියං අධිමෙත උප්පන්නං හොඡනං ඉමං පරිභුතතා
 අනෙකානි අත්තභාවසුභසානි අපායෙසෙව නිබ්බන්ධස්සනති,
 අපෙථ මා ගණ්හපානි භික්ඛාචාරතිමුඛො අගමාසි. එක භික්ඛුනාපි
 න කිචි ගභිතං. සුභදෙද් අත්තතමනො හුත්වා අයං සබ්බං ජනාමිති
 ආභිණ්ඩති, සචෙ න ගභිකුකාමො, පෙසෙත්වා ආරොචෙතබ්බං, අයං
 පකකාගාරෙ නාම සබ්බවිරං තිඨනො සත්තාගමත්තං තිඨෙය්‍ය.
 ඉදං හි මම යාවච්චං පරියත්තං අස්ස සබ්බං තෙන නාසිතං, අභිත
 කාමො අයං මය්‍යනති හගවති ආසාතං බන්ධිත්වා දසබලෙ ධරතො
 කිචි වන්තුං නාසකම්. එවං කීරස්ස අගොසි අයං උච්චාකුලා පබ්බ
 ජිතො මහාපුරිසො, සචෙ කිචි වතබාමි, මංයෙව සත්තචෙරස්සනති.
 ස්වායං අජ්ජපරිනිබ්බුතො හගවාති සුත්වා ලබ්බස්සාසො විය ගඨ
 කුසො එවමාහ, ථෙරෙ නං සුත්වා හදයෙ පහාරද්දනං විය මත්තකෙ
 පතිතසුක්ඛාසනී විය මඤ්ඤි. ධම්මසංවෙගො වස්ස උප්පජ්ජි, සත්තාග
 මත්තපරිනිබ්බුතො හගවා අජ්ජාපිස්ස සුවණ්ණවණ්ණං සරීරං ධරති
 යෙව, දුක්ඛෙන හගවතා ආරාධිතසාසනෙ නාම එවං ලුහුමත්තං
 පාපකසටං කණ්ටකො උප්පන්නො අයං බො පනෙස පාපො වඩ්ඪ
 මානො අඤ්ඤාදි එවරුපෙ සහායෙ ලභිත්වා සකකා සාසනං ඔසකකා
 පෙතුනති. තතො ථෙරෙ විනොසි සචෙ බො පනාහං ඉමං මහලල
 කං ඉධෙව පිලොඤ්ඤා නිවාසාපෙත්වා ඡාරිකාය ඔකීරපෙත්වා නිගර
 පෙස්සාමි, මහුස්සා සමණස්ස ගොතමස්ස සරීරෙ ධරමානෙ යෙව
 සාවකා විචදන්ති අමාකා දෙසං දස්සෙන්නති අධිවාසෙමි තාව, හග
 වතාහි දෙසිතො ධම්මො අසඛගභීතපුප්ඵරසිසදිසො, තත්ථ යථා
 වාතෙන පහවපුප්ඵානි යතො වා තතො වා ගච්ඡන්ති. එවමෙවං එව
 රුපානං පාපපුග්ගලානං වසෙන ගච්ඡන්තො ගච්ඡන්තො කාලෙ
 විනයෙ එකං වෙ සික්ඛාපදානි නස්සිස්සන්ති සුත්තො එක වෙ පඤ්ඤා
 වාරා නස්සිස්සන්ති, අභිධම්මෙ එක වෙ භූමන්තරානි නස්සිස්සන්ති.
 එවං අනුකකමෙන මූලෙ නඨෙ පිසාවසදිසා භවිස්සාම, තස්මා ධම්ම
 විනයසඛගහං කරිස්සාමි. එවං සති දලහ සුත්තොත සඛගභීතානි
 පුප්ඵානි විය අයං ධම්මවිනයො නිච්චලො භවිස්සති. එතදත්ථං හි
 හගවා මස්සා නිණ්ණි ගාමිනානි පච්චුග්ගමනං අකාසි, තිභි ඔවා
 දෙති උපසම්පදං අද්දසි, කායනො¹ විවරපරිවත්තනං අකාසි.
 ආකාසෙ පාණිං වාලෙත්වා වන්දෙපම පටිපදං කපෙන්නො මඤ්ඤෙව
 සකම් කත්වා කපෙසි. තික්ඛන්තුං සකලසාසනරත්තං² පටිච්ඡාපෙසි,
 මාදිසෙ භික්ඛුමති තිඨමානෙ අයං පාපො සාසනෙ වඩ්ඪිං මා අලත්ථ,
 යාව අධිමෙමා න දිප්පති ධම්මො න පටිබාහියති, අවිනයො න
 දිප්පති, විනයො න පටිබාහියති, අධම්මවාදිනො න බලවන්නො
 හොන්ති ධම්මවාදිනො න දුබ්බලා හොන්ති අවිනයවදිනො න බල

වනොතො ගොතති. විනයවාදිනො න දුබ්බලා ගොතති, තාව ධම්මව විනයව සඛිතාසිසාමි, තතො භික්ඛු අත්තනො අත්තනො පගොතකං ගගෙතො කප්පියාකප්පියං කප්පෙස්සන්ති. අථං පාපො සයමෙව නිශ්ශං පාපුණ්ණිකා, පුන සිසං උක්ඛිපිතුං න සක්ඛිස්සති, සාසනං ඉබ්බෙව විතව හවිස්සතිති. සො එවං නාම මග්ගං විතතං උපපන්නන්ති කස්සපි අනාරෙවෙනො භික්ඛුසඛසං සමස්සාසෙසි. තෙන වුත්තං “අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො-පෙ-නෙතං ණානං විජ්ජති”ති.

“විනාශ”න්ති: විසර්ගනසතිකං වැදුනවිතකං, “ආලිංගිකස්සා මා”ති: 1 අග්ගිං ගාභාපෙස්සාම “න සග්ගොතනි ආලිංගිකතු”න්ති: 2 අසපි සොළසපි වත්තංසාපි ජනා එකතො හුත්වා යමනඋක්ඛායො ගගෙතො තාලවණ්ටනි විජ්ජනා හස්සාහිධම්මන්තා තාති තාති කාරණාති කරොන්නාපි න සකෙකාන්ති යෙව අග්ගිං ගාභාපෙත්තුං. “දෙව නාගං අධිප්පාසො”ති: එත් තා කිර දෙවතා ථෙරස්ස උපඝාන දෙවතාව. අසිති මහාසංවකෙසු හි විත්තාති පසාදෙත්වා තෙසං උපඝාකාති අසිති අසිති කුලසහස්සාති සග්ගෙ නිබ්බත්තාති. තථා ථෙරෙ විතතං පසාදෙත්වා සග්ගෙ නිබ්බත්තා දෙවතා තස්මිං සමාගමෙ ථෙරං අදිස්වා කුහිං නුඛො අමහාකං කුලපකතෙරොති අත්තරා මග්ගෙ පටිපන්නං දිස්වා අමහාකං කුලපකතෙරෙන අවැදිතෙ විතකො මාපජ්ජලිත්වාති අධිට්ඨතිංසු. මනුස්සා තං සුත්වා මහාකස්සපො නාම කිර හො භික්ඛු පමති භික්ඛුසතෙහි සම් දසබලස්ස පාදෙ වැදිස්සා මිති අගමජ්ජති. තස්මිං කිර අනාගතෙ විතකො න පජ්ජලති. කිදිසො හො සො භික්ඛු කාළො ඔදුතො දිසො රස්සො, එවරුපෙ නාම හො භික්ඛුවති සීතෙ කිං දසබලස්ස පරිනිබ්බාණං. නාමාති කෙවි ගතිමාලාදිහත්වා පටිපථං ගමිංසු. කෙවි විපියො විවිත්තා කත්වා අගමනමග්ගං ඔලොකයමානා අසංසු. අථ ඛො ආයස්මා මහාකස්සපො යෙන කුසිනාරුපෙ-සිරසා වැදි, ථෙරො කිර විතකං පදක්ඛිණං කත්වා අවජ්ජනෙනාව සලකෙධසි ඉමස්මිං ණානෙ පාදුති. තතො පාදුතං සම්පෙ ණත්වා අභික්ඛුසාදකං වතුත්ඤ්ඤානං සමාපජ්ජත්වා වුඝාය අරසහස්ස 3 පතිමණ්ඩිතවක්කලකිණපතිසිතා දස බලස්ස පාදු සම් කප්පාස පටලෙහි පටදස්සායුගසතාති සුවණ්ණ වණ්ණදොණිං වැදුනවිතකව වෙධා කත්වා මග්ගං උත්තමඛෙග සිරසම් පතිඝනනතුති අධිස්සාසි. සහ අධිස්සානවිත්තෙන තාති දස්සායුගා දිති වෙධා කත්වා වලාගකත්තරා පුණ්ණවණ්ණෙ විය පාදු තිකක මංසු. ථෙරො විකසිතරත්තපදුමසදිසෙ හත්ථෙ පසාරෙත්වා සුවණ්ණ වණ්ණෙ සන්තූපාදෙ යාව ගොප්ඨකා දලහං ගගෙතො අත්තනො සිර වරෙ පතිඝපෙසි, තෙන වුත්තං “හගවතො පාදෙ සිරසා වැදි”ති. මහාජනො තං අමජ්ජරියං දිස්වා එකප්පහාරෙනෙව මහානාදං නදි,

1. ම. ආලිංගිකාම.

2. ම. ආලිංගිකාම.

3. ම. අරසහස්ස.

ගකිමාලාදීහි පුජෙත්වා යථාරූපි වන්දි. එවං පන ථේරෙන ච මහා ජනෙන ච තෙහි ච පවති හික්කුසතෙහි වන්දිතමත්තො පුත අධිඤ්ඤා කිව්වං නන්දි. පකති අධිඤ්ඤාවසෙනෙව ථේරස්ස ගත්තො ඉමිත්වා අලත්තකවණ්ණනි භගවතො පාදතලානි වන්දනදුරු ආදීසු කිචි අවාලෙත්වා යථාඤ්ඤා පතිඨතිංසු, යථා ඤ්ඤා ඤ්ඤාතෙව අගෙසුං භගවතො හි පාදෙසු නික්කමත්තොසු වා පටිසන්තොසු වා කප්පාස අංසු වා දසානනතුං¹ වා තෙලබ්භු වා දුරුකකිංසු වා ඤ්ඤා වලිතං නාම නාගොසි, සබ්බං යථා ඤ්ඤා ඤ්ඤාතෙව අගොසි, උඨතිත්වා පන අත්ථංගතෙ වන්දෙ විශ සුරියෙ විශ ව තථාගතස්ස පාදෙසු අන්තර්ගි තෙසු මහාජනො මහාකන්දිතං කන්දි පරිනිබ්බුතකාලතො අධිකතරං කාරුඤ්ඤං අගොසි.

“සසමෙව භගවතො විතකො පජ්ජලි”ති: ඉදං පන කස්සවි පජ්ජලාපෙතුං වායමන්තස්ස අදස්සනවසෙන චුත්තං, දෙවතානුභාවෙන පනෙස සමන්තතො එකප්පගාරෙනෙව පජ්ජලි. **“සවිග්ගෙව අවසිසිංසු”**ති: පුබ්බෙ එකසබ්බානෙ ඤ්ඤාතො සරිරං නාම අගොසි, ඉද්දති විප්පකිණ්ණත්තා සරිරානීති චුත්තං, සුමනමකුලසද්දිසා ව බොතමුත්තසද්දිසා ව සුවණ්ණසද්දිසා ව ධාතුයො අවසිසිංසුති අත්තො. දීඝාසුකාමුඛානං හි සරිරං සුවණ්ණකකිසද්දිසං එකස්සතෙව ගොති. භගවා පන අභං න විරං ධ්වං පරිනිබ්බායාමි, මඤ්ඤා සාසනං තාව සබ්බත්තං විත්ථාරිතං, තස්මා පරිනිබ්බුතස්සාපි මෙ සාසපමත්තමපි ධාතුං ගහෙත්වා අත්තතො අත්තතො වසනඤ්ඤා වෙතියං කත්වා පරිවරන්තො මහාජනො සග්ගපර්යයතො ගොතුති ධාතුනං විකිරණං අධිඤ්ඤා. කති පනස්ස ධාතුයො විප්පකිණ්ණො, කති න විප්පකිණ්ණොති. වතස්සො දුඨා, වෙ අකකා, උණ්භිසනති ඉමා සත්ත ධාතුයො න විප්පකිරිංසු, සෙසා විප්පකිරිංසුති. තත්ථ සබ්බ චුද්දකා ධාතු සාසපටිප්පතො අගොසි. මහාධාතු මජ්ඣෙහි භික්කුතණ්ඩුල මත්තො. අතිමහති මජ්ඣෙහි භික්කුතණ්ඩුල මත්තොති.² **“උදකධාර”**ති: අග්ගබාහුමත්තාපි ජඝ්ඝමත්තාපි තාලකකිංකමත්තාපි උදකධාර ආකා සතො පතිත්වා නිබ්බාපෙසි. **“උදකසාලකෙ”**ති: පරිවාරෙත්වා ඤ්ඤාසාලරුකෙහි සකායෙතං චුත්තං. තෙසමපි හි සාබන්තරෙව පන්තරෙහි උදකධාර නික්කමිත්වා නිබ්බාපෙසුං. භගවතො විතකො මහන්තො, සමන්තො පඨවිං හින්දිත්වාපි නඝලසිසමත්තො උදකවට්ඨි එලිකවට්ඨසකසද්දිසා උග්ගන්තො විතකමෙව ගණ්හන්ති. **“ගකොදකොන”**ති: සුවණ්ණසද්දෙ රජතසද්දෙ ව පුරෙත්වා ආභතනානා ගකොදකොන, **“නිබ්බාපෙසු”**නති: සුවණ්ණමයරජතමයෙහි අභ දණ්ඩකෙහි විකිරිත්වා වන්දනවිතකං නිබ්බාපෙසුං. එත්ථ ව විතකො කායමානෙ පරිවාරෙත්වා ඤ්ඤාසාලරුකානං සාබන්තරෙහි විටපන්තරෙහි පන්තනතරෙහි ජලා උග්ගවත්තති. පත්තං වා සාබා වා පුප්ථං.

වා දසිසානාම නත්ති. කිපිලලීකාපි මකකටකාපි ඡලානං අන්තරෙ
නොව විවරන්ති. ආකාසතො පතිතඋදකධාරාසුපි සාලරාතෙකති
තිකකන්තඋදකධාරාසුපි පඨවිං හිත්තිකා තිකකන්තඋදකධාරාසුපි
ධම්මතො¹ පමාණං. එවං විතකං තිබ්බාපෙතො පන මලලාරාජතො
සන්ථාගාරෙ වතුජතිගඤ්ඤපරිභණ්ඩං කාරෙතො ලාජපමමානී පුප්ථානී
විකිරිතො උපරි වෙලවිතානං බක්ඛිතො සුවණ්ණතාරකාදීහි බවිතො
තත්ථ ගඤ්ඤමමාලාදමරතනදමානී මලමෙකිකා සන්ථාගාරතො යාව
මකුටබක්ඛිතසඛිතා සීසපසාධනමඛිතලසාලා නාව උභොති පසොගි
සාණ්ඨිකිලපරිකෙකපං කාරෙතො උපරි වෙලවිතානං බක්ඛිතො
සුවණ්ණතාරකාදීහි බවිතො තත්ථාපි ගඤ්ඤමමාලාදමරතනදමානී
මලමෙකිකා මණ්ඨිදණ්ඩතිව වෙණුති ව පවවණ්ණධජේ උසොපෙතො
යමන්තා ධජපටාකා² පරිකම්පිතො සුසමමසාසු විපිසු කදලියො
ව සුවණ්ණසංඝෙව ව³ ධජෙතො දණ්ඩකදීපිකා ඡලෙතො අලඛිකත
හත්තිකකෙකි සහ ධාතුහි සුවණ්ණදෙණ්. ධජෙතො මාලාගඤ්ඤිති
පුජෙතො සංඛුකිලිතං කිලන්තා අන්තො නගරං පවෙසෙතො සන්ථා
ගාරෙ සාරමය⁴ පලලෙක ධජෙතො උපරි සෙතවත්තං ධාරසිංසු.
“අථඛො කොසිනාරකා මලා හගවතො සරිරුනි සත්තාහං
සන්ථාගාරෙ සත්තිපජ්රං කරිතො”ති සබ්බං වෙදිතබ්බං. තත්ථ
“සත්තිපජ්රං කරිතො”ති සත්තිගන්තෙහි පුරිසෙහි පරිකම්පි
පාපෙතො. “ඛණ්ඩපාකාර”න්ති පඨමං නාව ගත්ති කුමෙතන කුමං.
පහරන්තො පරිකම්පාපෙසුං. තතො අසොගි වාය ගිවං පහරන්තො.
තතො රථෙ ආණ්ඨිකොටියා ආණ්ඨිකොටිං පහරන්තො. තතො යොධෙ
බාහුතා බාහුං පහරන්තො. තෙසං පරියන්තො කොටියා කොටිං
පහරමානානි ධණුනි පරිකම්පාපෙසුං. ඉති සමන්තා යොජනපටමා
ණසානං සත්තාහං සත්තාහගවත්තං. විය කතො ආරකං සංවිද
තිංසු. තං සක්ඛිය චුතතං ඛණ්ඩපාකාරං පරිකම්පාපෙතොති. කයමා
පනෙතෙ එවමකංසුති? ඉතො පුරිමෙසු හි විසු සත්තාහෙසු තෙ
හිකඛුසඛසංගා ධානතිසජෙජා කාසං කරෙන්නා බාදනියං භොජනියං
සංවිදහන්තා සංඛු කිලිකාය මකාසං න ලභිංසු. තතො තෙසං
අගොසි ඉමං සත්තාහං සංඛුකිලිතං කිලිසොම⁵, ධානං ඛො පනෙතො
විජජති, යං අමනාකං පමත්තභාවං ඤාතො කොවිදෙව ආභන්තො
ධාතුයො ගණ්ණගස්, තසමා ආරකං ධජෙතො කිලිසොමානි තෙන
තෙ එවමකංසු.

“අසොගි වො ගත්ති”ති: කථං අසොගි. පඨමමෙව තිරියං
අමමා සුතො වින්තසිංසු සන්ථා නාම පරිනිබ්බතො, න සො සක්කා
පුත ආගරිතුං, පොටුජජනිකසමාය පන අමනාකං රඤ්ඤ සද්දිසො
නත්ති, සවෙ එස ඉමිනාව නියමෙන සුණ්ඨියාති, ගදගමියා ඵලියාති,
රුක් වො පන අමෙහි අනුරකිතිතබ්බාති තෙ තියො සුවණ්ණ

1. සි. II. ධම්මකථාව.

2. ම. රත්තපටාකා.

3. ම. පුණ්ණසංඝෙව ව.

4. සි. I. II. & III. සරහමය.

දෙණියෝ ආහරිතා වතුමධුරස්ස පුරේතා රසෙදද සනතිකං ගතවා
එතදවොචුං දෙව අමෙහති සුපිනකො දිසො, තස්ස පටිසාතන්තං
තුමෙහති දුකුලදුපට්ටං නිවාසෙතා යථා නාසාපුට්ඨතං පඤ්ඤයති,
එවං වතුමධුරදෙණියා නිපජ්ජානං වට්ටති. රාජ අත්චරතං
අමච්චානං වචනං සුතා එවං ගොතු තාත්තාති සමපට්ඨතා තථා
අකාසි. අපේකො අමච්චො අලඛිතාරං ඔමුචිතා කෙසෙ පකිරිය
යාය දිසාය සන්තා පරිනිබ්බුතො, තදතිමුඛො හුතා අජලිං පග්ගා
රාජනං ආහ දෙව මරණතො මුච්චනකසතො නාම නත්ති, අමානං
ආයුච්ඡිතො වෙතියසානං පුඤ්ඤකෙවතං අභිසෙකපිඨකො සො
භගවා සන්තා කුසිනාරායං පරිනිබ්බුතොති. රාජ සුතාව විසඤ්ඤි
ජතො වතුමධුරදෙණියං උසුමං මුචි අථ නං තතො උකඛිපිතා දුති
යාය දෙණියා නිපජ්ජාපෙසුං. සො සඤ්ඤං¹ ලභිතා තාතා කිං වද
ථාති පුච්ඡි. සන්තා මහාරාජ පරිනිබ්බුතොති. රාජ පුතපි විසඤ්ඤි
ජතො වතුමධුරදෙණියං උසුමං මුචි. අථ නං තතොපි උකඛිපිතා
තතියාය දෙණියා නිපජ්ජා පෙසුං. සො පුත සඤ්ඤං ලභිතා තාතා
කිං වදථාති. පුච්ඡි. සන්තා මහාරාජ පරිනිබ්බුතොති රාජ පුතපි
විසඤ්ඤිජතො අථ නං උකඛිපිතා නගාපෙතා මන්තෙ සටෙති
උදකං ආසිමිංසු. රාජ සඤ්ඤං පටිලභිතා ආසනා වුදාය ගකු
පරිභාවිතො මණ්ඩවණ්ණ කෙසෙ සුවණ්ණථලකවණ්ණාය පිසියා
පකිරිතා පාණිනා උරං පහරිතා පවාලුඛතුරවණ්ණාති සුවට්ටිතඛු
ලිති සුවණ්ණබ්බිසකවණ්ණං උරං සිබ්බනොතා විශ ගහෙතා පරිදෙව
මානො උමමතතකවෙසෙන අනාරවිටි. ඔතිණ්ණො සො අලඛිතත
නාචකපරිවුතො තගරතො නිකඛම ජ්වකමච්චනං ගතවා යසමිං
සානෙ නිසිනොත භගවතා ධම්මො දෙසිතො, තං ඔලොකෙතා
භගවා සබ්බඤ්ඤා නනු ඉමසමිං සානෙ නිසිදිතා ධම්මං දෙසසිත්,
සොකසලං තුමෙහ විනොදසිත්, තුමෙහ මග්ගං සොකසලං නිගරිත්,
අහං තුමහංකං සරණං ගතො, ඉදුති පන මෙ පටිච්චනමපි න දෙථ
භගවාති පුපුනං පරිදෙවිතා නනු භගවා අහං අඤ්ඤද එවරුපෙ
කාලෙ තුමෙහ මහාභිකුසුසිසපරිවාරා ජලබුද්ධපනලෙ වාරිකං වර
ථාති සුණොමි, ඉදුති පනාහං තුමහංකං අනතුරුපං අයුතං පවතති.
සුණොමිති එවමාදිති ව වතා සුභිමතතාති ගාථාති භගවතො ගුණං
අනුසාරිතා විනොසි මම පරිදෙවිතොනෙව න සිජ්ඣති, දසබලස්ස
ධාතුයො ආහරුපෙමිති එවං අස්සොසි. සුතා ව ඉමස්සා විසඤ්ඤි
භාවාදිපච්චතියා අවසානෙ දුතං පාගෙසි. තං සකාය “අථ ටො
ග්ග්”ති ආදි වුතං. තත් “දුතං පාගෙසි”ති: දුතව පණ්ණව
පෙසෙසි. පෙසෙසො ව පන සවෙ දස්සනති සුඤ්ඤං, නොවෙ
දස්සනති, ආහරණුපායෙන ආහරිස්සාමිති වතුරඛිනි. සෙනං
සන්නායිතා සයමපි නිකඛනොතා යෙව යථා ව අජතසත්තු, එවං ලිච්ඡි
ආදයොපි දුතං පෙසෙසො සයමපි වතුරඛිනිතා සෙනාය නිකමිංසු

යෙව. තත්ථ පථවෙය්‍යකා සබ්බෙති ආසන්නතරා කුසිනාරාය තිභාවුත්තනතරෙ නගරෙ වසනති. භගවාපි පාවං පටිසිඤ්ච කුසිනාරං ගතො. අථ කස්මා පඨමතරං න ආගතාති වෙ? මහාපරිවාරං පනෙන රුජනො මහාපරිවාරං කරෙන්නොව පච්ඡතො ඡතා. “**තෙ සබ්බෙ ගතෙ එතදවොචු**”ති: සබ්බෙපි තෙ සත්තනගර වාසිනො ආගන්ත්වා අභ්‍යාකං ධාතුයො වා දෙනතු යුඛං වාති, කුසිනාරා රුතගරං පරිවාරෙත්වා සිතෙ එවං¹ “භගවා අභ්‍යාකං ගාමකෙඛතෙන”ති පටිවචනං අවොචුං. තෙ කීර එවමාහංසු න මයං සත්ථ සාසනං පති ඤ්ඤා, නාපි ගන්ත්වා ආනයිමහ, සත්ථ පන සයමෙව ආගන්ත්වා සාසනං පෙසෙත්වා අමෙහ පකෙකාසාපෙසි. තුමෙහපි බො පන යං තුමාකං ගාමකෙඛතෙන රතනං උපපජ්ජති, න තං අභ්‍යාකං දෙථ. සදෙවතො ව ලොකෙ බුබුරුත්තසමං රතනං නාම නත්ථි, එවරුපං උත්තමරතනං ලභිත්වා මයං න දස්සාම, න බො පන තුමෙහති යෙව මාතූථනතො බීරං පිතං අමෙහතිව මාතූථනතො බීරං පිතං න තුමෙහ යෙව පුරිසා අමෙහපි පුරිසා ගොතූති අඤ්ඤමඤ්ඤං අහඛ්‍යාරං කත්වා සාසනපටි සාසනං පෙසෙත්ති, අඤ්ඤමඤ්ඤං මානගජ්ජනං ගජ්ජනති. යුමෙ පන සති කොසිනාරකානං යෙව ජයො අහවිස්ස, කස්මා? යස්මා ධාතුසුජනත්ථං ආගතා දෙවතා තෙසං පකංඛා අගෙසුං. පාලියං පන “භගවා අමාකං ගාමකෙඛතෙන පරිනිබ්බුතො, න මයං දස්සාම භගවතො සරිරුතං භාගං”ති එත්තකමෙව ආගතං.

“**එවං වුත්තෙ දෙණො බ්‍රාහ්මණො**”ති: දෙණබ්‍රාහ්මණො ඉමං තෙසං විවාදං සුත්වා එතෙ රාජනො භගවතො පරිනිබ්බුතස්සානෙ විවාදං කරොන්ති, න බො පනෙනං පතිරුපං, අලං ඉමිනා කල ගෙන, වූපසමෙස්සාමි නන්ති සො ගන්ත්වා තෙ සබ්බෙ ගතෙ එතද වොච. කිමවොච උත්තනපපදෙසෙ ධත්වා විභාණවාරපරිමාණං දෙණගජ්ජනං නාම අවොච තත්ථ පඨමභාණවාරෙ තාව එකපදමපි තෙ න ඡතිංසු. දුතියභාණවාරපරියොසානෙ ආවරියස්ස විශ ගො සඤ්ඤ ආවරියස්ස විශ ගො සඤ්ඤති සබ්බෙ තීරවා අගෙසුං. ජමබුද්ධපතලෙ කීර කුලසරෙ ඡතො යෙභුයෙයන තස්ස න අනෙත වාසිකො නාම නත්ථි අථ සො තෙ අත්තනො වචනං සුත්වා තීරවෙ තුණ්හි භූතෙ විදිත්වා පුන එතදවොච “සුණන්තු” ගොන්නො”ති එවං ගාථාවයං අවොච. තත්ථ:-

“**අමාක බ්‍රවො**”ති අමාකං බ්‍රවො. “**අග්‍ර ඛන්තිවාදෙ**”ති: බ්‍රහ්ම. අපපත්වාපි පාරමිසො පුරෙන්නො ඛන්තිවාදී තාපසකාලෙ ධම්මපාල කුමාරකාලෙ ඡද්දන්තනත්ථිකාලෙ භූරිදත්තනාගරාජකාලෙ චම්පෙය්‍ය නාගරාජකාලෙ සබ්බිපාලනාගරාජකාලෙ මහාකපිකාලෙ අඤ්ඤාසු ව බහුසු ජත්තකෙසු ව පරෙසු කොපං අකත්වා ඛන්තිමෙව අකාසි, ඛන්තිමෙව වණ්ණධි, කිමඛග පන එතරති ඉඤ්ඤාතිඤ්ඤා නාදි

ලක්කණං පතොතා, සබ්බථාපි අමනාකං බුද්ධො බන්ධනවාදෙ අහොසි. තස්ස එවං විධස්ස “නති සාධුයං උත්තමපුග්ගලස්ස සරීරහඛෙන සියා සමපහාරො.” “නති සාධු ය” නති: නති සාධු අයං. “සරීර හඛෙන” නි: සරීරවිහරිතමිත්තං. ධාතුකොඨාසගෙනුති අත්ථො. “සියා සමපහාරො” නි: අයුධසමපහාරො සාධු න සියාති වුත්තං හොති. “සබ්බෙව භොනොතා සතිනා” නි: සබ්බෙව භොනොතා සතිනා හොථ, මා තිජ්ජථ. “සමග්ගා” නි: කායෙන ව වාචාය ව එකසන්ති පාතා එකවචනා සමග්ගා හොථ. “සමමාදමානා” නි: විත්තොනාපි අඤ්ඤාමඤ්ඤං සමමාදමානා හොථ. “කතමසිභාගෙ” නි: භගවතො සරීරාති අසිභාගෙ කරොම. “වක්ඛමහො” නි: පච්චි වක්ඛුති වක්ඛු මතො බුද්ධස්ස න කෙවලං තුමෙහ යෙව, බහුජනොපි පසන්නො, තෙසු එකොපි ලඞ්ඛං අයුත්තො නාම නජීති බහුං කාරණං වඛා සඤ්ඤපෙසි.

“තොසං සංඝාතං ගණිතං පටිසසුණ්ඛිකා” නි: තෙසං තතො සමාගතසංඝාතං සමාගතගණිතං පටිසුණ්ඛිකා. “භගවතො සරීරාති අසිඛා සමං සුචිතතං විහජිකා” නි: එත් අයමනුක්කමො.

දෙණො කීර තෙසං පටිසසුණ්ඛිකා ව සුවණ්ණදෙණිං විවරාපෙසි රාජනො ආගන්තවා දෙණිං යෙවතාව¹ සුවණ්ණවණ්ණධාතුයො දිස්වා භගවා සබ්බඤ්ඤා පුබ්බෙ මයං තුලිතාකං බන්ධනසමානා පුරිසලක්කණපතිමණ්ඩිතං ඡබ්බණ්ණබුඞ්දරසම්බවිතං අසිති අනු බාජනසමුජ්ජලිතසොභං සුවණ්ණවණ්ණසරීරං අද්දසාම ඉද්දති පන සුවණ්ණවණ්ණධාතුයොව අවසිදා ජනා නයුත්තමිදං භගවා තුලිතාකනති පරිදෙවිංසු බ්‍රාහ්මණො තස්මිං සමයෙ තෙසං පමත්ත භාවං ඤාතවා දක්ඛිණද්ධං ගභෙතවා වෙශ්ඨනරෙ ථපෙසි. අථ බො පච්ඡා අසිධා සමං සුචිතතං විහජි, සබ්බාපි ධාතුයො පාකතික නාළියො සොළස නාළියො අගෙසුං. එකෙකනගරවාසිනො වෙවෙ නාළියො ලභිංසු. බ්‍රාහ්මණස්ස පන ධාතුයො විහජ්ජනස්සෙව සකෙකාදෙවානම්නෙදු කෙන නුබො සදෙවකස්ස ලොකස්ස කඛිච්චෙජ් දන්තා වතුසච්චිකථාය පච්චයභූතා භගවතො දක්ඛිණද්ධා ගතිතාති ඔලොකෙනොතො බ්‍රාහ්මණො ගතිතාති දිස්වා බ්‍රාහ්මණොපි ද්ධාය අනුච්ඡිතං සකකාරං දුදුං නසකක්ඛස්සති ගණිතාමි නන්ති වෙශ්ඨන රතො ගභෙතවා සුවණ්ණවංගොටකෙ ථපෙතවා දෙවලොකං තෙතවා චූළාමණිවෙතියෙ පතිදාපෙසි. බ්‍රාහ්මණොපි ධාතුයො විහජිකා ද්ධං අපස්සන්නො චොරිකාය ගතිතත්තා කෙන මෙ ද්ධා ගතිතාති පුච්ඡතුවෙති නාසකක්ඛි නනු තයාව ධාතුයො විහජිතා කිං තිං පඨමං යෙව අත්තන්නො ධාතුති අත්තිකභාවං නඅඤ්ඤාසිති අත්තති දෙසාරො පණං සමපස්සමාණො මය්ගමපි කොඨාසං දෙථාති වත්තුවෙති නාසකක්ඛි තතො අයමපි සුවණ්ණතුමො ධාතුගතිකොව යෙන තථාගතස්ස ධාතුයො මිණිතො ඉමස්සාගං ථූපං කරස්සාමිති විනොතවා ‘ඉමං මෙ භොනොතා තුමහං දදන්තුති’ ආග්.

පිප්ඵලිවිතියාපි මොරියා අභ්‍යසනතුආදයො විූ දුතං පෙසෙකො
 සුඛසජ්ජාච නික්ඛමිංසු රාජගහෙ භගවතො සරිරානං දුපං ව මහං
 ව අකාසිති, කථං අකාසි? කුසිනාරතො යාව රාජගහං පංචවිසති
 යොජනාති එත්තනතරෙ අභ්‍යසනවිත්තං සමනලං මහං කාරෙකො
 යාදිසං මලලරාජනො මකුටබ්බකකස්ස ව සන්ථාරස්ස ව අත්තරෙ
 පුජං කාරෙසුං තාදිසං පච්චිසතියොජනෙපි මහෙස පුජං කාරෙකො
 ලොකස්ස අනුක්කණ්ණන්තං සබ්බත් අත්තරාපණෙ පසාරාපෙකො
 සු වණ්ණදෙණියං පක්ඛිත්තධාතුයො සත්තිපජරෙන පරික්ඛිපාපෙකො
 අත්තනො විජනෙ පංචයොජනසත්තිපරිමංඛලෙ මනුස්සෙ සන්තිපාතා
 පෙසි තෙ ධාතුයො ගහෙකො කුසිනාරතො ධාතුකිලිතං කිලිනතා
 නික්ඛමිති, යත් යත් වණ්ණවත්තාති පුප්ඵාති පස්සන්ති තත් තත්
 ධාතුයො සත්තිඅත්තරෙ ඵපෙකො පුජං අකංසු තෙසං පුප්ඵානං ඛණ්
 කාලෙ ගච්ඡන්ති රථස්ස ධුරදානං පච්චිමසානෙ සමපතෙත සත්තදිවසෙ
 සාධුකිලිතං කිලිනති එවං ධාතුයො ගහෙකො ආගච්ඡන්තානං සත්ත
 වස්සාති සත්තමාසාති සත්තදිවසාති විතිවත්තාති මිච්ඡාදිසිකා සම
 ණස්ස ගොතමස්ස පරිනිබ්බුතකාලතො පඨාය බලක්කාරෙන සාධු
 කිලිතාය උපද්දතමහ සබ්බෙ නො කමමන්තා නදාති උජ්ඣායන්තා
 මනං පදෙසෙකො ජළාසිතිසහස්සමන්තා අපායෙ නිබ්බන්තා ඛණ්සවා
 ආවජ්ඣා මහාජනො මනං පදෙසෙකො අපායෙ නිබ්බන්තා සක්කං
 දෙවරාජනං දිසා ධාතුයො ආහරණ්උපායං කාරෙස්සාමාති තස්ස
 සන්තිකං ගන්තො තමත්තං ආරොවෙකො ධාතුආහරණ්උපායං කාරොති
 මහාරාජති ආහංසු.

සකෙකා ආහ භනෙත පුට්ඨජනො නාම අභ්‍යසනතුතා සමො
 සබ්බො නජ්ඣි නසො මම වචනං කරිස්සාමි අපිච්චො මාරවිහිංසක
 සදිසං විහිංසකං දස්සෙස්සාමි මහාසද්දං සාවෙස්සාමි යක්ඛගාහක
 බිපිතකආරොචකෙ කරිස්සාමි තුලෙහ අමනුස්සා මහාරාජ කුපිතා
 ධාතුයො ආහරාපෙථාති වදෙය්‍යාථ එවං සො ආහරාපෙස්සාතිති.

අථ බො සකෙකා තං සබ්බං අකාසි ථෙරාපි රාජනං උපසංක
 මිති, මහාරාජ අමනුස්සා කුපිතා ධාතුයො ආහරාපෙතිති භණිංසු,
 රාජ නතාව භනෙත මහං විතතං තුස්සති එවං සනෙතපි
 ආහරන්තුති ආහ. සත්තමෙ දිවසෙ ධාතුයො ආහරංසු. එවං ආහත
 ධාතුයො ගහෙකො රාජගහෙ දුපං ව මහං ව අකාසි ඉතරෙපි
 අත්තනො අත්තනො බලානුරූපෙන ආහරිති, සකසභදානෙසු
 දුපං ව මහං ව අකංසු

“එවමෙතං භූතපුබ්බං”නති එවමෙතං ධාතුචිහරන්තවෙච දසදුප
 කරණච ජඞ්ගිදිපෙ භූතපුබ්බන්ති පච්ඡා සබ්බිතිකාරා ආහංසු.

එවං පතිනිතෙසු පන දුපෙසු මහාකස්සපණ්ණෙරෙ ධාතුතං අත්ත
 රායං දිසා රාජනං අභ්‍යසනතුං උපසංකමිති, මහාරාජ එකං ධාතු
 නිධානං කාතුං වට්ටතිති ආහ. සාධු භනෙත නිධානකමමං කාච මම

හොතු බාහුයෝ¹ පන කථාං ආගරපෙමිති න මහාරාජ බාහුආගරණං
තුංගං භාණ් අමානං භාරොති සාධු හනෙත තුමෙන බාහුයෝ
ආගරථ අහං බාහුතිබානං කරිස්සාමිති පේරො තෙසං තෙසං රාජ
කුලානං පරිවරණමත්තකමෙව ධපෙත්වා සෙසබාහුයෝ ආගරි.

රාමගාමෙ පන බාහුයෝ. නාගා පරිගණකිංසු තාසං අත්තරායෝ
නත්ති අනාගතෙ ලබ්බාදිපේ මහාවිහාරෙ මහාවෙතිශමති තිබ්බ
සිස්සනතීති තා න ආගරිත්.

සෙසෙහි සත්තති නගරෙහි ආගරිත්වා රාජගහස්ස පාවිනදකිණි
දිසාභාගෙ ධපෙත්වා² ඉමස්මිං ධානෙ යො පාසානො අත්ති සො අත්තර
බායතු පංසු සුවිසුඛා හොතු උදකං ව මා උච්ඡතුති අධිසාසි.
රාජ තං ධානං බණ්පෙත්වා තතො උච්චපංසුතා ඉච්ඡා කාරෙත්වා
අසීතිමහාසාවකානං වෙතිශාති කාරෙති. ඉධ රාජ කිං කාරෙතිති
පුච්ඡන්තානම්පි මහාසාවකානං වෙතිශාතිති වදන්ති න කොපි බාහු
තිබානභාවං ඡන්තාති.

අසීතිහත්ථගමහිරෙ පන තස්මිං පදෙසෙ ඡන්තෙ හෙයා ලොහ
සන්තරං සන්තරාපෙත්වා තත්ථ ථූපාරාමෙ වෙතිශසරපමාණං තඛලොහ
මයං ගෙහං කාරාපෙත්වා අභිභි³ හරිව්ඤ්ජනාදීමයෙකරණෙත්ථ ථූපෙ ව
කාරාපෙසි.

අථබ්බො හගවතො බාහුයෝ හරිව්ඤ්ජනකරබෙ පකිපිත්වා තං
හරිව්ඤ්ජනකරචං අඤ්ඤස්මිං හරිව්ඤ්ජනකරබෙ තම්පි අඤ්ඤස්මින්නරි
ඵචං අභිහරිව්ඤ්ජනකරබෙ ඵකතො කත්වා ඵතෙනෙව උපායෙන
තෙ අභිකරබෙ අභිසු හරිව්ඤ්ජනථූපෙසු අභිහරිව්ඤ්ජනථූපෙ අභිසු
ලොහිතව්ඤ්ජනකරබෙසු අභිලොහිතව්ඤ්ජනකරබෙ අභිසු ලොහිත
ව්ඤ්ජනථූපෙසු අභිලොහිතව්ඤ්ජනථූපෙ අභිසු දන්තකරබෙසු අභිදන්ත
කරබෙ අභිසු දන්තථූපෙසු අභිදන්තථූපෙ අභිසු සබ්බරත්ත
කරබෙසු අභිසබ්බරත්තකරබෙ අභිසු සබ්බරත්තථූපෙසු අභිසබ්බ
රත්තථූපෙ අභිසු සුවණ්ණකරබෙසු අභිසුවණ්ණකරබෙ අභිසු සුවණ්ණ
ථූපෙසු අභිසුවණ්ණථූපෙ අභිසු රජතකරබෙසු අභිරජතකරබෙ
අභිසු රජතථූපෙසු අභිරජතථූපෙ අභිසු මණිකරබෙසු අභිමණි
කරබෙ අභිසු මණිථූපෙසු අභිමණිථූපෙ අභිසු ලොහිතංකකරබෙසු
අභිලොහිතංකකරබෙ අභිසු ලොහිතංකථූපෙසු අභි ලොහිතංකථූපෙ
අභිසු මසාරගලකරබෙසු අභිමසාරගලකරබෙ අභිසු මසාරගල
ථූපෙසු අභිමසාරගලථූපෙ අභිසු ඵලිකකරබෙසු අභිඵලික
කරබෙ අභිසු ඵලිකථූපෙසු පකිපිත්වා සබ්බඋපරිමං ඵලිකවෙතිශං
ථූපාරාමෙ වෙතිශපමාණං අගොසි තස්ස උපරි සබ්බරත්තමයං
ගෙහං කාරෙසි තස්ස උපරි සුවණ්ණමයං තස්සඋපරිරජතමයං තස්ස
උපරි තඛලොහමයං ගෙහං අකාසි.

තත්ථ සබ්බරතනමයං වාලිකං ඕතිරිත්ථා ජලජඵලජ පුප්ඵානං සහස්සානි විප්පකිරිත්ථා අබ්බජ්ඣානි¹ ජතකසතානි අසිනිමහාපේරෙ සුඛොදනමහාරාජනං මහාමායාදෙවිං සත්තසගජතෙති සබ්බානෙ තානි සුවණ්ණමයානෙව කාරෙසි.

පංචපංචසතෙ සුවණ්ණරජතමයෙ පුණ්ණසඤ්ඤා ධර්මෙ පංච සුවණ්ණධර්මසතෙ උසාපෙසි පංචසතෙ සුවණ්ණදීපෙ පංචසතෙ රජතදීපෙ කාරෙත්ථා සුගතිතෙලස්ස පුරෙත්ථා තෙසු දුකුලවට්ටියො ධරෙසි.

අථායසො මහාකස්සපො මාලා මා මිලායනතු ගතියා මා විතස්සනතු පදීපා මා විජ්ඣායනතුති අබ්බිතිත්ථා සුවණ්ණපට්ටෙ අකකිරාති ඡිත්ථපෙසි.

අනාගතෙ පියදුස්සො නාම කුමාරො ජතනං උසාපෙත්ථා අසොකො ධම්මරාජ හවිස්සති සො ඉමා ධාතුයො විජාරිකා කිරිස්ස තිති රාජ සබ්බපසාධනෙති පුරෙත්ථා ආදිත්ථා පඨාය වාරං පිද හනෙතා තිත්ථමි. සො තමලොහවාරං පිදතිත්ථා ආවිජනරජ්ජයං කුච්ඡකුලද්වයං ඛනිත්ථා තත්ථෙව මහනතංමණ්ඩනං ධරෙසි. අනාගතෙ දුළුඳුරාජනො ඉමං මණ්ඩං ගගෙත්ථා ධාතුනං සකකාරං කරොනතුති අකකිරාති ඡිත්ථපෙසි, සකෙකා දෙවරාජ විස්සකමමං.² ආමනෙතාථා තාත අජතසංඤානා ධාතුතිධාතිකං කතං එත්ථ ආරතං පඨපෙතිති පටිණ්ණි සො ආගතත්ථා වාලසංඝාවයනතං යොජෙසි කඨරුපකානි තස්මිං ධාතුගබ්බෙ ඵලිකවණ්ණබග්ගෙ ගගෙත්ථා වාතසද්ධෙන වෙගෙන අනුපරියන්තං යන්තං යොජෙත්ථා එකාය එව ආණ්ඩො ඛනිත්ථා සමිත්තතො ගිජ්ඣකාවසථාකාරෙන සිලාපරිකෙබ්ථං කාරෙත්ථා උපරි එකාය පිදතිත්ථා පංසුං පකඛිපිත්ථා භුමිං සමං කත්ථා තස්ස උපරි පාසානප්පං පතිඨපෙසි.

එවං නිඝිතෙ ධාතුතිධානෙ සාවතාසුකං ධත්ථා පේරොපි පරි තිබ්බුතො රාජපි යථාකමමං ගතො තෙපි මනුස්සා කාල කතා.³

අපරභාගෙ පියදුස්සො නාම කුමාරො ජතනං උසාපෙත්ථා අසොකො නාම ධම්මරාජ හුත්ථා තා ධාතුයො ගගෙත්ථා ජමුදීපෙ විජාරිකා අකාසි.

කථා? සො නිග්‍රොධසාමණේරං නිස්සාය සාසනෙ ලබ්භසාදෙ චතු රාසිතිච්ඡාරසහස්සානි කාරෙත්ථා භික්ඛුසංඝං පුජ්ඣි, හනෙත මයා චතු රාසිතිච්ඡාරසහස්සානි කාරිතානි ධාතුයො කුතො ලභිස්සාමිති, මහා රාජධාතුතිධානං නාම අත්ථිති සුණොම නපත පඤ්ඤායති අසුකඨා නෙති රාජ රාජගගෙ වෙතියං භිත්ථපෙත්ථා ධාතුං අපස්සනෙතා පටි පාකතිතං කාරෙත්ථා භික්ඛු භික්ඛුණ්ණියො උපාසකඋපාසිකායොති චතස්සො පරිසා ගගෙත්ථා වෙසාලිං ගතො තත්ථාපි අලභිත්ථා කපිල වස්ථුං තත්ථාපි අලභිත්ථා රාමගාමං ගතො රාමගාමෙ නාගා වෙතියං භිත්ථුං තඤ්ඤං වෙතියෙ නිපතිතකුලුලො ඛණ්ඩාඛණ්ඩං ගොති එවං තත්ථාපි අලභිත්ථා අලකපං වෙඤ්ඤිපං පාවකං කුසිතාරානි සබ්බත්ථ වෙතියානි භිත්ථුත්ථා ධාතුඅලභිත්ථා ච පටිපාකතිකානි කත්ථා පුන රාජගගං ගතත්ථා චතස්සො පරිසා සන්තිපාතෙත්ථා අත්ථි කෙතථි

1. ම. අබ්බවකානාති.

2. ම. විසුකමමං.

3. ම. කාලංගතා.

සුතපුබ්බං අසුකඝානෙ නාම ධාතුනිධානනිති. පුච්ඡි තජේකො වීසං වස්සසතිකො ථෙරො අසුකඝානෙ ධාතුනිධානනිති නජනාමි මය්හං පන පිතා මහාථෙරො මං සත්තවස්සකාලෙ මාලාවංගොටකං ගාභා පෙතො එහි සාමණේර අසුකඝවජ්ජනාදෙ පාසානදුපො අත්ති තත්ථ ගච්ඡාමාති ගන්තො පුජෙත්වා ඉමං ආනං උපධාරෙත්වා වට්ඨාහි සාමණේරාති ආහ. අහං එත්තකං ජනාමි මහාරාජති ආහ. රාජ තදෙව ආනනති වතො ගච්ඡේ හරාපෙත්වා පාසානදුපං ව පසුං ව අපතොතො, ගෙඝා සුධාගුමිං අද්දස තතො සුධා ව ඉඝකං යො ව හරාපෙත්වා අනු පුබ්බෙන පරිවෙණං. ඔරුක්ක සත්තරත්තවාලිකා අසිහත්තාති ව තඝ රුපකාති සමපරිවත්තනනාති අද්දස. සො යකඛදුසකෙ පකෙකාසා පෙතො බලිකමමං කාරෙත්වාපි තෙව අන්තං න කොටිං පස්සනොතො දෙවතා තමස්සමානො. ධාතුයො ගහෙත්වා වතුරාසීනියා විහාර සහස්සෙසු නිදහිත්වා සකකාරං කරොමි මා මෙ දෙවතා අන්තරායං කරොන්තාති ආහ. සකෙකා දෙවරාජ වාරිකා වරන්තො තං දිස්වා විස්සකමමං ආමන්තොත්වා තාත අසොකො ධම්මරාජ ධාතුයො තීහ රිස්සාමිති පරිවෙණං. ඔතිණේණං ගන්තො කඝරුපකාති හාරෙහීති සො පංචවුලගාමදුරකො වීය ගන්තො රඤ්ඤෙසු පුරතො ධනුකහත්තො ඝත්වා හරාමි මහාරාජති ආහ හර තාතාති සරං ගහෙත්වා සකිමහි යෙව විජ්ඣි සබ්බං විපජ්ඣිතිති. අථ රාජ ආච්ඡිතෙ බබ්බුච්ඡික මුද්දකං ගණ්ඨි මණ්ඨකඛිං පසසි අනාගතෙ දුට්ඨදුරාජතො ඉමං මණ්ඨං ගහෙත්වා ධාතුනං සකකාරං කරොන්තාති පුත අකඛරාති දිස්වා කුරුකිත්වා මාදිසං තාම රාජනං දුට්ඨදුරාජති වත්තුං අයුත්තංති පුතපුත්ත සට්ටෙත්වා වාරං විවරිත්වා අන්තො ගෙහං පවිඨො අඝරස වස්සාධිකානං චිත්තං වස්සසතානං උපරි ආරොපිතා දීපා තප්ථ පජ්ජලනති නිපුලපලපුප්ඵාති තංඛණං ආහරිත්වා ආරොපිතාති වීය පුප්ඵසත්තරො තංඛණං සත්තො වීය ගතො තං මුහුත්තං පිපිත්වා ඝපිතා වීය රාජ සුවණ්ණපටං ගහෙත්වා අනාගතෙ පියදසො නාම කුමාරො ජත්තං උස්සාපෙත්වා අසොකොනාමධම්මරාජ හවිස්සති සො ඉමා ධාතුයො විත්තරිකා කරිස්සතිති වාවෙත්වා දිඨො භො අහං මය්හං අයෙත්ත මහාකස්සපජේරන්තාති වතො වාමහත්තං ආභුජ්ඣාදධවිණ් හත්තෙත අපොඨෙසි සො තස්මිං ආනෙ පරිවරණකධාතුමත්තමෙව ඝපෙත්වා සෙසධාතුයො සබ්බා ගහෙත්වා ධාතුගෙහං පුබ්බෙ පිහිතා තගෙතෙව පිද්දතිත්වා සබ්බා ගථාපකාතියා ව කත්වා උපරි පාසාණ වෙතියං පතිඝාපෙත්වා වතුරාසීනියා විහාරසහස්සෙසු ධාතුයො පතිඝා පෙත්වා මහාථෙරෙ වජ්ඣිත්වා පුච්ඡි, දායාදෙමහි හන්තො බුබ්බසාසනෙති කිස්ස දායාදෙ තුං මහාරාජ බාහිරකො තුං සාසනස්සාති, හන්ත ජත්තවුතිකොට්ඨනං. විස්සජේත්වා වතුරාසීනි විහාරසහස්සාති කාරෙත්වා අහං තදායාදෙ අඤ්ඤෙසු කො දායාදෙති පච්චයදායකො නාම තුං මහාරාජ යො පන අත්තතො පුත්තං ව ධිත්තං ව පබ්බා ජෙති අයං සාසනෙ දායාදෙ නාමාති. සො පුත්තව ධිත්තව පබ්බා ජෙසි අථ නං ථෙරා ආහංසු ඉදුති මහාරාජ සාසනෙ දායාදෙහිති.

“එවමෙන. භූතපුබ්බ”නති එවමෙන. අතීතෙ ධාතුනිධානවපි ජලු දීපතලෙ භූතපුබ්බනති තතිය සබ්බිතිකාරොපි ඉමං පදං ඝපසිංසු, “අථ දෙණං වක්ඛුමතො සරිර”නති. ආදි ගාථායො පන තඹපණ්ණිපෙරෙහි වුත්තාති.

මහාපටිඨිබ්බාණ් සුත්තවණ්ණනා
නි සි තා.